

Inde eoro pater sia Iesus ab alto
infandum regina ubes geno age dolorum

Fr Joseph Domingo de
la Villa de Alcañiz Sacerdote
indiano

GRAMMA

TICA ARAGONII NEBRIS

senis, Iampridem soliciter renissit, qd ad
vnguem (vt aiunt) diligenter
terq; correcta.

Introductionum lactinarum vltimare cognitio cum
glosulis in secundo & vltimo libro & in Donati barba-
rismo, aliis quoq; nonnullis adiectis: communicata re-
cum amicis eiusdem artis professoribus: ex impressione
Complutensi: cui autor ipse interfuit, omnesq; typos
emendauit emendatosq; excusoribus tradidit. Potissi-
mum reperies in ea parte in qua agitur de accentu, vo-
cules omnes cum suis apicibus, quod quidem in quis-
busdam editionibus deit.

Casarauge in x dibus Ioanne
Milian. Vidaq; Didaci Hernández

Cat labir intheo rheesus remareat ab antro.

Consilium cepit de dala filia sequi.

Tu quoq si vatum cupias intrare recessus.

Barraq parnasipleridu mos nemus.

Hec teneas memor uerbes hec dogmata mentes

Hec mihi si discas (crede) disertus eris.

Sergius et Phocas Diomedes Serutus asper.

Rhemnius atq cuper quis secuntur eos.

Optima me Christo scripse. unt digna qcedro-
digitus at cunctus glia mula cant.

Que quoniam fato superas ingravit ad horas.

Dixeris. Antonij moliter ossa cubent.

Antonio Nebrisensi Arius Lusitanus.

Virces quantum rhebe memorantur alumno.

Uerius palladia cuius in eae inicant.

Aut quantum Zelos piestro spectabilis aureo.

Exultat numeris docta puella tuis.

Culca suo tantum felix Nebrissa poeta.

Bellorophontes arua rigauit aquis.

Misericordie sacre tonmin permessidos vindis.

Barbaricum nostro repulit orbe genus.

Pomus ei in patriam phoebeum doctasq sorores.

Non illi tacta deruit ante via.

Pegasidumq ausus puro de fonte sacerdos.

Molira per ausonios orgia ferre chozes.

Ore potens vario est: seu conditamabi: e carmen.

Dulcior andino destuit orelique.

Seu velut orator lingua dixisse soluta:

Eloquium dices hic ciceronis habet.

Ipse triumphali redimetus tempora lauroe

Uimus sydereas incipit ire vias.

Vinet in gremium/vinet tua misa decusque.

Antoni ethereus dum vhat astra poluisse

Hec te fama leuat nullo interiture sub gro.

Hec facit vt volites docta per ora ritum.

(Idem Arius ad lectorum)

Tempora rhemniacos cōtērū ac postrā idellost.

Dictach Aristarchi undictumq graue.

Perseorum quic quid dictarunt cordavironi m.

Hec brevis Antoni docta pagela docet.

Stria longinqua ek: hēc ars compendia monstrate.

Sit timor: hēc tuta per fretalini hēc vheit.

Carmine bimulceat melius: quo seruet odorem.

Lepta recens: paruo pondere gaudet Ilylas.

Lion edice: omnia: at p atros rubigine dentes.

Tuq tuum hasnam comprise Rhinoceros.

In ista rampinæc quisq liuos obesse.

Hec poteris quicq tu quoq Rhinocero.

Li della Libreria di S. Leopoldo

Aelij Antonij I.

tici in latinarum intro-
cognitionem prefatio incipit.

Ad lectorum.

Unquam putaram posse fieri/incipitissime lector/ut ad
secundam meam introductorum latinarum editione
aliquid addi: detrahit: aut immutarī posse videretur: et
ecce nunc aliquid addendum/ non nihil tollendum/ que-
dam etiam immutanda occurunt. Quod si verum est
illud Ciceronis/non esse sapientis dicere nunq̄ putari
fateor insipientiam meā/ qui non omnia prospexerim/ antea q̄ in vulḡ
ederentur. Nam si possim ego hanc levitatem meā excusare: quod non
id tam mea culpa sit factum/ q̄ rei de qua agitur: incertitudine/q̄ adeo
lubrica/instabilis et varia est: ut nō natura/ sed anthorum r̄su. qui prope
enumerabiles sunt: constare posse videatur. Quod si mea culpa illa est
non est alia profecto. quam legisse multa/ atq̄ ex lōga lectione deprehē-
disse aliquid: quod in artem reponi deberet/q̄ manet adhuc: eternūq;
manebit obnoxia et aperta/ ut ad suum incrementū aliquid semper acci-
piat. Quid: quod multa erāt depravata tum ab excusoribus/tum etiā
ab his. qui in alieno labore voluit videri ingeniosi/cū altoq; nibil ipsi pos-
sint ex se gignere/ sed quēadmodū ait poeta Hart. corripuit sine tas-
tione celibes. Et ne (quod ante hac fecimus) in Prologis scribendis or-
pera abutamur/ illud tantū hoc in loco dicā me non sine pudore quodā
accessisse ad tertiam hanc editionem faciendam. Pollicorq; atq; tenēs
aras per sancte iure numq̄ posthac ex illa quicq̄ immutaturū atq; hinc
metiūris surrandi nō petitum relaxatiōnem/ etiamq; (et isti dicunt) sit
contra bonos mores. Huiusq; ultime voluntatis mee relictū in mem-
bris archetypa exemplaria et aut ographo meo dispuicta/ interpretata
inducta/ et emendata in omnibus bibliotecis ecclesiasticis cathedraliū to-
tius Hispanie/ atq; impensis Salinaticensis gymnasii/ rbi cōsurgit mihi
piero eruditissimi. atq; postea grandeuo eruditio ē acceptā et ferre/ et nō
quando suborta fuerit dubitatio: quid ego ex sententia mea scriptū relā-
querim/ ad prototypa illa et exemplaria recurritur, similetiā/ ut mibi mul-
tis ad ventā regressus possit relinqui. Sed quia opus est de rebus mi-
nutissimis/ hoc est de literis/ de syllabis/ de punctis/ de accentib/ in quib;
bus transcribendis facilis est latus in errore/ libuit in fronte premitte
re adulterationem illam. Trenet apostolorum discipuli: quam libet sine
prepositu/ quam postea Eusebius ille prosper usurpauit in emenda-
tione chronicarum Eusebiis. Ea est haec modi.

¶ Ediūratio Treni.

bunt nominati. **Nominatio**
dicatur vero et eius modis
et remenda illum ad exemplar
ius obtestationem quam facio
in inferno. **Nominatio** in exemplari.

Secundum declinatio.

C **Prima nominatio declinatio.**
Nominatio hoc musa.

Genitivo muse.

Dativo muse.

Accusativo musam.

Vocativo o muse.

Ablativo a muse.

Plurali nominatio nisse.

Genitivo musarum.

Dativo musis.

Accusativo musas.

Vocativo o musis.

Ablativo a musis.

Secunda declinatio.

Nominatio hic dominus.

Genitivo domini.

Dativo domino.

Accusativo dominum.

Vocativo o domine.

Ablativo a domino.

Plurali nominatio dominis.

Genitivo dominorum.

Dativo dominis.

Accusativo dominos.

Vocativo o dominis.

Ablativo a dominis.

Nominatio hoc templi.

Genitivo templi.

Dativo templo.

Accusativo templum.

Vocativo o templi.

Ablativo a templo.

Plurali nominatio templorum.

Genitivo templorum.

Dativo templis.

Accusativo templo.

Vocativo o templo.

Ablativo a templis.

Tertia declinatio.

Nominatio hic sermo.

Genitivo sermonis.

Dativo sermoni.

Accusativo sermonem.

Vocativo o sermo.

Ablativo a sermone.

Plurali nominatio sermones.

Genitivo sermonum.

Dativo sermonibus.

Accusativo sermones.

Vocativo o sermones.

Ablativo a sermonibus.

Nominatio hoc tempus.

Genitivo temporis.

Dativo tempori.

Accusativo tempus.

Vocativo o tempus.

Ablativo a tempore.

Plurali nominatio temporum.

Genitivo temporum.

Dativo temporibus.

Accusativo tempora.

Vocativo o tempora.

Ablativo a temporibus.

Quarta declinatio.

Nominatio hic sensus.

Genitivo sensus.

Dativo sensit.

Accusativo sensum.

Vocatiuo o sensu.
Ablatiuo a sensu.
Plurali nominatiuo sensu.
Genitiuo sensuum.
Datiuo sensibus.
Accusatiuo sensu.
Vocatiuo o sensu.
Ablatiuo a sensibus.
Nominatiuo hoc veru.
Genitiuo veru.
Datiuo veru.
Accusatiuo veru.
Vocatiuo o veru.
Ablatiuo a veru.
Plurali non inatniuo verua.
Genitiuo veruum.
Datiuo verubus.
Accusatiuo verua.
Vocatiuo o verua.
Ablatiuo a verubus.
Quinta declinatio.
Nominatiuo hic dies.
Genitiuo dicti.
Datiuo dicti.
Accusatiuo diem.
Vocatiuo o dies.
Ablatiuo a die.
Plurali nominatiuo dies.
Genitiuo dicrum.
Datiuo diebus.
Accusatiuo dies.
Vocatiuo o dies.
Ablatiuo a diebus.
Adiectiua prime et seconde declina.
Nominatiuo bonis bona bonum.
Genitiuo boni bone boni.
Datiuo bono bone bono.
Accusatiuo bonum bona bonum.
Vocatiuo o bone bona bonum.
Ablatiuo a bono bona bono.

Septima.
Plurali noiatniuo boni bone bona.
genitiuo bonorum bonarum bonorum.
datiuo bonis.
accusatiuo bonos bonas bona.
vocatiuo o boni bone bona.
Ablatiuo a bona.
Adiectiua tertie declinationis.
Nominatiuo hic et hec et hoc prudens.
genitiuo prudentis.
datiuo prudenti.
accusatiuo prudentem et prudens.
vocatiuo o prudens.
ablatiuo a prudente vel prudenti.
Plurali nfo prudentes et prudentia.
genitiuo prudentium.
datiuo prudentibus.
accusatiuo prudentes et prudentia.
vocatiuo o prudentes et prudentia.
ablatiuo a prudentibus.
Hic et hec brevis et hoc breve.
genitiuo brevis.
datiuo brevi.
accusatiuo breuem et breve.
vocatiuo o brevis et breve.
ablatiuo a brevis.
Plurali noiatniuo breves et breuia.
genitiuo brevium.
datiuo brevibus.
accusatiuo breves et breuia.
vocatiuo o breves et breuia.
ablatiuo a brevibus.
Hic et hec brevior et hoc brevius.
genitiuo brevioris.
datiuo breviori.
accusatiuo brevior et brevius.
vocatiuo o brevior et brevius.
ablatiuo a breviori vel breviori.
Plurali nfo breviores et breviora.
genitiuo breviorum.
datiuo brevioribus.

Liber primus.

accusatiuo breuiores et breuiora. Nominatiuo hoc plus;
vocatino o breuiores et breuiora. genitiuo pluris.
ablativo a breuioribus. datiuo pluri.

Neo hic acer hec acris hoc acre.
genitiuo acris.

datiuo acri.

accusatiuo acrem et acre.

vocatino o acer acris et acre.

ablativo ab acri.

Plurali ntō acres et acria.

genitiuo acrīum.

datiuo acribus.

accusatiuo acres et acria.

vocatino o acres et acria.

ablativo ab acribus.

Irregularia.

Nominatiuo hec domus.

genitiuo domi vel domus.

datiuo domui.

accusatiuo domumi.

vocatino o domus.

ablativo a domo.

Plurali nominatiuo domus.

genitiuo domorum vel dominum.

datiuo domibus.

accusatiuo domos vel dominus.

vocatino o domus.

ablativo a domibus.

Plurali nominatiuo duo due duo.

genitiuo duorum vel duarū duorum.

datiuo duob⁹ duabus duobus.

accrō duos vel duo duas duo.

vocatino o duo due duo.

ablativo a duob⁹ duab⁹ duob⁹.

Plurali ntō ambo ambe ambo.

genitiuo amborum arum. amborum.

datiuo ambob⁹ babus. ambob⁹.

accrō ambos vel ambo abas ambo.

vocatino o ambo ambe ambo.

ablativo ab ambob⁹ babus ambob⁹.

Liber primus.

accusatiuo breuiores et breuiora. Nominatiuo hoc plus;

genitiuo pluris.

datiuo pluri.

accusatiuo plus.

vocatino o plus.

ablativo a pluri.

Plurali info plures et plura.

genitiuo plurium.

datiuo pluribus.

accusatiuo plures et plura.

vocatino o plures et plura.

ablativo a pluribus.

Cl^o Primā pronominis declina.

Nominatiuo ego.

genitiuo met.

datiuo mishi vel mi.

accusatiuo me.

ablativo a me.

Plurali nominatiuo nos.

genitiuo nostrum vel nostri.

datiuo nobis.

accusatiuo nos.

ablativo a nobis.

Nominatiuo tu.

genitiuo tut.

datiuo tibi.

accusatiuo te.

vocatino o tu.

ablativo a te.

Plurali nominatiuo vos.

genitiuo vestrum vel vestri.

datiuo vobis.

accusatiuo vos.

vocatino o vos.

ablativo a vobis.

Genitino sui.

datiuo sibi.

accusatiuo se.

ablativo a se.

Plurali genitino sui.

De declinatione pronominiis.

Datnu sibi.

accusatiu se.

Ablatiu a se.

Sed ea prominis declinatio.

Nominatiu hic hec hoc.

Genitiu busus.

Datnu huic.

Accusatiu hunc hanc hoc.

Ablatiu ab hoc hac hoc.

Plurali nominatiu hi hec hec.

Genitiu horum harum horum.

Datnu his.

Accusatiu hos has hec.

Ablatiu ab his.

Nominatiu isti iste ista

Genitiu istius.

Datnu isti.

Accusatiu istum istam istud.

Ablatiu ab isto ista isto.

Plurali nominatiu isti iste ista.

Genitiu istorum istarum istorum.

Datnu istis.

Accusatiu istos istas ista.

Ablatiu ab istis.

Nominatiu ille illa illud.

gentiu illius.

Datnu illi.

Accusatiu illum illam illud.

Ablatiu ab illo illa illo.

Plurali nominatiu illi ille illa.

genitiu illorum illarum illorum.

Datnu illie.

Accusatiu illos illas illa.

Ablatiu ab illis.

Nominatiu ipse ipsa ipsum.

gentiu ipsius.

Datnu ipsi.

Accusatiu ipsim ipsam ipsum.

Ablatiu ab ipso ipsa ipso.

Plurali nominatiu ipsi ipse ipsa.

genitiu ipsoulli arum ipsorum.

Datnu iphis.

Accusatiu ipsos ipsas ipsa.

Ablatiu ab ipsis.

Nominatiu is ea id.

gentiu eius.

Datnu ei.

Accusatiu eum eam id.

Ablatiu ab eo ea eo.

Plurali nominatiu ei vel ss. ee. ea.

genitiu eorum earum eorum.

Datnu eis vel ss.

Accusatiu eos eas ea.

Ablatiu ab eis vel ss.

Tertia pronominiis declinatio.

Nominatiu meus mea meum.

gentiu mei mee mei.

Datnu meo mee meo.

Accusatiu meum meam meum.

Vocatiu o mi mea meum.

Ablatiu a meo mea meo.

Plurali nominatiu mei mee mea.

genitiu meorum mearum meorum.

Datnu meis.

Accusatiu meos meas mea.

Vocatiu o mei mee mea.

Ablatiu a meis.

Iste tuus tua tuum.

refo caret.

Iste suis sua siuum.

refo caret.

Iste noster nostra nostrum.

refo o noster nostra nostrum.

Iste rester restra vestrum.

Vocatiu caret.

Quarta pronominiis declinatio.

Iste hic t hec t hoc nostras.

gentiu nostratis.

Datnu nostrati.

Accusatiu nostratem t nostras.

Vocatiu o nostras.

Ablatiu a nostrati.

Plurali nfo nosrates t nostrata

a tui

De declinatione grecorum.

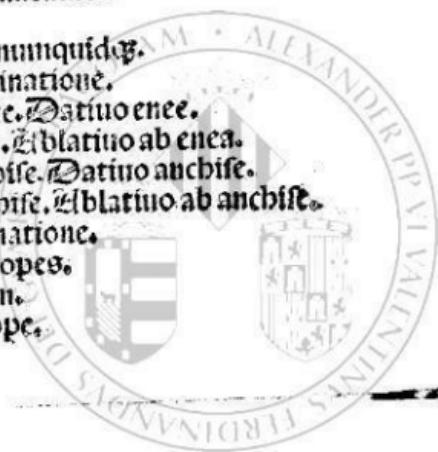
genitivo nostratum.
dativo nostratis.
accusativo nostrarum et nostrata.
vocativo o n r a t e s et nostratia.
ablativo a nostratis.
Nostratio hic et hec et hoc vestras.
vocativo caret.
Nominis per secundam declinatio-
nem pronominis declinata.
Hoc unus rna rnum rni.
vocativum habet.
Hoc nullus nulla nullum nullus nulli.
Hoc solus sola solum solus soli.
vocativum habet.
Hoc totus tota totum totus toti.
Quisnam quenam quodnam; vel quidnam cuiusnam.
Quispam quepam quodpam; ve liquidpam cuiuspam.
Quisputas queputas quodputas; vel quidputas cuiusputas.
Quisquam quequam quodquam; vel quidquam cuiusquam.
Quisq queq quodq; vel quidq cuiusq.
Quisquis quicquid in nominativo et accusativo tantum.
Quicunq quecunq quodcunq; vel quidcunq cuiuscunq.
Quidam quedam quoddam; vel quiddam cuiusdam.
Quilibet quelibet quodlibet; vel q idlibet cuiuslibet.
Quinis queuis quoduis; vel quidnis cuiusnis.
Eliquis aliqua aliquod; vel aliquid alicuius.
Ecquis ecqua ecquod; vel ecquid eccuius.
Nequis nequa nequod; vel nequid necuus.
Nunquis nunqua nunquod; vel nunquid nuncius.
Siquis siqua siquod; vel siquid sicuus.
Uniusquis unaqueq muniquod; vel muniquid.

De prima grecorum declinatione.

Nominatio hic eneas. Genitivo enee. Dativo enee.
Accusatio enean. Vocativo o enea. Ablativo ab enea.
Nominatio hic anchises. Genitivo anchise. Dativo anchise.
Accusatio anchisen. Vocativo o anchise. Ablativo ab anchise.

De secunda grecorum declinatione.

Nominatio hec calliope. Genitivo calliopes.
Dativo calliope. Accusatio callopen.
Vocatio o calliope. Ablativo a calliope.

De declinatione grecorum.

CDe tertia grecorum declinatione.

Nominativo hic androgeos. Genitivo androgeos.
Dativo androgeo. Accusativo androgeo.
Vocativo o androgeos. Ablativo ab androgeo.

CDe quarta grecorum declinatione.

Nominativo hic logos. Genitivo logi.
Dativo logo. Accusativo logon.
Vocativo o loge vel logos. Ablativo a logo.
Nominativo hoc ilion. Genitivo ilii.
Dativo ilio. Accusativo ilion.
Vocativo o ilion. Ablativo ab illo.

CDe quinta grecorum declinatione.

Nominativo hic tereus. Genitivo teres vel tereos.
Dativo terei. accusativo terea. Vocativo o teren. ablativo a tereo.
Nominativo hec sapho. genitivo saphus.
Dativo sapho. accusativo sapho.
Vocativo o sapho. ablativo a sapho.
Nominativo hic pan. Genitivo panos.
Dativo panti. accusativo pana.
Vocativo o pan. ablativo a pane.
Nominativo hec lampas. Genitivo lampados.
Dativo lampadi. accusativo lampada.
Vocativo o lampas. ablativo a lampade.
Nominativo hoc epigramma. genitivo epigrammatos.
Dativo epigrammati. accusativo epigramma.
Vocativo o epigramma. ablativo ab epigrammate.
Nominativo hic paris. Genitivo paridis.
Dativo paridi. accusativo parida vel parim.
Vocativo o paris vel pari. ablativo a paride.
Nominativo hec genes. Genitivo genescos.
Dativo genesi. accusativo genesin.
Vocativo o genesis. ablativo a genesis.

CDe barbara declinatione.

Nominativo hic abraham. Genitivo abrahe.
Dativo abrahe. accusativo abrahām.
Vocativo o abraham. ablativo ab abrahām.
Nominativo hoc pascha. Genitivo pasche.
Dativo pasche. accusativo pascha.
Vocativo o pascha. ablativo ap a cha.
Nominativo hic iesus. Genitivo iesu. Dativo iesi.

De coniugatione verborum.

Accusativo lessimi, vocativo o iesu, ablativo a tesi,

Nominativo hic abel, Genitivo abelis, dative abeli,

Accusativo abelini, vocativo o abel, ablative ab a bele,

Nominativo hic moyses, Genitivo moysi, dative moyse,

Accusativo moysen, vocativo o moyse, ablative a moyse.

De coniugatione verborum.

 Per coniugationem verborum explicanda visum est quedam temporam adiicere: ductis sumis ad id faciendum tum antiquorum auctoritate: tunc ratione: tu etiam necessitate. **E**diecius in indicativo alterum futurum in voce simile futuro subiunctum. Imperativo in retro tempore adiecius voces alteras similes futuro optatiui: alteras similes preterito aut futuro subiunctum. Optativo preterea adiecius duo tempora. Infinitivo futurum proprium ultra duo illa circulo quia que vulgo habentur. **Q**uod si quis dixerit frustra hec tempora fuisse ad secta: cu ad aliorum modorum temporarum reduci possint: si usura igitur futurum optatui ponimus: quia similis est in voce presenti subiunctum. Frustra quasdam imperatim personas cu similes sint eiusdem subiunctum personis. **N**on igitur per voces distinguuntur temporae atque modi verborum: sed ratione significacionis: quemadmodum in dictiōibus per casus declinatis casus et numeri non vocib⁹ sed significacionibus distinguuntur alioquin utrum et rectius idem essent casus quia plerique similiter designant: ablativus et septimus casus utriusque numeri datum quoque et ablativ⁹ plurales quia semper eodem modo terminantur. **Q**uod si multo communius est verborum qualitas cu suis temporib⁹ distincte ponet: si aliquod interim addiscētibus dispendium fuerit: quod osa miscere atque inculcare: id quod Iohannes pastrana fecit cōfundendo modos cu temporibus: cōfūsum boni atque patiamur hanc tantulam morari: quod sit nobis postea magna allatura utilitatē. **E**diecius inquit in indicativo tempus futurum quod perfectum dicimus/ quoniam alterum quod est in usu frequentiori imperfectum dici oportet. **H**ā quid dicit: ego amabo et rorē: nibil aliud designat quod futurum esse tempus in quo rorē amare inchoabit: quemadmodum qui dicit amo et amabā. Qui vero dicit amauerō: non minus impositurū esse finē roris amāde significat: quod is qui dicit ego amauī et ego amauerā: et ne pro libidine nostra hoc dixisse videamus: attulimus. **B**. varronis verba et al. de analogia libro: quedā inquit sunt temporā imperfecta, et disco, discebā, discā, quedā vero perfecta: et didici, didicerā, dīciero. **V**ides inter tempora vocesque indicatiū modi a varrone positum didicerō in futuro pfecto quod est simile futuro subiunctū modi. Quare si quis dixerit cum didicerō bucolica verg. cessabo a labore subiunctū est. **Q**uod si dixerit in

De coniunctione verborum.

tra vecē dies dīdīcero bīcolīca vergiliū: indicatīnus ēst. Et quēnādīmō
dūmī alīubī dīxīmī plūs p̄fēctū indicatīnī modī pōmī p̄o p̄cērīto
p̄fēctō: si nō ad alīud p̄cērītū rēferat: id nūc dīcīmī de fūtūro p̄fēctō:
vt eīnī manīfēsta sīgnificatiō appārēat: indīgēre alītō fūtūro ad
quod rēferat: vt Cīcērō in epīstolīs ad Epī. si cūm tu in prōuīclām
veneris ego annūmū nūm⁹ cōfēcero. i. a me cōfēctū erit. Impatiū quoq;
modī sēcūdīs personīs p̄sēntīs tēpōtīs vtrīusq; nāmīrī vōces fūtūrīs
optatīnī earundē personarū similes adīcīmīs: vt amā vel amēs amā-
te vel amētis. Terentius in heautō. solīcitudinē istam que te exēcūciāt
omīttas: quod tantum sīgnificat quantum omīttes. Horatius. i. carmī.
Hē meos fīnes. et opīca rūra lēnīs incedas: ab easq; parūis eqn⁹ alīū
mīs: qđ valet incede et abi. Hā. cū negatiōe p̄hibēdō frēquēs ēst hic dī-
cēdī modīs: vt ne neges: ne facias: ne dicas: pro ne nega. ne sōc: ne dic.
Mā p̄hibītīn⁹ modīs ad impatiū rēfērtur: qđ p̄hibere quodāmodo
ēst imēparare. Sed et alīas sīgnificationēs hic modīs h̄z. Est em̄ et p̄cē-
tiūs. Vergi. Harce pīo generi: et propīus res aspīce nostras. Est et exhortatiūs. et
hortatiūs. et oīmenes tēctis succēdītē nostris. Est et concessiūs. et
sequēre italiām venīs: petē regna per rūdas. Est et execratiūs. et
Iūnenālis. Hē qūbī grata ēst picta lūpa barbara mitra. In fūtūro:
vēro impatiū cur oēs vōces p̄terit p̄fēcti sīne fūtūri subiunctiūs p̄sē-
ter q̄ p̄tīme persōne singulāris addīderīmīs: res ipsa nos admōnīt̄:
nā vōces ille per modū fūperāndi frēquētē reperīt̄. Cīcērō in. i. de
oratore: tu quēnādīmō bis satis facias rīderis. Iūnenālis. greculus
esuriēs in celū iūsserīs ibit. Persīns. dixerīs hec inter varicosos centūs
rītones. Et illud eiūsdē. rēterit hunc dīs: monētō turbīnīs exīt. mar-
cus dāmā. nec est necelle supplerī coniunctionē: vt adīmodū subiunctiūs
biūiūmodī cōstrōctionēs rēferat. Jam vēro illa ex euāgēliō. tu rīdes
et vōs rīderīt̄: satis liquet ad biūiūmodī tempūs p̄tinēre: quanq;
apud grecos loca illa fūtūri sīnt indicatīnī. Lū particula negatiūa frē-
quētīs hec cōstrōctionē reperīt̄. Verg. in. i. i. enēi. Hē tibī nequa mōre
fuerit dispendia tanti. Horatius in epīstolīs. Hancipis locūples eget
eris capadocium rex. ne fueris hic tu. Plantus in epīdīco. Ubi vōles
pater esse: ibi esto. vbi nōlīs ne fueris pater. Que vōces non magis sub
iunctiūs sīnt q̄ ille quas fūtūro p̄fēcto indicatīnī tribūnūs: cum nō
vōcū sed sīgnificationū dīversitās faciat dīfīctos modos. Optatīnī
modī p̄teritū fūpēfectū fūtūri et trīcanīmīs a p̄sēntī. p̄ptērēa q̄nōd in
sermōne hispano vtrīusq; tēpus sub eadem vōce dīversos habet sensūs.
Tempūs p̄teritū p̄fēctū subiunctiūs p̄terito adīcīmīs/ sūmle dī-
cti tūm̄ etiā rationē sīgnificationēs que in vīu
frēquentē reperīt̄. Vergiliūs. v. enēi. Hē ac troīana tēnūs fūerit for-

De conjugatione verborum.

tum a secuta. et Lucanus in.ii. Sed conditor artis fixerit ista fages. Et cero in libello de fato. Noss. donius pace magistri dixerim quendam cōmūnisci videt: quanq; hic descendit modus magis videat futuri tēporis his in simodi q; preteriti. Et quoq; figura loquēdi: cum officium pretermis- sum fuisse a nobis aut ab aliis conquerimur: que locutio achiūc modū referri potest qualis est ista apud Terentium in andria. hem prediceres. Idem in beaton. Fortasse iniquior erat. pateretur. Idem in phormio ne. sinneret vel fenore. Vergilius. iiii. eneid. faces in castra tulisse: im- plessemq; foros hāmis natuq; patremq; cū genere extinxerit. nemet su- per ipsa dedidsem. Idē in eodem. eadem me ad fata vocasses idem dor- lor. ambas fero atq; eadem hora tulisset. Subiunctum cū ab eo dicat: quod alius verbū sibi adiungi desideret: idq; nisi per coniunctionem fie- ri non possit: non omnes cōiunctiones omnibus temporibus conveniunt: sed quedam quisbusdam. Sed ideo hec consumetur cum in rei bo subiun- ctiō prepositur: quia a plei isq; huiusmodi temporibus aptari potest. Illud tamē aduertendum. subiunctū tempora non esse satis explica- ta: nam et presens magis significat futurum aut instans quam tempus presens. ut si dixeris remo ut legam. lego ut intelligā. Preteritū queq; imperfectum nōnūq; in tēpore presenti rem fieri significat. ut Vergilius vi. eneid. Si inunc foret illa inuenta. Idem in buccolicis. Nec tuus hic Mēris nec vineret ipse Menalcas. futurū quoq; tempus aliquādo significat. ut Vergilius. Tyrias olim que enepteret arces. Idem qui mare qui terras omni dictiōe tenerent. preteritū quoq; perfectum plerumq; sensim habet futuri. ut Terentius in andria. Si inde te exē- merim ego pro te molam. Idem in eodē. certe si rescinerim. atq; in rū- freq:enti est. ut sic dixerim cum aliquid in proprie aut barbare loqui- mur. Quare non sine causa Bellius in ambiguo reliquid an eiusmodi roces preteriti an futuri subiunctū essent. Et et alia subiunctū signi- ficatio per modum concidendi: que quidem verbi qualitas ab aliis mo- dis distinguēda fuit: ut essent modi sex. Cicero in academicis. Sed fue- rent illa veterati vultis illa cognita. Idem in.ii. definib; Sed esto se- cerit si ita vis. Vergilius. iiii. eneid. Verum an eis pugne fuerat fortu- na fuisse. In futuro quoq; reperitur hic modus. ut Cicero in academicis. Elge restitero peripateticis sustinuero epicureos. Et per alterum futurū simile preterito. Vergilius. ii. georg. haud alios primi nascen- tis origine mundi illuxisse dies: alium re habuisse tenorem crediderim. Idem in eodem. Non ego te mensis et diis accepta secundis transfe- rim rhodia.

De infinitis tempore futuro: suo loco dicetur.

Confugatio.

Sum, es, fuī, esse, ens, futurū.

Indicativo modo.

Tempore presenti. Sunis es est, sumus esstis sum. yo soy.
Pre. imperfecto. eram eras erat, eramus eratis erant. yo era.
Pre. pse. fuī fuisti fuist. fuimus fuistis fuerūt v'lere. yo fuí he y houefido.
Pre. plus q' pse. fuerāras. rat. fueram⁹, ratis, rant. yo hauia fido.
Futuro. imp. ero eris erit. Erinus eritis, erunt. yo sera.
Futuro perfecto. fuerim⁹, ris. rit. fuerim⁹, ritis, rit. yo haure fido.

Imperativo modo.

Tempore presenti. es vel sis sit. setu luego y sea aquela
Sunus este. vel sitis sint. setis despues y sea aquella
Futuro esto vel fueris. esto vel fueris. setis despues y sea aquella
Fuerimus. estote vel fueritis. suntu vel fueris.

Optativo modo.

Tempore presenti. vtinam essem esses esset. o si yo fuiesse.
Essemus essetis essent.
Preterito imperfecto. vtinam essem esses esset. o si yo fueras.
Essemus essetis essent.
Preterito perfecto. vtinam fuerim⁹ fueris fueris. o si yo haya fido.
Fuerimus fueritis fueris.
Preterito plus q' pse. vtinā fuissetim⁹ fuistes fuisset. o si yo houiera y houefido.
Fuissetis fuissetis fuissent.
Futuro vtinam sim sis sit. exala yo sera.
Sunus sitis sint.

Subiunctivo modo.

Tempore presenti. cum sim sis sit. como yo sera.
Sunus sitis sint.
Preterito imperfecto. cum essem esses esset.
Essemus essetis essent.
Preterito perfecto. cum fuerim⁹ fueris fueris.
Fuerimus fueritis fueris.
Preterito. plus q' pse. cum fuissetim⁹ fuistes fuisset.
Fuissetis fuissetis fuissent.
Futuro cum fuero fueris fueris.
Fuerimus fueritis fueris.

Infinitivo modo.

Tempore presenti. esse.
Preterito. fuisse.
Futuro fore. vel futurum.

Prima confugatio;

ter.
hauer fido.
hauer de fido.

Accordis consiglio.
Si amas amari amare. di. do. cum. amar
cum amatu amabas amatus. Amor amas
ris rel amare amatus amandus.

Eletiva voce. Indicatiuo modo.

yo amo.

Tempore presenti. Eno amas amat,

yo amas.

El amans amatis amant,

yo ame he y houe ama
do.

Pre. imperf. amabam bas amabat,
amabamus amabatis amabant.

yo hauis amado.

Preterito. perf. amani amauisti amauit,
amauimus amauistis uerunt. vel amauere.

yo amare.

Pre. plus q̄ pfecto. amaueran ueras. amauerat.

yo haure amado.

amaneramus. amaueratis. amauerant.

Futuro imperfecto. amabo. amabis. amabist.

amabimus amabitis. amabunt.

Futuro perfecto. amauero eris. amaueris.

amauerimus amaueritis. amauerint.

Imperatiuo modo.

ama tu luego y ame aq̄l Tempore presenti. ama rel ames amet.

amemus amate. rel ametis ament.

ama tu despues y ame aquell. Futuro amato vel amaueris. amato vel amaueris.

amemus. vel amauerimus amatore vel. ueritis.
amanto vel amauerint.

Optatiuo modo.

o si yo amasse. Tempore presenti. vtinam amarem res. amaret;

amaremus amaretis amarent.

o si yo amares. Preterito imperfecto. vtinam amarem. res. ret;

amaremus amaretis amarent.

o si yo haya amado. Preterito perfecto. vtinam amauerim ris. rit.

amanemus amaueritis amauerint.

o si yo houeray houes Preterito plus q̄ pfecto. vtinā amauissim. sses. uisset;

amanissimus amauissetis amauissent.

o kala yo ames. Futuro resnai amem ames auet.

amemus ametis aiment.

Subiunctiuo modo.

Tempore pres. cum amem ames amet.

amemus ametis amene.

como yo amara amaria Preterito imperfecto cum amarem. res. rit.

amaremus amaretis amarent.

como yo iyea amado. Preterito perfecto cum amauerim. ris. amaueris.

amauerimus amaueritis amauerint.

Prima conjugatio.

Prec. pali qd qd cum amauissem. misse. uiles.
Emauissimus amauissem est amauissem.

Futuro. cum amauero amaueris amaueris.
Emauerimus amaueritis amauerint.

Infinitivo modo.

Tempore presenti amare.

Preterito amauisse.

Futuro amatur vel amaturum esse. vel amatū frē.

Emandi.

Emando.

Emandum.

Ematū.

Ematu.

Emans.

Ematurus.

como yo houiera y soy
uicis amado.

como yo amare houiere
y haya amado.

amar.

houeramado.

houer de amar.

de amar.

en emando y siendo amado.

a amar y ser amado.

a emar.

de ser amado.

el que ama.

el que ha de amar.

Verbo impersonali indicativo modo.

Tempore presenti amatur.

todos aman.

Preterito imperfecto amabatur.

todos amauan.

Preterito perfecto. amatum est vel fuit.

todos amaron.

Futuro imperfecto. amabitur.

todos amarō han y ha
uieron amado.

Futuro perfecto. amatum erit.

todo s han amado.

Imperativo modo.

todos amaran.

Tempore presenti ametur.

todos amarán.

Futuro amator vel amatum sit.

todos amen luego.

todos amen despues.

Operativo modo.

Tempore prelenti. utinam amaretur.

o si todo amassen.

Preterito imperfecto. utinam amaretur.

o si todos amaran.

Preterito perfecto. utinam amatum sit vel fuerit.

o si todo el haya amado.

Prete. plus qd pse. utinam amatum esset vel fuisset.

o si todos houieren y
houiesen en amado.

Futuro utinam amaretur.

oxala te dos amen.

Subiunctivo modo.

como todos amen.

Tempore presenti. cum ametur.

como todos amaran.

Preterito imperfecto. cum amaretur.

marión y amassen.

Preterito perfecto. cum amatum sit vel fuerit.

como todos hayan a
mado.

Preterito plus qd pse. cum amatum esset vel fuisset.

como todos houieren y
houiesen amado.

Futuro cum amatum erit vel fuerit.

como todos aman.

Infinitivo modo.

todos amar.

Tempore presenti amari.

todos hauer de amar.

Preterito amatum esse vel fuisse.

como todos haueren amado.

como todos aman y
houieren amado.

todos amar.

todos hauer de amar.

Bruna configatio

- Futuro. amandū vel amādū esse. vel amatiū iri.
Passiva voce indicativo modo.
- Tempore presenti. amor aris. vel amare amatur.
Emamur amabitini amantur.
- Prete. imperfecto amabar baris. vel bare. batur.
Emabamur amabantini amabantur.
- Pre. pfecto. amatus amata. um. sim vel fuit.
Pre. plus & pse. amatus. a. um. eram vel fueram.
- Futuro temp. amabor beris. vel bere. amabitur.
Emabinur amabitini amabuntur.
- Futuro perfecto. amatus. amata amatum ero.
Imperativo modo.
- Tempore presenti. amare vel ameris ametur.
Ememur amantini. vel amemini amentur.
- Fut. amato. vel amat⁹ sis. amator vel amatus sis.
Ememur vel amati simus.
- Emaminoz. vel amati sitis.
Emantor. vel amati sint.
- Optativo modo.
- Pre. pnti. vtinā amarer. reris. vel. rere amaretur.
Emaremur amaremī amarentur.
- Pre. impse. vtinā amarer reris. vel rere. retur.
Emaremur amaremī amarentur.
- Pre. pfecto. vtinā amatus. a. um. sim vel fuerimus.
Pre. plus & pse. vtinā amat⁹. a. um. essem vel fuisset.
- Futuro vtinam ameri amers. vel amere ametur.
Emenur amemini amentur.
- Subinquitivo modo.
- Pre. pres. cum ameri ameri amere ametur.
Emenur amemini amentur.
- Pre. impse. cum amarer reris vel rere. amaretur.
Emaremur amaremī amarentur.
- Prete. pfecto. cum amatus. a. um. sim vel fuerim.
Pre. plus & pse. cu amat⁹. a. um. essem vel fuisset.
- Futuro. cum amatus. a. um. ero vel fuero.
- Infinitivo modo.
- Tempore presenti. amari.
- Prete. amatum. amatum. amatum esse vel fuisse.
Futuro. amandū vel amendū esse. vel amatum iri.
- Participia vocis passivæ.

Secunda configatio.

Futuro cum de c. am erit vel fuerit.

Infinitivo modo.

Tempore presenti doceri.

Preterito. doctum esse vel futisse.

Futuro. doctum tri. vel docendum esse.

Passiva voce. Indicativo modo.

Tempore presenti. doceor. eris. vel docere docetur. Yo soy enseñado.
docemur docemim docentur.

Pret. impf. docebar. baris. vel bare. docebatur. Yo era enseñado.
Docebantur docebantini docebantur.

Prete. pfecto. doctus. cta. ctim. sum vel fut.

Prete. plus q. pfe. doctus. a. um. eram vel fueram. Yo havia sido enseñado.

Futuro impf. docebor. beris. vel bere. docebit. Yo seré enseñado.

Docebimur docebimini docebuntur.

Futuro perfecto. doctus docta doctum ero. Yo haveré sido enseñado.
Imperativo modo.

Tempore pres. docere. vel docearis doceatur. Se tu enseñado luego e
Doceamur docemini vel doceamini doceantur. sea aquél.

Futuro docetor vel doct' sis. docetor vel doct' sit. Se tu enseñado despues
Doceamur vel docti sumus. docentior vel docti
sit. docentor vel docti sint.

Optativo modo.

Pret. pres. rtinam docerer. eris. vel rere. doceretur o si yo fuese enseñados

Doceremur doceremini docerentur.

Pret. impf. rtinam docerer. eris. vel ere. doceret. o si yo fuera enseñados

Doceremur doceremini docerentur.

Pret. pfe. rtinam doctus. a. um. sum vel fuerim.

o si yo haya sido en-
señado.

Pret. plus q. pfe. rtinam doctus. a. um. essem vel fuissim.

o si yo houiera t ho-
biele sido enseñado.

Futuro rtinam docear. docearis vel are. doceatur.

oxala yo les enseñados

Doceamur doceamini doceantur.

Subjuntivo modo.

Pret. pres. cum docear. aris. vel ceare. doceatur.

como yo sea enseñados

Doceamur doceamini doceantur.

como yo fueras y seria y
fuese enseñado.

Pret. impf. cum docerer. cereris. vel rere. ceretur.

como haya sido en-
señado.

Doceremur doceremini docerentur.

como yo houiera t ho-
biele sido enseñado.

Pret. pfe. cum doctus. a. um. sum vel fuerim.

como yo fuere y houies-
re t haya sido enseñado.

Pret. plus q. pfe. cum doctus. a. um. essem vel fuissim.

como yo fuere t houies-
re t haya sido enseñado.

Futuro. cum doctus docta doctum. ero vel fuerio.

Infinitivo modo.

Tempore presenti doceri.

		Tertia conjugatio;
hauer sido enseñados.	Preterito doctū.doctam.doctim. esse vel fuisse.	
hauer de ser enseñado.	Futuro.doctū tri. vel docendū:vel docendum esse.	
lo que es enseñado.	Participia vocis passivæ.	
lo q̄ ha de ser enseñado.	Preteriti doctus.a.ūm. Futuri docendus.a.ūm.	
		Tertia conjugatio.
yo leo.	E go legis legi.ere.di.do.dum.lectū lectu. les-	
yo leyo.	gens.lecturus.lego.eris.vel ere.lect⁹. gēd⁹.	
yo ley he ⁊ houeleydo.	Lectiua roce indicatiō modo.	
yo hausa leydo.	Tempore presenti.lego.legis.legit.	
yo leere.	Legimus.legitis.legunt.	
yo haure leydo.	Preterito imperfecto.legebam.legebas.legebat.	
	Legebamus.legebatis.legebant.	
	Preterito perfecto legi.legisti.legit.	
	Legimus.legistis.legerunt vel legere.	
	Preterito plus pfecto legeram.legeras legerat.	
	Legeramus legeratis.legerant.	
	Futuro imperfecto.legam.leges.leget.	
	Legemus.legeris.legent.	
	Futuro perfecto.legero.legeris.legerit.	
	Legeamus.legeritis.legerint.	
	Imperatiuo modo.	
lectu iuego ⁊ lea aquel.	Tempore presenti.lege vel legas legat.	
lectu despues ⁊ lea aquel.	Legamus legite vel legatis legant.	
	Futuro.legito vel legeris legitio vel legerit.	
	Legamus vel legerimus.legitote vel legeritis.	
	legunto vel legerint.	
	Optatiuo modo.	
o si yo leyesses	Tempore presenti.ritinam legerem.es.legerer.	
o si yo leyeras.	Legeremus.legeretis.legerent.	
o si yo haya leydo.	Preterito imperfecto.ritinam legerem.es.legerer.	
o si yo houera ⁊ houies se leydo.	Legeremus.legeretis legerent.	
oxala yo lea.	Preterito perfecto.ritinam legerim.is.legerit.	
	Legerimus legeritis legerint.	
como yo lea.	Preterito plus pfecto.ritinam legissem.sses.sset.	
	Legissimus legissetis legissent.	
	Futuro.ritinam legam legas legat.	
	Legamus legatis legant.	
	Subunctiuo modo.	
	Tempore presenti.cum legam legas.legat.	
	Legamus.legatis.legant.	

P rete, imperfecto, cum legerem, res, legeret.	como yo leyera leerta + leyesse.
L egeremus et legeretis legerent.	
P rete, perfecto, cum legerim, legeris legerit.	Como yo haya leydo.
L egerimus legeritis legerint.	
P reterito, plus q pse, cum legissetem legissetes legisset.	como yo houlera thos uiesse leydo.
L egissetemus legissetis legissent.	
F uturo cum legero legeris legerit.	como yo leyerer houtere + haya leydo.
L egerimus legeritis legerint.	
I nfinitulo modo,	leer.
T empore presenti, legere.	hauer leydo.
P reterito, legisse.	hauer de leer.
F uturo, lectum vel lectum ire, vel lectum esse.	de leer.
S erundia substantiva.	{ Legendi. Legendo. Legendum.
S upina verba.	{ Lectum. Lectu.
P articipia vocis actus presentis.	Legens.
F uturi.	Lectus.
A ctivo impersonali.	Indicativo modo.
T empore presenti, legitur.	todos lean.
P reterito imperfecto, legebatur.	todos leyran.
P reterito perfecto, lectum est vel fuit.	todos leyeron; han thos uieron leydo.
P reterito plus q perfecto, lectum erat vel fuerat.	todos hauian leydo.
F uturo imperfecto, legetur.	todos leeran.
F uturo perfecto, lectum erit.	todos hauian leydo.
I mperativo modo,	todos lean luego.
T empore presenti, legatur.	todos leand despues.
F uturo, lector, vel lectum sit.	O si todos lefessen. O si todos leyieran. O si todos hayan leydo. O si todos houleran + houlessen leydo. Oxala todos lean.
O ptativo modo,	
T empore presenti, vtinam legeretur.	como todos lean.
P reterito imperfecto, vtinam legeretur.	como todos leyran + leerten y leyessen.
P reterito perfecto, vtinam lectum sit vel fuerit.	como todos hayan leydo.
P reterito plus q pse, vtinam lectum esset vel fuisset.	como todos houieren + houlessen leydo.
F uturo vtinam legatur.	
S ubfinitivo modo,	b 13
T empore presenti, cum legatur.	
P reterito imperfecto, cum legeretur.	
P reterito perfecto, cum lectum sit vel fuerit.	
P reterito plus q pse, cum lectum esset vel fuisset.	

Capilla conjugatio.

como todos leyeren y houieren y han leydo. *Futuro cum lectum erit vel fuerit.*

Infinitivo modo.

todo sien. *Tempore presenti legi.*

todos hauer leydo. *Preterito. lectum esse vel fuisse.*

todos hauer de leer. *Futuro. lectum iri. vel legendū. vel legendum esse.*

yo soy leydo. *Passiva voce. Indicativo modo.*

yo era leydo. *Tempore presenti. lego. eris. vel legere legitur.*

yo fue her houe sido leydo. *Legimus legimini leguntur.*

yo hauia sido leydo. *Pre. impf. legebar. baris. vel bare. legebatur.*

yo sera leydo. *Legebamus legebamini legebantur.*

yo haure sido leydo. *Prete. pfecto. lectus. cta. ctum. sint vel fui.*

yo haute sido leydo. *Prete. plus p. pse. lectus. a. um. eram vel fueram.*

yo haute sido leydo. *Futuro impreciso. legar. eris. vel ere. legetur.*

yo haute sido leydo. *Legemur legemini legentur.*

se tu leydo luego y sea. *Futuro perfecto. lectus lecta lectum ero.*

aquel. *Imperativo modo.*

se tu leydo despues y sea. *Tempore presenti. legere. vel legaris legatur.*

aquel. *Legamus legimini vel legamini legantur.*

si yo fuese leydo. *Futuro legitor vel lectus sis. legitor vel lectus sit.*

si yo fuera leydo. *Legamus vel lecti sumus. legimmo vel lecti sitis.*

si yo haya sido leydo. *leguntor vel lecti sint.*

o si yo houiera sido leydo. *Optativo modo.*

o si yo fuera leydo. *Tempo pres. vtinam legerer. reris. vel rere legeretur.*

o si yo haya sido leydo. *Legeremur legeremini legerentur.*

o si yo houiera y houiese sido leydo. *Pre. impf. vtinam legerer. reris. vel ere. legeret.*

o si yo houiera y houiese sido leydo. *Legeremur legeremini legerentur.*

o si yo houiera y houiese sido leydo. *Pre. pfecto. vtinam lectus. a. um. sum vel fuerim.*

o si yo houiera y houiese sido leydo. *Pre. plus p. pse. vtinam lectus. a. um. essem vel fuisset.*

o si yo houiera y houiese sido leydo. *Futuro vtinam legar. legaris relare. legatur.*

o si yo houiera y houiese sido leydo. *Legamus legamini legantur.*

como yo sea leydo. *Subjuntivo modo.*

como yo fuera sera y. *Tempo pres. cum legar. aris. vel are. legatur.*

fuese leydo. *Legamus legamini legantur.*

como yo ayafido leydo. *Pre. impf. cum legerer. reris. retrere. retur.*

como yo ayafido leydo. *Legeremur legeremini legerentur.*

como yo houiera y houiese sido leydo. *Pre. pfecto. cum lectus. a. um. sum vel fuerim.*

como yo houiera y houiese sido leydo. *Pre. plus p. pse. cum lectus. a. um. essem vel fuisset.*

como yo fuer e y houie. *Futuro. cum lectus lecta lectum. ero vel fuerio.*

re y haga sido leydo. *Infinitivo modo.*

ser leydo. *Tempore presenti legi.*

Quarta coni

Prete.lectum. ^{am.} am. lectum <i>cae vel fuisse.</i>	hauer nido leydo,
Futuro.lectū tri vel legendum vel legendum esse.	hauer de ser leydo
Participia vocis passue.	lo que es leydo.
Preteriti.lectus.a.um. Futuri.legendus.a.um.	lo que ha de ser leydo
Quarta conjugatio.	

Audio audis audiū audire. dī. do. dum. audis
cum auditu audiens auditurns. Auditōr au-
ditis vel audire auditus audiendus.

Activa voce. Indicatiuo modo.

Tempore presenti. Audio audis audit.

Endimis auditis audiunt.

yo oygo

Pre.imperf. audiebam bas audiebat.

yo oygo

audiebamus audiebatis audiebant.

Preterito.perse. audiū audiūisti audiūist.

yo oy he y houe oygo

audiūimus audiūistis uerunt. vel audiūere.

Pre. plus pfecto. audiueram ueras. audiuerat.

yo hante oygo

audiueramus audiueratis audiuerant.

Futuro imperfecto. audiām. audiēs. audiēt.

yo oygo

audiēimus audiēitis audiēint.

Futuro.perfecto. audiūero eris. audiūeris.

yo haure oygo

audiūerimus audiūeritis audiūerint.

Imperatiuo modo.

Tempore presenti. audi vel audiās audiāt.

oye tu luego y oye aq

audiām us audiātis audiānt.

Futuro auditō vel audiūeris. auditō vel audiūeris.

oye tu espues oy aq

audiāmus. vel audiūerimus auditote vel eritis.

audiūto vel audiūeris.

Operatiuo modo.

Tempore presenti. vtinam audiēm res. audiēt.

o si yo oyesse

audiēremus audiētis audiērent.

Preterito imperfecto. vtinam audiēm res. ret.

o si yo oyera

audiēremus audiētis audiērent.

Preterito perfecto. vtinam audiēm ris. rit.

o si yo haya oygo

audiēremus audiētis audiērint.

Preterito plus pfecto. vtinā audiūsem. sses. uisset.

o si yo honera y bousa se oygo

audiūsemus audiūsetis audiūsident.

Futuro vtinam audiām audiās audiāt.

oyala yo oygo

audiām us audiātis audiānt.

Subinfectuo modo.

Tempore pres. cum audiām audiās audiāt.

como yo oygo

como yo oyera oyta y oyesse.	Audiatus audiat, audiant, Prete imperfecto. cum audirem. res. audiret.
como yo sea oydo.	Audiremus audiretis audirent. Prete. pse. cum audiuerim. ueris. audiuerit.
como yo houiera y ho- uiesse oydo.	Audiuerimus audiueritis audiuerint. Pre. plus & pse. cum audiuerem. uisces. uisceret.
como yo oyere houiere y haya oydo.	Audiuerimus audiueritis audiuerit. Futuro cum audiuerero audiueritis audiuerit.
oyz	Infinitivo modo.
hauer oydo.	Tempore presenti. audire.
hauer de oyza.	Preterito audituisse.
de oyza	Futuro auditur vel auditum vel auditurum esse.
oyendô y stendo oydo.	Audirendi.
soyz y ser oydo.	Audirendo.
soyz.	Audirendum.
deser oydo.	Auditum.
el que oye.	Auditum.
el que ha de oyza.	Auditur.
odos oyens.	Verbo impersonali indicativo modo.
odos oyen.	Tempore presenti auditur.
odos oyeron han y ho- uieren oydo.	Preterito imperfecto audiebatur.
odos hauiian oydo.	Preterito perfecto. auditum est vel fuit.
odos oyran.	Preterito plus & pfecto auditum erat vel fuerat.
odos hauran oydo.	Futuro imperfecto. audietur.
odos oyran luego.	Futuro perfecto. auditum erit.
odos oyran despues.	Imperativo modo.
o si todos oyessen.	Tempore presenti. vtinam audiretur.
o si todos oyeran.	Preterito imperfecto. vtinam audiretur.
o si todos hayan oydo.	Preterito perfecto. vtinam auditum sit vel fuerit.
o si todos houieren y houiessen oydo.	Prete. plus & pse. vtinam auditum esset vel fuisset.
oxala todos oyran.	Futuro vtinam audiatur.
como todos oyran.	Subfunctivo modo.
como todos oyera oy- rian y oyessen.	Tempore presenti. cum auflatur.
como todos hayan oydo.	Preterito imperfecto. cum audiretur.
	Preterito perfecto. cum auditum sit vel fuerit.

Quarta conjugatio.

Preterito pl... pse. cum auditum esset vel fuisse.	como todos houieren y ouessen oydo.
Futuro cum auditum erit vel fuerit.	como todos oyeren ho uieren y hayan oydo.
Infinitivo modo.	todos oydo.
Tempore presenti auditu.	tempore presenti auditu.
Preterito. auditum esse vel fuisse.	todos hauer oydo,
Futuro. auditum tri. vel audiendu. vel auditedu esse.	todos hauer de oydo.
Passiva voce. Indicativo modo.	
Tempore pretenti. auctor. tris. vel audire auditur.	yo soy oydo.
Audimur audiunti audiuntur.	
Pre. impf. audiebar. baris. vel bare. audiebatur.	yo era oydo.
Audiebamur audiebantur audiabantur.	
Prete. pfecto. auditus. ta. tum. sun vel fui.	yo fue he t houe sido oydo.
Prete. plus q. pse. auditus. a. um. eram vel fueram.	yo hauia sido oydo.
Futuro imperfecto. audiar. eris. vel ere. audietur.	yo sera oydo.
audiemur audiemini audientur.	
Futuro perfecto. auditus audita auditum ero.	yo haure sido oydo.
Imperativo modo.	
Tempore presenti. audire. vel auditaris audiatur.	se tu oydo luego y sea aquel.
Audiamur audiunti vel audiuntis audiuntur.	
Futuro auditor vel auditris. auditot vel audit sit.	se tu oydo despues y sea aquel.
Audiamur vel audit suns. audiuntor vel auditit sitis. audiuntur vel auditis sint.	
Optativo modo.	
Cpe pres. vtinam audirer. reris. vel rere. audiretur.	o si yo fuese oydo.
Audiremum audiremimi audirentur.	
Pret. impf. vtinam audirer. reris. vel ere. audiret.	o si yo fuera oydo.
Audiremum audiremimi audirentur.	
Pret. pse. vtinam auditus. a. um. sun vel fuerim.	o si yo haya sido oydo.
Pret. plus q. pse. vtinam audit. a. um. essem vel fuisse.	o si yo houiera t ho uele sido oydo.
Futuro vtinam audiar. audiaris rei are. audiatur.	oyala yo tea oydo.
Audiamur audiunti audiuntur.	
Substantivo modo.	
Cpe pres. cum audiar. aris. vel are. audifatur.	como yo sea oydo.
Audiamur audiunti audifantur.	
Pre. impf. cum audirer. reris. vel rere. retur.	como yo fuera ser ia y fuese oydo.
Audiremum audiremimi audirentur.	
Prete. pse. cum auditus. a. um. sun vel fuerim.	como yo ayasido oydo.
Pret. plus q. pfecto. cu auditus. audita. auditum. essem vel fuisse.	como yo houiera t ho uiese sido oydo.
Futuro. cum auditus audita auditu. ero vel fuero.	como yo fuere t houie t hauia sido oydo.

in finit uo modo.

Tempore presenti audiſi.

Preterito. auditum. am. imm. esse vel fuisse,

Futuro auditū tri vel audiendū. vel audiendū esse.

Participia vocis passiue.

Preteriti auditus audita auditum.

Futuri audiendus audienda audiendum.

ser oyo.

hauerido oyo.

hauer deser oyo.

cosa oyo da.

cota que ha de ser yoda.

De formatione verborum regularium.

Lap. v.

Audito. doceo. lego. audio. non formantur aliunde, quin potius alta tempora formantur ab eis.

Emabam. docebam. formantur a secunda persona singulari presentis indicatiui modi ablata. s. et addita bami.

Legebam. audiebam. formatur a prima persona singulari presentis indicatiui modi. o. mutata in. e. et addita bami. preter eo. is. quod mitit ibam. et queo quis quibam.

Emauit. docui. legi. audiui. non formantur aliiude. quin potius reliqua sex tempora que circumloquuntur in voce passiva formantur ab eis.

Emaueram. docueram. legeram. audiieram. formant a prima persona singulari preteriti perfecti indicatiui modi. i. mutata in. e. et addita ram.

Emabo. docebo. formantur a prima persona singulari presentis indicatiui modi ablata. s. et addita bo.

Legam. audiam. formantur a prima persona singulari presentis indicatiui modi. o. mutata in am. preter eo. is. ibo. et queo quis quibo.

Emauer o. docuero. legero. audiiero. ut in futuro subiunctum.

De formatione imperativi.

Audi. doce. audif. formantur a secunda persona singulari presentis indicatiui modi ablata. s. Legi. formatur a secunda persona pres-

entis indicatiui modi. is. mutata in. e. dic. duc. fac. pro-

dice. duce. face. et eodem modo de compositis ab illis.

Emet. doceat. legat. audiatur. similis sunt tertie persone singulari futuri optatiui modi.

Ememus. doceamus. legamus. audiamus. similis sunt prime persone. plurali futuri optatiui modi.

Emate. docete. legite. audite. formantur a tertia persona singulari pres-

entis indicatiui modi addita. e.

Emant. doceant. legant. audiant. similis sunt tertie persone plurali fu-

ri optatiui modi.

Emato doceto legito audito. formantur a tertia persona presentis in-

dicatiui modi addito. o.

erit formata.

personae plurae futuri subfunctus modi.

Ematorem docetote legitote auditore. formantur a tercia persona singulae futuri imperatiui modi addita te.

Ematorem docente leginto audiunto. formantur a tercia persona plurae presentis indicatiui modi addita o.

¶ De formatione optatiui modi.

Tinam amarem docerem legerem audirem. formantur a secunda persona singulari presentis imperatiui modi addita rem.

Emamisse docuisse. legisse audiuisse. formantur a prima persona singulari preteriti perfecti indicatiui modi addita s. et sem.

Emem formatur a prima persona presentis indicatiui modi o. mutata in eam. Docetem legam audiam. formatur a prima persona presentis indicatiui o. mutata in am.

¶ De formatione subfunctiui.

Ahem doceam legam audiam. eodem modo formantur quo futuri optatiui modi.

Emarem doce em legerem audirem. eodem modo formatur quo presentis optatiui modi.

Emauerim docuerim legerim audiuerim. formatur a prima persona singulari preteriti perfecti indicatiui modi i. finali mutata in e. et additaria.

Emamisse docuisse legisse audiuisse. eodem modo formantur quo preteritum plus quam perfectum optatiui modi.

Emauero docuero legero audiuerio. formantur a preterito perfecto indicatiui modi i. finali mutata in e. et additario.

¶ De formatione infinitiui.

Ahare docere legere audire. formantur a secunda persona singulari presentis imperatiui modi additare.

Emamisse docuisse legisse audiisse. formantur a preteriti perfecti prima persona singulari addita s. et se.

¶ De formatione gerundiorum et supino-

rum et participiorum.

Amandi aviando amandum. Docendi docendo docendum. Legendi legendo legendum. Audiendi audiendo audiendum. Formatur a genitivo singulari participij presentis tis. mutata in di. do. dum.

Ematum amatu. docenti doctu. lectum lectu. auditum auditu. non habent unde formari possint.

Emans docens legens audiens. formatur a prima persona preteritis imperfecti indicatiui modi. b. am. finali mutata in e.

Ematurus docerius lecturus auditurus. formatur ab ultimo supine additarius.

Attatus, doc...s. lectus, audit. formatur ab ultime sive in addita. **E**mandus, docendus, legendus, audiendus, formantur a genitivo singulari participis presentis, tis finali, mutata in dus, da. dim.

De formatione indicativi vocis passive.

Abor, doceor, legor, audior, formatur ab eadem prima persona singulari presentis indicativi modi, actiue vocis addita. r. **E**mabar, docebar, legebar, audiebar, formatur a prima persona singulari eiusdem pteriti temp. indicativi modi actiue vocis. m. mutata in. r. **E**mabor, docebora, formantur a prima persona singulari eiusdem futuri indicativi modi actiue vocis addita. r. **L**egar, audiar, formantur a prima persona singulari eiusdem futuri, m. mutata in. r.

De formatione imperativi.

Amare, docere, legere, audire, formantur a secunda persona singulari presentis imperativi modi actiue vocis addita. re. **E**metur, doceatur, legatur, a uidiatur, similis sunt tertie personae singulari futuri optativi. **E**menimur, doceamur, legamur, audiamur, similis sunt prime personae plurali futuri optativi. **E**minimi, docemini, legimini, audimini, formantur a secunda persona plurali presentis imperativi modi actiue vocis. te. mutata in. mini. **E**mentur, doceantur, legatur, audiantur, similis sunt tertie personae plurali futuri optativi modi.

Emitor, docetor, legitor, auditor, formantur a tercia persona singulari futuri eiusdem imperativi modi addita. r.

Eminor, docemino, legimino, audimino, formantur a sedis persona plurali futuri eiusdem imperativi modi actiue vocis. tote, mutata in. minor. **E**mitor, docentor, leguntor, audiuntor, formantur a tercia persona futuri eiusdem imperativi modi, actiue vocis addita. r.

De formatione optativi modi.

Amarer, docer, legerer, audirer, formantur a prima persona singulari presentis eiusdem optativi modi actiue vocis. m. mutata in. r. **E**mer, docear, legar, audiar, formantur a prima persona singulari futuri eiusdem optativi modi actiue vocis. m. mutata in. r.

De formatione subiunctivi.

Amer, docear, legar, audiari, eodem modo formantur quo futurum optativi modi passiue vocis. **E**marer, docerer, legerer, audirer, eodem modo formatur quo presens optativi modi passiue vocis.

De formatione infinitivi modi.

Irregularia.

Abarf. de... . audiſſi, ſormatur a preſenti infinitum modi actiue ro-
ciare mutata in i. Legi formatur ab eode infinitino actiue ro-
ciere, mutata in i.

Suturum infinitum modi circumloquimur, per prium ſupinum t: hoc
verbum ire in voce actiua: t tri in paſſua.

Circuloqua vocis paſſua non formantur: ſed circumloquimur eaper
participium preteriti: t hoc verbum ſum es fuſ.

Verbuſ ſimpsonale ſile eſt tertii pſoniſ ſingulariſ nuerſ paſſue vocis.
De verbis irregularibus t defectiuis. Cap. vii.

Ero, fers, culi, ferre, ferendi, ferendo, ferendū, latum, latu, ferens,
laturus, feror, ferris, vel ferre, latus, ferendus.
Indicatio modo.

Tempore preſenti, fer, fers, fert, ferimus, fertis, ferunt.

Imperatiuo modo.

Tempore preſenti fer, vel feras, ferat, feramus, ferte vel feratis, ferant:
Futuro, ferto vel tuleris, ferto vel tulerit, Feram⁹ vel tulerim⁹, fertote
vel tuleritis, ferunto vel tulerint. Optatiuo modo.

Tempore preſenti, vtinā ferē, ferres, ferret, Ferrenus, ferretis, ferrent.
Preterito imperfecto, vtinā ferē, ferres, ferret, Ferrem⁹, ferretis feret
Subiunctiuo modo.

Preterito imperfecto cū ferē, ferres, ferret, Ferremus, retis, ferrent
Infinitiuo modo.

Tempore preſenti ferre.

Paſſiuſ voce.

Tempore preſenti, feror, ferris vel ferre, fertur, ferimur, mīni, feruntur.
Imperatiuo modo.

Tempore preſenti ferre, vel feraris feratur, Feramur, ferimus, vel fer-
mīni, ferantur.

Futuro fertor, vel latus ſis, ferto, vel latus ſit, Feramur vel lati ſimus,
ferimus, vel lati ſitis, feruntor vel lati ſint.

Optatiuo modo.

Prete pſenti, vtinā ferre, reris, vel rere, retur, ferremur, remiſi, ferrent,
Preterito imperfecto vtinā ferre, reris, vel rere, retur, ferremur, remiſi,
rentur. Subiunctiuo modo.

Preterito imperfecto cum ferre, reris, vel rere, retur, ferremur, remiſi,
rentur. Infinitiuo modo.

Tempore preſenti ferri, Elia tempora declinantur per
proportionem tertie conſiguationis.

Dio ſis volu, velle volenſi volendo volendum volutum volitus/
volenſ volutus.

Irregularia verba.

Indicatiuo modo.

Tempore presenti, nolo vis vult, volum us vultis volunt.

Imperatiuo modo caret. Sed ab eo compositum nolo habet
in presenti noli nolite, in futuro notito nolitote.

Optatiuo modo.

Tempore presenti, utinam rellem, es, vellet. Vellamus etis, vellent.
Preterito imperfecto, utinam rellem, es, vellet. Vellimus, etis, vellent.
Futuro utinam relim velis relit. Vellimus relitis relint.

Subiunctiuo modo.

Tempore presenti, cum relim velis relit. Vellimus relitis relint.
Preterito imperfecto, cum rellem, es, vellet. Vellimus, etis, vellent.

Infinitiuo modo.

Alia tempora formantur per proportionem tertie conjugationis.
De verbis defectiuis.

Es est pro eo quod edis edit, in secunda et tertia persona singularis indicatiui modi. Essem essem esset, essem? essetis essent, in presenti et preterito imperfecto optatiui, et in preterito imperfecto subiunctiui. Esse in presenti infinitiui, estur, in presenti indicatiui modi rocis passive: que deficitur suppletur ab hoc verbo edo edis. Forem forem fores foerent, pro essem essem esset essent, in presenti et preterito imperfecto optatiui modi; et in preterito imperfecto subiunctiui; et fore pro futurum esse in futuro infinitiui; in altis deficit.

Zio, ate, at, aiunt, in presenti indicatiui modi;

Aiebas aiebat, aiebam? aiebatis aiebant, in preterito imperfecto eiusdem modi. Eiam at asafat, in futuro eiusdem. Et in secunda persona singulari presentis imperatiui modi, Eiens in partecipio presentis.

Inquit vel inquit inquis inquit inquisit, in presenti indicatiui. Inquisti in secunda persona preteriti perfecti eiusdem indicatiui. Inquiat, in tertia singulari futuri eiusdem indicatiui. Inque, in secunda persona singulari presentis imperatiui modi. Ellits in locis deficit.

Queso quesumus, in primis personis utriusque numeri presentis indicatiui modi reueritur in rbi.

Unde pro inquit, et onat, in tertiss personis singularibus presentis indicatiui modi repertuntur.

Saro faris farit, farimus faritis farine, in futuro tam indicatiui modi.

Eiusim in prima persona singularis futuri indicatiui modi tantum.

Cedo pro dic, et cedre pro dicte, in secundis personis tantum rbi usque numeri indicatiui modi.

Salve saluete saluere. Que auete auere, in eiusdem secundis personis

De generis nominibus

callat itaq; excipitut a regula. Et qd ab es greco. q; nomina venientia a verbis grecis terminatis in es. q; ad primi noms declinatione latinis refeuntur. qd sunt in se iniquem admodum et apud grecos erat. qm pro nomine est ppris terminatio in tria. vel tis. et s; polytheos. sit pphei. q; h;e ppheis idem. et psaltes. u. sit psalta. et h;e psaltil. e. Quido est. illud nomine latini qd est statu exisse ab es greco. cuius feminis est in tria vel in tis. sicut bauit grecis est masculini. Qd est clavis. qd nomina tercier declinatio in a. hec q; o. sunt greci. generis sunt neutri. et emblematis. dogma tis. pneuma tis. Compositum a verbis esto commune duorum.

Neutrum nomen in. e. Muliebria sunt tibi greci. Vnum nomen in. i. sed neutrum dicitur gummum. O. finita dabitis maribus. velut vno gemma!

Femineis iunges per. io. nec habentia corpus.

Additur atq; caro. cennatio. portio. quodq;

Definit in do. go. Tamen haec sunt mascula predo.

Ordo. pedo. comedo. spado. vdo. cardo. cerdo.

Ercudo. burdo. harpago. mango. ligo. q;

Ad duo communis. homo. nemo. iunge latronem.

Est commune trium praesto. qd sum comitatur.

Neutrini nomen in. u. cornu est pro teste. gelu. q;

C. d. neutra dabitis. reperties tamen haec quoq; raro.

Al. neutrini pones. tamen hic sal debet habere.

Et duo sunt neutrini cum melle fel anumeranda.

Illi dicunt. illa vero frugitibus modis sunt similia obliqui sunt casus ab eo quod est frux et morsus. Qd finita dabitis. q; nomina in. o. desinentia generis sunt masculini. ut hic sermo. agaso. mulio. histrio. vno. pro margarita grandior. Sed nomina in. io. finita que non habent corpus generis sunt feminini. ut religio. rebellio. fasto. et nomina participialis. hoc est que a participiis formantur. ut lectio. leccio. ab auditus auditio. Feminis generis sunt tria. caro. cennatio. portio. In do. ppteretia. et in fo. desinentia feminina sunt ut albedo. nigredo. ceredo. virgo. vestigio. aligo. prurigo. Exempliuntur tamen ex desinentibus in do. et in go. credicim nomen generis masculini q; ponunt in lectione. Ad duo communis. et duorum generis comuniua sunt hic et hec homo. nemo. latro. sed latro apd neoterico est tam nam apud idoneos authores sub masculino genere relatis est. qd iurius quoq; li. xxviii. manegonem feminam ditie. quasi in go communis duorum generis esset. Ita inquit uero os pascere negavit mango salpe obsterix. Et commune trisi. qd tantum reperitur nomen omnino trisi generis hic et hec et hoc praesto. q; semper inquitur hunc verbo sum es fui. et puer est mihi praesto. ancilla est mihi praesto. qd uero generis est neuris. et tantum pluralis. eni; regulare. ut ait. qd hocas in librâ assertur. qd pseudo ppteretia corruptum est. neq; vno nisi in compositione reperitur. ut pseudo prophetæ. pseudo graphia. Mens et finomen in. u. quod in. u. finita. generis sunt neutri. et hoc comi. gelu. veru. cennatio. trisi. C. d. et nomina in. c. vel in. d. desinentia generis sunt neutri. ut hoc lac. hoc halec. hoc aliud. quo. qd quia non omnia nomina qd que ad regulis generis nominis reduebantur. ut illud finitum. Ali neutris quod nomina in al. o. finitum neutrum. ut animal. vestigial. certeal. tris. hunc. Recipiuntur ista. qd est generis masculini. apud pisco et tamen generis neutri recipiuntur. Et duo sunt. qd duo nostra reperiuntur in el finit. qd sunt generis neutri. et hoc uel sel.

Liber secundus.

Nil nihil, & si il. vni est neutru. hoc nihil, nisi quod ab eo est abscissum, et duo sunt duorum generum communis vigil & pugil. Sed pugil idem commune duorum possumus, quod Eu gultimus sta posuit aut horatē Terentii in Eunuchio secutus. Si qua paulo est a bilo pugilem esse atunt. Solus in oest sol, q. in ol. finitum vñatantum est nomine, hic sole, hoc est generis masculini. hic cosul, & in ul. vnum tantum est masculini hic consul ut duum communia duorum generum, hic est hec presul & exul. Sit communis, q. in am. vnum tantum repertur nequaquam quod est communis trium generum & non declinatur. Unicentris, quod in un. omnis sunt neutra, et hoc rempli, scannum donum, aurū. Illa vero cotidien/ tamum dē / idem / & similia quoq. a dem particula cōponuntur summa plicium genus, ieruanus / Grecum nomen, quod nomina in an. & in in, deponentia omnia sunt grecorum generis masculini, et hic acaran / pean / pelecan / titan / delaphin. neutra sunt panca apud grecos, vi melan quod nigrum & pan totum. En dabitur quod nomina in en. besinentia generis sunt neutri, vi hoc nomens fulmen / flumen / numen. Excipiuntur tamen ex latinis generis masculini, hic rex / pecten / sasmen, & composita a cano canis, vt rubicen / tibicen / comicen / lyricen / sticen / fidicen, ex grecis vero lyphen / splen / lien / atagen / hymen, & ex his quoq. non sunt fribuerentes in vsu apud latinoe / hic alien / solen / aden / auchen. Icmimina vero sunt fren / phen / & ratis nomen trozen. Nomina in on. quod nomina in on. omnia sunt grecorum generis masculini, et hic canon / de mon / daphnon / platanen / lacon, cuius terminum est lacryna. Paucia tamen dicte esse generis feminini, vi sindon / ecmos, vibu in vero complurantur, & babylon / plenre / calydon, sed illa ad regulam generalem referuntur. Sed quin nomina in on. aut sunt tertie aut secunde declinationis, regulam superior tradita est de nominibus tertie, nam secunda declinationis neutra sunt, vt hoc xylos / barbiton / dia / pason / diates / aren. Nomina in ar. quod nomina in ar. finitae generis sunt neutri, vt hec pulaninar, torcular, cochlear. Edpār cum suis compositis ex ratione significationis cōmune est erium generis, vt compar, dispar, separ. Et finita, quod nomina terminata in er, sive illa finit secundae suae tertie declinationis, generis sunt masculini, vt hic puer / magister / anser / passer. Excipiuntur generis neutri, spinther, & cetera. Et linther, quod est generis feminini, quod significat cum dicte linther cum matre, ac si dicat quod est eiusdem generis cuius est mater ex ratione significationis. Commune est pauper, quod quartuornomina quoq. hic explicatur sunt communia duorum generis in recrisim obliquis vero trium. Vber vero pro fertili accipendum est hoc in loco, supra vero pro verbate accepit. It maribus iunges, q. nomina in ir. generis sunt masculini, vt hic vir, leuir, marty. Excipiuntur vero duo generis neutri, hic indeclinabile, pro vole manus, & gadit pro vire hispanis, q. ratione significationis debuit esse generis feminini. Mascula sunt, quod nominis in or. generis sunt masculini, vt hic amo / color / lector. Excipiuntur vnum generis fer-

Nil nihil est neutrum, Vigil & pugil esto duorum.

Solus in ol. est sol, Hic consul dicitur esse.

Sed tamen: ad duo sunt communia presul & exul.

Sit communis trium tibi nequaquam variatur.

Vm neutrī iunges: exemplis tibi templum.

Grecum nomen in an. & in in, sit temper & ei massa.

En dabitur neutrī, sed synto mascula licetē.

Recessus plebi, argiliens atagen cum pectine flamen;

Addi llymen, & quod cano componit tibinomen

Nomen in on. grecum tibi sit, maribusque repones.

Ex his pauca tamen sunt feminis adhibenda,

Est neutrum quod non declinat tertia nomen.

Nomen in ar. neutrum, sed par tria debet habere,

Et finita tibi sunt mascula. Neutra tamen sunt.

Spinther, iter, ruder, lassier, piper, atq. papauer,

Et cum vere siser, vber, sicer, ade, cadauer.

Zinziber & tuber, cum matre reponito linther.

Commune est pauper, cum puber de genere, vber,

It, maribus iunges. Hic, gadit, sit tibi neutra.

Mascula sunt & in or. muliebris ponitur arbor.

Ferdinandus

De genere nominum.

minint, hec arbo... Nam sutor et viror ad genus significatiois referenda sunt. Neutra vero sunt quatuor, cor, ador, equor, marmor. Hominavero comparativa duorum generum sunt communia sub hac terminatione. Nam sub altera terminatione neutra sunt, ut hic est hec breuior et hoc breuius. Quibus duo funguntur memor et auctor. Collativa posuit p. comparativa. Nam conserre est comparare. Et quod cōponit, quod nomina composita a corpore, et hic thēbē corpor, tricor, por, et a colore, et hic est hec bicolor, tricolor, et a decoris ab eo quod decus decoris, et indecor, dedicata, communia sunt duorum generum. Neutra. Ur, neutrale, quod nomina in ur, destinata generis sunt neutri, et hoc fulgur, fecur, fenum. Masculina vero sunt quinque, taurus pro aue, Nam quod a grecis dicitur trygon pro ase, siue pro pisces, apud latinos pro aue taurus, pro pisce passinaca interpretatur ubi vultur, et si secunda declinationis, satyr satyrus, taurus, aneur. Communia praeterea duorum generum sunt tria, hic et hec sur, ligur, augur, quamquam augur, cum nomen est dignitatis apud Romanos generis est tantum masculini. Feminum ponet, quod nomina in ias, destinata que sunt tertie declinationis generis sunt feminini, ut hec floras, pietas honestas, veritas. Namque per primam declinantur propria sunt virtutis atque prout de masculina,

Neutra dabunt ratus cor, ador cum equore marmor.

Collativa duplex retinent genus, & memor auctor.

Et quod componit corpusq, colorq, decusq,

Vr, neutrale dabitis, sed mascula sint tibi quinque.

Turtur, avis, pisces, vultur, satyr, auctor, & aneur.

Communis generis tria sunt, sur, ligur, augur.

Femineum pones, quod in ias, finitur ut ias.

Sed iunges maribus, as, asis, vas vadis, & mas.

Neutra tamen dices, vas, asis, fas, nefasq,

Sic communium nomen gentile. Dabuntur, i-

Partim feminina tibi; partim mascula greca.

Esto non in es, muliebre, vigilia sunt.

Limes, pes, fomes, termes, cum palmitetrames.

Et gurges, merges, verres, cum poplite magnes.

Et paries, aries, stipes, cespesq, satellesq.

Atque dies mediusq dies pro tempore certo.

Et græcum prima; vel quod dat tercia nomen.

Sed communia sunt miles, comes atque superstites.

Antilles, cocles, diues, cumq hospite lospes.

Et pedes interpres, eques, indiges, heres, hebesq,

Eteres, & præpes, locuples, & perpes & ales,

Inquies & vates. Quod format pes, sed eoc.

vt eneas, q. Hieremias, q. Esayas, q. Excipiuntur a regula generis masculini, as, asis, vas, vadis, mas, maris. Tria quoque neutra eas vasis, as, et ab eo cōpositum nefas. Communia vero trium generum sunt tria gentilia, hoc est a nominibus urbium derivata. Ut ab ipsis noapinas, et cassino callinas, et ceseno cesenas. Dabuntur, nam quod nomina greca prout sunt generis masculini, ut hic arachas, gigas, elephas, quedam feminina, et monachus, et hec, lupes, diuis. Esto nomen in es, et nomina destinata in ea, aut feminini generis, et hec vulpes, ptoles, seges, et nomina quinque declinationis, ut res, spes, prægenes. Excipiuntur vero generis masculini, utque hic explicatur. Atque dies, q. hoc nomen dies cu accipitur pro tempore certo generis est masculini, hoc est pro die naturali, et artificiali. Nam pro tempore simpliciter generis est feminini, ut longa dies homini docuit parere leones. Meliusq dies, id est meridiis, quod generis est masculini, sciat et dies cu accipitur pro una sola latitudo, et greci primi, q. nosa greca primus declinationis atque etia tertie generis sunt masculini, ut hie scythes, scythes, hie priamides panidq, hie canonistes canoniste, hie lobes tio, hie tapes tapetio, apud grecos tamen nonnulla reperiuntur tertie declinationis generis feminini, quae quidem raro reperiuntur, sed primus declinationis omnia sunt masculina, etiam apud illos. Sed communia duorum generum sunt hec etere que in lectione explicantur, hic et hec milies, cc. Quod format pes, q. nomina: composita a pede et a pedeo es, duorum generum sunt communia, ut hic et hec bipes tripes, alipes, hic et hec obsoe, reses, desco.

Liber secundus.

Est quoque nomen in is, q̄ nomina desinētia in iis sunt generis feminī, et hec clavis, nā
uit curris, clavis. Masculini vero generis sunt vnde trīginta que hic explicantur. Et qui-
bus n. quod in iis terminata que habent, n. ante is, sunt etiā generis masculini, ut hic pa-
nis, cīnus, cīnus, cīnus. Et cōposita ab aſſe, ut hic bessis, tressis, decussis, vigessis, trigessis,
centūs. Adiectiū dabis q̄ nomina adiectiū desinētia in iis, sub hac terminatiōe sunt
duorum generum communia, et
hic et hec nobilis, brevis, fortis,
debilis, tricuspis quoque ī ſedem
generis est. hoc est communis
duorum atq; etiā neutrī ī īgi pōt
ut apud Quidius, anerath, poſt-
roque tricuspidetelos, mūlce a-
qua recto pelagi. Communia
prietatea duorū generū sunt. Sā-
ntis re, que hic ponunt. Nomen
in os, q̄ nomina desinētia in os
gūis sunt masculini, et hic mos
ros, flos, colos, rhinoceros, mo-
noceros, sterpsiceros. Excipit
tūr duo ḡfis ſimilitudinē, hec dos,
cos, et sex noſa que hic pōntur
gūis neutrī, hoc epos, re. Est
cōc, q̄ tria reperunt cōia duorū
generum, hic et hec bos custos,
ſacerdos. Et duo composita ab
hoc nomine hic et hec potis et
hoc potē. Ea sunt hic et hec cō-
pos, et impos. Is declinatio[n]ū q̄
nomina desinētia in us, que de-
clinantur per secundā aut quar-
tam declinatio[n]ē, generis sunt
masculini, et hic dominus, t. ſer-
vus, i. agn. i. ſensus, u. audie-
tus u. ſilus u. ſemini generis
ſunt tria ſecundā declinatio-
niſ hic alius, humus, i. vanus
i. tria quoque ſecundā et quartā hec ſlēta, vel u. colus, i. relus, et quartā declinatio[n]ē
hec porticus u. tribus u. acus u. manus u. Et que vertentes, quod nomina grēca in
us, desinētia que apud illos in os terminantur, et os, mutata in us, latine infectentur ge-
neris quoq; ſunt feminini, ſicut apud grēcos erant feminī, ut hec crystallos, u. crystalla
lus, i. papyros papyru, papyrus papyri, aliquādo tamen ſequuntur genus latine ter-
minatio[n]is, hoc est masculini, ut hic crystallus crystalli, hec papyrus papyri. Oido est, tu re-
pones in hoc gradu ad eſt, inter feminī ſilla nomina que vertentes ad ea interpretas ex
grēco ſermone in latīnū permuant, ad eſt interpretantur grēcalatīnū, et quandoq; repon-
es illa maribus, id est masculinis, hic tria, quod tria nomina ſecundā declinatio[n]is re-
peruntur generis neutrī, hoc virus viri, vulgus vulgi, pelagus pelagi. Reperitur etiam
vulgus generis masculini, ut apud Egeria ſecundo genitios, et ſpargere voces in vul-
gam ambiguias. Tertiu quod nomen, quod nomina tertie declinatio[n]is generis ſunt
neutrī, et ſunt queq; mutunt genitium in os, vel eris, ut hoc tempus temporis, corpus
corporis, ſtercus ſterci, i.e. ſidus ſideris, foedus foederis, vulmis vulmetis. Excipiuntur
duo generis masculini, hic lepus leporis, hic mus moris, et unum nomen grēcum in us,

De generenominibus

gessitens quod est p^odos quod interpretatur pes pedis. cum sua compositio. vt hic
tripus tripodis. decapus decapodis. tetrapus tetrapodis. lagopus lagopodis. dasipus
dasipodis. Feminini quoq^{ue} generis excluduntur nomen. virtus virtutis. iuentus iu-
uentutis. palus paludis. salus salutis. Et nomen verbale ab eo quod est seruo servus. &
seruitus seruitutis. pecus pecudis pro r^una quadrupede. nam hoc pecus pecoris. gregem
potius hoc est locum pecuarii significat. Incus incus. sub-
scus subscus. senectus senes-
cetus. Sint coniuncta: quod duo nomina reperiuntur com-
munitatis generum. Vetus ve-
teris. intercus intercusi. Unde
est aqua intercus et morbus in-
tercus. Hellius. xviii. liberatum
inquit se esse aqua intercusi Es.
morbo. Idem libro. x. intercu-
bus ipsi vultus midentes sicut
Eato dicit. intercubibus stupris
inquinat. Duobus. q^{uod} tria sunt
nomina communia duorum ge-
nerum. hic es. ligus. grus.
Masculus. quod in eis diphtho-
gon duo reperiuntur unum ge-
neris masculini. hic prius. pri-
dis. alter si generis neutri hoc
es eris. Duo quoq^{ue} in uno di-
phthongon designata. hic laus
laus. fraus fraudis. Samlie-
bre. quod nomina in. s. desinen-
tia habentia consonantem ante.
s. generis sunt foeminini. vt hec
plebs. scrobs. hyems. gens.
mens. daps. seps. pro septimento
stirpe. Masculini vero sunt que
explicantur. quod vero dicit tabificus seps. et. Lucano sumptu^s est. qui libro. it. scribi. o-
fagi dissoluens cum corpore tabificus seps. Et anter serpens ex genere centipedis. Mala-
lini quoq^{ue} generis sunt nomina polysyllaba habentia. p. ante. s. finale. vt hic hydrops. cy-
clops. monops. merops. Et partes assis. generis preterea masculini sunt partes assis.
id est librae sues solidi quod in duo dectimuncias. hoc est partes dividipotest. que aliquo-
ties sumptu^s redditus secundum totum. vt hic deunus deitia ructa. que est pars duo decima de-
cuns et decians dempto sextante. qui est sexta pars. v. de trans dempto quadrante. qui est
tertia pars. et eodam modo triens. quadrans. quicunx. Tunc est eadem. quod quoq^{ue} nomi-
na que hic ponuntur sunt communia duorum generum. vt hic et hec celebs. Adiectiva tri-
bus. quod nomina adiectiva in. s. desinentia que habent consonantem ante. s. communia
sunt trium generum. vt hic et hec et hoc triens. particeps. prudens. sapiens. Neutrini
pone caput. quod nomina in. t. desuentia quoq^{ue} reperiuntur generis neutri. Simono-
syllaba. quod nomina monosyllaba in ex desinentia. generis sunt foeminini. vt hec par. lex
nit. no. mur. excipiuntur generis masculini quoq^{ue} thraex. Eale strigil arena. nam et
vtrig sit in ritra. Deinde dicit quod communia duorum generum reperiuntur duo hic et
hec dur. cui additur coniur ex polysyllabis. Sunt polysyllaba. quod nomina plurium syllabrum in ax. desuentia generis masculini reperiuntur sex. hic thorax. et.

Liber secundus.

Et duo feminis similis latus, fornar acis. Et finita, q̄ definiunt a linea generis sunt masculi.
linea, vt hic pollex, index, index, puler. Excipiuntur sex generis feminini, hales, &c. Quod non
men, q̄ nominantur, definiuntia generis sunt feminini, vt hec perdit, coturnix, sandit, am-
atrix. Excipiuntur generis masculini vnde cim, hic fornix, &c. Soluox quod in ox vnum re-
pertur generis masculini, hic volvex ovis, est generis feminini duo, solox et celox.

N.
x.
v.
114
D.
202

Phalanx, superioribus adiun-
cti quædam nomina græca que
sunt in vsu apud latinos, qua-
tue generis, sunt feminini, pha-
lanx legio macedonica. Juvena,
suctio rem bone phalanges. Sy-
rinx syringie, fistula, &c. nimphæ
in calamum palustrem conuer-
sa. Qui, sicut isti, nimphæ syrin-
ga vocabat. Meninx meningis
pro paniculo cerebri quo verbo
vntut medicit. Nam pro insu-
la egypti ex significatione gene-
rali generis quoq; est feminini,
syri syringis, autculi que latint
dicitur torquilla sive turbo, de
qua Araneotes illi, de animali-
bus. Generis quoq; masculini
ponit quatuor, nemix, tomēgos,
quam nos appellamus tomēgos,
specim spelingos, quod inter-
pretatur spelunca, pharinx pha-
ringos, pro fauce gutturis, et la-
rinx pro ipso gutture, quas ha-
bemus interpres phartingam, et la-
tingam appellat.

De generi dubio.

Omnis dubium est quoties
aliquid nomine ex frequen-
ti usu et regula artis grammatici-
æ est certalicus generis, poe-
te tamen auctoritates sua proferunt sub alio generi. Ut hic vel hec talpa, cum ex regulis
de generis nominum generis sit femininum. Vergilius, georgi. Captifodere cubilia talpe
dicit. Et eodem modo de reliquis. De nominibus ex regulis superiori straditis de generis
nominum ex ratione significationis possent subordinari dubitatio quedam in nominibus qui
bus illamque ratione terminatio et significationis possent repeteri maribus et feminis
sed quia femine habent propriam terminacionem terminatio illa que videbatur posse co-
petere maribus et feminis relinquitur sub generis tantum masculino. Esto exempli causa
draco, onis, ratione terminacionis potuit esse commune duorum generum, neq; repugnaret
significatio, cum in illa specie mares et femine reperiatur, sicut igitur dicitur hic et hec
homo pro viro et muliere, ita possimus dicere, hic et hec draco, pro masculino quoque et fe-
mineo. Sed quia femina in illa specie habent propriam terminacionem in a, hoc est drac-
ena, relinquitur altera terminatio in o, sub generis tantum masculino, hic draco, et eodem
modo leo legia et que sequuntur. Deinde subdit quædam nomina quæ tamessi sub una ter-
minatione reperiuntur masculina et feminina, nihilominus habent propriam terminatio-
nem suam, vt hic et hec hospes, hec hospita, &c.

Et duo feminea tibi sunt: cum similace fornax.
Ex finita tibi sunt mascula, feminea hales.

Et forpex, vibex, carex, imbrex, suppellex.

Quod nomen sit in ix. multib[us] est. Excipe fornix.
Atq; cilix, phoenix, & onix, masix & iapix.

Atq; calix, & orix, natrix, calix, varix, &

Quæ dantur maribus, soluox quoq; iungitur illis,
Femineis addes, solox, celox, phalanx,

Sirinx, & meninx, & iynx, sed mascula sunt,

Tomix tonicos, spelinx, pharinx, latinx,

De generi dubio.

Ambigui generis tibi tradant pauca poeta.
Cum talpa dama, cardo, panthera, cupido,
Et margo bubo finis, cum puluere clavis,
Torquis, stirps, & adeps cum scrobe, specus, penus, &
Cortex, atq; filex, cum punice linx, latex,
Et nomen lapidis, quod gignis sardus onix,

De nominibus masculinis que ex diuersis termi-
nationibus mittunt feminina in a, vel in e.

Draco, dracena.

Lacon, lacena.

Leo, laenæ, vellea.

Fidicen, fidicina.

Caupo, caupona.

Lyricen, lyricina.

Fullo, fullona.

Siticens, siticina.

De generis nominum

Nec sit opus. Proponit quasdam regulas omnibus quinque declinationibus communis posse. cur id faciat addit causam dicens me oporteat eandem causam iterare. Compositi formam hec regula plerunque seruit in declinatione nominis et conjugatione verbisnam si copertum mihi sit quod certaber facit in genitivo celtiberi: ex proportione possum scire: quod tamen ex quo componitur facit in genitivo iberi atque in contrario si exploratur habuero quod ibi facit celtiberi ex proportione possum scire: quod celtiber facit celtiberi sed hec regula non vix quaque vera est. nam sanguis facit in genitivo sanguinis: sed eo tamen compositionem exanguis non facit exanguis: sed exanguis. Præterea pes facit in genitivo pedio: vulpes tamen et apes quae ab eo compountur: non vulpedis: et apedes: sed vulpis et apes faciunt cum apis accipitur pro bestiola illa mellifica. nam apes apedes pro animalia depeude accepit. Ut pubes quoque componitur in pubis: et pubes facit pubio: ut apud Uer. impubis fuli. Quies citam in genitivo facit quietis: compostum tamen ab eo requies facit requici. per quintam declinationem. Quartus cum quinto: quod nomine neutra habent iteo casus: similes tam in singulari: et in plurali. hoc est nominativum: accusatum: vocatum: et in plurali semper terminantur in. a. quod conangit in secunda et tertia et quarta declinatione. nam prime et quinte nullum est neutrum. ut hoc templo: plumbi: censario: templum: vocatio: o templi: nichil: temple: accessatio: templo: vocatio: o templo. Est ergo vocatus: quod vocatus est singularis quia pluralis culuscumque declinationis est similis nominativo: viriusque numeri: et vero dicit propter semper: propter vocatum singularis secunde declinationis de cuius est: de quo suo loco dicimus. præterquam quinto: quod est

Tubicen.	tubicina.	Magnes etis.	vel nefis.
Tioicen.	tibiicina.	Crescretis.	vel cresca.
Cornicen.	corticicina.	Noabitam.	moabitis.
Oscen.	oscina.	Amonita.	amonitis.
Flamen.	flamina.	Nepos.	nepotis.
Astur.	asturica.	Heros.	heroina.
Sambucistes.	siria.	Libis.	libella.
Cytharistes.	siria.	Arabs.	arabissa.
Cymbalistes.	siria.	Chalybe.	Chalybyssa.
Tympanistes.	siria.	Aethiops.	aethiopissa.
Pialtes.	psaltria.	Thrax.	thraffa.
Prophetes.	prophetis.	Cilix.	cilifia.
Poetes.	poetis.	Phoenix.	phoenista.
Scythes.	scythis.	Phrix.	phrigia.
Sarmates.	sarmatis.	Rex.	regina.

¶ Quaedam sunt nomina: quae tametsi communia duorum generum reperiuntur: habent tamen aliam propriam terminationem generis feminini. ut hospes hospita: os pes ospita: sacerdos sacerdotisa: custos custodia: antites antisia.

¶ De nominum declinatione.

Nec sit opus toties eadem precepta resumere. Accipe quae teneas in nominibus variandis. Compositi formam simplex: et compositum. Simplicis obseruat. Exanguis dat tibi sanguis. Apede sit vulpes: et apes nec regula seruit. Impubis dat eris: sed pubes dat tibi pubis. Est requies quinta declinatertia simplex. Quartus cum quinto semper recto similaritur. In neutris: sed in. a. pluralem ponis ubique. Estque vocativus recto similis prope semper. Præterquam quinte pluralibus in genitivis. Syllaba non nunquam colliditur. u. capitales. Tertius et sextus plurales assimilantur.

Genitivus pluralis omnium præterquam quinque patitur ab eversionem virtus syllabæ: ut encade quadratum: et per abscessionem genitum: et sic dicimus virtutum pro virorum: ciuitatum: præsumit: etiam: pauplum pro pauplum. Lexitus et sextus: satis liquet.

Liber secundus.

AEm sint quinq^o quod quinq^o sunt nominum declinationes, qui numerus colligitur ex genitiis diversitate, nam prima mittit genitium in e, diphthongō, secunda in a, ter tia in i, quarta in u, quinta in et. Prima igitur declinatio terminations habet nomina unius, as, es, a, sed, ae, et es, in nominibus tantis grecis masculinis, ut ḡneas, byz̄thias, anchises, pyramides, in a, vero tam grecisq; latinorū generis masculini, et feminini, et communis duorum, ut hic lux, h̄c musa, hic et h̄c adiuena, qd vero dicit, a, plauta, subintelligen-
du est atq; etiā gr̄ca. Et geni-
tius, qd genitius a quaenq; illarum trium terminationum equisyllabice in e, diphthongō terminatur, ut byz̄thias byz̄-
thiæ, ḡneas ḡneæ, anchises an-
chisiæ. Reperiunt tamen aliquan-
do terminari in, ai, ut aula au-
lae, et auraria, et pīcta pīctai,
apud Uer., et apud Lucretium.
Terræ, frugētæ, militia, apud
antiquiores quoq; plerūq; in-
venitur in a, ut apud plantum
almenas pro alkemias; et apud
Linnii, Andromicum escas pro
elce, et apud Menū terras p ter-
re, sed et haec terminatione, tan-
tum est in usus familiis p familiis.
Deinde ibidit qd octo nosq;
declinatur per secundā declinationem p nominis mitteat genitius in i, e, sunt unus vni-
villus vlli, nullus nullus, solus solus, totus tonus, vicer vtrius. Alter alterius, aliis
alii, qdone datius, qd datius a quaenq; nominativiis terminatio terminatur in ac,
quoq; diphthongon, ut ḡneas ḡneæ, anchises anchise, musa musæ. Sed ab illis octo ne mi-
nibus in ius, mittentib; genitium, formatur datius ablatus us, ut unus vni vlli vlli.
Omnibus ex rectis, qd accusatiis a quaenq; terminatio definit in am, ut ḡneas ḡneæ,
anchises anchisa, musa musam. Atq; vocatiis, qd vocatiis a qualibet terminacione no-
minativiis terminatur in a, ut ḡneas oquea, anchises o anchisa, musa musa. Cui ab illis sunt
lis est in terminacione, sed non in quantitate, quia ultima in ablative productur in vocati-
vo breviatur. Rectus pluralis, qd suis pluralis terminatur in ae, diphthongon, ut musæ
genitius in arum, qd genitius pluralis in aris terminatur, ut musæ musarum. Atq; dati-
tus in ie, qd datius pluralis in io, terminatur, ut musa nullis, exceptiuntur paucia metens-
tie datius atq; ex cōsequenti ablatus in abus, idq; tantū differentiē coniūcti, et qd illa sīt sta-
gām iubedit, eqa aequabus, filia filiabus, nata natibus, annula mulibus, dea deabus, liber lib., amb̄ ambabus, du duabus, et aliqui ex iūrisq; dixerūt an sine animibus, fami-
le famulibus, qd si nulla sit ambiguitas de quo sexu loquuntur, nihilominus regulari decli-
natione etemur, ut sidixi ego lego centenos aureos duabus filiis meis maioribus,
nam dubitatio nulla est de quo sexu loqueris: crebo qd adiectum est duabus, nam si rātum
dixisses lego centenos aureos filiis meis maioribus, poterat venire in dubitationem de
masculis ante feminis sis loquuntis: quare non sufficiens. Valla probauit autoritate
Ciceronis animam non potuisse mittere oationum pluralē in abus, quia scribēs ab ero-
rem et filiam, dicit duabus animis suis, nam per id quod dicit duabus sublata est omnis
ambiguitas, ut animis sis ab anima, an ab animo. Accusatiis, qd accusatiis pluralis in
ae, terminatur, ut musæ musas,

¶ De prima nominis declinatione.

CUm sint quinq; puer declinandi tibi formæ.
Quas vnu variis ex rectis dat genitius.
Prima fit in as, es, sed gracis, a, qd, latina.
Est genitius in, a, diphthongon, sed tamen ai.
Dat tibi nonnumquam: dat & as, sed & id quoq; rare
Octo trium generū sunt nomine, quæ dant in ius.
Pone datius, a, diphthongon, sed genitius.

Cum tibi fit in, us, us, rapta pone datium.
Omnibus ex rectis finitur in am, tibi quartus.
Atq; vocatiis fit in, a. Cui inngito sextum.
Rectus pluralis fit in, a. Genitius in arum.
Atq; datius in is, finitur. Paucā tamen sunt.
Quæ faciunt abus velut est aqua, filia, nata.
Mula, dea, liberta, ambabus, iunge duabus.
Accusatiis plurales as, tibi mittunt.

De tertia declinatione.

But tera. sequitur de secunda declinatione: dicitq; illam haberem nominatiū singula
terminationes fereret puer. ir. ve vir. ur. ve satur. us. vt deus. um. vt templum.
enodiphthongon. vt pēthēns. sed hanc tantū in nominib; grēcicis ad declinationem
latīna trahuntur. s; b; illa iānq; terminatione tam latīna q; grēca declinatione inflectun-
tur: et hęc eil causa quare nominā grēca in os. vel in on. non declinatur per secundā no-
strā declinationē. q; illę termina-
tiones mere grēce sunt. Itaq;
pro eo q; illi dicit abydos aby-
du. nos dicim⁹. abydus abydis.
Illi symbolo symbola nos sym-
bolum symboli. Sit genitius.
q; genitius a quacūq; nomina
rūi terminacione terminat in. i.
Sed quia aliquando parium est
syllabarū aliquando crescivna
syllaba: dicit q; generaliter est
in syllabis equalis suo nomina-
tūo. vt templū pli. dominū n.
deinde ponit exceptionem illo-
rum q; crescent vna syllaba: ea
sunt gibber. lacer. r. scer. ri. so-
cer. ri. asper. ri. quod per synco-
pā facit aspri. Clerg. s. grecid. im-
piouium aspīs veluti qui sensi-
bus angūē pīssit. adulteri. adul-
teri. presbyter. terci. liger. cri. mis-
ser. ri. gener. ri. tener. ri. prosper.
ri. dexter. dexteri. q; per absen-
tiam facit dextri. puer. pueri.
Et composita a ger. is. t. fero
fers. vt armiger. armigeri. armifer. armiferi. vir. viri. treuſ. treui. t. satur. saturi. liber. liberis
pro ingenuo. et baccipo. nam pro cortice libai facit. In eis vero diphthongon desinencia
triplicem habent genitū in ei. diphthōgō. et in ei. solutas. et in eos. vt pēthēus. pēthēi.
dūs syllabos penthei. tri syllabos. et pentheos. sed a latīnis perei. conunctas sine solutas
profertur a grēcis p̄ eos. Atq; datīnus. q; dīnus in. o. terminat. cui assimilat ablative for-
matureq; a genitūo. i. mutata in. o. vt templēplo. domini dño. Accusatiū. et accusatiūs
in un. terminat. i. genitūi mutata in um. vt templētemplū. dñi dñm. pueri puerū. Ut recti
q; vocatiū secundi declinationis a nominib; in nominatiū terminatio in us. formar-
zur us. mutata in. e. et hic om̄is. o. domine. hic bonus. o. bone. Excepit filius q; in vocatiū
facit o. fili et non filie. hic filius. q; quāq; o. finale debuit facere. Vergilius in in gen. do-
cit corniger. hesperidū filius regnator aquarii. Deus. o. deus. latīn. colatīnus. Clerg. i. u. s.
focer arīa latīn. habeo. Quod si nomen sit proprium in us. terminatiū vocatiū
ablata ue. definit in. t. vt antonius. o. antoni. Vergilius. o. vergili. Rectus pluralis. q; no-
minatiū pluralis terminatur in. i. vt domini boni. Sennitū in orū. q; o. genitū. ter-
minatur in orb. et dominorū bonorū. Atq; datīnus. q; datīnus terminat in is. vt dñs. dñs.
dñs. Sed hoc nōmē deus in plurali duplex habet nominatiū et datīnus terminatiū.
dei vel dñ dei vel dñs. sed dñ et dñs. per syncretū vniq; libice profertur. Non omnibus
neutrīs. q; si genitūs in nominib; neutrīs in. i. duplex definiti nominatiū. accusatiū.
et vocatiū plurales in. a. purum. i. vocali precedente definiti. et augurium auguriū hęc
auguria. si vero in unica. i. definita neutra pluralia in. a. minima ch. coston. ante definiti. vt
templū templētempla. et limitatur regulālla. Quartus cum quinto. ec.

De secunda nominis declinatione.

Altera dat recti tribi sex. er. ir. ur. vel us. aur. um.
Atq; eus. diphthōgō. sed & hāc rūmodo grēcis
Fit genitius in. i. sed rectū non superabit.
Excipias gibber. lacer. & focer. asper. adulteri.
Presbiter. atq; liger. miser. & gener. & tener addes.
Et prosper. dexter. puer. & quod fit tibi nomen.
Agero siue fero. Virtreuiungesaturq;
Liber & ingenus bacchus. cui iungis iberum.
Sed diphthongus in eus. ei. dat vel. xi. genituo.
Atq; datīnus in. o. dabitus. Cui iungito sextum.
Accusatiū. um. dat declinatio nosira.
Vs. recti mutans in. e. casum pone vocandi.
Sed dices fili. fluius deus atq; latīnus.
Si ramen est proprium per. ius. tunc us. rapiatur.
Rectus pluralis fit in. i. Genitius in orū.
Atq; datīnus in. is. sed dat tibi dii deus. & dii.
Accusatiū plurales. os. tibi mittunt.
Nominib; neutrīs in. a. vertitur. i. genitius.

fers. vt armiger. armigeri. armifer. armiferi. vir. viri. treuſ. treui. t. satur. saturi. liber. liberis
pro ingenuo. et baccipo. nam pro cortice libai facit. In eis vero diphthongon desinencia
triplicem habent genitū in ei. diphthōgō. et in ei. solutas. et in eos. vt pēthēus. pēthēi.
dūs syllabos penthei. tri syllabos. et pentheos. sed a latīnis perei. conunctas sine solutas
profertur a grēcis p̄ eos. Atq; datīnus. q; dīnus in. o. terminat. cui assimilat ablative for-
matureq; a genitūo. i. mutata in um. vt templētemplū. dñi dñm. pueri puerū. Ut recti
q; vocatiū secundi declinationis a nominib; in nominatiū terminatio in us. formar-
zur us. mutata in. e. et hic om̄is. o. domine. hic bonus. o. bone. Excepit filius q; in vocatiū
facit o. fili et non filie. hic filius. q; quāq; o. finale debuit facere. Vergilius in in gen. do-
cit corniger. hesperidū filius regnator aquarii. Deus. o. deus. latīn. colatīnus. Clerg. i. u. s.
focer arīa latīn. habeo. Quod si nomen sit proprium in us. terminatiū vocatiū
ablata ue. definit in. t. vt antonius. o. antoni. Vergilius. o. vergili. Rectus pluralis. q; no-
minatiū pluralis terminatur in. i. vt domini boni. Sennitū in orū. q; o. genitū. ter-
minatur in orb. et dominorū bonorū. Atq; datīnus. q; datīnus terminat in is. vt dñs. dñs.
dñs. Sed hoc nōmē deus in plurali duplex habet nominatiū. accusatiū.
et vocatiū plurales in. a. purum. i. vocali precedente definiti. et augurium auguriū hęc
auguria. si vero in unica. i. definita neutra pluralia in. a. minima ch. coston. ante definiti. vt
templū templētempla. et limitatur regulālla. Quartus cum quinto. ec.

Liber secundus.

Aginta circiter colliguntur quæ omnes mittunt genitium in is. sed diversis modis quædam enim crescit una syllaba. ut hic sermo sermonis quæ dā duabus. ut biceps dicip̄tis qui cādā habet partes syllabae. ut pater patris. vñs repertūr deficiēs a suo recto una syllaba in p̄teriori. Ex. a. ponit. Prosequitur diuersitatē illam genitiū per ordinem nō minatur terminationū. atq; in primis. q̄ nomina in a desinētia que oīasurūt gr̄ca. mittunt genitium atis. hoc est quando crescit super rectum vna syllaba. ut dogmās dogmatis. pneuma p̄nūmatiū. Ex. e. facit. is. qđ nomina in. e. desinētia faciūt genitū. e. mutata in is. et hoc cū bīle cubilis. mare maris. O nis ab. o. q̄ nemina in. o. desinētia mittunt genitium in onis. vt sermo sermontis. hystrio hystriis. Ecip̄tunt aliquā mitiūtia genitū in inis. ea sunt. Car do cardinis. ordo ordinis. turbo turbinis. hōmo hominis. nemo neminis. apollo apollinis. Et nomina feminina desinentia in do. ve. in go. ut teredo teredinis. albedo albedinis. virgo virгинis. aurigo inis. vñedo tamē vñnum ex desinentib⁹ in do. sc̄ minimis facti in genitio vne donis. Quæ lacitis. q̄ duo rep̄tūtur nomina desinētia in. c. Ic̄ lacitis & halechalecis. Bogud. q̄ in. d. terminata duo rep̄tūtur nomina barba rati rōrum. pp̄ta. Bogud bogudis & dauid dauidis. Additūr is. q̄ nomina desinētia in. l. quac̄sq; vocali p̄cedēt formāt genitū adīta is. et animalia finalis. michaelis michaelis. vigili viglie. sol solis. cōsul consulis. Mel vero & fel non is. sed lis in genitio suscipiunt. quare in obliquis per duplex. ll. scribuntur mel mellis. & fel felis. Nomen quod fit. q̄ noīa desinētia in. n. literā assūmunt se. In genitio quac̄sq; vocali p̄cedēt. vt ita tauris. ac arman ac armanis. splen splenis. stren strenis. delphin delphinis. phorcyn phorcynis. demon demonis. sündon sindonis. Sed quia hęc regulā de vñlūna syllaba tātum tradita est. qđ ad penultimā attinet subiungat. quod nomina terminata in men. mutat in genitio. e. in. & vñ flumen fluminis. fulmen fulminis. culmen culminis. quod de nominibus latiniis intelligēdūt. nam gr̄ca in genitio retinet. e. & hymen hymenis. damen damenis: quz apud latinos in vñ non sunt. In cen. quoq; desinētia que acano is. componūtur mutant. e. in. & vñ tuberculicū. dȳsc̄en lȳcīntis. & nomina quatuor que ponuntur. vñguen gumiis. pecte mis. anguen inis. gluten intis. Et quandoq; q̄ in on. desinētia aliquādō mutat genitius in onis. c̄ plersiq; per regulā mutat in onis. & lacon onis. acheron onis. sed de his in gr̄ce a declinatione plura. Ie. post. r. quod in. & desinētia quac̄sq; vocali p̄cedēt assūmunt in genitio re. vt torcular torcularis. anser anseris. gadirris. decoloris. vultururis. Far vñto recipit ris. hoc est qđ scribitur cū dupli. rr. & farris. deinde dicit quo à tria nomina in cer. in cr̄is mutat genitium. vt acer acris. voluc̄er voluc̄ris. alacer alacris. Imber quoq; cōsūmis compōstis. & hoc nomen celeber & saluber. mutant ber in br̄is. vt imber imbris. sept̄ber br̄is. october br̄is. november br̄is. dec̄ber br̄is. mulciber br̄is. celeber bits. saluber br̄is.

¶ De tertia nominis declinatione.

Ertia diuersos dat declinatio fines.

Et quāq; varie, tamen exit in is. genitium. Ex. a. ponitatis. Ex. e. facitis. genitius.

Onis ab. o. siet. Per inis nonnulla dabuntur.

Gardo. ordo. turboq; homo. nemo iungis apollo.

Et quod fermine generis datur in do. vel in go.

Vñedo dat onis. seu pomum. siue sit arbos.

Aſtano & nerio dant enis. dat aro carnis.

Lac tibi dat lactis. halechalecis habebit.

Bogud format udis. nosiri dixere dauidis.

Additūr is. pot. l. & ed lis. mel. felq; recepit.

Nomen quod fit in. n. assūmit is. in genitio.

Men finita dabuntinis. & quod definit in cen.

Atq; vñguen. pecten iunges. cumq; inguine gluten.

Et quandoq; datur ex on. genitius in onis.

Ie. pefi. r. iunges. Tamen. r. tibi far geminabit.

Cris dat acer. voluc̄er. alacer. Bris accipit imber.

Et sua compōstis celeber. quibus adde saluber.

De tercia declinatione.

In ter, quoq; destinatio nō sicut latina mutare ter in tris, ut frater tris, mater tris, pater tris, vter tris, acciopter tris, venter tris, linther tris, et nomina destinatio nō in ter, ut pē de tris, illester tris, iupiter tris, et iouis. O facit ex, quod quatuor nomina mutantur in genitivo, scilicet in, o, et femur oris, ebur oris, robur oris, lecur oris, et tecinoris. Itet vero et itiner, regulam sequuntur, nam ab eo quod est iter fit iteris, ab eo quod sit iteris.

Deinde subdit, quod hoc nomine cor facit cordis. Suscepit atis, quod in as, destinatio mittunt genituum in atis, ut pietis pietatis, castitas atis. Excipiuntur quatuor monosyllaba altera facultatia, vnde vadis, vas, vasis, as, assis, mas, ris, grecia vero quandoq; faciunt in adie, ut archas, adis, pallas adis, quandoq; in aaxis, ut atlas atlantis, pallas, antis, sed de hic in declinatione grecia plura. Ei sit nomine, quod nominia masculina aut communia duorum generum destinatio nō in es, mittunt genituum in itio, ut hic stipes tris, hic et huc miles tris. Excipiuntur veres generis masculini / quod facit verris, et vates communis duorum quod facti vatis, et quidam facientia in etis, hoc est non tantum, e. in, a, ea sunt partes partio, aries arietis, perpes eris, interpres etis, teres etis, indiges etis, inquieris etis, locuplex locupletis, magnes etis. In edis vero faciat hucus hucus, et pes pes.

dis, cum suis compositis, ut bipes bipedis. In dts, pisteres excent composita fedeo, es, ut obes fidis, reles fatus, priges idis. Grecum nomine, quod nomina grecia destinatio nō in es, mittunt genituum in etis, ut lebes etis, rapes tapetus, cres cretis, et quod supra posuitur, scilicet magnes magne, is. Sed nomina propria in es, aliquando mutantur es, in is, aliquando excent in etis, quandoq; utroq; modo mutantur genitios, ut ioannis, iordanis, iordanes, iordanis, chremes chrenis, vel chremetis, dares dariet, el daretis, lach, relach, vel lachetis. Et tibi feminum, quod nomina feminina destinatio nō in es, formant genituum in es, mutata in is, ut hec proles prolis, vulpes vulpis, anoles molis. Excipiuntur quatuor mitentia genituum in etis, ut reges regeris, seges segetis, abies abietis, quiles quietis, merces quoq; quod facit mercedis, et ceres quod facit cereris.

It is finita, quod nomina in is, destinatio nō habent genitium similem nominativo, ut canis ignis, et canis clavis, tria vero mittunt genituum in edito, cuspis cuspidis, lapis lapidis, cassio cassidis. Excipiuntur quoq; sensis quod facit semissis, et sanguis quod facit sanguinis. In etis quoq; et, ciens quatuor nomina biterminantis in nominativo, cucumer, vel cucumis cucumeris, et omnis vel vomis vomeris, ciner et cinis cineris, puluer vel pulvis pulueris, impubis quoq; quod iuri impuberis tum impubis facit, et glis quoq; facit g, tris, alis quoq; facit litis, et famnis quoq; facit famnitis, dis quoq; ditis, quiris quoq; quiritis.

In tris plura dabis, frater, mater, pater, vter,
Accipiter, venter, linther, & quod destinat in ter.
Iupiter tris atq; iouis dat iupiter. O facit ex, u.
Femur, ebur, robur, iecur. At cor dat tribi cordis,
Suscepit atis, abas, genitius. Demitur inde.

Vas vallis, as assis, mas maris, arqu,
Grecum ponit adis genitio, ponit & antis.
Cum sit nomen in es, mas, aut commune duorum.
Dat genitius itis. Sed veres dat tibi verris,
Et vates vatis. Dat etis, pariesq; ariesq;
Perpes & interpres, teres, indiges, prapes, hebesq;
Inquies & locuples, magnes, heresq; dat edis.
Pespedit, At nomen dat idis, quod de fedeo fit.
Grecum nomen in es, genitium mittit in etis,
In propriis ex es, facit is, quandoq; dat etis.
Est tibi feminine conuertit in is, genitium,
Sed tegez atq; seges, abies, quiesq; dat etis,
Mercez mercedis facit, in cereris ceres exit,
Is, finita tibi mittunt similem genitium.
Cuspis formaridis, casis, lapis additur illi,
Semis semissis dat, sanguis sanguinis, & quæ.
Dant etis, ut cucumis, vomis, cinis, addito puluis,
Impubis iunges, glis gliri, lisq; dat etis,
Samnis famnitis, dis ditis, addo quiritem.

dis, cum suis compositis, ut bipes bipedis. In dts, pisteres excent composita fedeo, es, ut obes fidis, reles fatus, priges idis. Grecum nomine, quod nomina grecia destinatio nō in es, mittunt genituum in etis, ut lebes etis, rapes tapetus, cres cretis, et quod supra posuitur, scilicet magnes magne, is. Sed nomina propria in es, aliquando mutantur es, in is, aliquando excent in etis, quandoq; utroq; modo mutantur genitios, ut ioannis, iordanis, iordanes, iordanis, chremes chrenis, vel chremetis, dares dariet, el daretis, lach, relach, vel lachetis. Et tibi feminine, quod nomina feminina destinatio nō in es, formant genituum in es, mutata in is, ut hec proles prolis, vulpes vulpis, anoles molis. Excipiuntur quatuor mitentia genituum in etis, ut reges regeris, seges segetis, abies abietis, quiles quietis, merces quoq; quod facit mercedis, et ceres quod facit cereris.

It is finita, quod nomina in is, destinatio nō habent genitium similem nominativo, ut canis ignis, et canis clavis, tria vero mittunt genituum in edito, cuspis cuspidis, lapis lapidis, cassio cassidis. Excipiuntur quoq; sensis quod facit semissis, et sanguis quod facit sanguinis. In etis quoq; et, ciens quatuor nomina biterminantis in nominativo, cucumer, vel cucumis cucumeris, et omnis vel vomis vomeris, ciner et cinis cineris, puluer vel pulvis pulueris, impubis quoq; quod iuri impuberis tum impubis facit, et glis quoq; facit g, tris, alis quoq; facit litis, et famnis quoq; facit famnitis, dis quoq; ditis, quiris quoq; quiritis.

Liber secundus:

Gr̄cum mittit. & nomina gr̄ca plerique mittunt genitium in id. ut partis partis. aspis asplae. hyaspi idis. tris idis. p̄iamis idis. aliquid mitit genitium in los. vel in eos. sed de hoc alias. Deinde dicit q̄ duo nomina sunt finita in ois. q̄ mitit genitium in entis. simois. entis. & pyrois. entis. de quibus uero bi de gre cis plura. Quid sit in in. q̄ nomine gr̄ca terminaris int. vel in in faciunt genitium in inis. ut delphis vel delphin. deles phinis. eleusis. vel eleusis eleusinis. salamin vel salamis salaminis. salamin vel salamis salaminis. phorcyn. vel phorcys. phorene. pollis qd est latinus facit pollinis. quasi a nominatiōne pollēn. Utis nōmē. quod non mina in os. deſinentia mittunt genitium in ois. ut factores os. compos os. monoceros os. In os vero facit quinq̄ et rois. flos. florae. mos metis lepos os. os. os. quod etiam in alta significacione facit esse. Eustos queq̄ facit custodis. et hos bonie. sed quedam nomina gr̄ca facit in ois. ut trostros thos. thos. minos os. heros os. Us tibi mittit. quod non in us. deſinentia mitunt genitium in oris. ut corp̄ corporis. tempus os. & aeneis cōparatuſi nobilis. nobilioris in eris. vero mitit genitium que sequuntur. vleus eris. acus eris. viscus eris. foedus eris. pondus eris. veſtis eris. holus eris. scelus eris. funeris eris. genua eris. vulnus neris. minus eris. onus eris. latus eris. vel. eris. opus eris. Quatuor p̄terea mitunt genitium in uidis. subscus uidis. incus uidis. puls uidis. puls uidis. & pecu uidis. quando est generis feminini. nā quando est generis neutri. hoc per eis pecoris facit. deinde dicit. quod tellū facit telluris & ven. veneris. Postea subdit. qd nomina plurimi syllabos que sunt feminina genitium mitunt utile. qd sunt quinq̄. viri. virtutis. senectus. senectutis. salus. salutis. seruitus. seruitutis. iuri. iuris. iumentutis. Mono syllaba vero facit ḡm in uris. ut muis muris. thus thuris. crux crucis. iuris. iuris. puls. puls puris. Excipit ergo quod facit gruis. & suis qd facit suis. & subdit quod hoc non eni teret. facit in tercute. Gr̄cum nōmē. quod nō nōl gr̄ca in us. deſinentia mitunt qd in unitio. ut hydr. unitis. sp̄is unitis. h̄ic uero unitis. Unathus unitis. Sed a puls qd est pes cōpostum mitit qd in idis. ut melipnis idis. qd ipus idis. citrap. idis. tripus idis. & adiphthongus. qd in es. diaphthongō sintea reperiunt nōla. hic p̄ge die. & hoc es eris. duo p̄tercū aue. diaphthongō. frāus idis. laus idis. Gi. b. p. ph. & nominis. s. deſinentia qd habent. b. aut. o. aut. oh. ente. s. recipiunt. L. media in stō. ut arabes. abies. dans p̄is. nono p̄is. gryphs p̄bis. cīniphā nōpis. quānq̄ a greces p. ps. scribif. qd si greces ditie. vocali in inductionib⁹ plurimi syllabos si lude. e. mutatur m. ut celeste ibis. princeps p̄is. particeps p̄is. & de ipsi. deinde subdit. qd hoc nōmē aueps mutat. e. in. ualaceps aueps. Ponit hyems. & vni p̄sona reperitur signis in. ms. hyems. quod facit hyems.

Ds.

Is.

Aes.
Aus.
Br.
Ps.
Ms.

De tertia declinatione.

Si oritur, quo . nola desinentia in se habet etiam autem ante recipiunt in genitivo singulari, ut pudentes tuis deo tis, cens tis, mars tis, solis tis, deinde dicti quod loco recipiuntur, de quinta nostra lens dicitur, per vermiculo qui expediculo gignit, nam pro legumine letis facit, glas die, frons dicitur, pro follo arboris, nam pro facie frondis, facies nefrens dicitur, pro processu, libripes dicitur, quod a libra et pedo istius, coponit, et coposita, quoque et corde recipiuntur genitivo, et ut cor coris dicitur, secors dicitur, discors dicitur, misericors dicitur, uncia quod nomine, quod composta ab hoc nomine vicia, recipiuntur genitivo, clitera, ut deles eius, decuns eius, quindecim scis, Dat capitum, quod in de sentientia reperiuntur caput et latus copositorum, sed caput facit capitulum, et duo composta ab illo occupantur, sicut putum itis, coposita etiam a capite quod habet duplex clementia faciunt quod genitivum in cipitis, ut antepurpuris, biceps tis, triceps pitis, duo quoque habent duplex clementiam, suppelleri suppelletilis, et iter itineris, sed itineris, ut supra datum ab eo quod est itineris potius, ut apud Manilius, astronomico, fecit signos itineris commercia terre, X, finita quod nostra pars, et definita quoniam vocalia angustiora precedent faciunt genitivum et blata, et addita eius, ut pax pacis, audax cis, felicis, atrocis, lanx cis, lynx cis, hybris vero, ex ante, si sunt polli labia mutata in genitivo, c. in. i. ut index teles polylectus, quod si sunt monosyllaba nihil plus mutat, ut neccas sit precis, sed etiam, meritis, et superius quod ex polysyllabis refinatur, et in genitivo vernex etiam, et haller etiam, In cisis, et superiori regula excipiuntur copula nomina mitertia genitivis similis, hec sere lex legis, rex gis, rex gis, rex gis, remex gis, quod seruat regulam hanc entitatem, ante et impetrat, impetrat, sed interponit particulam que per temesim, quod syllaba bievis inter duas longas non admittitur in hoc genere versuum, fructus coniuris coniugis, illeris legis sine lege, quod simpliciter seruantur declinationem, nam pro illeris causa illeris in genitivo illeris facit, Aquilex aquilegis, complura quoque nomina graeca, Et syringa syringis, meninx meningis, lynx lynx, larynx laryngis, teler legis, sphinx sphynx, phryx phrygus, phalanx phalangis, strygis strygis, stryx strygis, pharinx pharingis, larynx laringis, allobrochus allobrochus, mastix mastix, oryx orygis, pompholix pompholigis, iazix iazigis, Etnomima quedam propria regum gallici in ore desinentia, ut argentorat argentorat, dumnonius, ambionius origis, vercingentorit torogis, In chis quoque hoc est per, et aspiratum, exstant nonnulla, ut malte maltechis, onyx onychis, thomyx thomachis, dionix dionichis, Duo quoque exstant in actis, hippo nax hipponacis, albianus actis, Et latius pateres non sequuntur regulam superius traditam, hec tria, nix nivis, senec ienis, noctis noctis, et ienes datius, et oitis terminatur in, informatis a genitivo ablato, et ut sermonis sermonis, Desusatius, quod actus terminatur in em, siquaque et genitivo, mutata in em, ut sermonis, sermonem,

Ls.
No.
Rs.

T.

X.

Liber secundus.

Excepit ut paucā q̄mittunt accusatiūm in im. ut si sit tūm. tuſſis tūm. buris buris. peiuis pelui. pauca quoq̄ mītēntia in em. et in im. hęc fere restis restē vel restim. turris turre vel turrim. securis securē vel securim. puppis puprē vel puppim. febris febrem vel febrim. Sed in fm. qd̄ nomina gr̄ca habentia ḡm similem nō mittunt acm in fm. ut leucaspis. leucaspim. araris ararim. tigris tigrim. Sed hic actis latinus est. nā gr̄ca eus in in. per. n. terminatur. ut

apud Quid. charybdin acehi.

Nomen in. c. Traditur usq̄ regulā generalem de ablativo tertie de clinatōne dicturis q̄ facit in e. p̄fmitū regulas quādā per modūm exceptionis de nominibus facientib⁹ in. i. atq̄ illua in primitis. q̄ nomina neutra tertie declinationis dīsīnentia in. e. vel in al. vel in ar. faciunt ablfm in. i.

ut hoc cubile bīl. hoc aīal mali. hoc pulūmar uīnari. Excepit paucā mītēntia ablfm in. c. far. qd̄ facit farre. p̄fmitū qd̄ facit p̄f nele. tubar q̄ facit tubare. forate. qd̄ facit forate. gausape q̄ facit gausape. nectar q̄ facit nectar. Mittis in. i. q̄ nomina mensūm vel in er. vel in is. desinētia mītēntia ablfm in. i. ut quintilis a quintilis. settiles a sextili. ap̄li. is ab ap̄ili. september ab septembri. october ab octobri. et nomina ḡellia in ac. declinentia. ut arpinas ab arpinati. casinosa casinati.

Et q̄ fecerit q̄ noīa q̄ fecerit acm in im. per. m. vel in in. p. n. mittit ablatiū in. i. ut sīm a siti. tussi. tussi. charybdin a charybdin. q̄ vero fecerunt acm in em. et in im. faciunt ablfm in. c. vel in. i. ut restis restē vel restim a resto vel resti. turris uirūvel uirū. turris a turris. securē vel securim a securē vel securi. Luis anis. q̄ hęc nomina q̄ hic explicant plerūq̄ mittunt ablatiūm in. i. et regulariter faciant in. e. et cuius a clue vel cuius. auius ab aue vel aui. et eodē modo de cęteris. Verbaleqz. q̄ noīa vel balta q̄ aūl. vel vēcāt participialia faciunt quoqz ablatiū in. e. vel in al. sed plerūqz in. c. et aro in. i. ut vīctrix vīctri ce vīctrix. vītrix vītrice vel vītrici. Adiectiva trii. q̄ nomina adiectiva tertie declinationis a quaçqz terminatic nemisit ablatiū in. e. vel in. i. ut prudens a prudēte vel pius deute. cōcora concorde vel cōcordianops ab inope vel inopri. alicui ab audacie vel ande. e. t̄ s̄ḡdit q̄ ita deūst̄ regula est vera si nō sequit̄ur gen. per. e. et contingit ei terminatio nosotius in is. est cōis duos genet̄ aut in er. masculinū aut in iōfemīnū. ut est ablesis in. i. est finis. et hic t̄ hęc brevis t̄ hoc brevi. a brevi. hic sc̄r. hęc acris. hęc acce. ab acri. Aliqz t̄ ap̄d autores in. e. reperiuntur terminata. ut ap̄d Quidam in ep̄la paridio. Fore ut a cōlestē sagitta. Quinqz t̄ noīa q̄ hic ponuntur cū sint cōia triū generū. ut tē in oblique mittatib⁹ per. e. tm. ut begenera degenera. paup a paupre. vber ab vber. hęc pes ab hospite. spes a hospite. plus quoqz plus. superib⁹ quoqz nō los ablfm in. i. facie tib⁹ annumerat hoc nomine plus. qd̄ in ablfm facit pluri. Ut abltos. q̄ alia noīa tertie deli nationis ab his q̄ superioris dicta sunt mittunt ablfm in. i. ut pnuma a pneumatic. sermo a sermoni. sola solc. titan a titane. pietas a pietate. caput a capite. pax a pace. falx a falce.

Hac sitis & tuſſis. vīs. buris. peluis. At si 2.

Dantur in em. vel in im. restis turris. securis.

Etpuppis febris. Sed in im. tantummodo gr̄ca. In quibus est recto non dissimilis genitivus.

Quę dantur & in. in. plerūqz ut Nato. charybdin.

Nomen in. e. vel in al. vel in ar. (modo in tibi neutrū)

Exit in. i. sexto. Sed in. e. per pauca dabuntur.

Far. pranētē. iubar. forate. gauisape. nectar.

Mittis in. i. menses. & in as. gentilia iunges.

Et qua fecerit vel in im. vel in. in. tibi quartum.

Nam qd̄ datur in em. vel in im. dant. i. vel. e. texto.

Cūis. auis. nauis. clavis. ungat. & anguis.

Vnguis. & amnis. vectis. pon. is. neptis. & ignis.

Strigilis. & clas̄is. pugil. & vigil atq̄. suppellex.

Additur his imber. verbaleqz. quod facit in trix.

Adiectiva trium generū vel in. i. vel in. e. pones.

Dummodoneutra per. e. non declinet tibi rectus.

Quę sic declinans. per. i. tantum mittere debes.

Degener. & pauper. vber. cumqz hospite sospes.

Dant ablatiūs per. e. tantum. Plus quoqz pluri.

Alt ablatiūs per. e. solūm cetera mittunt.

Nomina anomala.

Denominibus anomalis.

Sunt quedam nomina que discuntur anomala hoc est irregularia; sunt quia mutant genus; aut mutant declinationem; aut carent altero numero; aut deficiunt certis casibus in alterutro numero.

Masculina in neutra.

Menalus, i. Menala, orum.

Minarus, i. minara fminarorum.

Garganus, i. garga, orum.

Dyndimus, i. dyndima, orum.

Pangeus, i. pangea, orum.

Tenarus, i. tenara, orum.

Tartarus, i. tartara, orum.

Quernus, i. querna, orum.

Pileus, i. pilea, pileorum.

Antibus, i. antiba, orum.

Baltheus, i. balthea, orum.

Sibilus, i. sibila, orum.

Supparus, i. suppara, orum.

Locus, i. loca, orum, vel loci.

Foculus, i. focea, orum, vel foci.

Cetus, i. cete indeclinabile.

Euentus, us, euenta, orum.

Fulvis, us, iussa, orum.

Permissus, us, permissa, orum.

Feminina in neutra.

Pascua pascue, pascua, orum.

Carbasus carbas, carbasa, orum.

Suppler, lis, suppellectilia, ium.

Pergamus, am, pergama, orum.

Neutra in masculina.

Porrum, i. porci porrorum.

Rastrum, stra, rastri, rastrorum.

Coelum, li, coeli, coelorum.

Argos, gi, argi argorum.

Frenum, i, freni vel frena, crum.

Capistrum, i, capistri capistrorum.

Neutra in feminina.

Epulum, i, epule, arum.

Delicium, i, delicate, erum.

Balneum, i, balnee, arum.

Cap. iii.

Epe indeclinabile, cepe, arum.

Varie declinationis.

Jugerum, singera ingerum.

Gas vasis, vasa vasorum.

Pennis, oris, penus, us,

Specus, i, specus, us,

Laurus, i, laurus, us,

Pinus, i, pinus, us,

Quercus, i, quercus, us,

Cornis, i, cornis, us,

Arcus, i, arcus, us, Urcus, i, arcus, us,

Fasti, orum, fastus fastuum.

Masculina plurali carentia.

Sanguis sanguinis,

Linus lini, funus sumi,

Funus sumi, Muscus musci,

Mundus mundi, Pontus ponti,

Nemo nemini, Sol solis,

Vesper vesperis, Carcer carceris,

Feminina plurali carentia.

Fluerititia, rtie, Amentia amentie,

Arena arene, Bilia bilis,

Cholera cholere,

Cuba culpe, Caries carci,

Diligentia diligentie,

Dementia dementie,

Dies dies pro tempore,

Eloquentia eloquentie,

Fames famis, Fides fidel,

Fuga fugae, Fama fame,

Gaza gaze, Minus humi,

Infamia ante, Inuenter inuente,

Indolea indolis, Lues luis,

Labes labia, Mors mortis,

Liber secundus;

<i>Negligentia negligentie.</i>	<i>Lenum cens. Lenum renf.</i>
<i>Parsimonia parsimonie.</i>	<i>Fas tnefas indeclinabilia.</i>
<i>Bar pacis. Brolex prolix.</i>	<i>Halec halecis.</i>
<i>Pampertas paupertatis.</i>	<i>Justicium justicis.</i>
<i>Dix picis.</i>	<i>Vastar instaris. Letum leti.</i>
<i>Bernicies ciei. Rabies rablei.</i>	<i>Zutum luti. Menessum et necesse.</i>
<i>Senecta senecte.</i>	<i>Mibil nihilum mil.</i>
<i>Stultitia stultitie. Salus salutis.</i>	<i>Pelagus pelagi.</i>
<i>Strues struis. Tabes tabis.</i>	<i>Bus puris. Salus salti.</i>
<i>Tussis tussis.</i>	<i>Senum sensi.</i>
<i>Neutra plurali carentia.</i>	<i>Solum solisi. Vulgus vulgi.</i>
<i>Eldor indeclinabile. Eleum euf.</i>	<i>Viscum visci.</i>
<i>Barathrum barathri.</i>	<i>Ver veris. Vitru vitri. virus viri.</i>

*M*ultali pterea numero carē pprīa noīa deoꝝ hoſim. mōtiū ſiluarū. fluuiorū. iſularū. vrbū. ceterarūq; rerū nī q̄ pluraliter declinantur. *D*icim⁹ tamē ſcipiones. fabios. metelloſ. et eiusmodi pprīa viroū noīa in numero plurali. ſed tunc appellatiua potius quā propria dicenda ſunt.

*C*arēt quoq; numero multitudinis noīa elemētoꝝ. vt aer. ignis. aqua. terra. ether. Et noīa metallorū. vt aurū. argentum. plumbum. ſtannum. orichalcū. Et noīa significantia res liquidas et aridas que in pondus et mensurā referunt. vt triticū. tipha. cicer. panīcū. aceſū. ſapa. defrutum. paſſum. Que tamē nonnunq; pluraliter efferuntur: marime cū illarū rerum genera significare volumus: vt cū dixi vīnum: ſimpliciter omne vīnum significauit. Eum vero dici vīna in plurali: multas vīni diuersitatis. puta falernum. albanum. fundanum ſignificauit.

*M*asculina singulari carentia. *E*ntes antium. artus artuum. *L*ancelli. orum. *E*ani canorum. *C*æreres erum. *C*afles cassum. *C*odicilli codicillorum. *C*elites celitum.

*F*asti fastorū. vel fastus fastuum.

*F*ort fororum.

*F*urfures furfurum.

*I*nferi inferorum. *O*culi orum.

*L*iberi orum. Lemures lemurum.

*M*anes manum. *M*afores. iox.

*M*inores minorum.

*N*atales līm. *O*ptimates atum.

*N*enates tū. *P*oſteri posterorū.

*P*rimores orum. *P*roceres erū.

*P*ugillares pugillarum.

*Q*uirites quiritem.

*S*ales ſalīm. *S*uperi ſuperorum.

*V*epres veptum.

*F*emmina singulari carentia.

*A*rgutie arum. *A*ntie arum.

*U*nteine antennarum.

*E*edes edium. *B*ige bfgarum.

*C*alende calendarum.

*C*eremonie ceremoniarum.

*C*opie orum. *C*une cunarum.

*D*ivitie arum. *D*ire dirarum.

Nomina anomalia.

Excubie.arum. Exmucie.arum.
Exequie.arum. Ferie feriarum.
Facetie.arum. Fortune.arum.
Gene.arum. Singine.arum.
Inferie inferiarum.
Inimicitie inimicitarum.
Illecebre illecebrarum.
Inducte induciarum.
Insidie.arum. Iduis idunn.
Lactes lactini.
Latebre.arum. Literae literarum.
Mine minarum.
Manubie manubiarum.
Mares narum.
Mente arum. Mone nonarum.
Nuge nugarum.
Nundine nundinarum.
Nuptie nuptiarum.
Opes opum. Palee palearum.
Plage plagarum.
Prestigie prestigiarum.
Primitie primitiarum.
Quisquile quisquiliarum.
Quadrigie quadrigarum.
Reliquie reliquiarum.
Scale.aurum. Sentes sentium.
Sortes sortium. Sordes sordium.
Scope.arum. Suppetie.arum.
Tenebre.arum. Therme.arum.
Trice.arum. Value.arum.

Neutra singulari carentia.
Urina armorum.
Crepundia crepundiorum.
Cumabula cumabulorum.
Libaria.orum. Extra extorum.
Incumabula incumabulorum.
Iuga.orum. Justa iustorum.
Alia ipsum. Lustra lustrorum.
Magalia magalium.
Mapalia mapalium.
Menia mentium.
Precordia precordiorum.
Serta.orum. Spolia.orum.
Sponsalia sponsaliorum.
Tripudia tripudiorum.
Lesca indeclinabile.
Tempe indeclinabile.
Tot indeclinabile.
Quot indeclinabile.
Pondo indeclinabile.
Festorum quoq; nomina. vt
Saturnalia saturnaliorum.
Bacchanalia bacchanaliorum.
Vulcanalia vulcanaliorum.
Neptunalia neptunaliorum.
Lupercalia lupercaliorum.
Quinquatria quinquatrorum.
Agonalia agonaliorum.
Vinalia.orum. Dionysia.orum.
Et similia: que oia fere et in tunis.

Libri quoq; eorū qui grece aut ad imaginē grecorū opera sua inscrīpse
runt. vt analectica.orum. rhetorica.orum. economica.orum. ethica.
orum. bucolica.orum. georgica.orum. topica.orum. physica.orum.
Communita sunt trium generum nomina numeralia. carentq; numero
singulari. vt duo.e.o.tres.tria. quatuor. quinque. sex. et que sequi-
tur. preterq;. unus.a. un. quod caret numero multitudinis: nisi cum
fungitur nominibus pluraliter declinatis. Sunt autem omnia inde-
clinabilia r̄sq; ad centum. Preterquam tria illa: hoc est unus.a.un.
duo due duo.tres et tria.

Liber secundus.

Singulari preter ea numero carēt nomina diuisiua: sive per certos numeros distributiua, ut singuli, e. a. bini, e. a. terni, e. a. quaterni, e. a. quinquerimi, e. a. septenarii, e. a. octonarii, e. a. nonenarii, e. a. denarii, e. a.

Nomina certis casibus deficientia.

Vocatiuo carent noia interrogatiua, et quis, qualis, quantus, cū interrogative proferuntur. Et nomina infinita, et quidam aliquis. Et nomina relatiua, ut qui, qualis, quantus, cum aliquid referunt. Et nomina negativa, ut nullus, nemo. Et nomina distributiua, et ambo, ut erip, alteruter. Et que supra memorauimus diuisiua, et bini, bine binaria, terni, terne, terna. Os oris, ins turpis, ruris, es eris, mare maris. Et nomina quinque declinationis, preterquam dies diei, et res rei, genitivo, dativo, et ablativo numeri pluralis deficientia.

Satias vel saties, nominatiuum singularem tantum habet.

Presto nominatiuum vtriusque numeri tantum habet.

Expes o expes nominatiuum et vocatiuum tantum habet.

Fors o fors a forte nominatiuum vocatiuum et ablatiuum habet.

Cis vim o vis a vi, nominatiuum accusatiuum vocatiuum et ablatiuum tamen habet: in plurali vides viri viribus integrum est, sive sit a vi, sive aliunde.

Tabi a tabo genitiuum et ablatiuum tantum habet.

Dicione a dictione, Laterē a latere. Nec a vice, accusatiuum et ablatiuum singularē tamen habet. In numero plurali integra sunt duo posteriora. Tantudem et tantidem nominatiuum genitiuum et accusatiuum tantum habent in singulari.

Macte o macti, vocatiuum vtriusque tantum habet.

Sponte, impete, obisce, natu, diu, noctu, ablatiuum singularis numeris tantum habene.

Suppetias et inficias accusatiuum pluralem tantum habent.

Brates nosatiuum et accusatiuum et vocatiuum nisi pluralis tantum habet.

Opis open ab ope, nominatiuo dativo et vocatiuo caret.

Verbere ablatiuum in singulari tantum habet; in plurali vero verbera verberum integrum est.

Ompositi formam hęc regula servit configurationi verborum quemadmodum servum mihi sit quod sono facit in preterito sonum, possum colligere quod ab illo compotissi ratio ne facit resonum, atque editus ero si scio quod respicio facit res pexi, possum conjectare quod illius similes ipsiō, quod non est in visu feci spexi, quod autem tamē hęc regula exceptionem, ut ad o das, quod est prima conjugatio nis composta declinatur per tertiam, et traditum tradis, addo addis, red do reddis, triata-

De præteritis verborum. Cap. iii.

Ompositi formam simplex & compositiūm.

Simplicis obseruat verbum: quod ponis vobis.

Præter venundo, circundo, do quoq; pessimum.

Præter venundo, circundo, do quoq; pessimum.

De preteritis verborum.

mēn sequuntur rationēs sui. implicie. venundo. venundas. circundo. circidas. pessundo
et ceteris. Cōposita quoq; a leuo as. et diluo. diluio. abluio. is. proluo. is. colluo. is. Et a cubo. se.
recipientia. in. litteram inter. u. et b. ut incubio. is. recibo. is. discubio. is. nam q; non reci-
punt. m. litteram. rationem simplieis sequuntur. ut in cubo. as. recubo. as. accubo. as. Et mis-
co. q; hoc verbum nō. as. facit in p̄terito nō. cōpositū vero ab illo dīmico. as. fa-
ciū dīmico. Dat maneo. q; hoc
verbum maneo es. facit in p̄terito mansi. cōposita vero ab illo
cū hīs p̄positionib; suis. fū.
e. pro. p̄t. faciunt p̄teritum in
ut. o. utas. ut immaneo es. immi-
nui. emi. co. es. eminui. promi-
neo es. prominui. p̄minuo es.
preminui. Utia cōposita sūti sim-
plex sequitur. ut permaneo es.
permanisi. remaneo es. remansi.
Emaneo quoq; facile emāsi quāta
in cōpositione nō mutauit. a. in.
t. Atq; oleo. q; hoc verbum oleo
facit olui. ab illo tamē cōposita
faciunt in eui. ut adoleo. cui. re-
doleo. eni. holo. eui. Et cito vel
cīo. quod hoc verbum cīo. cīs.
vel cīo. cīes. facit in p̄terito cī
ui. ab illo tū cōposita semp̄ sunt
quartē conjugationis. ut accio.
is. accui. condo. is. conciui. lego.
legi. quod hoc verbum lego. is.
faciunt p̄terito legistrā temen
ab illo cōposita faciunt in eui.
intelligo. intellexi. i. diligō. dilexi.
negligō. neglexi. Dat cano. q; hoc verbi cano. is. facit cecini. abi. lo. tū cōposita fa-
ciunt in ui. diuisas. ut concino. is. conciui. p̄cincinois. p̄ciniui. accinuo. eaccinuit. Dat sapio
quod hoc verbum sapio est. tertie conjugationis. cōposita tū ynu. ab illo est quartie conju-
gationis. resipio. is. rectipre. Quod trahis. quod hoc verbi paro est. tercie conjugatio-
nies. illo tamē cōposita sunt quare. ut operio. is. comperto. is. repre. ro. te. Quod si
p̄teriti. quod verba terminaria in p̄terito primas syllabas sī cōponantur amittunt in
p̄terito alteram ex illis. ut tendeo. tendes. totendes. totendi. detendeo. des. detendi. ambo. die.
ruti. dī. contundi. is. contudi. Quam retinent. excipiuntur cōposita ab his verbis po-
sco. disco. slo. do. q; in cōpositione retinent primas syllabas. ut reposco. reposito. dedisco.
dedidici. isto asti. dedo. dedidi. Duo etiam verba excipiuntur pungo. cōpositū cum re.
curro. cōpositū cum p̄re. ut repungo. repugni. p̄curreo. is. p̄cucurri.

Onus verborum conjugationes illos qui utrūque verbi proportionē q; pueris ediscen-
da proposuntur. p̄teritū in p̄teritis et supinis. sūnt quasi alterq; positiones verborum.
Quare de p̄teritis prius differuntur. postea desupinis. et in primis de p̄teritis primis con-
jugationis dicitur. utrūque verba p̄me conjugationis mittunt p̄teriti in aut. hanc p̄teriti secun-
da persona p̄sentis indicariū modi. e. mutata in ui. ut amo. es. amavi. porto. as. portau.
pecco. as. aut. Excipiunt paucia faciēria p̄teriti per ui. syllabas. Et a ferentur crepo. as. cre-
puinero. as. nexus. cubo. as. cubui. tene. as. tonui. sono. as. sonui. demo. as. domui. rete. as
vetui. seco. as. sceni. em. co. as. emicui. frico. as. fricui. Duo tū reperiuntur habentia dīc lex.

Liber secundus.

præteriti scilicet in us. diuisas & in ani. plico as. plicat vel pl. caui. nec. at. . ecu vel neca.
iii. Sed hoc verbis iuno as. quasi per syncopam facit iuu. pro eo quod esse debuit iuuans.
Duo quoq; reperiuntur geminatio præteritum sto. stas. steti. do das dedit.

Preteritum per us. & xba secundæ coniugationis mittit præteriti per us. diuisas. vt
iui. timeo es. tenui. feneo es. te-

ni. dupeo es. stupui. terreo es.
terrui. denseo es. densui. niteo:
es. nimi. In s. vero mittit præte:
riti serdecim verba q; hic ponu:
tur. ardeo es. arsi. mulceo es.
mulsti. rideo es. risi. suadeo es.
suasi. torqueo es. tosi. algeo es.
alsi. mulgeo ges. multsi. fulgeo:
es. fulsi. tergeo es. terfi. turgeo:
es. turfi. vigeo es. vigei. indulgeo:
es. indulsi. maneo es. mansi. he:
reco es. hesi. sorbeo es. sorpsi. si:
ne sorbul. Jubeo es. iussi. qd ges:
minato es. scribitur. In xl. præte:
rit. quod sex verba huius coni:
gationis mittit præteritum in xl.
frigeo es. frisi. conniveo es. con:
nixi. augeo es. auxi. mulgeo es.
multsi. lugeo es. luxi. luceo es.

Quatuor in d. q; quatuor xba
reperiuntur mittentia præteriti in
diex his q; non geminat in præ:
terito pmas syllabas. video eti:
vidi. sedeo des. sedi. strideo des.
stridi. prædeo des. prandigem:
tia vero tociè sunt mittentia
quoq; præteritum in d. Duxeo:
es. mouo: si. spondeo des. spos:
ponsi. pendeo pendes. pepedi. tondeo tondes. totondi. Aleo sine pleo. q; verba compos:
ita aleo les. sine pleo plee. q; non sunt in vsu mittentia præteritum in cui. vt deleo es. deles:
ui. gelbo es. releui. deplico ea. deplcio. replico es. repleri. suppleo. suppleni. dein:
de libubigit q; duo verba amittunt quoq; præteritum in cui. Aleo nes fici. & neo nes ne:
ni. Et hoc verbum cicio es. facit ciui. Et hoc verbum oleo oles facit olvi. per us. & vocales
folutas. Sed veo dat vi. quod verba huius coniugationis desineta in uco. facit præteri:
tum in ui. syllabam. hoc el per. u. consonantem. vt soueo es. soui. moueo es. moui. voueo:
es. vout. caneo es. cani. faneo fanei.

Artia præteriti. q; verba tertie coniugationis plures habent præteriti terminatio:
nes q; primi & secundi. primo agitur de verbis habentibus vócale ante. o. deinde
de habentibus & sonante. Dat facio. qd incio. desineta verba duo reperiuntur. Decio quod
facit ieci & facio quod facit feci. Sed composita a licio is. & spicio. q; verba non sunt in vsu.
ercent præteritum exi. vt aliclo is. aliclo ts. aliclo pell. aliclo pelli. aliclo ts. illiclo aspicio. aspe:
xi. conspicio is. cospicio. respicio is. & spxi. De cōpositis a licio is. excipitur elicio is. quod
non erit. sed elicio facit. Meto præterea facit mungo. que d. l. consonantem habet ante. os
Nam mingo is. nescio an ipsiā reperiatur nisi q; in bōlia legitur mungens ad parietem.

Hæc plica tare necat. sed de iuuat accipe iuu. Præteritum sto. do. misere stet. dedic.

De præteritis secundæ coniugationis.

Preteritum per ui. vocales pone secunda. Ardeo. mulceo. rideo. suadeo. torqueo. dant si.
Algeo. mulgeo. fulgeo. tergeo. turgeo. junges. Vrget & indulget. manet. heret. forbed torpsi.

Sive bui. iubeo iussi. quod & s. geminavit.

In xi. prætereunt hec frigeo. conniveo. p-

Augeo. mulgeo. lugeo. luceo. Quatuor in d;

Mittunt præteritum. que sunyideo. sedeo.

Strideo seu stridocum prandeo. Sed tamen addes.

Quorum præteriti geminatur syllaba prima.

Hectiunt mordeo. spondeo. pendeo. rondeo. tantu.

Aleo sive pleo dedactum mittit in cui.

Adde fleo atq; neo. Sed darcio tibi ciui.

Dic oleo per ui. diuisas. Sed veo dat ui.

De præteritis tertie coniugationis.

Tertia præteritum diverso fine reponit.
Paraciō ieci. facio feci. Tamen exi.
Allicio mittit. & pellicio. illicio.

Quod spicio verbum compонит. iungitur illis.
Elicio dat ui. diuisas. meo & minxi.

De preteritis verbis.

Dat fodio. qd in d. v. i. tant m. reperitur verbum fodio quod facit fod. Et in genitivo vnius quoq; fugio qd facit fugi. Et in pio. quinq; reperitur. Sapio is. quod facit sapui. Sa-
pio is. quod facit sapui. et sapiu. et cupio. quod facit cupiui. et capio is. quod facit coepio.
et coepio verbi antiqui quod facit coepi per oe. diphthongoniam cepi. qd est a capio is.
no habet oe. diphthongo. quamq; sunt qui oe. diphthongos scribi precipiat. Sed incep-
to. an. a coepio cōponatur. an a capio no liquet. cum t. b. e. ha-
beat uideatura capio is. compo-
sum. si vocalis. u. litera in ser-
mone latino tres habet vnius:
quoniam aliquando est vocalis. ali-
quando liquida. aliquando consona-
nista. qd ista primum: qd ver-
ba habentia. u. vocalem ante. o.
mitunt preteriti in ui. diuisas:
ut simulo is. imbui. acuo is. acui.
induo is. indui. ingruo is. Igrui.
sed o. puri appellat qd non miscet
ur consonantia. Excepitur tria
verba. duo facientia preteriti in
xi. struo is. strui. uno is. fluui. et
vnu in ui. pluo is. pluui. hoc est. Bo:
u. consonante preceps. facientia.
quod si precedit. a. Liquida mit-
tunt preteriti in xi. ut tinguo. is.
tingui. linguo is. linxi. coquo. is.
coxi. quid sit literam liquefcere
dicitur libro. v. estq; vnu suam
no retinere. Sed hoc verbi lin-
quo non linx sed liqui facit. ne
forte coincideret cum preterito
huius verbi linguo is. verba ta-
men habentia. u. consonantem
ante. o. finali. quatuor: tantum

cause *suus*
Dat fodio fodio. Sed dat fugio tibi fugi.

Dat rapio rapui. Sapio sapui atq; sapiui.

Et quatio quasi gemino. s. cupio qd cupiui.

Dat pario peperi. Sed dat capio quod cepi.

Cepio non extat. sed cepi mansit ab illo.

V. si vocalis preueniat. o. tibi purum.

Preteritum per ui. diuisas ponere debes.

At fluo dat fluxi. struo struxi sed pluo pluui.

Si tamen. u. liquidum preit. o. runc preterit in xi.

Ut tinguo linguo. coquo. Sed dat liquere liqui.

Quatuor in uo. sunt hæc vñius fodio qd caluo.

In. u. preteritum mittentia. Viuo qd vixi.

Bo. finita dabis in bi. Sed nubere nupsi.

Scribo qd dat scripsi per ui. qua de cubo ducis.

In ui. preteritum mittit: quod desinit in sco.

S. tamen ablata. de posco mire poposci.

Dedisco didici. Sed preteritiscaruerere.

Glisco cum verbis que dicunt. inchoatiua.

Aut certe capiunt a verbis vnde trahuntur.

Competeo dat ui. dipesco iungitur illi.

Ico dat ici. vingo qd vici: parco pepercis.

Seu pars: dico dardixi: ducobus duxi.

reperiuntur. tria facientia preteriti in ui. syllabas. voluo is. volui. soluo is. solut. caluo ie.
calui. et vnu in xi. viuo viuis vixi. Bo finita. agit de verbis habentibus consonantem
ant. o. et primo o. e. habentibus. b. deinceps dere. qd quis consonantib. dicitur quod ver-
ba desinitia in sco. mittunt preteritum in ui. vel bibo bibis bibi. scobo scabis scabi. glabo
glubis glubi. Excepitur duo mittentia preteritum in pslabu bo is. nupsi. scribo is. scri-
psi. Composita verba a cubo as. que ut dicimus cum recipiunt. m. literam reducuntur ad
tertiā conjugationem in hac terito amissa. m. faciunt in bni. quemadmodum suum simplex. ut
incubio is. incubat. succubio is. succubui. recubio is. recubui. In ui. preteritum. que d
verba desinitia in sco. ab. ar. l. s. mittunt preteritum in ui. sellabam. et concepisco is. con-
cupiui. alcesco is. alciuit. decesco is. desciui. concisco is. consciui. Excepitur hoc ex verbis. os.
eo is. quod facit poposcit. et hoc verbum dicesco quod facit dicescum compotis suis. ut
in principio huius capituli diximus. ut adiesco is. id dicesco. dedico is. de dices. Sed verba
inchoativa vulgo appellata que valla dicit continuum incrementum significare. carens
preteritis atq; er consequenter in piniis. aut mutua: ut ea asuis vñius suis. ut repoco is. et
pui frigesco is. frigi. Glisco. quod ipsum inchoatiua formam habet ut terito cuius carcer.
Hoc preterea verbum competeo is. facit competui. et dispesco is. dispesui. Ico. quod
facit ieiue vñco vincis rictet parco is. pepercis sue parci. et dico is. dixi. et oncois. duplo

Liber secundus.

S.mittatur, quod verba desinencia in do. faciunt preteritu'. i di, do, mitata in di, vt sciri
do, a, scandi, pando, spandi, defendo is, defendi, offendio is, offendit. Deinde dicitur q tria
verba facientia pteriti in di, amittunt, n, litera in pterito, scindo dis, scidi, fundo is, fidi,
fundo dis, fudi. Sex preterea verba geminat primas syllabas, tundo ie, turudi, cedo ie,
cecdi, pedo ie, pepedi, cado is, cecidi, pedo is, pepedi, tendo tends te tendi. Composita
quo q ad o das dedi, geminant

D. si pterito di, vt addo addis ad-
didi, perdo is, perdis, trado se-
tradi, et addis duo verba que
etia a do das cōposita sunt: sed
ideo ecp̄m̄stur, quis de illo sum
compositum poterat quis du-
bitare. Ea sunt credo is, credit-
di, dieci is, quasi creti do, vendo
is, vendidi, quasi venundo. In
si, quod vnde in verbis que hie
ponuntur mittunt pteriti in si,
clando is, c.ans, dundo te, diuis-
si, plando is, plausi, ludo is, lusi,
ledo die, leshi, rado is, ras, redo-
is, rossi, trudo is, trusi, vado dis-
vasti, cudo is, cussi, cedo is, cessi,
que duo ultima geminant. s. In
go, quod verba huius coniuga-
tions finita in go, mittit pte-
rictum in ri, et thigo is, fit, pungo
is, punri, cingo is, cinti, singo
is, suni, engo is, anci. Excipiunt
tur tria verba facientia pteritum
in si, spargo is, sparri, mergo is,
mersi, tergo is, tersi. Tria quoq
facientia eg. ago is, egi, lego is,
legspango is, pegi, quod etiam
facit pepigi, et panri per regulā.
puncio quoq per eandē regulā.
facit punri facitq pupugi, et tan-
go, ie, tetig. Et vebo, qd in bo, duo tñ reperitatur verba vebo is, quod facit vxi, et traho
is, qd facit traxi. Lo, scirent qd habutus conjugationis desinencia in lo, mittunt pteritum in
ui, et moloi, molui, celoi, colui, volo is, volui. Excipiunt alii verba aliter facientia pteri-
tu' ea sunt, salle is, sefelli, vello is, pepulli, tollo is, qd apud antiquos fecit tetuli, apud
iuniores sappler astu cōposita sustollo iussilli. qd excello ie, qd duplex habet pteritum per-
culi et perculli, sed posuit plusq verfecit pro pterito nā perculet ab eo quod est perculli-
formis. Et excello quoq facit exculit per regulā excellit; sallo ie, pro eo qd est cato facit
re ficit salli, vello ie, facit vellivel vulli. Et psallo is, xpsi gr̄ch pro eo qd est cato facit
psalli. Mo, et hi mittit, q verba huius, conjugationis desinentia in me, mittunt pteritum in ui, di-
uisi, et vomoti, domini, tremi, tremui, tremo is, tremui, geno ie, genui. Et exp̄p̄tetur
quatuor verba misteria pteriti in psi, como is, cōpsi, demo is, dēpsi, sumo is, sumpsi, pmo
is, prompsi. Et subdit q hoc verbū pmo facit psi, cōpsi, et dupli, i. s. et hoc verbū emo facit emi
pono dat, q ex verbis in no, dñm̄tib' pono is, facit in pterito posuit gigno ie, facit ge-
nuit, emo is, facit cecini, sed ab illo cōposita quēadmodū in principio huius capituli dirim-
mit et ppteriti in ui, diuisas, et pmo is, p̄cūm̄ i. s., occinui, cōcino is, cōcīnus,

O. mutatur in i. si verbum definit in do.

N, tamen amittunt tria, scindo, fundo, cōp̄y, fundo,
Sed geminat tundo tutudi, cōdōy, cecidi.
Pendo pependi, dāt cecidi cado, pedo pepedi.
Atq̄ tetendi datendo. Sed di, geminatur.

A do compositi: his credo vendoq iunges.
In si, prætereunt hæc claudio, diuido, plaudio.
Etludo, ledo, cum rado, zodōy, trudo.
Et vado, cudo, dat cussi, cedog, cessi.

In go, quod verbum finitur, præterit in xi,
Spargofpari, mergo mersi, tergoq, teysi,
Egi mittit ago, lego, frango, pangoy, iunges.
Quod dedit & pepigivel faxi, pungoy, punxi,
Seddabit & pupugi, tetigi, sed dattibit rango.

A. veho dic vixi, sed de trahio dicitur traxi.
Lo, finita, lui, mittunt, dat fallo fefelli.
Et pello pepulli, tollo tetulli, dedit olim.
Percello tibi dat perculli perculeratq,
Exculit excello, de fallo dicitur falli.
Vello dat velli vel vulsi, psalloq psalli.

Mo, tibi mittit ui, diuisas. Sed dabis in psi.
Quatuor haec, como, cum demo, sumoq, promo.
S, dupli ci presi, premo dat, sed emo facitemi.
Pono dat posui, gigno genui, ceciniq.

Dat cano, sed per ui, qua componuntur ab illo.

De praeteritis verborum.

Lemno is facit temp̄i, et ab eo compositum cōtemno facit contemp̄i, et sīnō is, sīnō, et cer-
uso is, et cui, quod est commune p̄teritū ei, quod est a cresco is, creui. Sperno quoq; facit
spreui, et sternō strauilino is, triplex habet p̄teritū, līni vel līui vel leui. In po, quod
in po, dēfinitiā verba huius cōfigurationis paucā reperiuntur, eaq; mittit p̄teritū p̄si.
hęc fere carpo carpis, carpsi, serpo is, serpsi, repo is, repsi, scalpois, scalpsi, clepo is, cleps-
psi. Excipiuntur duo verba, sīre po strepis quod facit strepui, et rumporū p̄si, quod facit rupli.

Dat verno, quod ex verbis huius cōfigurationis dēfinitiā in ro, verno verris facit verrīl Po.

Ternō dat temp̄i, sīnō sīnō, cernōq; creui.
Et ige nō spreui; sed sternō mittit in aui.

Dēfinitō dic līni vel līui dic quoq; leui.

In po, paucā dabis mittentia p̄teritū in p̄si.

Sed t̄repo dat t̄repui, derūmpo sit tibi rupi.

Dat verno venu vel versi, dat gero geisi.

Mitis ab vro vslī, de curro mitte cucurri.

Quero qua sīnō, tero triui, dat sero seu.

Cūius composita per ui, mittantur & eui.

So tibi dat sīnō, Tria dant si viso capessi.

Atq; faceſſio, fed de pinſo pinſuit exit.

Xi, duo dant pleſto cum flecto, sed duo dant xi.

Sive, xii, nēto cum peclo, quod dat & iui.

Dat mitto mifſi, de verto ponito Verti.

Stertur a flerto, a meto meſiuat atq; periu.

A peto, fed sīnō sītī mittit steteratq;

Nexo p̄teritū per ui, dat, texoq; iunges.

De praeteritis quartae coniugationis.

Quartæ p̄teritū prop̄ se mīttit in iui.
In xi, pr̄tereunt duo, fancio, vin, io tātum.
Dat falio salui micui facis ex amicue,
Sepio dat lepsi, fed ab haurio mītūtur hausi,
Quorum p̄teritū plarumq; reponis in iui.
Fulcio, sarcio, farcio, raucio, sentio, dant si-

tionsis verba in to, dēfinitiā duo mīttunt p̄teritū in xi, plecto p̄lepto p̄lexfecto is, si, e-
xi, duo quoq; mīttunt in xi, sive in zu, nec te aexi vel nerui, pecto is, peri, vel perui, et
etiam reperiunt facere pectui, hoc quoq; verba mītūto faciū mītū, et verno facit verno, et iter-
to facit iterui, et meto is, facit metui, et peto is, facit petui, sīto is, et est acīm̄ facit sītī
cum vero est absolūtū facit sītī. Nexo, q; huīus coniugationis verba duo reperiuntur
dēfinitiā in ro, mītūtia p̄teritū ui, diuisas, nexo is, nēpui, et texo is, et xxi.

Quartæ p̄teritū, quod quartæ coniugationis verba prop̄ se mīttunt p̄teritū
xi, duo quoq; mīttunt in xi, sive in zu, nec te aexi vel nerui, pecto is, peri, vel perui, et
etiam reperiunt facere pectui, hoc quoq; verba mītūto faciū mītū, et verno facit verno, et iter-
to facit iterui, et meto is, facit metui, et peto is, facit petui, sīto is, et est acīm̄ facit sītī
cum vero est absolūtū facit sītī. Nexo, q; huīus coniugationis verba duo reperiuntur
dēfinitiā in ro, mītūtia p̄teritū ui, diuisas, nexo is, nēpui, et texo is, et xxi.

po strepis quod facit strepui, et rumporū p̄si, quod facit rupli.

Dat verno, quod ex verbis huius cōfigurationis dēfinitiā in ro, verno verris facit verrīl Po.

versi et gero geris facit gessi per
duplex, si, et vro vris facit vslīper

duplex quoq; si, et curro curris
quod facit cucurri. Et querō is, Ro.

quod facit quesui, et tero, te, et
facit triui, et sero is, quod facit
seni, cuīus composita duplicita So.

habent p̄teritū per ui, diuisas,
quemadmodū et suūmū p̄lex.

apud antiquos habuit serui, et
in eu, ut consero is, conservi,

vel conseutansero is, inservi vel
inservi adsero is, adserui, vel ad-
seri, et etero vero composita per

ui, diuisas tantum mīttunt, ut
desero is, deserat, offero is, offi-
serui. So tibi, q; huīus coniuga-

tionis verba dēfinitiā in so, mītū-
tū p̄teritū in iui, ut accersi

accersis accersui, daceſſo laces XI.

sīlaclēſſoi, quiglo quigis quigis-
ui, Excipiſſtaritā verba facien-
tia p̄teritū in si, vīſo vīſa vīſi,

capello is, capelli, facello is, fa-
celis, fed pinſo is, facit pinſi.

Xi, duo dant, q; huīus coniuga-

tionis verba dēfinitiā in so, mītū-
tū p̄teritū in iui, ut accersi

accersis accersui, daceſſo laces XI.

sīlaclēſſoi, quiglo quigis quigis-
ui, Excipiſſtaritā verba facien-

tia p̄teritū in si, vīſo vīſa vīſi,

capello is, capelli, facello is, fa-
celis, fed pinſo is, facit pinſi.

Xi, duo dant, q; huīus coniuga-

tionis verba dēfinitiā in so, mītū-
tū p̄teritū in iui, ut accersi

accersis accersui, daceſſo laces XI.

sīlaclēſſoi, quiglo quigis quigis-
ui, Excipiſſtaritā verba facien-

tia p̄teritū in si, vīſo vīſa vīſi,

capello is, capelli, facello is, fa-
celis, fed pinſo is, facit pinſi.

Liber secundus.

Bed hoc verbum venio veni. Composita vero a paro pars in tunc pretersum in uidiuas. et aperio aperi. operio. ris. operui. cooptio cooptis coope. duo tamen mittunt in eri. comperto comperti. reperi. reperis reperi.

Cōe supinis verbōrum.

Preteritis in bi. q̄ verba q̄ feceris preteriti in bi. facili supini super bi. assumptum. et bibo te. bibit. bibus. glu. bo te. glabi. glubitum. In tunc verba q̄ faciunt preteriti in ei. fuctione supini in erum. vi facio. is. eci. fa. vi. iacio. is. ieci. iactum tamen hoc vebū parco. qd. duplē habuit preteriti. ab eo qd. est pars facit parsim. ab eo qd. est peperit facit partitum. Ex di. q̄ verba facientia preteritum in di. faciunt supini deo. vel dio. vel do. presentis mutata in tum. vt a mordeo. des. momordi mor. sum. tendeo es. totidē parsim. fodio fossim. qd. gemmā. s. v. t statim dicemus. scādo is. scandi scāsum. Deinde dicit. q̄ quinque verba geminat in supino. s. literam. sedeo ex. sed scīsum. fodio is. fod. fossim. scido is. scīsum. findo is. fidīsum. qd. do is. ponēti passum. Sed tria hęc possentiora cū duobus q̄ sequuntur. hoc est fundo et tundo arietis in supino. n. literam. ve fundo fossim. fundotum. quod etiā aliq̄ retinet. n. ve tido tunsum. Deinde subdit q̄ hoc x̄bis tēdo is. tetēdi. duplex habet supi. n. tēti. v. tēsum. et hoc v̄b̄stedo edio edi. habet etiā vel eſum. Dicit h̄tēta qd. hoc verbi. do das deū. facit supino das. cōposita vero ab illo q̄ declinat preteritū conjugationē mitis in iti. vt addo is. addidi. ad. ditis. trato is. tradidi. traditū. et duo qd. de quib̄ dicim⁹ nō liq̄re. an essent a do. cōposita. credo is. credidi. creditū. vēdo is. vēdidi. vēditū. Et h̄mitit ago. q̄ ex x̄bis facientib⁹ p̄. q̄ tertium. giago. agis. egi. facit acti. et p̄ago is. pepigi. facit pacti. t̄go is. tēti. fecit tacti. et fr̄ago is. fr̄agi. facit fracti. t̄fugio is. fugi. facit fugiti. et lego is. legis. facit c̄bi. et p̄ago is. pupugio is. t̄ctu. Dat fallo. q̄ ex x̄bis q̄ feceris p̄teritū in iti. fallo is. sefelli. facit taſum. fallo is. faſi. ſallum. ſue ſalutis. veſis. veli. vulsum. pello is. pepulſuſum. tollo is. et tuſuſum. pcello is. peculi. pculſum. exello is. exellere. exculſum. Emp̄tū mitit emo. q̄ ex x̄bis q̄ feceris p̄teritū in mi. mītēti reperi. emo is. emi. c̄li. ſuis cōpositis q̄ faciunt empti. et in iu. nō. reperio is. vēni. qd. eſiſis cōpositis facit vēti. et cano is. qd. facit cāti. De curro. qd. ex x̄bis c̄tēti. p̄teritū in ri. curro is. ecurri. facit cursum. paro is. peperi. p̄tis vel parisi. Sed cōposta ab illo ſem̄ faciunt supini in erum. vt reperio is. reperi. reperis. c̄perio is. coperio is. p̄tis. etiā ab illo q̄ miseris p̄teritū in ui. diuinas. vt tagio is. agui. agis. operio is. ogui. optum.

Etvenio veni. sed que paro tibi format.

Preteritum per ui. diuinas mittere debent.

Comperio dat eri. cui iungitur & reperi.

Cōe supinis verbōrum. Cap. v.

Preteritum in bi. tum. iuncta pone supinum. Inci. finiti. cum. debes ponere semper. Dat paro sparsim. per iti. m. sed mitte p̄. perci

Ex di. preteritū in sum. transmite supina.

Būm c̄d. p̄. tentis dio. vel do. in sum varietur.)

S. geminat ledeo ſesum. fodio quoq̄. foſum.

Scindo. ḡ. cīſum. findo. h̄ſum. gando. p̄. paſum.

N. famerit amittunt cum fundo tundit q̄. tuſum.

Dat tamen & tuſum. de tendo dicituſum.

Vel tentum. Ededo. dab̄it eſum. mitit & eſum.

Ado pone datum. te q̄. componis ab illo.

(Si non iunt prime) peritum milere supinum.

Actum mitit ago. c̄mpari go. tang o. frango.

Dat fūgiūm fugio. lego. lectum. pungo. p̄. punctū.

Dat fallō ſallum. fallo ſallum. mateſ ſaligum.

Vello vullum. pello pullum. tollo. q̄. latum.

Percello culum dabit. excello. quoq̄. cellum.

Emptum mitit emo. Venio. ventum. cano. cantum.

Et rumpo ruptum. capio cum c̄cipio. dant p̄tum.

Dat linquo liſtum. cui iunges. compoſtiua.

De curro cursum. de verrō ponito. verum.

Dat paro paritum. vel partum. Compositum q̄.

Quod venit a paro. ſemper mutatur in erum.

De supinis verbis.

In si. præteritum. quod à verba intentia præteriti in. iustus sum. supina in sum. vt iudo. i-
lusi iustum. clando claudis. clausum. ardeo ardeas. arsum. Sed hoc verbi mi-
ssus. quod facit in præterito missus in supino facit missum per duplex s. et cedo is. cessi cessus.
et cudo is. cessi cussum. iubeo eo. iussi iustum. et premo is. presi presum. omnia per duplex
quoque s. Deinde subdit q̄ hoc verbi indulgeo es. indulsi facit indulsi vel indulsum. Et
hoc verbum torques. toruſi facit
toruſi vel torsum. et vero vris vris. SL
vſtis. et sarcio is. sarcis facit sarcis.
et sarcis is. sarcis. sarcum et fulcio
is. fulci fulcum. et haſtiſi haſtum. et cambioſi
is. cui⁹ præteriti est in dubio. fa-
cit capsum. Quod si præteriti q̄
verba facientia præteriti pſi.
mittunt supinam pſi. ut scribo. Pſi.
is. scriptis scriptis. carpo is. carpis. Ti.
si carpum. scalpo leſe scapis scal-
pum. Statum sive statuſi. quod d.
hoc verbi ſto ſtas. ſteſi facit in
supino ſtaruſi. prima indiſſerenti
quod ſignificatur ei dicit ſtaruſi
prima longa et ſtaruſi primabre-
ui. quā ratione ſequitur hoc ver-
bi ſto ſis. sed ſtaruſi. a. um. ſem-
per breuitat. ſtaruſi. a. um. ſem-
per producitur. cōpoſitum ero a
ſto. ſtas. ſi in tatu. a. ſta. in ſupi-
no penultima breuitat. et con-
ſto as. con. ſta. conſtuſi. vicio
as. præſtit. ſta. in to as. inſtitu
ſtituſi. ſi non mutat. a. an. pro-
ducit. et conſto conſtaſi. præto
ſtatim. inſto inſtituſi. composita vero a ſiſto is. breuitat penultimam. ut circuſiſo cir-
cunſiſiſi circumſitum. uifto aſſiſi aſſiſi. uito is. aſſiſi. cum actiuſi eſt. ego nō abnuerim ha-
bere ſupinum ati. ſed prima producta. vnde eſt ſtator ſtatoris pio eo qui ſiſtit aliquem
in loco. vel coram magistratu. ſed deſyllabariſi quantitate alterius loci eſt diſputatio. De
xi. etiū. q̄ verba que fecerunt præteriti in xi. iuris ſupinum eſti. ut viuo is. vixi viceum.
dico is. dixi dicti. diligi is. dilexi dilectum. Sunt tamen verba que dām q̄ tametū per re-
guim meū ſuſina in cri. amittit tñ. n. iſter. hec ſez pingi pingis pīxipieti. ſringo is.
is. ſtrinx. ſtricxi. ſingi is. fini ſicut. riingo is. riui ſicut. meio vel mingi is. minxi. mi-
xi. Deinde dicit q̄ qui p̄ verba facientia præteriti in xi. iurit ſupina in utrum. nece-
ſi. neceſi ſexum. ſluo is. ſluſi ſluxum. ſigo is. ſigil ſtrum. plecti plectis plexi plexi ſelecto ſle-
ctis ſlexi ſlexum. Dicit utrum q̄ verba facientia præteriti in utri. diuſi ſiſtum ſupina in
utrum. vt domo domis. domiſi domiti. vt noceo es. nocei noceit. vmo ſiſavonni vomitiſi.
Excipiuntur que dūn verba aliter facientia ſupini. hec videlicet. neceo as. necei neceū. frico
as. ſtricxi ſtricti. ſecuſi ſecuti. ſenſo es. ſenſut ſenſum. quod etiā ex proportione fe-
cet ſenſi ſenſiſi. per regulam. uiceo es. uiceum ſicut. torruſi. torruſum. doceo es.
docei doceſi. teſeo es. teſui teſſi. pateo es. patui paſſum. careo es. carui carui etiā etiū etiū
dicit doceſi. teſeo es. teſui teſſi. pateo es. patui paſſum. careo es. carui carui etiā etiū etiū
Sed a. etiū ſi partcipiſi ſuturi caritur. a. caſſo ſi partcipiſi præteriti caſſus. Deinde
dicit q̄ hoc verbi ruo is. per regulam ſuperius traditā ſacritiſi. ab illo tamen cōpoſita
omnia faciſi in utrum. vt obruo is. obruſi obruſi. diruo is. diruidruſi. eruo is. erui eruſi

In si. præteritum plerūq; reponit in ſum.

S. germinat miſum de mittō cedo q̄ cefum.

Ercido cuſum. iubeo iustum. præmo præſum.

Indulſi indulſum dat & indulſum. geri gerum.

Tortum vel torſum. dattorqeо. atviro dārſum.

Sarcio ſartum. ſarcio ſartum. fulcio fulum.

Haſtum vel haſtum. ſed hiatuſi. cambio cāpum.

Quod ſi præteritum dat. pſi. ptum. pone ſupinum.

Statuſi ſue ſatum dat ſto. cum ſiſto. ſed illud.

Quod ſto componit dat itum. quandoq; dat atum.

Que tibi dat ſiſto. per itum milere ſupina.

Verto q̄ datyverſum. De xi. etiū mitre ſupina.

N. tameſi amittunt hac pingi. ſringo q̄ ſingi.

Rindog i. cum meo ſum. ſum qui dicant quoq; mingi.

Necto. ſluo. ſigō eum pecto ſlecto q̄ dant xum.

Mittit itum. quod ui. diuſas præteritum dat.

Sed ne cui neceū. ſtricxi ſtrictum. ſecos ſectum.

Cenſeo cenſum. milceo mixtum. torreō torſum.

Et doceo doctum. reneō rentum. pateo q̄.

Dat paſſum. careo carituruſi. dat quoq; caſſus.

Si præſens dat ipo. diſuncta ſexit in utrum.

Si ruitum ſemp̄ ruo dat. Quā duciſ ab illo.

hoc verbum torq̄es. toruſi facit

toruſi vel torſum. et vero vris vris. SL

vſtis. et sarcio is. sarcis facit sarcis.

et sarcis is. sarcis. ſartum et fulcio

is. fulci fulum. et haſtū. vel haſtum. et cambioſi

is. cui⁹ præteriti est in dubio. fa-

cit capsum. Quod si præteriti q̄

verba facientia præteriti pſi.

mittunt ſupinam pſi. ut ſcribo. Pſi.

is. ſcriptis ſcriptis. carpo is. carpis. Ti.

ſi carpum. ſcalpo leſe ſcapis ſcal-

ppum. ſtatum ſue ſtatiſi. quod d.

hoc verbi ſto ſtas. ſteſi facit in

ſupino ſtaruſi. prima indiſſerenti

quod ſignificatur ei dicit ſtaruſi

prima longa et ſtaruſi primabre-

ui. quā ratione ſequitur hoc ver-

bi ſto ſis. ſed ſtaruſi. a. um. ſem-

per breuitat. ſtaruſi. a. um. ſem-

per producitur. cōpoſitum ero a

ſto. ſtas. ſi in tatu. a. ſta. in ſupi-

no penultima breuitat. et con-

ſto as. con. ſta. conſtuſi. vicio

as. præſtit. ſta. in to as. inſtitu

ſtituſi. ſi non mutat. a. an. pro-

ducit. et conſto conſtaſi. præto

ſtatim. inſto inſtituſi. composita vero a ſiſto is. breuitat penultimam. ut circuſiſo cir-

cunſiſiſi circumſitum. uifto aſſiſi aſſiſi. uito is. aſſiſi. cum actiuſi eſt. ego nō abnuerim ha-

berere ſupinum ati. ſed prima producta. vnde eſt ſtator ſtatoris pio eo qui ſiſtit aliquem

in loco. vel coram magistratu. ſed deſyllabariſi quantitate alterius loci eſt diſputatio. De

xi. etiū. q̄ verba que fecerunt præteriti in xi. iuris ſupinum eſti. ut viuo is. vixi viceum.

dico is. dixi dicti. diligi is. dilexi dilectum. Sunt tamen verba que dām q̄ tametū per re-

guim meū ſuſina in cri. amittit tñ. n. iſter. hec ſez pingi pingis pīxipieti. ſringo is.

is. ſtrinx. ſtricxi. ſingi is. fini ſicut. riingo is. riui ſicut. meio vel mingi is. minxi. mi-

xi. Deinde dicit q̄ qui p̄ verba facientia præteriti in xi. iurit ſupina in utrum. nece-

ſi. neceſi ſexum. ſluo is. ſluſi ſluxum. ſigo is. ſigil ſtrum. plecti plectis plexi plexi ſelecto ſle-

ctis ſlexi ſlexum. Dicit utrum q̄ verba facientia præteriti in utri. diuſi ſiſtum ſupina in

utrum. vt domo domis. domiſi domiti. vt noceo es. nocei noceit. vmo ſiſavonni vomitiſi.

Excipiuntur que dūn verba aliter facientia ſupini. hec videlicet. neceo as. necei neceū. frico

as. ſtricxi ſtricti. ſecuſi ſecuti. ſenſo es. ſenſut ſenſum. quod etiā ex proportione fe-

cet ſenſi ſenſiſi. per regulam. uiceo es. uiceum ſicut. torruſi. torruſum. doceo es.

docei doceſi. teſeo es. teſui teſſi. pateo es. patui paſſum. careo es. carui carui etiā etiū etiū

deinde dicit q̄ hoc verbi ruo is. per regulam ſuperius traditā ſacritiſi. ab illo tamen cōpoſita

omnia faciſi in utrum. vt obruo is. obruſi obruſi. diruo is. diruidruſi. eruo is. erui eruſi

Liber secundus.

Deinde subdit. quod hoc verbum rapiō is. rapui facit r. sum. Et meto se. messiu[m] messiu[m].
et consulio is. consului consilium. et colo is. colui cultum. ab excello is. exulli ex celsum. et
ab alio aliis altis per regulam facit altum. Sed ei facit altum exceptum a regulari oculo
occulto ocului facit occultum. Et pino is. pinus facit pistum. et texo is. texui facit texum.
et nexo is. nexu[m] facit nexum. et pecto is. pectui facit pexus et pectus. Sed cōposita a cano
lo. que diximus facere praeferuntur.

In ui. diuina misericordia supina in
culturum. ut accendo is. accinui. ac-
cubio. concine is. concinui. con-
centu[m] occino is. occinui occen-
tum. cōposta que ha[bi]t a patre is.
et a sero faciunt supina in eratum.
ut cōperio is. cōperui. cōper-
tum. aperio is. aperui. aperth. as
VI. sero is. afferui. afferunt. conseruo
is. conserui. cōseruit. Deinde
subiungit quod hoc verbum amicito
is. amicu[em] amixi vel amicu[em].
semper facit in supino amictum.

In ui. praeferuntur. quod verba facien-
tia praeferuntur in ui. faciunt se pri-
mula. levata in tum. ut amo sa-
mitere meo amassiamatis. souco es. so-
co. ut fotu[m] enio is. cōspiri cōspiti.
quod audis audiunt auditis. Ex-
cipiuntur quod[em] aliter exsistit.
poto as. sui. potum. et lauo as. la-
ui. vel lauari losu[m]. que et ipsa ali-
quando per regulam faciunt po-
tum. et lauatum. cauco es. cauci.
facit cauci et facio es. hanc facit
fauci. et adoleo es. adoleuci facit
adultum. et paseo cis. paucifacit
pustum. agnolo cis. cognoscio cis. cognoui facit cognitus. et sero fo. seni
facit satum uno tamen ab illo composta infero is. infest. in supino facit instum. et conse-
ro is. conserui facie constani. Deinde subdit. quod hoc verbum soluo is. solui. facit in supino
solutum. et voluo is. volui facit volutum. et hoc verbum veno venui facit in supi-
no venum. et hoc verbi talio is. talifi. facit saltum. et hoc verbum sepelio is. sepelui fa-
cit sepultum.

De supinis verborum deponentium & communium. Cap. vi.

Definitione proportione vocis actiua.
Vt latiori. et loquacius latius latatum.
Vero eris. vero es. verui veritum.
Fungor. eris. fungo. is. funxi functum.

¶ 9 x

Pauca tamen que sequuntur aliter exirent.
Ricorres ratum.
Rilleros miseres is misertum.
Fateris fassum.
Gradior graderis gressum.
Pactor pateris passum.

Loquor loqueris locutum.

Sequor sequeris secutum.

Fruor eris. fruum vel fructum.

Communis eris. commentum.

Proficisco eris. profectum.

De compositione verborum.

Baurio is. baus vel bai. riis.	Tendo io. tentum vel tensum.
Supina eadē a diuersis verbis.	Elbſcōdo is. abſcōditū vel abſcōſū.
Vero is. vsum. verto is. versum.	Elo alis alitum vel altum.
Pateo es. passum. Pādo is. passū.	Figo fīgis fīctum vel fīrum.
Patior pateris patium.	Fluo flūis flūtum vel fū u.u.
Supina duplicita b̄ eadē verbo.	Fuorūis futum vel fū u.u.
Torqueo es. tortum vel torsum.	Nitor niteris. nifum vel nifum.

De compositione verborum cū prepositionibꝫ.

Prepositiones cū veniunt in cōpositionē cū verbis; aut corrūpuntur, verbi integratate manente, vt pono is. impono is. aut ipſie. manenti bus integris verba corrūpuntur. vt incipio is. aut iniſem prepositiones et verba corrūpunt et corrūpuntur. vt impero as. aut vtrūc manet integrum. vt iniendo is. sed quemadmodū prepositiones corrūpuntur in ea parte, q̄ est de orthographia differit: nūc quem admodū verba corrūpantur dicimus: monentes in primis p̄positio nes in compositione aliquando augere verbi significationem. vt amo amas. de amo as. aliquando minuere. vt doceo doces. dedoceo es. alio quando in totum mutare. unico as. dimicō as.

De verbis mutantibus.

Lacto as. delecto.	De mutantibus. a. vel. e. in. f.
Ambo as. cenniendo as.	Unico as. caui. inimico as. aui.
Abando as. cenniendo as.	Abaneo es. inmineo es. emineo es.
Patro as. ppetro as. impetro as.	Laceo es. conticeo es. reticeo es.
Halo as. anbelo anhelas.	Placeo es. displiceo es.
Sacro as. co. as. execratoris.	Complaceo non mutat a.
Dino as. cōdemno as. ingēno as.	Ihaveo es. adhibeo. cohiveo.
Elpto as. ineptio is. in. or. iris.	Lateo es. latui. deliteo es. delitus.
Tracto as. obtrecto as. ptreto as.	Fateor eris. cōfiteor. diffiteor eris.
Erceo es. coercko es. aberceo es.	Facio is. adiicio. proficio. reilicio is.
Parjo is. comperto is. reperio is.	Facio is. afficio. pficio. deficio is.
Disco is. compesco is. despesco is.	Gapiro te. desiptio. resiptio. respisco.
Scādo is. descēdo is. cōscendo is.	Rapio is. diripio. corripi. arripio.
Marco parcia. depercio is.	Capiro is. accipio. picipio. cōcipio.
Fatisco is. defatiscor eris.	Scado is. oecido. concido. decido.
Spargo is. dispgō is. cōspergo is.	Cedo is. cecidi. concido is. occido.
Carpo is. decerpo is. concerpo is.	Occidis. incido. incidis.
Pacisco eris. depecisco eris.	Yedo is. allido. illido. collido.
Partio eris. impertio. disptio.	Quero is. acquiro. conquirō.
Patior eris. perpetior eris.	Ego is. adigo. prodigo. redigo.
Coniutor eris. congredior eris.	Frango is. confringe. perfringe.
Farco is. confectio is. refercio is.	Tango tangis. contingo. attingo.

Liber secundus.

Pingo is. impingo is. cōpingo is. Scalpo is. exculpo. insculpo.
Cano is. accino. concino. precino. Latio is. ceipi. occupo as. auſ.
Silio is. assilio. resilio. desilio. **D**e mutantibus. e. in. i.
De mutantibus. auſ. in. e. o. vel. u. **T**eneo es. contineo. pertineo. reti-
nudo audis. obedio. obedis.
Maledo is. cōplodo is. explodo is. Sedeo es. affideo. consideo.
Claudo is. concludo. discludo. Rego is. arrigo. dirigo. erigo.
Fraundo as. auſ. defraundo as. auſ. Lego is. colligo. diligio. intelligo.
De mutantibus. a. in. u. Emo is. admuo. permuo. eximo.
Quartio is. concutio is. discutio. Preemo is. apprimo. comprimo.
Saito as. resulto. assulto. insulto. **D**e mutantibus. u. in. e.
Calico as. conculco. proculco. **J**uro as. defero as. peiero as.

De quibusdam aliis verborum considerationibus.

Si in prima rei bi positione fuerit. a. etiam si in preterito mutetur semper manet in supinis. vt
Do das dedi datum. Sto stas steti statum.
Patio is. pepi. partū. Tāgo is. tetigi. tactū. Fallo fallis. feselli falsimi.
Frango frangis fregi fractum. Facio facis feci factum.
Facio facis iecti tactum. Edo cadis cecidi casum.
Si in positione verbī. a. mutatur in. i. aliquando in preterito manet. e.
simplicis t. a. in supinis. vt
Frango frangis fregi fractū. Infringo infringis infregi infractum.
Pango is. pepigi. pactum. Impingo impingis impegi impactum.
Elgo agis egī actum. Edigo adigis adegi adactum.
Eliquando. a. supini verbi simplicis vertitur in. e. vt
Facio facis feci factum. Conficio conficis confeci confectum.

Facio facis iecti tactum. Conificio is. confecti conjectum.
Capio capis cepti captum. Concipio concipis concepti conceptum.
Rapio rapis rapui raptum. Corripio corripis corripi correptum.
Cano canis cecini cantum. Occino occinis occinui occentum.
Sunt verba que in compositione mutant coniugationem. vt
Do das dedi. Reddo reddis reddidi. Eddo addis addidi.
Eubo as. cubuit. Accumbo is. accubui. Procumbo is. procubus.
Facio facis feci. Amplifico amplificas amplificauit.
Sapio sapis sapere. Resipio resipis resipire.
Sunt etiam verba que mutant genus in cōpositione. vt eo is. quod est neutrum. pretero is. adeo is. et fere omnia cōposita ab illo que sunt actina. Preterea facio facis. quod non habet factor. faceris. perficio perficis. habet perfectior. perficeris. mutant etiam genus in cōpositio- ne. versificor. versificaris. quod est deponens.

De erotematis orthographie;

Sunt etiam verba que reperiuntur tantum in compositione. et pello.
as. Appello appellas. Compello compellas. Clino as. Inclino as.
Reclino as. Declino as. Cuso cudas. Recuso as. Recuso as. Incuso
as. Sipo as. Dissipo as. Frigero as. Refrigero refrigeras. Fragor
aris. Refragor aris. Suffragor aris. Pleo es. Impleo es. Copleo
es. Depleo es. Leo les. Deleo es. Releo es. Spicio is. Espicio is.
Despicio is. Conspectio is. Respicio is. Licio is. Elicio is. Pellicio.
is. Illicio is. Illicio is. Fendo is. Offendo is. Defendo is. Pedio.
is. Impedio is. Compedio is. Expedio is. Prepedio is.

¶ Finis secundi libri.

¶ Liber tertius qui est de erotematis: hoc est de interrogationsib⁹ quibus pueri de omnibus grammaticae partibus interrogandi sunt.

¶ De erotematis grammaticae. Cap. primum.

 Quid est grammatica? Scientia recte loquendi recteque scribendi ex doctissimorum virorum vsu atque auctoritate collecta. Unde dicitur grammatica? A grammatis hoc est literis, quasi scientia literaria.

Quotuplex est grammatica? Quintiliano auctore duplex. Historice: que in enarrandis auctoribus versatur ad imitationem posita. Et methodo: que artis precepta continet.

Quot sunt partes pceptive grammaticae? quatuor. Orthographia: cui responderet litera. Prosodia: cui respondet syllaba. Etymologia: cui respondet diccio. Syntaxis: cui respondet partiū orationis constructio.

¶ De erotematis orthographie. Cap. ii.

Quid est orthographia? Scientia docens quibus literis queq; dictio scribenda sit.

Unde dicitur orthographia? Ab orthos quod est rectum: et grapho scribo. quasi scientia recte scribendi.

Quid est litera? Vox que scribi potest insinuatio.

Unde dicitur litera? Ab lituris. quod antiqui tabulis ceratis scribere solebant: et postea delere.

Quot sunt literae in vsu apud latinos? Due et viginti. et h. que non est litera: sed aspirationis nota.

Quot sunt genera literarum? duo. quedam enim sunt vocales: quedam vero consonantes.

Quid est vocalis? litera que per se et pura pronunciari potest. Unde et vocalis dicitur: quod per seipsum vocem habeat.

Quot sunt vocales? sex. a. e. i. o. u. y. psiloi.

Liber tertius.

Quid est consonans littera: que nisi feriat vocalem pronunciari non potest. Unde et consonans dicitur: quod cum vocali sonet.

Quot sunt consonantes: sexdecim relique a vocalibus.

Quot sunt species consonantium: due: quodammodo enim sunt mutae et quodammodo semiuocales.

Quot sunt mutae: nouem: b.c.d.f.g.h.p.q.t.

Quot sunt semiuocales: septem: l.m.n.r.s.x.z.

Quare dicitur mutae: quod in operatione vocalium: et semiuocalium nihil proponit sonum.

Quare dicuntur semiuocales: quod in sonoritate prime ad vocales accedit.

Quod accidunt littere: quinque: nomen: figura: a: potestas: cognatio: ordo.

Quid est nomen in littera: vocabulum quo rnaque appellatur ad alias rima literarum discretionem.

Quid est figura in littera eius descriptio certis lineamentis terminata: pinta: longa: brevis: rotunda.

Quid est potestas in littera: ipsa littere pronunciatione proter quam in figura et nomina sunt adiumenta.

Quid est cognatio in littera: quodammodo affinitas quodammodo in aliâ consonantie: aut per interpretationem: et alida: ledâ: aut per derivationem: et a ego: toga: aut per compositionem: et ab amicis: inimicis: aut per declinationem: et a facio: feci.

Quid est ordo in littera: ratio demonstrans que preponi que ne subsequi debeat in pronunciatione.

Quotuplex est ordo in litteris: duplex: scilicet in vocalibus et in consonantibus.

Quid est ordo in vocalibus: quod cuius in diphthongon coeunt: quedam semper preponuntur: et a.o.r. quedam semper postponuntur: et f.u. quedam aliquando preponuntur: aliquando postponuntur: et e.

Quid est diphthongus: conglutinatio duarum vocalium in eadem syllaba suam rim retineatim.

Unde dicitur diphthongus: a dis quod est bis: et phongus sonus: quasi duplex sonus.

Quot sunt diphthongi quibus etuntur latini: sex: ae. ubi supprimitur. a: et profertur. e: et muse. au. ubi profertur. a. et rapitur. u. et audio. ei. ubi supprimitur. e. et profertur. i. et penthe. en. ubi profertur. e. et rapitur. i. et penthe. yi. ubi etraqz vocalis in. i. longum profertur. et harpria. e. e. ubi supprimitur. o. et profertur. e. et poena.

Quid est ordo in consonantibus: Quod plures quam tres non possunt precedere vocale: nec plures quam totidem succedere. et scrobo. stirps. Et quod si se quicens syllaba incipiat a vocali: necesse est precedentem in vocali desinere quodcumque si precedens syllaba in consonante desinit: necesse est sequentem a consonante incipere. Quodcumque non est necesse si sequens syllaba a consonante incepit: precedentem quodcumque in consonantem desinere. et iego. quod regule sunt vere in dictionibus simplicibus: non tamen in compositis.

De erotematis prosodie / et etymologie.

De erotematis prosodie.

Cap. iii.

Quis est prosodia? Scientia demonstrans quo accentu queq; distinctionis syllaba proferatur.

Unde dicitur prosodia? A pros. qd est ad. et ode catus; quasi accentus. Hic latini tu voculatione, tum tenorem, tum tonum interpretati sunt.

Quid est syllaba? Comprehensio literarum enunciata que uno accentu et uno spiritu indistincter profertur.

Unde dicitur syllaba? Et syllabum quod est comprehendere.

Quot accidunt syllabe? Quatuor. Tenor, spiritus, tempus, et Litera rum numerus.

Quid est tenor in syllaba? Modus quo aut eleuatur; aut deprimitur; aut eleuatur simul et deprimitur.

Quot sunt tenores tres. acutus, grauis, et circumflexus. Acutus enim est quo syllaba eleuatur, grauis, quo syllaba deprimitur. Circumflexus quo syllaba partim eleuatur partim deprimitur.

Quid est spiritus in syllaba? qualitas quedam; qua aspera et leniter syllaba profertur.

Quid est tempus in syllaba? Duratio vel tractus in quo syllaba pronuntiatur.

Quotuplex est tempus in syllaba? Duplex; qd aut habet unum tempus in quo profertur; et dicitur brevis; aut habet duo tempora et dicitur longa.

Quid est numerus in syllaba? Comprehensio literarum syllabam constituentium.

Quot possunt esse literae in syllaba? Ut multum ser. ut minimum una, sed tunc proprie non dicitur syllaba: cum plures literas non comprehendant.

De erotematis etymologie. Cap. iii.

Quid est etymologia? Scientia ostendens veram dictiorum originem cum reliquis accidentibus.

Unde dicitur etymologia? Eb etymon, qd est verum; et logos sermo, quasi veriloquium; quod Cicero reformulans notationem appellat. hec ab aristotele symbolum; a quibusdam originatio dicitur.

Quid est dictio? Minima pars orationis constructe, i. in ordine composite.

Dictioni quot accidunt? quatuor. significatio, etymologia, figura, ordo.

Quid est significatio in dictione? Illud quod breviter ostenditur quid dictio significet.

Quid est etymologia? Dicit esse scientiam, qua ostendit et radix dictiorum origo;

Quid est figura in dictione? Forma qd dictio simplex a composite distinguit.

Quid est ordo in dictione? Qualitas, qua in oratione alia semper preponuntur, alia semper postponuntur, alia modo preponuntur modo postponuntur.

Partes orationis, quot sunt? Octo. Nomen, Pronomen, Verbū, Participium, Prepositio, Aduerbiū, Interiectio, Coniunctio.

Quot sunt partes orationis declinabiles? Quatuor. Nomen, Pronom

Liber tertius.

men. **V**erbū. **P**articipū.

Quot sunt partes orationis indeclinabiles? **Q**uatnoꝝ. **P**repositio. **E**d
uerbiū. **I**nteriectio. **C**oniunctio.

De erōtematis nominīnī. **C**ap. v.

Ausa que pars orationis est? **N**omen.

Quid est nomen? **P**ars orationis declinabilis corporant
rem proprie communiterue significans.

Unde dicitur nomen? **E**b onoma grece. quod latine inters
pretatur nomen. vel dicitur nomen quasi notamen.

Quotplex est nomen? **D**uplex. substantiuum et adiectiuum.

Quod est nomen substantiuum? quod substantiam vel quasi substantiam
significat. vt homo. albedo.

Quod est nomen adiectiuum? quod adiectum substantiuo significat in
eo aliquod accidens. vt homo bonus.

Ausa igitur quale nomen est? **S**ubstantiuum. significat enim rem per
se subsidente obnoxiamq; accidentibus.

Nomini quot accidunt? **S**ex. **Q**ualitas. species. genus. numerus. figura.
casus cum declinatione.

Quid est qualitas in nomine? **A**ccidens per quod proprium nomen a
comuni sine appellatio distinguitur.

Qod est nomen propriū? qd vni tñ cōenit. vt calliope ens ex nouē musis.

Quod est nomen cōe? qd pluribus cōenit. vt musa calliope. vrana clio.

Quid est species in nomine? **I**llud quod p̄nituum nomen a deriu
tuo separatur.

Species nominū quot sunt? **D**ue. **P**rimitua que aliunde nō trahitur;
vt mons. **D**eriuatua que aliunde deriuatur. vt montanus a monte.

Ausa igitur cuius speciei est? **D**eriuatua speciei. dicitur enim a moso
quod est in quo.

Deriuatorum nominū quot sunt differentie? **N**onē. **P**atronymicū.
Possessuum. **D**enominatum. **D**iminutiuum. **C**omparatiuum. **S**u
perlatuum. **V**erbale. **P**articipale. **E**dverbiale.

Quod est nomen patronymicum? **Q**uod significat filium vel filiam. ne
potem vel neptem. vel aliquem ex posteris illius a quo deriuatur. vt
priamides filius vel nepos vel aliquis ex posteris priamidi.

Quod est nomen possessuum? qd cum genituo sui principalis significat
aliquid ex s' que possidentur. vt euandrius ensis pro euandriensis.

Quod est nomen denominatum? qd a noice deriuat negat denominatur ab
aliqua speciali significatione. vt a iustus iustitia; a sapiens sapientia.

Quod est nomen diminutiuum? quod significat diminutionem sui prin
cipalis. vt a rege regulus.

De eternitatis nominum

Quod est nomen comparativum? quod cum intellectu positivi vel alteri quo partice sensus positivi significat magis aduerbiū, ut iustior magis iustus, inferior magis infra.

Comparativa unde formantur? a nominibus adiectiuis que possunt incrementum diminutionēq; suscipere, ut a bonus bona bonum melior a doctus docta doctum doctior. Et a verbis, ut a detero deterior. Et ab aduerbiis et prepositionibus, ut a pridem prior ab ultra ulterior.

Comparativa quomodo formantur? In nominibus adiectiuis sc̄e declinatio-
nis formant a genitivo terminato in .i. addita or. ut albus albi albior.
In nominib; vero tertie declinationis a dativo addita or. ut foreis.
forti fortior. In nominibus habentibus vocalem ante is. vel us. cōpa-
rativa non formantur, sed suplentur ex hoc aduerbio magis et positi-
vo: ut tennis magis tennis, arduus magis arduus.

Quod est superlativum nomen? quod ad plures sui generis compara-
tum omnibus superponitur: vel per se prolatum significat quantum
positum cum hoc aduerbio valde. ut plato precorūm doctissimus et
plato doctissimus: id est valde doctus.

Superlativa unde formantur? ab eisdem nominibus adiectiuis: unde
formantur comparativa.

Superlativa quomodo formantur? In omnibus adiectiuis in er. desi-
nentibus. superlativa formantur addita simus. ut tener tenerissimus.
pauper pauperrimus. Elias vero aut positiva sunt secunde declina-
nationis: aut tertie. Si secunde declinationis: superlativa formant a ge-
nitivo terminato in .i. addita s. et simus. ut albus albi albissimus. Si
tertiae: formantur addita simus, tantum, ut fortis fortissimus.

Patiuntur iste regule exceptionē? nimirū patiuntur, quoniam et a verbis
et ab aduerbiis et prepositionibus aliquādo formantur. Sed a nobis
irregularia quedam non legitime formantur: de quibus alias.

Quod est nomen verbale? quod a verbo derivatur, ut ab amo amas: hic
et hec amabilis et hoc amabile.

Quod est nomen participiale? quod a participio derivatur, ut a lectio
lectio et lector.

Quod est nomen adverbiale? quod ab aduerbio derivatur, ut a peren-
die perendinus perendina perendinum.

Quid est genus in nomine? Illud quo masculinum a feminino distin-
guitur, et neutrum ab etrogis.

Genera nominū quot sunt? Septem. Masculinum. Femininum. Neutri-
num. Commune duorum. Commune trium. Dubium. Promiscuum.

Quod est nomen masculinum? quod declinatur cum hic, ut hic dominus
domini, hic sermo sermonis.

Liber tertius.

Quod est nomen femininum? Quod declinatur cum hec. ut hec musa
muse. hec terra terre.

Quod est nomen neutrum? quod declinatur cum hoc. ut hoc templum
templi. hoc regnum regni.

Quod est nomen commune duorum? quod declinatur cum hic et hec. ut
hic et hec sacerdos. hic et hec communis.

Quod est nomen commune trium? quod declinatur cum hic et hec et hoc.
ut hic et hec et hoc prudens. hic et hec et hoc felix.

Quod est nomen dubium? quod declinatur cum hic vel hec. ut hic vel
hec finis. hic vel hec corder.

Quod est nomen promiscuum? quod cum articulo hic vel hec significat anima
lia viri sexus. ut hic milius. hic mus. hec aquila. hec dorcas.

Musa igitur cuius generis est? feminini generis: declinatur enim cum
hoc articulo hec. ut hec musa muse.

Da regulam generis: Nomen quod sit in a. finitum dic multe breves: nego
enim ab ea excipitur muse.

Quid est numerus in nomine? Incrementum quantitatis ab uno usque
ad plura procedens.

Numeri nominum quot sunt? Duo Singularis qui unum significat. ut
homo. Pluralis qui plura. ut homines.

Musa igitur cuius numeri est? singularis numeri: quod unum significat tantum.

Quid est figura in nomine? Illud quo nomine simplex a composite distinguitur:
Figure nominum quot sunt? Due simplex. que non potest dividiri in par-
tes significativas eius quod integrum significabat. ut parens. Et omni-
posita. que potest dividiri in partes significativas eius. quod ante com-
positionem significabant. ut parricida.

Musa igitur cuius figure est? Simplicis. nihil enim significat nullum et sa-
per se separata.

Quid est casus in nomine? Quidam gradus declinationis: per quos no-
men infectitur variatio.

Casus nominum quot sunt? Septem. Nominativus. genitivus. dativus
accusativus. vocativus. ablativus. effectivus. semper ablativo similis.

Quare dicitur nominativus? Quia per illum nominatur. rectus vero
idem dicitur: quia aliunde non cadit.

Quare dicitur genitivus? Musa per eum ostendimus cuius sumus filii. ut Et omnis Joannis.

Quare dicitur dativus? quia in illo casu ponimus illum cui aliquid das-
mus. ut do tibi pecunias.

Quare dicitur accusativus? quia in eo casu ponimus illum quem accu-
samus. ut pompeius accusat cesarem.

De erotematis pronominum.

Quare dicitur vocatus: quia in eo casu ponimus illum quem vocamus, et omisca mibi causas memora.

Quare dicitur ablativus: quia in eo casu ponimus illum a quo aliquid auferimus, ut ego aufero a te libros.

Quare dicitur effectivus: quia in eo casu ponimus instrumentum quo aliquid efficitur, ut ego peto te saxe.

Abusa igitur cuius casus est? Nominativus: siue vocatus: siue ablativus: quia in his casibus declinando reperitur.

Quid est declinatio in nomine? Uocis variatio que circa finem tantum attenditur, ut misa muse musam.

Declinaciones nominum quot sunt? Quinque. Prima que mittit gentium in e. diphthongon, ut misa muse. Secunda: que mittit genitium in i. ut dominus domini. Tertia: que mittit genitium in us, ut sermo sermonis. Quarta: que mittit genitium in ei. ut dies diei. Quinta: que mittit genitium in es, ut dies dies.

Abusa igitur quote declinationis est? Primum: mittit enim genitium in e. diphthongon, ut misa muse.

Quotuplex est nominum inflexio? Sexuplex. Monoptota inflexio est: eō pōē casus nūs q̄ nomē variat, ut nō ador. ḡfō ador. dō ador. r̄c. Diptota inflexio est: cum per duos casus tantū nomē variatur, ut sapho saphus. Triptota inflexio est: cum per tres casus nomē variat, ut templū templi templo. Tetraptota inflexio est: cum per quatuor casus nomen variatur, ut deus dei deo deū. Pentaptota inflexio est: cum per quinque casus nomē variatur, ut sermo sermonis sermoni sermonem a sermone. Hexaptota inflexio est: cum per sex casus nomen variatur, ut unus unus rūi rūnum orne ab uno.

De erotematis pronominum. Cap. vi.

Esso que pars orationis est? Pronomen.

Quid est pronomen? Pars orationis declinabilis que pro nomine proprio eius accipit: personaeq; finitas recipit, ut ego. tu. alle. Unde dicitur pronomen. A pro prepositione et nomen, quia pro eo posnitur in oratione.

Pro nomine quot accidunt? Sex. Species. Genus. Numerus. Figura Persona. Casus cum declinacione.

Species pronominum quot sunt? Due sicut in nomine. Primitiva. et ego. tu. Derivativa. et mens. tuis.

Quot sunt pronomina primitiva? Octo. ego. tu. sis. hic. ille. iste. ipse. iste.

Quot sunt pronomina derivata? Septem. mens. mea meum. tuus. tua tuum. suis sita suum. noster nostra nostrum. rester vestra vestrum. nostras nostratis. restras restratis.

Liber tertius.

Ego igitur cuius speciei est? Primitivus, non enim altius trahitur quam
grece dicitur ego. Hac ex eo derivatum. Deus mea meum.
Genera pronominiū quot sunt? quatuor. Masculinum, ut mens. Femininum,
ut mea. Neutrū, ut meum. Commune trium, ut ego nostras.
Numeri pronominiū quot sunt? Duo sicut in nomine. Singularis, ut
ego, tu, Pluralis, ut nos, vos.

Figures pronominiū quot sunt? Due sicut in nomine. Simplex, ut hic
hec hoc. Composita, ut isthie isthie isthie.

Quot modis componuntur pronomina? Quatuor. Primo cum nominib;
ut eiusmodi, huiusmodi. Secundo cum altero pronomine, ut
isthie isthie isthie. Tertio: cum prepositione, ut mecum tecū. Quar-
to cum adverbīis aut syllabīcis adiectiōnib;
ut egomet.

Quot sunt adiectiōnes syllabīces? Quatuor, met, te, ce, te, ut egomet, tu,
te hisce, me apre.

Personae pronominiū quot sunt? Tres. Prima que de se loquitur. Se-
cunda: ad quam prima loquitur. Tertia de qua prima loquitur.

Quot sunt pronaōia prime psonae? Unū ēm, nominatiō ego, genitīo mei.
Quot sunt pronomina scđe persone. Itē vñ nominatiō tu, genitīo
tū cum omnibus vocatiō nominum pronominiū participiorum.

Quot sunt pronomina tertie persone? Reliqua omnia.

Casus pronominiū quot sunt? Septē sicut in nose. Carent tamen voca-
tio oīa pronaōia preter ētu, mens, mea meū, noster nostra nostrum,
nostras nostratis. Carent etiā nosatiō cū rocatiō. Genitīo sui.

Declinatiōes pronominiū quot sunt? Quatuor. Prima: que mittit ge-
nitīum in i, ut ego mei, tu tuis. Genitīo sui. Scđa: q̄mittit genitīum in
iūs, ut hic huius, aste istiūs, ille illiū, ipse ipsius, is eū. Tertia q̄mit-
tit genitīum in i, e, i, ut mens mea meū, mei mee mei, tūs tua tū, tūs tue
tūs, suis sua suum, sui sue sui, noster nostra nostrum, nostri nostre no-
stri, vester vestra vestrum, vestri vestre restri. Quarta: que mittit gen-
tīum in is, ut nostras nostratis, vestras restratis.

De erōtematis verborum. Cap. viii.

Pro quoque pars orationis est? Verbum.

Quid est verbum? Pars orationis declinabilis cum modis et tem-
porib; sine casu: agendi vel patienti signifi catiō.

Unde dicitur verbum? Verbero verberas: quia verberato aere ora-
tio profertur: que sine verbo esse non potest.

Verbo quoq; accidunt? Octo. Genus, Hodus, Tempus, Numerus;
Personā, Species, Figura, Coniugatio.

Genera verborum quot sunt? Quinq; Eiectum, Passum, Neutrū,
Comune, Deponens.

De erotentiatis verborum.

- Quod est verbum actuum? quod desinit in o. et habet passuum in o. et amo amas. amor amaris.
- Quod est verbum passuum? quod desinit in o. et habet actuum in o. et amor amaris; ab amo amas.
- Quod est verbum neutrum? quod desinit in o. et non habet passuum in o. et seruio. is. non habet seruor. irs.
- Quod est verbum deponens? quod desinit in o. et tamen habet actum significacionem. et loquo. loqueris.
- Quod est verbum coniunctum? quod desinit in o. et habet actum et passum significacionem. et amplector. amplecteris.
- Amo igitur quod verbum est. Ectum. quia habet passuum in o.
- Hodi verborum quot sunt? quinq. Indicatius. Imperativus. Optatus. Subiectius. Infinitius.
- Quis est indicatius modus? quo indicamus aliquid fieri. ut ego amo. tu amas. ille amat.
- Quis est imperativus modus? quo imperamus vel prohibemus vel exhortamur vel permittimus aliquid fieri. ut o. Antoni lege. ne legas.
- Quis est optatus modus? quo optam? aliquid fieri. ut retinam. legerem.
- Quis est subiectius modus? qui indiget altero verbo. et perfectum sensum significet. ut si legeris. audiam.
- Quis est infinitius modus? qui caret numeris et personis. et indiget verbo alterius modi. ut aliquid determinatum significet. et cupio legere.
- Amo igitur cuius modi est. Indicatius modus.
- Tempora verborum quot sunt? Sex. Presens. Preteritum imperfectum. Preteritum perfectum. Futurum imperfectum. Futurum perfectum.
- Quod est tempus presens? quo aliquid in presentiarum fieri ostendim? ut ego lego. tu audis.
- Quod est preteritum imperfectum? quo ostendimus: quod aliquid fies-
bat. sed non fuit perfectum. ut ego legebam. tu audiebas.
- Quod est preteritum perfectum? quo ostendimus aliquid iam factum atque perfectum esse. ut ego legi. tu audiisti.
- Quod est preteritum plus imperfectum? quo ostendimus id quod factum est in ueterasse citra preteritum perfectum. ut ego legeram. ante quod tu venisti.
- Quod est futurum imperfectum? quo ostendimus aut promittimus nos aliquid inchoatuos. ut ego legam cras.
- Quod est futurum perfectum? quo ostendimus aut promittimus quod ad certum tempus aliquid erit a nobis factum. ut ad horam legero.
- Amo igitur cuius temporis est. Presentis temporis.
- Numera i verborum quot sunt? Duo. sicut in nomine. Singularis qui de-

Liber tertius.

Uno tantum loquitur. ut ego amo. Plurals qui de pluribus loquuntur. ut nos amamus.

Emo igitur cuius numerus est? Singularis numerus.

Persone verborum quot sunt? Tres. Prima que de se sola vel de se cum aliis loquitur. ut ego lego. nos amamus. Secunda ad quam solam vel cum aliis prima loquitur. ut tu amas. vos amatis. Tertia de qua sola vel de quibus prima loquitur. ut Cicero legit. homines legunt.

Species verborum quot sunt? Due sicut in nomine. Primitiva: ut ego legis. Derivativa. ut lectito lectitas.

Derivatio per vox forme quo sunt? Septem. inchoativa. meditativa. desiderativa. frequentativa. diminutiva. denominativa. adverbialia.

Que dicuntur inchoativa? qd laurētius dicit continuū incrementū passionis in nate significare; suntque tamen a verbis neutrīs absolutis secundē coniugationis formātur, & a scda persona singulari presentis indicatiū modi. addita co. ut tepeo es. tepeſco is. id est. in oras magis tepeſio.

Que dicuntur eba meditativa? qd Laurentius appellat desiderativa; suntque ab ultro supino additario. hec fere ab edo is. esu. esurio. is. a ceno as. cenatu. cenaturo. is. a pario. is. pti. pturio. is. a meſo. is. mictu. micturio. a caco. as. cacatu. cacaturio. is. ab emo. is. emptu. empturio. is.

Que dicuntur desiderativa? Que Laurentius non mentis affectum: sed actū corporis significare dicit. Sunt vero quam rariſſima. ut viso. vissis. lacesſo. lacesſis. facessō. facessis. capello. capessō. s.

Que dicuntur frequētativa? que assidua in agendo r̄sim habere significant; suntque ab ultimo supino. u. mutata in. o. ut a curro. is. cursu. curſo. as. a duco is. ductu. ducto as. Eliminaduertendū tamē est in verbis prime coniugationis supina a quibus formātur frequētativa: mutare. a. penultimā supini in. i. breuem. & ab impero imperas imperatus. Imperito imperitas. Dicimus tamē ab ago. is. actito actitas. & agito. as. a dico is. dicto dictas. & dictito dictitas.

Que dicuntur diminutiva? qd a suo principali diminutionē significant. ut a garris. is. garris. as. a sorbeo es. sorbillio. as. a caluo is. camillor. is.

Que dicuntur denominativa? qd a nomine derivantur. ut a patre patris. patrissas. a greco grecissō. as. & grecor. aris. a frumento frumentor. frumentaris. a pabulo pabulor. aris. a rure rusticor. rusticaris.

Que dicuntur adverbialia? que ab adverbio derivantur. ut a perendie perendio as. a supra supero as. ab intra intro intras.

Emo igitur cuius species est? Primitiva speciei non enim habet quod ego sciām r̄nde possit derivari.

Figure verborū quot sunt? due sicut in nomine. Simplex. ut amo amas. Composita: ut deamo deamas.

D e erotematis participiorum.

Quo figura cuius figure est? Simplicis figure non enim potest dividiri in partes significativas eius; quod integrante compositione significabat Configurationes verborum quot sunt? quatuor. Prima; quod secunda personam singularē presentis indicatiū modi mittit in actua, productam in voce actua; et in aris, vel are, in voce passiva, ut amo, as, letor, aris, vel are. Secunda; que eadē secundā personā mittit in es, productā in voce actua; et in eris, vel ere, penultima producta in voce passiva, ut doceo, mes, deo, eris, vel ere. Tertia, que eandem secundā personā mittit in is, cor, reptam in voce actua; et in eris, vel ere, penultima accepta in voce passiva, ut lego, legis, loquo, eris, vel ere. Quarta; quod eadē secundā personā mittit in is, productā in voce actua, et in iris, vel ire, penultima producta in voce passiva, ut audio, audis, audio, auditis, audiri, vel audire.

D e erotematis participiorum. Cap. viii.

Hanc que pars orationis est? Participium? Num est participium? Pars orationis declinabilis que pro verbo accipitur; ex quo derivatur; genus et casus habens ad similitudinem nominis; et accidentia verbī sine discretione modorum et personarum, Unde dicitur participium; quasi participium; quia partem accipit a nomine, partem a verbo, partem ab utroque. Participio quot accidunt? Sex. Genus. Cēsus. Significatio. Figura numerus. Casus cum declinatione. Genera participiorum quot sunt? quatuor. Masculinum; ut amatus; Femininum; ut amata. Neutrum, ut amatum; Communum trium; ut hic et hec et hoc amans.

Amans igitur cuius generis est? Communum triūm. Tempora participiorum quot sunt? Tria, presens et amans. Preteritum; ut amatus. Futurum; ut amaturus amandus. Amans igitur cuius temporis est? Presentis temporis. Significationes participiorum quot sunt? Dye, actua, ut amans, passiva, ut amatus.

Que participia significat actionem? A verbis actiuis et neutrīs actionē significatibus; actionē significat participia presentis et futuri in rus, ut amans amatur, seruiens seruitur. A verbis passiuis vel neutrīs passionē significatibus; participia omnia significat passionē, ut amans amandus, vapulans vapulaturus. A verbis deponentibus participia presentis et preteriti et futuri in rus, significat actionem. Cuter vero in dūs, passionē, ut loquens locuturus locutus loquendus. A verbis communibus participia presentis temporis, et futuri in us, significant actionem; preteriti actionē et passionē, futuri in dūs, tantum passionem, ut criminans criminatus criminaturus criminandum,

Liber tertius.

Est ne hoc semper verum? Propemodum id quidem lati si quod a verbis actiuis et neutrīs participia preteriti significant nonnunquam actionem. ut

Argutus. a. um. ab arguo is.

Elunus. a. um. ab audeo es.

Adultus. a. um. ab adolesco is.

Assuetus. a. um. ab assuesco is.

Cautus. a. um. a caueo es.

Castus. a. um. a careo es.

Circūspectus. a. si. a circūspicio is.

Consuetus. a. um. a consuesco is.

Cōsideratus. a. um. a cōsidero as.

Contentus. a. um. a contineo es.

Cenatus. a. um. a ceno cenas.

Decretus. a. um. a decreresco is.

Defectus. a. um. a deficitio is.

Discensus. a. um. a discedo is.

Disertus. a. um. a differeo is.

Excretus. a. um. ab excreSCO is.

Reperiuntur quoq; participia presentis temporis a rebus actiuis significantia passionem. ut voluens. volutans. quassans. precipitans. pro eo quod voluntur. volutatur. quassatur. precipitatur. et quod dicitur eidens negotiorum: id est quod videtur et perspicuum est.

Almans igitur cuius significatio[n]is est? Actiue significatio[n]is.

Figure participiorum quod sunt? Due. Simplex: et amans. Cōposita: et adamans; quanq; sunt qui dicant: quia participium per se non cōponitur: non esse composite. sed decomposite figure.

Almans igitur cuius figure est? Simplicis figure.

Numeri participiorum quot sunt? Duo sicut in nomine. Singularis. et amans. Pluralis. et amantes.

Almans igitur cuius numeri est? Singularis numeri.

Casus participiorum quot sunt? Septem sicut in nomine.

Almans igitur cuius casus est? Nominativi casus.

Declinationes participiorū quot sunt? Tres. nam participia preterit et futuri. tam in rūs. q; in diuis. declinātur per primā et secundā nominis declinationē. Presentis vero per tertiam unīsi q; iens. participiū ab eo. is. mittit genitūm in euntis. cum compositis. et iens euntis. adiens abeuntis. Ambiens tamen facit ambientis.

Almans igitur quote declinationis est? Tertie nominis.

De erotematis prepositionum. Cap. x.

Exoleitus. a. um. ab exolesto is.

Enafus. a. um. ab euado es.

Falsus. a. um. a fallo is.

Fluxus. a. um. a fluo is.

Juratus. a. um. a furo as.

Ignotus. a. um. ab ignoscō is.

Ofis. a. um. ab odi odisti.

Passus. a. um. a pateo es.

Placitus. a. um. a placeo es.

Potus. a. um. a poto potas.

Praensus. a. um. a prandeo es.

Profusus. a. um. a profundo is.

Scitus. a. um. a scio is.

Sparsis. a. um. a spargo is.

Tacitus. a. um. a taceo es.

Titubatus. a. um. a titubo as.

Ecce orationis prepositionum et adverbiorum.

Ande que pars orationis est? Prepositio.

Quid est prepositio? Pars orationis indeclinabilis; que aliis partibus orationis preponitur; aut per compositionem; aut per appositionem. Unde dicitur prepositio? Ab eo quod aliis partibus orationis preponitur; nam contra naturam prepositionis est quod postponatur, ut cum tenus, versus.

Prepositioni quot accidunt? Tria. Figura. Ordo. Casus.

Figure prepositionum quot sunt? Due. Simplex, ut abs. circum. Composita, ut absq;. circum circa.

Et igitur cuius figure est? Simplicis figure, quia non potest dividiri in partes significativas.

Quotuplex est ordo prepositionum? Triplex. Prepositius. Postpositius. Communis.

Quis est ordo prepositius? qui prepositionem in constructione semper debere preponi ostendit, ut ad. ab.

Quis est ordo postpositius? qui prepositionem in constructione semper debere postponi ostendit; ut tenus versus.

Quis est ordo communis? qui prepositionem in constructione modo preponi; modo postponi debere ostendit, ut cum. per. propter.

Et igitur cuius ordinis est? Prepositi, quia semper in constructione preponitur.

Casus prepositionum quot sunt? Tres. Ablativus. et Ablatius. et nonnumq; genitius.

Prepositiones genitio deseruantes quot sunt? Tres, pridie, postridie, tenus.

Prepositiones accusatiuo deseruientes quot sunt? xxxviii. Id. apud. ante. aduersi. s. aduersum. cis. citra. circiter. circum. circa. contra. erga. extra. inter. intra. infra. iuxta. ob. pone. per. propter. prope. propri. proxime. pridie. postridie. procul. post. preter. penes. supra. secundum. secus. trans. vitra. versus. versum.

Prepositiones ablative casui. deseruientes quot sunt? quindecim. a. abs. abs. absq;. cum. coram. clam. de. e. ex. pro. pre. palam. sine. tenus.

Prepositiones accusatiuo vel ablative deseruientes quot sunt? quatuor in. sub. super. subter.

Prepositiones inseparabiles, hoc est que nunquam nisi in compositione repertuntur quot sunt? Sex. an. con. dis. di. re. se.

Ad igitur cui casui deseruit? Accusatiuo, quoniam tali casus semper aposita reperitur.

De erorum nominis adverbiorum. Cap. x.

Ubi que pars orationis est? Adverbium.

Quid est adverbium? Pars orationis indeclinabilis; que addita

Liber tertius.

Verbo significacionem eius aut completant mutantur. et manifestantur faciam, non faciam, parum faciam.

Unde dicitur adverbium: quasi ad verbum. quoniam verbo semper se re adiungit desiderat: sed et aliis partibus aliquando invenitur.

Adverbio quot accidunt? Tria species figura significatio.

Species adverbiorum quot sunt? Due sicut in nomine. Primitiva. et nuper. Derivativa. et nuperimine.

Abi cuius speciei est? Primitiva. neque enim habet aliquid unde versetur quod sit antiquius.

Figure adverbiorum quot sunt? Due sicut in nomine. Simplex. et ecce Composita et eccum.

Abi igitur. cuius figure est? Simplicis figure. neque enim potest dividis in partes significativas.

Significationes adverbiorum quot sunt? Innumeræ.

Numeralis. et semel bis. ter. quater. quinques. sexies.

Temporalis. et hodie. cras. perendie. heri. nuper.

Localis. et hic. isthic. illic. huc. isthuc. illuc.

Negativa. et non. haud. minimè. nullatenus.

Affirmativa. et etiam. profecto. nimirum.

Demonstrativa. et en. ecce.

Opreativa. et o. si. et. utinam.

Ordinativa. et continuo. deinde deinceps.

Interrogativa. et cur. quare. quamobrem. nunquid?

Dubitativa. et fors. forte. fortasse. forsitan. forsitan.

Vocativa. et o. heus. o. ho.

Discretiva. et seorsum. diuisim. bifariam.

Sgregativa. et simul. rna. pariter.

Jurativa. et edepol. mehercule. mecastor.

Fortativa. et cia. age. agendum. agite.

Intensiva. et valde. penitus. vehementer.

Remissiva. et sensim. paulatim. pedetentim.

Diminutiva. et belle. argutille. clanculum.

Comparativa. et magis. melius. fortius.

Superlativa. et maxime. optime. fortissime.

Similitudinis. et ceu. sicut. tanq. velut.

Quantitatis. et multum. parum. minimum.

Qualitatis. et bene. docte. sapienter.

Abi igitur cuius significationis est? Localis.

De "erotis intersectionum et coniunctionum."

En orationis? Intersecio est.
Quid est intersectio? pars orationis indeclinabilis affectu mien-
tis incondita voce significans.

Unde dicitur intersectio? Ab intersectio eo quod alii partibus ora-
tionis intersectitur: neq; cum aliis certo ordine disponitur.

Intersectioni quot accidunt? Sola significatio.

Significationes intersectionum quot sunt? Plures:

Lugentis. vt heu.hei.hoi.

Limentis. vt hei.ab.

Admirantis. vt pape.yah.

Ridentis. vt ha.ba.be.

Silentis. vt au.si.st.

Vocantis. vt io.oh.

Vitantis. vt apage.apagesis.

Heu cuius significationis est? Lugentis.

De erotematis coniunctionum.

Cap. ii.

Et que pars orationis est? Coniunctio.

Quid est coniunctio? Pars orationis indeclinabilis connectens
ordinans sententiam.

Unde dicit pueritia? Ab eo qd coiungat. et oroni p riuculo interponat.

Cioniunctioni quot accidunt? Tria. figura. Ordo. Potestas sine sp-
cie; sine significatio.

Figure coniunctionis quot sunt? Due sicut in nomine. Simplex. vt at. et
Composita. vt atos. etenim.

Et cuius figure est? Simplicis figure.

Ordo coniunctionis quottiplex est? Triplex. quedam enim semper pre-
ponuntur. vt et.ac.at. aut. vel. nec. ne. neq;

Quedam semper postponuntur. vt. qd. ne. re. quidc. quoq;. aut. vero. enim.

Quedam modo preponuntur modo postponuntur. vt atq;. igitur. itaq;
quoniam. quia et si.

Et cuius ordinis est? Prepositus.

Potestates coniunctionis quot sunt? Cōplures. Copulativa: que sens-
sum et verba coniungit. vt. et. qd. atq;. quoq;. autem. vero. quidem.

Disiunctiva: que quatuor dictiones coniungat: sensum tamen disiun-
ctum habet. vt aut. vel. ye. siue. seu.

Subiunctiva est: que voce disiunctiva vtrūq; adesse significat. vel simul
vel discrete. vt Alexander sine paris dormit vel legit tota die.

Causalis est: que causam continuationis explanat. vt quoniam. nam.
namq;. enim. vt.

Collectiva: que illativa est: que superiora colligit. vt igitur. ergo. itaq;

Liber tertius.

quare qua propter quam obrem.

Dubitativa: que dubitatione aliquam cum interrogacione significat.
vt. an. ne. necne.

Adversativa: que aduersari sententiam sequenti aut precedenti monstrat. vt licet. quanq. quis. et si. saltem.

Approbativa: que rem aliquam approbat. vt si. si quisdem. quādo. quan-
doquidem. quidem.

Completeativa: que oratus causa: aut metri necessitate ponitur. vt quis-
dem. enim. nam. namq. vero.

Causalis rursum dividitur incontinuativa. subcontinuativa. ad-
functuam. effectuam.

Continuativa est: que continuationem & consequentiam rerum signi-
ficat. vt si. cum. dum. ubi.

Subcontinuativa est: que causam continuationis ostendit cum essentia
rerum. vt quoniam. quia.

Adīunctiva est: que verbis subiectivis adīngit. vt. si. cū. dum. rbi. quādo.

Effectiva est: que reddit causam effectus. vt enim. nam. namq.

Et. igitur cuius potestatis est? Copulativa.

De partibus orationis que alie pro aliis:
ac pro se inuisum ponuntur. Cap. xiii.

Que partes orationis alie pro aliis ponuntur? Unnes sere quem
admodum que sequuntur.

Nomen pro participio. vt sibilis pro sibilans.

Nomen pro aduerbio. vt recens pro recenter.

Nomen pro interfectione. vt infandum voce iucondita.

Nomen pro coniunctione. vt quare. quamobrem.

Pronomen pro nomine proprio. vt ego pro Antonius.

Pronomen pro aduerbio. vt hoc pro hic.

Pronomen pro coniunctione. vt ideo. pro propterea.

Verbum pro nomine. vt amare pro amore. vivere pro vita.

Verbum pro aduerbio. vt amabo. sodes.

Verbum pro interfectione. vt age. agite.

Verbum pro coniunctione. vt liceat. licebit.

Participium pro nomine. vt sapiens. diligens.

Participium pro aduerbio. vt horrendum pro horrende.

Prepositio pro aduerbio. vt coram. clam.

Prepositio pro interfectione. vt pro-a.

Prepositio pro coniunctione. vt propterea. quapropter.

Aduerbum pronome. vt satis est. abunde est.

Aduerbum pro coniunctione. vt quando pro quoniam.

Te e' orematis syntaxeos.

Coniunctio pro aduerbio. vt cum pro quando:

Coniunctio pro intersectione. vt at.

Que partes ponuntur inuicem pro seipscz: Omnes fere;

Nomen pro nomine. vt dardanus pro dardanis.

Aerbum pro verbo. vt populo pro populo.

Participium pro participio. vt profusus pro profundens.

Prepositio pro prepositione. vt in pro contra.

Aduerbiu pro aduerbio. vt hic loci pro tunc temporis.

Coniunctio pro coniunctione. vt vel pro et.

Consyntax et orationis constructiones. Cap. xiii.

Quid est syntax? Scientia qua bona constructio a mala dignoscit. Ande discit syntax? E syn quod est con. et taxo ordino aquo est taxis. quasi ordinatio.

Quid est constructio? Congrua dictiom ordinatio; congruam perfectiorum sententiam demonstrans.

Quid est oratio? Ut scimus diffinit. ore missa; et per dictiones ordinata pronunciatio.

Quotuplex est oratio? Quatuorplex. Perfecta que perfectum sensum in animo auditoris generat. vt ego amo deum. Imperfecta que imperfectum sensum in animo auditoris generat. vt si deum amaueris. Finita: in qua verbum finitum ponitur. vt ego amo. Infinita: in qua verbum infinitum ponitur. vt me amare.

Quid est figura constructionis? Est aliqua ratione nonatus descendens: qui circa grammaticas constructiones versatur.

Euocatio est reductio tertie personae ad primam vel secundam. vt ego Antonius lego. tu Joannes audis. Et requiruntur quatuor in euocatione. persona euocans; persona euocata; remotio copule; et verbum coueniens cum persona euocante.

Apposito est immediata. duorum substantiop confunctio: quorum alterum exponit alterum. Ut miratur molem eneas magaliam quandam. Et requiruntur duo in appositione. dictio apponens. et dictio opposita.

Prolepsis est attributio proprietatis toti in suas partes divisio. vt in terea reges singenti mole latimus. tc. Et requiriuntur quinque in plesio. hoc est totum. partes. distributione partium. proprietas. et ordo.

Syntaxis est diuersarum dictiom sub plurali proprietate concepcionis. vt ego et tu doceri legimus et requiruntur quinque in syllipsis: hoc est. dictio concepcionis. dictio concepta. copulativa consumpta vel prepositio cum. verbum. vel nomen affectuum numeri pluralis; proprietas concordans cum dictione conceiciente.

Liber quartus.

Zenigma est unus proprietatis ad diversas clausulas iacta reditio. et
ego et tu. et cicero scribit. Et requiruntur tria: hoc est plura substantia
ua. copula. proprietas que conueniat cum propriae substantiis.

Antiptonis est casus pro casu positio sub aliqua proprietate. et verbē quā
statuo restra est. Et requiruntur tria: hoc est unus subiectum. una pro
prietas: et casus ponatur pro casu.

Synthesis est attributio proprietatis tuis vel pluribz copulatis: quod
fit non gratia vocis sed significati. et pars in frustare secant. Et requiri
tur tria: hoc est unus subiectum vel plura copulata. proprietas. et
attributio proprietatis concordans cum significato et non cum nomine.

Synecdoche est attributio partis ad totum sub proprietate verbi vel
participii. vel nominis affectius. et exprimi metem nequit. et nuda ges
nu nodoz sinus collecta fluentes. Et requiruntur tria: hoc est totum.
proprietas. et pars in accusativo posita.

Finis liber tertius.

LIBER QVARTVS DE CONSTRVCTIONE OCTO PARTIVM ORATIONIS.

Cum sententia. Capitulum primum de constructione verborum actiuorum.
Et haec partim sunt personalia: partim impersonalia. Personalia sunt quae habent
numeros & personas. Impersonalia quae carent numeris & personis de quibus
postea dicemus. Personalia rursus in quinque genera dividuntur. actiu. passiu.
um. neutrum. commune. deponens.
Actiuū verbū est illud qd definit in. o. & habet passiuū in. or. & exigit ante se ntū in per
sona agenti vel facienti. & accusatiū in persona patienti. Eius complures sunt species.
Prima species verborum actiuorum est; quae post se constituuntur cum accusatiū trans
tum. Qualia sunt.

Amo am is amauī. por amar con passion. et ego amo filium.

Redamo as. aui. por amar en retorno. et ego redamo amante mi.

Deamo as. aui. por mucho y con afición amar. et terentius. de amo te syre.

Adamo as. aui. por amar como enamorado. et mater filium amat. quasi admet.

Diligo is. eti. por amar con razon y elección. et ego diligo res honestas.

Colo is. vi. por amar al mayor en dignidad. vi. ego colo principes terræ.

Colo is. por labiaris ex tario morar. et colo agros. colo faciem. colo domum.

Traho is. ri. por llevar o traer por fuerza. et trahime post te.

Duco is. eti. por llevar traer guiendo. Terentius. duce ad illam.

Deduco is. por acompañar a otro desde su casa. et deduc me in forum.

Reduco is. por acompañar a otro hasta su casa. et reduc me domum.

Deduco is. por echar las naues al agua. Vergilius. Deducunt locū naues.

Subduco is. por sacar las naues del agua. Vergilius. Subducite naues.

Ego is. por llenar delante de si. et capellas priores eger ago.

Ego is. por llenar la bestia causigando. et ago mala.

Echo is. veri. por llenar o traer encima de si. et vehe me humerie.

Ponito as. aui. por llenar o traer en su cuerpo. et pono pecunias.

Fero fers. Heronis. Baiulo as. por aquello mismo. et fero libros. et

De verbis actiuis.

- Inchoo as aut. per començar. Vergilius. nil altum mens inchoato.
Incipio is. por començar como quiera. vt incipio legere. et incipio remar. amba
In eo is. ini por començar alguna cosa notable. vt in eo amicitiam tecum.
Disco is. didici. por aprender alguna cosa de nuevo. vt disco prima elementa.
Edisco is. edidici. por aprender algo de coro. vi edidisci vergilium.
Dedisco is. dedidici. por olvidar lo deprendido. vt dedidisci pacem.
Oppugno as. aut. por combatir algun lugar. vt oppugnauit oppidum.
Impugno as aut. por aquello mismo. vt impugnauit hostes.
Propugno as aut. por defender lo combatido. vt propugnauit urbem.
Expungo as. aut. por tomar por combate. vt expugnauit arcem.
Capio is. portomar queriendo. no queriendo. vt capi voluntatem/capi molestiam.
Sumo is. sumptu. por tomar por nuestra voluntad. vt sumptu negotium.
Placo as. aut. por apaziguar a los vencidos. vt Scipio pacauit Libiam.
Pacifico as aut. por aquello mismo. o hazer paz. vt pacificauit urbem.
Placo as aut. por amansar al ayrado. vt ego placauit illum.
Laxo as. aut. por fatigar lo que tiene anima y ego lassabo hominem.
Laxo as. aut. por aflojarlo apretado. vt ego laxabo vincula.
Abdico as. aut. por desheredar al hijo en la vida. vt Terentius generum abdicat.
Exheredo as. aut. por desheredar en la muerte. vt exheredit filium.
Secunda verborum actiuarum species est. quae præter accusatiuum construuntur etiam
cū genitivo vel ablativo. vt impleo granarii frumenti vel frumento. Qualia sunt hæc.
Impleo es. repleo es. compleo es. por inuir alguna cosa.
Accuso as. por accusar en juicio/o fueras. vt accusabo te coram iudice vel coram amico.
Incuso as. por reprehendiendo que xarfe de alguno. vt hic incusat matrem.
Postulo as. por demandar en juicio. vt postulabo te apud iudicem homicidij vel homicidio.
Damno as. por condonatio obligar. Vergilius. dñabis tu quoq; votis vel votorum.
Emo. Bedimo. Paro. Comparo. por comprar. vt emi librum tantum vel tanto precio.
Uendo. Uenundo. Distraho. por vender. vt vendidi pluris et maioris precio.
Bembo. Laxo as. Apprecio. por appreciar. vt ultimo centum aurum vel quarti tu.
Animaduertendū est q; verba præciū significantia cōstruuntur cum ablative præcium
denotante: præter q; cum his genitiis stanti. quanti. pluris. minoris. tantidem. quantis
dem. quantius. quantilibet. & quod Vergilius dixi. non assis faciunt. & catullus vero
nensis. Omnes vnius astimemus assis.
Tertiaverborum actiuarum species est. quae præter accusatiuum construuntur etiam cū
dativo. Qualia sunt hæc.
Dodus dedi por dar como quiera. vt do tibi pecunias: do tibi libros.
Dono donas donavi. por dar graciioso y devalde. vt dono tibi vestes.
Pedo is. dedidi. por dar se a si mismo. vt hostes dedunt se vitori.
Propono is. profero. ero. Entepono: por preferir. vt prepouo te homero.
Commendo as. por pellar lo mismo que se torna. vt commendo tibi equum.
Mutuo as. aut. por prestar lo que se torna en especie. mutua mihi nummos.
Loco as. aut. por dar algo por alquiler. vt tu locasti mihi domum et claram.
Conduco is. conduxi. por tomar algo por alquiler. vt tu conduxit a me tabernam.
Suadeo es. si. por inducir y atraher por razones. vt ego suasi tibi honesta.
Persuadeo es. si. por inducir con efecto. vt ego persuasi tibi turpia.
Dico is. xi. por dezir o hablar artificioamente. vt dixisti mihi sententiam.
Edico is. xi. por mandar como juezo. vt principiavit pector editit omnibus legem.
Indico is. xi. por denunciar consolentia dabo roman in luxuriant etea veliam.
Credo is. credidi. por preslarzo confiar. vt tu credidisti debitori nummos.
Commendo as. aut. por encomendar. vt rogo commendes regi hominem.

Liber quartus.

- Commiso is, por cometer/o encomendar/o confiar vt committre...is hec.
Consulio i, consuli, por consijar algo a alguno, vt consulio filio vti ia.
Facio is, eel, por hazer lo que palla en materia defuera, vt feci tibi opus.
Quarta verborum actiuorum species estique Prater accusatiuum principalem construuntur cum altero accusatiuo minus principali. Qualia sunt quae sequuntur.
Poco es, decui, por enleñar, vt tu docuisti me grammaticam & dialecticam.
Dedoceo es, por demostrar ser falso lo enseñado, vt ego dedoceo te vitiis.
Moneo moneo, por amonestar a consejando, vt tu monuisti me iusta.
Admoneo es, por trazer algo a la memoria de otro, vt ego admonui te vtilis.
Oro is aut, por rogar al mayor, vt miserorant principes veniam.
Bogo is, aut, por rogar al igual, vt amicus rogas alicum opere.
Interrogo as aut, por preguntar, vt interrogas me questionem arduam.
Flagito as aut, por demandar con importunidad, vt flagito te librois.
Posco is, poposci, por demandar lo honesto, vt posco te rem honestam.
Postulo as aut, por demandar requiriendo en juzgio, vt postulo te pecunias.
Peto is, ini, por demandar rogando, vt peto te rem factu faciem.
Induo is, vestio is, por vestir, vt vestiam te/induam te diploide.
Exuo is, exui, Spolio as aut, por despojar, vt exuam te/spoliabo te vestem.
Lingo is, xi, Accingo is, xi, Succingo is, xi, por ceñir, vt cinxisti me ensem.
Calcio as, por calzar, vt calciabo te soleas, oturnos, calceos.
Excalcio as, por descalçar, vt excalciabo te omnia que alius calciauit.
Quintaspecies verborum actiuoru est: que prater accusatiuum construuntur cum ablativo sine praepositione vel potius cum effectivo. Qualia sunt haec.
Dono as aut, por dar insignias de honra, vt ego donabo te corona laurea.
Spolio as aut, por despojar de alguna cosa, vt tu me spolasti exuisti.
Satiro as aut, Saturio as aut, por hartar, vt ego te satiavi cibo, & saturauit pane.
Onero as aut, por cargar, Exonero as, por descargar, vt ego exonero te falce.
Pero is, no percutio is, por herir, vt Clerigillus malo me galathea petit,
Afficio is, affic, pro eo quod est in houm sic in malum aliquid facere.
Afficio te voluptate, yo te ago plazer, afficio te munericibus, yo te ago beneficos.
Afficio te molestia, yo te hago pesar, afficio te iniuria yo te injurio.
Mutuo as aut, por trocar una cosa por otra, vt mutuauit glandem artista.
Primo as aut, por priuare quitar algo, vt me priuasti multis bonis.
Teno as aut, Sublevo as, aut, por alinear, vt ego te hoc fasce leuabo, vel subleuabo.
Sexta verborum actiuorum species est: que prater accusatiuum construuntur cum ablativo & praepositione a vel ab. Qualia sunt.
Abstineo es, por se refrenar de las injusticias, vt ego abstineome ab iniuria.
Contineo es, por se refrenar delos deleytes, vt fac contineas te a voluptate.
Accipio is, accepi, por recibir como quiera, vt accepta tecummoda & incommoda.
Suscipio is, por tomar a su cargo, vt omnia tua negocia suscipio a te.
Recipio is, por rescebir o cobrar, vt recipi a te libros omnia.
Erripio is, por liberar o arrebatar, vt tu eripies mea malis et ego a te pecunias.
Amoueo es, por quitar de alguna cosa, vt amoue obsecro sine manum.
Aufero aufers, por aquello mismo, vt aufer a me obprobrium & contemptum.
Tueri is, auerti, por voluersede alguna cosa, vt auerte oculos a vanitate.
De verbis passiuis. Cap. ii.
- P** Assimilum verbum est illud quod definit in. or. & haber actiuum in. o. & exit in. tese nominatiuum pro persona patienti: & ablatiuum cum praepositione a vel ab.
vel datiuum, p persona ageti y facieti: vt deuiciatur a me y el mihi. Eius tot

De verbis passiuis.

Sunt species quae auctiuitas esse verbo actiuo. Sed animaduertendum est q[uod] cum mutatio verbi actiuum in passiuo casus cum quo verbum constitutur posse accusatiuum principale non mutatur t[em]p[or]e granariu[m] frumenti vel frumento. granariu[m] impletur a me frumenti vel frumento. Do tibi pecunias. pecunie dantur tibi a me. doceo te grammaticam tu doceris a me grammaticam. Dono te corona: tu donaris a me corona. Audio ex te grammaticam. grammatica auditur a me ex te.

Animaduertendum est quoq[ue] verbare reciproca & que dicuntur vocativa: qualia sunt scribor. habeor. iudicor. predicor. agnoscor. dicor. vocor. nominor. appellor. nuncupator & similia consitui possent cum codem casu cum quo ante se construuntur. ut scribor fortis. vocor Antonius.

De verbis neutris.

Cap. iii.

Neutrum verbum est illud quod definit in. o. & non habet passiuum in or. ut seruo seruis. Eius complures sunt species.

Prima species verborum neutrorum est: que post se construuntur cum genitivo vel ablativo. ut care pecuniaram vel pecuniis. Cuiusmodi sunt que sequuntur.

Careo es. por no tener lo que deseamos. ut ego careo tui. tu cares pecuniis.

Egeo eges. Indigeo es. si. por haver menester. ut ego salitis et salute.

Abundo as. Redundo as. por abundar. ut abundo diuitiarum et diuitiis.

Sito as. Consto as. por constar. ut hic liber stat tanti quanto precio tu emisti.

Satago is. por estar. sollicito et congoioso ut hic satagit rerum suarum et redus suis.

Abstineo es. por se refrenar. ut abstineo irarum et ab iracundia.

Secunda species verborum neutrorum est: que post se construuntur cum dativo: qualia sunt que sequuntur.

Cedo is. celi. por dar a otro la ventaja. ut cedo maioris.

Hareo es. Obedio es. Obtempero as. por obedescer. ut pares amorem dictis.

Consulo is. Pronouido es. Prospicio is. Laueo es. por promover. ut pater consulit filio.

Placeo es. por aplazer. Displaceo es. por desagradar. ut ego placeo tibi.

Occuro is. Obvio as. por salir al encuentro y a rescebir. ut ego occurram tibi.

Fauco es. Studio es. Aipro as. por fauorescer. ut tu faues mihi.

Seruio is. por servir como sieruo ut seruus frigi seruit domino fideliter.

Inseruio is. por hazer lo que alguno quiere. ut fac inseruias mihi.

Parco is. Ignosco is. por perdonar. ut ego parco tibi et ignoscas mihi.

Noceo es. Officio is. por empecer. ut non noceas mihi ne ego officiam tibi.

Voleo es. por voler lo que traer dolor. ut hoc vnlus non volet mihi.

Indulgeo es. Indulsi. por dar obvia regalar. ut indulgeo literis et filio.

Insto as. Insti. por dar presencia. ut noli intare mihi.

Suplico es. por rogar humilmente. ut ego suplico tibi et tu regi supplica.

Hereo es. Adhereo es. por se allegar. ut ego hereo tibi tu ad heres mihi.

Insulto is. Insulto as. por burlar escarasciendo. ut tu illudis capro.

Quideo es. por haver embidia. ut omnibus inuidas suuidice nemo tibi.

Impongo is. imposui. por engañar ut facile sit barbato imponere regi.

Incesso is. incessi. por acometer. ut regibus incessit magno discordia motus.

Inuadoto is. por aquello mismo. ut tanta iniuste cupiditate p[re]terisse.

Incurbo is. por poner las fuerzas en algo. ut valde incurbere remis.

Golo viscum bene iunctum por querer bica. ut non bene tibi vul qui te accusat.

Lupio is. cum bene iunctum. por lo mismo. ut quod bene lupio glycerio.

Limeo es. limni. por temer que no venga mala a otro. ut patre timer filio.

Metuo is. por aquello mismo. ut inopitemens formicatencit.

Liber quartus

Tertia ve borum neutrorum species est: quæ posse consiruuntur cum ablativo sine præpositio. vel potius cum effectivo. Qualia sunt.

Fragro as por oder dando oloꝝ redolentes thymo fragrantia mella.

Flagro as. por encender se. vt flagrato cupidine curue.

Ardeo es. arsi. por arder. vt ardor amore parit qui scit se amari.

Exardeo es. exarsi. por mucho arder. vt hic dictis subditas. exarctis in iras.

Exstuo as. por hauer calor. vt oceanus lunaris effusus horis.

Caleo es. por escalentarse. vt ego caleo febribus vero cales amore.

Frigeo es. frigeo es. por enfrigarse. vt tu friges digito. ego algeo pluma.

Sinuotus Dano as. por correre / o manar. vt locus fuit lacte. et fons manat aqua.

Quarta verborum neutrorum species est: quæ posse consiruuntur cum ablativo & præpositione. a. vel ab. ad similitudinem verborum passiuorum in persona agenti vel facienti ante se vero exigunt nominatiuum personæ patientis. Qualia sunt.

Erufo as. por ser desterrare. vt homicide exulanta p̄toze.

Apulo as. por ser herido. vt discipuli apulanta magistro.

Veneo rents venui vel veni. por ser vendido. vt seruient a mangone.

Sisfactus sum. por ser hechovit templum fit ab architecto.

Liceo es. por ser puesto en precio en almoneda. vt liber licet a me.

Quinta verborum neutrorum species est: quæ posse cum nullo casu consiruuntur nisi media præpositione. vt ego viuo in urbe. Qualia sunt.

Vnuis. porbiuir. vt viuat gaudijs. vt vixit in urbe.

Es is. iui. por yz. adeo is. por yz a lugar o a persona. vt eo ad urbem. adeo antonium.

Obeo is. por mori. **Exeo** is. por salire de lugar. vt obiit et exiuit de vita.

Mato natas. por nadar. **Enato** as. por salir a nado. vt natat in lumine et enatas.

Sto stas. por estar en pie. **Sedeo** es. por estar assentado. vt ego sto. tu sedes.

Salio is. por saltar. Salto as. por baylar. o dançar. vt ego salto. tu saltas.

Ambulo as. por andar. **Deambulo** as. por passear. vt tante egnam deambulo.

Incedo incedio. por andar con pompa. vt ego que regina deum incedo.

Sapio. por saber. **Despiro** is. por enloquescer. vt modo sapit: modo despici.

Respisco is. por tornarse en su seso el que enloquescio. vt respiciscit ex phrenesi.

Contendo is. Certo as. **Pugno**. as por pelear y contendere. vt contendo tecum.

Concurro concurris. por incontrarse con otro. vt noli concurrere mecum.

Constituo is. constitui. por concertar se con otro. vt ego constitui cum filio.

Pertineo es. **Pertineo** es. por pertenecer. vt hoc artiner siue pertinet ad me.

X Animaduertendum est hoc verbum sum es fui. posse construiri cu. nominativo vt ego sum antonius. cum genitiu. & virtus est hominis. cu. dativo. vt tu es mihi magister. cum secundo casu. vt est vir singulari eloquentia. Cum hoc nomine opus omnibus fere casibus fungi potest.

Sunt preterea quedam alia verba quæ dicuntur substantiua. desiderantia posse easum similem præcedenti. vt existit in utilis. extat incorruptus. manet immortalis. viuit felix. & similia.

Sunt & alia quæ cum sint intransitiva. reciprocantur tamen. vt incedo tristis. ambulo laetus. euado doctus.

Præterea verba illa quæ dicuntur neutra transitiva. iudicio meo nihil habere quod illis repugnet. cur non dicamus a clusa. cum etiam si natura repugnaret: sermo idcirco non deberetur esse manus nam si recte dicitur comedenter iacob: & domus tua zelus co-medit me: recte quoq; dicit Iacob ego sum comesus. sicut & Iuuenalis dixit. & cito rapturus de nobilitate coinesa: quod supererit.

De verbis deponentibus.

Præterea verba quæ dicuntur ad solam naturam pertinere: ego non video, & nō recipiant omnes numeros & personas. vt ego non sereno, ego non grandio.

Præterea nullum esse verbum actuum quod non possit esse absolutum: si posse cūnulo casu construantur. vt si dixeris ego amo.

Præterea verba neutra posse construi cum accusatiuo rem verbi significati. vt ego viuo vitam. eo iter. ambulo viam. seruo seruitutem. furio furem. certo certamen. pugno pugnam. pecco peccatum.

Præterea nullū esse verbū quod non cū accusatiuo vel ablatiuo significante tempus in differenter construi possit. vt docui te grammaticā tres annos. vel tribus annis.

Præterea cōplura esse verba neutra absolute: quæ figurate accusatiuo iungi possunt. vt depereo virginem. & coridon ardebat alexim. Illa quoq; ex diomate sermonis latini dicuntur. hoc latet me. nescio quis me manet exitus. & olet vnguentum; sapit piacem: & similia.

Omnia etiam verba neutra posse iungi datiuo significati illum cuius voluntate: aut modestia: aut dāno: aut commodo: aut deniq; cuius gratia aliquid fit. Vergi. cui penderet sua patereris in arbore poma.

De verbis deponentibus. Cap. iii.

D Eponens uerbum est illud quod in or. Definit: & non habet actiuo in. o. retinetq; tñ actiuo significationē. ut ego loquor uerba. Eius complures sunt species.

Prima species uerborum deponentium est: quæ post se construuntur cum genitivo. Qualia sunt quæ sequuntur.

Miseror miseris. por hauer misericordia. vt miserere animi non digna ferentis.

Obliviscor eris. oblitus sum. por olvidar se. vt quis malorum obliuiscitur.

Reminiscor eris. Recordor aris. por recordarse. vt reminiscere bonorum.

Secunda uerborum deponentium species est: quæ post se construuntur cum datiuo. Qualia sunt hac.

Opitulor aris. auxilior aris. por ayudar. vt opitulare mihi. auxiliabor tibi.

Suffragor aris. por ayudar conel voto. vt suffragare mihi.

Refragor aris. por estochar conel voto. vt peto a te ne refrageris mihi.

Patrocinoz aris. por defender en juicio. vt ego patrocinabor tibi.

Adulor aris. Assentor aris. Galpor aris. por lisonjear. vt ne adulteris malos.

Blandior aris. por aquello mismo/o halagar. vt cur blandiris potentior.

Gratulor aris. por hauer plazer del bien de otro. vt gratulogtibi fortunis aucto.

Trascoreris. por le ensañar de otro. vt tibi polistratus sum philomena.

Assentor aris. por sentir y consentir con otros. vt senatus mihi assensus est.

Inscitor aris. por assechar a otro. vt lupus insidiatur osibus.

Obsequor eris. por obedecer. vt obsequor tibi. vt obsequaris mihi.

Tertia uerborum deponentium species est: quæ post se construuntur cum accusatiuo.

Qualia sunt.

Soloz solaris. Consoloz consolaris. por consolar. vt solare egenum. consolare orbum.

Excoroz aris. Ebo minor. Detor. Educor. por maldezir. vt excoror te.

Sequor eris. sequutus sum. por seguir. vt sequere italicum ventis.

Consecuror eris. consequitus sum. por alcançar. vt consequor id quod volo.

Fator eris por confessar por su voluntad. vt fateor fateenda.

Confiteor eris. por no confessar. o. negar. vt confiteor neganda.

Precor aris. peccatus sum. por rogar. vt sc̄epe precor mortelli.

Liber quartus.

Depravaris.por rogar.o abominar.vt mortem quoq; deprecor iacent.
Demerteris.demerui.por obligar por beneficios.vt demereoz amicu.
Causoraris.por traer ocaſion o achaque.vt locum unmeritum causatur.
Semuloraris.Imitoraris.por remediar.vt emulor patrem.timito matrem.

Quarta verborum deponentium species est: quæ post se construuntur cum ablativo sive
septimo casu. Qualia sunt.

Lectoraris.Dectoraris.por se alegrar.vt lector meis rebus.t delector tuis.
Ator eris.por vſar.vt rogo te vtere meis omnibus rebus.
Potior potiris.por alcançar lo deseado.vt opata troes potiuntur arena.
Gescor vesceris.por comer.vt capre vescuntur frondibus.
Fungor eris.por vſar de oficio.vt fungor meo munere.

Fruor eris.por gozar de algo.vt frutnur honestis.t quæ sunt propter se.

Quinta verborum deponentium species est: quæ post se cum nullo casu construuntur nisi media prepositione. Qualia sunt.

Jocoraris.por burlar de palabras.vt Cicero iocatus est in antoniu.
Brassoraris.por saltar para robar.vt clodius brassabatur per urbem.
Castrametoraris.por asentar real.vt egas castrametatus est in alpibus.
Laboreris.por caer o resbalat deslizando se.vt caue labaris in lubrico.
Busticoraris.por estar en el campo o en heredad.vt rusticatur inocio.
Philosophoraris.por estudiar en philosophia.vt philosophatur in urbe.
Tumultueraris.por hazer bullicio.vt tumultuantur in castris.
Cachinoraris.por rey demasido.vt cachinnantur in convivio.

Sexta verborum deponentium species est: quæ post se construuntur cum ablativo & prepositione avel ab. Qualia sunt.

Orior eris.vel iris.por nacer.vt ortus a patribus honestissimis.
Mascor eris.por aquello mismo.vt natus a clarissimis maioribus.
Matiotoraris.por padecer.vt rustici patiuntur aciusibus.

¶ De verbis communibus.

Cap.v.

Commune verbum est: illud quod definitiōr. & non habet actuum in. o. & retinet actiu& passiu& significationem. vt ego amplectore te. tu amplecteris a me.
Paucalius generis reperiuntur: hęc fere.

Complector eris.Amplexor eris.por abraçar y ser abraçado.vt complector te t tu a me.
Osculor aris.por besar y ser besado.vt ego osculor te t tu oscularis a me.
Criminor aris.por acusar y ser acusado.vt ego criminor te t tu a me.
Experioriris.por experientar y ser experimentado.vt experior illum. t ille a me.
Veneror aris.por honrar y ser honrado.vt ego veneror deos t deo a me.
Interpretoraris.por declarar y ser declarado.vt ego interpretor obscura t illa a me.
Largioriris.por dar y ser dado.vt largior pecunias t pecunia largiuntur a me.

¶ De verbis diuersorum generum atq; sub eodem

genere diuersarum formarum. Cap.vi.

Abſtineo me ab inturis.no hago inturis atro.actuum sextæ specie.

Abſtineo manum a muliere.por no tocar a muger.actuum eiusdem specie.

Abſtineo irarum.por no ensañar se.neutrū pñmæ specie.

Adeo domum vel ad domum.por y a casa.neutrū quinq; specie.

Dulor tibi vel te.por lisongear te.deponens secundæ t tertie.

Amoueo tibi manum.yo llevo la mano a tiactuum tertie specie.

Amoueo a te manum.yo quito la mano de ti.actuum sextæ.

Eduersor tibi.yo te contradigo.yo soy contrario.deponens secundæ.

Euersor te.yo huyo de ti.et abominio te deponens tertie specie.

• • • • • *Et i. 8 diuersorum generum.*

Budio te, audio vocem, por oyo el sonido tuyo, actuum primus.

Budio te vel de te, velex te, por oyo tu doctrina, actuum sexta specie.

Budio tibi vel in audio, por obedecer te, neutrum secundus.

Budio male absolatum, por ser infamado, neutrum quintus specie.

Assentior tibi, assentior tibi hoc, por conceder, deponens secundus et tertius.

Assentio tibi, vel assentio tibi hoc, por aquello mismo, neutrum et actuum.

Lameo tibi, yo te pioleo, Lameo te, yo soy de ti, neutrum et actuum,

Lameo tui vel careo te, por carecer de ti, neutrum primus et tertius.

Commiso tibi libros, por encomendar los libros, actuum tertius specie.

Commiso pessi vel milites, por traer peles, actuum primus.

Commiso re non colam parentes, por pecar, neutrum quintus specie.

Credo tibi, et credo tibi hoc, por creer, neutrum secundus et actuum tertius.

Credo tibi pecunias, por prestar te los dineros, actuum tertius specie.

Consulo tibi, por proponer te o varte consejo, neutrum secundus specie.

Consulo te, por demandar te consejo, actuum primus.

Consulo boni, por echar lo o juzgar lo alla buena parte, neutrum secundus.

Comiendo te apud regem, por alabar te delante del rey, actuum primus specie.

Certo tibi vel certo tecum, por contender contigo, neutrum secundus et quintus.

Contendo tibi vel tecum, por aquello mismo, neutrum secundus et quintus.

Congredior tibi vel tecum, por encontrar contigo, deponens secundus et quintus.

Constituo tibi vel tecum, por concertar contigo, neutrum secundus et quintus.

Dō tibi pecunias, por dar te los dineros, actuum tertius specie.

Dō tibi literas ad amicum, para que gelas lleves, actuum eiusdem specie.

Dō ad te literas, para que en asencia las leas, actuum primus.

Dō tibi pecunias dono, por darte los dineros graciosos, actuum tertius.

Dō tibi pecunias, por aquello mismo, actuum eiusdem specie.

Dono te corona, por darte corona en señal de honra, actuum quintus.

Doleo michi caput proprium, Doleo caput figurate, neutrum secundus.

Doleo vicem tuam, pesa me de tu fortuna y desdicha, figuratum.

Dego is absolute vel de go vitam, por biuir, neutrum quintus.

Exigo te pecunias, vel exigo a te pecunias, actuum quartus et sextus.

Exeo domum, velexeo domo, por salir de casa, neutrum quintus.

Facio tibi injuriam, por hazer te injuria, te, actuum tertius.

Facio temarimi, por estimar te en mucho, actuum secundus.

Facio te certior em, por avisarte, actuum primus specie.

Facio tecum, por conmiser te y concertar contigo, neutrum quintus.

Induo te vestem, por vestir te la vestidura, actuum quartus.

Induo te veste, por aquello mismo, actuum sextus.

Induo tibi vestem, por aquello mismo, actuum tertius.

Ignoso tibi, vel ignoso tibi peccatum, por te perdonar, neutrum et actuum.

Inuidio tibi, vel inuidio tibi vestem, por hauer te embidiua, neutrum et actuum.

Illudo tibi vel illudo te, por hazer de ti burla, neutrum et actuum.

Indulgeo tibi, por regalar y tratar delicadamente, neutrum secundus.

Indulgeo operam literis, por dar obra a las letras, actuum tertius.

Impongo tibi onus, por poner te carga acuestas, actuum tertius.

Impono tibi, por engañar te neutrum secundus specie.

Incesso tibi, innado tibi, por tentar o acometer, neutrum secundus.

Incesso te, innado te, por aquello mismo, actuum primus.

Letor malorum vel malis, por alegrar se con males, depones primus.

Manat aqua ex fonte, y el fons manat aqua, por manar, neutrum quintus.

Liber quartus.

Mone te rem honestam por amonestar te lo honesto.actuumq... tge.
Adme o te honestorum,por traer te a la memoria.actuum secundg.
Misereor innocentis,por hauer misericordia del innocentе.deponens primg.
Misereor innocentem,por aquello mismo.deponens tertig.
Misere me innocentis,por aquello mismo,impersonale quintg.
Metuo tibi,por hauer miedo que te venga mal.neutrum secundg.
Metuo te por hauer miedo de ti.actuum primg.
Moceo tibi vel noceo te,por empachar te.neutrum secundg et actuum primg.
Oro te vel a te rem honestam,por demandar te lo honesto.actuum quintg et sextg.
Oleo vnguentum,por olerme el vnguento.neutrum secundg.figuratum.
Olex mihi vnguentum,por olerme el vnguento.neutrum secundg.
Ofacio vnguentum,por olerme yo el vnguento.actuum primg.
Obliuiseor tu vel te,por olvidarte.deponens primg et tertig.
Palpo tibi,por lisongear o halagarte.deponens secundg.
Palpo te,por aquello mismo.actuum primg.
Pungno tibi vel pugno tecum por pelear contigo.neutrum secundg et quintg.
Prouideo tibi,por proveer te a mirar por ti.neutrum secundg.
Prouideo te,por mirar te de lexos.actuum primg.
Pareo tibi por perdonarte de los errores.neutrum secundg.
Pareo tibi pecunias,por guardarte los dineros.actuum tertig.
Pareo tibi vel pareo tibi omnia,por obedecerte.neutrum secundg et actius tertig.
Postulo te vel a te,debitum,por demandar te la deuda.actuum quartg et sextg.
Postulo te reputandarum por demandar te los cohechos.actuum secundg.
Peto te vel ate libros,por demandarte los libros actuum quartg et sextg.
Peto te lapide,por herir con piedra.actuum quintg speciei.
Pdotor virgue,yo alcago la donzella que desearas.deponens quartg.
Pdotor rerum,por alcanzar el imperio de las cosas.deponens primg
Reiniscoz tu vel te,por recordar me de ti.deponens primg et tertig.
Salto salis,por saltar.Salto saltas,por danzar.neutrum quintg.
Salit ouem aries,por saltar sobre ella.actuum primg.
Timo tibi,por hauer miedo que te venga algun mal.neutrum secundg.
Timo te,por hauer miedo de ti.actuum primg.
Gescorpam vel pane,por comer pan.deponens tertig et quartg.
Etor panem vel pane,por vsar de pan.deponens tertig et quartg.
¶ De verbis impersonalibus. Cap.vii.

Verbū impersonale duplex est. Actiua vocis quod est simile tertii personis verbi actiua vocis, ut miseret, pudet.
Passiuæ vocis, qd est simile tertii personis passiuæ vocis, ut curritur, starur, de quo Paulo post dicemus. Sed verborum impersonalium actiua vocis cōplures sunt species.
Primaverborū impersonalium actiua vocis species est: quæ ante se exigunt genitiū & post se infinitiū, & sunt duo interest, & refert, ut præceptoris intetere docere. Senatus refert administrare rem publicam. Cōstruuntur vero cum ablativo generis famini numeri singularis horum pronominum, me tua, sua nostra, vestra. Adde etiam ad hoc nomen quis vel qui cuius, ut mea interest legere, tua refert audire, cuius interest profiteri, eius interest salarium percipere.
Secunda verborum impersonalium actiua vocis species est, quæ ante se, constituuntur cum dativo & post secum infinitivo, ut.
Ecclit mihi febrire, aconteicem et tener febre;

De Verbis impersonalibus.

Contingit mihi si re acontemere yr.
Euenit mihi docere. aco*re*se me ensenar.
Contuenit mihi audire. conuienem eoy.
Placet mihi legere. plame leser. Placet mihi amare. yo puedo amar.
Expedit mihi proficisci. es me rul partir.
Vacat mihi dormire. vaga me dormir.
Constat mihi te insinare. es me cierto que tu eres loco.
Pater mihi te esse ignorarum. es claro que tu eres necio.
Tertia verborum impersonalium species est quae antea constituuntur cum accusativo & potissimum infinitivo.
Delectat me audire. plazeme oy.
Fuat me cantare. paaze me cantar.
Doceat me docere. comuienem me ensenar.
Decet me legere. es me honesto leser.
Quarta verborum impersonalium species est quae cum iunguntur infinitius verborum impersonalium propriis dictiorum impersonalitatum: alias vero personalia. vt.
Incipit me egdere etiorum. comienzo hauerenojo delos vicios.
Desinet vos du iere. vos dexays de hauer verguenza.
Non potest illos penitire. no pueden hauer pesar.
Solet bonos pigere. suelen los buenos auergonzarse.
Quinta verborum impersonalium species est qua ante se construuntur cum accusativo & potissimum genitivo vel infinitivo. & haec sunt proprii impersonalia si villa sunt. vt.
Penitet me vice. pesa me dela rida. vel penitet me legere. pesa me leer.
Pdiget me patris. verguenza he de mi padre. vel pdiget me audire. pesa me oy.
Pudet me peccati. verguenza he del pecado. pudet me docere. verguenza he de ensenar.
Misericordet me pauperis. misericordia he del pobrec.
Lendet me ciborum. enojo he delos manjares.
Verbis impersonalia passiu*e* vocis semper significant actionem cum quadam generalitate. suntque propria verbis neutris absolutis. vt curritur. concunitur. itatur. pugnatur. itur. certatur. transfigurantur tamen: vt dicit Diomedes a verbis neutris qua dictiu*m* casum in seriem orationis recipiunt: vt nihil mihi noceri potest. Cum accusativo vero nullo modo co*str*ui possunt. Sed neq*ue* ciablatino cum praeponitione a. vel ab. nisi generalitat*em* ill*am* explicet: et ab omnibus reclamatur. hoc ei quod omnes reclamant. Quod si vsipiam apud authores reperiatur exempl*um*. quod huic preceptioni repugnet: illud erit per q*uod* rarum: & quod non possit usum consuetudinemq*e* efficer: atq*ue* ex consequenti neq*ue* in artem redigi.
Habent verba impersonalia sua participia similia participiis vocis passione in neutro generi quasi substantiue posita. vt itum est. cundu*m* est. ab eo quod est. itur. ibatur. ibitur.

¶ De infinitivo.

Cap. viii.

Infinitius dicitur: quia non habet determinatos numeros & personas: & constituitur ante se cum accusativo person*a* agentis in actua significatione: & in passiva person*a* patientis. posse vero constitutur cum casu verb*i* aquo descendit. vt me amare deumpium e*m*. me amari a deo felicissimum est. me carere voluptatibus: & in seruire amicis: & misereri innoctes iucundu*m* est. Dicimus tamen volo esse doctus: & natura beatis omnibus esse dedit: sed non dicimus video mihi esse docto: sed doctus & volo me esse poetam: & non poeta.

Liber quartus.

Verba. utinam volunt determinari a verbis voluntariis quae graci pro arte dicuntur qualia. ut, volo, cupio, desidero, opto, debedo, habeo, & similia, iunguntur tamen alii quando etiam aliis verbis & nominibus adiectiuis: sed figurate aut ad imitationem graecorum. ut video illum sapere: & iampridem illos a me abducere thestylis orat: illud quoque & cantare pares & respondere parati.

Circumloquimur futurum infinitui modi vocis actiue per hoc verbum ire & primum supinum. Verbi impersonalis vero & passiuæ per hoc verbum iri: & idem supinum. ut spero me amatum ire deum: vel deum amatum iri.

Alio modo circumloquimur idem futurum per participium futuri in rūs: & hoc verbū esse in actiua: & per participium futuri in dus. & idem verbum esse in passiuā. ut spero me amaturum esse deum. vel deum amandum esse a me.

Possumus præterea proprium infinitui futurū simile participio futuri in rūs. in voce actiua: & participio futuri in dus. in voce passiuā. iungiturq; omnib; generib; vtriusq; numeri. eo ramen non vñtrur. ut spero virginē nupturum tibi. & virginis nupturum visus. & spero feminas amaturū viros. & viros amandum a feminis. Vergilius. & pacem troiano ab rege petendum. & Lucre. a ternas quoniam penas in morte timendum.

Duodecim annis sunt ex quo primas introductiones grammaticas hispanie rei publica vslī publicauit unde quantum utilitas sit cōsecutus: alii melius incorruptiusq; sucebunt. Interim tñ nunq; de litiis admoneare eos qui hanc artem profitebātur. ut si quid intueriēt. qd; ope: i nro posset cōducere me: prius cōsulto suis in locis adderent. Atq; simplicis alphab̄i. altaria non vulgaris ingenii virūs: quoclibet in his studiis quibus ego delector: est mihi lucundissima cōsuetudo. Is retulit ad me quosdā locos qui sibi video: bātut cōmodius in arte tractari posse: qd; sunt a me prescripti. ut qd; de infinituo modo atq; de cōparatiuis & superlatiuis in hac parte subiectiūq; qd; nō fuit mihi tēpus indi- candi. aliorum iudicio examināda relinquo. Dicitur præm̄a frōte summo pere plā- cuerit. atq; alios pindē placitura spero. Infinitiuā inquit. aut nō sunt. aut verba. aut participia nosa cū in casu postea cū tēpore nō significant. ut scire tuū nihil est. participia cū sunt in casu & cū determinato tēpore significant. ut nūc est nūq; fuisse. in cūsī est vidicisse. verba vero cū sine casu & cum tēpore significant. Ex his qdā imponentia sunt. ut p̄cūniter pugnari. qd; in cōstructione ut: il pro: sūs a suis verbis dissentiant: nisi qd; eorum oratio imperfecta est: in dīgetq; a lectoris adminiculo ut perfecti sensum significet. ut re liqui infinite orones. Infinitiuā personalia ynicia voce oēs numeros & personas cōplectuntur. est enim amare tribus virtutib; numeri personis cōmunes: sed ideo infiniti apella- tur est. qd; p̄ se prolatis parti determinatas habeat personas: determinatur tū per adiunctionē suppositi. ut me amare deī primi personi nūc singularis est. te amare deī secundi personae eiusdem numeri. etc. Determinata quoq; verbi infinitus a verbis volta- riis & passiuis reciprociter quibusdā violentia aut imperiū significabitur: hec enim tra- hant infinitius ad suis numeris: personā. ut volo legere. nō oī. plato dicitur omniū sapientissimū sūisse. iudeor in senatum venire. iure iurando cogor veradicere.

Conclūbitur infinitua ylōs alia ante se cū accusatio in actiua significatiōe per longū sag- tis in passiuā ylōne patiēt. post se vero erigūt casus quos & verba a quib; descendunt. Infinitiuā retro a verbis substantiis atq; reciprocis. poscit post se casum simile p̄grediēti. ut volo esse poeta. cupio disci sapientia. volo te esse poetam. cupio te disci sapientē. licet omnibus esse beatis. tamen illi possit quoq; dicilicet omnibus esse beatos.

Infinitiuā omnia tēpore habuerit. ut amare amauisse a matrib; in actiua voce. in passiuā amari amataū amādū. pugnari pugnatū pugnādū. sed unū his vocib; nō cōbus vñtrur. circumloquimur enim præterea passiuā vocis per participiū pteritiū tēpore vel fuisse. ut pugna dicitur cōmīsa esse. & dicitur pugnare cōmīsam esse. & audio pugnatum esse.

Degeruntur.

Circuloquuntur quod si futuri eiusdem modi verius vocis per suis culisq; participe futuri est hoc verbo esse. et hie creditur et futurus esse. ille dicitur accusandus esse. vero et dicunt venturus esse. illum vero accusandi esse. et spero mihi meliore conditione viuendum esse. Circuloquinum quoque idem tempus passus in oculis per primum pupillum cum hoc verbo iri. et spero me amatum iri. et suspicor inter nos pugnatum iri.

Circuloquinum preterea futuri infinitus verborum deponentium et quosdam neutrum per participium quoddam sustentans. simile participio verbī impersonalis ut scio morientum esse mihi et carentum esse sensibus idest memoritum et ea: itutum esse.

De gerundiis. Cap. ix.

Gerundia sunt qui verbis annumerent: quia regunt casus. Sunt qui nominibus: quia habent casus. Sunt qui nomina participia esse dicant: quod in quibusdam nominibus: quia dicendum est esse aliam partem orationis: que tamen habeat maximam similitudinem cum nomine. neque id mirum videri debet alicui: cum aliis plures alii pauciores quam octo partes orationis posuerint.

Gerundia ante se casum non regunt. Nam in auditu est in sermone latino constructio illa: In conuertendo dominus captivitatem syon. Et illud. In defiendo ex me spiritum meum. illud quoque. In conueniendo populos in unum. Post se vero regunt casum verbia quo descendunt. Ut tempus est carentibus voluntatibus: inferuendi amicis: amandi deum.

Gerundia aut sunt substantiua: aut adiectiva: gerundia adiectiva omnia genera & numeros & casus habent: & junguntur substantiis: significantque semper passionem. ut voluenda dies en artulit ultro. id est volubilis hoc est que voluitur. iusfirandum hoc est quod iuratur. est mihi cura iuris dicundi. & do operam iuri dicundo. & veni ad ius dicundum. & delector iure dicundo.

Gerundia substantiua tantummodo reperiuntur substantiata in genitivo accusativo & ablativo generis neutri. quorum nominatiuus est amare cum pro nomine usurpatum: ut est mihi cura soluendi pecunias. venio ad soluendum pecunias. & delector soluendo pecunias. Reperiuntur etiam gerundium dativum. ut ego non sum soluendo. nec tamen aposito cum accusativo possit construi.

Gerundia substantiua a verbis actionis significatactionem & passionem. Praterque quod gerundium genitivi semper significat actionem. A verbis neutris actionem significantibus gerundia significat actionem tantum a neutris passionem significantibus passionem tantum a communibus & deponentibus actionem & passionem.

Intergerundia adiectiva & participia haec est differentia: quod gerundia significant rei administrationem sine habitu sine tempore falso determinato ad futurum: resolutum in gerundia substantiua. ut mihi cura iuris dicundi: id est dicenditius: & delector iure dicundo. i. dicendo ius. Participia vero significant tempus futurum in actu sine readministratione. ut ius dicendum est a me. i. dicetur: causa enim a me oranda id est orabitur.

Gerundia accusativi junguntur frumentis & instrumentis actionibus. ad. ob. propter. inter. ante. ut ad numerandum vel propter numerandum. ut aveni. propter orandum causas studio, interagendis capras. ante domadum. ut gerundia vero ablativi iunguntur cum his prepositionibus. in. de. ex. a. ab. vel. namque. id est. i. posuerit. & ei libellus. Hieronymi deviuendo deo. & ex defendendo. ex accusando maior gloria comparatur. Advertendum etiam est quod gerundia adiectiva in accusativo semper iunguntur prepositionibus illis. ut ad numerandas vel ob numerandas vel propter numerandas pe-

De verbis supinis

cum teni: praterquam cum his verbis, loco, conduce, mando, curo, hunc pro deo
beo. vi. 30 locauit facienda sepulturam.

Animaduertendum quoq; est gerundum genitiui singularis recte iungi substantiuo plus
rati, vt Plautus nominandi tibi istorum magis erit q; edendi copia: aut dicere possius
mas quod regit post se genitiuum casum.

¶ De verbis supinis.

Cap. x.

Quod degenerudi diximus; idē de supinis dici potest esse alia ab octo partib; ora
tionis: nisi quod gerundia participiis, supina verbis annumerari possunt.

Primum supinum semper iungitur verbo significanti motum ad locum, ut
deambulatum, vado venatum, significatq; semper actionem nisi sit a verbis neutris
passionem significantibus. Nam illa do filiam nuptum, venido seruos, spectatum ad
missi rūsum teneatis amici, motum in se continent sicut & illa superiora.

Vt illi supinū semper iungit se nomini adiectiuo: non tanq; sufficiunt: sed tanq; verbum
regitur q; ab eo & significat passionē, vt est res horreā dictu, i. vt dicatur miserabilitas
visu, i. vt videatur. Ex quo sequitur, quod neq; potest iungi verbo, ut grāmatici inde
cti dicunt, venio lectu, neq; ponit ar pronome, ut Priscianus dicit, venio venatu pro de
venatione, neq; iungi sibi adiectiuo, neq; recipit prepositionē, neq; regit nomē. Quod
si dixeris bonus ci:is est dignus gubernatu, dubitaueritq; aliquis gubernatu, ytrū sit
nomen an verbum supinū: ex adiunctis tolletur hac ambiguitas. Nam cum est nōmē
genitiuum regere potest, vt est dignus gubernatu relpub, & iungi sibi nōmē adiectiuo
vt est dignus magno gubernatu, & recipit prepositionē vt recessit ex gubernatu. Cū
vero est verbum supinū quemadmodum diximus, nihil tale habet, sed tantum a nos
mine adiectiuo regitur, & in verbum passiuum resoluitur.

¶ De constructione participi.

Cap. xi.

Participiū eodem modo iungitur nomini & pronomini & verbo quo nomen adie
ctiuo, post se vero desiderat casum cum quo cōstruitur verbum a quo descēdit,
ut amans filium, amatus deum, amatus a patre, amādus ab vxore, inseruens amā
co, inseruiturus propinquis, carentis voluptatibus, caritatus turtute magno.

Sunt nomina participiū similia, ut amans, doctus, qua sola constructione discernuntur.
Nam cum dico amans vxore, participiū est, amans vxoris, nōmē est, sed cum sunt nos
mina recipiū & comparationē, ut amantisior vxoris amātissimus vxoris, & doctior Cice
rone doctissimus omniū. Tēpore quoq; possunt discerni, nam cū dico est amandus a
me, significat quod a me amabitur, cū vero tñ est amādus quod est dignus amari. Vix
tamen sub hac forma recipiū comparationem, nā quod quidā dicunt. Reuerendissimus
colendissimus, obseruandissimus, ego dicere posui admodum reuerendūs per quā
colendus, plurimum obseruandus, & alia simili modo.

¶ De nominis constructione cum alio casuali.

Cap. xii.

Nominis quoq; cum casibus construitur, quādam cum genitiuo qualia sunt nomi
na adiectiva certae cuiusdam significatio, vt in tege vita, sceleris purus pre
cepis animi prodigia vita dubius itineris, tenax propositi, cupidus, honoris,

Nomina præterea formam participiorum habentia, ut patiens laboris, negligens ami
corum, fugitans licium, appetens alieni, profusus sui, doctus grammatica, victus am
mi, expeditus belli.

Nomina quoq; masculina terminata in or, que formantur ab ultimo supino, u, mu
gata ia, or, & feminina terminata in trix, que formantur a masculinis, ro, m-

De comparatiis.

tata in trix. vt amator vxoris. amatrix viri. doctor gentium: expultrix virum.
Et nomina superlativa constauntur cum genitivo: sed tantum plurali: nisi finitima: nomina collectiva ut doctissimus grecorum sapientissimus philosophorum. fortissimus gentis danaum. Comparativum quoque inter duo. vt Aiacum fortior fuit Telamonius.

Sicut quedam quae possunt iungi genitivo vel datiuo. vt similis patris vel patri. fidus regis vel regi. proximus Tullii vel tulio. propinquus Caesaris vel cesari.

Quedam sunt quae possunt iungi genitivo vel ablativo. vt diues agrorum vel agris. vas cuas cerebri vel cerebro. plenus rimarum vel trinis. dignus honoris vel honore.

Datiuo etiam complura iunguntur: vt facilis omnibus. difficilis nemini. charus suis. iucundus alienis. aptus bello. idoneus paci.

Verbalia quoque in bilis. datiuo iungi possunt. vt amabilis cunctis. visibilis nulli.

Accusativo etiam iungiuntur complura nomina adiectiva: sed. vt diximus figurate idem apud poetastantum. vt flauis capillos. niger oculos. horridus barbam.

Ablatiuo quoque media prepositione siue septimo casu complura iunguntur. vt alienus a crimen. oriundus ex aperita. diversus a vita. alias ab humanitate. secundus ab hercule. tertius a Iove. vir singularis ingenio. excellens virtute. insignis pietate.

Comparativa quoque cum ablativo siue septimo casu construuntur. vt nemo est eloquenter Cicerone.

Ablatiuus siue septimus casus plerisque ponitur absolute: aut per duo nomina. vt rege Ferdinandino munda in ditionem christianorum venit. aut per nomen & pronomen. vt me preceptore dedicisti literas. aut per nomen siue pronomen & participium. vt deo ducente veniam ad te: me venientes gaudebis.

¶ De constructione quarundam partium orationis.

Cap. xiii.

Quisque semper iungitur superlativo. vt optimus quisque. sapientissimus quisque. Omnis & cunctus positivo & comparativo. vt omnes boni. omnes sapientiores. cuncti sapientiores. Atvero quisque tunc positivo iungitur cum non recipit comparationem positivam. vt strenuus quisque. septimus quisque. iungitur etiam quisque cum hoc nomine quotus. sed semper interrogative. vt Cicero. Quem enim quisque in usus fecisset? Tantum & quantum positivo iungitur. vt tantum doctus quantum facetus. Tanto & quanto comparativo. vt tanto doctior quanto facetior. Idem quoque dicimus de aliquantum & aliquanto. multum & multo. palum & paulo.

Per semper iungitur positivo. vt per bonum. per doctum.

Quam superlativo. vt quam optimus. quam doctissimus.

Perque positivo. vt perque bonus. perque doctus.

Hei & ve semper iunguntur dativo. vt hei mihi. ve tibi. Heu &c. o. accusativo. vt heu miserum. o te infelizem. Eni. & ecce. nominativo & accusativo. vt en primus. en capellas. ecce homo. & ecce hominem.

¶ De comparatiis & superlativiis.

Cum de eretematis nominis agemus: dictum est comparativa & superlativa a quibus nominibus positivis. & quomodo formantur: sed inquis tunc spaciis exclusi quoniam alio properabamus: nondiximus formationem illam in plurimis deficere. Idem quoque fecimus cum de constructione partium orationis quoniam ille persingeremus ubi pauca interposuimus. quare visum est que illic debuerant copiosius pertrahentur: hoc in loco suppleremus: atque imprimis de illorum irregulari formatione.

Bonus melior optimus.

Malus peior peccatum.

Liber quartus.

Magnus & maximus.
Parvus min. minimus.
Nequam nequior nequissimus.
Maturus maturissimus.
Comparatiuum regularem habet.
Magnificus. centior. centissimus.
Minificus. centior. centissimus.
Mirificus. centior. centissimus.
Beneficus. centior. centissimus.
Maleficus. centior. centissimus.
Benedicu. centior. centissimus.
Maledicu. centior. centissimus.
Benevolus. lentior. lentissimus.
Malevolus. lentior. lentissimus.
Multiuolus. lentior. lentissimus.
Piuspiissimus & pientissimus. comparatiuo caret.

Senex senior. caret superlatiuo.
Iuuenis iunior. caret superlatino.
Vetus veterissimus.
Comparatiuum regularem habet.
Dexter dextimus.
Comparatiuum regularem habet.
Sinister sinistimus.
Comparatiuum regularem habet.
Facilis facillimus.
Comparatiuum regularem habet.
Agilis agillimus.
Comparatiuum regularem habet.

Nomina quorum significatio crescere aut minui non potest: non formant ex se comparatiua aut superlatiuia, qualia sunt ingens, omnipotens, summus, vnicus, imus. Et nomina numeralia sive sint distributiua sive ordinalia. Et pronomina, quanq. Plautus dixerit ipsissimus est, sicut Vergilius ab ingens ingentior fecit comparatiuum.

Construantur comparatiua cum ablatiuo vel cum alio casu quem coniunctio quam ponit pro ratione verbi sub intellectu coniungere, vt Plauto fuit doctior Aristotele vel q. aristoteles. Credo platonem eloquentiorem demosthenem, vel q. demosthenes, ytor tebenigniore patre meo: vel q. patre meo. Dicimus tamens audi or gloria q. pecuniae & non pecunia, & similior patri q. matri & non matre: quia audius & similis cum genituio & datiuo construantur.

Construantur praterea cum ablatiuo significanti excessum quo aliquid excedit aut exceditur. vt ego sum duplo maior q. tu: & tu dimidio minor.

Superlatiuum est nomen quod ad plures sui generis comparatum omnibus antefertur vel absolute prolatum significat quantum posituum cum aduerbio valde, vt achilles est graecorum fortissimus, & achilles est fortissimus. i. valde fortis.

Superlatiuum construitur cum genituio numeri pluralis: aut singularis nominis tantum

Gracilis gracillimus.

Comparatiuum regularem habet.

Humilishumillimus.

Comparatiuum regularem habet.

Similis simillimus.

Comparatiuum regularem habet.

Multus plurimus. comparatiuo caret.

Multa plurima. comparatiuo caret.

Multum plus plurimum.

Multi plures plurimi.

In plurali integrum est.

A verbis.

Deterior is. deterior deterrimus.
Potior itis. potior potissimus.

Ab aduerbiis.

Extra exterior extimus.

Intra interior intimus.

Vltra vltior vltimus.

Infra inferior infimus.

Citra citerior citimus.

Suprasuperior supremus.

Prope propior proximus.

Post posterior postremus.

Ante anterior superlatiuo caret.

Pridem prior primus.

Penitus penitior penitissimus.

Ocyro ocyssimus. positiuo caret.

Nisi malis ab ocyformari.

De comparatiis.

collectui: qui resolutur in ablatiu: n cū præpositione ex. vt achilles est ¹ assimus
græcorum & fortissimus gentis danaum, id est ex græcis & gente danau:
Superlatiu: a comparatiuo difert: q. comparatiuum exponitus per positiu: m cum ma-
gis & q. Superlatiu: vero per positiu: etiam cum maxime & ex. vt est eloquen-
tior cicerone: id est magis eloquens q. cicero. Et eloquentissimus omnium; id est ma-
xime eloquens ex omnibus.

Superlatiu: quoq. nō est locus in comparatione duorum. Comparatiuo vero & duoru:
& plurium esse potest, vt aiucū telamonius fuit fortior: sed non dices fortissimus. præ-
terea digitorum mediус est longissimus, & digitorum medius est longior ceteris,

Est & alia differentia: quod omne superlatiu: potest resoluti in cōparatiuum cum rela-
tiuo diuersitatis eodem sensu manente, non tamen omne cōparatiuum superlatiu: cōvertitur,
vt poetarū nobilissimus est homerus, & ceteris poetis nobilior est omeras

Comparatiuum plus significat q. superlatiu: si posponatur illi, vt aristoreles est do-
ctissimus sed plato doctor. Aliquando significat minus q. positiu: , vt Vergil. Tri-
stior & lachrymisticulos suffusa nitētes, pro sub tristis, & fere quoties comparatiuum
non constitutur cum casu illius ad quod sit comparatio, minus significat q. positiu: aut quantum positiu:.

¶ De minutiu:.

Diminutiua non habent certam rationem qua possunt formari: sed illud tantū hoc
loco dicendum est exire in variis terminationes: sed plerunq. in ulus ualulū, vt
frater fraterculus, soror sororcula, munus munuscum. Aliquando in io, vt ho-
mo homuncio, senex senecio. Aliquando in astra astrum, vt pinus pinaster, filia fi-
liastra, apium apiasirū, quæ proprie nō sunt diminutiua: sed imitationem quādam sig-
nificantia. Aliquando in olus ola olum, vt sergius sergiolus, vt corona corola, pal-
lium palliolum. Aliquando in ellus ella ellum, vt tenera rum, tenellus a. um. Aliqua-
do in illus illa illum, vt tantus a. um, tantillus a. um. Aliquando in leus, vt equus equu-
leus. Aliquando in ictus, vt pampinus pampiniscus, basileus basiliscus.

¶ De relativis.

Relatiuum est: quod rem antecedentē refert. Et est duplex, substatiæ & accidentis;
Relatiū substatiæ est q. refert antecedens substatiū. Qualia sunt. Qui quæ quod
Suis sua sum, ipse ipsa ipsum. Ille illa illud. Is ea id. Id ē eadem idem. Alius alia
aliud. Alter altera alterum. Reliqua a. um. Cetera ceterū. Nam cetera vix reperitur.
Horum septē priora sunt relativia idētitatis. Quatuor posteriora sunt diuersitatis.

Relatiuum accidentis est quod referunt antecedens adiectiu: qualia sunt, hic & hæc quæ-
lis & hoc quale, quantus a. um, plurali nominatiuo quor, quotus a. um, hic & hæc quo-
remnis & hoc quotemne. Cuius a. um, hic & hæc, & hoc cuius, quotuplus, quotupla
quotuplum, hic & hæc & hoc quotuplexs.

Relatiuum accidentis cum substantiuo sequenti debet concordare: vt est animal vas-
rium. Qualis est mulier, templum magnum quantus est mons. Horarius tamen in ego-
do relativum accidentis antecedenti retulit. Sed incitat me pectus & mamæ pu-
tres equina quales vbera.

Relatiuum vero substatiæ cum antecedenti plerūq. debet conueniri, vt dedi tibi librose
sed illos ate acceperā. Si tamen quis vel qui ponitar interdu: substatiua: utriq. potest
referri, vt est animal quod appellant orygem: vel quem appellant orygem. Sitamen
alterum ex diobus substantiu: est proprii: semper ad illud referendū. vt Salutis.

Liber quartus.

- Magnus & maximus.
Parvus min. minimus.
Nequam nequior nequissimus.
Maturus maturissimus.
Comparativum regularem habet.
Magnificus. centior. centifissimus.
Minificus. centior. centifissimus.
Mirificus. centior. centifissimus.
Beneficus. centior. centifissimus.
Maleficus. centior. centifissimus.
Benedic peace. centior. centifissimus.
Maledic peace. centior. centifissimus.
Benevolus. lentior. lentifissimus.
Malevolus. lentior. lentifissimus.
Multiuolus. lentior. lentifissimus.
Pius piissimus & pientissimus. comparatio
uo caret.
Senex senior. caret superlativo.
Iuuenis iunior. caret superlativo.
Vetus veterimus.
Comparativum regularem habet.
Dexter dextimus.
Comparativum regularem habet.
Sinister sinistimus.
Comparativum regularem habet.
Facilis facillimus.
Comparativum regularem habet.
Agilis agillimus.
Comparativum regularem habet.
Nomina quorum significatio crescere aut minui non potest: non formant ex se compa
rativa aut superlativa, qualia sunt ingens, omnipotens, summus, vnicus, imus. Et no
mina numeralia siue sint distributiva siue ordinalia. Et pronomina, quanq[ue] Plautus di
xerit ipsissimus est, sicut Vergilius ab ingens ingentior fecit comparativum.
Construuntur comparativa cum ablativo vel cum alio casu quem coniunctio quam po
terit pro ratione verbi subintellexi coniungere, ut Plauto fuit doctor Aristotele vel
q[ue] aristoteles. Credo platonem eloquentiorem demosthenem, vel q[ue] demosthenes, vtor
tebenigniore patre meo: vel q[ue] patre meo. Dicimus tamen sum auditor gloriae q[ue] pecu
niae & non pecunia, & similior patri q[ue] matri & non matre: quia auidus & similis cum
genitivo & dative constiuntur.
Construuntur præterea cum ablativo significanti excessum quo aliquid excedit aut ex
ceditur. ut ego sum duplo maior q[ue] tu: & tu dimidio minor.
Superlativum est nomen quod ad plures sui generis comparatum omnibus antefertur
vel absolute prolatum significat quantum positum eum aduerbio valde, ut achis
les est græcorum fortissimus, & achilles est fortissimus. i. valde fortis.
Superlativum construuntur cum genitivo numeri pluralis: aut singularis nominis tantum

De comparatiis.

collectiū: qui resoluitar in ablatiuū cū præpositione ex. vt achilles est' assimus græcorum & fortissimus gentis danaū, id est ex græcis & gente danaū. Superlatiuū a comparatiuo differt: q̄ comparatiuum exponit per positiuū cū magis & q̄. Superlatiuū vero per positiuū etiam cū maxime & ex. vt est eloquentior cicerone; id est magis eloquens q̄ cicero. Et eloquentissimus omnium; id est maxime eloquens ex omnibus.

Superlatiuū quoq̄ nō est locus in comparatione duorum. Comparatiuo vero & duorū & plurium esse potest, vt aiacū telamonius fuit fortior: sed non dices fortissimus. præterea digitorum medius est longissimus, & digitorum medius est longior ceteris,

Est & alia differentia: quod omne superlatiuū potest resolui in cōparatiuum cum relatio diuersitatis eodem sensu manente, non tamen omne cōparatiuum in superlatiuū cōvertitur, vt poetarū nobilissimus est homerus, & ceteris poetis nobilior est omerus.

Comparatiuum plus significat q̄ superlatiuū si postponatur illi, vt aristoteles est doctissimus: sed plato doctor. Aliquando significat minus q̄ positiuū, vt Vergil. Tristior & lachrymistroculos sursum nitētes, pro sub tristis, & fere quoties comparatiuum non constitutur cum casu illius ad quod sit comparatio, minus significat q̄ positiuū aut quantum positiuū.

¶ De diminutiis.

Diminutiua non habent certam rationem qua possin formari: sed illud tantū hoc loco dicendum est exire in variis terminations: sed plerunḡ in ulus uia ulū, vt fraterfraterculus, soror sororcula, munus munusculum. Aliquando in io. vt homomuncio, senex senecio. Aliquādo in aster astra astrum, vt pīmus pīnaster, filia filiastra, apium apīastrū, quæ proprie nō sunt diminutiua: sed imitationem quādam significantia. Aliquando in olus ola olum, vt sergius sergiolus, vt corona corola, pallium palliolum. Aliquando in ellus ella ellum, vt tenerra. rum. tenellus a. um. Aliquādo in illus illa illum, vt tantus a. um, tantillus a. um. Aliquando in leus, vt equus equuleus. Aliquando in iſcus. vt pampinus pampiniscus, basileus basiliscus.

¶ De relativis.

Relatiuum est: quod rem antecedentē refert. Et est duplex, substatiæ & accidentis. Relatiū substatiæ est q̄ refert antecedens substatiū. Qualia sunt. Qui quæ quod suu sua suum, ipse ipsa ipsum. Ille illa illud. Is ea id. Id ē eadem idem. Alius alia aliud. Alter altera alterum. Reliqua s. um. Cetera ceterū. Nam ceter vix reperitur. Horum septē priora sunt relativia idētitatis. Quatuor posteriora sunt diuersitatis.

Relatiuum accidentis est quod refert antecedens adiectiuū qualia sunt, hic & hac quæ lis & hoc quale, quantus a. um. plurali nominatiuo quot, quotus a. um. hic & hæc quæ temnis & hoc quotemne. Cuius a. um. hic & hæc, & hoc cuius. quotuplus quotupla quotuplum, hic & hæc & hoc quotuplexs.

Relatiuum accidentis cum substantiuo sequenti debet concordare: vt est animal vasarium. Qualis est mulier, templum magnum quantus est mons. Horatius tamen in epo- do relativum accidentis antecedenti retulit. Sed incitat me pectus & miam nre putes equina quales vbera.

Relatiuum vero substatiæ cum antecedēti plurī: debet conueniri, vt dedi tibi libros: sed illos ate acceperā. Si tamen quis vel qui ponitur inter duā substatiū: vt rī potest referri, vt est animal quod appellant orygem: vel quem appellant orygem. Sitamen alterum ex duobus substatiūs est propriū: semper ad illud referendū est. vt Salutis-

Liber quartus?

est locum in carcere quod Tullianum appellatur. Vergi. Est locus hesperianus graeci cognomi. sicut: ybis serius dicit debere subintelligi quam: & nullo modo quem.

¶ De nominibus patronymicis.

Patronymica masculina in nominibꝫ primæ declinationis formatur a genitioꝫ α . finali mutata inde, ut aeneas aenaeades. In nominibus secundæ declinationis sunt a genitioꝫ addito des, ut aeacus aeaci aeacides, Quæramen in eis diphthongon terminatur cum duplice habeat genitium in ei. & in i. formatur patronymicum a genitioꝫ secundæ addita des. ut pentheus pentheivel penthi penthides. In nominibus tertie declinationis patronymica formantur adatiuo addita des, ut neftor oris. ori erides.

Sed non hæc regula est visu quoque vera. Nam authores aliquando additū aliquid aliquando detrahunt, ut atlanti atlantiades pro atlantides. Ampli trionam ampli trionides pro amphitrioides. Menecides pro menecides. Meniades, p menides. Aenides quoque vergilius dixit pro aeneades libro. ix. Sunt satis aenide telis impunenumanum oppetuisse tuis. Item quoq; scipio adates formauit pro scipionides, deucalides pro deucalionides. Declinaturq; per primam nominis declinationem.

Patronymica feminina sunt a masculinis patronymicis ablata de, ut ab æolides golide æolis æolidis, a theseides theseis idis. a pelides pelias adis. Declinaturq; per tertiam nominis declinationem. Reperiuntur pauca nomina patronymica feminina in te, desinuita per primam nominis declinationem variata, ut Nerine filia nerii. Adrasine filia adrasti, acrisone filia acrisi.

Cum patronymica proprie a nominibus patrum deriuentur: aliquando trahuntur a nominibus matrum, aliquando ab aitis paternis: siue maternis, aliquando a fratribus aut sororibus: aliquando ab urbibus siue urbium conditoribus de quibus passim exempla reperies apud authores.

¶ De aduerbiis localibus.

Aduerbi localia in quadruplici sunt differentia, hoc est aut in loco: aut de loco: aut ad locum: aut per locum.
Vbi & ybinam querunt de loco in eo, ut ybi est antonius. *Alor que es?*
Quo & quorsum querunt de loco ad quem, ut quo profici sceris?
Vnde querit de loco a quo, ut vnde venis antoni?
Qua querit de loco per quem, ut qua iturus es?

¶ Significantia in loco.

Interrogantibus per hæc aduerbia, aut respondemus a que per aduerbia: aut per nomina propria locorum aduerbialiter posita. I responderemus velis per nomina propria locorum: interroganti ybi est aut sit aliquid: si ciuitas illa siue sit oppidum: siue municipium: siue castellum: siue pagus: siue vicus declinantur per primam aut secundam nominis declinationem in numero singulari: tunc ponitur in genitivo, ut est salmantica, est toleti. Si per tertiam aut pluraliter declinatur ponitur in ablativo, siue ut vult Seruus in datus ut et hispali, et septimanticis, est burgis, est trallibus.

Illa quoque nomina appellativa e.g. militis, domi, ruri, rationem propriorum nominis sequuntur. ponunturq; aduerbialiter sicut illa.

Si per aduerbia, per unum ex iis quæ sequuntur responderi oportet. Fingamus igitur eum cum quo loquimur sit Hispali, & de quo loquimur sit Toleti. is. vero qui loquitur sit Salmantica. Quarenti itaq; ybi est Antonius. Respondebis hic. i. Salmantica, ybi ego sum.

De aduerbiis localibus.

Ithic.i.Hispali vbitus.
Ilic.i.Toleti vbi aliquis est.
Vbi.i.in loco vbi aliquis est.
Sicubi.i.si in aliquo loco aliquis est.
Necubi.i.ne in aliquo loco aliquis sit.
Alicubi.i.in aliquo loco.
Vbinis.i.in quoquis loco.
Vbicq.i.in omni loco.
Vbilibet.i.in quolibet loco.
Vbiubi.i.in quoconq; loco.
Vbicunq.i.in quoconq; loco.

Ibidem.i.in eodem loco.

Alibi.i.in alio loco.

Ibi.i.in eo loco;

Vtrobisq.i.in vtroq; loco.

Inibi.i.in eodem loco.

Vsqam.i.in aliquo loco.

Nusquam.i.in nullo loco;

Intus.i.interiori loco.

Foris.i.in exteriori loco.

Supra.i.in superiori loco.

Infra.i.in inferiori loco.

Significantia ad locum.

Interrogati quo imus: si p; vrbii nomina respondemus illa ponimus in acto adverbialiter
vteo Salmanticam, Toletu, Hispalim, Septimaticas, Burgos, Trallis, rus domum, sed
militiam & togam non dicimus. Sed per aduerbia respondemus sic.

Huc.i.Salmanticam vbi ego sum.

Siquo,i.in aliquem locum.

Isthuc.i.Hispalim vbitus.

Nequo,i.ne ad aliquem locum.

Illuc,i.Tolerum vbi aliquis est.

Aliquo,i.ad aliquem locum.

Alio,i.ad alium locum.

Intro,i.ad interiorem locum;

Vtrobisq,i.ad vtrung; locum.

Foras,i.ad exteriorem locum.

Quoquo,i.ad quemcūq; locum.

Sursum,i.ad superiorem locum;

Quouis,i.ad quenlibet locum.

Deortum,i.ad inferiorem locum,

Eo,i.ad eum locum.

Dextrorum,i.ad dexteram,

Eodem,i.ad eundem locum.

Sinistrorum,i.ad sinuaram.

Significantia de loco.

Interrogatio unde venimus: si per vrbii nomina respondemus illa ponimus in alio ad
verbialiter, vt venio Salmatica, Tolero, Hispali, Septimatici, Burgis, Trallis, rure,
domo, sed non dicimus militia & toga. Sed per aduerbia respondemus sic.

Hinc,i.ab hoc loco vbi ego sum.

Vnde,inde,pro ex quoconq; loco.

Isthin,i.ab isto loco vbi tues.

Vnde,deinde,pro ex cocuq; loco.

Illinc,i.ab eo loco vbi aliquis est.

Inde ab eo loco.

Sicunde,i.si ab aliquo loco.

Indidem,i.ab eodem ipso loco.

Necunde,i.ne ab aliquo loco.

Intus,i.aloco interiori.

Aliunde,i.ab aliquo loco.

Foris,i.aloco exteriori.

Vtrinque,i.ab vtrroq; loco.

Superne,i.aloco superiori.

Vndique,i.ex omni loco.

Inferne,i.aloco inferiori.

Vndeuis,i.ex quoquis loco.

Cælitus,i.accelo.

Significantia per locum.

Interroganti qua transiit sum us, si per vrbium nominare respondemus ponimus et que in
ablativo, vt Salmatica, Tolero, Hispali, Septimaticis, Burgis, Trallis, rure, domo,
Sed non dicimus militia & toga. Sed per aduerbia respondemus in hunc modum.

Iac,i.per locum vbi ego sum.

Siqua,i.si per aliquem locum.

Isthac,i.per locum vbi tues.

Nequa,i.ne per aliquem locum.

Illac,i.per locum vbi aliquis est.

Alia,i.per alium locum.

Liber quintus.

Ibi utus aperto dia cui inter quatuor preceptum grammatice partes syllabae respon. et in ordine nature secunda est: i. tamen doctrina ultima. Syllaba vero quantum id presentem considerationem attinet: aut atque dicit ratione tempore in quo proficeretur quæ syllabæ quantitatem appelleramus: aut ratione altitudinis et profunditatis in quibus ratio consistit accentus: agit quæ prius de syllabarum quantitate sine qua accentus laeini ratio constare non potest.

Syllaba longa. Anteque tradat regulas de syllabarum quantitatibus et premitur quasdam suppositiones quas prima est: q. syllaba longa est illa q. consumit duo tempora in prolatione. ut mox rex. Brevis vero que vni tempus consumit. et sal ad. Duo tempora. s. spatio duplex ad illud tempus in quo syllaba brevis profertur ut syllaba brevis sit mensura longe: consumit subaudi in prolatione. Anticipites secundum presumpitionem est q. omnes vocales apud latinos anticipites sunt et medie. hoc est q. aliquando produci aliquando brevissimi possunt. Sed q. dicit sermo latinus propterea q. apud grecos duae sunt semper longe eta. et o. mega huc eterni breves. e. psilon et. microu tres bitemporales q. aliquando producuntur aliquando breviatur. alpha. iota. ypsilon. Usque sequitur post. q. tertius ipsius suppositionis est q. q. semper sequitur. u. sed illud non est vocalis simpliciter: sed ei adiectio vocalis liquida. Itaque non consumit syllabam per se neque habet vim producendi vocalē quā precedit: nisi neq. in syneresi neq. diphtogon coeat. et hoc significat esse liquidā sed post. et. g. aliquando est vocalis simpliciter. ut si sua sunt suo suis. ambiguus. irriguius. aliquo est vocalis liquida. ut suavis. suadeo. lingua liquefuit. et. r. vocalis rigore. remittit enim. i. amittit. liqueficit. L. aut. r. quando p̄. sed tres priores in usu plerique reperiuntur liquefacti. duæ posteriores raro. dicitur ante liquidam quoniam ei sit p̄. p̄. dñas. si coloniū vocalium p̄cedētēm producere: si sequimur ei liquidam: aliquid liquidam illa vim suā amittit: aliquando retinet suā rigorem. et. r. in tētātē non remittit sine liqueficiētē. Sed de hoc paulo post in secunda regula. Dictione vocalis quinti presuppositionis est q. si in eodē versu alijs quæ dictio finit in vocali: sequiturq. alteradicis incipit quoq. a vocali superiori illa dissipata est in ratione versus numerāda per figuram que a grāmaticis dicitur synalophia in specie metaplasmis. ut semper ego auditor exrita. et. legēdū semper est auditor. Alii quando erit ab authoribus sic synalopha ex fine p̄cedētē versus a principio sequitur. Ceterius. scilicet Georgicus. Inseritur vero ex fētu natus arbitrio. horrida. sequitur alter versus. Et steriles platani malos gessere valde. Finitur. in. m. Sextum p̄cipit positiū est: q. si in eodem versu alijs quæ dictio finit in. m. littera. sequiturq. altera dictio incipiens a vocali. dissimilatum est illud. m. cum vocali p̄cedente ne sit metaplasmus. ut alii victorinus per figuram que a grāmaticis dicitur ecclipsis species quoq. metaplasmī. Ceteris. s. cōfici. Ut futrum excidio lybis sic volvere parcas. exrita. m. cum sua vocali p̄. profectum est. Tentat excidio lybis. Sic ecclipsis aliquando est sine dictione p̄. p̄. cōfici. et p̄. cōficio. sequens. ut apud Ceterum. scilicet Georgium. Ut dulcis multa vulcano decoquit humorē. Et sequitur alter versus. Et foliis vndam tepidi dissimilat ahens. Apud antisquarium. s. m. aliquando non abſciebatur. ut apud Ennium. Insignita forent tum millia militum octo.

¶ Liber quintus qui est de Prosodia, in quo premitur regulas generales. Cap. i.

Syllaba longa duo consumit tempora: sed quæ Dicitur esse brevis tempus sibi vendicat unum. Anticipites profert vocales sermo latinus. Nam modo correptas modo lōgas promit easdē. V. sequitur post. q. semper semper liqueficit. At post. s. &. g. vim feruat. vimq. remittit. L. aut. r. aut. s. viu plarunt. liqueficiunt. M. aut. n. raro feruant quandoq. rigorem. Dictione vocali si definat: atq. sequatur. Altera vocalis perimit synalopha priorem. Si finitur in. m. vocalis & inde sequatur. M. perit. ecclipsis cum vocaliprante.

De syllabis.

Syllaba quam scribis. Prima regula est. syllaba que scribitur diphthongo longa. vt
audio & quo. euge poema. Sed si sequatur vocalis a qua incipit sequens di- iau in ea-
dem sectione si sit coposta: ipso thongus breuiatur. Vergilius in eneid. 3. alle tonio in
magno quas dira celo. Idem in. viii. Stipibus duris agitur sudibusque preustis. Sine
breuis. Secunda regula est. qd si post vocalem sive longam sive breuem sequatur dng con-

Syllaba quam scribis diphthongo: longa noretur.

Quod si vocalis sequitur breuiabis eandem,

Sive breuis seu longa tibi vocalis habetur.

Porrectam dices, si duplex consona subsit.

Hac tria sunt elementa tibi geminaria vires.

Zeta v aler sigma cum delta xi. cappa sigma.

Atq; duas inter vocales iotare repertum.

Pro duplo modo fuit tibi dictio simplex.

Syllaba si breuis est natura. & mura sequatur.

Cum liquida semper brevia bit sermo solutus.

At carmen poterit producere seu breuiare.

Si post vocalem vocalis & altera subsit.

Illa prior breuis est: dum sint modo verba latina.

Nam graci variant: nec certa lege tenentur,

Fio producit dissyllabon. Et genitiui.

Longa penultima sit quinta, cui iunge datiuum.

Sed breuiant tantum tria, resq; speci, fidesq;

sonantes rauia vim duarum habent vocalis illa productur. vt restis, salubris. et subdit qd tres sunt eiusmodi consonantes vim duarum habentes. 3. pro. id. x. pro. es. siue pro. gs. et iota in medio duarum vocum posita. vt gaza, diximata. In principio tam dictionis pro simplicibus habend sunt. neq; vim habent vocalem praecedentem producen di. Vergilius in eneid. Nam medio appetat suum nemorosa zacynthus. Et Lucan in undeclino. Tumidis super quora terrena. I. quoq; consonans pro simplici habetur: si dictio ab illa incipiens cōponatur. vt bishugus. a. una, a. bis. et iugis. Vergilius. ve eneid. Non tam praecepit bisugo certa mine campum. Itaq; non sine causa est adiectu. modo sic

tibi dictio simplex. quod etiam a. l. x. 1. 3. potest pertinere: nisi quod exempla non succurrunt. propterea qd ab illis literis nulla dictio incipitur: nisi sit peregrina. Syllaba. si breuis. est huc non tam regulaper se est qd exceptione: sive limitatio regule superioris. dictio qd si post vocalem natura breuem sequatur dng consonantes quarum prior sit mutu et posterior liquida in sermone soluto: hoc est in prosa oratione. vocalis illa semper est breuis in carmine vero potest produci et breuiari vt tenebris pharetra. melagri. Neq; solum in eadem dictione sed etiam in diversis habet veram. vt apud Vergilium in buccolice. Teratasq; tractusq; mire clunisq; profundum. Idem priuio georgicorum. Tribulatis trabesq; et in quo pondere raiti. Juuenalis. Occultaspolia et plures de pace triumphos. Sylla ba vero dicuntur natura breuia: sive semper talis reperitur nisi in positione producat. syllaba naturalonga est que nunq; reperitur brevius. Huc autem sit brevis: sive longa natura per regulas que de syllabarum quantitate tradituri scire poteris. Si post vocalem. Tertiis regula est. qd syllaba que post vocalem alteram habet vocalis illa. quod intellectus gendum est in eadem dictione: in in diversis personae opiam prior abicit quemad modum in sexto suppositio dirimus. aliquando etiam syllabalonga ratione sequentis vocalis breuiatur. id quod de diphthongo. distinxus. vt Vergilius in bucco. Le condon o alesi. trahit sua quae volvuntur. Idem in eodem. vale pale. inquit iolla. Idem. v. eñeid. Tertior apud rapido sumo ena. in filio alto. Deinde subdit quod regula intelligitur de sectionibus latissimam. Et alio ratione sequuntur. in illis de vocali ante vocalen malia certa regula dari potestitane: si nescio quid tentauimus traderemus istre comminationibus. Deinde ponit et receptionem dicit. quod hoc verbum sio cum est dissyllabum producit variam. vt sio sicut. si am sicut. si is sicut. Et quod genitivum et dative quinte declinationis producent femininam: hoc est. t. auct. i. f. sicut. et dies dicti species speciei. Hoc triene pars huius declinationis breuiant eandem penultimam. res rei. spes speli. sicut sicut.

Liber quintus.

Si genit. erit, & pronomina secundū declinationis facultat̄ genitūlū in lue, p̄c. i. vocālem & nor. illa octo quæ ad secundā nominis declinationē referuntur habet genitūlū unus vñtus. Illus vñtus, v̄c̄r v̄trius nullus nullus solus solius. Pr̄terq; & alter semper corripit aliter, sicut aliis qd̄ semper producit aliis. Ne quoq; interiectio p̄ducitur ita haec v̄trobies auct̄ore se probo. E. de. p̄c. sc. d. q. h̄c p̄positiones tres pr̄tores separabiles & duę posteriores inf̄parabiles in cōpositione semper p̄ducuntur, vt eligo, deligo, p̄reḡlio, feligo, diligo. sed si vocalis sequatur per regulā superiori traditā b:...ātūr, vt deero, deosum, p̄ḡero, p̄ḡuro, seorsum. Breuiat quoq; hoc nōm̄ disertus, qd̄ videtur ab eo quod est disserit disserit, deriuat, altero ex trito. Lēditur, a. nostris, & p̄positio re, inseparabilis in cōpositione p̄ducatur, vt anius a. um. amens entis, sed aparticula ḡreca priuata breuiat, vt achatis, adytas, nomina. Re, breuiat, & h̄c p̄positio re, inseparabilis in cōpositione p̄ducatur, vt reposatio, is referto res, p̄o eo qd̄ est retro, vel iteris ferre. M̄ pro eo quo d̄ est res fert sine dībat, hoc est differentia est p̄ducitur, unde a quibusdāper duplex, si scribit. Iuue, qd̄ refert quāta nemorū vectetur in vmbra. Sitamē sequātur duę cōsonātes ex regulā generali superius tradita p̄ducitur, vt resto reliquie, religio. Inno quoties re inuenit producta in catinib; semp̄ cōsonans q̄ sequitur debet geminari, vt reppuli retuli. Sed pro cōponēs, & h̄c p̄positio latiua p̄ in cōpositione p̄ducitur, vt p̄odo is, p̄omittit is, p̄ioluo is. Excepit is pauca quæ sequitur, proficeretis, prosecutis, quod Belli lib. ex autoritate profeceti, aliis tamē producit. Iuue, prosecutio domo est scilicet nō mitiora. Profanus a. um. Verg. vi. qnei. procul procul est profani. Profiteor eris. Quid. de reme, utilitas liceat & nō proficiebere fiet. M̄ora, in arte poetica. Incepit graubus pleris & magna p̄fessis. Profogaris. Verg. iii. qnei. & sic accessa profatur. Luca. in. x. hoc satis est dixisse iocuim, sic ille p̄fatur. Profundo is, quod Bellius dicit p̄fumā breuiare. Bellius lib. ix. puni. Impia demētis: vulgi & vox tota profudit. Latullus tamē p̄ducit dicēs. Has postq; melito plandit pectoro voces. Profundus, a. um. Verg. in buccol. terrasq; tractuq; maris coesumis profundi. Profugus, a. um. I. dem. i. qnei. Ita illam post profugis lauinam venit, profugio is. Flaccus. viii. argonante. Cōigit vir deinde emoti & sic fata p̄fugit. Columela in ordo, sed trepidus profugit chelae, & specula phebū. Procella le. Verg. i. qnei. Ita iactanti stridens aquilone p̄cella. Procurat. Quid. v. fasto. Rissi & his inquit facito mea tela peures. Actius. Exercet epulas leti famulosq; procurat. Verg. tamē lib. ix. qnei. producit dicēs. Quod superest leti bene gestis corpora rebus: procurate virti, & Horatius. H̄c ego procurare & idonius impero. Profestus, a. um. Horatius. M̄ ego narramē te mere ed̄ luce profesta quicq; p̄ter olis. Profpero as. Vergil. ir. qnei. Ille p̄petrat meas tauri defendere naues. Pronepos otis. Quid. xi. metamorpho. Neptuni s. aum. p̄nepos ego regis aquarū. Proneptis, persius. Ita reliqua ex ampliis patruellis nulla p̄neperit proprius. Martialis. Accipe faciūd̄ eormē inuenile p̄pertit. Quoq; p. q. dictiones cōpositae ab hac p̄positione ḡreca p̄ breuiatur, p̄pōto, ppino, plogus. Lucan. in. ir. Parvo ruat rore propōto. Iuue. Quādo ppinat v̄ro tibi sumitq; quis cōscita labellis.

Si genitius erit: quem dat pronomen in lus. Seu nomen: longam poteris proferre breuemq;. Corripit alterius, semper producit aliis. E. de. p̄c. se. di. componens non breuiabis. Sed breuiant, si vocalis subit, atq; disertus. Tenditur, a. nostrum: sed grācis. a. breuiatur. R. breuiat semper, nisi duplex consona subsit. Refert proores fert seu distat porrige semper. Sed pro componens debes producere si p̄pe. His rāmen exceptis proficior, siue profanus. Profiteor addatur profor, atq; profundus, p̄fundus. Et profugus, profugitq; procella, procuro, p̄fessus. Et propero, prone pos, propertius, atq; proneptis. Quaç; p̄ vox gr̄eca componit corripitan.

Proseguimus. M̄ pro eo quo d̄ est res fert sine dībat, hoc est differentia est p̄ducitur, unde a quibusdāper duplex, si scribit. Iuue, qd̄ refert quāta nemorū vectetur in vmbra. Sitamē sequātur duę cōsonātes ex regulā generali superius tradita p̄ducitur, vt resto reliquie, religio. Inno quoties re inuenit producta in catinib; semp̄ cōsonans q̄ sequitur debet geminari, vt reppuli retuli. Sed pro cōponēs, & h̄c p̄positio latiua p̄ in cōpositione p̄ducitur, vt p̄odo is, p̄omittit is, p̄ioluo is. Excepit is pauca quæ sequitur, proficeretis, prosecutis, quod Belli lib. ex autoritate profeceti, aliis tamē producit. Iuue, prosecutio domo est scilicet nō mitiora. Profanus a. um. Verg. vi. qnei. procul procul est profani. Profiteor eris. Quid. de reme, utilitas liceat & nō proficiebere fiet. M̄ora, in arte poetica. Incepit graubus pleris & magna p̄fessis. Profogaris. Verg. iii. qnei. & sic accessa profatur. Luca. in. x. hoc satis est dixisse iocuim, sic ille p̄fatur. Profundo is, quod Bellius dicit p̄fumā breuiare. Bellius lib. ix. puni. Impia demētis: vulgi & vox tota profudit. Latullus tamē p̄ducit dicēs. Has postq; melito plandit pectoro voces. Profundus, a. um. Verg. in buccol. terrasq; tractuq; maris coesumis profundi. Profugus, a. um. I. dem. i. qnei. Ita illam post profugis lauinam venit, profugio is. Flaccus. viii. argonante. Cōigit vir deinde emoti & sic fata p̄fugit. Columela in ordo, sed trepidus profugit chelae, & specula phebū. Procella le. Verg. i. qnei. Ita iactanti stridens aquilone p̄cella. Procurat. Quid. v. fasto. Rissi & his inquit facito mea tela peures. Actius. Exercet epulas leti famulosq; procurat. Verg. tamē lib. ix. qnei. producit dicēs. Quod superest leti bene gestis corpora rebus: procurate virti, & Horatius. H̄c ego procurare & idonius impero. Profestus, a. um. Horatius. M̄ ego narramē te mere ed̄ luce profesta quicq; p̄ter olis. Profpero as. Vergil. ir. qnei. Ille p̄petrat meas tauri defendere naues. Pronepos otis. Quid. xi. metamorpho. Neptuni s. aum. p̄nepos ego regis aquarū. Proneptis, persius. Ita reliqua ex ampliis patruellis nulla p̄neperit proprius. Martialis. Accipe faciūd̄ eormē inuenile p̄pertit. Quoq; p. q. dictiones cōpositae ab hac p̄positione ḡreca p̄ breuiatur, p̄pōto, ppino, plogus. Lucan. in. ir. Parvo ruat rore propōto. Iuue. Quādo ppinat v̄ro tibi sumitq; quis cōscita labellis.

De syllabis.

Compositum nomen, q̄ nōmē cōpositum terminās in. l. vel in. d. p̄imā parte cōpositiōnis breuiat illud, i. vel. o. sed inā partim sunt latīna partim gr̄ca, vt ar̄mi, et omni p̄tēs, archigenes, antīheron, in. o. vero omnia sunt gr̄ca, vt sophocles, thētis, locles, car̄ pophoros, christophor⁹, democrat⁹, De latīnis producit duo aduerbia, vbiq; q̄ ex vbi et q̄, particula cōponit⁹, et ibidē, quod ex ibi et dem siue dēm. Tibilē quoq; q̄b ex tribia et cano i. s. duplii in vñsi co-
alicerē per syneresis. Pro ou-
cunt p̄pterēa cōposita q̄ in p̄io
ri parte declinantur, ut pl̄eriq;
pl̄eriq; vtriq; vtriq; quātūq;
quātūq; tunc. Metālēs quoq;
quod a mediis et dies cōponi-
tur, d. mutata in. v. vt Catullus
In carmine phaleutic⁹. Tabe
ad te veniā ineritātis. Omnia
p̄terēta duarī syllabari pro-
ducunt ex illis p̄iorēm, vt lau-
lau, causo cani, meuo moue,
facio feci. Breuiāt vero sex ver-
ba q̄b explicantur, findo si
di, enus cōpositum. Vergil. in.
vii. ḡnī, p̄rotulit et medio ad*

Compositum nomen si finit parte priori.
In iota aut omicron, semper breuiabit easdem.
Sed producit tibi cēnē ibidē iungis vbiq;
Omnia p̄terēta profer dissyllabā longa.
Findo sidi breuiāt scindo scidi: & cedit a do.
Et bibo dat bibit, & fero dat tulit, & stetit a sto;
Sed si vocalis p̄cedit, corripiatur.
Quod si p̄terēti geminet⁹ syllaba prima,
Vtrq; corripiatur, nisi duplex confona tardet.
Cēdo cæcidi dat, cui iunges pedo pepedi.
Quæ si componas, ev his dispunge priorem.
Longa fupina manet dissyllaba sede priori.
Hęc breuiānt primas, & quæ componis ab illis.

versi si quefacto tēporā plumbō, diffidit. Scindo scidi, Luca. in. iii. Quare mare tellurem
subdit⁹ aut obrit⁹ vndis aut scidit. Do dedi. Vergi. in. ii. Jam deip̄he b̄i dedit ampla ruīna
bivo bivi. Martialis. Dixit tardētes auidobibit ore fauillas, fero tuli. Qui, metamor.,
Eccl̄ tulg ad climenem epaphi cōuicta matrem. Sto steti. Vergi. in. v. His magnū, alcidem
cōtra stetit his ego suetus. Habēta vocālē ante vocalē ex regula superin stradita: bre-
uiānt quoq; vt tuo rui, luo lui, nuo nui. Quod si p̄terēti, q̄ p̄terēta geminātā primas
syllabas habēt illas verasq; breues mis̄i poit secidam sequātur duq; cōsonantes, v̄rba ge-
minātā primas syllabas in p̄terēto hęc vere sunt p̄līng cōingationis illa dno. do dedi
sto steti. Secl̄de mordeo momordi, tondē totondi, spondeo spopōdi, pēdeo pepēdi, ter-
tig pario peperi, disco didici, parco peperc̄i, posco poposci, pendo pepēdi, tendo tetend̄i
tudo tuudi, pungo pupuḡi, tāgo tetigi, pedo pepedi, fallo fetelli, pello pepuli, tello tetu-
li, cano ce, in, curro cucurri, Duo vero illa cedo cecidi, et pedo pepedi, producit secidā
licet nō sequitur duq; cōsonantes. Quę si cōponas, quod v̄rba geminātā in p̄terēto p̄i-
mas syllabas si cōponat⁹, amittit in cōpositione priorem ex illis, secunda vero persit
in sua quātitātē, vt tōdeo totondi, detonde detondi, spondeo spopōdi, despōdeos despon-
di, tundo tuudi, cōtundo cōtudi. Horatius ep̄ls. Dura qui cōtudit hęc dā. Enīsus tamen
ēdēm produxit dīces. Viroq; valētes cōtudi crudelis hyems. Abscidi p̄terēti ab eo
quod est abscido breuiāt, ab eo q̄b est abscido p̄ducit⁹ tamē et illo, et pungo cu re, et cuē
rocum p̄c. in cōpositione nihil omnis geminātā primas syllabas. Longa fupina, q̄ sua
pina duarī syllabari producunt ex illis priore, vt lau lotu, poto potum, mou eo motum
foueo fōtum, creseō cretum, uno nutu, breuiānt vero q̄ hic explicantur ei suis cōpositio-
ne, ex p̄ima cōingatione, slo litas steti litu, cōsto as, cōstisti cōstitum, p̄fsto as, p̄fisti p̄fisti
tum, Luca. in. taliis scriptis aquis quorū statā tempora statu. Statutus et men. Luca. in.
v, produxit dīces. Unaq; percutit pontum, s̄mplegas in auē, et statuta redit. Cōposita
vero que mutant. a. in. i. Omnia breuiānt, que vero non mutant producunt⁹, vt coniō con-
tūti cōstituit, cōstituti p̄fisti p̄fistum, p̄fistum, isto in istū in istū insta-
rum. A datus. a. in. i. et in mutantia. a. in. i. q̄ non mutant in compositione breuiānt, vt
circundo circundidi circundatus, reddo reddium, ratuo, et em̄a rec̄. Vergilius secun-
do gneidos. Mos abḡle rat̄, et ab eo cōposita et deriuata breuiānt, vt irritus et ratio-

Liber quintus.

Rutus. o is, quod insupinis facit ruitum, sed in compositione semper rutus i penultima bie... vt obruo obrui obrutus, diruo diruidirutus, eruo eruerut. Satus a seto is. Aerigil. in bucco. Dulce satis humor deputis arbatus hedis. Cōposita quoq; mutantur. Quid. si metamorpha situs est phe-ton. et ab eo cōpositum, desitus, a. um. etiam breuitate Litus. a. um. Aerigil. illi. georg. Varibus sita corpora guttis: et ab eo quoq; cōposita breuant. vtilitatis. a. um. oblitus. a. um. Litus. a. um. a. cito es. sine cito cis. Quid. si metra. Obuius ire polis. ne te situs auferat axis. Cōposita vero tum correpta tum producta repetitur. vt exiuit. a. um. accedit. a. um. conitus. a. um. Quitus. a. um. a. queo is. et nequitus a. nequeo is. Teren. in echyra. Forma in tenebris nosci non quita est. Ius. a. um. ab eo is. Quid. sed ium est in viscera terre. et ab eo cōposita. v peritus. a. um. oblitus. a. um. aditus. a. um. Ex vi p̄terito. qd supina venietia a p̄teritis verborum. ut mutata in tū. producunt penultimā et amo amas amauis amatum. cupso is. cupiunt cupitum. que ro is. que si sex q; in superiori regula sunt possit. Ea sunt seu satus. sine situs. iuī situs. cui ei. qui si sunt primiutis et simplicibus. etiā si vocalis in vocalem mutetur. dum modo eadem consonans maneat. quod si consonans mutetur. ad regulas particulates recurrendum est. hoc est que tradentur de primis et mediis syllabis. Esto exempli causa: que ro p̄t: i mā p̄t: consonans. hoc est. v. At vero suensis primū in. longum quia manit cāde nūt. hoc citauit. n. eandem producit. nihilominus tamē patitur hęc regula exceptionē etiā si consonans nō mutetur. vt a rego derivatur regula. a rego regula. a sed co fides. a lateo laterna. in p̄titiis tamē breuant in derivatiis producit. ecōtrario a dico derivatur dicaxa luceo lucerna. ab arco arista. ab ossa osella. a mamma mammilla. in p̄titiis tandem producunt. in derivatiis b̄ euant.

Ex. a. mittitatis. cap. ii. De clementio genitivi super nominativū in numero singulari que omnia sunt secundū aut tertīa declinationis. Ex. a. q; in. a. destinēta q; sunt grecā et ad tercias. poema atis. toreuma atis. Omis. et enis. q; destinēta in. o. q; mittit genitivū in onis. aut enis. producit. vt sermo onis. lectio onis. nūo anienis. nūro uerienis. cuę vero mitunt in inis. breuant. vt apollo inis. virgo inis. Alatis. neutris. q; nomina neutra in alde. nūtientia. q; omnia mittit gentiū in aliis. producunt. vt animalis. triduum aliis. recti galalis. Masculina vero breuiā. vt sal salis. hamibalis. Monē in el. q; nosa in el. destinēta q; oia sunt hebrei mitteā gentiū in elis. p̄ductit. vt Michael elis. gabriel elis. daib. ilis. q; noia in il. et in ul. destinēta breuiā. vt vigil ilis. consul ulis. presul ulis. exul ulis.

Et status atq; datus. satus & rutus. & satus. his sp. Et situs & litus. & citus. & quitus atq; itus addes. Ex vi. p̄terito vi intum faciente supinum. Pr̄terfex tantum iam dicta penultima longa est. Dic̄to cōposita derivatiō atq; simplis. Et primogenitis aequalia tempora seruat. Sed lunt multa: quibus non seruit regula semper. Illatamen que sunt. prietas media. q; require. q; De clementio singulari. Cap. ii. X. a. mittit atis. genitivū. & est breuiandus. Onis. & enis. ab. o. producit. inis. breuiatur. Al alis. neutrum producit: sed breuiat mas. Nomen in el. elis. protendit. dic. & hebreum. Vnus in ol. est sol. clementum porrigitur. Il. breuiabit. ilis. vi. vlis. cui iungere debes.

Ex. a. mittitatis. cap. ii. De clementio genitivi super nominativū in numero singulari que omnia sunt secundū aut tertīa declinationis. Ex. a. q; in. a. destinēta q; sunt grecā et ad tercias. poema atis. toreuma atis. Omis. et enis. q; destinēta in. o. q; mittit genitivū in onis. aut enis. producit. vt sermo onis. lectio onis. nūo anienis. nūro uerienis. cuę vero mitunt in inis. breuant. vt apollo inis. virgo inis. Alatis. neutris. q; nomina neutra in alde. nūtientia. q; omnia mittit gentiū in aliis. producunt. vt animalis. triduum aliis. recti galalis. Masculina vero breuiā. vt sal salis. hamibalis. Monē in el. q; nosa in el. destinēta q; oia sunt hebrei mitteā gentiū in elis. p̄ductit. vt Michael elis. gabriel elis. daib. ilis. q; noia in il. et in ul. destinēta breuiā. vt vigil ilis. consul ulis. presul ulis. exul ulis.

Desyllabis.

An. anis. produc. q. nomina in an. definitia que omnia sunt grecia productae. *yes* anis
titani anis. ac carnem anis. At q. en. si mittit in ents. q. nomina definitia in en. q. mittit in
genitium in ents. p. ducunt. vt ren renis. splen splenis. lycen enis. lychen enis. siren enis.
quædam tamē ex grecis q. videlicet in genitiuo habet e. psilon breuiat. vt hymen ento. da
men ents. que vero mittit genitiu in inis. que omnia sunt latinae breuiant. et nomine mis-

An. anis. produc. Atq. en. si mittit in ents.

Quod si mittit. inis. breuiat. in. porrigit. inis.

On modo productus. modo corripit. o genitiui.

Sit tener. o. magnum productus. Sibreue curtat.

Nomen quod fit in ar. grō protrahic. aris

Sed breuiat Caesar cum nectare. parq. iubarip.

Atq. arat. & baccar. peregrinag. nomina quædam.

Tertia quod nomen declinat. fice secunda.

Si finitur in. er. breuiabis. Demisiber. ver.

Grecum nomen in er. modo curat. vather & aer.

Et modo productus. vt crater. atq. character.

Sed breuiant treuir. & vir. cum martyre gadir.

Porrigit. oris. ab. or. breuiat sed marmor & equor;

Et memor. atq. arbor. grecum quoq. iungitur illis

Et quod componit corpusq. puerq. decusq.

Vr. breuiat semper. sed de fur dicitur furis.

As. atis. produc. breuiat sed vasvadis. & mas.

His addatur auas. & ados. capientia grecæ.

baccar aris. et nomina quædam barbaræ. et amilchar aris. aspar aris. bastar aris. Tertia
quod nomine. q. nomina in er. definitia que per secundam sine tertiam declinatione inhes-
ctatur breuiat. vt puer eri. miser eri. gener generi. anser eris. mulier eris. under eris. q. pro-
ductus vero ex secula declinatione iber iberi. et ex eo cōpositu celiber celiberti. Et terna
quoq. ver veris. Ex nosa grecia retineta in genitiuo eta hoc est. e. lōgī. vt hyzer eris. cra-
ter eris. halter eris. physter eris. clyster eris. clymater eris. character eris. cremaster
eris. lacer eris. pēter eris. stater eris. soter eris. q. vero mutans in epsilon breuiat. et aer
eris. Sed de his es de grecis plura dicemus. Sed breuiat. q. secundæ declinationis duo re-
periunt nosa. arcuiri urri. vir viri. et tertie declinationis. et duo marty. ylio. et gadis tris.
corripietia cremenitum. q. porrigit oris ab or. qd nosa definitia in or. p. ducit. vt amor oris.
dolor oris. decor oris. Sed breuiat q. hic ponunt. sciz. marmor oris. equor oris. memor oris
arbor oris. et nomina grecæ. vt castor oris. rhetor oris. nestor oris. polymecor oris. et no-
mina cōposita a corpore. vt bico: por oris. tricorp oris. et apuro. vt may. spoz oris. pu-
blior oris. et a deceze ab eo qd est deceze. vt dedecor oris. indecor oris. Et breuiat. q. nosa
secundæ declinationis terminata in ur. vt satur saturanu. q. mutatur repetit. nō cōstat. et no-
mina tertie declinationis excuncta in uris. sine in oris. vt rufur vulturne. aprur aneris
turtur uris. decur pris. breuiat cremenit. q. p. lōgī exit in atis. et p. lecas atis. etas atis. meconis
atis. breuiat vero. vas vadi. nō vas vasis. p. ducit. breuiat quoq. mas maris. et anas atis.
q. ne cui osibum videat probit authore. Ribus in arato. letipidæ. q. anoté car. es ex-
dere poto. Dicer quoq. asferians anasis mixta pinguedine tauri. et Martis. in car. et
metro. q. recipit in pulmo loco tribachum. et anas habet propria in micro. et no-
musa grecia exultia in genitiuo in ados. apud nos in adio. p. turco adio. pallac adio.

Liber quintus.

Sed hinc t. q nomina desinēta in es. mitrētia genitius in itis. vt flipes itis. limes itis. miles itis. ospes itis. vel in etis. vtabies etis. paries etis. aries etis. breuiat clementum. Excipiuntur panca q̄ producunt quies. quietis. et ab eo compositum inquies etis. et magnes etis. locuples etis. Et nomina gr̄eca propria vtrorsū. vt rhennes etis. dares etis. laches etis. chremes etis. et appellatiua. vt labes etis. tapes etis. Superioribus adiungit duo saientia genitius in edis. vt merces edis. et heres edis. Datq; ce res. q ex defunctibus in es. vnsū rārum misit genitius in ris. breuiat. clementum. scilicet ceres cereris. Pedis pedis. qd hoc nomen pescum suis cōpositis. vt obes tripes breuiat. Cōposita a sedeo es. vt obes idis. p̄ges idis. Nomen in is. q no mma desinēta in is q̄ mittunt genitius in iis. breuiant. vt la pio idis. cuspis idis. aspis idis. vel in eris. vt puluis pulueris. vomiseris. crise cinctis. cucumis cucumeris. producunt vero que mittunt gentium in itis. vt lamnis lamnitis. quiris itis. lis itis. et que mittunt in iris. vt glis gliris. et que in uis. vt delphis delphiniis. salamis suis. eleusis eleusinis. producunt clementum. led excipiunt sanguis guinis. quod breuiat. Protrahe nomen in os. quod nominata in os. quod nomina terminata in os. mitrētia genitium in oris. vel in etis. producunt vt rostrois. flos ris. lepos otis. monoceros rotis rhinoecos rotis. ptereros rotis. eres erotis. deinde dicit gerea duo cōposita ab hoc nomine potis et potestate. q̄ ppenodū significat potes. ea sunt cōpos cōpotis. impos etis. Et breuiabit. q̄ nomina terciæ et linariis terminata in uis. q̄ mittunt genitius in oris. vel in eris. breuiat. vt corpus corporis. tempus tēponis. stercus. vulnis etris. sydys syderis. vellus velleris. Breuiat q̄ ex mitrētib; us genitius in dis. hec pecus udis. Et ria vero producunt palus udis. subseus udis. cuius udis. Et qd in uis. q̄ queq; nosa nraunt genitius in utis. producunt ea sunt quinque. uirū. vt uis. salus uis. suētus. uis senectus. uis. scribita. uis. Sed interc. breuiat intercaris. Telluris etenere. uia. Si monosyllaba sunt qd monosyllaba in uis desinēta q̄ mittunt genitius in uis. p̄ducunt. vt ius iuris. crux ris. pns puris. mus muris. Bens vero et ius breuiat ex regula generali de vocali ante vocale lygus vero sequit clementi alterius terminantis hoc est lygur lyguris qd pleras alia faciat. et carbor vlarbos ois. puluer vel puluis pulueris. delphin veldelphiu delphiu is. Clementi breuiat. q̄ nosa desinēta in s. habetia cōsonāte ante. s. breuiat. vthyems hyemis. in op̄spis. daps plo. arabs bis. scobs bis. scrobs bis. plebs vero plebia. q̄ ps pis. pdicuit. q̄ ascribunt diphthogo. nā seps is. pro serp̄tis genere quo. lā breuiat. Gr̄eca notetur. q̄ nosa gr̄eca patrum breuiat partim. pdicuit. nā q̄ retiae. omicron breuiat. vt ep̄os op̄otis. ectrops optis. ethiops op̄is. sed d̄ his cū d̄ gr̄eca decimatis eagez plura dicemus. grypp. vvero graphis. pdicuit. cynips pis. breuiat.

De syllabis.

Sed capitulo quod hoc nomen caput capitis cum duobus cōpositis: sicut
putatis breuiat. Nam composita a capite que desinunt in ps. et regula superiora diximus
breuiari. vi biceps cipitis. anceps cipitis. capiceps cipitis. Quod in ax. quod nomina in
as. producit. vt audat acis. cōtumox acis. capax acis. Sed fax factus breuiat. Vergid. f. ne.
Iamque faces et sapientia volant. Et ea vero partim producuntur. ut aiax aiacis. siphax acis. partim
breuiantur. ut abas acis. diopax
actis. similax actis. thorax actis.
Nomen in ex. qd nomina destinentia in ex. que mittere gentium
in cis. vel in gis. breuiantur. ut per
lexicis. index lexis. index actis. remet
iges. aquilax exis. grec gre
gio. producunt vero vibex viblio.
haler ecis. veruex ecis. Sed no
mina grecia partim producuntur.
ut mitemec eci s. sceler ecis. nar
thex narthecis. partum breuiantur
ut slopes ecis. Et mittentibus
gentium in gis. producunt. lex le
gis. et ab eo cōposita exies exles
gios. illex illegis. rex regis. et ab
eo cōposita pro rex pro regis.
interrex interregis. pro trahie
ix. lice. quod nomina destinentia
in itaq; mittere gentium in
tisis. producunt. ut coturnis lecis
lode lecis. breuiant vero que hic
ponuntur coxendix lecis. hystrix
nychis. et ab eo cōpositum sardo
nyx sardonix cipis. que duo ab ei. et alpstram. salix cipis. varix cipis. bebrix cipis. clitix cipis. eryx
cipis. natrix cipis. Lucillius si natrix naerice impressit. Et mittenda gentium in gis. vero no
mina propria quo fidam principi gallo et ambiorix ambiorix. set
orix. ergo. quod per ypsiloni scribitur. et doryx dorygia. qd in erpetatur fossa iapyx ia
pygis. aut vero quod soli in genitivo scit nūmis nūmis breuiat. Or. o. producunt. qd no
mina destinentia in ox. mittentia gentium in cis. producunt. ut atrox atrocis. velox ocis. in
gis. tamen non reperio allobro. et allobrogis qd breuiat. Juvenalis. Rassum qui totice
et cerone allobroga dicit. breuiat quoque et appadox o cis. et p̄s cox o cis. et alphurnine. insita
precocib; subreptare persica paunie. Porrigit. qd nois in ux. destinentia qd mittit gentium in
cucis. tugis. pāuctis. et lux lucis. pollux pollula. frux frugis. recipiuntur quinque breuiat.
Et dux dux. et crucis crucis. dux dux. et rux rux. et lux volucis. Cōdux quoq; ut oes
docti duxit sine per. et coniuncta (vera p̄seian) creditur breuiat. Quid si reguli inveritas;
quā. ioquidē piura excipiuntur qd que sub regula continentur. De clemento plurali.

A Plurale. Quid. a. o. e. in clemento partiū orationis que per easius declinatur in plu
ratis producuntur. ut misce nūmis. dñis dominoris. oses dices. i. tamē. n. breuiatur. et
patres patribus. veru verbibus. Aduerteremus tamen qd clementi plurale debet intelligi
quoties crescit una syllaba sup gentium singularis. qd si non crescit sup gentium illud cre
metum. et nō pluralis sed singularis erit. ut tēpēstatis. sermonis. magnis. nō producunt penul
ti. ita ratione clementi pluralis. sed ratione singularis. qd vero dirim. de genitivo frugis
lari. et regulari intelligeb; est. nā irregularis proportionē regularis sequitur. et ab eo qd
est vñ. vñ. vñ. gentium irregularis est vñ. regularis vñ. vñ. Et in plurali vñ
nari clementi habet. nō sup gentium irregularis sed sup regulare. eodem modo et sunilib;

Liber quartus.

Dicitur mentis verborum post formationem temporis et personarum noster est inversio bonagis necessarium: quod crescentium syllabarum quantitas vnde accentus penet: quare ultimum est hoc in loco de clementis verborum regulas tradere. Sed quis hec pars satis commode est ab Alexandro pertractata nisi quatenus in subiunctu pugnet: et futuro non nihil aberrauit: quatuordecim illius versus mutuati sumus.

Personam primi, quid sit

Verbi clementum in primitus ostendit dieens: quod cum ratio declinandi verbum exigat ut per unum aut duas aut tres syllabas crescat super verbi prima positionem tunc dicetur habere clementum: quod si una syllaba crescat, syllaba quoque equiparat ultimam secundum portionem erit in primo clemento: nam ultima semper sequitur regulas quoque de ultimis syllabis traditis sunt.

Secundum vero clementis erit: cum duabus syllabis superant positionem. Tertiam pugnare cum tres syllabis superant eandem positionem. Positio autem illa dicitur vnde nomen sue verbum incipit declinari. Sed hic secundam personam praesentis indicativi modis facimus positionem: quia prima persona in verbis secundis et tertii et quarto conjugatione in e. parvum destinens una syllaba vincit secundam personam. Ut doceo voces, cupio cupis, audio audies. Et censes, quia in omnibus tribus clementibus et in omnibus conjugationibus omnium temporibus semper producitur. ut amamus amabamus, amaueramus. Excipitur primum clementum huius verbi do das, et ab eo composta prima conjugationis quod breuiatur. ut damus dabam dabo, dato dare, venundamus venunda ham, venundabo, venundarem, venundare, et in voce passiva eodem modo in aliis clementibus vocem sequitur generalem. Et nisi cum subit, quia et in clementis verborum nisi sequitur, r. litera semper producitur, ut amemus, docemus, legemus, audiemus, quod si vocis sequitur ex regula generali breuiatur, ut doceam doceamus, si vero sequitur, r. numeros est ratio, nam aliquando e. breuiatur: aliquando producitur. Omne lego praeiens dicatur igitur quod lego, s. verbum tertii conjugationis: per quam hoc et verbum lego legis deelimatur: si post e. sequitur, r. breuiatio nomine praestanti in voce actua quod in voce passiva. breuiat quoque secundum quarti, et pugnatur imperfectum quod est tempus secundum quarti, et subiunctui qui est in ordine modos quartus, et in taliter legere cum legerem legere in voce passiva legerem vel legere, in praesenti indicativo legerem legatur. In praesenti imperficius, et in taliter legerem, in praesenti optatiu cum legerem, in pugnatur imperfecto subiunctiui, et ad eam est ratio de pugnatur imperfecto optatiu, plusquam perfectum quoque in omnibus conjugationibus breuiat, et sequitur, r. vi amaueram, docueram, legeram, audiueram. Semper ero, et tempora in ero, vel erim desuentia. hoc est futurum indicativi subiunctiui: et pugnatur imperfectum optatiu et subiunctiui, quoque sequitur, i. sequentes personae cum futuro imperatiu breuiat illud, et in penultima, ut amauerem, amaueram, amaueris amauerit, et ta sit, et futurum primus et secundus conjugationis vocis passiu breuiat, et ante, et ut amabor amaberis, vel amabere, docebor doceberis vel docebere. Longum passiu, et in voce passiu res, vel rere, producit, et ante, et quod sit in praesenti optatiu et pugnatur imperfecto

De clementis verborum. Cap. iii.

Personam primi praesentis verba secundam; Si numero vincunt, dicas clementem tenere.

Clementum verbi primum dic, quod positur.

Aequar, bis supernas dicatur habere secundum.

Quod si ter vincit: tria tunc clementa notabis.

Nam finem verbi specialis regula signat.

Acrescens verbum producere debet ubiq.

Ex do sit a brevis cum prima compositius.

E. nisi cum subit, r. debes producere temper.

Cum subit, r. curta dant plurima: plurima longa.

Omne lego praesens breuiat: quartus secundum.

Plus quam perfectum per qualibet eis breuiandum.

Semper ero vel erim breuiabis, quoque sequuntur.

Curta sit in prima beris & bere siue secunda.

Longum passiu teris, vel tere notato.

De syllabis

subiunctiū, et utinam amaret amaretis, ut amaret, cum amaret amaretis, in amaret
E, verbum crescens, quod in omnibus aliis locis ab his que supra notata sunt, c. in cre-
mento semper productur cum videlicet sequitur, et quod non sequitur; superius regula
sunt tradita est, ut in presenti optatiū et præterito imperfecto subiunctiū vocis acutae, et
utinam docerem cum docerem, et in præterito perfetto indicatiū, ut amaretur vel amaret-

ueret, doceretur vel docueret, legere.

Et gerunt vel legere, audierū, vel

audire, et aliis in locis q̄ super-

sunt notata sunt. Ita tibi producunt

et in d. primo clemente verbo-

rum quartæ conjugationis pro-

ductur, ut andlsmus auditus, au-

dintraudire audirent. Primi præ-

terito, hęc regula partim paga-

ceptum est per se, partim excep-

to est. Est inquam exceptio, op-

er in verbis quartæ conjugationis

quorum præteritum non superat

cum debentur producere, breuiatur,

Rimus vel ritus, venio, venis, venisti,

partim est regula per se, quoniam in omnibus conjugationibus in præterito perfecto in-

dicatiū illud, i. breuiatur, et amauimus docuimus legitimus audiuimus.

Rimus vel ritus, quo d'ibicunq; in conjugatione reperitur rimus et ritis illud, i. debet producere, hoc est in

secundo futuro indicatiū, et futuro imperatiū, et in præterito optatiū et subiunctiū, et fu-

turo etiam eiusdem modi, quibus in locis eadem est vox idemq; accentus. Est erimus, i.

futuro indicatiū huius verbis sum es in prima et secunda persona pluralibus breuiatur.

Deinde dicit q; in presenti aut præterito perfecto indicatiū non producitur rimus et ri-

tis, sed sequuntur regulam generalem, et quoniam quis ritus. Quod vero illud, i. produc-

debeat omnes grammatici (qui modo digni sunt hoc nomine) testatur. Produbus de præ-

terito perfecto subiunctiū quem ipse adiunctorum appellat, in omnibus inquit quatuor

conjugationum modis prima secundaq; pluralis penultimam semper producunt. De fu-

turo quoq; subiungit plurali numero prima et secunda persona omnium conjugationum

penultimam longam habent, et subdit exempla ut clamauerimus clamaueritis, mouerimus,

moueritis, audiuerimus audiueritis, dixerimus dixeritis. Idem quoq; vbi de breuis pro

longis et longis pro breiuthis agit, sic scribit Vergilius, et dicit egerimus nostri, et inquit

syllabam longam corribuit, cui assentitur Servius locum illum expoenens, et inquit syllaba

præter naturam corripuit Vergilius metri gratia: quia aliter non poterat stare ver-

sus. Eadem quoq; ratio coegit Ovidium syllabam longam breuiare, cum dicit in, i. meta

Vuper honorato, et summo mea vulnera celo videritis stellas. Et præter authoritates

quas in commentationibus nostris attulimus, prudenter in phrycomachie prologo, si

quid trecentis bis non enim additis possint figura nouerimus mystica, quod est tempe-

trum iambicum habēs necessario in quarto loco iambicum, et cōsequēter etiā longam. Ca-

tullus quoq; in carmine phaleutico, et cī milia multa facerimus. Inq; velim producere, qd;

velim et sim in futuro optatiū, et in presenti subiunctiū producere, et ut utinam vel

mus velutis, et velutis, utinam simus satis, cum simus satis. I. breuiatur, q; in aliis lo-

cis ab illis qui superioris notata sunt, i. semper est breuiatur, et legitimus legitimis legitore,

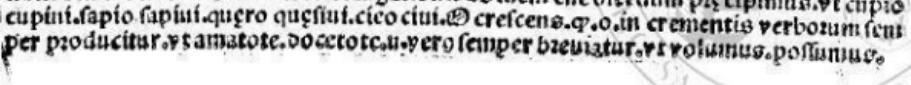
legimi, amami, ocemini, adimini, qd; vero subdit: si non, u. consona subdit, iam dicum

est de præterito perfecto clemente in quarta conjugatione quod producitur, ut audiui, stabia-

ui, dormiui, nunc vero de aliis conjugationibus idem esse diecūm præcipimus, ut cupio

cupiui, sapio sapiui, queru, quesiui, cito ciui, O crescens, q; o, in clementis verborum senti-

per producitur, et amatote, docetote, u. vero semper breuiatur, et volumus, possimue,

Liber quintus.

- A** te b. breuis est, vt strabo onis. trabesis. labo as. producūtabel. crabro onis. Flabrum i. Flabellum i. Fabula æ. Labicum i. Labor eris. labesis. nabis is. pabulū. fabura æ. sabus bi. tabraca g. tabesis. tabi bo. Et verbalia in abilis. vt fabilis nabilis breuiant habilis stabilis.
- A. ante c. breuis est, vt achademiæ. achantis idis. acer eris. pro arbore. macera. um. producūt acer eris. acis is. flu. Brachium ii. Brachæ arum. cacus i. Cacabo as. cacabus is. Dacus i. Facundusa. um. Gracito as. Machina g. Macero as. Pacuuius ii. Pachinnus i. Placo placas. Racipolis is. Trachin inis. trache es. vacia æ. vacienus vacieni. vacinia. um. vacilio as.
- A. ante d. breuis est, vt vadium i. gradior eris. producunt vero adam ceduceus i. Clades is. Padusi. gadesium. ladon onis. rado is. radix cis. spadix cis. Suadco es. trado is. traduco is. vado is. gradiuus indiferentem habet.
- A. ante f. breuis est, vt vafera. um. Afer Vero producit.
- A. ante g. breuis est. vrago is. plage arum. pro reti & pro regione, plaga æ. producunt vero. Agea g. agalma atis. bragada g. fagus i. flagito flagitas. flagitium ii. Fragum i. fragor ari. vnde susfragor & refragor. lagus i. magalia. um. Mago onis. Pagus i. Pagina æ. plaga g. pro vulnere. fagus i. saga g. strages is. stragulum i. tragula g. vagio vaa gis. vagina vaginae.
- A. ante h. breuis est, vt malus a. um. alo is. Producunt vero ala g. ale sitis. alea g. alecto us. Alia g. flu. Balena g. Balista g. Baloas. Calo onis. caligo as. halo a. halex ecis. Malus arbor. Malum pomum. Mala g. pro Mandibula g. palatum ii. palus i. Paloraris. palæ qualus i. qualis e. Talus i. talis e. Palatum medium habet.
- A. ante m. in disyllabis producuntur, vt fama g. Breuiat vero amo as. chlamys ydis. Famesis. famosi. Tamen. ~~Et~~ polisyllaba, vt mamilla g. amita g. Preterg amentum i. amitemi. Dametas g. lamina g. lamentor aris. Mamercus i. mamertinus i. Mamura g. Mamurius ii. & bamura g. Hamus i. indiferentem habet.
- A. ante n. in disyllabis producitur, vt sanus a. um. planus a. um. breuiat vero Anas anaria anus us. canis is. cano is. clavis is. manus us. planus i. pro nebulone. Et abana prepositio greca composita, vt analecta orum. anaglyphum i. Et polisyllaba, vt animus i. anubis idis. preterg anulus i. canabis is. danubius ii. Ganeo onis. que producunt.
- A. ante p. breuis est, vt lapis idis. napis i. vapidus a. um. producunt vero apisbos. apulus a. um. apulia g. apennius i. apidamus i. aphrica g. crapula g. pape. papilio onis. papo as. rapum. sapo onis. sapis is. fluvius saperda g. apulo as.
- A. ante q. breuis est, vt aqua. g. Laqueus laquei.
- A. anter. breuis est, vt arista g. aruspericis. hara g. producunt vero ara g. pro altari. arados areo es. area g. Barium ii. baris idis. Caria g. carica g. careticis. glarca g. larius ii. larissæ. Naresium. naricia g. pareo es. Et nomina adiectiva in arus ara arum. vt clarus clas taclarum. Varusa. um.
- A. ante s. breuis est, vt asia g. casa g. producunt asius a. um. asis idis. asopus i. Basius ii. casseus i. nasus i. naso onis. phasis idis. Sanfon onis.
- A. ante t. breuis est, vt quater. nato as. producunt atys. yos. attagena g. atella g. atina g. ater atra atrum. carillus i. cratis idis. crates is. crater eris. clarus i. frater tris. farum g. gratus a. um. latus a. um. laterna g. latona g. mater tris. materia g. maturus a. um. matustinus matutina matutinum. pratumi. pratagiæ. flu. Saturnus saturni. Scatinia lex. Vates vatis. Vaticanus i.

De primis syllabis.

I. ante r. longa est, ut lira profuseo, & a chir quod est manus deducta pars reulant, chiragra &. partim producunt, ut chirurgus & chironomon ontis. breuis vero diris mo is. lyrie es. lyriundo inis. lira &. miron onis. nomen proprium viri myron quod interpretatur vnguentum, pireusi. pirus i. pirumi. Apyr quod est ignis deriuata partim breuant, ut pyra pyramis onis. pyretum i. pyropus. i. partim producunt, ut pyramisi. pyramis idis. pyrene es. pyrons i. quirinus i. syrus a. um. syracusa arum. tytus & tyranus i. viridis e. viro es. viriatus i. virtuosus aviro.

I. ante s. longa est, ut nifusi, breuant vero vison ontis. isara g. isaurus i. misera. um. nisi coniunctio. ptisana g. ptisis is. fiser is. fisi brum ii.

I. ante t. breuis est, ut italus a. um. mitra g. citrum ii. vitrum i. britannia g. vitium ii. Produdunt vero Bithinia & briton onis. clitella g. clitunus i. clitorius ii. clirononis, dito as. ditesco is. frictio is. Italia g. Ithyreus ei. Mirillus i. nitor eris. pitthagoras &. piatheus i. python onis. pythius pituita indiferentem habet, ritus us. rito as. scitor aris. fiton onis. triticum i. triton onis. tityrus i. titanaris. titillo as. vita g. vitis is. vito as. via stupero as. zythum i.

I. ante u. consonantem longa est, ut linor oris. vino is.

Oante b. longa est, ut Gobius ii. Robor oris. breuant vero globus i. obesusa. um obelus i. obolus i. obex icis. probusa. um. probro as. probrum i. oboles is.

O. ante c. breuis est, ut proceresum. voco as. Producunt vero cocytusi. Crocas lus i. focale is. locuta stae. oceanus i. ocyor & ocyus. phoca g. phocis idis. procerus 2. um. proculum i. vocalis vocale.

O. anted. longa ei, ut clodius ii. lodixicis. rodo is. Breuant vero fodia is. modus i. Modus aduerbum, odor oris. Odium ii. Era pus podos, & rhodos quod est rosa compo sita & deriuata, ut podalirius ii. rododaphne es. rhodus i. rhodape es. rhodanus i. sodalis, fodes particula blandientis.

O. ante f. breuis ei, ut ofella. Producit vero tofus.

O. anteg. longa est, ut cego is. Breuant vero logas & abeo composita & deriuata, ut theologus i. Rogo is. Rogo as. roga &.

O. antel. breuis est, ut colon membron. colo is. colocasia &. Producunt boletusi. bola g. colum i. coliphium ii. dolium dolii. dolon onis. moles molis. molior iris. moli yos. nola &. Nolo verbum. olearius i. olenos i. olim aduerbum. prolixus a. um. proles pro lis. polypus i. polydamantis. solus a. um. soler aris. solerstis. solemnise. spolerum i. Tmolus. i.

O. ante m. longa ei, ut doma atis. vomervel vomiseris. como is. comes foraris. Breuant vero Bromius ii. Coma comg. Comes sitis. Chromisis. Comedo comedis. Dominus dominii. domus us. Domo domas. Glomero &. Homohominis. Homerushomeri. nomas adis. Omasumi. Omittotis. Stomachus homachi. Vomis is. tomos & abeo composita, ut atomus i. protomus i.

O. ante n. breuis ei, ut bonus a. um. moneo es. producunt Conor aris. cone es. conopea um i. conas i. Donum i. Donec. Monichus i. Nonus a. um. nonet arum. prosus a. um. pono is. pone prepositio & aduerbum. zona g. & a gonia quod interpretatur angus lux. & phone quod est vox. & ab eis composita ut trigonus a. um. phenacis i. de quibus in mediis syllabis dicitur.

O. ante p. breuis est, ut populus i. opis opemab ope, & in plurali ope. Sopororis. producunt vero copa &. n. p. f. cmine. copia &. copula g. copos is. cophus i. surdus. drofaxis. h ii

Opis. ympia, opilio onis, populus i. pro arbore, propeanum i. propago, pro vīte,
propit. s. indifferentem habet, psophis idis, Scope arum, Sopio is. Stropus.
O. ante q. breui est: vt loquor erit, coquo is, quoq.
O. anter, breui est, vt chorusi, coraq. oppidum italicq. Producunt vero corusi, pro van
to argesie, coram prepositio & adverbium, coricus i. coritas i. coralium li. chloreus,
doris idis, doricasa, um. dorion ii. doron hoc est donum sue palmar. Hora x. Moz
zusi, morio onis. Noricum i. Ora g. oro as. orathia g. orion onis. oricos opp. Prera g
Sorax. Soracte is. Sorex icis. horax acis. Et habentia, l. ante o. vt lorumiori. Gloria:
g. Flora as.
O. ante s. longa est: vt mosesis, profa x. Breuiat vero cosgarum. cosyraq. dosis hoc est
datio. Mola g. osiris idis. Proseucha g. prosymnaq. posui a pono is. Rosa g.
O. ante t. breui est: vt notus ventus, nothus i. purius, notaq. Et noto as. bothrus i. pro
ducunt vero clothous. Lothosi, poto as. Prothecus i. Sorodes is. totusa, um. Et a pro
tos quod interpretatur primis composita: vt protogenes is.
O. ante u. consonantem breui est, vt ouis, nouisa, um. producit vero ouum i.

V Ante b. breui est: vt ruber a, um. producunt vero Bubulcus i. Bubo onis. Bubu
lus i. Bubafus i. Vber eris. Lubilus i. Lubricus ca. cum. Nubes is. nubo is. Pubes
is. Rubigo gnis. suber beris. Subula g. ruber tuberis. Vber vberis.
V. ante c. longa est: vt duco is. luceo es. breuiant vero cuenfas atiz. cuculas i. cucleo as.
cucullus i. cucuma mg. cucumis eris. cucurbitaq. cucurrio is. Ducenti g. a. Duceni g.
a. Iucundus da. dum. Lucerna g. lucrum i. Iucumo onis. lucellum i. Sacerda g.
V. ante d. longa est: vt rudo is. ludo is. Bréuiant vero pudor oris. pudet pudebat. Rudit
de. Rudit is. virga pretoris. Rudestis. Sudesis. Studium ii. Tuder eris. tuderstis.
V. ante f. longa est: vt vfens tis. bufo onis. Breuiant vero rufç arum.
V. ante g. longa est: vt iugerum i. nuge arum. Breuiant vero Fugio is. Fuga g. Iugum i.
Iugis e. pugililis. tugurium ii.
V. ante h. breui est: vt fulix icis. Producunt vero Dulus. Dulichium ii. Fuligo inis. Julius
ii. mulusi. mulag. puleium i. pelex icis. thule es. vligo inis.
V. ante m. longa est: vt humor oris. humidus a. um. humanus a. um. iumentum i. Breuiat
vero cumulusi. crumenaq. humus i. Humerus i. Numaq. Numatia g. numanus i. n. p.
viri. Nemerusi. numisma tis. Rumex icis. tumeo es. tumultus i. tumultus us.
V. ante n. longa est: vt munus eris. breuiant cuneusi. cuniculus i. Tunica g.
V. ante p. breui est: vt lupus. producunt vero Cupaq. Iupiter. Nuper. ad pupus i. pupaq.
pupula g. pupillus i. Rupes is. suparusi. stupa g. scrupust.
V. anter. longa est: curiaq. curio onis. breuiant vero Curius ii. curesium. oppidum. cure
tes populi dalmatiq. curulise. durius ii. fluvius. Furio is. Muria g. Nurus u. spurius ii.
V. ante s. longa est: vt pusio onis. breuiant vero Frusino onis. Pusillus a. um. susanna g. si
furru.
V. ante t. longa est: vt vtor eris. Breuiat vero cutisis. Frutex icis. Futuo is. Futurea a. um.
Lutum i. Mutina g. mutilus a. um. Muto onis. Nutro is. puteusi. putris e. patus a. um.
puto as. Rutenipopuli. Rutilusa. um. Rutulipopuli. Rutrum i. Rutubabg. flu. rutuz
pe. oppidum. Vter a. um. Vter is. Vtica g. vtiq. coniunctio.
V. purum ante u. consonantem longum est: vt Vua. Quod si consonans precedat breuiat
tur: vt flauius ii. inuo as. plauia x.

De mediis syllabis.

- A**nte b. in mediis syllabis breuis est, ut Calabriae syllaba prodi-
bulus i. & verbalia in abilis desinencia; ut amabilis. Et in abdus. um. ut popis
labundus a. um. Et in abulum, ut incunabulum. v. chabulum. tintinabulum: & in
abrum, ut velabrum i.
- A. ante c. breuis est, ut alacer acris, producunt vero benacus i. cloaca g. iracundus a. um.
meracus a. um. musiacum ii. nouacula x. opacus a. um. pastinaca e. pistacium ii. porz-
tulaca g. retinaculum i. sarracum i. Et nomina deriuata in acrum, ut lauacrum, simulacrum
ambulacrum, vel in aculum, ut gubernaculum. Et in aceus a. um. vel acius a. um. ut
ordeaceus a. um. Gallinaceus a. um. vinacum ii.
- A. ante d. breuis est, ut bragada flu. Producunt vero cicada.
- A. ante g. longa est, ut mago inis. indago as. vel indago inis. Breuiat vero aruiragus L.
asparagus i. chiragra x. lalage es. mandragora g. maslageta x. pitagia g. pelagusi. po-
dagra g. vertagus i. Erco posita ab agoreo quod est vredo, ut pythagoras. Et ab ago
quod est duco, ut pedagogus. Et a frango, ut naufragus. Et a vago, ut noctivagus.
- A. antel. breuis est, ut menalus i. italus i. producunt vero canalis, omphale, sardanapaz-
lus, stimpalus, sandalium. Et deriuata in alis desinencia, ut vocalis, venalis.
- A. antem. breuis est, ut calamus i. thalamus i. producunt vero dictamum i. & verbalia in
amen, siue amentum finita, ut iuueni siue iuuentum, & hebreu ad nostram decli-
nationem reducta, ut radamadamus, abraamusi.
- A. anten. longa est, ut inanis. Breuiant vero apidanusi. balanus i. clibanus i. drepanum
i. dardanus i. eridanus i. galbaumi. Hyppanius i. Hypponanes, lagnum i. libanus, ra-
phanus i. rhodanus i. stephanus i. Et nomina græca a phanes composita, ut epiphanes
is. aristophanesis. Sicanus a. um. & cyane medium habent.
- A. ante p. breuis est, ut alapa g. terapna g. Producunt vero anapis is. mesapus i. priapus i.
serapis is. sinapis is.
- A. ante q. breuis est, ut ranaquil. Producunt vero nequaquam, & vtraq; in ablativo: &
vsequequaq; aduerbiu.
- A. ante r. breuis est, ut cythara x. barbarus a. um. Producunt vero amaracus. amarus a.
um. auarus a. um. Cochleare is. Denarius ii. tiara g. Et denominativa in aris, velarius,
a. um. ut auxiliaris e. antiquarius a. um. textarius ii. sacrarium ii.
- A. ante s. breuis est, ut Petaso onis. carbasus i. Producunt vero Agaso onis. Amasis is.
Omasum i.
- A. ante t. breuis est, Cyathus i. calathus i. Producunt vero acathes g. arathus i. Laratum L.
egathes insula. Et propria nomina in ates, ut phrates is. Euphrates. Et denominativa
in atus, ut senatus.
- A. ante u. consonantem longa est, ut cadauer cadaueris, papauer eris. Breuiant vero Bas-
tausa. um. Patasium ii.
- E**ante b. breuis est, ut tenebris arcebus i. Producunt vero Corebusi. Ephibus i.
perthiebusa. um.
- E. ante c. longa est; ut imbecillus a. um. & atheca comparsita, ut bibliotheca, a. um.
theba. Breuiant vero Seneca. x. Senecio onis. illecebrarum.
- E**ante d. longa est, ut teredo inis. Breuiant vero andromeda, cithara i. lebedea, a. um.
cedo onis. peccanum i. tenedos i. vredo inis. Et ab hære come offita, v. cælestis, a. um.
syphedra, exhedra, & a medea quod est impere comparsita, v. diuersis, a. um. quod en. gloria, ut empedocles.

Liber quintus.

E. ante f. in erēsēst, vt tepefacio i.s. calefacio i.s. Producūt vero veneficus i. veneficia.
E. ante g. bi- sest, vt elegia & telegonus i. producit vero cethagus i.
E. ante l. breuis est, vt obelus i. sepolio i.s. Producūt vero phaselus i. philomena &. Et de-
riuariua in elis, vt crudelis, & in cla, vt tutela. Cybele indifferentem habet.
E. ante m. longa est, vt etemus i. Breuiant vero arthemis idosi. diana & ab eiscomposis-
ta. Elementum i. ptolomeus i. tleopolemus i. vehemens vehementis.
E. ante n. producitur, vt verbena &. Breuiant Armenia &. ebenusi. helenus i. helenae &. ia-
nenisis. ingenium ii. ingenus 2. um. olenus i. porsena &. Et composita avenio i.s. vt
adaena &. Eta genes hoc est genus: vt archigenes, antigenes, diogenes, hermogenes
monogenes, origenes, protogenes. Et a filiis helenae hoc est robur: vt antihelenes, calisthe-
nes, demohenes. Eta parthenos quod est virgo: vt parthenope, parthenopeus, & in
mene vel menes finita: vt climene es, periclimenes is achimenesis.
E. ante p. breuis est, vt telephus i. Producunt vero asepus i. asclepius ii. Iosephus i. prae-
sepe i.s.

E. ante q. breuis est, vt Die quarti, Die quinti.

E. ante r. breuis est, vt cerberus i. Producunt vero abdera &, austerus a. um. chimera &. ci-
thera orum. citheron onis. cyperus i. galerus i. homerus i. Et ab hieros composita, vt
hiera &. hierapolis. hiberus i. Megera &. misterium ii. niceterium ii. panthera &. pode-
ris i. syncerus a. um. feuerusa. um. trieteris idis.

E. ante s. breuis est, vt apes a. antis. Producunt vero cai chesum i. di & cesiseoa. galesus i.
halesasi. lynebus i. millesius a. um. marpesus i. magnesia sig. mathesius eos. poesis i.s. syn-
teresis i. frenesis i.s. & ab esus a. um. composita: vt obelusa. um.

E. ante t. longa est, vt moretum i. Breuiant vero amethis i. aretusa &. Chrysendentii i.
Iapetus i. Macetes &. Pharetra &. pheret. um i. Piretrum i. Phœton onis. Phœtusa &. Tay-
geta &. Taygetus i. Triquetra &. Triquerrus a. um. Temerum ti. Venetus a. um. Vietus.
a. um. Et denominatiua in eras, definitia: vt pietas atis. varietas atis. & ab arete hoc
est virtute composita: vt panaretos i. aretalogus i.

Ante b. breuis est, vt sensibilis e. alibi.

I ante c. breuis est, vt rusticus, amicus nomen proprium viri. producunt vero ami-
cus a. um. apicius ii. apicus a. um. aritia &. Caicus i. Canicula &. Craticula &. Cuz-
ticula &. Cuniculus i. Conuicium ii. Ceruical alis. Equicolus i. Febricula &. Formica
&. Labicū. Lectica &. Lorica &. Lumbricus i. Myrica &. Matarica &. Mēdicus a. um. Mea-
reticula &. Multicium ii. Nasica &. Nouiclus a. um. Numiclus i. pallicius i. periculum i.
posticus a. um. posticus ei. pudicus a. um. pedico as. pediculus i. phœnicopterus i. Re-
dimiculum i. Rubrica &. Tribicus i. Tibicen inis. Tegeticula e. Vesica &. Vmbilicus
i. Vrtica &. Vtica &. Vaticanus i. Viticula &. Et a nice hoc est Victoria composita: vt po-
linices i. Olympionices &. Et nomina barbara in icus. vt alaricus i. Theodoricus i.
Federicus i.

I ante d. breuis est, vt liuidusa. um. cupidusa. um. producunt vero abydos i. acidalia lig.
Cupido cupidinis. Desidero as. Falidio is. formido as. trucidio as. Ex nomina in ido-
exsistia: vt formido inis. libido inis. Et nomina patronimica masculina a nominibus
in ens, diphthongon definitibus. vt a prometheus ei. pre methides. a thideusei. this-
tides. Nam reliqua fere omnia breuiant: vt a priamo priamides: anfore nestorides.
ab agamennone agamennonides.

I ante f. ynum repetio productum allifaciarum.

De mediis syllabis.

- I.** ante g. breuis est: ut litigo, producunt vero auriga et. Caligo as. Casige . Fatigo as. Fastigium i. Lestriones um. Prestigia arum. Et astigo is. composita. Atfligois. Infigo is. Instigo as. Alpyga et. Origanum i. Quadrigearum. Vestigo as. vestigal alis. & nomina exequitiae igo. ut caligo inis. vertigo inis. vligo inis.
- I.** ante l. breuis est. ut massilia. producunt vero asylusi. asylum i. asylas et. nomine proprii viri. aprilisis. edilis is. Crocodilus i. Eryphile es. Exilis e. Massilusa. um. pamphila et. Petilia. Quintilis is. Sextilis is. Subtilis le. Venile le. Et nomina neutra in ile. desinencia. ut Cibile. sedile. Et adiectiva a nominibus deriuata: ut a pueru puerilis. a senecte senilis. Breuiant tamen ab humo humilis. a pariparilis. a dape dapfilis.
- I.** ante m. breuis est. ut optimus a. um. producunt vero ariminum i. Discrimen inis. Enthymematis. Optimus au. Quadrinus a. um. Sublimise. Et nomina a verbis quartis coniugationis in imen exequitiae. ut munio is. munimen inis. alienio is. lenimenis. a farcio is. farcimen inis. & que exequitiae entrum. ut venticimentum. pavimentum.
- I.** ante n. longae eti. ut clandes inusa. um. pachinus i. Breuiant vero acinus i. amineum ei. apirinus i. ariminum i. asinus i. asine es. op. Buccinag. Catinaq. Circinus i. Ciminus i. mons & lacus ita i. Cominus aduerbum. Desino as. dominus domini. Eminus ad uerbum. Euphrosine es. Eleemosyna q. Fiscinag. Fuscina q. Fuscinus i. Formina q. Fru-
sino onis. Inquino as. Licinus i. nomen proprium viri. Lamina q. Machina et. murina et. Morinus a. um. Nundina arum. Pagina q. patinag. pamponius. proserpinaq. Protinus aduerbum. Ruspina et. Safina q. sarcinaq. Sibina bing. Starina statring. Sophrosina et. vicinus ni. Trutina ting. & quedam nomina adiectiva ab aduerbiis temporalibus deriuata. ut cratinus a. um. Dintinus a. um. Hornotinus a. um. pristinus a. um. perendi-
nus a. um. Serotinus a. um. aliatamen prodicunt. ut matutinus. yesperitus. Et a no-
minibus materiam significantibus deriuata. ut oleaginus a. um. Faginus a. um. Tilia-
ginus. Cerrinus. Era nominibus colores & lapillos. sive odores & vnguentia signifi-
cantibus. ut adamantinus a. um. amethistinus a. um. amaracinus a. um. amygdalinus.
a. um. Bombycinus a. um. Bislinus bisfina bislinum. Crystallinus a. um. Crocinus a. um.
Coccinus a. um. Carbasinus a. um. Glauconius a. um. Gausapinus a. um. Hiatinus a. um.
Hyacinthinus a. um. Myrrinus a. um. Prafusius a. um. Smaragdinus a. um. Sadicinus
a. um. Tiriантinus a. um. Et quedam nomina greca in rinos desinentia. ut xinos. ope-
rinos. therinos. chimerinos.
- I.** ante p. breuis est. ut demutho onis. Producunt vero. Euripus i. Euripides tamen apud Sidonium breuitat. Seriphos. colliphiu. Obsipusa. um.
- I.** ante q. longa est. ut antiquus a. um. vbiq. Breuiant vero aliquis aliqua aliquodyle ali-
quid. Reliquus a. um. Silqua et. Vndiq. Vtq.
- I.** ante r. breuis est. ut zephyrus i. producunt vero Bafiris idis. Cercira q. camiros i. corsy-
ra q. colyra q. collirium ii. cypirusi. Delteus a. um. Epitus i. Ithyreus a. um. Magiros
i. Mifirus i. Papyrus i. Podalyrius ii. Sapphirus i. Semiramis idis.
- I.** ante s. longa est ut anchises. Breuiant vero cythifus i. Elisius a. um.
- I.** ante t. breuis est. ut digitus i. lechythus. Producunt vero a conicum i. architas et. Beris-
tus i. Caramitus i. Cocytus i. coritus i. Hermaphroditas i. Idolothytum. Innoteritas
Lusitanag. Margarita q. mauritania q. Pituita q. Parastus i. Thierites theriste. alia
do inis. & nomina greca in itis. desinentia. ut phrenitis. nephritis. pleuritis. Et a nomi-
nibus propriis virorum sive locorum deriuata a initio. vel ita. pro masculinis. & in
itis profemininis desinentia. ut leutes vel lemita leuita. leuitis idis. moabitis vel

Liber quintus:

moabit. oabis idis. Et denominativa in itus.a.um.exeuntia, vt auritusa.um.turritus a.um. Verba quoq; frequentativa & nomina participalia que formantur a supinis verborum quarta conjugationis in itum, p;enultima longa terminatis, vt dormio dor misdormitum, dormio dormitas, audio audis auditum, auditus. Seruitus tamen a seruio seruis, penultima breuiar, & seruitum ii.

I. ante u.consonantem longa est, vt salua x. Breuiat vero rediuius a.um.

O Ante b.breuis est, vt orobusi. Producit vero october octobris.

O. ante c.breuis est, vt colocasia, producunt patrocinium ii. negocium ii.

O. ante d.longa est, vt herodius i. herodes is. Et nomina græca in odes finita, vt geodes is. terremus. Capnodes i. fumosus. Erabode quod eii cantus, vt epodus. Abodos vero quod est via cōposita breuiant, vt exodus i. periodus i. synodus i. O. ante g.breuis est vt cōposita lōgos, quod est ferme, vt theologus: astrologus, arez talogus, producunt vero ab ago, quod interpretatur dux cōposita, vt p̄dagogus, isagogæ x. paragogæ x.

O. ante l.breuis est, vt albolus i. sobolesis, producunt vero atolia g. capitolium ii. Cis molus i. Idolum i. Mediolanum i. pactolus i. Et a poleo hoc est vendo composita, vt pharmacopolaç. bibliopola æ.

O. ante m.longa est, vt amomum i. Breuiat vero sodoma, salomon, salome. Eta si omos composita, vt chrysostomus i. & adromos, vt catadromus, & a romos, vt atomus.

O. ante n.longa est, vt corona, bellona. Breuiant abrotonium i. aponius i. ausonius a.um Coftonium i. Geriones is. Hermione es. micone es. Eta gonos siue gone quod est genus cōposita, vt antigonus i. Erigone es. Et a phonus quod est mors, vt tisiphone es. persephone es. leōtophonus. Nā agonia quod eii angulus producit: vt trigona figura, aut tetragona, pētagona, & a phone quod est vox, symphonia, antiphona: aphena. O. ante p.breuis est vt caropus ælopum, rhodope, producunt vero anthropos, ælopus i. æfopusi. Canopus i. Canopium i. Crotopus i. Europa g. Hylopus i. Iopas g. Metopō pyropus i. Sinope es. Sinopis idis.

O. ante r.breuis est, vt pacorus. Et cōposita a chorus, vt mesochorus: philochorus, & ad agoreo quod est mercor, vt pythagoras g. anaxagoras g. a phoro quod est fero: vt Carpophorus i. Doriphorus i. Producunt vero aurora g. anthoresis. Citorus i. Diogenes is. Florusi. Et denominativa in orus ora orum, vt decorusa. um. odorus a. um. Et adoron quod interpretatur palmus siue donum composita, vt polydorus i. theodorus i. isidorus i. Et amorus quod est fatuus, vt sycomorus.

O. ante s.longa est, vt hinc cosus, dolofus, olofa, metamorphosis eos. Breuiat vero ambrosia g. ambrosius i. theodosius ii. græca habentia omicron: vt mnemosyne.

O. ante t.longa est, vt c̄grotus. a.um. Breuiant vero a doros quod est datus composita, vt antidetum i. herodotus i.

V Ante b.breuis est, vt coluber, rutuba g. delubrum i. producunt vero ambubaia. Anubis idis. saluber bris. solubilis. volubilis. Anubo is. composita breuiat duo pronuba, innuba. Connubium vero in differentem habet.

V. ante c.longa est, vt eamclusi-caducus a.um. Breuiant vero volucr volucris. volucrc, volacris is.

V. ante d.longa est, vt hirundo inis, resudo inis. Breuiant vero drynde.

V. ante f.vnum reperio: nomen proprium vii, cucufas quod breuiat.

V. ante g.longa est, vt salugo inis. erugo inis.

De mediis syllabis.

- V. ante l. breuis est, yrannus, & mulus a. ii. Producunt vero adulor aris. amul' ii. Apuleia, & curulise, edulise, getulia, & peculum ii. torcular aris. tribulis e. Et a bule quod est consilium composita, vt trasibulus i. Aris obulus i. cleobulus i.
- V. ante m. longa est, yr acumen inis. alumen inis. Breuiant autumo as. autum medon entis columen inis. columella x. documentum. i. emolumentum i. irrumo as. lucumo omnis monumentum ti. & a tumeo composita, vt contumax acis. Contumelia x.
- V. ante n. longa est, vt fortuna g. Breuiant vero albunea x.
- V. ante p. breuis est, vt vespula g. centuripe es.
- V. ante r. longa est, vt filorus i. ligurio is. Breuiat vero bituri orum. camurus a. um. certioris inis. lemures rum. luxuria g. mamurius ii. mercurius ii. purpura g. fabula g. tugurium ii. Et verba desiderativa que formantur ab ultimo supino addita rō, vt ab esu esuroris a partu parturio ris.
- V. ante s. producitur, vt cerusa g. Breuiant brundasium, blandusia, canusium, perusium ii. volusius ii. venusium. ii.
- V. ante t. longa est, vt cicuta g. preputium ii. confuto as. refuto as. Breuiant arbusti. de fratum i. recutitus a. um. & a quatio is. composita. vt concutio is.
- V. ante u. consonantem breuis est, vt diluinium ii. exunis arum.

De ultimis syllabis.

Cap. vi.

A Terminalis longa est, vt ama, supra. Breuiat vero ita. Pura aduerbia, quia. Postea indifferenter habet. Nominatius quoq; accusatius & vocatiu*m* vtriusq; eni*m* meripr̄ter q; nomina numeralia in ginta desinentia, vt triginta, quadraginta. Et a nominibus gr̄cis in as. & in es, productas desinentibus vocatiens in. x. producitur vt aeneas, o aenea, anchises, o anchili. Nominatius quoq; a gr̄cis plerumq; produciatur vt nemea g. tegea g.

E. terminalis breuis est, vt hoc mare, legere, producunt vero accusatiui & ablatiu*m* trium pronominum, ego, me, tu, te, sui se. Et nomina gr̄ca feminina que ad primam declinationem nostram referuntur, vt penelope in nominatiuo datiuo vocatiuo & ablatiuo. Et nomina gr̄ca pluraliter declinata, vt cete, tempe, mele. & vocatius ablatiusq; a nominibus gr̄cis terminatis in es, producta que ad primā & tertiam declinationem latinam referuntur: vt anchises, o anchise ab anchise, vlyxes, o vlyxe ab vlyxe. Et ablatius singularis a nominibus quinq; declinationis, vt dies a die. Et genitius regularis quinq; declinationis in e. vt dies die. Et secunda persona singularis presentis imperatiui modi secund q; coniugationis zcu*m* vocis, yrdoce, moue, audie. Et aduerbia illa: fere, ferme, quare, ne pro non, ne pro certe, ve pro heisfed h̄ec duo diphthongon habent. Interiectiones quoq; producuntur ille, vt pape, ohe. E: aduerbia a nominibus adiectiuis derivata, vta pulchro pulchre. Breuiant tamen a bono bone, a malo male. Et prepositiones due. e. de. producuntur.

I. terminalis longa est, vt gummi, amau. Breuiant vero nisi, quasi. Datiu*m* quoq; & vocatius gr̄ci in. i. desinetes a nominibus quinq; illorum declinationis: que ad tertiam nostram referuntur, vt palladi: phillidi, priami, pari. Mihi vero, Tibi, Sibi, ubi, & Vbi indifferenter habent.

O. terminalis indifferens est, vt ego, ergo, sermo, amo. producunt vero datiu*m* & ablatiu*m* singulares secund q; declinationis, vt domino a domino, & aduerbia datiu*m* similia vt fallo, certo. Et nomina gr̄ca feminina in. o. desinentia: vt lapho, alecto, clio, & lictiones monosyllabg: vt. o, do, pro. Breuidant tamen, cedo prodic, cito, illico, modo

Liber quintus.

- duo, a. b. Gerundia vero dativi & ablativi indifferenter definuntur.
V. terminalis longa est, vt cornu, gelu.
B. terminalis brevis est, vrab, ob, sub. Barbara vero producunt, vt iacob, amianus.
C. terminalis longa est, vt hoc, dic, duc, sic. Breuiant vero fac, lac, donec, nec. Hic pro nomen indifferens est.
D. terminalis brevis est, vt ad, apud, sed, illud, istud.
L. terminalis brevis est, vt tribunalis, producunt vero nil indeclinabile. Sol solis. Et nos mina barbara, vt baal. Michael michaelis. Israel israelis.
M. terminalis ab antiquoribus brevis ponebatur: sed in vsu authorum aut abiicitur: aut cum sequenti consonante vocalem precedentem producit.
N. terminalis longa est, vt pean peanis, non, quin. Breuiant vero an, forsan, forsitan, ramen, in. Et ex his composita, vt attamen, exin, dein, proin. Et nomina greca in on, finita: quae ad secundam nominis declinationem latinam referuntur, vt ilion illi, pelion pelit, accusatiuus quoq; primus declinationis a nominibus grecis in, a breui terminatis, & secundi in os, & tertii in is, vt regina reginam, menelaos menelaon, daphnis daphnini. Et nomina latina in en, desinentia, que mitunt genitium in inis, ut nomine inis, fulmen inis. Et dictiones composite cum hac particula ne interrogativa que in fine absinduntur, vt regon pro egeno? viden, pro videsne?
R. terminalis brevis est, vt eslari, aris, producunt vero. Farfari, parparis. Nar naris. Vetus veris. Iber iberi. Cor cordis. Fur furis. Cur aduerbum. Et nomina greca in .r. mittentia genitium in eris, vt a er aeris, a ther eris.
As. terminalis producitur, vt a fas fas aris. Breuiant vero greca mittentia genitium in adis, vel ados, vt arcas arcadiis vel arcados, accusatiuus quoq; pluralis a nominibus grecis que ad tertiam nominis declinationem referuntur, vt arcas arcadas, menas menadas.
Es. terminalis longa est, vt proles prolis, leges. Breuiant vero es, a sum es, fui, cum compotitis, pene prepositio. Sege etis. Tege etis. Indiges etis. Perpes etis. Interpres etis. Verres verretis. Prepes prepetis. Hebes hebetis. Inquieris inquietis. Et mittentia genitium in itis, vel idis, vt tipes tipitis. Obses obsidis, & pescum suis compositis, vt bipes, tripes. Et nomina greca quartae declinationis que ad tertiam nominis declinationem referuntur in nominativo & vocativo plurali, vt archades, o archades, peliades, o peliades.
In is, breuiant, vt panis, legis, producunt vero dis, ditis. Lis litis. Camnisitis. Quiris iris. Glis gliris. Pyroisentis. Imoisitis. Et similia que perei, diplithongon a grecis scribuntur, ut greca mittentia genitium in inis, vt salamis inis, delphis inis. Et mittentia genitium in yos, vt terhyos yos, erinnys yos. Datius quoq; & ablativus pluralis primus & secundus declinationis, vt musa rausis a mabis, dominus dominis a dominis. Eracutius testis declinationis quando exit inis, vt omnis, tris. Vis etiam in nominativo & genitivo. Vis quoq; in secunda persona a volo, & sis a sum es fui, & sis a fio. Et secunda persona singularis presentis indicatiui modi quartae declinationis, vt audio audis, venio venis, nescio nescis.
Os. terminalis producitur, ut ros roris, sacerdos otis. Breuiant uero os, ossis, namos oris producitar, & Compos otis. Impos otis. Et greca quartae declinationis definitia in os, que ad secundam declinationem latinam referuntur ut ab ydos i. chaosi. Et genititia grecus in os, vt tecus tecos, arcas arcados.

Deyltinis syllabis.

V. terminalis brevis est: ut dominus, amamus, palus, udis, medium habet. propter tveros
Tellus uris, Incus udis, Subscus udis, Et nomina monosyllaba, ut grus grus, thusuris
Et quae mittunt genitium in uti, pœnultima longa, ut uirtus utis; Et nomina græca
mittentia genitium in uti, uel in odis, ut amatus untis, melampus melampedus; Et
nomina quæ habent apud illos, oy, diphthongon, ut panthus panthu, Iesu iefu, & ge-
nitui synerezat a nominibus femininis desinentibus in, o, ut sapho saphus, manto
tus, genitius quoq; singularis & nominatiuus & accusatiuus & vocatiuus pluralis
quartæ declinationis, ut manus, sensus.

T. terminalis breuis est: ut caput, amat.

Omnis syllaba in fine carminis aut proœ orationis clausula indifferens est: quia longa
pro breui: & breuis pro longa inuicem ponuntur.

Dictiones barbaræ quæ accentu acuto in fine proferuntur in quæcunque literam desinat:
ultimas syllabas producunt, ut Iacob, Ioseph, Alaric, Leonor, Enric.

Longe pro b: euibus. Motauerat authores in poetis Vergilio maxime quosdam locos
quibus posuerunt syllabas longas pro breuibus: id est editio breues pro longis. vt in
huc colicie. Matris longa decem tulerit fastidia mentes. Nam per regulam superflustra-
ditam hoc esse. verbum credeamus alibi producit vbiq; e penultima producitur csi in car-
mine illo breuiatur. Idem. s. Georgico: u. Discuersitq; herbas & non immixta verba. Ide

¶ Longæ pro breuibus;

Pro breuibus longas posuerunt saepe poetae;
Pro longis contra correptas saepe dederunt.
Matris longa decem tulerunt fastidia mentes.
Obstupui, heterunt coma: & vox fauibus hafit.
Posthabita coquisse famo: hic illius arma.
Vnius obnoxiam & furias aiacis oilei.
Ipsius ante oculos ingens a uertice pontus.
Cum subito assurgens fluet uim bos orion,
Egerimus nosti & nimium meminisse necesse est.
Hic tibi nomen tum & gabios urbemq; fidem.

¶ Breues prolongis.

Italiam fato profugus lauinaq; uenit,
Exercet diana choros quam mille secuta:

ta dñeimne. Urbemq; fidem, cum fidemq; arum, primam producat, vt apud Junoalem
statu fidem, ut visit in agro, atq; ruris. In fidem, cum sit natu-
ra longa, ut Quidius, fastoriis
enfier orion aspiciendus erit.
Et, Uneamus in, s. Eusifer nimisi
fulget latus orionis. Egerimus
notti de hoc paulo ante ex au-
thoritate qd robri & Ceruinius

ta dñeimne. Urbemq; fidem, cum fidemq; arum, primam producat, vt apud Junoalem
Est quia et cedro, Ita ut pater q; sabinus, et Horatius secundo sermonum. Pœdia
egfarian est Itala tellure daturus incessitate carmine produxit quia tres syllabe bre-
ves non ventur facile in carmen heroicum. Exercet diana choros, diana quoq; primam
breuant, sive pœdia sive a diuersi. Cicero voluit sive adiecta, d. diana quasi ab itana eundo.
Vergilio, primo encideos produxit dicens. Exercet diana choros.

Liber quintus.

Troas. Ignias. Cum reliquiæ dictæ sunt a relinquendo quod primam breviat. Vergilius primo em. s. pduxit dicens. Troas reliquias danaum. religione patrum cum religio de ea sit a religando: quod eque primi breviat. Vergilius idem produxit dicere. Religione patrum multos seruata per annos. Et eodem modo de compluribus alijs que per authores sparsa reperies.

¶ De pedibus qui syllabis constant.

PEs est sublatio ac positio duarum ampliusque syllabarum spacio comprehensa.

¶ Duarum syllabarum pedes sunt quatuor

Pyrhichius constat duabus syllabis breuibus, ut deus: furor: amat. Spondeus constat duabus syllabis longis: ut montes, gentes audi. Trocheus siue chorus constat ex longa & breui: ut tempus, corpus. Iambus constat ex breui & longa, ut dies amant.

¶ Trium syllabarum pedes sunt octo.

Tribrachus constat ex tribus syllabis breuibus, ut dominus.

Dactilus constat ex prima longa & duabus breuibus, ut tempora.

Anapestus constat ex duabus breuibus & longa, ut dominos.

Bacchius constat ex breui & duabus longis, ut athenæ.

Antibacchius constat ex duabus longis & breui, ut naturæ.

Amphimacer constat ex longa breui & longa, ut aureos.

Amphibrachus constat ex breui longa & breui, ut amoris.

Molloflius constat ex tribus syllabis longis, ut æneas.

¶ Quatuor syllabarum pedes sunt.xvi.

Proceleumaticus constat ex duobus pyrrhichiis, ut abiete, arietis.

Dispondeus constat ex duobus spondeis, ut oratores.

Dichoreus siue ditrocheus constat duabus choreis siue trocheis, ut cantilenæ.

Diambus constat duobus iambis, ut propinquitas.

Choriambus constat ex choreo & iambo, ut nobilitas.

Antipanus constat ex iambo & trocheo, ut medulina.

Pæon primus constat ex choreo & pyrrhichio, ut temporibus.

Pæon secundus constat ex iambo & pyrrhichio, ut colonia.

Pæon tertius constat ex pyrrhichio & trocheo, ut cathamitus.

Pæon quartus constat ex pyrrhichio & iambo, ut celeritas.

Epitritus primus constat ex iambo & spondeo, ut faderdotes.

Epitritus secundus constat ex trocheo & spondeo, ut conditores.

Epitritus tertius constat ex spondeo & iambo, ut discordiae.

Epitritus quartus constat ex spondeo & trocheo, ut audiuitis.

Ionicus a maiori constat ex pyrrhichio & spondeo, ut Diomedes.

Ionicus a minori constat ex spondeo & pyrrhichio, ut demetrius.

¶ Quinqsyllabarum pedes sunt. xxxii.

Orthius constat ex pyrrhichio & tribracho, ut anima mea.

Perianbus ex trocheo & tribracho, ut tempora tua.

Reliqui quoq; pedes qui ex superioribus componuntur: de quibus diomedes multæ.

Eti quoq; huius ordinis pes constans ex bacchico & iambo: appellatur g; docilis;

De metris.

de quo apud oratores crebra sit mentio, de illo Rufinus scribit. Rhetoris spulchritur structuras dochimatus ornat. Principium bacchius erit: concluderat iambus.

¶ De metris qui ex pedibus componuntur. Cap. viii.

MEtum est pedū iunctura numero modoq; finita. Denominatur autē aut ab auctoribus, vt alcaicum, archiloquii, hippoacticum, saphicum, alomanium, si monideum. Aut a materia, vt heroicum, elegiacū. Liricum, tragicum, comicū. Aut a pede frequentiori, vt iambicum, trochaicum, spondaicum, dactilicum, anapesticum. Aut a numero pedum, vt hexametrum, pentametrum, tetrametrum. Aut a numero syllabarum, vt tetrasyllabum, pentasyllabum, heptasyllabum, octosyllabum duo decasyllabum.

P̄terea aut deficit vna syllaba: & dicitur catalecticum: aut deficit duabus syllabis & dicitur brachicatalecticum, aut abundat vna syllaba vel pluribus: & dicitur hypercatalecticum sive hypermetrum, aut neq; abundant neq; deficit: & dicitur catalecticum. Qualiasint omnia carmina regularia.

Contiat p̄terea carmen vnicō genere versus: & dicitur monocolon, vt aeneis Vergiliis Metamorphosis Ouidii, Pharalia lucani, aut constat duplice genere versus: appellaturq; dicolon, vt Ouidii opera p̄pter metamorphosim. Tibulli quoq; & propertii elegie: & carmina saphica mixta adonicis, & asclepiade mixta glyconicis. Aut cōstat triplici genere carminis: appellaturq; tricolon, vt quendam oda Horatii poētæ.

P̄terea carmen aut est distrophon, hoc est cum tertius versus primo similis est: & quartus secundo, vt in carmine elegio quod ex distichis constat.

Tristrophon carmen est cum quartus versus similis est primo: quintus secundo, sextus tertio, vt apud prudentium in prefatione cathemerinon.

Tetraphon carmen est: cum quintus versus primo, secundo sextus, tertio septimus, quarto octauus similes sunt, vt in carmine aphico quod per tetraistica, i. per quatuor nos versus digeritur.

Hexametrum carmen quod etiā heroicum appellatur constat dactylo & spondeo interdifferenter: nisi q; in quinta regione frequentior est dactylus: in sexta vero spondeus. In quo genere carminum scribuntur gesta heroū clarissimorumq; virorum. Debetq; habere vnam ex tribus casuris saltem: hoc est pentemimerimi, semiquinariam hēc p̄temimerim, id est seunis septenariam, hemipentemimerim i. semiquinaria dimidiā: vt in hoc versu. Arma virumq; cano troiae qui primus ab oris, arma virum: hemipentemimeris est, arma virumq; cano, pentemimeris est, arma virumq; cano troiae, heptemimeris est. Quod si nulla harum trium cœfurarum interuenit: versus erit retorridus.

Pentametrum elegiacum constat primis duobus pedibus versus heroicis, hoc est dactylo etiā spondeo indifferenter & cœsura, tum duobus dactylis: at q; iterū casura vel potius syllabaterminante versum, nil mihi rescribas attamen ipse veni. Est autem cœsura syllabaterminans distinctionem in medio carminis: que cum post duos pedes carminis heroicis venit pentemimeris heroicā dicitur. Iambica vero dicitur cum alterutre ex illis pedibus est iambus: vt apud Horatium in primo carminum.

Omarer pulchra filia pulchrior, ubi posse spondeum & iambum sequitur cœsura.

Phaleuticum carmen constat spondeo dactylo & tribus trocheis, vt passim delicium meæ puellæ.

Saphicum constat trocheo, spondeo, dactylo & duobus trocheis, vt nocte surgentes vi gilemus omnes.

Liber quintus.

Adonicum. constat dactylo & spondeo, ut dulciter hymnos.
Asclepiadeum constat spondeo & duobus choriambris & pyrrhichio, ut sanctorum
ritis inclita gaudia.

Glyconicum constat spondeo & duobus dactylis, ut hymnographius, victorum genus
optimum.

Phereratum constat spondeo dactylo atque iterum spondeo, ut Horatius, grato pyrr
rhia sub antro.

Phaliscum constat ultimis quatuor pedibus versus heroici, ut idem, aut ephesum, bim
aristis corinthi.

Alcaicum constat spondeo: iambus cœsura & duobus dactylis, ut Horatius. O mater puls
chra filia pulchrior.

Alcaicum alterum constat ex hippo secundo siue epirito, duobus choriambris & bac
chii ut idem Horatius. Te deos oro sybarim cur properas amando.

Anacreontium constat choriambo & bacchii, ut lydia dic per omnes & sequitur. Tes
deos oro sybarim. &c.

Sapphicum alterum hexa syllabum constat spondeo tribus choriambris & pyrrhichio,
ut Horatius. Nullam vare sacra vite prius seueris arborem.

Archilochium constat parte versus heroici que vocatur buccolice, hoc est primis tribus
pedibus dactylo vel spondeo: deinde dactylo quo buccolice clauditur. postea vero
tribus trocheis, ut soluitur acris hyems grata vice veritis & fauni.

Dimeitum iambicum constat spondeo vel iambus indifferenter in primo & tertio loco:
& iambus necessario in secundo & quarto loco, ut iam lucis orto sydere, deum prece
mur supplices.

Dimetram iambicum catalecticum deficit una syllaba a superiori, ut prudenter in hym
no ante somnum Ades, pater supreme.

Trimetrum iambicum archilochium constat spondeo vel iambus indifferenter in locis
imparibus, hoc est in primo tertio & quinto: & iambus necessario in locis paribus, ut
Martialis, vir celtiber non racende gentibus. Videbis altam liciane bilibilim.

Trimetrum iambicum hipponaeticum quod & scazon & choliambon & goliambō di
citur: eadēlege currit qua archilochii: nisi q[uod] ultimi duo pedes permutantur: iambus
prospondeo, & spōdeus pro iambō, ut Perius. Nec fonte labra prolui caballino.

Tetrametrum iambicum constat iambus vel spondeo in locis imparibus, in locis vero
paribus iambus, qualia sunt multa apud Plautum & Terentium.

Bimetrum anapesticum pindaricum constat quatuor pedibus qui plerūq[ue] sunt anapesti,
recipit rāmen & alios pedes, ut seneca, turbine magno spes sollicite.

Tetrametrum trochaicum archilochium catalecticum constat octo pedibus minus una
syllaba, unde & catalecticum appellatur: habetq[ue] in locis imparibus trocheum, in los
cis vero paribus trocheum vel spondeum indifferenter, ut scandi templi virgo
digna tanto feedere. Lutirafex qui iam peracta tempus implens corporis. Quod si di
xeris tempus implens corporale: erit catalecticum.

Sapphicum choriambicūm constat spondeo: tribus choriambris & pyrrhichio: ut pruden
tius in cathemerinon, prefatione, annam cardo rotardum fruimur sole volabili.

Alemaniūm dactylum trimetrum hypercatalecticum constat tribus dactilis & semipe
de, ut prudens in hymno ante cibum. O crucifer bone lucis fater.

Parteniacam anapesticum dumctrum catalecticum constat tribus pedibus & syllaba.

De accentu.

recipit in primis duobus locis anapestum & spondeum in differenter, in tertio autem semper anapestum, ut pudens in exequiis defunctorum. Deus igne, fons animatum. Euripi dimum dimetrum catalecticum constat tribus pedibus & syllaba, qui omnes placitum sunt trochei, ut prudens in opeis sui coronide. Dona conscientia.

De accentu cap. ix. Huiusque disputatam est de qualitate syllabarum, hoc est de sua latitudine & breuitate, nunc restat ut de syllabz cuiusque altitudine & profunditate hoc est de accentu differatur. In primis facit diele aliquid de nomine, scilicet opacetus est deinde quid est de accentu, postea dividit accentum in tres species. Exinde ponit regulas ad dignoscendos eiusque distinctionis accentus.

¶ De accentu Cap. ix.

Accentus nobis est dicta prosodia græcis.

A At posterior, quem romanis dixerunt tenorem. Accentus lex est qua tendit syllaba sursum. Vel qua deprimitur vel qua signatur ut rungo. Primus acutus erit: que syllaba surgit in altum. Rursus & ille grauis quo syllaba pressa deorsum. Est circumflexus: quo surgit deprimiturque. Sed circumflexus & acutus dicitur esse.

Verborum accentus grauis est quo syllaba constat. Que monosyllaba sit natura dictio longa.

Circumflectetur: si non, profertur acute.

Syllaba si duplex fuerit, suspende priorem.

Quae si natura longa est, curta sequatur.

Circumflectenda prior est, reprimetque secundam.

Hoc est nobis, qd illa pars grammaticæ que nobis dicuntur accentus vel tenor, a græcis dicuntur prosodia sive tonus. Vnde latini appellaverunt illum tenore autore. Quintiliano lib. 5. ab A. Bellio step ab aliis eu- thorisbus tum vogatio, tñ no- sa vox, tum moderamentum nuncupatur. Accetus est lex posuit accentus dissimilationem ab antiquis authoribus traditam, dicit quod accentus est certa lex vel regula ad eleuandam vel depre- mendam aut ad eleuandam de- primendamque simul cuiusque par- ticuli orationis syllabam acco- modata ad eleuandam inq cum acutis: hoc est sursum impelli- tur ad deprimendam cum graua- hog est elevatur simul & deprimitur, sed simul intelligo eadem syllaba non in eodem in- stantie video dicit vel qua signatur ut sic: elevatur & deprimitur. nam cum accentus circus- tione in priori tempore elevatur, in posteriori deprimitur. primum acutus ex dissimilatione su- perius tradita colligit tres accentus: acutus est, quo surgit in altiss. acutus, & qd grauis est accentus quo syllaba est pressa deorsum, deprimitur. Et qd circumflexus est quo syllaba surgit & deprimitur, i. partim acutus partim grauatus. Alexander dicit hunc accentum ab riu recessisse, & induxit alium a græcis arx latini in andream. Itaq; authoritates sua tollit quod est atq; esse debet, inducit quod nō est nec esse potest, moderatus ipse non nomine appellat, & a se primum recognitato. Sed circumflexus, id est qd accentus acutus & circumflexus discuntur accentus dictiorum. Grauis vero accentus syllabicus, ac si dicat qd illi accentus dicitur propriu hinc vero inopriue. Que monosyllaba. Incipit tradere regulas de accentu, et prima de accentu dictiorum monosyllabarum, qd dictio unius syllabæ si est natura longa circumflectitur, ut mos, ros. Et subdit, qd si non subaudi, est natura longa, sed aut brevis aut longa positione acutus, ut sil, gens. Syllaba si duplex. Secunda regula est, qd dictio sit de usum syllabarum et fuerit utræ brevis, aut utræ longa aut prima brevis et altera longa, prior illa acutus, ut deus, mus, dei. Quod si prior fuerit longa na- tura et sequatur brevis, est prior circumflectenda, ut misa in nominativo et vocali. Su- pendit priorem, id est acutus penultima. Reprimes, id est grauabis secundam.

De accentu.

Si polysyllaba. Tertia regula est q̄ si dictio est triduſ aut plurim syllabas considerat̄ dīq̄ sunt duq̄ ultimæ ſi vtracq̄ fuerit longa: prior acuetur: vt romanus. ſi prima lōga t al tera brevis: p̄ior cīcūſtēt̄: vt romanus. ſi vtracq̄ breuis, aut prima breuis t altera lōga, trāſſeretur in antepenultima, vt animo animi. Et ſubdit q̄ h̄ regule non vſque quacq̄ ſunt v̄ erg. nā aliquādo patiſt̄ exceptione. In primis fallit. dicit q̄ regule ſuperiore ſal līſt̄ primo distinctione. Hoc eſt differentia cauſa. ponitq; aliqua exēpla in quibus authores diſ ferentia cauſa mutauerit accen tu. vt puta p̄ sicut: ne putetur ſecunda persona imperatiuimodi hufus verbi puto. ss. acutivū timam. pone quoq; ne putetur ſecunda persona eiusdē modi ab hoc verbo pono: etiam eādem acuit. palā p̄t̄ ſerea ne putetur ſecutiu⁹ ab hoc noſe palā pa lig. iuſtrumento rufico. Moro nept̄ datiu⁹ aut ablatiu⁹ ab eo q̄ eſt poſſi. ri. oīne notū. Ergo pro cauſa ne putetur eſſe cōflictio illatua. vt apud vergi vi. geni. Ilius ergo venimus. quā pbus cīcūſt̄. Una pro ſimilane p̄t̄ eſſe vocati⁹ generis ſocimini ab vīn. a. un.

Altis pro alio loco t temporene p̄t̄ eſſe accusatiu⁹ pluralis ab aliis. alia. aliud quod p̄dīſcia. dicit ultimā cīcūſt̄. cī nec nos aſſignare debem⁹. Dictio p̄t̄ ſerea. ſe cundo fallunt regule ſuperiores abſciſſiōe: hoc eſt. cī a fine dictionis ſyllabā abſciſſiōe manetq; accētu in eadē ſyllaba in qua erat ante abſciſſiōe. vt in nominib; p̄p̄t̄ ſecl̄ dīq̄ declinationis terminat̄ in ſu. que adiecta uſt. in vocatiu⁹ acuit penultima quāq; eadē ſt̄ breuis. vt. Tergilius. o. vergili. ouidi. o. ouidi. volusius. o. volusi. quāq; p̄. ulgi diuſ referēt̄. V. gellio. li. ii. noct. arti. Vir ſuſſicili omniſi eruditissimi p̄t̄ uerit in ro cuſdiſcas noſo valeris priuā accētu acuto eſſe p̄ferdā: q̄ quāq; nō defuerint q̄ irride rēt̄: quis nō malit cī nigidio figulo errare. q̄ cī oībus grāmatiſis v̄ru dicere. Eadē p̄t̄ ſerea ratio manet in illis nominib; t. p̄nominiſis que antiquiores terminat̄ ab ī. atis t. ate. vt arpinat̄ arpinat̄. casinat̄ casinat̄. noſtrat̄ noſtrat̄. vestrat̄ vestrat̄. pro quib; posteritas fecit arpinas. casinas. noſtrias. vestras. accētu in ultimo cīcūſt̄ero. que admodū ante erat. Cī cōſuēt̄. Tertiō deficit regule ſuperiores in cōſiſtōrīb; t p̄p̄ ſoſtiōnib; in quibus accētu⁹ diſſimilat̄ t ſupprimit̄. nā quia partes orōnis erāt. de buerūt accētu⁹ per ſe habere q̄ tamē altera nō tā par ſe orōnis erat q̄ vinculum partium orationis. altera quaſi articulus. vel p̄ articulis noſis iuſta quadā ratione illarūt accētu⁹ particulis ſubsequētib; incibit. cī illis coalescit. q̄ ſi poſt̄ orōnūt quifillarūt natura ſit vt ſemp p̄p̄oni debeat: habēt accētu⁹ in fine acutis. vt ſi dicitis homo ex ritatore ſiguit t q̄d̄ vergi. dixit in. geneid. errabat acti ſatis maria omnia cīcūſt̄. Attrahit accētu⁹. Quarto q̄ dictiōes attractiue quas gr̄ci vœat encliticā. hoc eſt inclinat̄as attrahit ſi ad ſe accētu⁹ ſyllabē ſed cīcūſt̄ dictionis. eadēq; acutis. vel pot̄ cīcūſt̄. ſit autē par ticuli inclinat̄ing quatuor. cī. q̄. ne. v̄. e. ſed. q̄. ne. v̄. cōſiſtōrīes ſit: cī vero p̄p̄oſitio ēt̄ contra naturā ſolū poſta attrahit ſi ſe accētu⁹ in quib; eſt ablatiu⁹ ſi p̄nominiſi. mecl̄ ſecl̄ ſecl̄. dc. q̄. ne. v̄. e. exēpla ſunt i p̄p̄tu. Agi. i. gen. o. q̄ rex hoīm̄z dorīq; ſit. ſit in eodē hoīm̄z ve ſerg. nā. Idēm. i. q̄. dolopūme exercit̄ oī q̄t̄ ſit ſubiectis v̄. v̄ter ſām̄ie

Si polysyllaba ſit vox: atq; penultima longa:

Natura ſequitur q̄ breuis: tunc flecte priorem.

Si fuerit longa prior: & tunc longa ſequatur.

Eſt acuenda prior. Que ſi breuiſ ſt̄ acuetur.

Ante penultima. Sed non ſemper regula ſeruit.

In primis fallit. vt ſit diſtinctio vocum.

Vt puta, pone, palam, porro, ergoq; vna, aliasq;

Que cīcūſt̄ ſit: ſed & illa in fine acuuntur.

Dictio p̄t̄ ſerea ſi ſit concifa manebit.

Integer accentus in eadem ſede locoq;

Cum coniunctiua voceſ & p̄p̄oſitiue.

Diſſimilant̄ ſtonos ſemper: ſemperq; graſentur.

Si poſponat̄: retinebit finis acutum.

Attrahit accentum vox attractiua prioris.

Particulæ finalē acuendo, quatuor h̄e ſunt.

Cum, q̄, ne, v̄, ſed cum ſi ſit pronomine iunctum.

FELDINANUS

Donati Barbarissimus

Finales acutæ. Quinto deficiunt regulæ superiores interrogatio[n]e. nam enim cum nulla dictio latina in fine accentu habeat nisi sit corrupta vltima tamē syllabæ clausa. si suspicatur e[st] eius acutus in accentu acutu. Sed interrogatio[n]is species duæ sunt altera quæ dicitur percontatio. altera quæ nomine generis dicitur interrogatio. nam ut inquit. Bisqu. in. 15. lib. de doctrina christiana: inter percōtationem & interrogacionem hoc intercessit ad percon-

Finales acutæ percontans t[em]p[or]e rogans h[ab]et;

Hebreæ voce[s] plerung[is] in fine acuuntur.

Non tamen & semper: quia s[ecundu]m in fine grauantur.

Id quod alexander deceptus forte putauit.

Sic casus græcos usurpet sermo latinus.

Accentu græco talis vox est referenda;

Græca sit at illo vox: sed declinata latine,

Accentus noster casus moderabit illos.

¶ Donati grammatici illustris,

Barbarismus incipitur.

tationem multa responderi possunt. ad interrogatio[n]em non potest responderi. nisi aut non aut etiam. et si diceres. quis nouus hic nostris successit sedibus ho[rum] post percontationem multa poterat responderi. et cum dicit. ant quid in enera vidi crudelius vob[is] vni tantum potuisse responderi: hoc est nihil. Hebreæ voce[s]. Secundo deficiunt regulæ superiores idiomate: hoc est cum dictiones peregrinæ cū sua littera in sermonē latini transfe-

runt peregrinas autem in hoc loco intelligimus hebraicas & grecas. Itaq[ue] de hebraicis tradit[ur] prima regulæ: q[uod] plerung[is] hoc est pro maiori parte acutæ vltimæ. nō tamen semper q[uod] Alexander a villa dei putauit quoniam copiures acutæ penultimæ & nonnullæ in tertia a fini ne acutis: nō quæ dimidium in repetitione illa quæ secundus nuper pluribus est a nobis disputat[ur] dictiones hebraicæ q[uod] in veteri ac nouo testamento continetur. nam de aliis in presentiaru[m] nō curamus: nō excedunt numeris: quinq[ue] milium ex quib[us] quadrinquentiæ aut nō multo plures acutæ penultimam tertiam vero a fine multo pauciores. sexaginta opinor. aut vt menses octoginta quas licet videas in suo loco. Sed q[uod] de dictionibus hebraicis diximus: intelligendum est de illis que nō declinatur græca aut latina inflectione. illâ si græce declinatur accentum quoq[ue] græci habebit: si latine. accentum latini. ut ecce abias si non declinatur accentum habet in fine si declines græce abias abit accettu habet in penultima et vltima est longasi latine abias abit accentum habet in antepenultima quia penultima est brevis. sed de hoc in memoraz[ur] repetitio[n]e plura. Si casus græcos. subtiliter altera pars tem de dictionibus græcis dicit[ur] q[uod] si ex declinatione græcas latini aliquos casus usurparit. necessario accentu græco sunt proferendæ regula ab omnib[us] in commone doctis patiter & in doctis recepta est: nondicti tamen ab aliquo q[uod] ego scia[bi] clucubrata: nō tamen in prefata repetitione p[ro] virili nostra h[ab]e parte enucleatum. hoc in loco tenet: si admonuisse lector[em] duximus aesse fatis. Deinde subdit q[uod] si dictione græca declinatione latina inflectat: accentu quoq[ue] latino est proferenda. Esto exempli causa. lāpas in recto casu græca est simul et latini: sed a græcis in fine a latini in penultima acutum in genitivo lāpadis latine accentu in antepenultima lāpado græce in penultima p[ro]fertur. In dativo quoq[ue] lāpadi vltima lōga accentu. in antepenultima p[ro]fertur a latini: sed lāpaci vltima breui accentu in penultima p[ro]fertur a græcis. In accusativo p[re]terea lāpade & lāpadas sed lāpadem latine lām[pa]da græce utriq[ue] suo accentu p[ro]fertur. Elocutiu[m] similiter & nominatiu[m]. Ab latini quia mere latini est accentu latino tantum p[ro]fertur. In plurali nominatiu[m] lāpades a græcis. ex cor[re]pta terminaturat: prouide illis accentu in penultima p[ro]fertur: latini tamē eandem producunt: quare suo accentu hoc est in antepenultima acuto enunciabant. In accusativo plurali lāpades: quia casus mere latini est accentu latino p[ro]fertur. lāpadas vero quia græcius græcum quoq[ue] accentum habebit: hoc est in penultima. Sed de his ad sufficientiam in repetitione identidem repetita differimus.

¶ Donati grammatici h[ab]et ille Donatus quo p[re]ceptor multis in locis diuinus hierò uimus gloriatur. extat clu[di]c opusculi de octo partibus orationis. enarrationes

Donati.

quoq; in Teretium & Verg. scriptist etiam in lucans referetur hieronymo. Opus autem seriatim barbarismus: nō quod de solo barbarismo hic agatur: cū multa plura dicēda sint de solo ecclisiano, de metaplasmo, de figuris, de tropis, sed qd; in titulis librorū aliquando plura promittuntur, ut pauciora qd; posse reddātur, quod est consuetudo nominandi libros ex ipsorum initio quē admodū apud hebreos quē appellamus nos genesim: ipsi vocant bestiæ heqd; interpretatur in principio quia liber ille sic incipit.

In principio eranit deus et lumen et terra. Et eodem modo esse est motus, exodus, valet, leuitus.

Barbarismus. Inter barbarismū & soiocialismī est differēcia: qd; barbarismus est vi-
tii in una parte orationis. Soiocialismus in contextu partium
orationis. Sed aduertendū est
hoc in loco id qd; Seruius ad-
notauit in vñ. qnei. lib. Interbar-
barismum & lexum hoc est lati-
nam perfectiā locutionē esse
metaplasmū: qui in uno verbo
sit ratione vitiosus: hoc est qd;
quāq; sit virtus ratione tamē de-
fenditur excusatur &c. Inter soi-
ocialismū rursus & schema, i. qd;
et in sermonū cōexionem esse

figurāq; sit in cōtextu partis orationis ratione vitiosa, id est vt sc̄itū diximus qd; quāq;
sit virtus ratione tamē quād; excusatur. Ergo metaplasmos inquit: figura medis sunt,
discernuntur per se & imperita. Dicit igitur qd; barbarismus est una pars orationis vi-
tiosa, i. virtus qd; contingit in una parte orationis. In cōmuni sermone, i. in pia sine ofene lo-
lita & pedestri, vñ non rālinquit locus excusationis nisi defendat vñ vñ auctoritate. In
poemate, apud poetas: quibus licet multa facere qd; nō licet hysterica & oratorib; sed de
metaplasmo infra disputabif. Item barbarismus, ponit differēciā inter barbarismū & bar-
baralexim. Hā barbarismus est virtus partis aliquic; in eadē lingua, et si dicā dñs pro dñs.
Barbaraleto elicti dictio peregrinat sc̄iscitur in sermonē nostrā, et maistrūa qd; est ges-
tus vñ vñ sardoris, i. sar dinic incolariq; vñ vocabulo vñtūtū Cicero in oratione p securi-
tates & genitū teli germanorū, de quo Verg. iij. qn. Teutonico ritu soliti in oratione catēias.
Magalisa domus & pastoricē aphorū. Verg. iij. qn. Mirat moē gneas magalisa quondam. Sæc-
nacis mediorū gladius de quo dicit Horat. i. car. xino & lucernis, medius acinacis. Barba-
rismus autē. Idiūtūtū barbarismū in duo genera hoc est eius qd; sit scriptio & eius qd; pñ
ritione quoq; quodlibet ruris diuidit in quatuor genera, scilicet additione, detractione
imitatione, transmutatione, literē, syllabē, toni, & tropis, ablationis, & ita colliguntur qua-
draginta barbarini species, hoc est viginti scriptori totidē ex punctuatioe & eis quibus sa-
gim ponit exempla. Per additionē iterē, vt Verg. i. qn. Troas reliquias dāsū atq; summis
acīpili. Hā reliquias a relinquendo sunt appellatae, prima vñ tropis breui, sed poeta p ducit.
Id eo, sūta est adiecta excusat autē virtus carminis necessitate. Per adiunctionē syllabē sit
barbarismus, vt qd; ponit exemplū abisse p abisse, ex verg. i. qn. Ilos abisse rati & rētio petisse
in cenās, immo detractionē est syllabē abisse, p abuisse, cōmodiusq; exemplū esset illud. Juvenal
& barbarus induper a toro interiecta syllabē abdui. p amato. pper adiunctionē rēpōris, et ver-
g. i. Italia fato p̄fugis, nā p̄ma p̄natūra breuiat. Idē in, vñ antiqua ex cedre ita uis p̄
verg. sabinus. Per detractionē literē, & infinitū paruis, p̄ infinitū paruis, et est op̄

Barbarismus est una pars orationis virtuosa in cō-
muni sermone, in poemate vero metaplasmos
Idem barbarismus in nostra loquela. In pere-
grinabarbaraxis dicitur, vt si quis dicat, maistrūa,
cateia, magalia, acinacis.

Barbarismus autem sit duobus modis: scripto & pronū-
ciatione. His bipartitis quatuor species supponuntur,
additio, detractio, immutatio, transmutatio literae, syllabē,
temporis, toni, aspirationis.

Per additionē literae sunt barbarismi, vt reliquias das-
naū, cum reliquias per vnum. I. dicere debeamus.
Syllabē, vt nos abillerati pro abiice. Tēporis, vñtaz
liam fato, cū italiā correcta prima dicere debeamus.
Per detractionē literae, vt in infantib; paruis pro infantis
bus. Syllabē, vt salmentū pro falsamentū. Temporis,
vt vnius obnoxiam correcte, pro vnius producere.

Barbarissimis.

ad Lucili exēpli. per detractionē syllabę. vt salmentū pro falso mentū est poētē cuius pīa antiquissimi. per detractionē tēporis. vt Gēr. ḡnei. Unius obnoxiam & furias aīscis oili. cā vnius penultima. pducta proferri debeat. per immutationem literę. vt Gēr. ḡnei. Olli. subridēs homini sator etos deorsum. p illi subridēs. per immutationē syllabę. vt q̄ dīcēt pernaces p pernices. sed hoc exēplum nō facit nisi ad mutationē literę sed cōmodius exēpli esset. Atulli quo. i. dono lapidi noui libelli. p cui. p̄der immutationē tēporis. vt Verg. viii. ḡnei. Feruere leuēatē: pē multima breui. cī feruere p secdam & multimam pducere dēbeat: tamētē feruere. i.e. p̄ter tētiā declinēt. p̄ter trāmutationē literę. vt Verg. ix. ḡnei. Quādēcā etiā posuit esse. ab eo q̄ est cuādrūs: vt idē. Līc̄ reē euāndē romāng cōdītor arcis. Syllabę. p̄ displicina p̄ disciplina. & est forte exēpli ab aliquo authoressūmptū. Lēporis. vt si lōgam p breui & breue p lōga posuit. vt q̄d ponit exēplū deos. cuius prima syllaba est breuis & ultima longa. Toni quoq̄. Superius tātum posuit exēpla de additione literę in mutationē trāmutatione literę. vel syllabę. vel tēporis. Unde colligunt̄ duo decūspeleō barbarissini in. prolatione: totidem in scripto. species barbarissimi in platiō. Et q̄ etiā accentus apices designātur totidē etiā species colligunt̄ circa aspirationem. In ambiguis p apices debere notari. quintilian⁹ p̄cepti quare barbarissimi species circa tē pue duplēciter erit: hoc est scripto & platiōne. & si habemus duas & trāginta barbarissimi species. Lōtide etiā modis octo quoq̄ species barbarissimi colligunt̄ circa aspirationem. nō & ipsa potest addi vt scribas. cī p. ch. detrahī. vt si thalamus scribat sine aspiratione immutari. vt si thētys & vor occani scribat in sedā p. t. exīsē trāmutari. & si eadē scribet primo aspirat & secō exīsē. Itaq̄ ex scripto suboritur quatuor barbarissimi species. Et q̄ sic p̄ferre debem⁹ quādmodū scribimus: scribere vt p̄ferim⁹. colligunt̄ alie quatuor species ex platiōe abstractionis aut salte si nō est platio erit q̄dā spūs expressio. sic resūnt̄ quadraginta quas dicit⁹ barbarissimi species: de quibus haec⁹ dicit⁹ est. His alia. Sunt alia in sermone: puta hiatas & cōcursus plurim⁹ vocalisant collisiōes p̄ cōcursus plurim⁹ cōsonantī illarū maxime q̄ duriores sunt. vt. f. r. & frago frāgo. quādmodū in illo verū si q̄ affert horridū. postē ferratoe & postē portatoe refregit. & illud Vergi. Post terges nodis fremit horridū ore crūdo. Sunt etiā vītia male cōpositionis q̄ grēci vocāt cacos syathēton. vt q̄d v. m. literā fīt ei sequit̄ vocalis. n. m. magis videt̄ sonare cū vocalis sequēt̄ q̄ cū orgecedēt̄. vt si diversis. Centuris excidit̄ libic. & dicit̄ metrācismus. & vītia cīcā. & terētra figura qua barbarissim⁹. Labdaclissim⁹ fit p. l. literā q̄ dōrit̄ dīcēt̄ autim⁹ sonat aut pars̄ sonant̄ & cīcā alias literas cōtingit̄ q̄dā admodū. Quintilianus ait: sonus literarīus debet esse op̄oresiuī meq̄ expressus. Iotacissim⁹ fit p. i. literā q̄ a ergēs dīcēt̄ tota p̄ quādmodū oratio sit hūlcaq̄q̄ oīa subaudi vītia sonantia plus aut minus equo. i.

eo quod sponset quod virtiosum est: nam ut dixi ex Quintilianis authoritate: sonus literarum non debet esse oppressus neq; expressus. hoc est n-^o 29 numerum nec parum sonare sed quanti litterae debeant sonare non est cuiusque iudicium nec illius qui est eruditus. nam ut est in proverbio. cecus male iudicat de coloribus. et hoc est quod Quintil. dicit. neq; enim cuiusque auris est exigere literarum sonos. non magis hercule q; neruorum. Nos cauenda. Sensus est. an eiusmodi vitia sint barbarismi species an sub alio genere reponi debeant. nihil refert. neq; in eo multum est disputandum nobis satis est sic admonuisse lectores vt fugiant huiusmodi vitia: sed quid fugere aut quid sequi debeat iam non est cuiusque sed vt dici eius qui est eruditus.

De soloecismo.

Soloecismus dictus est a eti-
tute sicut soloe orū. quā
solon solamnis condidit. cuius
incole cum essent semigreci et se
inbarbari sermonem grecū cor-
rumperē ceperūt. et inde a loco
soloecismus dicitur. quem
admodum barbarismus a bar-
baris. hoc vitium ab asilio pol-
lione imparitas ab alijs scribi
ligo appellatur. id est orationis
quēdā deorsum. Soloecismus
igitur est vitium in contextu par-
sum orationis. Nam eo differt a barbarismo qui est vitium in vna tantum dictione. Sed
hoc vitium committitur quoties quis peccat contra regulas artis grammaticæ. Mutu-
de convenientia nominativi cum verbo. adiectui cum substantivo. relatiū ci antecedente
et prepositionis cum suo casu. verbi cum casu. cum quo debet construi. Et eodem modo
de reliquis. Inter soloecismum et barbarismum ex distinctione barbarismi patuit hec dis-
ferentia. Discrepantes. i. disconvenientes. vt si dicas vir bona legunt lectionis. inconse-
quentes. vt si dicas vir lectionem legit bonus. nam licet partes orationis in ordine per-
mutari possint. est tamen quēdam incompatibilis functura que admittit nō debet. Scri-
ptis aut pronuntiatione hoc dictum est vnde barbarismi species duplicate sunt. Quanq;
multi. quēfōnem quandam solvit. an in vna tantu particula orationis possit soloecismus
sieri. responderetq; posse fieri si particula illa habeat implicitam vim contextū orationis: et
ponit exempla. vt si quis quereret a te quis fecit hoc. responderet vno verbo. hic. oratio
est perfecta. subintelligitur namq; vir fecit. quare si responderet hęc et barbarismus non
erit sed soloecismus. ac si explicte diceretur. hęc vir fecit hoc. aut hic foemina fecit hoc.
Respondamus romę pro romani. Aut vnam. hoc soloecismi vñlo sermo hispanus fre-
quens est. quod nulla ratione defendipotest. sed solo vñlo. quia docti simul et indocti italo
quantur et loquendum esse vt plures sentiendum vt pauci. Ristó. autor est. Multi etiam
quadriga arum. scope arum. in numero tantum plurali posse declinari. cęsar in istris de
analoga. A gellius. phoca diomedes. atq; alii testantur. igitur cum plinius lib. xxviii. d
exit quadriga regitur ab alcibiade. erat dubium an commiserit barbarismum an soloecis-
mum. ad quod respondet q; vitium non sit in cōtextu orationis: sed in uno verbo tantum
ex distinctione vtriusq; vitij esse potius barbarismum.

respuūtur. Nos cauenda haec omnia vitia prelocuta
controversia de nomine per rimacibus relinquamus

De solecismo.

Solecismus est vitium in contextu partii oratio-
nis contra regulam artis grammaticæ factum.
Inter solecismū & barbarismū hoc intererit: qd
solecismus discrepantes aut incosequentes inter ses-
dictiones habet. barbarismus autē in singulis verbis
fit aut scriptis aut pronunciatis. Quanq; multi errent
qui putant in vna parte orationis etiam fieri solecismum.
vt si demonstrantes virū hanc: aut feminā huc
dicamus: aut interroganti quo pergamus. respondeas
mus romā. Aut vñsalutante salutem dicamus. cum
vtiq; præcedens demonstratio vel interrogatio vel
salutatio vim contextū orationis obtineat.

Multi etiam dubitauere vtrum quadriga. scopo. solecismus. an barbarismus esset. Cum scilicet id genus
dictionis barbarismum esse vel ipsius virii definitio-
ne possit agnoscī facile.

Barbarissimus.

Soloecismus fit duobus modis, duo soloecismi genera ponit, alter si quod sit per partes orationis: etiā alia pars p alia ponit, non p adverbio: et ecōtrario adverbii pronomi ne, aut etiā eadē p seipso sed aliter accipitur, alter si genitivus est q̄ sit p accidentia partis orationis cuius tot sunt species, quos sunt accidentia cuiusque dictiōis, deinde ponit exēplē verbi significatiōis generis: et primo prioris mēbris ex verg. q̄nei. Louisq̄ repete clamatorū nomē posuit

prioris adverbio, sub hoc gene

re est alia soloecismi species, scilicet

eadē pro seipso sed aliter posse.

accipit ut apud Verg. v. ḡn.

cui tantidē te licuit p in te, nā casus est pro casu, ablativus p accusativo, nā q̄ p; p; de

pro imponit superiores mēbris exēplē est.

P̄er accidentia alterius genetivis qd̄ sit p accidentia partis orationis ponit exē-

plat p primo de qualitate que in

nomine est illud per qd̄ nonen

propriis distinguunt appellati

uo. vt verg. iiii. q̄n. hauriat hunc

oculis ignem crudelis ab alto

dardanus. nā propriū nomē eiō

qui troiam cōdedit hoc est filius

louis p dardanis posuit quod

est appellatus sūt oībus troia-

nis cōpetere potest. P̄er gene-

ra sunt soloecismi, ut si dices

līde silices, forte valide silices

dixit alludes ad illud Vergi, in

bucol. Ut silice in nuda cōmīsa

relicta, sicut q̄ sequit eiusdem

Vergi, in eadē. Lī p̄tertiadas

muso cīrēsidat amare corticis

nā silice, t̄ cortex fīmina sunt.

Et colūs caret collaria: p co-

Soloecismus fit duobus modis: aut per partes orationis, aut per accidentia partium orationis. Per partes orationis fit cum alia pars pro alia ponitur, ut Torumq̄ repente clamat, pro torue: nonen pro adverbio ponitur. Fit etiā in eadem parte orationis hoc vitium cum ipsa pro se non in suo loco: neq; vt conuenit ponitur, ut cui tantum de te licuit, pro in te,

Per accidentia partium orationis sunt tot modis soloecismi, quod sunt accidentia partium orationis sed in his propter cōpendiū. i. breuitatē pauca monstrabimus. Per qualitates nominum sunt soloecismi, ut hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto Dardanus, proprium pro appellatio posuit.

Per genera, ut valides silices, pro validi, & amare corticis pro amari, & collus collariacaret.

Per numeros, ut pars in frusta secant, pro secat.

Per casus, ut urbem quam statuo vestra est, pro yrbs quam statuo.

Per modos verborū, ut itis paratis arma q̄ primū viri, pro ite parate arma, indicatiū pro imperatiū.

Per significationes verborū, ut expoliantur eos: & corpora nuda relinquunt, pro expoliant.

Per tempora, ut cecidit superbum ilium: & omnis humo fumat neptunia troia, pro fumauit.

Ium caret collario: sed hoc vitium potius ad barbarismi pertinet: etiā nō sit in cōtextu orationis: sed in uno tantū verbo: sed valide silices tamare corticis sunt soloecismi. P̄er numeros sunt soloecismi, ut si dices illud ex verg. v. q̄nei, pars in frusta secant, nā pars non sufficit nisi vitiōne cū verbo plurali secātis in carnē habeat excusationē in prola oratione hoc vitiōne excusabilē est. P̄er cōparationē sunt soloecismi quoniam donūs dionē des cōparationē inter nos accidentia numerūt, et ponit exēpli alii poētē qui nō errat puta Ennius aut Lucilius. Nō dicitur in unione saturnia sancta dears, p sanctissimam hoc est positū p superlativo. P̄er casus sunt soloecismi si ponat casus, p casu, ut verg. i. q̄n. Urbē quā statuo vfa est, p yrbs hoc est accusativus p noīlatuo. P̄er modos verborū, p accidentia quoq; verborū sunt soloecismi putat p modū qd̄ est vniūde verbi accidentib;. Et si ponit exēpli signifi-
ti cuiusdam poētē. Iels paratis arma quā primū viri, p ite parate arma, indicatiū pro imperatiū. P̄er significationes verborū, qd̄ etiā verbi accidentes sunt soloecismi, exponit exēplum cuiusdam incogniti poētē. Expoliantur eos: & corpora nuda relinquunt, hoc est pro actua significatione passiva possunt. P̄er tempora sunt soloecismi cum tēpue, qd̄ est vniū de accidentibus verbi pro alio tēpore ponitur, ut vergi. iiii. q̄nei. Cecidit superbum illius & omnis humo fumat neptunia troia, sumat, id est p̄cens posuit pro p̄terito sumant.

Dollati.

¶ Per personas sunt soloecismi cū alia persona p alia accipitur. & pō nit ex epliū vt danai qui parent atridis & primū arma sumite & qui parentis. hoc est tertia persona pluralis pro se cū lī eiusdem numeri. Per aduerbia sunt soloecismi. vt si dicas eo intus pro intro q̄ intus significat in loco intro & lōci. sed alterius p altero ponit hoc in loco. ita venio nō dicimus. sed d'italia. & verg. in principiōne dixit. Italiā fato p̄fugis lauinaq̄ venit litora quia nomina redibit ponuntur ad uerbialiter sine p̄positione. Mōtū autē regionū & provinciā rum nū possunt aduerbia litterē s̄deo iſlī debet p̄positionib⁹. Ad romam vado nondicimus: sed rom̄ q̄ p̄nit aduerbia litterē. Separatim addēda. Item et nō per cōpositionē sed p ap̄ positionē q̄ cū aduerbio non potest facere sed cū dictione caſus habēte. p̄ er p̄; p̄ositiones fūti soloecismi cū alia. p alia ponit. ut verg. sub lucē exportat cālathūs p ante lucē inmo cīra lucē. Illud quoq̄ eiusdem in. s̄gnici. Sylnis te tyrhene feras agit. & p̄tasi. p in sylnis sub intellige. Per coniunctionesq̄ sunt soloecismi cū altera p altera ponit. verg. s̄. q̄. Subie etiſq; vrere flāmis: q̄ copalatiūm posuit pro diſūctiū veſſtie vel. & hic soloecismus sit per significationes coniunctionis. Per ordīnē coniunctionā q̄ est vñ ex illis accidentib⁹ sit soloecismus cū coniunctio p̄positiā ponit pro postiōne autēcōtrario. q̄ s̄diter. autem fieri nō debet. pro fieri autē nō debet. autē nāq̄ cōiunctio est postpositiā. P̄terea pluribus alib⁹ modis potest fieri soloecismus & supertus est disp̄ratiū cū omne vīciū circa orationis ūructurā in soloecismū cadat. q̄d multipliciter potest cōtingere. Sed notādū est nō p̄t imitetur sed p̄fugiamus. Soloecismus est in prosa quēdāmodū metaplasmus dictionis ēne mediatis inter barbarūm & lētīm ita nūc diximus schema ēse in soloecismū ūructurā locutionē. sed schema exēlat ratione carminis. soloecismus vñū est inexcusabile.

Aut̄ primū deinde q̄ illa sunt exponit singulatum. Acyrologia que interpretatur in p̄o p̄iectas. sit q̄a aliqua dictio improprie ponit. vt cū spes sit de bono futuro opinato. ita morit aut de malo futuro opinato. Uerg. s̄. q̄nei. lib. dixit. p̄dē ego si poterit mi sperare dolorem. acyrologia cōmisi. q̄ improprietas quānū in uno verbo sit. p spero ponit p tuneo: nō solūq̄ p̄tētū ūructurā mala illue turpis locutionis duobus modis. vel ex iunctura paragin dictionis cū videlicet ex sine p̄cedentis dictionis & principio sequētis aliquis sonorū ūructurū sensus sentitur. Et ponit exemplum de bura cōpositione et verg. i. q̄ne. effigie. q̄m̄ p̄m̄ com̄ nāyib⁹ equat. Nam tamē & cum dure coēst. de secundo Martiale.

Per personas. vt danai qui parent atridis quam primū arma sumite: pro eo qui parentis.

Per aduerbia. vt intus eo. pro intro. & italia venio pro de italia. & ad romā vado pro romam: cum p̄positio separatim nominib⁹ addenda sit non aduerbio. Per p̄positiones cū alia pro alia ponit. vt sub lucē ibant pro ante lucem. aut. neceſſitate subtrahit. vt filiū te tyrene feras agitare putasti. pro in filiis.

Per coniunctiones. vt subiectisq̄ vrere flāmis. que provē. Per ordinem coniunctionum. vt autem fieri non debet. pro fieri autem non debet.

Fūnt p̄tētē soloecismi pluribus modis quos reprehendendo potius q̄ imitando possumus adnotare. soloecismus est in prosa: in poemate schema dicitur.

¶ Sequitur de decem viii.
CUm barbarismo & soloecismo decēvita nominā tur hoc modo. Acyrologia. Cacēphaton. Pleōnasmos. Perillogia. Macrologia. Tautologia. Eclypsis. Tapinosis. Cacosynthetō. Amphibologia. Acyrologia est in propria dictionis positio. vthunc ego si potui tantum sperare dolorem pro timere. Cacēphaton est obſcena pronunciatio vel incōp̄sa dictione vel in uno verbo. vt numerum cum nāibus & quat. & arrige aures pamphile.

Barbarisitatis.

Hanc in adoptiuis perfecta sumus aut comicis cacephatoneis ipsi verbo habemus aliqua turpitudo: ut apud Ter. in andria. Errige aureo paphile. cu[m] arrectio p[ro]prie[t]at[er] m[od]estia q[ui] e[n]tia t[er]tio. Martialis. Errigis ad vertulas fastidis sepe pueras. Pleonasmos intercep[t]atur plenitudo sive superabundantia. et sit quādo sup[er]fuit aliquod verbū sive quo sententia nihilominus erat perfecta. ut Verg. g[ra]eci. Sic ore locuta est: sup[er]fuit nāc ore particula

et sine ore loqui nō possumus.

Pleonasmos est adiectio superuacua ad plenam significacionem, ut sic ore locuta est.

Perissologia est adiectio verborū superuacua sine villa virū, ut ibat qua poterāt qua nō poterāt non ibant.

Macrologia est longa sententia res nō necessaria comprehendens, ut legati non impetrata pace retro vnde venerant reueisi sunt.

Tautologia est eiusdem dictionis repetitio vitiosa, ut egomet ipse venio.

Eclipsis est defectus quidā necessariae dictionis, quam desiderat præcisa sententia. Vergil. haec secum, deest loquebatur.

Tapinosis est humilitas magnē rei non id agente sententia quod demonstrat, ut penitusq[ue] cauernes ingentes, uterumq[ue] armato milite complent, id est multa legiones armatorū militum impleuerunt multas cauernas. Et dulichias vexasse rates, & pelide stomachum cedere nescii.

Cacosynthon est vitiosa dictionum compositio, ut versas iuuencum terga fatigamus hasia.

Amphibologia est ambiguitas dictionis. Que fit pro accusatiū, ut si quis dicat, audio securorē retiariū occidisse. Aut perverbum, ut criminatur caro. vadatur

identitas sermonis a tantos q[ui] est id, et q[ui] repeatis eadē res p[er] diversa verba, ut si dicas ego

metipse feci; met[em] ipse oiciose adiectis sunt saltē alteris illorū.

Eclipsis interpretatur defectus ab eclypsione q[ui] est deficere, et est quando particula necessaria in

oratione deficit, verbū maxime, sine quo oratio imperfecta est, et ponit exemplū ex Horatio in pri. car. q[ui] clide stomachū cederentem, i.e. Achillis nepotis pelestrā que neciebat alium cedere, ponendo igitur stomachū p[ro] fratre partem ignobiliterem p[ro] nobis posuit. Cacosynthon interpretatur male cōpositio: et est quādo partes inter se male coordinantur, q[ui] plures in carmine contingunt, ponit exemplū ex vergil. it. gneid. Geriaq[ue] iuuencum terga fatigamus hasta, hoc est, nos fatigamus i.e. instigamus terga iuuencum p[ro] fratre eorum, hasta versa id est eadē hasta qua ferro pugnamus versa inserviū. Amphibologia interpretatur ambiguitas sermonis sive amphibologia ambiguitas, ab amphibolo quod est ambiguitas, est quādo sub eiusdem verbis sensus possunt inessi, q[ui] plerib[us] e modo fieri potest, ponit autem exemplū quo modis infinitius construitur auctor et post se nam dūbiū est uter illorum sit positus in persona agenti aut patienti, ut si quis dicit, audio securore

Donati.

retiaris occidisse. Ambiguis est uter illorum alterius occiderit fuit ante ludo apud antiquos in quo secutor qui idem mirissimo dicebat. cu retiario confitebat de curiosissimi ludo multa apud Iuue. Martia. Tragilli: atque alios authores dicunt: aut per verbis sub audi communis significatio sit amphibologia. ut cato criminat cu actione et passione significet. dubius est in eato accutetur: quare ex adiunctis amphibologia est tollenda: hoc est exprimendo que sunt a quo o criminatur: eodem modo de rado artis. quod est rades daret aut rades accipere. Sit etiam per synonyma hoc est per significacionem aliqui verbi: cu vni nomen plura significantur si simpliciter pferat amphibologia reuinquit. si lector aut auditor nesciat in quam parte debet accipere vocabulum illud ponit exemplum de cane qd tu animal nobis familiare etiam stellam nocturnam pfecte maleficu significat. addit preterea pluribus aliis modis posse fieri amphibologiam.

Dicitur etiam metaplasmus interpretatio. et est qd id qd prie dicitur transformatio in alia specie. qd non potest fieri nisi p vitio. qd quod excusabile est p aliquam ratione dicitur metaplasmus: quod tamen esse medius inter barbarismus et lexim. ratio autem qd potest excusare vitium est aut metri necessitas: aut ornatus: qd aliquid elegatius: per figuram et per proprietas: aut necessitas cu non habemus proprium uti mutuo aut accommodato.

Ponit autem metaplasmi quindecim species de quibus singulatim disserit. qd prothesis interpretatur appositio. et est cu in principio dictio apponitur litera vel syllaba. et de litera ponit exemplum ex Uer. 1. qne. Sicut nec virces mea magna poteris sol. p eo qd esse debuit nate de nascor erissatus. de additione syllabae non possit exemplum possunt esse excepta ex p. i. positionibus et in compositione nihil significant. ut ad similius adnoto. Epenthesis interpretatur interpositio. ab epenu. qd est interiecta thesis positio. et est qd in medio dictio nis interponitur litera. ut reddeo a re et eo interiecta. d. aut syllaba. ut Iuuenia. Granus et barbarus in imperator. hanc autem parathesim vocat. qd equum interpositio interpretatur. p. i. gage interpretatur adductio: a parago qd est adductor: et est quando in fine dictio additur litera vel syllaba. ut magis p. i. magenam mage debet esse ab eo qd magne. et verg. viii. neids. Liquidum potestur electio. et dominarier p. dominari. Aphesis interpretatur ablacio. ab aphreome qd est auferri. et est quod a principio dictio antef littera vel syllaba. ut qd dicit. Mitte arcanum. et qd verg. viii. quicela typhoea tens p. cotensis. Syncopa interpretatur eccidio. et copio. p. sciendo. et est qd ex medio dictio interciditur littera vel

iulius. nec addatur quem vel a quo. Aut per participium. ut video statua aurea hastam tenentem. Fit etiam per synonyma. ut si quis dicat acies. neq; addat oculorum. aut exercitus. aut ferri. Fit etiam pluribus modis quos recensere omnes ne nimis longum esset: non oportet.

De metaplasmo.

Metaplasmus est transformatione quedam recti solitudo sermonis in altera speciem metri ornatus necessitatibus causa. Huius sunt species quindecim. Prothesis. Epenthesis. Paragoge. Aphesis. Syncopa. Apocopa. Ectasis. Sistole. Uteresis. Syneresis. Episynalcepha. Synalcepha. Ecthlipsis. Antithesis. Metathesis.

Prothesis est appositorum quedam ad principium dictio litterae vel syllabae. ut gnate pro nata. retulit pro tulit. Epenthesis est interpositio quedam ad medium dictio in eis litera vel syllaba. ut reliquias pro reliquias. Insuperator pro imperator. Hanc autem alii epenthesim: alii parenthesim vocant.

Paragoge est appositorum quedam ad finem dictio litterae vel syllabae. ut magis pro mage: & potestur pro potest. hanc alii paralepsim: alii prolepsim. i. praesumptionem vocant.

Aphesis est ablato de principio dictio litterae vel syllabae contraria prothesi. ut mittere pro dimittere. temno pro contemno.

Syncopa est ablato de medio dictio litterae vel syllabae.

Ferdinandus

Barbarissimus:

syllaba, ut audacter pio audacter, i. litera duplicita, et illud hora, in illo sermo. Ut ille q̄ me
comorit melius nō tāgere, e. amo pro commouerit. Apocopa interpretat abscisso ab apo. de
et copio scindo, et est q̄n ex sine dictionis absconditur litera vel syllaba, ut verga q̄n. Beli-
quis danasi atq; immunitis achilli, p achillis, et si quis dicat possis pro possitis, et potest pro
potestis, et mutu pro mutuo, et sunt forte exempla sumpta ex antiquis auctorib;. Et ratiocina
interpretat, p ducio ab ectanyo,
qd est produco, et est q̄n syllaba
brevis ponitur p longa sive pro-
ducta: et ponit exemplum exprim-
cipio genitissimis ergiliang. Italiā
fato profugus launagā venit: lit-
tora: illā in primi genito breuiat
Idem in vii. Italus pater ossa-
binus. et in possessivo genitū
semper breuiat eandēm nisi necessi-
tas vegetat. Ut in viii. Italus p-
lia cesar. Systole interpretatur
contractio a systolo qd est con-
trahō, et est q̄n syllabologa pon-
tur pro brevi, ut apud Cleram, q̄n
enei. Et si subito allurges fluere
numbosus orion. Idē in vii. dicit
pelago desent hyems et aquo-
sus orion. Illā longa est a grecis
per o mega vitrobis scribi-
tur. Syneresis interpretatur diuis-
io; a digro qd est diuidio; et est
q̄n ex una syllaba diphthongo
coincidentia duq; fiunt, ut verga.
q̄n. genid. Unus, in medio libe-
bat pocula bech; iausi fecit albo
eo qd est aulq. Idē in ix. ones-
pictai, et ponit exemplum ex poeta
quodam auti, quo. olli respōdit
rex alba longa, p. aulq. longo.
Syneresis est interpretatio con-
tractio, et est cōglutinatio duarū
syllabarū in unam, ut phaeton.

Iaba contraria epenthesi, ut audacter pro audaciter:
& comorit pro commouerit.
Apocopa est ablatio de fine dictionis litera vel syllaba
contraria paragogē, ut achilli pro achillis, possis pro
possitis, potest pro potestis, mutu pro mutuo.

Ectasis est extensio syllabe contra naturam verbi, ut
Italianam profugus, cum italiā prima syllaba cor-
repta dicere debeamus.

Systole est correptio syllabe contra naturam verbi fa-
cta: contraria ectasi, ut aquosus orion, pro orion pro-
duce. Diatesis est divisione vni syllabe in duas, ut olli
respondit rex alba longa, pro albē longē. Et aulai
in medio libabant procula bacchi, pro aulē, & diues
picta in vestis & auri, pro pictē.

Syneresis est conglutinatio duarū vocalium in vnam.
contraria diatesi, ut phaeton pro phaeton, & aripe-
pedem pro aripedem.

Episynaloepha q̄z & syneresis est: est duarum syllabas
rum in vnam facta conglutinatio, ut ecce autem tes-
lis panthus elapsus achium, pro panthoos.

Synaloepha est per interemptionem cōcurrentiū inter
se vocaliū lubrica quedam lenisq; collisio, ut atq; ea
diuersa penitus dum parte geruntur, hec a quibusdam
syneresis vel collisio nuncupatur.

Ecthlipsis est consonantium cum vocalibus aspero cō
currentibus difficultis ac dura collisio, ut littora mul-
tum ille & terris iactatus & alto.

q̄d trissyllabici est. qd. Clarro protulit dissyllabiſ ut autoreſ ſyntagma ſ qui citat illius
versiculū. Cū teſlagrātū deiectum fulmine phaeton: ſic quoq; dicitur di pio dei et dis pro
deis et qd. et illis. pro ei et eis. Berg. quoq; d. Geor. Fixerit ripedē ceraū licet aut erinathē ī
pro ripedē. velocē quasi ventum. Episynaloepha species est syneresis, immo syneresis
ut patet et cōplo qd ponitur. qd. genid. Ecce autē telis panthus elapsus achium, nam eo qd
est panthoos fit panthus: hoc est duab⁹ syllabis in vna conformatio. Synaloepha interpre-
tatur cōlunctio, et est ei dictio finitur in vocali sequiturq; dictio q; que incipiens avocalis
quia illa intermitit vocalis illa prior, et ponit exemplum ex ix. ib. q̄n. qd ea diuersi penit-
dum parte geruntur, legendisq; est ad ea diuersa hec a quibusdā syneresis: quia videlicet
ex duabus syllabis una coalescit. Ecthlipsis interpretatur elido, ab ecthlito qd est elido.
is, et est q̄n ex duro & aspero cōcurrentiū consonantib⁹ ch vocali editioans exterenda est, et ponit
exemplum ex Clerg. in. qnei. Littora multū ille & terris iactatus & alto: pro multile ille & ter-
ris iactatus & alto. hoc est ex parte, in litera fiat metacismus ille de quo supra diximus.

Bonati.

Antithesis interpretatur positione ab antiquo et thesis positio, et est quando illa littera pro aliis ponitur, ut Vergilius eneid. Olli subridens dominus interpretatur auctoratio, pro illi, hoc est, o pro i.e. Metathesis interpretatur transpositio, et est quando literarum ordo invenitur, ut apud Vergilius lib. i. eneid. Et non euander pudendus: pro euander, quamquam ut supra diximus euander potest esse ab eo quod est euandrus, ut apud Vergilius, tunc rex euandrus romane conditor arcis, quinque omnia

noia greca terminata in bros.

aut eros, aut indros, aut gros,

aut pros aut ros possunt habe-

re duplices recti terminatibus

et in bros tymbri vel tylimbri

teucros tenet vel teucros, ale-

xandros alexander vel alexan-

drus, meleagros meleagel vel

meleagrus, capros capri vel ca-

prus. Itaque Vergilius dicitur,

Et tibi tylmber caput euandrius abstulit ensis vocatus

ille potuit esse ab eo cylimbri.

Schematis. Dicimus

Metaplasim esse medius

inter lexim: barbarismus schema

vero inter phrasim et soloe-

cismum. Itaque restat scendum

deschemate hoc est de figuris

hoc est de viis que committuntur

sueverunt in contextu partium

orationis et sunt excusabilis ra-

tione aliqua. Sed ea via aut

in verbis aut in sententiis contin-

gent, itaque duo genera schemata

i.e. figurarsi esse dicitur, quia

aut sunt lexeos, aut diciones, aut

dianoeas, i.e. sententiae, nam lexis

lexeos est dictio dianoea dia-

noeas sententiae sed excusat sed

tractu figurarsi que ad sententias

pertinet, quoniam illic oratores sunt

magis proprias figuratas, et dictiones que ad grammaticam

pertinet dicit esse coplures, sed ex illis sedecim tantum qui sit frequenter elegit, de quibus si

gulatinus differit dicens, t.c. Prolepsis interpretatio presumptio a priori, et lepsis captio, et est

quoniam sicut in genere presumitur quod pars postea explicatur ponitur ex lepsis ex Vergilius lib. ii.

e neid. interea reges ingentim mole latinus procedebat caloris deinde turnus deinde queas et

Zemna interpretatio coniunctio et est quoniam unus verbis diversis suppositio accommodata, ut Vergilius lib. i. e. Tropogenus interpretatio diversi qui numina prophetae, subandi et inferioribus sententia, qui tripodas clarissimas iterum accepit sententia, et qui syderas sententia. Hypozeugia interpretatio subiunctio, et est quando ex contrario zemna unus suppositio accommodatur diversis verbis, ut Vergilius lib. viii. e. regis adit, regis memorat nomenque genitum, ut tropogenus intelligitur queas, hinc possumus autem dicitur hypo, sub et zeugia fictio, quae species que dicitur zeugmatis. Syllepsis interpretatur conceptio sine copula, estio a synecdoche a lepsis captio, et fit ei per unum verbi suppositum diversorum numerorum colliguntur, et ponit exemplum ex Vergilius lib. i. e. neid, hic illius armis hinc curris fuit, nam in priore cesso arima fuerunt debet subintelligi. Sed dicitur

Antithesis est littera pro litera positio, ut olli subridens, pro illi.

Metathesis est transformatio literarum.

Deschematis.

Schemata lexeos & dianoeas sunt quedam figurae verborum & sententiarum. Sed schemata dianoeas ad oratores pertinent, ad grammaticos vero lexeos: quoniam cum multas sint ex omnibus fere necessaria sunt sexdecim, scilicet Prolepsis, Zemna, Hypozemna, Syllepsis, Anadiplosis, Anaphora, Epanalepsis, Epitheton, Paranomasia, Schesis nomonat, Paronomason, Homoetleton, Homoepeteron, Polyptoton, Hymnos, Polylyntheton, Dialytion.

Prolepsis est presumptio rerum ordine securarum, ut interea reges ingentim mole latinus. Procedunt casis turnus deinde queas.

Zemna est unius verbis conclusio diversis clausulis apte coniuncta, ut tropogenus interpretatio diuum qui numina prophetae: qui tripodas clarissimas lauros, qui syderas sententia.

Hypozeugia est figura superiori contraria vbi diversa verba singulis clausulis redduntur, ut regem adiut regi memorat nomenque genusque.

Syllepsis est diversarum clausularum per unum verbum conglutinata conceptio, ut hic illius arma; hic curas fuit, hoc schema late patet: & fieri solet non solum per partes orationis: sed per accidentia partium

per se, ut in genere interpretatio diversis suppositio accommodata, ut Vergilius lib. i. e. Tropogenus interpretatio diversi qui numina prophetae, subandi et inferioribus sententia, qui tripodas clarissimas iterum accepit sententia, et qui syderas sententia. Hypozeugia interpretatio subiunctio, et est quando ex contrario zemna unus suppositio accommodatur diversis verbis, ut Vergilius lib. viii. e. regis adit, regis memorat nomenque genitum, ut tropogenus intelligitur queas, hinc possumus autem dicitur hypo, sub et zeugia fictio, quae species que dicitur zeugmatis. Syllepsis interpretatur conceptio sine copula, estio a synecdoche a lepsis captio, et fit ei per unum verbi suppositum diversorum numerorum colliguntur, et ponit exemplum ex Vergilius lib. i. e. neid, hic illius armis hinc curris fuit, nam in priore cesso arima fuerunt debet subintelligi. Sed dicitur

Barbatissimus.

donatus hanc figuram latissime patere, et ad multas extenderet; fieri non solum per partes orationis: sed per accidentia partium orationis. ut quod genus masculinum concipiatur femininum, ut apollo et musa sunt docti, et ego et tu sumus boni, aliquando quod femininum concipiatur neutrum, ut Lucanus. hinc leges et plebisca coacte, aliquando quod neutrum concipiatur masculinum et femininum, ut virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt. Aliquando ratione affinitatis femininum concipiatur masculinum et vice versa et feminina honestas et per numeros fit plerumque haec concipiatur; et alibi in locis copiosius disputatur. hoc est ubi de figura constructionis agit. Anadiplosis est interpretata reduplicatio ab ana prepositione quod est re et diplosis plicatio, et fit quoties sequens versus incipit a verbo in quo desinit precedentia, et ponit exemplum ex vergilio. x. que. Urbs hec trusca solo sequitur pulcherrimus astur. Et hinc equus fidelis. Anaphora est interpretata relatione sive repetitione ab antecedente et phoro. fero. Et fit quoties plurales versus ad eadem dictio incipiunt, et ponit exemplum ex veritate, quare me invites te. Epana lepsis interpretata repetitione ab epi, et ana, et lepsis, et est verbum epanalabano repeato. Et fit haec figura quoties in eodem verbo incipit et finitur versus, et vergilius in calce, i. c. Multa suppriamo rogantes super hectorum multa. Aliud quoque exemplum ponit ex secundo Georg. Unus enim sceptra te. Epizeuxis interpretata continencia. Et fit quod interuersus verbis non interuenient alia parte orationis. Et accipit exemplum ex vergilio, ix. que. Meme adsum qui feci in me conuertere terris, o rotuli. Et haec

orationis. Item syllepsis est in dissimilibus clausulis, quando dictio singulari verbo plurali adiungitur, ut sunt nobis mitia pomata: cassanex molles & prassicos pialatrices.

Anadiplosis est geminatio dictio: quae ex ultimo loco praecedentis versus in principio sequentis literatur ut sequitur pulcherrimus astur. Astur equo fides.

Anaphora est relatio eiusdem verbi per principia plurorum versuum, ut gnate mea vires magna potentia solus, gnata patris summi qua telum typhoeum temnisti.

Epanalepsis est verbi in principio versus positi: in eiusdem fine repetitio, ut multa super priamo rogantes super hectorum multa. Et alibi, ante etiam sceptrum dictum regis: & ante impia quam casis.

Epizeuxis est eiusdem verbi in eodem versu sine aliqua dictione geminatio, ut Meme adsum qui feci: in me conuertere ferrum.

Paronomasia est veluti qua dictio nominatio: vel quod tisalium nomen efficitur de alio, ut nam incepit est amentium haud amantium.

Schesis onomatopaeia multitudine nominum coniunctorum eodem habitu copulandi, ut Maria manus peligna cohors: festina vitrum vis.

Parometron est quando ab eiusdem literis diversa nomina sumuntur, ut o titi tute tibi tu tanta tyrannus tulisti.

Homo teleton est cum simili modo dictiones plurimae finiuntur, ut eos deduci quam relinqui: deuehi quam deferri malui.

figura frequens est in sermoni familiariter in sacris litteris. Paronomasia interpretatur denominatio. a para. et onoma nomē. Et est quando nomen de nomine aliud significans deducitur, non per etymologiam: sed per literarum significacionem. et ponit exemplum ex Leregio in andria. nam incepit inquit est amentium haud amantium. Schesis onomatopaeia interpretatur habitudo nominum. nam schesis est habitudo, et onoma nomē, et est cum iniquis suis epitheta sunt adiuncta, et ponit exemplum ex poeta. maria manus, peligna cohors resilia vitrum vis, p. virorū vis. Sunt autem marisi et peligni populi italiæ notissimi. Paronomē interpretatur ad simile, et fit cui plares dictiones ab eadem litera incepint. et ponit etiam exemplum poeta quemadmodum resert. Muscianus. lib. ii. cu disputat de paronomae, et ait incepit. Homo teleton interpretatur similiter deinde, nam homo eos est similis vel similiter, et teleton fuit, et est quando plures dictiones similiter terminantur, dumne de ideo his

Donati.

per casus, et ponit exemplum ex aliquo poeta aut auctore antiquo. Eos deducit et relinquita quicunque omnia verba sunt similiter destinatae. Homo^q proton interpretatur similiter eadem ab homines quod est similiter propositus casus; et est quando plures dictiones per casum declinatione similiter destinuntur et merentes sientes tecum. Polyptoton interpretatur multitudine casuum: apoly multum: et propositus est quando diversi casus sibi inutilem respondent: et ponit exemplum ex Vergili. iiii. qne.

Littera litteribus contraria.

Hymnos interpretat tractus et est quando oratio per longam verbos seriem trahitur extensis et ponit exemplum ex vergilio. vi. qne. Principio celum tecum. usq ad locum illius. spiritus intus alii. poly syntheton interpretatur multitudine casuum. composita a poly multis et syntheton compositum. et est quando multe dictiones per coniunctiones unigintur. et ponit exemplum ex Vergili. ii. qne. Athamasque rhoasque. et. Dialytion interpretatur dissolutum. a dialyto quod est dissolutum est quando sine coniunctionibus plures dictiones eiusdem generis proferuntur et figura superiori contraria: et ponit exemplum ex vergili. ii. qne. Hec ferte eis flamas. nam plura verba funguntur non interuenientibus coiunctionibus. Aeterone dicitur articulus color. dicitur quoque hec figura asynthonetique interpretatur incopositum. ab aliis particula primaria: et theton possumus: quia et diximus plura verba ibi quinque sine coniunctione. Antitheton interpretatur contrapositum: ab anti contra. et theton possumus: sit cum contraria opposuntur. et ponit exemplum ex Ovid. primit. et frigida pugnabant calidis. tecum. De hac figura dicit Vergilius. criminis rassis liberat in antithetis. Hypallage interpretatur submutatio ab hypo sub. et allage mutatio. et est ei verba per contrarium intelliguntur. Vergilius. qne. Regina e speculis cum pauci albescere lucem vidit. id est omnes per lucem albescere. quoniam lux colorum non habet: sed per ea omnia coloratur. Clymat interpretatur gradatio: et est quando verba repetita progreditur. et ponit exemplum ex vergilio in buccolicis. Torna lequa lupi sequitur lupus iose capellam.

¶ De tropis.

Tropus est dictio tractata propria significatio: ne ad impropria omatus necessitatibus et causa: sunt autem duodecim. Metaphora. Catachresis. Metalepsis. Metonymia. Antonomasia. Epitheton. Synechoche. Onomatopeia. Periphrasis. Hyperbaton.

¶ De tropis.

OEtaplasinus et diximus excusat virtutis in una dictione. schema in cōteriu partiū orationis: tropus vero nullum: excusat virtutis: quin potius cōtra. virtus quicquid est in alia de a quintilianodissimiliter. Tropus est verbi vel sermonis a propria significatore in aliis cōtra virtute mutatio. Nam quod donatus dicit causa necessitatis. illud est quando non habent.

Homoptoton est cum in cōsimiles casus exēst diversa verba. ut mortales sientes lachrymantes comirantes. Polyptoton est multitudine casuum varietate distincta. ut littera litteribus contraria fluctibus vandas. Imperator arma armis. pugnant ipsi nepotes.

Hymnos enim series orationis continua tenorem suum usq ad ultimum seruans. ut principio celum terras cam positi liquentes. lucetemque globū lunę titaniaque asta. Polylyntheton est dictio multis connexa cōiunctionibus. ut Athamasque rhoasque pelidesque neoptolemus primusque machaon.

Dialytion siue asynthonetion est figura superiori contraria carens coniunctionibus. ut lie ferti citi flammas date tela. impellite remos.

Antitheton est contrapositum. & sit quando contraria contrariis opponuntur. ut frigida pugnabant calidis: & humentias siccis. Mollia cum duris: sine ponde re habentia pondus.

Hyppalage est verborum per contrarium intellectus. ut regine speculis ut primum albescere lucem vidit. Clymax est subscripta gradatio. ut torualexna lupum sequitur lupus ipse capellam.

Barbarissimus.

vocabulum proprium: quo rem de qua loquimur efferamus. Omnis verorum verbum translatus significans dicit rem quam proprium: et subdit duodecim species tropi, quas significatio proficitur. Metaphora interpretatur translatio, a meta trans, et phoro fero, cuius subdicit rursus quatuor species secundum quatuor modos quibus contingit fieri translatione. Quozā primum est: quoties fit translatio a verbo significanti animal, ad verbum quoque animal significans: ut typum aurigena celeres fecerint, et ponit aurigam pro gubernatore: cum auriga sit homo qui regit currus: hoc est biga: aut quadriga, gubernator vero proprius sit qui naues regit moderatrices: sed vicephomo est: ergo translatio ab animali ad animale: sed cuius autoris sit hic versus non liquet mihi. Ab inanimali ad inanimale sit translatio, ut si rates quod significat lignorum struem ponatur pro naui, utrumque namque inanimatum est: et ponit exemplum, vñeti. Ut pelagus tenueret rates nec amplius vñeti. Ab inanimali ad animale, ut ciuias sit manus taurina mone, dat illi Vergili, caput humeros similem: que sunt animalium membra, verius sunt illius ex. sibi, vñeti, ab animali ad inanimale, ut verga, vñeti, si tantum in pectore robur concipis, nam robur arbor est anima carnes. Scire autem debemus alias metaphoras esse reciprocas, alias autem esse partis vñius.

Catachresis est usuratio nominis alieni, ut parricida dicimus qui occidit fratrem. Et piscinam quae pisces non habet. Hac enim unde extrinsecus sumerent vocabulum suum non haberent.

Metalepsis est dictio per gradatim ad id quod ostendit, ut speluncis abdidit atris. Hoc metuens: & post aliquot mea regna videns mirabor artillas.

Metonymia est dictio quedam veluti translacione

fundi pro alto: et pubertas pro florere: et flos pro pubertate. Alijs sunt metaphore partis vñis id est non reciprocæ: sed alterius tantum partis cuiusmodi disuntur superiores. Catachresis interpretatur contra vñum. Et est quoties ponitur verbum pro eo quod propriè non significari: ut ecce parricida propriè significat parentum imperfectior: quod si quis dixerit trahicidam parricidam in propriè dixit. Proterea piscina dicitur stagnum piscinum receptaculum quod si quis posuerit pro loco ubi non sunt pisces catichæstis dixit: deinde dicit qui usino di inproperiates venire in vñum propter necessitatem: quoniam non habemus propria vocabula quibus rem illius significemus. Metalepsis interpretatur translatio: a meta quod est trans, et lepsis acceptio: et est cù aliquia dictio aliud sua propria significacione designat ex his que præcesserunt et sequuntur, et ponit exemplum ex Cler. et enieid. Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris. et pro cavernis et receperat culis suis dominibus, et ex his post aliquot mea regna videt mirabor artillas, pro annos, neq; enim ex punctura aliud potest significare artilla. Metonymia interpretatur transmutatione in alia trans et onoma nomen, et est quando una dictio propter assimilatem quam habet cum alia ponitur pro ea: et quia hoc pluribus modis contingit: subiungit illius plures species

Donati.

Quarum prima efficiunt continens ponitur pro contento. *Eleg. 9. qnei nunc patet os libe-*
te tui laeq; enim patera libatur sed vnum quod in patera continetur aut ecclastrio cum
contentum ponitur pro conuentu. Eleg. 1. enei. crateras magnos statuunt & vina coro-
nant, neq; enim vina coronatur: sed patera in quibus vnum continetur: est pietreia mes-
somymia: cum inuentor alicutus rei ponitur pro illa re cuius frustina est. vt apud Ter.
In eius luctu, sinecerere & libero
friget venus, quod videlicet. & e
re sicut inuentrix frumenti. Bac-
chus vni, & vnu dea est amoris
& coitus, aut ediuerso cum rem
ipsam pro iuuenio repontimus,
vt qui dixit vnumq; prae camur,
pro baccho, ideo subdit, namq;
hic deus adest priesens. Est etiam
metonymia ch; efficiens pro esse
cui ponitur, vt tenebras explo-
rat iuertes & contristat fulgoze
ecclum, ch; pietreia ponitur pro
re q; fire illa materia, vt verg.
de. qnei. ferro accincta tenet.
Antonomasia interpretatur p
nomine ab anti pro & onoma
nomen: hoc est quod vice nomi-
nus proprii ponit. Et ponit tres
illius species. Ab animo, vt ma-
gnanim; anchissimae, p; qneas
per excellitiam magnitudinis
animi qd; est bonus animi. A cor-
pore, vt veri illi. enci. Ipse ar-
dus, s. polyphemus: qui alii
primitabat cyclopibus procerita-
te corporisq; est boni natura.
Extrinsecus. vt infelix puer. s.
Infortunatus. pro troilo ponit.
Et erat a bonis exteris qualia
sunt bona fortuna. Epitheton
interpretatur oppositio sine affectio, quo nomine greci appellant nomen affectuum. Is-
qui vero epitheton vocant affectuum qd; additum nomini proprio, ut dicit donatus, aut
etiam nomini substantivo exprimitur, quid proprium & inseparabile, ut ponit exemplum ex
Verg. ill. enei, quas dira celeno harpigo colit alie, & alibi dia car illa, & dicti fieri tot mo-
dis qd; an antonomasia, s. a bonis animi, a bonis fortunis & a bonis naturis. Unde oratores
consueverunt numeri locos laudandi & a contrariis & superendi. Synedoche interpre-
tatur comprehensione. Cicero intellectioem vocat, & accipit hic synedoche pro figura lo-
cationis, nam de figura constructionis alibi disputatus est. Sed cum plus minus ve signi
ficant verba & interlocutio, fit aut accipiendo partem pro toto aut pro parte totum: pro
parte exemplum: quo ponitur pars pro toto ex primo qnei, quibus tuorū pro iuuentus, cum
essent etrisenes & pueri non tantum puberes. Ex codē quoq; libro ponit exemplum quo
ponitur totum pro parte, ut incens a veritate portus, nam non possumus ponit pro vnde pon-
tut, alid ex Verg. ill. enei. Fontemq; ignemq; sceribant, neq; enim sceribant fontem: sed
partem aquae fontane. Sed cum in parte totum intelligimus dicit debete intelligi in par-
te multum totius illius partis.

Barbarissimus.

Onomatopeia interpretatur nominis fictio, nam cōponit ut onoma quod est nomen, pico facio vel fingo, ita tunc maxime si ex sono voce nomina singimus. Et ponit exemplū ex Verg. xj. quei. Ut coelo clamorū virum clangorū tubarū, nam clamare a sono vocis in homine, et clangerē a sono tubarum ficta sunt, tinnitus quoque eris dicitur, quod erat a sanguine pulsata. Crepitare quoque fictum est a sono rocio. vt Verg. j. Georg. atq; leuen iste

stipulam crepitantibus vrere flammis.

Hyperboleas interpretatur circuitio sine circulatio-

a per circuitū et phasis locutio.

Et sic quoties ornandū rei cay-

sa viūm exaggeratione de ea

dē re plura verba inculcando, et

ponit exemplū ex lib. iii. queid,

et iam prima nouo capro eo qd

satis erat dixisse: et iam aurora

illustrabat terrā et eodem mo-

do causa vituperandū aliquius

rei vītūr circuitione, i. longo

verborum ambitus sed nō ponit

exemplum huius speciei sed al-

terius hoc est quando tenetur

peim obsecē nāq circuitione se

gnificamus. vt Verg. iij. Georg.

hoc faciunt sc. test sensus, qd

equabus subducitur pastus et

busq; ne pinguestant quo tem-

pore admittere debet equos ac

foetus p: ocreas si quod sit ne

meatus excipiendi semini ob-

surcent pinguedines vītūr op-

trālationē clumpa ab agro quā

seruine spargendus est: cuius

suēt debent esse apperti et reser-

luti. Hyperbaton interpretatur

transcenſio ab hyperbeno qd est transcedens et fit quoties

verbis ordo mutatus, ut cererem corruptam vndis, torreparant flammis & frangere saxo.

Anastrophe est verborum tantum ordo prepositus, ut italiciam contra, pro contra italiciam.

Parenthesis est interposita formatio diuersę sententię, ut geneas (neq; enim patrius considerere mentem, pali-

sus amor) rapidum ad naues primitit achatem.

Temesis est vnius cōpositi vel simplicis factio una dia-

clīde vel pluribus interiectis, ut septē subiecta trioni,

transcenſio ab hyperbeno qd est transcedens et fit quoties

structura nō habet ordinem explicitum qui possit facile sensum p̄gile ferre, et ponit illius

quinq; species: quas deinde p̄equitur singulatim. Hysterologia interpretatur posterio et

sermo vel verbuni hysterion proteron interpretatur prius posterior et est quoties oratio

qd debuit postponi preponitur: et contrario qd p̄poni postponit, et ponit exemplū ex

j. queid, et torre, sc. gōrum enim fruges erant frangendē sāxō, i. molendē et in farinā

resoluendā: deinde torrendē i. furno inferendē ut coquerentur. Anastrophe interpretat-

ur inuersio: ib ana et strophe conuersio, et est quando dictio qd debuit p̄eponi posse

ponit et aduersorū inuersiō ab hysterologia quod illa in ordine prepostero duarum aut

pluriū orationum est: hec vero in duobus aut tribus verbis, et ponit exemplū ex

principio que, italiciam contra, pro contra italicā. Parenthesis interpretatur interpositio a

para, et inter, et thesis positio, et est quoties in alijs clausula interpenitit aliquid ex

traneum, ut verg. j. quei. Geneas rapidum ad naues primitit achatem, i. interposuit, et eos

enim amor patrius passus est mentem cōsiderere, i. quietescere. Lemelis interpretatur lectio,

si inuestio, et tēno, quod est incident, et fit quoties dictio cōposita diuersae partes cōponē-

tese interpolantur, aut vnu aut plurera verba, et illud est horae regio septem subiecta trioni

et eo quod est subiecta septē trioni, anti qui nō modo dictiones cōpositas ad hoc officiū diu-

Donati;

debant: sed etiam integras. vt qui dixit saxe cere comminuit brum pro comminuit cerebris
interfecta una particula comminuitur quod sequitur. Massili portant iuuenes ad littora tanas. pio eo quod portant iuuenes ad littora massilitanas. sub audi pigras interpositis pluribus verbis. hoc est portant iuuenes ad littora. Synchesis interpretatur confusio a syn-

conz chesio fuso. atq; ut dicit donatus est hyperbaton. hoc est oratio ex omni parte con-

fusa. t ponit exemplum ex. sc. gen.

Tris notus abreptas te. nam ut

dicit ordo est. tris naues abre-

ptas. t notandum est in ordine ab accusativo posse incipi: ut

frustra grammatici nescio quas

ordinis regula tradiderint. Atq; hyperbole interpretatur transcen-

sus. ab hypertrans et bolescan-

io. dicitq; fieri augendi aut mi-

nuendi causa. Elagendi. Verg.

in buc. Cadior egnis. hereda-

formosior alba. Minuendi ut qd

quisquis dixit tardior testudine:

quia testudinis incessus tardus

est. vnde plantus in sularia.

testudines istum graditbo gra-

dum. Allegoria interpretatur a-

lienam locutio: ab aliis quod est

varius sine diversis: test qd id

quod dicimus aliud est qd quod

volamus intelligi. ut vergil. in

calce. &. georg. Etia repus equi

fumaria soluere colla. per equi

intelligimus ingenii. Iuue. per

que magnus equos aurofice ne-

xit alumnus. t. exercuit ingenium

per colla fumaria. t. presudore,

exhalantia labore operis cōpo-

nēdi finire: t subdit allegorie se

stem species de quibus singu-

latum dicturus est. Frouvia inter-

pretat simulatio vel dissimulatio quoniam ironia est dissimulo sive canillorarie. t est

quando id quod dicimus per contrarium voluntus intelligi. t in hoc cū suo genere cōco-

dar: sed disert in eo qd in ironia est simulatio quodā canillatoria. vt Juno apud verg. iiii.

& nei. ad venerem. Egregia vero laudem. tc. qd. Non est magna laus qd tu t filius tuus qui

elitis duo magna numina qdols decepisti vnaq; similitudinem.

Itaq; si quis grauitate quadam

proniciauerit dicta ironice verbos sensu in cōtrariū vertitur. Simphasis interpretat

cōtraria locutio: ab anti. qd est cōtra. t phrasis locutio. t quādo in uno verbo subdit con-

trariū eius qd dicitur: csi ironia sit in pluribus verbis. vt bellus qd est būnūtūvum a ho-

nus. a. um. vnde dī bellū per cōtrariū quod nō est bonū: t lucus qui est sylva cōdens sapere

cōtrarium dicitur a luceo lucessuq; ex arborum opacitate minime lucet. Enigma inter-

pretatur obscuritas se monis ab enitome quod est obscure loqui. t ponit exemplum illū

qui inducit mā. em loquenti mater me genuit tc. t illud cleoboli lindī. Est unus genti-

tornati bona pignora bis sex: triginta cuius nati. sed duparti forma. significat annum

haber duodecim menses quorum quislibet habet dies triginta rotidem qd noctes.

& saxo cere comminuit brum. & massili portant iuuenes ad littora tanas. pro cerebrum & massilitanas

Synchesis est hyperbaton obscurū: & ex omni parte cō-

fusum. vt tris notus abreptas in saxa latētia torquet.

Saxa vocāt itali mediis qua in fluctibus aras. Est au-

tē hic ordo. tris naues abreptas non torquet in faxa:

qua faxa in mediis fluctibus latētia itali vocāt aras.

Hyperbole est dictio fidem excedens augendi minuen-

diue causa. augendi. vt niue candidior. minuendi. vt

tardiortestudine.

Allegoria est tropus quo aliud significatur. & aliud di-

citur. vt Et iam tēpus equum fumantia soluere col-

la. hoc est carmen finire: huiusmodi species multae

sunt: ex quibus septem eminent. Ironia. Antiphasis

Aenigma. Charentismos. Paroxmia. Sarcasmos.

Astylos.

Ironia est tropus qui per cōtrarium conatur ostendere

quod dicit. vt Egregiam vero lande & spolia ampla

refertis tuq; puerū tuus: hac vbi grauitas proniciā

tis adiuuerit cōfiteri videbitur: quod negare intēdit.

Antiphasis est vnius verbi ironia: vt bellum quod mi-

nime bellum est: & lucum quod minime lucet.

Aenigma est obscura sententia per obscuram similitu-

dinem rerum. vt mater me genuit: eadem mox gi-

gnit ex me: significat enim aquam in niuem con-

uerti: & ex eadem rursus effluere.

Ferdinandus

Barbarismus.

Charientisimos interpretari potest gratiositas. a chariento, quod est gratiosus. et est qm id qd duru dicitu esset: initioribz verbis tperam, vt si sacrilegiis fure dicamus, et ei q sit strabo poetu et ponit ex Epliut si quis dicat: q fluit me ne quisqz: et respodeat quis huic interrogations bona fortuna. et dicere debuisse nemo te quesiuit. Paroemia interpretatur prouerbii: et est sententia longa vnu cōprobata et experta ad id qd volumus efficiētis usurpata. vi Terentius phoz. Aduenius stimulis calces, no subdu defaciat. Id quoqz i adelphis luvus est i fabula. qd significat tacitus esse qm is de q era sermo aduentat. Sarcasmos interpretatur derisio no q chiq sed q a capitali odio proficisci qualis est illa ex euā gelo. vali qui destruis tēpisi dei tūn triduo illō tēcificias. trivaturs a saxe sarcos qd interpretat caro qd que ea vittur virā petui illi in quem inuehitur. Vergilius. tū. c. n. En gros. et. Iacobus i. mortuus metire agros et helvetiā cadaver. strato. terrā pīgēndo. Alstymos interpretat urbanitas qm alrys est vīds dicuqz donat hunc tropū multiplicit patere. vt quicqz urbanus dicat alystymofiat et sunt ille facieqz de quibus. Juue. Et salibz vepemēs intra pomeria natus. Cler. abe. Quā bausi no dī, amet tua carmina meui. cum vīrēqz sit pessimū vīs atqz alter illo mal' poeta. sed qd sequit magis spectat ad vībanitatem. qd iungat vulpes mo re pueror qui plottello adiungunt mares et dicit Horatius. Et mulgeat hircos, vnde no magis possit spectare lac q ex gallo

Chrientisimos est, quo dura dictu gratius proferuntur. vt interrogati bus nobis, num quis nos quaerierit, respōsum detur. bona fortuna, exinde intelligitur ne minem nos quaerisse.

Paroemia est accommodatiū rebus tēpōribusqz puerbiū ut aduersus stimulum calces, & lupus est in fabula. Sarcasmos est plena odio atqz hostilis derisio, vt enagros, & quam bellō troiane petissi. Hesperiam. metri reiacens.

Alstymos est tropus multiplex. numerosqz virtutis. Nam alstymos est quicquid rusticā simplicitate caret & facetas satis urbanitate exponitur. vt qui bauis non odit amet tua carmina meui. atqz idē. iungat vulpes & mulgeat hircos.

Homoēsis minus nominarei per similitudine ejus qua magis nora est demōstratio. Huius autē tres sunt species. Icon. parabola. paradigma.

Icon est personarum per se velerorum que personis accidunt cōparatio. vt os humerosqz deo similis.

Parabola est rerum genere dissimilium comparatio, vt qualis mugitus fuit cum faucius arantaurus, & in certam excusit ceruice bipennem.

Paradigma est exempla hortantis vel deterrētis enarratio. Hortatis. vt Autenor potuit mediis elapsus achiui, illiricos penetrare siuus. Deterrentis. vt anno sic phrigius penetrat lacedemonia pastor. Ledamqz Helenam Troianas vexit ad v̄bes.

gallinaceo. et inquit Polinius. Homoēsis interpretatur similitudo: et est quoties min' no rū, cōparatione et similitudine magis noti demōstram: cui tres subdi species quas ordine prosequit. Iēo interpretet imago sine similitudo. et est quoties res eiusdem gnis comparātur. vt. Cler. j. c. n. Os humerosqz deo similis, qm pulchritudo queqz assimilat pulchritudini alicuius deitatis et hō sedm Epicuram maximēbōz similitudine teneatur. Parabola interpretat cōparatio: et quoties res diuersorū genetū iterat cōparatur. vt si Cler. d. h. c. n. cōparat lao coēta tauro sacrificiō d' ex ceruice itētō sacerdotis impacta securis. Et tō sensus qd talis erat lao coētis mugit' et clamor: qm taurus. et. Paradigma ato. s. interpretat ex epliū qd sole accōmodari dictis factis. idqz vedict: horde inuit deterrētū causis. hortatis. vt Cler. j. c. n. Autenor potuit mediis elapsus achiuus. qd. Autenor potuit ex meis postibz in italia reire. et quaeas qui autenor potior atqz melior est ne poterit. De hō tūne deterrētūqz. vt i. d. Cler. v. c. n. Ut nō sic phrigius. et. et est sensus qd quaeas sic venit in italiā. vt raper etiam in qz admodū Paris lacedemonijā raperet helenā.

Differentiae
DIFFERENTIAE EXCERТАЕ EX
Laurentio Valla ab ANTONIO Nebrisensi.

De litera A.

- A** Bsinentia est rebus alienis cohibitio
Continentia est tantum a propriis voluptatibus.
Abdico filium.i.viuens a bonis expello.
Exheredo filium.i.testamento a bonis prohibeo.
Acus est:qua sarcinatores vestes sarcunt.
Acicula vero qua mulieres vtuntur ad ornatum.
Abhorreo ab omni humanitate.i.alienus sum.
Exhorreo inimicos.i.illos per timesco.
Accessus est aditio sive appropinquatio.
Accessio est adiectione sive incrementum;
Actio caularum recte dicitur & non actus.
Actus comediarum recte dicitur & non actio.
Acta & actus sunt rerum priuatarum & familiarium.
Gesta sunt rerum publicarum & magistratum.
Actor & causidicus est alicuius reipresentator.
Auctor est vt ita loquar alicuius reifactor.
Actio sunt grana in unum racemum coeuntia.
Baccæ vero cum sin parua pomadisperhus nascuntur.
Accusa est minutarum rerum congeries.vt salis.
Strues est proprie lignorum compositorum.
Strages est cadaverum multitudine iacentium.
Sarcina est vensilium quæ ad cultum pertinent.
Accolla est qui iuxta locum habitat.vt accolla pontis.
Incola est qui in loco habitat.vt incola montis.
In quilius est qui in aliena domo vel agro habitat.
Accusare est ostendere aliquem peccuisse.
Inculcare vero est mores alicuius reprehendere.
Excusare excusationem accusandi facere.
Adeo pro intantum.sequenti particula.vt
Adeo pro valde non sequenti particula.vt
Aduocatus est qui alteri ad est.vt cumq; illi faueat.
Patronus est qui agit causam maxime accusati.
Cliens vero est cuius causa a patrono defenditur.
Adorare fitetiam sine verbis cum genuum plicatione.
Suplicate fit sine genuum plicatione sola voce.
Addicere est in auctione aliquid vendere.
Liceri & licitari est pre cium in auctione facere.
Adsum:ides praefens vel propesum.
Adsumbit:ides ita deo & patrino tibi.
Aduersor tibi:ides contrariuistib; sum.
Aduersor te.i.vultum auerto a te quem detestos.
Aduerto oculos:ides aliquo oculos conuerto.

Laurentii Vallæ.

Auerio oculos: id est alicunde oculos conuerto;

Admoneo manum vulneri: id est appono & applico;

Amo me manum vulneri: id est remoueo.

Ad votum mihi euenit: id est ut ego oprabam.

Ex sentencia mihi euenit: id est ut ego intelligbam.

Adulterium est quod in nuptiam committitur.

Suprum est coitus contra legem violentus.

Aedes in singulari et in plurali est tēplū: et semper addiscūs

Aedes in plurali domum profanam significat.

Aestimare est taxare: quod dicitur apparet.

Existimare est iudicare. Extimare considerare.

Aequalis est aequus & coetaneus.

Aequabilis est aequalis in priori significatione.

Adilis est qui ad dilatum administrat.

Adilitus vero: qui ad dilatatione perfunctus est.

Affectus siue affectio est in animo: quod mens non est.

Afficio te iniuria: id est facio tibi iniuriam.

Afficio te beneficio: id est facio tibi beneficium.

Agitur mecum præclare: id est bona conditione sum.

Agitur mecum male: id est malo siatu sum.

Actum est: semper in malam partem accipitur.

Agere gratias: est verbis gratitudinem ostendere.

Habere gratiam vel gratias: est in animo.

Referre gratiam est re ipsa beneficium dissoluere.

Aguntur animalia a sessoribus & insigitoribus.

Ducuntur illa qua sponte ducem sequuntur.

Trahuntur qua per vim & raptando portantur.

Portare est ferre & suo corpore baiulare.

Vehi est equo, naui, curru, & similibus.

Agere præter alias significationes est rerum immanentium.

Facere est rerum in materiam exteriorem excentium.

Age aduerbiū cum singulari iungitur.

Agite cum plurali. Agedum cum singulari & plurali.

Ager modo est territorium vrbi circumiectum.

Ager etiam est locus quem ruricolum.

Arnum est quod frumento seritur ab arando.

Fundus est agri pars: ut vinea, oliuetum, pratum.

Prädiū est possessio rustica siue urbana.

Campus est planicies terræ ampla & grandis.

Area est planicies angustior in agro vel in vrbe.

Aliquantis per & paulisper ad breue tempus pertinet.

Tantis per proin tantum postulat adiungi dum pro donec.

Alter de duobus dicitur: aut de secundo loco.

Alius de pluribus dicitur: & quandoq; pro diversis.

Differentiae

Albani ex oppido alba in latio dicuntur.

Albenses ex oppido alba ad fuscum lacum.

Alumnus non qui alit: sed qui alitur.

Ambitio in animo est eius qui cupit honores.

Ambitus in actu eius qui in pecuniis honorem habuit.

Amor ad omnes res pertinet. vt amor vini & vxoris.

Charitas ad hominem tantum pertinet.

Charitas est penuria, quam indociti carissimam dicunt.

Amare est cum affectu & vehementissime,

Diligere est cum ratione & remissius.

Adamare est amatorie aliquid amare.

Amicushonestares ei: vnde est amicitia.

Amicas si ad virum referatur in honestares est;

Amator qui modo amatorio amat.

An particula coniunctio est: per quam interrogamus.

Aut coniunctio quoq; est, sed peream non interrogamus.

Annum tempus est quod per annis pacium durat.

Annum festum est: quod iemel in anno contingit,

Ante hac legi: id est ante hoc tempus legi.

Post hac legam: id est post hoc tempus legam.

Antiqui dicuntur & senes & veteres.

Senes dicuntur quantum ad ipsorum virtutem priuatam.

veteres dicuntur quod alia aetate vixerunt.

Appeto cum affectu qualiacumq; illa sunt.

Expetotantum honesta: vt virtutes.

Apparare ad pompam tantum pertinet.

Preparare vero est aliquid ante parare.

Apparere alicui: est illi ministerium exhibere.

Apud me est liber, personam & locum significat.

Penes me est liber: personam & dominium.

Argutus est: qui est acuta quadam solertia.

Argutus est sonorus: argutus quoq; breuis.

Armiger est: qui domino armam, praelio ministrat.

Armatus: qui armis ad pugnam int. ructus est.

Arctere est prohibere ac jetare, vnde ars dicitur.

Abigere est a loco fugare, vnde abactores: & abigei.

Assurgere alicui est in honorem illius surgere.

Surgere est quocunq; modo se erigere.

Assentari est falso laudare utilitatis gratia.

Adulari vero est interuire, vt honorem mereamur.

Blandiri quanquam est tactus ad animum transfertur.

Assicere est remotum aliquid capere.

Consciscere semper fere mortem desiderat.

Detinere est ab imperio alterius se subtrahere.

Affirere est affirmare & in libertatem vindicare.

L aurentii Vallae.

A sieuerate est vim atq; animi motum addere.
Autem coniunctio posponitur, huic negationi non.
Sed vero postponitur neq; tum, sane, iam, enim, atq;
Ausculto te dicimus: sicut & audio te.
Ausculto tibi: est obtempero tibi.
Audiens sum te, tantum valet quantum audio te
Audiens sum tibi non audio tibi. i. obediens sum.
Auis est quæ parit ouapennisq; prædicta est.
Volucris est quæcumq; volat, vt apis, culex.

De litera. B.

B Arba vt inquit Seruius est hominum.
Barba vero in numero plurali quadrupedum
Mentum vero est ipsa barbae pilorumq; sedes.
Benefactor est qui cuiquam benefacit.
Beneficiarius in quem beneficium collocatur.
Bene aliquid accipitur pro valde, vt bene doctus.
Male aliquando accipitur pro non, vt malefanus.
Bellum est totum tempus quo in militia sumus.
Prælium ipsi intrantum armorum certamen.
Pugna etiam circa arma sit solis verbis.
Beatus est qui omnibus rebus ad vitæ summa abundat.
Felix qui omni um bonorum composite est.
Bonum genus est ad utile: iucundum & honestum.
Bonitas vero idem est quod benignitas.
Bractea renuis est & sua sponte plicatilis.
Lamina vero crassior: vt ex qua armata sunt.
Bucca pars illa est: quæ inflatur vt in cornicine.
Mala est rotundum illud quod est supra buccam.
Gena tum oculorum tegmen est: tum malam significat.
Cilium est ambitus genarum, vnde supercilium.

De litera. C.

C Edotibi & concedo tibi, i. non repugno tibi.
Cedo cedite: id est percutio & occido.
Catalis sunt ferarum: quæ fere ex raptu viuunt.
Pullus vero cicurum vt asinum equi: & auis.
Fetus generalius est: vnde fortificare & fortura.
Capitale odium: quod & caput & vitam alterius petet.
Capitale vitium propter quod geccans puniatur.
Capere est sponte vel non sponte accipere.
Sumere est ultro & non sponte alterum capere.
Caprare est velle capere & insidias parare.
Candet dicit Marcellus quod ligulum est.
Candet etiam quod candidam & album est.
Causari ea causam rei gentia afferre in accusationem.
Causare nunq; apud idoneos inuenitur pro efficerre.

Differentias

Caupona est taberna vbi vinum venditur.

Caupona quoq; mulier quæ vitium vendit;

Calumniari dicit Martianus est falsa crimina intendere.

Pravaricari dicit Vulpianus causas aduersariis dare.

Ceruix in singulari est posterior colli pars.

Cernices in plurali pro superbia ponitur.

Collum omnes partes in solidum complectitur.

Iugulus est anterior colli pars. vnde iugulare.

Celebris palseus ponitur: vt locus & homo celebris.

Freqaens actiue & passiue: vt vrbs & senatus.

Calebs est qui duxit vxorem legitimam.

Maritus est qui vxorem per leges accepit.

Certum est modo: accipitur pro manifestum.

Certum est pro deliberatum est iungitur in finitiyo.

Censor est: qui in administratione censura est.

Censorius est: qui perfunctus est censura.

Circunstare pro eo quod est circundare.

Circunstere pro eo quod est circumuenire.

Circiter frequentissime ad numerum referuntur.

Referuntur quandoq; ad tempus & ad locum.

Continuo, protinus, statim, notum est quid sint.

Quod si additur negatio: valet pro non ideo.

Commeatus in singulari est licentia. vtrita dixerimus: ad tēpus.

Commeatus in vitroq; numero est alimēta publica & priuata.

Commendo te regi. id est committote.

Commendote apud regem: id est laudore.

Commentarius est in quo res nuda scribuntur.

Librisunt in quo auctorum operadi uiduntur.

Volumen est minusquam liber.

Concilio amorem dicimus: sed non gratiam.

Inimus gratiam: sed non inimus amorem.

Reconciliare & in gratiam redire idem.

Conciliamus nouos amicos: reconciliamus veteres.

Comitari est minoribus comitatum præstare.

Afflari est comitatum alicui præstare quoconq; modo.

Deducere est aliquem de illius domo comitari.

Reducere est illum ad illius dominum comitari.

Cœnaculum est pars domus superior ad quoscunq; usus.

Cœnatio est locus inferior ad cœnandum.

Comes est qui alterius ductum sequitur vtcunq;.

Socius est in negotiis seris rebus & laboribus.

Sodalites est in leuioribus & iocosis & voluptuariis.

Comes est benignus & qui aliis in seruit. qui festiu dicitur.

Colli: ea monticulus separatus sive pars montis.

Iugularis est sic dicam ipsius montis arduitas.

Laurentii Vallæ.

Clinus est eadem arduitas sed clemens.

Promontorium est mons in mari prominens.

Coxa expars suprafemora vertebramq; ipsum.

Femora partem cruris exterioris significant.

Femina partem interiore meliore emigrantum.

Copia in singulari est facultas, & iungitur do & facio.

Copia quog; est abundantia, vt vini & olei.

Copia in numero plurali est exercitus.

Condicatio est denunciatio sive actio in personam.

Conditio vero fortunam dicit sive ordinem.

Corpus in nobis viuentibus est: vnde corpulentus.

Caro est cadaveris qua & pulpa dicitur.

Consolor & consolatio verbis fit in aliquius calamitate.

Solor & solatium rebus ipsis fit in alterius aegestate.

Solamen magis est poeticum quam oratorium.

Corporeum est existens in materia corporaliter vnde lapide.

Corporale est existens in materia corpora: vnde domus.

Complodere est manus in unicem illis as collidere.

Explodere est cum sonitu emanibus elicere.

Supplodere est pedem terrae incutere.

Cordi est mihi ire aliquo, i. placet mihi ire.

In animo est mihi ire aliquo, i. constituo ire.

Compertum est & exploratum est mihi, i. scio.

Constitutum est & deliberatum est mihi, i. decreui.

Consulo te: id est consilium peto: vnde consultor.

Consulotibi. id est consilium do. a. quo ei consultus.

Conuenit mihi decens & conueniens est mihi.

Conuenit internos. id est, controuersia non est internos.

Conflauit & alienum, i. factus sum debitor.

Dissolui & alienum, i. quod contraxi solui.

Consternere ad corpus tantum pertinet.

Consternari ad animum quam mens turbata est.

Consul est: qui in administratione consulatus est.

Consularis: qui iam perfunctus est consulatu.

Crimen modo pro delicto: modo pro criminatione.

Flagitium proprium est in libidine quasi flagris dignum.

Crudus est qui a greedificulteri concoquit.

Crudus etiam est: qui habeta spectum trucem.

Crudum etiam est vulnus quod est recens & sanguinolentum.

Crudum etiam dicitur non coctum & immaturum.

Crepitus est sonitus violentus ex acris impulsu.

Crepitus etiam est ventris ventus exclusus, peditum.

Strepitus sit excorum & vocum collisione.

Fremitus est strepitus vehementior.

Stridor est actior & quasi sibilans collisio.

Differentia;

Confero me ad Catonem: non in catonem id est eo.

Confero beneficia in Catonem: non ad catonem. i. do.

Cum primū communictio est: vt cum primū veneris dabo libris;

Quam primum aduerbiū est pro cito. vt quā primū dabo.

Cum anidicuntur a Cumis oppido campanis.

Comenses a como oppido Galliae cisalpinge.

Culpa medici perit qui moriurus non erat,

Defectu medici perit cui medicus non assuit.

Cum preposito nūc iungitur renotanti instrumentum.

Cum coniunctio si refertur ad tum. rei minori iungitur.

Tum vero rei maior: vt cum pecunias. tum vitam.

Tum & tum inter a qualia. vt tum pecunias tum libros.

Coloris vestes sunt: que nativo sunt colore.

Verticoloris: que nativum colorem mutauerunt.

De litera D.

Debellare est bello vincere & bello capere.

Expugnare est pugnando vincere & capere.

Propugnare est pugnando defendere.

Impugnare & oppugnare est pugnando lacerare.

Decus est honorificentia ex rebus preclaris genesis.

Decor est pulchritudo ex decentia rerum & personarum.

Desipio & desipisco est aliquid a sensu deficio.

Resipisco est ad meliorem mentem redeo.

Descendo de monte. i. de alto attimum locum.

Descendo incertamen. i. de uno in periculis sum.

Deuenimus in platum: in vallem a loco altiori.

Deuenimus in paupertatem a maiori fortuna.

Despicio inferiores me loco & fortuna.

Suspicio superiores. id est admiror vel aspicio.

Dispicere est circumspicere & prouidere.

Diligere est magis idoneum ad res gerendas cernere.

Eligere vero est ex multis ad nostram utilitatem.

Coaptrare est eligere inter collegas & pares.

Declamator est qui studet apud rhetorem.

Orator est qui veras causas in iudicio agit.

Defunctus officio est: qui suo officio est perfunctus.

Defunctus quoq; vita quiritam finiuit.

Deturbare est violenter & deorsum deicere.

Extrubare est eodem modo & loco deicere.

Disturbare est dissipando diruendoq; deicere.

Deprecor supplicium: id est detestor & exortor.

Deprecor veniam: id est precibus veniam precor.

Imprecor est alicui malum & infortunium precor.

Decuriones sunt quidenis equitibus ex nobilioribus presunt.

Centuriones qui centum ex inferioribus presunt.

Laurentii Vallae.

- D**epectus dicit Vulpianus qui turpiter pactus.
Pacius est qui quomodo cum g̃ pepergit.
Decedere est ex officio abire: vnde dicitur **dēcessor**.
Succedere est in officium ire: vnde dicitur **successor**.
Decedere vita; est officio vita excedere.
Depositor est qui depositum alicuius fidei credit.
Depositarius vero, cui depositum creditur.
Discere est: vt aliquid intelligas quod ignoras.
Editcere vero est: vt memoria complectaris.
Dediscere est quod didisceris obliuisci,
Dicere proprium est oratorum & eleganter loqui.
Dictitare est frequenter loco & tempore dicere.
Dictare est alio verba excipiente vt scribat dicere.
Docere discipulos notum est quid significet.
Dedocere est quod alter docuit falli ostendere.
Dico sententiam in senatu quasi consiliarius.
Fero sententiam in foro: quasi prator sine iudex.
Dicere leges est ad eos quibello superati sunt.
Ferre leges est ad suos. vnde legum latores.
Dies pro certo die: generis est masculini.
Dies pro tempore femininum est: & caret plurali.
Domus quando facit domi: locum significat.
Domus cum facit domus: edificium & familiam.
Dolitera stabellario ad aliquem perferendas.
Doliteras ad amicum: vt eas legat.
Dono te corona est premii & honoris gratia.
Dono tibi coronam notum est quid significet.
Dotib⁹ fidem i. personam tibi iuro & promitto.
Habeo tibi fidem. hoc est tibi credo.
Dudam & iam dudum de brevi tempore dicitur.
Nuper: pridem: & iam pridem de longiori.
Diu & iam diu est per longum tempus.
De litera. E.
- E** pulæ sunt cibi solenniores & coniuvium publicum.
E dicere est magistratum regum q̃ vnde edictum pr̃toris.
In dicere est denunciare: vt indicō bellum hostibus.
Elogium est testimonialis laudis, vel infamie.
En nominatio & accusatio iungitur: vt en priamus: en capellas.
Apud oratores exprobando: cum nominatio, vt en homo.
Ecce apud Vergilium semper de re improvisa.
Erepublica: id est pro rep. & utilitate rei pub. est.
Eregione domus meæ. pro ex opposito domus.
Ex tempore dixit pro ex improviso dixit.
Ergo & igitur brevioribus adhibentur conclusionibus.

Differentiae.

Quare, qua propter, quam obrem maioribus?

Etsi quanquam in principiis poscunt in dicatuum;

Quamvis, licet tametsi, in aliis locis subiunctum.

Euentus, iussus, permisus, in singulari quartae declina.

Euenta, iusta, permissa, in plurali secunda declinatio.

Excubiae tam diurnae quam nocturnae dicuntur.

Vigilis tantummodo nocturne diuina in illis.

Exemplum ei, quod sequimur aut vitamus.

Exemplar ex quo simile aliquid facimus.

Exiit quod eminet & exurgit cum motu.

Extat, quod eminet & superfluit sine motu.

Exprobare est immemorem beneficium culpare.

Imputare est circa reprehensionem id facere.

Esse presentis verbi infinitiu*m* ei. Fore futuri.

Eodem modo differunt adeste, adfore, professe, profore.

De litera F.

Faciō te certiore, non facio certum: neq; ago.

Facio rem gratam, rem diuinam, dānum non ago.

Facies magis ad corpus pertinet, vt facies longa.

Vulnus ad anūm refertur: vt vultus tristis.

Factio est diuīsio ciuiū in diuersa studia.

Seditio cum populo discordē res aduenit.

Fama gracie, idem est q; rāmor latine, sed rumor est tantum.

Derequacē recens est & sine timore.

Fama vero etiam de antiqua dicitur: & de alicuius celebritate.

Fatuus est insipiens tracium a ciborum sapore.

Stolidus qui proxime ad naturam pecorum accedit.

Stultus improuidens est & imprudens.

Facile scribit pro eo quod leuiter scribit & non laboriose.

Facile princeps oratorium est, i. non dable princeps.

Fero auxilium, do auxilium recte dicuntur vtrumq.

Do opem non dicitur: sed fero opem, vnde opifitor.

Festus dies recte dicitur & non festiu*m*, vnde festum.

Festiu*m* homo est iucundus, vnde festiu*m*itas.

Feru*m* homo qui anūm feruum obtinet.

Ferox homo, qui animosus est ad certandum.

Fessus est fatigatus siue animo siue corpore.

Defessus & defatigatus, qui amplius fatigari non potest.

Ficus fīcīvel fīcīus pro fructu & pro arbore: generis est feminī.

Ficus fīcī, genere masculino, pro morbo accipitur.

Filius, Pater, Mater, magis ab oratoribus dicitur.

Gnatus, Genitor, Genitrix, magis sunt poetarum.

Fingere dicitur: qui forma: ducit ex luto: & dicitur plastes.

Effingere qui ad alterius formam aliquid effigit.

Flece ex lacrymas effundere in dolore.

Laurentii Vallae.

Gemere est præ angustia in somnum cœmpere.

Plorare est voce flebili dolorem suum aperire.

Plangere est percusione membrorum se affligere.

Eulare est alta voce flere quod est mulierum.

Voci ferari est non modo dolor: sed indignatione ostendere.

Lamentari est oratione tristi cladem tellari.

Felix est qui prosperitatem recepit; ut homo felix.

Prosperum est quod felicitatem assert: ut sidus.

Felix eram aliquando ab auctoritate dicitur.

Fœnere tibi dicitur sicut mutuo tibi & promitto tibi.

Fœneror abste sicut mutuor abste & stipulor abste.

Fœnus est prouentus ex ipso solo: quod est naturale.

Fœnus quod est usura: a priori significato defluxit.

Vestigial ex omni praedio est vel publicum vel priuatum.

Fructus est: quicquid exterræ fructu in cibum vertimus.

Seges est: ex qua conficitur panis non demessa.

Seges etiam est terra: sementi excipienda subacta.

Frondes sunt tantum arborum.

Folia etiam sunt aliarum rerum: ut florum, Herbarum,

Frustra est potiri aliquare proter seipsum.

Fugiti est officium munusq; agere.

Potior cum hoc nomine res genitio plurali iungitur.

Potior alias cum ablativo & significat obtinere.

Delitera, C.

Gefus est actio quædam & corporis pronunciatio.

Gestio est administratio quædam & actio.

Gemmes sunt lapilli omnes preciosi si praeter margaritam.

Margarita est que in choncha nascitur.

Vnus vero est: cum magnitudine in solitam excedit.

Gratus est in aduersis: lucundus in prosperis.

Iucundus non est letus: sed qui lenitatem assert.

Gratulari alicui est verbo testarise gaudere de illius felicitate.

Grataritdem: nisi quod magis poeticum & oratorium.

Gratificari est beneficium minor conferre.

Gratulum facere est majoribus inferire.

Graue est quod suapte natura est ponderosum.

Granum etiam virtus per translationem dicimus.

Gremium est intra complexum formineum in femininis.

Sinus est intra pectoris brachiorumque complexum.

Sinus etiam est vestris fluxus & litore curvitas. Delitera, H.

Abeo rationem salutis. i. habeo respectum.

Constat ratio. i. rationem legitimam esse ostendo.

Habeo orationem di. imas: non facio orationem.

Facio sermonem dicimus non habeo sermonem.

Heis semper iungitur datum: ut hei mihi qualis erat.

Differentiae.

- Heu accusatio & nominatio non nunquam.
Vix semper datus iungitur. ut & tibi causidice.
Histrio est qui personatis fabulas in cæna agit.
Mimus qui quo quis in loco gesiculationes exercet.
Hiare est aliquid sua sponte vel externa vi.
Hiscere est tantum oris & quidem humani.
Hortus est vobis sunt holera quibus vescimur.
Horti sunt arboribus constitutis oluptratis gratia.
Hospes est qui in aliena ciuitate est.
Peregrinus est qui in propria ciuitate non est.
Hic ad primam personam vel ad respirationem personæ pertinet.
Iste ad secundam personam vel ad res secundam personam.
Ille ad tertiam personam vel ad restertia personam.
Eodem modo differunt aduerbia ab eius tracia.

De litera I.

- I** Am notum est quid significeret iam venit.
Vsurpat quoque pro tunc. & si sedet iam non stat.
Interdic tibi aqua & ignis: non aquam & ignem.
Interdicitur tibi a me aqua & ignis &.
Interdicitur tibi ame aqua & ignis.
Incumbo studiis vel in studiis: vel ad studia.
Incumbo ore misericordia: non in tempos vel ad remos.
Intercedit mihi tecum amor. i. amor est internos.
Intercesserant tribuni. hoc est se opposuerunt.
Instituta sunt boni mores ratione sumpti.
Institutiones sunt praceptiones quibus doceamus.
Indulgentia est molis & delicata educatio.
Venia etiam quandoq; indulgentiam significat.
Infidus est cui non est fidendum: a fido fides.
Perfidus est qui fidem violat: fides fidei.
Infensus est vehementer iratus & odium gerens.
Infensus vehementer molestus & nocens.
Indiem viorantur. i. dic i. presentis ratione habeo.
Indies feneisco. i. quotidie magis efficior senex.
Inhibemus rem incepitam. ut tela inhibet latini.
Prohibemus autem incepitam: ut hospitio prohibemus.
Inuertere est rem aliqua: n. in contrarium vertere.
Peruertere est rem aliquam in malum vertere.
In manu mea est negotium. i. in potestate mea est
In manibus enim liberdad en inter manus meas.
Ingredior forum. i. intrare in forum.
Ingredior id est ambulo. ut si has ingredere.
Interrogamus causa aliquid intelligendi.
Percontamus vero gratia argumentandi.
Scilicet am. ut vox indicat intendi gratia.

Laurentii Vallæ.

Introdueo te, id est interioribus claudo.

Intercludo te, id est iter tuum claudio & impedio.

Incedere est ambulare cum fastu & pompa.

Ambulare simpliciter pedibus ingredi.

Impendere est quasi super caput in ruinam mininere.

Impendere penultima brevi est quasi dare.

Perpendere est exacte penderare & examinare.

Appendere est suspendere & ad lancem ponderare.

Inter cenandum venit, id est dum essem in cena.

Interagendum dormio, id est dum sum in actione.

Impono tibi onus, id est iniungo tibi onus.

Impono tibi, i.e. decipio te, unde imponores dicti.

Inficiari & inficias ire, i.e. negare: sic dicitur ut.

Opemferre & suppetias ferre, pro auxiliari.

Indoles in pueris est signum futura virtutis.

Indoles etiam in malum accipitur sed raro.

Locus & iocari proprie ad verba tantum pertinet.

Ludus & ludere ad facta, ut ludere pilæ.

Gerfacere est, quod imperiti dicunt intinerare.

viam facere est ubi via non erat aperire.

Munire viam est reficere & repurgare.

Iter habere est iter aliquem esse facturum.

De litera, L.

LA bare aliquid est, ruere & repente cadere.

Labi vero est leniter sensimq; descendere.

Lacefio prouoco, quod est incertamen vocare.

Plerumq; in bonum non unq; in malum accipitur.

Latebra hominum proprie dicuntur.

Latibula sumferarum, sed quædoq; confunduntur.

Legere literas, Legere libros notu en, quid significant.

Petlegere literas est vñq; ad finem legere.

Eodem modo differunt vigilare & pernigilare.

Negare, pernegare, agere, peragere, & similia.

Leges sunt aut principis, aut populi alicuius liberi.

Rogationes dicebantur, quia populus rogabatur.

Leuo & alleuo en, molestiam laboremque extenuo.

Subleuo est auxilium defensionemque præt. o.

Litera in singulari est vnum elementum, ut a b.

Literæ in plu: a' i est epistola qua inquitur.

Libertus est qui de seruo liber factus est, semperq; habet.

Relationem ad cuius est libertus, ut libertus casaris.

Libertinus idem significat, nisi quod est absolutum.

Libertas aliquando in bonum accipitur.

Licentia vero cum quis libertate abutitur.

Libris uat in quo, auctorum opera dividuntur.

Differentia.

Volumina sunt minora quam libri.

Ludicru^m substantine est quodcumq; lusori^m opus: vnde;

Ludicus ludicra ludicru^m, non dicitur Priscianus ludicre.

Lucus et filua coedua deo vel homini consecrata.

Saltus filua vbi pecudes hyemate aut si suare solent.

Nemora voluptatis causa constant arte siue natura.

Silua est vbicunque sunt arbores coeduae vel inceduae.

Lues est morbus in homines faciens & pecora & agros.

Pestis est pestilentia: q; aut cito occidit: aut cito abit.

Lubricus locus est in quo neque asinistere.

Lubrica est anguilla: quæ non potest retineri facile.

Lubrica aeras, in qua qui sunt facile labuntur.

Luce & tenebris: pro die ac nocte accipiuntur; sed primaluce, & primis tenebris, est principio dicti, & principio noctis.

Prima die, primo nocte respectu secundæ dicitur. Reperitur vero luci pro luce; vesti per pro vespe, & ruti pro rure. carthaginapro carthagine. Sed Seruus vult hoc non mina urbium propria debere ponii in datiuo.

De litera M.

M Ale dente sentio, exissimo iudico non errore sentientis.

Sed eius de quo sentimus vitium designat.

Male audio: est malam famam habeo. q; i. infamor.

Magni, parui, tanti, quanti, in genitivo solum in ungūtū cum illis verbis interest & refert. vt magni interest, parui refert. Cetera in nominativo vel adverbialiter, vt plurimum interefit. Sex pronomina in ablativo mea, tua, sua, nostra, vestra, cuius.

Malleolus est in modū mallei rostrum habens aptus plantationi.

Sarmentum est arcfaetum: quod igni referuatur.

Palmes est cum in vite frondes vrasq; habet,

Marinum est quod in mari est: vt piscis marinus.

Maritimum est quod iuxta mare est, vt vrbis maritima.

Transmarinum quod trans mare est, vt bellum transmarinum.

Meditari prater eam significationem quam habet im promptu est, etiam ad aliquid se exercere, vt ad palestram.

Memoria tenet recte dicitur: non memoriter teneo.

Memoriter recito, memoriter pronuncio: non memoria.

Memoria & memoriter complector, reperio, recolo.

Memini pro recordor genitivo & accusativo iungitur.

Memini pro mentione facio genitivo & ablativo cum de.

Mellis tum ipsa mesio est: tum seges iam matura.

Sementis seu satio: siue vt dicam seminatio.

Semen est quod in terram subactam iacit.

Seminarium est locus vbi plantæ ad transplantandum seruntur.

Mercede est mercede operari & in militia exerceri.

Vnde meritoria taberna: quo sine mercede non est aditus.

Et meritorius puer qui mercede proficiat libidini.

Meritoria puella non dicitur, sed meretrix, quia meret.

Mercor de te bene: id est beneficium in te confero.

Mercor de te male: id est mala in te contuli.

Demereor amicos: id est beneficiis illos obnoxios facio.

Emereor vnde emeritus alabore cestare.

Ministerium in singulari est ministri opera.

Ministeria in plurali pro ministris accipiuntur.

Eodem modo differunt seruitum & seruitia.

Mille in singulari substantiuum est: vt Cicero, mille hominum versatur: vt mille numerum expensum.

Milia in plurali ab eo quod est mille.

Mille in plurali adiectiuum est: vt mille viri.

Moratus ille dicitur qui bonis moribus ei præditus.

Morigeratus est obsequens & obediens, a verbo morigeros.

Morosus qui est difficilis & peruersus moribus.

Mollishomo ad vituperationem dicitur: i.e. sceminator.

Molle opus in laudem, i. pulchrefabere factum.

Moror te & maneo te pro expecto te: sed poetice.

Moror, i. detineo te: magis oratorium est.

Maneo pro eo quod futurum est: ut quiste manet exitus.

Mumenta sunt munitiones castrorum: ut vallum, fossa.

Monumenta sunt sepulchra statua, tituli, literæ.

Murus est ambitus vrbis aut etiam castrorum.

Paries est ambitus ille domorum quo tecta fulciuntur.

Mænia & murum significant etiam vrbis ædificia.

Mulier ea dicitur qua corrupta est, virgo qua integræ.

Patitur tamen ytrung aliquando exceptionem.

Munus teste Paulo dicitur quod dono mittitur.

Alio modo munus est onus, vnde immunitas dicitur.

Munus præterea est officium ut militare munus.

De litera N.

Natalis & natale substantiæ est dies natalicius.

Natales vero in plurali sanguinis conditionem significat.

Ne dicam substantiuo præcedente vult post se accusatiuum, ut Cicero, crudelis pastor ne dicam sceleratum & impium: secus autem sequente substantiuo: ut si dicamus. Crudelis: ne dicam sceleratus & impius pastor.

Necatus generalem habet significationem.

Nectus non dicitur sine certo genere mortis.

Nedum uno modo utimur cum ytragi sententiam uno claudimus verbo: ut funderemus: pro te sanguinem: nedum pecuniæ. Altero cum suum ytragi sententia verbum das: in me: ut funderemus pro te sanguinem nedum pecuniæ crederemus: sed affirmando quod eit maiori momenti preponimus, negando vero contra quod eit maius postponimus.

Ne cum diachthongo pro valde vel certe accipitur.

Ne producere accepta pro non, ne correpte pro an,

Nisi quoties ponitur in principio indicatiuum postulat.

Alias vero etiam iudicium iungi potest.

Differentia.

Nihil ad Cæsaris equitatum. i. nihil ad comparationem Cæsaris æquitatus.

Terentius. Nihil ad hanc nostram. i. ad comparationem huius nostræ.
Non me fallit. non me præterit. non me fugit: non me capit. est non ignoro: teste. Quintilianus.

Noualis inquit paulus est terra. proscissa anno cessans.

Ager restitutus inquit Varro quod restituitur.
Nunc ad uerbium tempus instantis significat.

Nunc etiam sine temporis significatione usurpatur. Cicero. plura enierent si ad quietem integraremus: nunc vero onus cibis & vino confusa & perturbata cernimus.

Nutare est male soliditate molis ruinam minari.

Titubare est pedibus non valentibus insistere.

Vacillare est alterno motu inconstantem esse.

Nuncius est: qui nunciatur, non quod nunciatur.

Quod enim dicit Seruius. nuncius esse quod nunciatur, non est verum.

De litera O.

O Vocatio & accusatio iungi potest: vt o me miserum, o te felicem.

Aliquando supprimitur. sed in re minori. vt o hominē indoctū qui hac ignorat.

Obleruo. id est custodio. a quo verbo est obseruatio.

Obseruo. id est colo & veneror. a quo est obseruantia.

Obeo legationem. id est exequor munus & officium legationis.

Sic obeo mortem. id est exequor officium mortis. & obeo non addendo.

Mortem sicut oppeto mortem & opeto. defunctus vita & defunctus.

Obuio tibi & obuio tibi filio. obuium me tibi fero. obuiuistibi sum.

Obuiam tibi processi. idem significant.

Obses est qui traditur imperio alterius quasi pignus.

Vas est qui est sponсор alicuius in capitis periculo.

Fideiuslor est qui spondet in causis leuioribus.

Ocium est vacatio a labore. cuius contrarium est negocium.

Occium quoq; pro studio literario accipitur.

Occupare est locum tenere & vi capere. & etiam.

Occupare ante capere. quod dicunt preoccupare.

Odor notum est. quid significet in utroq; numero.

Odores in plurali numero sunt odoramenta.

Officium est virtutis factio pro loco & tempore.

Officium est beneficium & obsequium in amicos.

Officium quoq; est magistratum & aliarum rerum.

Officina est vbi opera fiunt. vnde sunt opifices.

Taberna est vbi opera venduntur. vnde tabernarii.

Opera ut dicit Vulpianus. est diurnum officium.

Opus est finis fructus q; operis. vt opus Ouidii.

Opere precium est fructuosum & ad rem pertinens.

Orare est verbis aliquam rem petere.

Exorare est orando & precibus aliquid impetrare.

Criundus romæ. id est cuius maiores fuerant romani.

Ostus à Romæ. id est qui in yrbe româ natus est.

Laurentii Valiae.

Ordo est digestio & suo cuiusq[ue] rei loco dispositio.

Series est rerum quedam continua pro gressio.

Orphanus est: qui caret patre præsidioq[ue] paterno:

Pupillus est: qui caret patre: sed tantisper dum est in ea aetate cui dari consueverunt tuores per leges.

Orbus est: qui aliquare clarapriuatus est: vt filii.

De litera P.

PArasitus est: qui ventris gratia nihil recusat ferre: & omnia loquitur ad voluntatem inuitantis eum.

Scurra est qui risum ab audentibus captat sine differentia.

Pastio est ipsa pascendi actio, qua ad pecudes pertinet.

Pastus hominum competit: & potius ad animum pertinet;

Pabulum est cibus pecorum qui sine semine est ut palea.

Esca & hominum est: & quod caprandis piscibus subditur.

Pasci pecudum est: & construitur curvus accusatio.

Vesci hominum est: construiturq[ue] cum ablativo.

Partioridem est quod partes facio & distribuo.

Partioraro reperitur: sed impertio frequenter.

Pacificatus sum: id est pacem feci.

Pacatus sum: in pace sum vel ab armis recessi.

Placatus sum: ab indignatione ad lenitatem redi.

Parem esse idem est quod sufficere alicui operi.

Par esse idem est quod esse conueniens & decens.

Paria facere: est quod alibi omissum est compensare.

Patres inquit paulus usq[ue] ad tritauos proprie dici. Quis supra tritauos sunt: maiores debere appellari. Minores dicit seruius nuncupari quories deficit nomen in posteris. Sed potius dicendum est esse maiores qui nos praecederunt. Minores vero qui sequuntur.

Penitentia continentur quae ad viatum priuatum pertinent.

Penarium est locustele Varrone ut in penitentia reponitur.

Comeatus dicitur qui ad viatum publicum pertinet.

Pecus significat omne animal quod sub homine ex pabulo terra pascitur.

Significat etiam multitudinem pecudum.

Pergameni ab oppido asiae quod est pergamus.

Bergomensis a bergamo galliae cisalpine oppido.

Per in compositione cum nomine positino iungitur.

Quam vero superlativo: ut per doctus quam doctissimus.

Perquam vero positivo: ut per quam doctus homo.

Quam pro quantum: semper positivo adiungitur.

Per aliquando in malum accipitur: ut per iurus: perfidus.

Aliquando accipitur quasi per medium. ut perspicuus.

Pra. idem significat: sed cum aliis dictionibus iungitur quam per. ut præclarus, prædulcis, prædiues: non perclarus, perduclis, perdiues.

Perinde vult post se ac si vel atq[ue]. ut fac perinde ac si tua res esset. vel atq[ue] tua res esset.

Differentiae

Proinde idem est quod ideo vel ideoq;

Subinde accipitur proinde statim, vel identidem.

Petere in bonum & in malum accipitur.

Pasco est proprie rem debitam & honestam peto.

Postulo est quodammodo requiro, ut res postulat.

Expostulo est cum querela amici officium desidero.

Flagito est vehementer & importune postulo.

Persequor & in bonam partem & malam accipitur.

Prosequor ablatiuo iungitur, ut prosequor te oculis.

Peculium est quicquid labore nostro comparatur.

Peculatus est furtum rerum ad rem pertinencium.

Sacrilegium est furtum rerum sacrarum.

Pellex est quae cum eo: cui est yxor miscetur.

Palaca est concubina eius qui non habet yxorem.

Pluit carer supposito & construitur cum ablatiuo.

Ningit, Tonat, Serenat & similia vtruncq; respununt.

Plura possunt esse duo, & est nomen comparativum.

Complura duo esse non possunt & non est comparativum.

Planus modo maximam partem significat, modo nonnulli.

Porro licet eiusdem significationis sit cuius, vero, & autem, hæc, semper postponuntur: illud potest etiam præponi.

Pondo teste phoca singulari numero caret: dicimus tamen, duotria pondo, non binatena pondo.

Potior cum hoc nomine res in plurali genitivo iungitur.

Cum aliis vero nominibus frequentius ablatiuo copulatur.

Potus vini, aquæ, lactis, & similiū recte dicitur.

Potio datur ægrotanti, quod græce pharmacum dicitur.

Pompa est spectaculum in prosperis rebus & aduersis.

Spectaculum vero est quod spectatur & ipsa spectatio.

Locus etiam vnde spectamus spectaculum dicitur.

Proternus, procax, & petulans, aliud alio magis increscit tam in facto q; in dictis, significantq; quandam lasciviam, libidinemq; & impudentiam.

Præsens non modo quod est huius temporis, sed alterius, ut Horatius, præsens in tempore omittat.

Præsens quoq; subitus & non dilatatus in tempus, vnde præsentissimum periculum & præsentaneum, remedium.

Præsele rei administranda præpositum esse, ab hoc fit præsens quoda verbi significatio recelsit.

Præsidere est ad opem præstandam præesse, aquo fit præsens sicut a desideo deses, ares sideo reses.

Præsidium est præcipuum auxilium.

Subsidium est quod in auxilium succedit.

Præhare præter eam significationem quam præferet, significare etiam prohibere ne alii cui fiat in commodum.

Pridie & post die genitivo seruunt & accusatiuo, ut pridie nonarum decembrium, &

pridie nonas decembres.

Procul apud quosdam auctiores accusatio seruit, ut Curtius, procul urbem, &c.

Prius vocauit te, ad tempus referri debet.

Prior vocauit te, ad personam potius referitur: estque inter duo sicut primus interplura, ut ego prior quam tu veni domum, & ego primus omnium veni. Eadem ratio est de posteriori posterius & postremus.

Præmfero est dicto vel factio qualem opinionem habeam quasi ipsa fratre confiteri, in eadem significatione sunt praemedico præmegero.

Prisca sunt quæ prioribus & cœlis fuerunt.

Præstina quæ fuerunt t' prioribus annis.

Probrum idem est quod dedecus & ignominia.

Opprobrium est aliquando factio: sed frequentius dictio.

Pulsare est graui & vehementi ictu cedere.

Verberare est cedere instrumento longo & exili.

Prævaricatores sunt qui causam aduersariis donant.

Tergiversatores, qui in totum ab accusatione desistunt.

Delitera. Q.

Vando & quando quidem idem est quod quoniam.

Quatenus idem significabat Quintiliani seculo.

Cicero tamen quatenus pro inquantum vtitur.

Quæsius etiam in plurali pro querela, a queror, reris.

Quæstus etiam in numero singulari significat lucrum nummorum, deriuaturq; a verbo queri is.

Quidem uno modo accipitur ad distinguendum res, quod græci nimium fac iunt, ut alius quidem bonus, alius vero non.

Altero modo per exceptionem illius quod affirmes, ut Quintilianus. torquebis quidem filium, sed fatebitur mater.

Tertio modo ponitur completiva non sequente eius aduersativa.

Quin modo pro quin etiam siue atq; etiam accipitur.

Quin pro non desiderat subiunctivum, ut quin aedes.

Quin pro cur non semper interrogat per indicativum.

Quid substantivum est, ut quid negotii est tibi.

Quod adiectivum, ut quod negotium est tibi.

Quisq; cum superlativo construitur, ut optimus quisq;.

Cunctus & omnis positivo iungitur, ut cuncti sapientes, omnes docti.

At vero omnis comparativo additur, ut omnes doctiores.

Quæ vero superlativo carent, etiam cum quisq; iunguntur.

Quotusquisq; semper interrogative accipitur.

Delitera. R.

Hegini ex oppido calabria thegio dicuntur.

Rhegienses ex rhegio gallie cisalpinæ oppido.

Retulit pompeius ad senatum. i. in consultatione posuit.

Refero tibi beneficium. I. confiteor me accepisse beneficium.

Rixa, ut dixit Vlpianus, potest esse inter duos.

Tuba in multitudine ex ectu hominum tantum,

Differentiae

De litera S.

S Alubercibus: saluber aer est sanitatem conferens.

Sanus homo sanum caput est sanitatem habens.

Satiare ad omnes sensus pertinet: atque etiam ad animum.

Saturare ad unum gustum pertinet tantum.

Salio unde saltus deducitur: est saltum facere.

Salto unde saltatio sit est tripudium facere.

Scilicet & videlicet idem significare videntur quod certe.

Sed per amaritudinem quandam cum derisu mixtam.

Recentiores sunt expositiue his particulis.

Sciens fecit id est cum faciebam sciui me facere. Ignorans feci: id est cum ignorabam sciui me ignorare. Sicut feci. Ignoranter feci: id est cum scientia vel ignorantia feci.

Secundum particulam notum est quid significet. Secundum præterea accipitur pro iuxta & post. Secundum etiam pro eo quod est pro: ut secundum me iudicatum est: id est pro me sententia est lata.

Sancta & senectus utramque est senilis æras.

Inuentus non modo ætas: sed multitudo iuuenium est.

Sin pro si nunquam in prima parte collocatur: sed in secunda cum præcessit si igitur exponendum est: sin pro sed si.

Sincerus ut dicit Donatus est sine cera: ut mel simplex. Sed potius dicendum est sincerus, id est integer & incorruptus: quasi cum cera & nulla parte fraudatum hoc est diminutum.

Situs ut dicit Priscianus est negligenter: sed potius est fortes illa & illuuius domus diu non repurgata.

Solus & unus inter omnia adiectiva quae non sunt superlativa genitiuo plurali iungitur: ut solus omnium, unus cunctorum.

Stare est non ire in iis quae sunt sine pedibus. ut nauis.

Stant quae recta sunt: quandiu non cadunt: ut stat turris.

Stant quae damsi non eunt cum ire possint. ut equus homo.

Sedere in hominibus notum est quomodo sit.

Sidere est pessimum deorsumque descendere.

Sto verbum absolutum est: sisto actuum. ut Vergilius.

Siste gradum, ut runque habet supinum statum.

Stellæ inquit Macrobius sunt singulares: ut erraticæ.

Sydera constat multarum compositione. ut aries.

Astrum est signum ex stellis: coactum quod nos dicimus sydus: quae differentia non obseruantur semper.

Super contiguitatem significat, ut sedeo super lapidem.

Supra spaciū interpositionem: ut nubes pendet supra nos.

Suffragia sunt voces quæ dantur in electione.

Vnde suffragari pro auxiliari plarunque inuenitur.

De litera T.

T Antum abest posse habet. ut aut semel. ut Cicero tantum abest ab officio ut nihil officio possit magis esse contrarium: aut bis: ut idem tantum abest: ut alio

Laurentii Vallæ.

quam bonam gratiâ quesissile videar. ut multas etiâ similitates subeundas intelligam.
Tanti & quanti & ab eis composita tantidem: & quantilibet: quanticunque: totidem: plus
ris & minoris iungitur his verbis: emo. venundo. veleo. mercor. comparo. æstim
taxo. liceor. addico. distrahor. metio. conduco. loco. fenero. pacisco. pango. cond
no. posulo. & similibus verbis.

Tenus semper postponitur atq; insingulari cum ablato tantum: in plurali etiam cum
genitivo. ut Vergilius crurum tenus a mento palearia pendent.

Thebani a thebis: quæ est vrbs in boecia insignis.

Thebeus a thebe vrbe antiquissimain ægypto.

Timeo te idest tanquam inimicum metuo te.

Timeo tibi: metuo tibi tanquam amico.

Traicio exercitum. i. trans mare. trans montes. trans flumen duco.

Traicio mare. idest transeo mare.

Triclinium a toris mensisue triplicibus appellatum est.

Aula est gracie. quam latine atrium appellant.

Tollo aliquando pro capio: ut tolle librum.

Tollo aliquando pro educo accipi solet. ut sustuli filium.

De litera V.

V Alde positivo & verbo fungitur. sed non longe: ut valde doctus. valde legit.
non longe doctus. longe legit. nec valde dicitur. valde ditissimus.

Venio in suspicionem semper accipitur passiuæ. ut veni in oblationem.

Veni in vituperationem. etiam passiuæ.

Veni in opinionem actiue & passiuæ solet accipi.

Vector vnum ex verbalibus in or. passionem significat. i. cum qui vehitur: aliquando eū
qui vehit.

Venale significat rem venditioni expositam.

Vendibile: quod cito & facile vendi potest.

Vendico (ut sic dicam) est a proprio & meum esse dico.

Vindicor: est vlcis cor: aliquando ab iniuria defendo.

Ventitare est frequenter venire ad locum.

Aduentare est proximum esse: ut veniat.

Verficoloria dicuntur quæ natuum colorem mutant;

Coloria. quæ colorem habent natuum.

Vicus vrbis est pars. sed vicus paganus muris caret.

Castellum est quod muris cinctum est vndiq.

Oppidum est omnis vrbs præter romam solam.

Victus appellatione continentur homini necessaria ad vitam.

Panus est omne quo homines vescuntur.

Vlto citroq; ad dicta & facta referuntur.

Vsurpare est ut tum dicto tumfacto. i. ysum capere.

Ut pro ut potestate quippe sequenti relativo. Quintilianus. non damno;

ut quid dixerim esse in omnibus utilitas aliquid.

¶ EIVSDEM ANTONII NEBRISSENSIS, DE
NOMINIBVS NUMERALIBVS.

Nihil in hac vita mortalim agis necessarium cognitus: & quod minus a nostri scitu
li hominibus sciat: quod tria illa in quibus sator rerum idemque mundi arbiter omnia
disposuit. Omnia inquit in mensura numero & potestate dispositi. Omitto nunc potest
dus & mentitur: sine quibus multae artes atque primis medicamentaria. immoneq; ipsa
hominum societas quam ciuitatem appellamus: ceterare potest: breui namq; illis de rebus
tradituri sumus certam rationem & tari nosira: quantum ego existimo: incognitam, ve-
nient ad numeros in quos pondera ipsa & mensura referuntur: quotus quisq; nouit latine nu-
meros suis propriis vocabulis appellare, postea quia a primis illis in tantibus etiam notis
discerent, refert Aristoteles in problematis: esse quasdam nationes adeo immanes & bar-
baras: ut nesciat computare ultra numerum quaternarium: quid si ego monstrauero eos qui
vulgo habentur sapientes: nescire quomodo latine dicat. Tres letras tuyas recibi en yna-
dia: y cada cuatro dias rescibo dos, que de alos frayles q; andan empareados de doce en
los cada cuatro huevos. Et hoc intra numeros illis notos: quid sit ratiōne denariū
quid si centenariū: quid si milenario: quid si millionē: sed cum miliis semper fuerit in aniza-
mo pro virili hispanis meis opem sere inis potissimum quibus maiorem in modū opus est:
libuit hoc in loco disponere in prima serie nomina numeralia. atq; eregione: secundo in
loco nomina es numeralibus dividua siue distributiva. tertio nomina ordinalia. quarto
aduenbia numeralia. Secundis sumus in hac partetū vsum doctissimorum. tum rationē. tum
etia proportionē. Posuimus vero numeros explicitos vsq; ad triginta: ceteros vero colle-
giimus in decuplationes tantū: ex quibus & simplicis possumus compонere medios quemad
modum fecimus a viginti in triginta. Prohibimus autē vicies bis & viciester: & simili-
lia, quod certos auctores fecuti in commutationibus nosris dici posse putabamus: prop-
terea quod vicies bis potius quadragies: & viciester sexages designant, & alia ad hunc
modum. Praterea ultracentū non possumus dicere centies bis: sicut dicimus centū duo:
& centenibini, & centesimus secundus. propterea quod centies bis potius significat ducē-
ties: & centies ter trecēties. & similiter deinceps. Itaq; rationē secuti potius dicendū esse
crediderim centies & bis: & centies & ter aut bis supra centies: & ter supra centies, &c.

Aduerteremus tamen antiquiores post centum millia potius consueuisse dicere bis cē-
tum millia. ter centum millia. quater centum millia. q; ducenta. tercenta. quadringenta mil-
lia. Et pro eo quod nos dicimus: vii cuento. decies centum millia. dos cuentos. vicies cē-
tum millia. & deinceps eodem modo.

Illi quoq; animaduerterendū est: quod interroganti quod pascit seruos? quod possidet
agri ingera: respondendum est: per nomina numeralia. puta decē, centū. Interroganti vero
quod dentes sunt homines: respondendum est: per nomina dividua siue distributiva: puta
crāteres binos caninos quaternos primores octōnos, molares vicenos. Nā si diceres sim-
pliciter quod homines sunt: duos, aut quatuor, aut octo, aut viginti dētes nō dixisti quod
volebas. Interroganti vero per quotus. a. um. respondendum est: per nomina ordinalia: ut
quotus sedet in ecclesia cantor ab episcopo: respondendum est: tertius aut quartus: aut qui-
tam partē habet clerici ex frugibus: respondendum est: decimā. id est: viii aliquā ex decem.

Sunt & alia denominationes a nominibus numeralibus quae dicuntur multipliciter:
duplus, triplus, quadplus, quincuplus, sexuplus, septuplus, octuplus, nonuplus, decuplus,
quatuordecuplus, quindecuplus, sexdecuplus, centuplus. Cetera vero multipliciter

De nominibus numeralibus.

cum non habeant propria nomina per quae possint designari: circumloquimur ea per numeralia & ablativum huius nominis tantus. a.um, vt si dixeris: qui surripuerit simplu-
luat viginti tanto, aut mille tanto; aut mille quingenta tanto. Et eodem modo de multi-
plicibus illis que significat plicatarum. vt duplex, triplex, quadruplex, quincuplex, sex-
cuplex, septemplicet, octuplex, nouēcuplex, decuplex, vndecuplex, duodecuplex, trede-
cuplex, quatuordecuplex, quindecuplex, sexdecuplex, cēcuplex. Horatius. contra quem
duplici patru patientiavelat. Triplices quoq; & quincuplices tabellas apud Martialem
legimus, & apud Ouidium. Surgit ad hos clypei dominus sepremplicis alax. vbi nō pos-
sis dicere duplus, triplus, quadruplus, quincuplus, textuplus. Nam quod Persius dicit rem
duplica feci iam triplex. Et Iuuenalis, qui triplicem vsuram præstare paratus; manifestū
est pro triplo posuisse.

Sunt & alia diuersarum significationum nomina a numeralibus composita & deriuata:
ea: que ultra ceteros numeros non procedunt, vt biduo, triduo, quadriduo, sed non dis-
cimus quinquiduo, sexiduo.

Biennio, triennio, quadriennio, quinquennio, sexennio, septennio, decennio, centen-
nium: sed non dicimus octennio, nouennio, ducentennio, &c.

Nudiustertius, nudius quartus, & Plautus, nudius quintus, nudius sextus, & Cicero,
nudiustertius dicimus. Cetera exemplo carent.

Bimus. a.um, trimus. a.um, quadrimus. a.um, & denominativa eis illis bimatus.us, tris-
matus.us, quadrimatus.us. Cetera non leguntur.

Et ad uerbia Bisfariam, trifariam, quadrifariam, &c. omnifariam, multifariam, plurif-
ariam, sed non dicimus quinque fariam: sextifariam, &c.

Sunt & alia nostra numeralia numerorum triplicatiua q̄ nō reperiuntur nisi a certis numeris
hæc fere, binio onis, pro eo quod est bis, duo bis, hoc est octo ternio. onis, pro tertia ter-
hoc est. xxvii. quaternio onis, pro quater quatuor quater, hoc est quatuor & sexaginta.
quinio onis, pro quinques quinq; quinques, hoc est centū viginti quinque. &cetera eodē
modo possent ex proportione formari: sed nō legimus hæc superiora: & quod s'aspicor
millionē dictum q̄ vulgus Hispaniæ appellat million. hoc enī millies mille millies.

Sunt quoq; alianomina adiuiduis deriuata que significat illum numerū ad quem per
tinethabere. vt singularius vel singularis quod vnum continet, binarius quod duo: ter-
minarius quod tria, quaternarius quod quatuor, quinarius quod quinq;. senarius quod
sex, septenarius quod septem, octonarius quod octo, nonenarius quod nouē, denarius
quod decē, vndenarius quod vndecim, duodenarius quod duodecim, tredenarius quod
tredecim, quaterdenarius quod quatuordecim, Quindenarius quod quindecim, Vicena-
rius quod viginti, tricenarius quod triginta, quadragenarius quod quadraginta, quin-
quagenarius quod quinquaginta, hexagenarius quod sexaginta, septuagenarius quod
septuaginta, octo generarius quod octoginta, nonagenarius quod nonaginta, centena-
rius quod centum, millenarius quod mille, vt numerus binarius continet duo, sexagena-
rius senex qui habet i. vixit annos sexaginta.

Sunt præterea quædam ab ordinalibus denominata, que significant ad illi ordinem
pertinere aut eis ex illo ordine. vt secundanus miles, qui et ex iec. da legione, vñtuna-
nus, ex octava decumanus ex decima, & decumanus porta laetaria, &c. as Decumanum
apud Luciliū, & decumanum frumentum: quod ex decimi solutur. Tertiarius quoq; fe-
bris quæ die tertio contingit, & quartana quæ quarto, & ab his r. a. suis denominativa, va-
terianarius & quartanarius, & alia eodem modo.

Numeralia.

Unus una unum
 Duo duq; duo.
 Tres tria
 Quatuor
 Quinque
 Sex
 Septem
 Octo
 Nonem
 Decem
 Undecim
 Duodecim
 Tredecim
 Quatuordecim
 Quindecim
 Sedecim
 Septendecim
 Decem & octo vel
 Duodeviginti
 Decem & nouem vel
 Undeviginti
 Viginti
 Viginti unus vel
 Unus et viginti
 Viginti duo vel
 Duo et viginti
 Viginti tres vel
 Tres et viginti
 Viginti quatuor vel
 Quatuor et viginti
 Viginti quinq; vel
 Quinq; et viginti
 Vigintisept vel
 Sex et viginti
 Vigintiseptem vel
 Septem et viginti
 Viginti octo vel
 Octo et viginti
 Duodeviginta
 Viginti nouem vel
 Nonem et viginti vel
 Undeviginta
 Triginta et similiter
 Quadraginta
 Quinquaginta
 Sexaginta
 Septuaginta
 Octoginta
 Nonaginta
 Centum
 Centum unus vel

Dinctua.

Singuli. q. a.
 Binlig. q. a.
 Terni. q. a.
 Quaterni. q. a.
 Quinti. q. a.
 Semi. q. a.
 Septeni. q. a.
 Octoni. q. a.
 Noneni. q. a.
 Deni. q. a.
 Undeni. q. a.
 Duoden. q. a.
 Terdeni. q. a.
 Quatuordeni. q. a.
 Quindeni. q. a.
 Sedeni. q. a.
 Septendeni. q. a.
 Octoni et deni
 Duodeculeni.
 Noneni et deni.
 Undenicieni. q. a.
 Vicensi. q. a.
 Vicensis singuli vel
 Singuli et viceni
 Vicenti binli. q. a. vel
 Bini et viceni
 Vicenti terni vel
 Terni et viceni
 Vicenti quaterni vel
 Quaterni et viceni
 Vicenti quinq; vel
 Quinq; et viceni
 Vicenti seni vel
 Seni et viceni
 Vicensi septent vel
 Septeni et viceni
 Viceni octoni vel
 Octoni et viceni vel
 Duodeciseni
 Viceni noueni vel
 Noneni et viceni vel
 Undetricens.
 Tricens. q. a.
 Quadrigensi. q. a.
 Quinquagensi. q. a.
 Sexagesi. q. a.
 Septuagensi. q. a.
 Octogeni. q. a.
 Nonageni. q. a.
 Centeni. q. a.
 Centeni singuli vel

Ordinalia.

Primus. a. um.
 Secundus. a. um.
 Tertius. a. um.
 Quartus. a. um.
 Quintus. a. um.
 Sertus. a. um.
 Septimus. a. um.
 Octauus. a. um.
 Nonus. a. um.
 Decimus. a. um.
 Undecimus. a. um.
 Duodecimus. a. um.
 Tredecimus. a. um.
 Quartodecim. a. um.
 Quatuordecim.
 Quintudecim.
 Sextidecim.
 Septendecim.
 Octaundece. vel
 Duodecimtus.
 Nonus decimus vel
 Undevisimius
 Vicesimus
 Vicesimus primus vel
 Primus et vicesimus.
 Vicesimus secundus vel
 Vices bis non dicitur.
 Tertiis et vicesimus. Bis et vices dicitur.
 Vicesimus tertius vel
 Vices ter non dicitur.
 Tertiis et vicesimus. Ter et vices dicitur.
 Vicesimus quartus vel
 Vices quater non dr.
 Quartus et vicesimus. Quater et vices dicitur.
 Vicesimus quintus vel
 Vices quinques non dr.
 Quintus et vicesimus. Quinges et vices dr.
 Vicesimus sextus vel
 Vices series non dicitur.
 Sextus et vicesimus. Series et vices dicitur.
 Vicesimus septimus vel
 Vices septies non dr.
 Septimus et vicesimus. Septies et vices dr.
 Vicesimus octauus vel
 Vices octies non dr.
 Octauus et vicesimus vel
 Vices octies et vices dicitur.
 Duodecimtus.
 Vicesimus nonus vel
 Vices nones non dicitur.
 Bonus et vicesimus vel
 Nones et vices dicitur.
 Undevisimius.
 Tricesimus.
 Quadragesimus.
 Quinquagesimus.
 Sexagesimus.
 Septuagesimus.
 Octogesimus.
 Nonagesimus.
 Centesimus. a. um.
 Centesimus primus vel
 Centes et semel vel

Adverbia.

Semel.
 Bis.
 Ter.
 Quater.
 Quinques.
 Series.
 Septies.
 Octies.
 Nonies.
 Decies.
 Undecies.
 Duodecies.
 Tredecies.
 Quatuordecies.
 Quindecies.
 Sedecies.
 Septendecies.
 Octaundece. vel
 Duodecimtus.
 Nonus decimus vel
 Undevisimius
 Vices
 Vices et semel

Numeralia.	Dimidia;	Ordinalia;	Adue rbia.
Unus supra centum.	Siguli supra ceteros.	Primus supra ceteris.	Semel et centies.
Lentum duo vel	Centeni bini vel	Secundus secundus vel	Centies et bis vel
Duo supra centum	Bini supra centenos.	Secundus supra ceteris.	Bis et centies.
Lentum tria vel	Centen ternivel	Secundus tertius vel	Centies et ter vel
Tris supra ceterum. sc.	Lerni supra ceteros.	Tertius supra ceteros.	Ter et centies.
Ducenti. q. a. vel	Ducenten vel ducenti.	Ducentesimus vel	Ducenties vel.
Bis centum.	Bis centeni.	Bis centesimus	Bis centies.
Tricenti. q. a. vel	Tricenten. q. a. vel	Tricentesimus vel	Tricenties vel.
Tercentum.	Tercenten.	Tercentesimus.	Tercenties.
Quadringeti. q. a. vel	Quadringeten vel genit.	Quadringetis vel.	Quadringeties vel.
Quatercentum.	Quatercenten.	Quatercentesimus.	Quater centies.
Quingenti. q. a. vel	Quingenten vel quinqe vel.	Quingentesimus vel	Quingenties vel.
Quinques centum.	Quinques centen.	Quinques ceterum.	Quinques centies.
Sextcenti. q. a. vel	Sextcenten vel ceni.	Sextcentesimus vel	Sextcenties vel.
Sexies centum.	Sexies centen.	Sexies centesimus.	Sexies centies.
Septingenti. q. a. vel	Septingenten vel geiv.	Septingentesimus vel	Septingenties vel.
Septies centum.	Septies centen.	Septies centesimus.	Septies centies.
Octingenti. q. a. vel	Octigenten vel geniv.	Octingentesimus vel	Octingenties vel.
Octies centum.	Octies centen.	Octies centesimus.	Octies centies.
Mongenti. q. a. vel	Mongenten vel negenti.	Mongentesimus vel	Mongenties vel.
Mouies centum.	Mouies centen.	Mouies centesimus.	Mouies centies.
Mille adieciuum vel	Villenie. a. vel.	Millesimus.	Milles.
Unum mille.	Singulum milieni.	Millesimus.	Milles.
Duo mille vel.	Bini milieni vel.	Bis millesimus.	Bis milles.
Duo milia.	Bis milieni.	Bismillesimus.	Bis milles.
Tris mille vel	Ter milieni vel	Ter millesimus.	Ter milles.
Tris milia. sc.	Ter milieni.	Ter millesimus.	Ter milles.
Decem mille.	Deni mille vel.	Decies millesimus.	Decies milles.
Decem milia.	Decies milieni.	Decies millesimus.	Decies milles.
Vigintimille.	Viceni milieni vel	Vicies millesimus.	Vicies milles.
Viginti milia.	Vicies milieni.	Vicies millesimus.	Vicies milles.
Triginta mille.	Triceni milieni vel	Tricies millesimus.	Tricies milles.
Triginta milia.	Tricies milieni.	Tricies millesimus.	Tricies milles.
Quadraginta mille.	quadrageni milieni vel quadragies milieni.	Quadragies miliess.	Quadragies miliess.
Quadraginta milia.	Quadragies milieni quadragies milieni.	Quadragies miliess.	Quadragies miliess.
Quinquaginta milia.	Quinquaginta milia.	Quinquagies milieni.	Quinquagies miliess.
Quinquaginta milia.	Quinquaginta milia.	Quinquagies milieni.	Quinquagies miliess.
Sexaginta mille.	Sixageni milieni vel.	Sexagies millesimus.	Sexagies milles.
Sexaginta milia.	Sixagies milieni.	Sixagies millesimus.	Sixagies milles.
Septuaginta mille.	Septuageti milieni.	Septuagies milles.	Septuagies milles.
Septuaginta milia.	Septuagies milieni.	Septuagies milles.	Septuagies milles.
Octo octanta mille.	Octogeni milieni.	Octogies millesimus.	Octogies milles.
Octoginta milia.	Octogies milieni.	Octogies millesimus.	Octogies milles.
Nonaginta mille.	Nonageni milieni.	Nonagies milles.	Nonagies milles.
Nonaginta milia.	Nonagies milieni.	Nonagies millesimus.	Nonagies milles.
Centum mille vel milia.	Centum vel ceteros milieni.	Centies millesimus.	Centes milles.

De punctis clausularum.

Quemadmodum in sermonibus ductu necesse est fieri quasdam silentia, distinctiones in spiritu maiori acerimonia pronuntiatae quoque faciamus oportet inscriptio ut per quaedam signa coiunctione illa distinguamus. Estos illud imprimis animaduertendi duas tam esse notas quibus eruditissimi omnem contextus ambiguitatem illam distinguerentur, Hieronymo,

De ordine partium orationis.

In prologo Es ales sed quod in denosthene et tubo soletheri, ut percola scribantur et eos
intra, illam qui quis apellant periodos virgulas et parentheses ac dederat nullus habet
autores, et econtra sacre scripture libri collo et commeat ceteri sunt. Et igitur comma
quod per duo puncta designatur quoties orationis tractus reo persentur verbis oratio cum vera
bo aut aliquo verbi obitu finitur sed in aliis quando orationem sibi adiungi des
ideratur convertit, tenebris captiuitatem syon vel cum conuertere dominus captiuitate syon
comma autem dicitur a captivo verbo greco quod est lucido, unde latine potest appellari in
cristo quia suo loco in datur oratio. Collum cuius nopta pueris elponit, ubi clausula
finitur atque quiescit, et ei conuertetur dominus captiuitatem syon facit sumus sicut consti
luti. Sunt quidam loca in quibus nescias an oratio sequitur ex superiori depeccare, et de
dit dominus dico meos: sed a destris meis: hoc loco comma et collum ponit esse. Et collum quo ex
ponimus inter singulas partes orationis: quod per articulum aut diuersum sine coniunctione
aut nequit, ut grammaticus rhetor, geometr, pictor, alij pates. Non in dissimilauerum opos
tum esse notam interrogacionis in fine clausula: quas interrogative aut est interrogati
one admirative proferimus, et hinc pletatis honestis nos in secptra reponit. Procedit
placuisse, ut quoties dictio esset ambigua vel significacione vel declinatione vel mutatio
ne in alia partem orationis ambiguitas illa super imposito aptie tolleretur esse exem
pli gratia, occidit si habet a picem in prima syllaba significat in ea esse accentum predomi
natum: sequentes esse buecum, proferitque accentum graui, valetque sic occido, i.e. per eo quod
si super secundam ponatur apex, significat syllabam illam esse longam in eaque proferri ac
centum pre dominantem, ut occido, valetque pro eo quod est interficio.

¶ De ordine partium orationis.

Cum esse cotidiano, ppe cōiunctio requisitus tu ab amicis: tu etiam ab alienorib: ut scri
ber aliquid de constructione quam ipsi appellat: ego vero ordinem partium potius orationis
dixerim: non potui negotiū recusare quod tantopere efflagitabat. Oratio vero a grammaticis
non ealege ordinat qua ianio respuit, ut noiatum. semper procedat, ex verbū sequat, &c. sed
ita ordinanda est ut quod est involutum, explicetur ut ex dispositione partium sensus lectionis
possit percipi, & an ex orationis serie aliqua dictio sit otiosa & ab oratione soluta. Non tamen fuisse illa
in ordinem apud antiquos: quemadmodum desiderat, licet videre apud autores quod placuerit de
scendit ad ordinem lectionis, ut donatus in barbarismo cum de synthesi hispato specie dispe
ret, citas illas. Ver. in. i. a. s. Tris non abretas in faxa latetia torq. faxa vocata itali mediis
quam in fluctibus aras. Ordo inquit est. Tris naues abretas non torquet in faxa, quod faxa in mes
diis fluctibus latetia itali vocatas. En tibi actum prepositum non modo verbo sed etiam ver
bi supposito, & in mediis fluctibus hoc est ablatus cum propositione propositum participio, & in
hoc modo ita. Sed ut his modis geramus, hunc ordinem lequi poterat. Igitur posita ante oculis
clausula principio verbū contemplabimur, deinde verbū supposita, cōsequenter casus cum
quibus verbū cōstruitur. Ordinata is vero sic, si fuerit oratio: ab eo faciemus initium. Quod
sinus quod verbū determinat aut participium, aut nominem continuo, post illas particulas ponam
debet, quod admodum praepositio ante suū casuale, & cōiectio ante illud quod superiorib:
ad nec sit, quod si duo verba aut plura fuerint in eadē clausula a principali verbo, hoc est
quod facit orationē quiescere incipiētur, ut liber quem emittit, erat meus, verbū principale
est, erat. Tunc apponemus datuum aut accusatum, ut cōmodum erit ad eadē casum quod propositionib:
& genitium ponit, distinctionē qua regit ordinabimur, respondetque quocumque particule interrogati
one, ut quod nūquid, & negatiū, ut nemo, & vocatiū, ut oheus, & exhortatiū & cogitatiū.

Vocabularium.

Chictiones que per artem sparguntur
in ordinem alphabeticarum redacte.

Bacus del aparador o tabla pa cotor
Babaracis, grecq, por aquello mismo
Abdera, q, por vna ciudad de thracia
Abderitanus, a, um, cosa de aquella ciudad
Abies eris, el alauye arbor peregrina
Abydos, i, ciudad de asia cerca del estrecho
Academus, i, varon fue en atenas
Academia, q, lugar cerca de atenas
Acantus idos, el sirgerito sue conescida
Acantus, i, interpretat carduus el cardo
Acarnan, hombre de acarnania en epiro
Accino fa, cinni, por cantar a otra cosa
Accipiter tri, el gaulantia: coro falcon
Aco eo, vel aceico, ia, acui por asediar
Acer cris, cosa fuerte: ingentiosa: agra
Acer eris, por el arzembol conocido
acetum, i, por vinagre
achateo, q, por nombre de piedra y varon
schemenes is, vn rey de los partos
acheron ontis, vn rio del infierno
acinus, i, por el grano del razon
acis te, por vn varon z rio de sicilia
aconitum, i, por el resalgar
acuo is, acui, por agujas
acumenius, por el agudeza
acus i, por el aguja paladar pescado
acus us, por el aguja de hierro
acus eris, por las granjas del trigo
adamans antis, por el diamante piedra
adamantinus, a, um, cosa de diamante
adeps pie, por la grossura que no es seu
adipteo eo, por añadir algo a otra cosa
aden entia, por las lantarezillas
adigo is, adegi, por empuzar: o constreñir
adino te, ademi por quitar
adipseor eris, por alcanzar
aderonis, por la escandalo farro
adoreo, q, por la gloria dela paz
aduenia, q, por el estraniero: o estrangera
ades iunia, la casa donde moramos
adellis is, por el sfieldo alarife
regina, q, por vna ysla cerca de atenas
acmolius, a, um, cosa que remeda a otra
acneis dis, obra de Vergilio
acrujo sua, por el moho del cobre
aes gris, por el metallo cobre o moneda
adopue, i, por vn philosopho antiguo
adetas atis, por el esto parte del año
adieu as, sui, por hauer calor

seti per eris, por el ciclo ayte
acthius opis, por el varon de guinea
acthiopissa, q, por la muger de guinea
actolia, q, una region cerca de albania
afer afra asum, por cosa de africa
aegia, q, por la villa dela nane
aeso, onis, por el barrero o recadero
ageagendum, agite, aduer, por exportar
agitio as, por agujas: o oreas
agnosco is, agnou, por reconocer
agonalia omnis, fiestas eras de los romanos
aggripa, q, por el que nasce de pies
ah, interpretatio est dolentis
alax zeis, nobre proprio dedos griegos
alacer cris, cre, por cosa alegre
Alaricus, i, por vn principe de los godos
albuna, q, vn bosque cerca de roma
ales stis, por aueo: cosa que huebla
algeo es, vel algelico, por enfristar
algus us, vel algotorie, por el frio
electo us, por vna de las tres furias
alipes edis, que tiene alas enlos pies
allicio is, allext, atraher por halagos
altido is, por hertr vna cosa con otra
allodrot gis, pueblos son de francia
allue, i, por el vientre mas bajo
amaracis, la moradur yerua conocida
amaracines, a, um, cosa de aquella yerua
amathus untis, vna ysla del arciipelago
ambiorix gis, por vn principe de francia
ambrosius, q, el santo de este nombre
ambrosia, q, por el artemisa yerua
amentum, i, por el amiento de dardo
ametistus, i, por el ametisto piedra preciosas
ametistus, a, um, por cosa de esta piedra
amyctius, i, por vn varon de este nombre
amygdalus, i, por el almendro arbol
ampgdalinus, a, um, cosa de almendras
amicio ts, amicui, por cobrir: o vestir
amita, q, la hermanada del padre
annis, i, por el rio que siempre corre
amomus, i, vnynguento oloroso
amphyta, q, por vna ciudad de phocis
amplusire is, los ornamentos dela nane
amphytis, i, en rio de thessalia
amulius, i, rey fue de los albanos
anataliphum, i, o senillado
analectum, i, el restero del manjar
analogia, q, interpretatur proportio
anapie, ie, vni rio de sicilia
anatre, q, por guardia, q, rio,

Vocabulariū.

- aloper etis por la raposa.
 anas anatis por el anade aue
 anaxagoras. q. vn philosopho notable
 anchiles. q. por vn troyano padre de eneas
 andromeda. q. muger fia de perseo
 anglois. anxi. congozaro angustiar
 ampeo as. iui. por acezar
 auto enis. por vn rio de ytalia
 anomalon. interpretatur ir regulare
 antes ium. los lodos delas vides
 antine arum. las antenas dela naue
 anthoensis. por vn varon enel vergilio
 antig erum. el copete de los cabellos
 antigenes is. nombre proprio de varon
 antigonus. i. nombre propio de varon
 archores. nombre propio de varon
 antiochus. i. por vn rey de siria.
 antiquo onis. nombre propio de varon
 antiquarius. i. amador de antiguedad
 antiquites itis. por perlado o perlada
 aristia. q. la muger perlada
 antithenes is. vn philosopho notable
 anubis idis. vn dios de los egyptios
 anus us. por la vieja
 anxur uris. ciudad de ytalia
 apage apegesis. interpretatio silendi
 apidamus. i. vn rio de thessalia
 spirium. i. por la granada zafari.
 apis is. el toro dio de egypto
 aplustre is. los ornamentos dela naue
 appoeninus. monte de ytalia
 scopoce. interpretatur ascislo
 appello as. appu. i. arrumar
 apostrophe. interpretatur conuersio
 aponus. i. vn lugar cerca de padua
 apulia. region de ytalia
 aquilis is. por el jarro de agua
 aquilex egis. pozo que busca pozos
 aquor aquaris. q. por agua
 arabibis. varon de arabia
 arabis. q. por muger de arabia
 aratus. i. por vn rio de francia
 arcas adu. por vn varon de arcadia
 archigener. nobre. p. de vn medico
 arctoglos. i. singidor de nouellas
 arctula. q. nympha y fuente de sicilia
 argia. q. hija del rey adasiro
 argia orum. por vna ciudad de grecia
 argos. i. por aquella misma ciudad
- argosus. a. um. por cosa de aquella naue
 ergutus. a. um. cosa aguda y solit
 argutulus. a. um. diminutius ab argutus
 argutig. arum. las agudezas y astucias
 arica. evna ciudad de ytalia
 ariminum. i. vna ciudad de ytalia
 arista. q. por la raipa dela espiga
 arisophanes is. por vn poeta griego
 armenia. q. vna region de asia mayor
 arpinum. i. ciudad de ytalia
 arupexcis. el adeuino por sacrificios
 aruiragus. i. vn rey de ynglaterra
 aruisum. i. vna cabo dela isla chio
 as assie. la libra o heredad entera
 asciplius. u. vn medico celebre
 asepus. i. vn rio de troya
 asia. q. la asia mayor o menor
 astus. a. um. cosas destas dos asias
 asis idis. por cosa hembra de ali
 asilum. i. lugar privilegiado como yglesia
 asilus. i. la moscarda o tauano.
 assine es. por vna ciudad de achaya
 asopus. i. vn rio de boecia
 aspar. varon fue hijo de hanibal
 asparagus. i. le esparrago espina conocida
 astero is. asseni. plantar cerca de otra cosa
 assero is. rui. por afirmar o deliberar
 assideo es. edi. assentarse cerca de otro
 assilio is. iui. por saltar hacia otra cosa
 assaulto as. por resurtir hacia otra cosa
 Astyanax. hijo de Hector y andromaca
 asturis. hombre de asturias
 Asturica. q. muger asturiana de astorga
 atabulus. i. vn viento de apulia
 atheroma atis. vna especies de yleera
 atina. q. vna ciudad antigua de ytalia
 atys yos. vn mozo que amo cybeles
 atagen enis. el franco linne
 atlas antis. q. de vn gigante
 attella. q. ciudad fue de campania en ytalia
 attingo is. attigi por elejanar
 auchen enis. interpretatur collum
 auernus. i. lagode ytalia o infierno
 auilus. a. um. cosa fuera de camino
 aurigo inis. la itericia de dolencia
 austri s. a. um. por cosa aspera
 authographia. i. escritura de ppia mano
 autumo as. desir. rarum.
 axis. por el eje del carro o dela carreta

Vocabularium;

Bechar aria, por el asfarabacar
Bachanalia oris, fiestas de Bacco
Betic is, el río guadalquivir
Baenacus, i, por un lago de lombardia
Balanus, i, interpretatur glans
Baltheus, i, la vanda o cinta
Barathrum, i, vaso sin hondon o infierno
Barbitos, i, cierto instrumento musical
Baris idis, cierta especie de naue
Barfum, il, barleta ciudad de ytalia
Batautum, il, vna ysla del río reno
Bataus, a, um, cosa de allí
Bebix, ietis, vn heroe antiguo
Berillus, i, beril piedra conocida
Beritus, i, vna ciudad de phénicia
Bessis por ochenta partes de doce
Bifrons onitis, cosa de dos frentes
Bige arum, el cerro de dos cauallos
Bilia is, por la colera
Bini, q, a, por cada uno de dos
Bison onitis, animal es no conocido
Bissinus, a, um, cosa de bissi especie de lino
Bituriorum, los borgoñones pueblos
Bithinia, q, region de asia
Bizeres, pueblos son septentrionales.
Bogud udis, vn rey de africa
Bola, q, vna ciudad antigua de ytalia
Boleetus, i, hongo que nasce en arbol
Bombix ietis, el gutano de la seda
Bombycinus, a, um, cosa de seda
Bostar aris, varon de africa
Botrus, betro onis, el razon
Brachy arum, bragas marineras
Bragada, q, vn río de africa
Briaz acis, vn entallador o platero
Brittannis, q, ynglaterra ysla
Briton omis, breton de bretaña
Bromius, s, vno de los nombres de baccho
Bubo onis, el bubo ave
Bubalus, i, el bufalo animal
Bubastus, i, ciudad de egipto
Buccolica orum, obra de vergilio
Buris ts, la cama del arado
Burdo omis, el burdiegano.

Cacabo as, por cantar la perdiz
Cacaturio is, hauer gana de cagar
Cacula, q, el rapaz de escudero
Cacus, i, hijo de Vulcano q mato Hercules
Cadauer eris, el cuerpo del muerto
Cedo is, cecidi, por herir o matar

celebs bis, el soltero o soltera ncasados
Caycus, s, vn río de misia frigia
Calabria, q, vna region de ytalia
Calendc arum, por el primero del mes
Caligo mis, por la escuridad
Caligo ae, por escurerse
Calix icis, el vaso para beuer
Calidon onis, ciudad de etolia
Calix icis el erizo de la castaña, o bellota
Caliphene is, vna discípulo de aristoteles
Callis is, por camino hondo y estrecho
Calvus, caluit, por encanar
Calix cis, por el calcáñar del pie
Calix cis, por la cal para edificar
Cambisteis, por vn rey y río de los persas
Camurta, a, um, por cosa renuerta
Canalis por la canal por do algo corre
Canceli orum, por las rexas del apartamiento
Canoris, por las canas dela cabeza
Canicula, q, por la perra pequeño strella
Canon onis, interpretatur regula
Canopus, i, damata ciudad de egipto
Capesso is, portomar para governar
Capitolii, il, por el capitolio mōnte de roma
Capistrum, i, por el cabestro
Capadox cis por hombre de capadocia
Captis, por el chibital de cabras
Carbasus, i, especie de lino muy blanco
Carbasinus, a, um, por cosa deste lino
Careeres la q y quala los cauallos
Carchesium, i, la copaza gauia dela naue
Cardo int, por el quicio dela puerta
Carex icis, por el carizo yerua conocida
Caria, q, por vna region de asia
Caricias, q, por el higo passado
Caries el, por carcoma
Carpo is, carpsi, por coger rompiendo
Carpophorus, i, nombre de varon
Cassos um, por la red para prender algo
Cassis idis, por la armadura dela cabeza
Cassinum, i, por ciudad antigua de ytalia
Cassus, a, um, participium a careo es
Castrum, i, por la villa cercada
Castrum omn, por el real dela hueste
Catillus, i, por el poblado de tybur
Catina, q, por catania ciudad de sicilia
Catamythus, idem ell qui ganinedes
Causeo ce, por huir o prouer
Cauillo aris, por vlar de malicias
Caulistic, por la verga o tallo de perus
Cauipo omis, por taucnhero o ventro

Vocabularium.

cauponis. q. por la fuerza de ventera
cecropis opis. primero rey de atenas
celotocis. por vna especie de nau
celtiber eri. el que mora cerca de ebro
censeo es. por juzgar / o pensar / o contar
centaurus s. por nombre propio de nau
centussis por cien ases moneda
centurio onis. por el capitán de ciento
centuripe es. por vna ciudad de sicilia
cerasus unti. por ciudad de capadocia
cephalus. syn rio cerca del monte parnaso
cerberus. i. por el can portero del infierno
cereopithecus. i. por el gato paus
cerdo onis. por oficial mecanico
ceres eris. por la diosa de las miedas
ceremonie arum. por las ceremonias
cerinthe es. por vna yerba no conocida
cernio is. creui. por mirar con los ojos
ceruical alis. por la cabecera
ceruila. q. por el alzadero o blanquibol
celenia. q. por ciudad de lombardia
cessus itis. el césped tierra con rayzes
cethegus. i. por un varon romano
cetus s. i. por qualquier pece grande
ceu aduerbum. por así como
chalys qbis. pueblos son de punto
chalybilla. q. por cosa hembra de alii
chaoe. q. por la confusión de las cosas
cigaracter eris. por la escultura
charibdis is. por cierto peligro de mar
chela. q. por el braço del escorpión
chelys is. por cierto instrumento de musica
chemerimo interpretatur hymenalis
chiragra. q. por la gota de las manos
chironomon onis. i. el q. dan por personage
chirurgus. i. por el cirujano
chitrapus odis. por ola de pieo
chlamis fidis. por vestidura militar
christis idis. por un rio de apulia
chremes etis. n. p. de varon en tentio
christendetum. i. por plato o vaso de oro
christolomus interpretatur os aureum
chronis is. nombre de varon
chronica orum. la hystoria de los tiempos
eratius. i. por medida de un sorbo
eyane es. por vna fuente de sicilia
etiana. q. por vnas rocas de bosforo
cibeles. por la madre de los dioses
cicuta. q. por la cicuta getua conocida

cidon onis. por vna ciudad de creta
cico es. cui. por mouer / o incitar
cylindrus. i. por vna cierta serpiente
cylindrus. i. por columna rolliza
ciliax icis. por varon de sicilia en asia
ciliata. q. por cosa hembra de alii
ciliatum. q. por cuenca del ojo parpado
cymbalista. q. por el que tañe campana
cymbalaria. q. por la q. tañe campana
cymosus. i. por vna ysla del archipelago
cimisus. i. por un monte y lago de italia
cynipes is. por un rio de ponto
cinedus. i. por el puto que padese
cimirae. q. por un rio que fue Epir
cynicus. i. interpretatur caninus
cyperus. i. por la juncia olorosa
cyperus. i. por aquello mismo
cyniphis is. fluuius est astrig
cyprus. i. por chipre ysla
cirus. i. por corcega ysla
circiter. por poco mas o menos
cis. prepositio. por aquende
cithara. q. por la harpa instrumento
citharistes es. por el que tañe la harpa
citharistria. q. por la que tañe
cithera orum. por vna ciudad de chipre
citorus. por un monte de pasagonia
citra. prepositio. por aquende
clam. prepositio. por ascondidas
clanculum aduerbum. ascondillas
classis is. por flota de naues
clatrus. i. por la rexia de apartamiento
clava clang. por la porra
clibanus. i. por harnero
clymather is. grado que corta la vida
clitella. q. por el albarda
clitorius. i. fuente de arcadia
eliton onis. nombre de varon
elitumus. i. por un rio de italia
cloaca. q. por el albañar
elortho. vna de las tres parcas
coecum. a. um. por cosa de grana
cochleare is. por la cuebara
coctytus. i. un rio del infierno
clocles itis. por el tuerto de un oso
coctonum. i. por vna especie de ligos
codicillibus. por el codicillo de testamento
coenatio onis. por la sala baxa
coenaturio is. por hauer gana de cenar
coerceo es. coerui. por refrescar
cognosco is. por conoscer

Vocabularium

- cohíbes es, por contener
 collido is, por herir uno con otro
 colliphium, il, por pan cozido so la ceniza
 collirium, il, por unguento para los ojos
 collocaſia, q, por la culcasia yerba
 collem, i, por el coladero
 colos, i, vel colus us, por la rueda
 columen inis, por el astura
 comedo onis, por el comilon o gloton
 comes itis, cdere o otro q acopana a otro
 comessor aris, por ser combidado
 comminitiozeris, por fengir o pensar
 como is, compsi, por asestar
 compar, por cosa igual con otro
 compedio is, iui, impedir o embarrasar
 compes idis, por la furion de pies
 compendium, il, por el tajo
 compeso is, por refrenar o retener
 comporio is, compri, por hallar
 compello is, por constreñir
 compello as, por llamar
 compingo ie, por ayudar o componer
 complodote, por desfautescer con sonido
 compos otis, por poderoso de alguna cosa
 concerto is, por coger rompiendo
 conchyle is, por la concha del carmeso
 condiloma atis, una especie de almorranas
 cone es, por una isla del danubio
 confiteor eris, por confessar por fuerza
 confuso as, destruy y los argumentos
 congradio, por andar o encotrar c o otro
 constituo ee, inclinar la cabeza o ojos
 conquitiozeris, por aquello mismo
 conopea opis, por el mosquito
 conopeum, i, el paueilon para mosquitos
 consero is, cui, por plantar en vno
 consero is, iui, por trauar en vno
 consumaxacis, por porfiado
 consultum, il, por el demuestro riñendo
 conus, i, por el agalla de cipres
 copa, q, nombre de mujer en vergilio
 cophos, interpretatur surdus, a, um,
 copicarum, la hueste de la gente
 capia, q, por la abundancia o facultad
 topo onis, por el tauernero
 capona, q, por la cauernera o ventera
 topos interpretatur labor
 capula, q, por el ayuntamiento o traylla
 capo is, iu, por cozer
 coralium, il, por el coral
 capa, q, por una ciudad antigua de italia
 capaacos, interpretatur corus
- corbis, por la goja para las miedas
 corcira, q, por una isla del mar ionio
 cordax aco, interpretatur lasciva saltatio
 cornithos, ciuitas q lebas
 cornphas, oppidum colidis
 cornyx yeos, interpretatur gales
 coronis idos, interpretatur extremitas
 corytus, i, por el goldre para flechas
 cornicen inis, el varon trompeta
 cornicina, q, por la muger trompeta
 cornue, il, por el cercejo filius
 cornu, por cuernoso trompeta
 corus, i, por el viento gallego
 cos cotis, por la piedra
 cos cotis por la piedra aguzadera
 costinomantis, ratus cribrio divinans
 cose arum, una ciudad antigua de italia
 cosyra, q, por una isla cerca de sicilia
 corendis icis, por donde suega el anca
 cras aduerbum, por mania otro dia
 crabronis, el tauarro genero de abispa
 crapulae, por el embriaguez
 crater eris, por la copa
 crater eris, por la conica dela pila
 crater eris, nomen proprium philosophi
 crater eris, por el farzo
 craticula, por las parrillas para assar
 crater idis, por un rio de achaya
 creber, a, um, por cosa espessa
 crebenus, i, por un rio
 credo te, por creerlo confiarlo prestar
 crementum, i, por el acrecentamiento
 cremaster, i, el neruio de los testiculos
 cremon onos, vicus, ppe corinthum
 cremononos, mons lebieni
 crepis idos, interpretatur solea
 cripis idos, interpretatur fundamentum
 crepo as, por sonar quebrando algo
 crepundia ouim, por los diges del nino
 crescens entos n, p, apud latinos
 cres, q, nombre de hembra fue
 cres etis, rey o varon de creta ylla
 criminaris, por acusar o ser acusado
 crystallinus s, a, um, por cosa de cristal
 crocalus, i, un rey de tardinia
 crocis, genus herbe
 crocinus, a, um, por cosa de safran
 crocodili si, por la cocodrilis de nilo
 croto onis, ciuitatis salutis in situ tarentino
 crotopus, i, nombre proprio de varon
 crustinium, il, un rio de italia
 crios curios, interpretatur pecten

Vocabularium.

- ethesiphon ontos.n.y.viri et fluminis
 cubile is.por cubil de fiera
 cutas atis.por de que tierra
 cuculus.l.por cucillo jauae
 cuculo as.por cantar el cucillo
 cucula.g.la capilla o cogulla de frayle
 cucuma.g.cierto vaso de barro.oarma
 cucumis ris.el pepino o melon o cogobio
 cucurbita.g.por la calabaza o ventosa
 cuerito is.por cantar el gallo
 cudo is.por herir como en yunque
 cudo onis.por caxquete de cuero
 cunig arum.por la cuna de los ninos
 cunabula ozum.por la crianza dellos
 cuneus.l.cuña o batallazo aliento
 cuniculus.i.por el conejo o madriguera
 cures etis.pueblos son de creta
 curesium.ciudad de los sabinos
 currulis.g.cosa de carrozo corrida
 currus.us.por el carro
 curius.i.nombre de varon romano
 curio onis.nombre de varon romano
 cupidinis.la cobidicia o dios de amor
 cupio is.por codiciar
 custos idis.guardador o guardadora
 custodia.g.guardado o guardadoa
 cuspis idis.por la punta
 cuticula.g.por la pellejuela o cuero.

Dactilos.u.interpretatur digitus
 Dactylotheaca.g.por caja de anillos
 Daces.g.pueblos son septentrionales
 Dacus.i.por aquellos mismos
 demon onis.dicitur fortuna iaspens deus
 dfts eos.interpretatur far
 damar aros.interpretatur vxor
 dametas.nombre proprio de pastor
 dama.g.la gamara especie de cieruos
 damer enos.vnus fuit ex hercibus
 damno as.por condenatio obligar
 dame.fuit.acris filia
 danubius.ul.vn rio de Ungria
 daphne es.nemus antiochicus
 daphne es.accentu in ultima.n.puelle
 daphnu onis.por el laureal
 daphnis idis.nombre de pastor
 dapys dapis.el manjar costoso
 dard nus.t.hijo de jupiter y eletra
 datus eis.nombre de varon en vergi.
 dasipus odis.por la liebre
 David idis.por el propheta y rey
- debilis.e.por cosa debil y flaca
 decas adis.numerus est denarius
 decapus odie.la medida de diez pies
 decoras.a.um.por cosa gracia
 decus oris.por la honra
 dedecor oris.por la deshonra
 decerpo is.por cogier rompiendo
 dedocco es.deseniciar lo ensenado
 decuns cis.por diez partes de doze
 defecisco eris.por cansar y defallescer
 decus is.por diez ases
 defraudo as.engañar o menguar
 defructum.i.vino cozido ala mitad
 degener eris.lo q no respode a su genero
 deglubo is.por quitar el hollejo
 dego is.degl.por buir
 dehisco is.por henderse
 deico as.aui.por surar mucho
 deinceps aduerbiuum.por despues
 delear aros.illecebra esca ad decipiendum
 delecto as.aui.por deleytar
 deleo es eui.por quitar o rae
 delibutus.um.por cosa vngida de olores
 delicium.i.delicio arum.por el deleyte
 delitico es.us.por esconderse
 delphin vel delphias inis.el delphin.
 delirus.a.um.por cosa desmariada
 delubrum.i.por el templo
 demeter ros.interpretatur ceres
 dementia.g.por la locura
 demipho onis.nombre propio de varon
 demo is.dempsi.por quitar
 demon ou onto.s.piam filius nothus
 demophon onis.the sefi fitius
 demolthenes is.orador sue griego
 democritus.i.philosopho griego
 demum aduerbiuum.por finalmente
 denarius.i.un moneda que vale diez ases
 deni.g.adie diez en diez o cada uno diez
 denseo denses.por es pellar
 denso densas.por aquello mismo
 depeciclo eris.hacer torpe pacto
 deperco is.por perdonar
 deplico es.por vazarlo menguar
 deserio is.aui.por desampatar
 defecido es.el pereso olo.a sedendo nismum
 desido es.por emerezar
 desilio is.mi.por saltar abajo
 despondeo es.por prometer
 despotic idos.interpretatur domine
 deliwo as.por deliberario comprar

Introduc*s*ionem.

deterior is, betterius, por gafiar por vno
deterior us, por cosa meyos buena,
deunus uncis, por vnse onças
dextavis tis, por diey partes de doce
dector a,um, por cosa diestra.
diadema aitis, por diadema corona
disponon consonantia dupla.
diatellaron consonantia ierquinaria
dias adit, por la dualidad
dicax acis, por dezidor y parloto.
digos interpretatur iustus.
dico a,s, por dedicar, o consagrar.
dictio onis, por el señorio
dictum a,um, por el dictamo yerua,
dicticos, interpretatur demonstratus
dicto as, por dezir lo que otro ecriue
dictio as, por dezir amenudo.
Didymus,i, interpretatur geminus
didyme es, por vna isla cerca de sicilia
Didou us, al que poble a Cartago
diffiteor eris, no confesar o negar
disertio is, recalcar por diuersas partes
digiditor eris, por se partir de otro
diluo is, por desley, o desluuar
syndimus,i,vn monte de frigias
dimicco as, por pelear.
dimidium,i, por la meitat del enterò
diphthongon,i, cosa de dos cosas
dipus odos interpretatur bipes
diogenes is, philosofo griego
diocesis, por la dioecesis o jurisdiccion.
dione es, venus sine illius mater
dionysia ommfestas erande bacco.
Dionisius,i, nombre d'ropcio de varona
diores is, envaron enel vergilio
dloris chis, el fossalido, o cuna.
diré aram, por las furtas del cielo
dirimo is, por apartar
diriso is, ui, por derribar edificio
diseno, interpretatur villa s
discludo is, por echar desuera
discors dis, por cosa discordie.
discumbo is, por asentarse a la mesa
discutio is, fecundis por diuersas partes
disertus a,um, por cosa eloquente
distrar aris, por cosa desigual
dispergo is, por espargir en partes
disversior eris, por partir en partes
dispesco is, por apartar del pasto.
displiego es, por desagradar
displodo is, por desanorecer,

dispungo is, por cassar la cuenta o rae,
disquiro is, buscar por partes diuersas
dissero is, lui, por declarar con palabras
dissipo as, por dissipar o desruyz
dissulto as, resurir por partes diuersas
dium a,um, cosa digna o digna de supiter
dissultus a,um, por cosa de mucho tiempo
dinos interpretatur seruus.
dinois idos, interpretatur serua.
documentum,i, por la enseñanza.
doctrans antis, nueve partes de doce
dogma etis, por el decreto ley
dolion,a,p, viri apud strabonem
dolion,i, por tisaja o cuba.
dolobela,g,n,p, de varones romanos.
dolon ente, por arma offensiva secreta
dolon onis, yaron fue troyano.
doedixicos, interpretatur coegleare
dolopion omie, y senonis pater.
doma atos, domus sine tecis interpretas
doris idos, helladios sive achaie regio
doris idis, por vna diosa de la mar
doricea,s, um, por cosa de grecia
borip,yome,i, interpretatur ferens hastam
doron interpretatur donum
dos doris, por el dote de la muger.
dosis interpretatur datio.
datas,i, interpretatur datas a,um.
draco onis, por el dragon o sierpe
dracena,s, por la dragona o sierpe.
drima atis, re representatio
dryas adis, la dia de los arboles
drude, pueblos q philosopios en francia
drys yos, interpretatur querqus.
drepnum,i, drepna ciudad de sicilia
dropar cis, por el lat aquia para pelar
duco is, ti por guiar o capitanear
duolo,u, interpretatur seruus.
dulus,i, por maleza de matas.
durius,i, por duro río dest año.
dux cis, por la guia o capitán.

Ebinus,i, interpretatur retrus,a,um
Ebenum,i, por la madera del
Ebur oris, por el mafil de elephante
Ebesas,y, qye yna contra Valencia
Ecce aduerbum para demostrar.
echion onos, et rhebanus.
echis los, por la binoria
eccum aduerbum/para demostrar

Vocabulariis.

- echo us.el son que resurte dela bos
edo is.edidi.publicar y sacar a luç
e donis idis.soceminina fuit ethracia
e iuco ac.aut.criar con criançã
educo is.por sacar fuero/o arriba
edulis.q.yo/los cosade comer
eleemosyna.q.est misericordia
electrum.i.anbar/o oro.xviii.quilates
elegia.e.est carmen flebite
elephas.animal est:z mons ethiopic
eleon.i.interpretatur oicium
eleusis vel eleusin.ciudad cerca de atenæas
elicut.zer.interpretatur liberator
elitis t.dos.region est peloponnesi
elissa.q.la mitima es que reynadido
elission.i.lugar de los bienaventurados
elius s.vn río de afirca region
eloxos.interpretatur laceratio
elorus d.vn río de sicilia
elos eos.interpretatur palus
emaneo es.por quedarse en lugar
emathia.e.region de thessalia
emblema atis.por esmalte
emineo es.por estar encima
eminis aduerbum.por alexos
emolumentum.i.por la ganancia
emo is.por comprar
emptuio is.por hauer gana de compiar
en.aduerbum demonstrandi he
edimios onos.amassis lung
enyo us.hermana fue de mars
enigeus.i.por vn río de thessalia
enshimema atis.argumento oratorio
epelis idos.interpretatur aduenia
ephesus.i.por elque comienza a baruas
epiales is.febris lenge genua
epicenos.u.interpretatur promiscuus
epirus.por albania region de gracia
epictetis.interpretatur acquitatio
episcopis ios.interpretatur fictio
epodios.u.interpretatur incantator
epas est carmen heroycum
opos opis.aut est que pupa latine
epulum.i.por sala o combite publico
epulic arum.por los mansares
equs itis.por el cañastro
equinalius.i.pueblos fueron de ytalia
erasmoz.diuinit spelo domini
erato.vna et nos en inuis
erebus.i.por el infierno
gremius.i.por el yermo o desierto
- eratum.s.vna ciudad antigua de ytalia
eretur.s.opidum est italicig
erenthalon onos.vir apud hominem
er a proposicio.por cerca en voluntad
ergo.allique concluyendo por causa
eridanus.i.por vn río de ytalia
erier ros.anter pretatur accommodatus
erigo is.erixi por enheistar
erigone es.tari filia in celo posita
erumnis inferiorum
eriphile.mujer fue de amphiarao
erimanthos.arcadia mons
eris idos.interpretatur discordia
eris icis.vn.varen y monte de sicilia
erica.q.oruga yerba conocida
erodius d.aue es.incierta
eros tis.nombre propio de devaron y amos
essendum.i.por el carro para carga
esta.g.por el manjar o comida
estrioi ts.por hauer gana de comer
ethica orum.libro de philosophia moral
ethre es.n.p.soeminc celebre
etor oro s.interpretatur cor
euondrus.i.rex archadiæ
euenthalus.por la salida delo que acostefce
euge aduerbum/o interiecio;para loar
eugeos.interpretatur fertilis
ennuchus.i.por castrado
eupream.ab eu.r peer compositum
euphrosyne es.vna de las tres gracias
enpolis idis.poeta comicus græcus
eurimidon.kuuius panhiliæ
euryos s.nomien proprium virt celebre
euriplis is.poeta fue griego
euriplas.vn mar cerca de enigroponte
euriplion.v.r.en vergilio
euryops opis.rey fue dela morea
euroswenus ab ortu si irano
exanguis ls.cosa sin sanare
excretus a.um.cosa crecida
excello is.por sobrejurar
excubis arum.por las escuchas
excludo excludis.por echar a fuera
excuso ac.por hollar o acoccar
excupo is.por excupir
executo is.excuii.por sacudir
execratoris.abhominar/o maldeſir
exequi arum.por las exequias
exerceo es.por exercitar/o trabajar
exigo is.por demandar por fuerza
eximo is.exenti.por sacar a fuera

Introductionum.

exilio, q. por cosa feble/o delgada	habellum, l. por el moscadero
exodus, l. interpretatur exitus	habilis, q. por cosa que sopla
exuletus, a. um. cosa que dexa de crecer	agitatum, s. el peccado digno de castigo
exerior,iris, por experimentar	timen ins, por el sacerdote
expercitor eris, por despertar	ramina, c. por la sacerdotisa
expes por cosa sin esperanza	flamme, a. um. por cosa ruiva
exploido is, por parear en disfraz	siccio is, t. por doblegar/o inclinar
extra orum, las astasuras del animal	teo es, por llorar
exul nls, hombre o mager desterrado	fugo as, a quo el profugo is,
exuvie arum, por los despojos,	fugo is, x. por cortar lo liquido
 	flatus, a. um. por cosa floja y caida
E billio, q. a. farisevel fare, q. est loquor	focale is, por la beca
facia, lue, a. um. cosa elegante (eris,	fodio te, por causar
Facetie arum, por los donayres	foedus etie, por la confederacion
Facello is, por hacer molestia o enoso	follis is, por la bolso/o fuelle
Facetus, a. um. por cosa donosa	fomes ite, por las astillas de madera
fec cis, por la hez/o borra	fori orum, por la tilla dela naue
ragus, i. por la haya arbol	formido as, por hauer miedo
faginum, a. um. por ese de haya	formido ins, por el miedo
salernum, i. vino de campania	forsix icis, por el arco o boueda
far faris, por el farro simiente	forspe icis, por las tenazas
farcio is farsi, por recalcar	forsan forsitan forte fortassis, aventure
farcimen ins, anocilia/o longaniza	fors forte, por la fortuna
fas indeclinabile, por lo licito en religion	fortung fortunarium por las riquezas
fasces is, por el hasce/o emboltorio	fragor aris, a quo sufragor e retragoz
fastigium, il. por la cumbre/o altura	fremo is, por bramar
fasti orum, vel fastum, por el calendario	fretum, i. por el estrecho demar
fateor etis, por confessar por voluntad	frigeo es, fristi, por res frir
fatisco is, por henderse	frigo is, xi. por frey en sarten
fatigo as, por acosar	friguilla, q. aue es a mi no conocida
faueo es, faui por fauorescer	friguillo as, por cantar ciertas aues
fax facto, por la hacha para quemar	fritimo is, por cuchillar la cigarra
femen inis, por el muslo por dedentro	frico as, cui, por fregar
fermar ose, por el muslo	fris, por el grano menuido del trigo
feralis, q. por cosa de fiero	frons ate, por la hoja del arbol
ferre ferme aduerbia, por quasi	frons tie, por la frente
ferig arum, por las fiestas	frando ae, por defrandat/o menguar
ferona, q. por una fuente de yalta	framentoriaris, p. por trigo/o ceuada
fibula, i. por la heulla	fruo: eris, por gozar de alguna cosa
fielia, c. por la olla	frusino onis, por en lugar de yalta
fidene arum, por una ciudad de yalta	frutex icis, por mata menor que arbol
fidicen is, el q. tañe instrumento o cuerdas.	frux gis, por la fruta dela tierra
fiictim, q. por la muger que lo tañe	fulcio is, por susentar
fiduo, a. um. por cosa fiel	fulix icis, por el ave cereeta
figo is, xi. por hincar	fulgeo es, por resplandecer
fuscus, l. por el ollero	fulgur uris, el relampago
filix fisi, por el h lecho	fullo onis, el que lava los trapos
finus, i. por el estiercol	fullon, i. la que lava los trapos
figo is, xi. por fingir	funis is, por la cuerda para atar
fiscina, q. por la encielo/o esparrilla	funus eris, por el instrumento
fabrum, i. por el moscadero/o viento.	

Vocabularium.

fario is. infantia, por el que es crío
fustis is. por varo para hostigar
furfures um, por la calpa de la cabeza
furcina, q. el arreja que es de tres puntas.

G Adesum, por la ysla de calez
Sadix iris, por la ciudad de la ysla
Gaibamun, el galibano goma conocida.
Galesius, i. un río de tarento en Italia
Galerus, i. por sombrero
Gaco e nis, el que come por tauernas
Garganus, i. por un monte de apulia
Gargarius, i. por un monte de frigia
Garro is., por gorgear las aues
Garrulo as., por gorgear a menudo
Gansipe is., por velejura vellosa
Gansipinus a. um, por cosa así como vello
Ganisus, a. um, participium a grande es.,
 gela, q. por un río y ciudad de sicilia
 gelos oto s interpretatur risus
 gelu indeclinable por el pelo
 gene arum, por las maxillas o parpados
 gener eri, por el hermo marido dela hija
 genys yos interpretatur barba
 geometres, q. interpretatur terre mensur
 geriones is. un rey antiguo de spaña
 geres ios. interpretatur vor.
 getes, q. pueblos son de Tracia
 getulia, q. una region de Africa
 Gilber eri, el corcobadoro corcobada
 gigas antis, interpretatur terre fisis
 gyges is. un río y pastore de lidia
 gingine arum, por las enzias
 gynis idos, interpretatur foemine vir
 git, indeclinable, por el axenuz
 glans dte, bellota o frutas y luebre
 glarea, q. por el casco y arena
 glaucoma atis, enfermedad de los ojos
 gleba, q. por el terro de tierra
 gleneno s. interpretatur pupilla
 glyco onis, nomen viri celebre
 gnis iris, por el riron animal conocido
 gliso is., por crecer o engordar
 Globus, i. la redondez o ouillo o pelota
 Glomero as., por redondear o denasar
 gloso, q. interpretatur lingua
 glutin inis, por el engrudo
 Guanua, a. um, por cosa industriosa
 gnydos, una ysla del archipelago
 gobius, q. el gobio onis, el gobe pece
 gonio interpretatur angulus

gorbyn nos, a latinis cortina dicitur
 gracito as., por graznar el ansur
 gradivus, i. por el dios de las guerras
 gradior eris, andar o passear
 gramma interpretatur litera
 graus interpretatur vetula
 greclito as., por remedar a griegos
 gratesium, por las gracias
 grec gis, lapiara o manada de ganado
 gryphus, por el grifo animal
 gryphus, i. por nariz cornua o aguileña
 guinal, por la goma.

H Abilis, q. por cosa habllo ligera
 Hbema atos, interpretatur sanguis
 Halter ecis, por el halache pese
 Halec ecis, por la salia que del se haze
 Helelus, i. por un río de sicilia
 halo as, au, por cuapozento vaziar
 halo, o, interpretatur area
 halas alos, interpretatur sal sue mare
 hamirris idos, interpretatur salsugo
 halter eris, por alquadera para saltar
 hamilcar aris, capitán de los cartagineses
 hanibal alis, hijo fue de hamilcar
 hanus, i. por el anzuelo para pescar
 hara, q. por la pocilga para los puercos
 harpago ins, interpretatur rapar
 harpia, q. poza quella au de rapina
 haurio is., por sacar o recebir o herir
 heutontimorumenos, id est se crucians
 hebdoas ados, interpretatur septima
 hebes, por la plosa de la mocedad,
 hebes iris, por cosa bota y no aguda
 hebelus, i. ciuitas est licet
 heira, q. interpretatur sedes sedis
 helenus, i. propheta fue hijo de priamo
 helema, q. por mujer de menalao
 helicops opodis, nigros habens oculos
 helios, u. interpretatur sol
 helix icis, por una especie de yedra
 helix cos, interpretatur coetancus
 helen enos, interpretatur grecus
 hellen nis, filius fuit de eucaitonis
 helespontus, fretum celebre
 helminis intos, vermis lumbricus
 helorus, i. fluvius sicilie
 hemera as, interpretatur dies
 hemicyclus, i. por el semicírculo
 hemina, q. normedita medida
 hemus, i. por un monte de thracia

Introductionum.

hepato s. interpretatur secur
 hermagoras. q. por vn orador philosopho
 hermafroditus. hijo de venus y mercurio
 hermopan compostum ex herme et pan
 hermogenes. vn celebre philosopho
 heros ois. por el medio dios
 heroina. q. hija de algun heroe
 herodes. ls. por vn rey de los judios
 herus. i. por el senor de los fieros
 hiacinthus. i. por vna flor y piedra
 hyacinthinus. a. um. cosa de este color
 hyacintipn. a. um. cosa de color de violeta
 hyaspis idis. vna piedra preciosa
 hybrisidos. ex duobus animalibz genitus
 hydaspes is. por vn río de media
 hydrops opis. por la ydropesia
 hydromeli. por el aloxa
 hydrus untes. ortranto ciudad de ytalía
 hyaratas. os. interpretatur accipiter
 hypericus untes. la ciudad de hierico
 hiera. q. por vna ysla cerca de sicilia
 hylax nomen proprium canis
 hyle es. interpretatur materia
 hymen enis. el dios de las bodas
 hymen enis. la red en que nace el nñño
 hilaris. q. por cosa alegre;
 hymera. q. vn río de sicilia
 hypantis is. por vn río de tartaria
 hyparato s. interpretatur veritas
 hyperionis. vnum ex titanibus
 hypomanes. sudor dela yuglo de yegua
 hypponat actis. por vn poeta griego
 hyperton onis. vir apud homerum
 hyz indeclinabile. por la palma de la mano
 hyrie es. por vna ciudad de boetia
 hircosus. a. um. por lo que hiede a cabron
 hyrudo inis. por la sanguisuela
 his hemus. interpretatur vnu. a. um.
 hyos hyos. interpretatur suis suis
 hyssopus. i. por ysopo yerua
 hystrix icis. por el puerco spin
 hystrio onis. el representador de fabulas
 holus eris. por la ortaliza
 homerus. lvn poeta griego
 homestis gos. interpretatur coniux
 honorotinus. a. um. cosa del mismo año
 hospes itis. por el huesped o huespeda
 huicu es. por la llaga con materia
 humus humi. por la tierra
 Iacio iacie. por ala nçar

Jacobus. hñlo de rebeca y rafael
 Jacobus. lnombre propio de varon
 Jacchos idem qui bacchus
 Jader cris. vntio de esclavonia
 Jacinthinus. a. um. cosa violada en colos
 Japetus. a. por vno de los gigantes
 Japis lgl. el viento propio de apulia
 Iazig igis. el hombre de espana
 Iberus. i. por ebrio río de espana
 ibis ibis. aue. ppia en egypto
 icarus. a. nombre de varon sue
 icetaon onos. launedontis filius
 ichor oros. interpretatur sanies et crux
 Ichthyos yos. interpretatur pescis
 Ico icis. i. por herir
 icon omis. figura o ymagen
 idar atos. esca vel cibus
 idolum. i. ydolo / ymagen / o statua
 idolo thitum. i. sacrificium delos ydolos
 idume es. region en judea y arabia
 idus num. cierta cuenta de los meses
 Ignosco is. por perdonar / o no conocer
 iecur ois. por el higado
 Iyne gis. toro cuello que conocida
 Iaura. q. hija fue de el cincpo
 Ilerda. q. lerida ciudad de espana
 Ilia um. por las tramas delgadas
 illico aduerbiun. por liniego ala hora
 illecebrie etrum. los halagos
 iller icis. por el astagaza
 iliberitanus a. um. olo y granada ciudad
 illicito is. por atraer con halagos
 ilido is. heri vna co-e con otra
 ilios aut ilion por la ciudad de ireya
 ilius. i. rto cerca de atenaeas
 ilos oto s. interpretatur serius
 imas antos. interpretatur iustitia
 imbrex icis. por la teja
 imbruo is. por combeuer en otra cosa
 ingruo is. por hazer impetu
 immaneo es. por quedar en algun lugar
 immineo es. estar encima de otra cosa
 impedio is. por embaraçar
 impetitoris. por dar parte
 impetus cit. por empeyne
 impete ablasimus ab impetu
 impingo gis. por empazar
 impo otte. por cosa no poderosa
 intubesis. el que aun no tiene baruas
 iugiter interpretatur sanitus

Vocabularium

Encubito as. recaleser una cosa con otra
 Encubo as. acostarse sobre algo
 Incunabula crum. la crianza de nitez
 Incusus dis. por la yunque
 Incuso as. por quererse de alguno
 Indecoratis. cosafea y sin honor
 Indiges etis. el sancto canonizado
 Indolesis. señal de virtud en los niños
 Induce arum. por las treguas
 Indictioriris. por hacer bocuerlas
 Inferiorum. los dioses del infierno
 Inferic arum. la ofrenda de los muertos
 Infiero eris. intuli. por traer a dentro
 Inficias co. por negar lo hecho
 Infugo is. por imponer apretando
 Infingo is. por quebrar
 Inguen inis. por la ingle
 Inoleco es. velinoleesco. por crecer
 Inops. por pobre/omenguado
 Inunba. q. por mujer no casada
 Inutes etis. por cosa sin holgancia
 Inquisio as. por ensuziar
 Inculpicio is. por escupir
 Invidico es. por asentarse en algo
 Insidie arum. por asfachanzas
 Instar artis. por semejanza
 Instigo as. sui. por instigar
 Insulco as. por saltar para mal hazer
 Inter prepositio. para entre
 Intercus utis. cosa entre cuero y carne
 Intercipio ia. por entre sacar
 Internodium. il. por cañuto
 Interpres etis. el faraute/o trusaman
 Intre prepositio. por entre
 Intybus. i. por la chicoria/o endulsa
 Intnala. q. por la enula campana
 Intnus. i. por el dios span
 Intyca. i. por burla de palabra
 Intum mare. entre grecia / y tallia
 Intyphue. i. vn caudillo de los judios
 Intobas. q. cantor enel vergilio
 Intphytus. i. vn varon enel vergilio
 Intose. a. um. por el mismo
 Intros. interpretatur procella
 Intrumo as. est mentulam o intserere
 Intyogata. interpretatur introductio
 Intyara. e. vn rio de francia
 Intyaurae. i. vn rio de tallia
 Intydorus. i. una ciudad de sicilia
 Intydonus. i. nombre de varon
 Intymarus. i. vn monte de tracia

Inty a. ud. por esse secunda persona
 Intyheretus ci. interpretatur directius
 Intybar artis. interpretatur claritas
 Intybilis. i. por la grta de alegría
 Intygum. i. por el yugo/o yunta de bueyes
 Intygum. i. enxullo/o banco de galera
 Intyga orum. la cumbre del monte
 Intygerum. i. por vna huebra de tierra
 Intyjupiter ious. aquel dios de gentiles
 Intyjuratus. a. um. cosa juramentada
 Intyjsticum. i. las vacaciones de juicio
 Intyjsta orum. las exequias de los muertos
 Intyjtuinas. por ayudar
 Intyjuxta prepositio cerca
 Intyjxion. q. torquetur apud inferos.

Ihesus is. postra corruption
 Iabicum. i. vn lugar cerca de romia
 Iabo as. aut. caer derrocando
 Iabor eris. caer desfigurando se
 Iaburnum. i. por vna especie de robre
 Iacicedemon onis. vir lacedemonia
 Iacer. a. um. por cosa despedazada
 Iacesto is. desfistar/o priuocar
 Iaches etis. vn varon en terencio
 Iacon onis. varon de lacedemonia
 Iacena. q. muger de lacedemonia
 Iactes ium. por entresijo
 Iacto as. cui. por amamantar
 Iadon onis. vn rio de thessalia
 Iago is. lesi. por lisiar/o dañar
 Iallaps apis. interpretatur procella
 Iallaps apis. vn can enel outido
 Ialstrigones. pueblos fueron de tallia
 Ienis. e. por cosalita sin pelos
 Iaganum. i. por la lazaña/o hosuela
 Iagus. i. por el padre de protomeo
 Iago opua. podia. sat q. tiene pies d hebre
 Ialage es. nombre celebre de muger
 Ialax agos. interpretatur loquaz
 Iamentor artis. llorar gritando
 Iamina. q. la lamia/o hoja de metal
 Iampas ados. interpretatur fax cis
 Ialimpedous. nomencel. breseminarunt
 Iampon onos. nomen virt celebre
 Ianista. q. por esgrimidor
 Iaoconis. varon fue troyano
 Iaritus. i. vn lago fue de tallia
 Iartissa. q. una ciudad de thessalia
 Iarix seca. especie de pino arbol
 Iarynx gls. pro gutture

Introducionum,

- Lasseris, por el clavar
 Lætrie arum, por el condeditos
 Latetica, por el vino o agua
 Laterna, q. por la lanterna
 Latrina, f. por la pñuada
 Latris idos, interpretatur ancilla
 Latium, s. ciudad antigua de Italia
 Latona, q. la madre de apollo y diana
 Latinia, q. una hija del rey latino
 Larchos, s. athamantis filius
 Lebedos oppid. est colophonion in Italia
 Lebes eris, el calderon de cobre
 Leccius, i. por el azextera
 Letica, q. por las andas de binos
 Lettuo as. por leer a menudo
 Lega as. aut. por mandar o embiar
 Lego ie. e. i. por leer/co ger/o huytar
 Lelex gis, pueblos fueron de thessalia
 Lemures um, las fantasmas de la noche
 Lens lendis, por tiendre
 Lens lenthis, por la lemeja
 Leontophonus, leone in necans
 Lepos oris, la gracia en el hablar
 Lepus oris, la liebre
 Lefoos, f. rna y flia de nuestro mar
 Lestes, e. interpretatur larro
 Lethes, e. por vn rio del infierno
 Leucaspis, n. celebre apud vergilius
 Leur, i. por el cuiado
 Leuus, a. um, cosa sinistra
 Leucipos, virorum nomen
 Lewis, c. por la cosa luivisa
 Leantes, q. vel leuita, q. vir extribu leui
 Leuitis dis, femina ex eadem tribu
 Libanus, i. por vn monte de judea
 Libertus, i. por el libre de esclavo hecho
 Liberta, q. por la libre de esclava pecia
 Liberi orum, el hñso o hñsos/o metos
 Libethrum, i. oppidum,
 Libye es, que latini dicunt astica
 Libye es, vn varon de africa
 Libis bos, interpretatur ventus africus
 Libyssa, q. por mujer de astica
 Libido inis, por la luxuria/o antojo
 Libo as, aut. por guitar sacrificando
 Libum, i. la ofrenda que sacrificiamos
 Libipens endis, por el q. pñea la moneda
 Libicas s. n. virtus apud ouidium
 Lycaon rex arcadiæ
 Licas, q. el que lleuo a hercules la camisa
 Lichen entis, por el vsagre/o empeyne
 Liceo eris, poner en precio/o en almoneda
 Licinus, i. por vn varon romano
 Licitarse, poner precio en almoneda
 Liceo es, por ser vendido en almoneda
 Licium, s. i. por el ligo de la tela
 Llen entis, por el bajo
 Lyenteria el flujo del vientre
 Liger eri, nombre de varon en el vergilio
 Ligonois, el açada/o açadon
 Ligo ligae, ligante porzatar
 Lignozario, por yr por leña
 Ligur uris, varon/o muger de genous
 Ligurio is, por comer delicadamente
 Lica, q. por vna ciudad de boecia
 Libeum, i. por vn cabo de sicilia
 Limax actis, por el caracol/o limaça
 Limen nos, interpretatur portus
 Limes itis, por la linda/o senda
 Limus, i. por el limo de la tierra
 Lindos, ciudad de rodas y flia
 Lingo is, por lamer con la lengua
 Linquo is, por dexar
 Lino is, por vntas
 Linum, i. por el lino yerua y materia
 Linus, i. poeta antiquo hñso de apollo
 Linther thris, por la barca pequena
 Lingos, interpretatur singultus
 Linx cis, por vn animal no conocido
 Liquo es, liquesco is, por derretirse
 Liquerium, s. por vn puerto cerca de venecia
 Liquo as, aut. por colar
 Liquo, oris, por lo que se derrite
 Liquidus, a. um, po: cosa clara
 Lyza, q. por la tierra entre dos sulcos
 Lyza, q. instrumento musical
 Lyricen intis, el que lo tañe
 Lyricina, q. por lo que lo tañe
 Lirnesse, i. ciudad de frigia
 Lito litis, por la contienda
 Litudus, a. am, cosa cardena/o envidiosa
 Litter arum, la carta mensagera
 Litura, q. por el borron/o raedula
 Lixa, q. por el aguador del real
 Loculiorum, i. por la bolsa/o bolisco
 Locuples etis, por rico/orica
 Lodricio, por la manta
 Loctum, i. por la muerte
 Logos, a. interpretatur sermo
 Lonica, q. por la malla/o cota
 Lophos, u. crista sine collis
 Lorum, i. por la cuerda/o cordunda

Vocabularium.

- L**othom.i.arbol proprio de africa
Lubricus a.um.por cosa que se desliza
Lucellum*s*.i.por ganancia pequeña
Luceo es.por resplandecer
Lucumo onis.i.pueblos fueron de tuscia
Luceres um.vna d^rec^rges dios romanos
Ludo is.por jugar/o burlar
Lugeo es.por traer luto
Lumbicus.i.por la lombaz
Luo is.por lastar/o pagar pena
Quies is.por la mortandad
Supercedia orum.i.fieles eran del dios pan
Instancia.e.portugal
Iustrum.i.por espacio de quatro años
Intra orum.por la puteria/o breña
Inut eris.valo para nos lauar
Iutum.i.por el lodo o cieno
Luxuria.e.por la luxuria o demasias
- M**anda as.auf.por embiar/o encomendar
Mando is.mandi.por com^r o mandar
Mandragora.e.la mandragora yerna
Manteo es.mansi.por quedat o eipar
Maues ium.las animas del infierno
mango onis.el que vende esclavos
Mantis is.vates diu*nus*
Manto us.tyresiq filia
Mantibig arum.dinero del botin
mapalia ium.por maadas de pastores
marcipez is.el elano de marco
margarita.e.clasifor/o perla
margolias.i.amargen/o ribera
marica.e.eniun et italic nymph
marpelus.i.por en monte de paros ysla
Mars tis.eldios de la guerra
Martyris.interpretatur tellis
mas mares.el mactio de cada especie
mases etos.vir de quo humerus
massilia.e.vna ciudad de francia
Massyliae.i.pueblos son de africa
Mastice es.por el almacea
Mastixcis.por aquella misma
Mastixgis.interpretatur flagellum
Mastiles.e.interpretatur verbiero
mathessic eos.interpretatur doctrina
mauors tria.por el dios mars
Mauritanis.e.la africa occidental
mecononos.interpretatur papaver
medea.e.aquella gran hechizera
medon onis.oppidum est boecie
medeor erie.por melezmar
mediolanu*s*.i.por Milan ciudad d^rlobardia
medis enos.interpretatur nulus
medon ono s.vnus.ex procis penelopes
meges etos.vir apud homerum
megeres interpretatur congregatio
meio is.miniti.por meat
melan anos.interpretatur nocturn
melananos.interpretatur niger
melas.e.por en rio de lidia
melampus odie.va on fue adenino
metanthrum.i.por armeni
metallotus.i.corona d^rrey yerna
melite es.insula prop^r siciliam
meles sinter pretatur cantus seu membrum
menior onis.por cosa que se acuerda
memphis is.ciuitas egyp*tis*
meninos.interpretatur mensis
menalipus.i.nomen virti celebre

Introductionum.

menander. vn poeta comicus grecus	mune arum, por las amenazas
menapi orum, pueblos son de francia	menipus. q. la diola pallas
menas adis, la sacerdotisa de bacco	mines ecos, filius eveni apud homerum
menatus. i, rex lacorum helene coniux	mine carum, pueblos de thessalia
menestridos, interpretant ira	minio onis, vn rio de ytalia
mendigus. a. u. m. cosa pedigneña	minisco eris, a quo reminisco
meninx gte, la madre pia del meollo	minus il, por vn rio de galizias
meno genes, nombre de varon	minium il, por bermellon
menon onis, aurorae filius	minos ois, por vn rey de creta
mens mentis, por el anima	minores omis, los nietos y descendientes
mentor oris, celator nobilis	myops opos, interpretatur tabanus
meracus. a. u. m. cosa pura	myrica. q. por la raza/o iniesta
merces adis, la soldada o somal	myrmex eos, interpretatur formica
meretricula. q. puta pequena	myron interpretatur vnguentum
merges iris, por mano; o	myron onos, vn platero/o entallador
mergo is, por anegar en el agua	myrrinae. a. u. m. por cosa de myrra
mermis intos, interpretatur funiculus	myrs myos, interpretatur inus
meridies ei, por el medio dia	mysterium. il, el mysterio secreto
meriones ie, por vn grecio	mytyplua. i, por vn genero de concha
merops opis, el abejor ruco ave	myton onos, nomen proprium viri
merops opis, nomen proprium viri	mytra, q. por la cosa
messana. q. mecenacia ciudad de sicilia	mnna mnq, idem est quod mnna. q.
mesapus. lvn varon enel vergilio	mnne nosyne es, mater est mnjarum
mesochorus. i, el principe del coro	moabites vel bita, aliquis ex terra moabi
meteorois, filius priami	moabitis dis, muger de aquella tierra
metallum. i, por el minero	moles is, muela/o edificio
metamorphosis eos, el transmutatio	molimen infi, el apareto de edificio
metaphysica orum, vn libro de aristotiles	molys yes, herba centum capra
metaphora. q. interpretatur translatio	molton onos, vir apud homerum
metaurus sue metaturum, vn rio de ytalia	molitor irie, por aparejar
meteteros, interpretatur mater	molos opos, interpretatur vibex
metior irie, por medir	moenia um, los muros de la ciudad
metiodus. i, interpretatur doctrina	monoptota, cosa de vn caso
metobon interpretatur frontis	monas adie, la vniidad
metretta. q. medida para medir	monoceros. l, uno de los centauros
mifa. q. por miga/o migaja	monte io, por el collar de oro
mico as. ui, por el relandescer	monoceros otio, por el vnicorno
mycos. i, interpretatur fungus	monops opis, interpretatur vnoculus
micoh muger fue de dauid	monumenti, memoria d algo/o sepultura
micones es, vna ysla del arcipielago	moretum. i, por el almodrote
miconus. i, aquello mismo	morez es etos, vir et rex italie
micturio is, por hauer ganade mear	morbo onis, por el bicho
mydas. q. rex phrygiae	morini, pueblos son de bruscas
mydon onos, vir celebris apud homerum	morum. i, por el mortal arbol
myles itis, varon o muger armada	morula, la fruta del
mylessus. a. u. m. cosa de mileto ciudad	mos. q. flumius e il gallig aquitanus
mylo onis, nombre proprio de varou	mos moris, por la costumbre
mylum. il, por el mylo legumbre	moses is, profeta y capitán de los judios
mynas antis, monte es de asia menor	mulceo es, muis, por blagar
mynta. q. vna cierta moneda	multiber brita, por el dios vulcano
	mylgeo es, nullis, por ordenar

Vocabularium.

Multo i.e. asy penar en dñero
 Multo omis. i.e. milero/o mulatero
 Multicium. i.e. vestidura delicada
 Municeps pia. morador de la villa
 Municipium. i.e. villa con jurisdiccion
 Munimes i.e. guarnecimiento
 Munus eris. por el don
 Maria. g. salmuera/o salmorejo
 Mus muris. por el raton
 Musa. g. la musa/o inquisidora
 Musica. i.e. por el alimque
 Muscas. i.e. el moho de arbol
 Mustacium. i.e. para malzado con mosto
 Mutina. g. vna ciudad de ytalia
 Mutilus. a.u.m. por cosa mocha.

NAbis. la grifa animal peregrino
 Nabilis. g. por cosa q̄ se pude nadar
 Nanciscor eris. por alcanzar y ganar
 Napus. i.e. por el nabo luengo
 Nar naris. vñ rio de ymbria en ytalia
 Narccisus. i.e. puer et flos
 Naresium. por las nartzes
 Narieta. g. vna ysla en el mar ionio
 Nasica. g. u.p. de un romano
 Naso onte. hombre narigudo
 Nasus. i.e. por la nariz
 Narter cos interpretatur fernla
 Natalis is. por el dia del nascimiento
 Natales ium. el estado en que nascemos
 Natu. por el nascimiento
 Natrix tis. por cierta serpiente
 Naufagus. a.u.m. el q̄ se le quebro la nau
 naufica. g. f. lla a' cinoi.
 Nebrisidis. por peleja de gama
 nebropenos interpretatur hinnulos necas
 Necys yos. interpretatur mortuus
 Necro as. ani. por matar
 Nectararis. por lo que beuen los dioses
 Necessis. i.e. xut. por en lazar
 Nelysidos. nuper aduentens
 Nefas indeclinabile. por calicito
 nefas endus a.u.m. cosa no licita
 Nefartus a.u.m. por lo mismo
 nefrens dis. el cochino de menos de año
 Negligita. exi. por menos preciar
 Nemeargio est elidis
 Nemesis. dea indignationis
 Nemis arum. por las endechas
 Neleo nes. por hilar
 Nepla. g. el escorpion/o alacran

Nepos otis. por el niero
 Neptis is. por la nieva
 Neoterici. por los authores modernos
 Neutunalia cum. las fiestas de neptuno
 Nequam indeclinabile. por cosa luxuriosa
 Nequaquam. en ninguna manera
 Nequeo te. por no poder
 Nequicia. g. por luxuria/o malicia
 Ne quis. porque ninguno
 Ne. aduerbiu est negandi
 Nereus. i. por dios dela mar
 Nerto enis. la muger del dios marte
 Nerisidos. n.p. apud papintum
 Neritus. i. vii monte dela ysla itaca
 Nethoz oris. por vn varon griego
 Nilonides. g. hijo/onico de nestos
 Nercis. por la muerte
 Nero as. u.i. por en lazar/o trauar
 Nero is. u.i. por aquello mismo
 Necees. interpretatur victoria
 Niceterium ii. insignias del vencimiento
 Nyctalops opos. interpretatur lusciosus
 Nycticorax actis. la lechuza ave
 Nyctimene es. moça fue de lebo ysla
 Nymin aduerbiu. ciertamente
 Nyniue es. por la ciudad de ninive
 Nyobes es. vna hija tantalo
 Nyminus. i. rey de los assirios
 Ny synis. i. vna ysla en la ribera de caria
 Nyrensa. por yn nistro muy hermoso
 Nyssus. i. alcotan/o esmeralon
 Nyteo es. por resplandecer
 Nyteris. eitribar/o esforzarse
 Nyx nitis. por la nieve
 Noctinague. a.u.m. cosa que anda denoche
 Noctu aduerbiu. por de noche
 Nola. g. por yna ciudad de ytalia
 Nolo non vis. por no querer
 Nomion adios. pueblo es de africa
 Nomion onis. vir apud homerum
 Non arum. por ciertos dias o el mes
 Nonagies aduerbiu. noventa vezes
 Nongenties aduerbiu. nouocetas veces
 Noniges. por aquello mismo
 Nonibium. i. vna region de dalmacia
 Nonstratis. cosa de nuestro vando
 Nota. g. por la seña/o letra ecripta
 Noto as. sui. por señalar
 Notus. i. el viento de medio dia
 Notus. a.u.m. cosa conocida
 Notopus. i. por bastardo no legitime

Introductionum.

Plouacula. q. poesia nauaja
 Ploueni. q. ade nueue en nueue
 Ploucius. a. um. cosa nueva en arte
 Plouies aduerbiuim. nueue vezes
 Plubis is. por la nueue
 Plubo is. casarse la muger
 Pluge arum. por los desvarios
 Pluma. q. el segundo rey de los romanos
 Plumanus. iwaron en el vergillo
 Plumanita. q. por vna ciudad de spaña
 Plumen intis. por dios o poder diuino
 Plumisima atis. el momo o moneda
 Plumicius. q. vn río de italia
 Plundine arum. serias denuue das
 Plunquid aduerbiuim. por aventure
 Pluo is. por guislar y hazer del ojo
 Pluper aduerbiuim. por poco ha
 Plupis arum. por las bodas
 Pluis noos. interpretatur mens
 Plutrio is. por criar.

Ob. prepositio. por enderredos
 Obelus. s. interpretatur vern
 Obeliscus. i. interpretatur veruculum
 Obesus. a. um. cosa gruesa
 Obex icis. el ostaculo o estorvo
 Obilic est obstatulum
 Oblictois. ec. por contra poner
 Obllecto ae. por alegrar a otro
 Oblivis eror. s. por olvidar
 Obolus. s. por cierta moneda
 Obruo is. rui. por poner so tierra y agua
 Obses idie. por el rehen
 Obstipus. a. um. cosa cabeza y dura
 Obstucco es. cui. por callar
 Obtreco as. reprehender lo que otro haze
 Obthema ate s. interpretatur currus
 Occido is. penultima brevis. por caer
 Occido is. penultima longa mater
 Occino is. cantar en contrario
 Occiput intis. por el colodrillo
 Octys. interpretatur velox. ciuis
 Octies aduerbiuim. por ocho veces
 Octoni. q. a. de ocho en ocho
 Oculo is. ni. por esconder
 Odus ontoe. interpretatur dens
 Oear cos. interpretatur teimo onis
 Economica orum. la economica
 Economi s. i. interpretatur yllicus
 Ecocophilax acoxi. domi cestos
 Edipus odys. un rey de thebas

Denomeli. por claras de viso y mel
 Oenops opos. vir homero in odieissa
 Oesopum. la grossura dela lana susis
 Oestros. u. interpretatur tabanus
 Oella. q. por carne sin hueso
 Ossa. q. por aquello misino
 Osiendo is. por tropear
 Oficio is. por empecer
 Ozdoas ados. interpretatur octaua
 Ohe. interpretatio ridentis
 Olearos. i. vna ysla del arcipielago
 Oleaster. i. por el azebuche
 Oleaginus. a. um. cosa de ossua
 Olenos. ciudad de etolia o boecis
 Oleo es. oler echando de si olor
 Oletor os. interpretatur perditos
 Olfacio cis. oler recibiendo olor
 Olim aduerbiuim. en algun tiempo
 Olympionices. q. vencedor en olympia
 Olympus. s. mons est multis in locis
 Oloason onos. nomen proprium viri
 Oly olcos. interpretatur sulcus
 Omasum. i. grossura en la barriga
 Omelix. Interpretatur coetaneus
 Omitto is. por derivar
 Omostix. interpretatur consux
 Oniar atos. interpretatur somnium
 Oniar. interpretatur eque somnium
 Onyx icis. la cornerina piedra
 Onos. u. interpretatur assimus
 Opa. q. nomen proprium feminis
 Opacus. a. um. cosa sombría
 Opaon onos. nomen proprium viri
 Operis is. operis. por cobrir
 Opea um. por las riquezas
 Ophis ios. interpretatur serpens
 Ophrys os. interpretatur supercilium
 Opilio onte. por pasto de ondas
 Optimus. a. um. cosa fertil y gruesa
 Opis ie. por vna nympha
 Opis in genitivo. por ayuda
 Optis interpretatur retro
 Opota. idem est quod opus untos
 Oporinis interpretatur autumnalis
 Oerior. iris. esperar a otoño
 Ospex icis. oficial de arte alguna
 Ops opos per omega est oculis
 Ops opos per omegon est vox
 Optimates um. los buenos ciudadanos
 Opus untos. ciudad es en grecia
 Osa. q. la orilla costa de mar

Vocabulariust

orbis is, por la redondez
 orditortis, ordir e comenzar
 orichalcum i, por alaton morisco
 orgentoris igit, un principe frances
 oricum i, oppidum est thracie
 origanum i, por el oregano yerba
 origines is, nombre proprio de varon
 originelles, q, ex originis secreta
 orionis vna cierta constelacion
 orionis iris, por nacer
 outyq, q, nomen proprium sc minimarum
 otis igit, animal es no conocido
 ornithos, interpretatur gallina
 orobus i, interpretatur erum i, yermo
 orodes is, un varon en el vergilio
 orthographia, q, la ortigraphia
 orix goa, interpretatur coturnis
 os otor, interpretatur auris
 oscen mis, el que canta por la boca
 oscina q, la que canta con la boca
 osyris tdis, un dios de egyptios
 oxisis, por la oreja
 oximeli, portio ex aceto e melle
 oxis, interpretatur velox e acutus
 oxitonus interpretatur accentus acutus.

Pabulus i, el pasto que nos les grano
 pabulos artis, por yr a buscar pasto
 pachinus i, por vn cabo de sicilia
 pachys yos, interpretatur crassus
 pacifcor eris por hazer pacto
 pacorus i, rey fue de partia
 pacutius i, un poeta antiquo
 paculosis i, por vn rio delidia
 padus i, un rio de yralia
 pagan anie, apollo aut laus illius
 pedes pedos, interpretatur puer
 pedagogus i, el ayo del nino
 pede dico as, hazer lo a moço
 pedio tribes, interpretari exercitor puerorum
 pegma attis, interpretatur ludus
 pegasis idos sc minima a pegasa vbe
 pagina q, la hoja del libro
 peanzo is, vegetal, por hazer pacto
 pagus i, por el barrio o aldea
 palala, q, la pala o arbol no conocido
 palatum i, por ci paladar
 palmo dia as, interpretatur recantatio
 pallos en i, hijo del rey cuadro
 palias adis, la diosa minerva
 pallesco is, potamatiscarse

pallicus i, filius louis ex thallis
 palmes itis, el sarmiento enia vid
 palor artis, hufz el desbaratado
 palus udis, por la laguna
 palus i, el palo o picota
 pamphagos interpretat omnia comedens
 pamphilia, q, region de asia la menor
 pampinus i, la pampa de la vid
 pan panos deus paicottum
 paneretos est omnia modia laudatio
 pandamarer oros omnia domans
 pando is, abrir o manifestar
 panegyritis os, festa erant
 panjo ie, plantar o componer
 penda, q, patudo de piecallanos
 panther eris, penultima acuta, n, p, viri
 panther eris vltima acuta, animal celebre
 panthoos us, vir troianus
 panthoides q, filius panthus
 panpaner eris, la domindera
 pane intersecio est admirantis
 papo as, comer papas
 papas q, interpretatur avus aut
 papilio onis, la mariposa
 parparos, interpretatur par paris
 paradisi i, horus,
 paragoga, interpretatur deductio
 parascene es, interpretatur preparatio
 parastis i, el truhan por comer
 parco is, perdonar o guardar
 parisidis, un hdo de pfamo
 pardalus, i, mons phocidis
 parthenius i, un rio de paphlagonia
 parthenius ii, porvn monte de arcadia
 partenope es, ciuitas est neapolis
 parthenopius i, rey de arcadia
 partio iris, partir
 parturio is, haner gans de parir
 paseo is, haul, apascentar el gauado
 paseo eris, paeser el ganado
 pascua, q, el pasto o dehesa
 passer eris el gorrión
 passus us, el paso o passada tendida
 passum i, el vino batardo
 pastinaca, q, canahoria y cierto pece
 patco es, patui, ser manifiesto
 patagia, q, un rio desfilata
 patarium i, padua ciudad
 patina, q, el plato
 patitiso as, remediar alpadre
 patro ae, patraui por hazer

Introductionis

patrocinium, q. el abogamiento.	perendie aduerbiū trasmanana
pauco vel pauesco, hauer pauor	percalle is, perculi, herir
paullatum aduerbiū, poco a poco	bergamum, vna ciudad de assia
pecten inis, el peyne/o pendejo	bergama ouunda ciudad de Troya
pecto pectis, peynar	pericles is, capitan de los athanenses
peculum, q. el pegasal	perilimines, q. hijo de neleo rey de pylo
pecus ovis, ganado	periction onos, uomen proprium virt
pecus uitis, la res como ouesa	periculum, i, peligro/o experientia
pedes tris, hombre/o muger de pie	periodus, i, est circuitus finis aut terminus
pediculus, i, el piojo/la ladilla	perimo perimis, matar
pedissequa, q. el que acompaña a otro	peripetaia atis, el ciejo dela cama
pedo pedis pededi, peer	periphas antos, n, p, apud vergiliū
pe lo onis, el que tiene grandes pies	peripsema ato sinterpretatur purgatio
pegasus, i, cauallo con alas	peristromatom genus quoddam vestis
petero as, aut, persurarse	permisus permitti, vn rio de doecia
pelagon onis, vfr apud homerum	pero onis, abarcia de cuero crudo
pelamis idis, atun nuevo	pernicias ciei, muerte/o destrucion
pelex interpretatur galea	perpetuus etis, cosa perpetua y continua
pelecan anos, anis est pelecanus	perpetuo eris, sufrir hasta el cabo
pelecanos antos, eadem anis est	perpero as, hazer en mala parte
peleus, el, q. ad filius fute	perrhesus a, um, cosa de thessalia
pelias, q. hijo de neptuno y rey de Thessalia	persiphone, es, pserpina diosa del infierno
pelias adis, cosa hembra de pelion monte,	perusium, q. ciudad de Italia
peligni orum, pueblos son de Italia	pestundo pestundas, acocear
pelion, q. un monte de thessalia	petaso onis, tocino
pelliceo ts, pellixi, atraer por halagos	petilia, q. ciudad de brucia
pello is, pepuli, empuzar	peto is, herir o demandar
pelops opos, tantali filius	pheacacos, aliquis vir ex pheatia
pelor os, interpretatur magnum	phaezon onis, hijo de sol y clumen
peloros idem quod pelorus	phaetusa, luna de sol y neera
peloru si, un monte cabo de sicilia	phabs bos interpretatur palumbes
peluis, is, el bacin de pies	pharing gos, interpretatur guttus
pelusium, vna ciudad de egypto	pharma copola, q. boticario
penates um, los dioses de casa	phasellus, lla barca
pendeo es, estar colgado	phasso idis, un rio de los colchos
pendo ts, dar o pagar de penlos	phalant gis, batalla a pie
penelope es, filia leonis mulier viuixis	phemonoe, vna de diez sybillas
penes prepositio, cerca en senorio	phena xacos, interpretatur deceptos
enes etos, interpretatur pauper	pheretrum, las andas de muertos
penetro as, meter adentro	pher eros interpretatur fera
penitus aduerbiū, de todo punto	phicus unto s, ciuitas aphrice
pentagonus, i, de cinco rincones	phidas autos, vir apud homerum
pentaptotum, cosa de cinco casos	phygopolis, interpretatur fugiles ciuitatem
per hec ostis, interpretatur quinquagesima	philaracos, interpretatur cultos
pertheus, i, un rey de thebas	phylliris idis, vna reyna de thracia
renas onis, la prusion de comer	phylio comis, i, fue un historiador
renus u s, aquello mismo	phylloparis, amans patriam
peri interpretatur piper	phylloponenes, vir celebris apud grecos
permaneo es, permanecer hasta el cabo	philos interpretatur amor
pera, q. el curron/o esclanina	philothersites, q. amans theritatem
perdix iclo, la perdiz auie	

Vocabularium

- P**hyllura, e. la teja arbol
Phoeter erie, vna cipie de ballena
Philica orum, vna obra de aristoteles
Philas uncia, vna ciudad de acaya
Phlegon ontos, faustus infernorum
Phlebes chos, interpretatur vena
Phoca, e. por el lobo Marino
Phacie idie, vna region de grecia
Phocus, vñ hijo de eaco
Phonatus, i. el maestro que adoba la bos
Phonicis entos, interpretatur vocalis
Phontopierus, i. que delas bermejas
Phoenic icas, vira quo dicit phoenice
Phœnissa, e. muger de phenicia
Phor phoros interpretatur sur
Phorbas antos, filius pírami
Phorcín, deus marinus qui phorcus
Phos octos, interpretatur lumen
Phos otos, interpretatur vir
Phater interpretatur tribulus
Phreatatos, interpretatur puteus
Phren entos, interpretatur mens
Phrenitis non phrenesis, la phrenesia
Phirig, vñ varon de phrigia
Phrigia, e. muger de phrigia
Phthir iros, interpretatur pediculus
Phthisis is, porifica dolencia
Phica pie, la picaça
Pidicen, i. la marca de ancona
Pidcentinus, a. am, cosa de allí
Picus, i. varon que fue buelto en aquella ave
Pides etos, nomen proprium viri
Pigra, e. interpretatur clavis
Pygargus, i. especie de aguila y ciervo
Pighes etos, nomen proprium viri
Pilla, e. la pelota para jugar
Pileus, i. el bonete o caperuña
Pyla, e. pilar para sostener
Pylene, e. vna ciudad de etolia
Pyles etos, nomen proprium viri
Pyllos, i. ciudad cerca de thessalia
Pilus, i. el pelo dela cabeza
Pino as, pilar el halcon
Pipillo as, cantar el goirlon
Piper erie, la pimienta
Pinso is, batir el farro
Pipos, interpretatur ignis
Pireus, i. vñ puerto de athenas
Pirus, i. el peral
Pirum, i. la fruta beste arbol
Pragmon, onis, uno de los ciclopes
Pyramis idis, cosa que sube en aguda
Pyrene es, los montes pyrenos
Pycerum, i. el peltre rata conocida
Pygocles is, sculpior gemmarum
Proyentis, uno de los cauallos del sol
Propus, i. el carbonco piedra
Pristol, i. el zophico arbol y la fruta
Pistris te, nombre proprio de naue
Pithene, vñ rey de trecezen
Pituita, e. la fleuma humor
Pytelon ontis, varon griego
Pytis yos, interpretatur pinus
Pythmek entos, interpretatur fundus
Pythagoras, e. n.p. philosopht
Pythius, a. am, cosa de apollo
Pytima atis, interpretatur irroratio
Pytimina atis, aquello mismo
Pytouis, serpiente que mato apollo
Placus untis, interpretatur placenta
Plaudo is, auorescer con boz y manos
Planes etos, interpretatur deceptor
Plaga, e. region o playa
Plaga, e. la llaga o herida
Plaga, e. la red para tomar fieras
Platanon onta, lugar de platanos
Plebs bis, el pueblo
Pleuron onis, ciuras est etolig
Plico plicas, plegar
Plecto plectis, barrir o punir
Plutar, nomen proprium viri
Pneum as, el espíritu
Podagra, e. la gota de los pies
Podalirius, i. remedio, h. de Esculapio
Poderis is, veldadura hasta los pies
Poesis is, la poesia arte
Poema, la obra del poeta
Poemen enos, interpretatur pastos
Polis, i. interpretatur ciuitas
Politis idos, ciuas feminas
Polidamis antos, vir troyanus
Polychar iros, interpretatur multe manus
Polydome, i. en hilo del rey píramo
Polymestor otis, rey fue de Thracia
Polynices, nomen viri celebre
Polyphe mos, rum ex cyclodibus
Polyctetus, i. en entallador o estatuario
Polypus, i. pulpo pescado
Poller, i. el dedo pulgar
Pollix intido soñido la harina
Pollux tets, h. fue de Jupiter
Poltis inos, rex fuit thraciq

Introductionis.

pompholis, la adura de escoria
 pompolixigos.interpretatur bulla
 pondio in pluribus libra
 pondus eris, la carga
 pone nepositio et aduerbiu m̄tras
 ponos interpretatur labor y dolos
 ponthus, t. el mar
 popa, q. grossura del vientre
 popeanum, i. cierto aſte de mujer
 popisina atis, ferida de vna mano con otra
 poples itis, la rodilla por detras
 populus, i. el pueblo
 posseña, g. rey ſue de los ethruscos
 portio oitis, la parte o racion
 portulae, q. verdolaga
 poſſidōn ouos, interpretatur neptunus
 posterior tam, los que vernan despues
 postis ie, la puerta de madera
 posticus, a. um, cosa trasera
 posticus, i. el poſſido puerta detras
 poſtridie aduerbiu: en dia despues
 potior eris, alcanzar lo deſeado
 potie, e. cosa que pue ie
 poto as, beuer/o dar a beuer
 piz prepositio, pozante
 pieceps itis, cosa perturbada / o acelerada
 piecino ie, cansar delante
 piecipito ia, derribar o caer
 piecipio ie, demandar enseñando
 piecox o cies, cosa temprana
 piecoquius, a. um, por aquello milimo
 piecordia om̄m, las telas del coraçons
 piecurro ie, correr delante
 predo onis, el robado
 piedeo as, predicar
 piedico ie, dezirantes
 pieñe ie vna ciudad de ytalies
 pievedo ie, impedir
 piepes effe, el ave que buela
 pieputum, i. el capillo del carajo
 pieſ edito, el abonado en eredades
 piecipio ie, arrabatar antes
 pieſti zie arum, uego de passa passa
 pieſto indeclinable, cosa presente
 pieſui uilis, perliado o perliado
 pieſter prepositio, faciendo a fuerza
 pieſter eris, interpretatur ſenior
 pieſter eris, cierta especie de ſerpē
 pieſter eris, ilama del cielo
 pieſ tie, el ruego
 piſamus, i. rey o troya h̄ijo de Laomedon,

piſamides, g. h̄ijo o nieto de piſamo
 piſamis idos, h̄ija o nieta de piſamo
 piſapus, el dios de los huertos
 piſdie, en dia en antea
 piſimates um, los principales dela ciudad
 piſimores um, aquellos mismos
 piſtinus, a. um, cosa de pocos dſas
 piſauus, i. el bisabuelo
 piſbrum, el denuestro
 piſbuie, a. um, cosa buena y prouehofe
 piſcella, q. tempeſtad
 piſoceres um, los principales varones
 piſcerus, a. um, cola grande en su especie
 piſculoas, hollar/o trópilar
 piſcumbo is, caer lexos
 piſdigo ie, egí, deſtruyi
 piſdiguis, a. um, cosa gastadora
 piſodo, ie, manifeſtar/o dar por traycions
 piſfanus, a. um, cosa no consagrada
 piſfetus, a. um, cosa no de fiesta
 piſficio ie, aprovechar
 piſfiscor eris, parturie a algun lugar
 piſfiteor eris, hazer profesion
 piſfor arta, hables
 piſfuie ie, huir a lexos
 piſfundo ie, derramar mucho
 piſfundiu e a, um, cosa honda
 piſfusus, e. um, el que derrama mucho
 piſgenies el, generacion
 piſfoco ie, vedar y apartar
 piſoles ie, generacion
 piſlino ie, lavar mucho
 piſmantis idos, interpretatur yaticinane
 piſmeteus, el h̄ijo de Zapeto
 piſmetipidez, e. h̄ijo de aqueile
 piſmone eo, eilar en, inia
 piſmo ie, sacar lo guardado
 piſneopos otis, el bliſtero
 piſneptis la bliſtina
 piſnubus, q. la madrina de boda
 piſonus, a. um, cosa que stayuto
 piſogoo inis, la prouencia dela vſd
 piſope prepositio, cerca en lugar
 piſpertius, a. nombre de en poeta
 piſpino as, dar a beuer de lo que beuſſe
 piſortia, el mar cerca de constantiopoli
 piſprohetes, q. el prohetia varon
 piſprohetita, q. el prohetia mujer
 piſprohetia, lo minimo
 piſpter prepositio, para dar causa
 piſtinus aduerbiu, luego,

Vocabularium

Profeta, q. la diosa que endereça el parto.
Profesi, q. oracion en prosa.
Proserpina, q. la muger de Pluton.
Prospera, q. el hospital de pobres.
Prosolina, q. una ciudad de thessalia.
Prospero, a. u.m. cosa que da prosperidad.
Prototheus el vndios dela mar.
Prothogenes is. primo genito.
Prototipon, el original.
Prudens entos, nomen proprium viri.
Pruigo int. la comezon.
Prunus, i. el ciruelo arbol.
Psalmis, is. cantar.
Psaltes, q. el cantor.
Psalmista, q. la cantora.
Psalmos, interpretatetur sturnus.
Pseudo in compositione, por falso.
Pterrix, interpretatetur ala avis.
Ptena, q. el ordinate/o fresadas.
Ptolomeus nobre delos reyes de egypto.
Ptolomeus mathematico notable.
Ptos cos, interpretatetur lepus oris.
Pubes is, por el pendejos.
Publiporus, el mojo de publio.
Pudes entos, nomen proprium viri.
Pudicus a.u.m. cosa casta.
Pugillis, luchador/o luchadora.
Pugillares, las tabillas para escriuir.
Pulex ieis, la pulga.
Pulus puluis, por las puchas.
Puliuinar artis, estrado de almohadas.
Puliuin eris, el polvo.
Pungo is, punchar.
Pupu, q. la muñeca.
Pupus, el musico.
Pupilla, q. la niñera del oso.
Pupillus, i. el pupillo.
Puspuris, la podre.

Qadrige arti, carro s. q. tro canallos.
Quadragies aduerbis q. reta v. 3 es.
Quadrans ts, la quarta parte de doce.
Quadrinu, a.u.m. cosa de cuatro años.
Quadringtones quattrocentas v. 3 es.
questus us, la ganancia.
quero queris ganar o buscar.
quallus qualli, el canastillo.
quater aduerbium, quattro v. 3 es.
quaterni, q. a. cada uno quattro.
quarto is, quasi, sacudir.
queror eris, querellarise.

querquis us, el enzima arbol.
queso is, que sumus rogar.
questus us, la querella/o quexa.
quies quietis, la holganza.
quinquatria orum, fiestas eran s. Minervas.
quicunq. cis, las cinco partes de doce.
quinquagies a duerbi, cincuenta veces.
quingentes aduerbium, quinientos veces.
quinquies aduerbium, cinco veces.
quinquei, q. a cada cinco.
quinquageni, q. a cada cincuenta.
quingentent, ea cada quinientos.
quiritus i. Dominto Rey de los romanos.
quiris tris, el romano.
quisquilia arum, frances quasi nada.
quiquilia gis, la cotocaja erl-oi.
quintilis is, el mes de Julio.

Rabula, q. el abogado indeoto.
Racapone is, rex fuit barbarus.
Raptio is, arrrebatar.
Rapum, i. el nabo, raphanus, i. el rauano.
Rastrum, i. el rastro, rastrillo.
Raucio is, chrenquescer.
Rebellio onie, la rebeldia.
Recido is, recer.
Recido te, penultima longa cortaz.
Reclino as, la clinar/o acostar.
Recumbo is, acostarse.
Recuso as, aui, rehusar.
Recutitus a.u.m. circuncidado.
Recludo is, clusi, abrir lo cerrado.
Redigo is, egri, reducir.
Redimo is, emi, arrendar/o redimir.
Redimiculum, i. el ornamento.
Redeo is, tomar a dar.
Redoleo es, oler bien.
Refercio is, si, recalcar.
Reficio is, refeci, rehazer/o restaurar.
Refingo is, quebrar.
Refuto as, anti, redarguyr.
Releo es, eni, ract o cuitar.
Reliquie arum, las reliquias.
Remaneo es, ansi, quedar.
Remex gis, remador/o galcote.
Ren renis, las renes/o rhones.
Reco eris, pensar.
Reperio is, hallar.
Repo is, ps. entrar no sintiendose.
Requies requiei, la holganza.
Requiero is, sui, buscar o requerir.

Introductionis.

Besides es, di estar mucho assentado	Salamin ins, vna ciudad y ysla de grecia
Beses idis, el que mucho esta assentado	Sales ium, los bouayres
Besilio is, saltar atras	Ballicis, salze arbol
Bespno, fs, amenospreciar	Balmacis, nympha z fons
Besito is, fogar o ristra	Ballo is, saltar
Besalto, as, aut, resaltar	Salomon rey de los judios
Betice es, callar mucho	Salome es, muger judia
Betinaculum, i, el retenedor	Salpe es, nombre de vna muger partera
Bhadanantis idos, filius ionis	Salpiga, q, cierta serpiente de africa
Bhamnes, etis, vn varon en el vergilio	Salpynx gos, interpretatur tuba
Bhebus, i, vn nombre de cauallo	Salugo inis, el sudor dela sal
Bhe, ia, g, el carro o carreta	Salto ae, baylar o danzar
Bhezium, i, vna ciudad de ytalia	Saluber bifs, salubrie, por cosa saludable
Bhetor, oris, el orador rhetorico	Salum, i, el mar
Bhinoes interpretatar paris	Sambucus, q, el que tañe sambuce
Bhinoeros otis, vn animal no conocido	Sambuciflora, q, la que la tofe
Biphei orum, mites sunt septentrionales	Samo e, i, insula marii tonu
Bhodanus, i, el ros o rona rio de Francia	Sannicantis, hombre de santiago en ytalia
Bhodois, i, la ysla y ciudad de rodas	Sancio is, xi, por establecer
Bogos, interpretatur acinus, s.	Sandicties, yerua para teñir colorado,
Bolodaphnes es, el adelphi	sandictis, a, um, cosadele color
Bolope es, monte de tigracia	Saperda, q, un cierto pescado
Bingo ringis, reñir o risar	Sapis is, vn rio de lombardia
Bingor eris, por o inimico	Sapo onis, rabon.
Bito es, a quo sunt proposito as, irrito as	Saphyrus, i, q, afir piedra preciosa
Bitus ne, costumbre antigua	Sapfo ue, poetie mynhenae
Bogus, i, el fuego	Sarcina, q, por carga o sarcia
Buder, q, un cosa bermeja	Sarcio is, coer y surzir
Bubigo inis, herrumbre o añubla	Sarcophagus, i, genere lapidis
Bubrica, q, el almagra	Sardio, cintas el alle
Bubus, i, la garça mata conocida	Sardonitica, cierta piedra preciosa
Bobur oris, por sobre o fuerza	Sarmaces, q, vn varon de carmania
Budens tis la cuerda de la naue	Sarmatis sidis, muger de aquella cierra
Budis, e, cosa nueva o no labrada	Sarpedon onos, fius el tonio
Budis is, la vara de la calde	Sarracum, i, el carro
Budo is, rudi, rebuznar	Sarcina, q, una ciudad de yealisa
Budus vel ruder, la suiedad o vassura	Sartor, caro, interpretatur carro
Bufaz arum, campanie oppidum	Samson onis, ysla entre brundusio y epyio
Bumex lecis, la romaja yerua	Satiles vel satias, el hastio
Buo is, caer o derribar	Satelles, el armado que acompaña a otro
Buspina, q, oppidum aphtis	Saturnalia orum, festas eran de saturno
Busticus a, um, cosa del campo	Scavo is, seabi, rascar
Buteni orum, pueblos son de alemania	Scalg, arum, las escaleras
Butuli orum, dueblos son de ytalia	Scalpo is, ps, rascar o esculpie
Butulus a, um, cosa roxa o ruiva	Scando scandis, subir
Butuba, q, vn rio de ytalia	Scamnum, i, vel escano
Butupe es, vn rio de sicilia.	Scelus eris, gran pecado
B uburra, q, vn capitau de africa	Scepsis ios, interpretatur excusatio
Babus i, vn rey de los sabinos	Schematis, interpretatur figura
Bagus i, laga, q, el alemano o adeuina	Scyphus, i, yaso era para sacrificiar
	Scythes, q, hombre de tartaria

Vocabularium.

Septis idio.mujer de allí	sero is.seui.sem'var
Sextus.a.um.coia hermosa/o sabia	seria.q.tinaja o vase,a de barro
Sextidor artis.preguntar para saber	seria oram.las veras no burlas
Scolex eos.interpretatur vermis.	sericus.a.um.coia de sirgo
Scolopendra.herba est. animal	serotinus.a.um.coia tardia
Scolops opos.interpretatur palus sudis	scriphosa.en flia del arcipielago
Scomia atos.interpretatur facecie	sero ozum.las guirlandas
Scopel arum.escoba para barrer	serum.i.elsaero de la lce y e
Scopelos.por barrer con escoba	selitos.ciudad de europa al estrecho
Scor atos.interpretatur merda	septilie.el mes de agosto
Scroobs ble.el hoyo	textana.las dos partes de doze
Scrupulus.i.cierta pesa	sextarius.cierra medida
Scrupus.i.a piedra	setoltris ts.vn rey de egypto
Scrupulus.i.a pedrezita/o chína	seuerus.a.um.coia graue
Scurra.q.el truhan	stilus.i.el filio
Securus.i.vna fuente de napoles	stbaris.cuitas apulig
Seco secas.cortar	sibinia.q.genu s teit eit
Securis.lategur/o hacha de armas	sica.q.da daga/o copacozza
Securus.a.um.coia sin cuidado	sicarus.i.el omiyano
Secus prepositio.cerca	sicamia.z.la ysla de sicilia
Secus aduerbum.en otra manera	sicanus.a.um.coia de celta y sisa
Secundum prepositio.cerca	siculue.a.um.lo intimo
sedes is.el asiento	sycomeius.i.la higuera moral
sedile is.silla de asentir	sichene.i.el martio de vido
sedilio onto.bulticio/o alborote	sideris.interpretatur ferreue.a.um
sedulus.a.um.coia diligente	sido ie.sidi.hacer asiento
seges eris.la muela dela tierra	sydus eris.la constellacion
selcis entos.cuitas est homero	tyla.q.vn bosque de lujancia
seligo is.por apartar lo escogido	stler eris.la vimbiera
semel aduerbum.vna vez	silex eris.vn río de y talia
semis illis.la mitad dela libra	silex icis.la piedra pedernal
semis aduerbum.medio del entero	siliqo inti.la escancia/o trigo candias
senecio onis.vejezuelo	siliqua.q.la vayna dela legumbre
senium.i.la vejez	siliros.vn pezado del nilo
senones.pueblos son de francia	simolum.i.la conviencia
seorum aduerbum.apartadamente	simia.s.y.el mono.Simia.g.la mona
sentes iuu.las espinas.	simois entis.vn río de troya
sentim aduerbum.poco a poco	simon onis.philosopho de atenas
seps is.porseto/o cierta sierpe	symplegas adis.saxum iuxta bosphorus
sepes is.aqueilo mismo	symponia.la cousonancia
separ.coia desigual	simulacrum.a.um.coia romu vñ poco
sepelio is.interrar	synagogae.interpretatur commentus
sepia.q.la ribia pescado	sinapis is.la mostaza/o tenabe
sepio is.pst.cercar de seto	sinapi quod latini simapis
septen i.e.cada uno siete	sincerus.a.um.coia limpia
sequana.c.vn río de francia	sinciput itis.vn pedaço de cabesa
sequani orum.pueblos cerca de sterio	syden onis.vna ciudad de fentzia
ser series.vir et serica regione	sydon onis.lithenum ex serico.
serapis is.dios de egypto	singulis.q.a cada uno
seres um.dieros pueblos orientales	singulis is.guadarenil río
sero as.aui.cerrar con cerradura	synt.pedra.interpretatur confessus

Introductionem.

synodus interpretatur consilium
 sinos onis.vn varon griego
 sinu sinus suu,depar
 sinopis ie,vna ciudad de ponto
 sinuereis.interpretatur conseruatio
 sinuessa,g.vna ciudad de ytalia
 siuum,i.la barrenia para leche
 sisus us,el seno/o golpho
 siphax acis,vn rey de africa
 sipharium,i.el velo para sombra
 siphio onis.el aguatochlo
 siphos antie,vna ciudad de apulia
 syracuse arum,geragoja de sicilia
 sirom enis,animal aquatilis
 syrine gis,la stringa/o nimpha
 sirus,a.um.cosa de siria
 sis iwo.s.interpretatur sus iuis
 sis eris,cierta rayz hortense
 sisbiam.el axedrea
 silito is,estar quedo/o durar
 sillo is,stict,clancar/o hacer estar
 silyon onis,vn monte de tigracia
 silicet intis,el tañedor de los mortuorios
 silicina,g,la caneda ora assi
 sim iragdimus,a.um.cosa de esmeralda
 similax acis,cierta especie de yedra
 siboleis te,la generacion
 sacer socri,el suegro
 sodoma,g,ciudad de palestina
 soleo soleo,acostumbar
 socors dis,cosa descorazonada
 solalls is,compañero entos plazeres
 solen intis,aqueductus suu episcis
 solistum,i,silla real/o caldera de baños
 soluo folius,pagar/o delacatar
 solox ocis,lana grossera de cabras
 sophia,g,grgee est sapientia latine
 sophocles,poeta tragicus
 sophistes,el filosofo fungido
 sophos,u.interpretatur sapiens
 sophrosyne es.interpretatur modestia
 sophos aduerbiuinterpretatur sapienter
 sopio is,iui,adom:meccer a otero
 sora sorz,vn aciudad de ytalia
 soracte is,vn monte cerca de roma
 sorcicis,el sorce/o raton
 sortillo is,sortir a menudo
 sordes ium,la suziedad/o auaricia
 soro: sororis,la hermana
 sortes ium,la respuesta de los dioses
 sposis itia,sano y saluo homb: e/o muger

sponsita,g,cosa hembra de la manera
 sothe: cris,interpretatur salvator
 soho onis,el castrado
 spadiceis,el rajimo de dattles
 spanis lo e,interpretatur raritas
 spargo spargis sparsi,terremas
 specus us,la cueva
 spicum,i,aquello mismo
 Specinx cis,por spelunes
 spelanca,g,la cueva
 sperno is,menospreciar
 sphinx xelispine gis,animal no coñesconde
 spinter eris,la trenza de la vestidura
 spiculum,i,la lanza/sacra/o caxquillo
 spionis,vna ex nymphis
 spoudeo es prometer
 spolia orum,los esposos
 spouletum,i,lugar de ytalia
 sponsalia orum,los desposorios
 sponte aduerbiu,voluntariosamente
 splen nis,el bajo del assadura
 spurius,i,el baliardo no legitimo
 stabilit,e,cosa que esta y permanesce
 statua osis,estatua del real pa poco tiempo
 strabo onis,el turmo hombre
 straba,g,la muger turua
 strages is,el estrago de muertos
 stragulum,i,el repostero/o albarde
 stater eris,el peso/o valanca
 sterni is,y qualar lo aspero
 steer atos,interpretatur seum
 sterto is,roncar dormiendo
 stictoma atis,especie de vleeras
 stropiceros osis,vna especie de cieruo
 sthenelus,i,hijo sue de capaneo /y euadne
 stigo as,aquo sunt instigo as,castigo as,
 stenos interpretatur robus
 stimmi ios,alcohol
 stipo as,stupef y constribar
 stitule,i,raphium,el pulmon
 stipes intis,el tronco
 stips pis,el arbol y generacion
 strichoe,interpretatur tricenturia
 stixchos,agua infernorum
 stopus,i,el sentido de los buchetes
 stix acis,el cloroaque
 stora acis,aqueilo en fuso
 stoni,spophilus en gancowm
 strate is interpretatur auxemina
 streps is,pun,bazar etraen...e centos pie
 stredo es reclular con los dientes

Vocabularium.

Striga, q. el manoso
 Strigilis is. la sartén estregadera
 Stringo is. x. apretar
 Strimon onos. fluvius est thrae
 Stir gis. bruxa / o cierta ave nocturna
 Strobo is. edificar / o ordenar
 Strobes is. lignozum est congeries
 Stupes es. pañarse de espanto
 Stupidus a. um. quod motu et sensu caret
 Suadeo es. dizer con razones
 Sub. prep. positio. debaxo
 Suber eris. al comoque
 Subversis. debaxo sin medio
 Subter. a. uello mismo
 Subducere uidis. el tráugo / o soufina
 Subcollo as. traer en el cuello
 Subala. q. el alcina
 Succundo is. caer / o ser y encido
 Sacerdos. q. suis sacerdos
 Sudes is. vara para tirar
 Soeuus. i. populus germanie
 Sufumonitis. el sahumero
 Suppleret etilis. el alahajade casa
 Superites itis. el que bue sobie otro
 Super. prep. positio. sobre
 Supperie arum. ayuda de gente
 Suppicio es. suprir
 Supparus. i. la vela / o tienda
 Supplexicis. cosa humilde
 Suissuis. puerco / o puerca
 Suurrus. i. el zumbido.

TAbes is. la sangre corrompida
 Tabitabo. por aquello mismo
 Tabraca. q. en la ciudad de africa
 Thachys eos. interpretatur velox citus
 Taygeta. vna ex pleiadi bus
 Tenarue. i. en monte del ace de demonia
 Taygetus. i. taygeta oru. mōs lacedemonie
 Telas. interpretatur miser
 Telpa. q. el topo animal
 Tesus. i. el carnícola
 Tatio onis. la pena del tanto portanto
 Tanaquil. ninger romana
 Tangio is. tergiti tocar
 Tantundem. tantidem. otro tanto
 Tapes eus. tapeto / o alcátila
 Tarorat. nomen proprium vtrii
 Tartarue. i. el infierno
 Tannas antis. vnu ex titanibus
 Tecmorozos. interpretatur suis

Tegea. q. oppidum arcadiae
 Leges etis. cabasia / o choga
 Leticula. q. pequeña cabana
 Loco tegis. cobrir
 Lelechim nos. populus crete
 Lelegonis. i. filius vlxis
 Lelephus. i. hijo sue de hercules et ange
 Lelemachus. i. filius vlxis et penelopes
 Lelemus. i. propheta vno de los cicopes
 Lelos interpretatur finis
 Lelon onis. interpretatur publicanus
 Lellus urtala diosa de la tierra
 Lemetum. i. el vino
 Lemistocles is. dux asheniensium
 Lemnos. i. templo. menos speciar
 Lemo onis. timon de arado
 Lempe. vna valle de thessalia
 Lendo ie. extendi. estender / o enderezar
 Lenedo. ysla en frente de troya
 Lenus. q. colosal y delgada
 Lenus. prep. positio. por hasta
 Lepesco is. entibiarce
 Lepapne es. aldea del ace de demonia
 Teredo inis. Gusano de madera
 Teren nos. interpretatur tener
 Tereus ei. vna rey de thracia
 Terro es. espantar
 Teres etis. cosa rolliza
 Termes etis. el renuento del arbol
 Tergeo es. tergo is. alimpiar
 Terti. ga. cada tres
 Tero is. triu. hollar / o gastar
 Testudo inis. galapago
 Testqua. loca desierta et inculta
 Techys vos. diosa de la mar
 Tetra. interpretatur quewoz
 Tetraragon. maton. i. quatuor literarum
 Tetrarcha. q. vno de cuatro principes
 Tetricus. i. um. cesa severa y graue
 Territ. gos. interpretatur cicada
 Texo is. ui. texer
 Thales. vnu ex septem sapientibus
 Thamiris. vna cantor de thracia
 Tarib bos. nomen proprium vtrii
 Thaumas antis. vnu ex gigantibus
 Thebae fidos. opus de thebas
 Thebae carumi. vna ciudad de boecia
 Thebe es. vna ciudad de egypto
 Theca. q. interpretatur capsa
 Themis idos. de a vaticino. um
 Thenar atos. interpretatur y ola manus

Introductionis.

Theodoma.s.i.nombre propio de varon	Lyrin tos.opidum peloponnesi
Theodoricus.s.i.un rey de los godos	Lyzus.vna ciudad de phencia
Theodosius.a.emperador de roma	Titan anis.solvitus extitansbus
Theognis Iaos.poeta celebris	Tullo as.hacer coxquillas
Thepon onos.nomen celebre multorum	Titillatus us.los imitinas coxquillas
Ther theros.interpretatur fera	Tityrus.i.nombre proprio deyn pastor
Thera.ginsula calymachi patria	Tityrus.i.mons lidie
Therinus.a.um.cosa de estio	Tlepolemus.i.hijo de hercules y astiocha
Thermes arum.los baños	Tofus.i.tofia o piedra arenisca
Therites.g.griego fue muy couarde	Loga.g.la vestidura delos romanos
Thes ethos.interpretatur seruos	tolmas antos.viri nomen celebre
Theseus.i.un rey de athenas	tollio is.sustuli.por algar
Thessis.interpretatur positio	tomas interpretatur incisio
Thessilio.nomen proprium s. ming	fondeo tendes.tresquitar
Thetis idis la madre de achilles	tono tonas tonituzonat
Thygater eros.interpretatur filia	tonitrum.i.el trueno
Thymus.el tomillo mata	tonitru indeclinabile.por lo misme
Thyphis is.gouernador de la nave s argos	topica orum.libros son de logica
Thyphon onis.vna esp.cie de cometa	torcular aris.el torno de husillo
Thossa antos.rei lemmi insule	torzuma atis el vaso hecho a torno
Thomirico s.la tomiza	torqueo es.a tormentar/o torcer
Thopropos.interpretatur adulator	torquis is.el collar de oro
Thorax acis.las coraceras/o jubon fuerte	torris is.el tison
Thosthoos.interpretatur lupus canarius	tot indeclinabile pluraliter.por tanto
Thrace es.vna region de europa	toxo tes.e.interpretatur sagittarius
Thracia es.vn varon de ali	torotis idos.sagittaria
Thrasia.g.mujer de ali	thracia es.eadem est thracie
Thrasibulus.ti confut	thracin into.vna ciudad de boecia
Thre ico s.interpretatur capillus	thranys pos.interpretatur edes
Thule es.vna ysla septentrional	thrasios ventis.ex tracia sp.rans
Thus rupis.el encienso	thrason onos.nomen p.opium viri
Thetas.g.mitra regum	thrix acoe.vir ex thracia
Thiotatibic.la flanta	trado te.tradidi.por it is passar
Thiscemphis.el que la tañe	traduco is.traspollar/o acusar
Thiburtio is.vna ciudad de etolia	tragocia es.carmen tragicum
Thiburto no.col de aquella ciudad	tragula.g.el passador
Thiemus.i.un rio de lombardia	trajo is.xi arrastrar
Thideus ei.pater diomedis	trames iste.la sendao camino
Thidides.hijo/o nieto de tydeo	trans preposito.por aliente
Thili erigic.la teja arbol	trapezus unto.cuistas est thracie
Thime e.s.interpretatur honos	trafens.g.por ventana/o finestra
Thimisenthos.interpretatur honoratus	trebia.g.vn rio de lombardia
Thimon onos.vir arheniensis	trebuli.s.vallis in italia
Thineus.i.un philosopho pytagoreo	tremois.temblar temiendo
Thympani tes.e.el que tañe a lufe/o atabal	tresfisis.tres ases de moneda
Thympanisteria.g.la que los tañe	treuir.s.pueblos son germanig
Thimo is curzi.por mojar	trias ados.interpretatur triunfos
Thiphis i.g.el centeno	tribulum.i.el trillo para trillar
Thiphis ei.vno de los gigantes	tribulus.i.elabrojo
Thiphon.vnus ex gigantibus	tribus us.el tribulimage
Thianthus a.vna cosa de color violado	tribachis coo.interpretatur tribrenis

Vocabularium.

Erica ce,cazcarria/o en herradura	Escilio as,vambesi
Eris,parum,los cabellos	Erido lo.yz camino
Eriçeu,ç,a cada uno treyznta	vacinium,ñ,la violeta negra
Eritieis aduerbiom.treynta vezes	vadum,i.el vado del río
Eriçeps tie,cosa de tres cabezas	vafer,a,um,cosa astuta
Ericorbor onis,cosa de tres cuerpos	vagio is,llorar el nñio
Ericuspistis,cosa de tres puntas	valde aduerbiom.por muy mucho
Eritter idis,el paço de tres años	vales entos,nomen proprium viri
Eriens entis,la tercera parte de doze	valug arum,las puertas
Erigg arum,carro de tres cañallos	vannus,ida çeranda / o harnero
Erigesse,treyznta ases de moneda	vapidus,a,um,cosa deliciosa
Erigon onos,fig,ura de tres rincones	varius,a,um,cosa tuerca
Erigon onis,a,um,o misino	varix icis,el fluido de las venas
Erigon onis,pejota dura	vas vadis,el fiado de la persona
Erigon onis,ciego peñado	vas vasus,el vaso
Ericola,ç,vna ciudad de sicilia	Vates ia,el adeutino por instinto
Eripes edis,cosa de tres pies	vaticanus,i,vn monte de roma
Eryphon onos,nomen viri celebre	Yber,cosa fertil/o la fertilidad / o teta
Eripudium,ñ,corro/o dança	Valegion onos,vir fuit trotanus
Eripodus odia,atafor,inclia de tres pies	vdis,interpretatur nullus
Eriptoton,cosa de tres casos	vectis,por la barda de fierro
Eriton onis,vn dios de la mar	vectigal alis,la renta en portatis
Eriquetra,ç,sicilia ysla	vectis,insula est occidentis britanicis
Eriquerus,a,um,cosa de tres rincones	vehementer aduerbiom.por muy mucho
Eriuicus,lugar cerca de roma	veho is,llevar acuestas/o encima
Eroas adis,vna region de troya	vello is,vulsi,arrancar y pecilar
Eroen entis,oppidum attiq	velius eris,el vellocino
Eros troos,vir troyanus rex	velut veluti,confunctiones,por assi como
Eruicio as,matar despedazando	venastrum,i,lugar de campania
Eruido is,cinpuzar	veneficus,a,um,hechizero con yerbas
Eruina,ç,el peso/o valanca grande	venio is,in,ser vendido
Eruix tracis,cosa terrible	venetus,a,um,cosa parda/ode venecia
Euba,ç,la trompeta	venilia,ç,nymphæ madre de torno
Eubicensis,el que la tañe	venus eris,la diosa de los amores
Eubicina,ç,la que latañe	venussum,ñ,cuidad entre apulia y lucania
Euber eris,la turma de la tierra	ver eris,el verano
Euder eris,vna ciudad de ytalia	veratrum,i,el vedegambre
Euders tie,cosa de aquella ciudad	verdens,la grana propia
Eucor eris,mirar/o defender	vereingentoris gis,vn principe frances
Eugurium,ñ,cabaña/o choça	verber eris,açote/o vara
Eumulus,ñ,el cerro/o sepultura	vereor eris,temer con verguença
Eumultus us,el alborote	vernag,el sieruo que nasce en casa
Eundo ip,tundir/o herir	vernus,a,um,cosa de verano
Euniceas,vestidura interior	verona,ç,vna ciudad de ytalia
Euor eris,mirar	verpes ium,las espinas
Eurbo inie,torbellino	verro is,barre/o rae
Eurgeo es,henchirse	verres is,el puerco berraco
Eurritis,a,um,cosa torreada	versificaris,hazet versos
Eurtrit,la tortola/o el pece araña	versus prepositio,por hazte
A Ecia,el canajo	veruecritis el carnero
Ecciesus,i,la quello mismo	veru indeclinabile,el assador

Introductionum.

vertagus, el podenco can
 vertigo inis, el remolino/o desatenimiento
 vero is, boluer alguna cosa
 vesanus, vn monte de campana
 vesunus, laquel mismo monte
 vesulus, un monte de ytalia
 vesper eris, la tarde/o estrella
 vestras atis, lo de vuestra tierra/o vando
 veterus, la ydopessa
 veta vetas vetul, vedar
 verus eris, cosa vieja
 venso videntis, vn rio de ytalia
 videricis, la tefia de golpe
 vijurnium, una especie de vimbre
 vicies aduerbium, veinte veces
 viceni, q, por cada veinte
 vicem a vice, la vez/o fortuna
 vicus, i, el aldea
 vidua, q, la binda
 vietus, a, um, cosa marchesa
 vigilia is, veinte ases moneda
 vigil is, velador/o veladora
 vimacium, el granillo dela vna
 vinalta orum, las fiellas del vino
 vincio vincis, atar
 virius, i, hedor/o poncioña
 viratus, i, vn varon de espana
 visvimo o visa vi, la fuerza
 visum, i, liga para tomar paratos
 viscus eris, la carne/o entrañas
 viso vistis, qz a ver
 viticula, q, la via pequena
 vescor eris, vengarse
 vlcus eris, la llaga con podre
 vligo inis, la humedad dela tierra
 vltres is, vn capitán griego
 vltor oris, vengador
 vleric cis, vengadora
 ultra prepositio, por allende
 vnedo onis, el madroño
 vnguen inis, la grossara
 vnto onis, la perla
 volueris is, el aue

voluer eris, cre, cosa ligera
 veluo fs, boluer en derredor
 volubilis, q, lo que assi se buelue
 volusius, q, nomen proptium virtus
 voluocis, el gusano rebolton
 volux cis, varon fio de africa
 vomis is, veleris, la reja
 vomo vomis vomus, gomitar
 voneo es, hacer voto
 vpupa, q, la abubilla que
 vibabis, la ciudad de edificios
 vro vris, quemar
 vr, ica, q, horriga ferua
 vrgo vrges, confrenir
 vsqz prepositio hasta
 vstica, q, lugar de apulia
 vtatatos, interpretatur vbes
 vter, a, um, por qual de dos
 vter vteris, el odre de vino
 vtica, q, vna ciudad de africa
 vpor vrotis, la muger
 vulcanalia orum, fiestas eran de vulcane
 vulnus eris, herida consangre
 vulpes vulvia, la roposa
 vultur vulturis, el buitre

Xenos, interpretatur hospes
Xenium, i, el presente dei huipos
Xeros, interpretatur fucus
Xerampelinus, a, um, cosa verde
Xerolophos, fossario de muertos
Xilon, interpretatur lignum.

ZAcynthos, insula in mari sonio
Zenzenos, interpretatur iupiter
Zephirus, i, viento es occidental
Zelotypus, i, el celoso
Zetuma atis, figura de gramatica
Zeus deus, interpretatur iupiter
Zeta, la ultima letra del a, b, c.
Zona atos, interpretatur cingulis.

C finis.

M 1111

TAELII ANTONII NEBRISSENSIS LEXICON SEV PARCE
num vocabularium in quo breuiter inuenies vocabula scolasticis valde necessaria.

Vocabula consanguineorum cognatorum.

Vocabula affinum.

Vocabula membrorum hominum exteriorum.

Vocabula membrorum hominum interiorum.

Vocabula partium communium hominum.

Vocabula humorum & exrementorum corporis.

Vocabula officiorum hominum.

Vocabula edificiorum publicorum & priuatorum.

Vocabula contignationum tectorum.

Vocabula ornamentum virorum & feminarum.

Vocabula quorundam adulium.

Vocabula supellestium multarum.

Vocabula barbara emendata in latina vera.

Domo hominis, horambre / o muger
Dir viri, el varon / o marido

Mulier eris, la muger

Infans infantis, niño / o niña

Puer pueri, el mochacho

Puerilla, q. la mochacha

Adolescens, mozo / o moza

Nonne, mancebo / o manceba

Senes senis, el viejo

Anus anue, la vieja

Puberes, los que pueden engendrar

Impuberes, los que aun no pueden

Ingenitus, i. el que nacio libre

Liberatus, i. el que fue hecho libre

Liberinus, i. el que fue hecho libre

Servus servit, siervo

Servia vel ancilla, la sierva

Mancipium, i. siervo o sierva

Famulus, i. el libro que sirve

Mercenarius, el soldado

Erro et fugitius, el siervo que fuye

Eleterator, el siervo matrero

Houicu s. el siervo bojal

Mango onis el que vende los siervos

Ceticarius, el que lleva andas

Herulus, el que lleva acuestas

Pater et genitor, el padre

Mater et genitrix, la madre

Parentes, padres o madre

Filius vel natus, el hijo

Filia vel nata, la hija

Finus avi, el abuelo

Quia aufz, la abuela

Proanus, i. el bisabuelo

Proantag, la bisabuela

Atanus, i. el tercero abuelo

Atanis, q. la tercera abuela

Maiores, los de arriba

Mepos nepotie, el nieto

Neptis, tis la nieta

Donepos tis el bisnieto

Donepitis, tis la bisnieta

Abnepotis, el tercero nieto

Abnepitis, la tercera nieta

Minores, los dende abaxo

Mattrue, el hermano del padre

Amita, q. la hermana del padre

Alunculus, hermano de la madre

Matertera, la hermana de madre

Mattruis magnus, hermano de abuelo

Amica magna, hermana de abuelo

Alunculus magnus, hermana de abuela

Matertera magna, hermano de abuela

Frater fratri, hermano

Soror sororis, hermana

Mattruelas, primos hijos de hermanos

Mattruelas, primas hijas de hermanos

Sobrini et consobrini, hijos de hermanos

Hermanus, hermano de padre y madre

Mepos ex fratre, sobrino de hermano

Mepos ex sorore, sobrino de hermana

Neptis ex fratre, sobrina de hermano

Neptis ex sorore, sobrina de hermana

Consanguinei, propinqui et cognati.

los parientes por sangre.

Asines, parientes por casamiento

Introductionum.

Maritus mariti, el marido	Calune, a. um, cosa calua
Uxor uxoris, la mujer	Caluitium, la caluez
Contunx gis, marido o muger	Caluaria, la calauera
Moneca, la madrastra	Commissura, la comesura
Utricula, el padraastro	Crispus, a. um, cosa crespa
Priusquam, sentenado	Buceus, a. um, cosa bermeja
Priusqua, la entenada	Frons frontis, la frente/o cara
Pelleritis, la comblega	Froncones, los de frente ancha
Ritualis is, el comblero	Facio, la cara natural
Palaca et concubina, la manceba	Quitus us, el gesto que semuda
Nous frater, el cuiñado	Super cilium, super ciliis, ceja
Uxorior, la cuiñada	Lilium, i, las pestañas de arriba
Socer saceris, el suegro	Malpebra, g, las pestañas, vbig
Socrus us, la suegra	Hene arum, los parpados
Socrus magnus, padre de suegro	Oculus oculi, el ojo
Socrus magna, madre de suegra	Oculitangulus, el lagrimal
Scortum scorti, la del burgel	Album ocult, lo blanco del oso
Meretrix icis, la ramera	Pupilla, q, non papillata niñete
Sponsus, el esposo	Strabo onis, el viñco
Sponsia, la espesa	Cocles itis, el tuerto
Pater spiritualis, el padrino	Lucinus, l, el de chicos osos
Mater spiritualis, la madrina	Poetus, el que mucho pestase
Filius spiritualis, el apóstolo	Mala, q, la maxilla
Filia spiritualis, la ahulada	Geng, antiquitus erant male
Mutrix, el ama de leche	Malus, i, la nariz
Collectanens, hermano de leche	Maris is, la nariz
Collectanea, hermana de leche	Masonee, los de iuenga nariz
Pedagogus, el ayo del niño	Matutus, a. um, cosa de iuenga nariz
Pedotripes, el que lo exerceita	Sinus, a. um, lo de romana nariz
Pricepto, el que lo enseña	Resinus, a. um, lo de nariz regazagade
Membra hominis exterioria,	Silo onis, el de nariz aguilena
Caput capitii, la cabeza	Bucq arum, los bucheles
Capito onis, el cabecudo	Tempus oris, la sien
Capitatus, a. um, cosa de cabeza	Sinciput, vn pedaco de cabeza
Uterex icis, el remolino	Occiput, el colodrillo
Uterex icis, la moliera	Auris is, la oreja
Capillus, i, el cabello	Auricula, q, la grande oreja
Capillatus, de luengos cabellos	Flaccilios de orejas caydas
Cani orum, las canas	Auritus, a. um, lo de luengas orejas
Canus, a. um, cosa cano	Labrum, el bego
Canticus ei, canez	Labium, i, el bego
Antiq arum, el copete	Pabeo onis, el de grandes begos
Caputone arum, el copete	Os oris, lo bocato cara
Cincinna, i, la guidea	Victus us, la gran boca
Cirrus, i, la guidea	Dentes primores, los dientes
Comia, q, la cabelladura	Dentes canini, los colmillos
Comatus, a. um, de luengos cabellos	Dentes maxillares, las muelas
Cesarios ei, la cabelladura	Dentes molares, las muelas
Ala alg, el aladar	Dens genuinus, la muuela cordal
Ala alg, el tabaco	Maxilla, q, la quirada
Calua calug, la calua	Lingua, q, la lengua

Vocabulariust.

Singulis arum, las enzias
 Palatum, i.e. el paladar
 Mentum, i.e. el asiento de la barba
 Barba, q.d. barba
 Barbatum, a.um. cosa barnizada
 P. lazo int. el bozo
 Collum, i.e. el cuello todo
 Collutus, a.um. lo de luengo cuello
 Bagatus, i.lo delantero del cuello
 Ceruix leis, el pelecujo
 Cervices, cum, la soberbia
 Thorax acis, lo hueco del cuerpo
 Pectus oris, el pecho
 Mamma, q.d. la tetra
 Papilla, c. el pezon
 Ergum, i.lo ovetras del peche
 Spina, q. el espinazo
 Costa, q. la costilla
 Scapula, q. el espalda
 Dumerus, i.el ombro
 Brachium, i.el braço
 Lacertus, la muñeca
 Chorion, los morzillos del braço
 Cubitus, i.el codo del braço
 Cubitus, i.codo de medir
 Manus, la mano
 Dexter, q. la mano derecha
 Iuxta, q. la mano yzquierda
 Ambidexter, el diestro de las dos manos
 Digitus, i.el dedo
 Pollex icte, el pulgar
 Index, el dedo con que señalamos
 Uterpus, el dedo de medio
 Inians, i. impudicus, el mismo
 Minimus, el menique
 Proximus a minimo, el que queda
 Articulus, el artejo
 Condilus, i. la juntura de los artejos.
 Cinqu e, la vña
 Palma, q. la mano tendida
 Pugnus, a mano cerrada
 Hir concia, i.dad de la mano
 Manus auersa, la mano auersa
 Ulna, q. lo con que abrigamos
 Uterter triz, la barriga
 Umbilicus, i.el ombligo
 Abdomen inie, el bajo
 Ingueniunus, la ingle
 Pecten inie, el pendejó
 Nubes, el pendejó

Menthula, q. genis is. Muto onis. Mutes
 nus, la piza.
 Preputium, i.el capillo
 Glans glandis, idem
 Coles, i.el cojon
 Testis et testiculus, el cojon
 Seretum, i. la rayna del cojon
 Lumbus cumi, el coño
 Crista, q. la crica
 Arropodium, la rabadilla
 Poder, Unus, Culus, idem
 Clunes et nates, las nalgas
 Truncus, el cuerpo sin cabeça
 Crus cruris, la pierna
 Clarus, i.el que buelue las rodillas a dêtre
 Vacia y vacienus, el que afuera
 Coxendio, por donde juzga el anca
 Femur orta, el muslo por fuera
 Femur inis, el muslo dentro
 Henu genua, las rodillas
 Hues aram, las fuentes dellas
 Tibia, q. la espinilla
 Sura, q. la pantorrilla
 Pedes pedis, el pie
 Peda onis, el de grandes ples
 Poples itis, la garganta del pie
 Moleolus, i.el tonillo
 Calxcis, el calcaneo
 Plantas, q. la planta del pie
 Tala, q. la fuente del pie
 Plant, panse, planti, lauris qui vola carat.
 C. Merita hominis interiora.
 Cerebrum, a.los sesos / o meollois
 Lonsile arum, las agallas
 Quia, q. la campanilla
 Epsiglossa, la nuez de la garganta
 Gorgulio onte, el guarguero
 Bula, q. le hevera y ordio ce memos
 Fauces cinum, la garganta
 Buttur urta, garguero
 Cor cordis, el corazon / o sabsduria
 Cordatus, a.um, el labio
 Concole dis, el concorde
 Discors dis, el discorde
 Necors dis, el descozazado
 Pulmo onis, los boscos / o siufanos
 Pre cor la tun, las telas
 Septum transversum, idem
 Phaque arum, i paries idem
 Securous, el higado
 Heparnon est latinius

Lyca græco, el bago
 Splen latine el bago
 Fel felis, la hici
 Erta ovis, toda el assadura
 Venes sum, los riñones
 Lumbus, el lomo
 Intestinorum, las tripas
 Omentum, el redaño
 Lacte sum, per quas labitur cibus
 Anus, el vientre
 Stomachus, el estomago
 Vesica, la bexiga
 Utriculus, el cuello de la madre
 Uterus, la madre
 Locum locorum, la madre
 Secundus arum, las pares
 Hymen, la red en que el niño nace.
Partes hominis communis.
 Meruus, i. por el neruo
 Os ossis, por el hueso
 Caro carnis, por la carne
 Corpus osis, carne en el hombre bfuo
 Corpulentus, el grueso
 Cartilago inis, la ternilla
 Membrana, q. la tela
 Cutis sive pellis, la pelleja
 Cicatrix ictis, la señal de la herida
 Lunus, el lunar
 Verruga, q. la verruga
 Luber eris, el lobanillo
 Calluna, i. el callo
 Villus, i. el vello, unde pilosus
 Pilus, i. el pelo, unde pilosus
 Seta, q. la seda, unde seto sus
 Claber, aum, el lampiño
 Vena, la vena de sangre
 Arteria, la vena de ayre
 Fibra, la vena mas fofil
 Portorum, por donde sudamos
 Certeza, q. la chuxa
 Osris idis, la bruxeta vaso de burro
 Musculue, i. los m. niflos
 Ruga, q. la ruga avn le rugosus.
Chumores et ecremetta corporis.
 Sanguis inis, la sangre
 Villus, la colera
 Atrabilie, la malencolta
 Pituita, q. la fleuma
 Semen inis, græce, sperma
 Sanius ei, la sangre imperfecta

Dicitur.
 Zabes se, la sangre corrupta
 Mucus, el moco
 Sternutamentum, el esternudo
 Saliva, q. la saliva
 Sputum, la escupitina/o gargajo
 Lacrima, q. la lagrima
 Unus sive anhelitus, el huelgo
 Nitrum, q. la virina
 Urina, q. la virina
 Stercius, funus, merda/la fiesta
 Lac lacte, la leche
 Colostrum, el calostro
 Sudor oris, el sudor
Constitutio corporis.
 Manus et pumilio, el enano
 Procerus, el alto de cuerpo
 Mediocriter statura, el mediano
 Crassus, los gruesos de cuerpo
 Macrurus, los magros
 Pulcher, formosus, spectiosus, idem
 Turpis et deformis, feo
 Surdus, a. um, sordo
 Cecus, a. um, ciego
 Lippus, a. um, cegajoso
 Manicus et mancinus, manco
 Hibbosus et gibbosus, coicobado
 Clavus, i. el coyo,
Constitutio officiarum.
 Papa summus sacerdos, summus pontifex, el papa
 Cardinalis, i. el cardenal
 Episcopus, i. el obispo
 Archiepiscopus, el arzobispo
 Decanus, i. el dean
 Archidiaconus, i. el arcediano
 Canonicus, i. el canonigo
 Portionarius, i. el racionario
 Beneficiarius, i. el beneficiario
 Sacerdos otis, el clérigo de misa
 Presbyter, clérigo de misa
 Clericus, clérigo de corona arriba
 Diaconus, el diacono
 Secolitus, el acollito
 Exorcista, el conjurador
 Seditius, el sacrifician
 Cantor, el capiscol/o chantre
 Archipresbyter eri, arcipreste
 Vicarius, qui habet ritus episcopi
 Eunites, presul, pontifex, qualquier prelado
 Monachus, el monje

Vocabularium.

Eremita, q. el hermitaño
 Frater tris, el frayle
 Sotorosis, la monja/o fraya
 Monialis, la monja
 Rer t regina, rey/y reyna
 Dicatur oris, el emperador
 Auguista, q. la emperatriz
 Imperator oris, el capitán vencedor
 Due ducis, el capitán/o guiañor
 Due ducie, duque/o duquesa
 Comes tris, por el conde/o condessa
 Comes tris, el marques
 Primipilus, i.ei condestable
 Eius signuanus, q. signifer, alferes
 Meratus, amariscal/o apolentador
 Preces idis, el alcalde
 Preces idis, capitán de guardacion
 Precio oris, el coreigido
 Proprietor oris, el vice corregidor
 Pretorius vir, el que fue corregidor
 Questores crarib, los contadores
 Questores puinciales, los recaudadores
 Questores criminum, pesquidores
 Procto: executor, el alguazil
 Senatores, los regidores
 Tabellio, el escriuano publico
 Notariis, que escribeu diziendo otro
 Librarius, el escriuano de libros
 Preco onis, el pregonero
 Nomenclator, el que llama por nombre
 Carnifex icis, el verdugo
 Patriclus, i.ei el hidalgo
 Eques auratus, cauallero
 Eques itis, hombre de cauallo
 Pedes itis, el hombre de pie
 Milesitis, hombre darmas
 Satelles, skipator, statutor, apalitorante
 ambulo, escudero
 Minister tri, el mozo/o pase
 Exoletus, i.ei el paje crecido
 Director oris, el maestre sala
 Chircuomon ontis, el trinchante
 Coquua, el cozincero
 Psioninas, i.ei el despensero de casa
 Obsonator, el despensero que compia
 Libratinis, i.ei el que parte la racion
 Artocopus, i.ei el panadero
 Psolintor oris, el melinero
 Erchitricianus, principial en la mesa
 Gincerna, q. el que fierue de vino

Celator oris, el platero
 Argentarius, cambiador de credito
 Mensarius t trapezita cambiador
 Mercator, el mercader
 Mercator minutus, el recaton
 Bibliopola, el mercader de libros
 Miropolis, el establero
 Pharmacopola, el boticario
 Dulcarius, i.ei el confitero
 Marculis, i.ei el monedero
 Faber ferrarius, el herrero
 Faber lignarius, el carpintero
 Faber grarius, el calderero
 Infecto oris, el tintor
 Veterarius, i.ei el albeitar
 Fullo onis, el lavador de paños
 Fullona, e. la lavadera
 Multio omis, el azemilero
 Agaso omis, el tecnero/o harriero
 Labellarius, el trottero/o correo
 Muncius, el mensagero
 Caduceator t legatus, embaxador
 Interpres etis, farautre
 Vango onis, el que vende esclavos
 Idoreneta, q. el corredo
 Bartor t farcinator, el fastre
 Besartor, el remendón
 Sutor oris, el zapatero
 Consor, non barbiton sor, el barruero
 Linetarius, el lencero
 Gargarius, el sayalero
 Pictor oris, el pintor
 Figulus, i.ei el ollero
 Schenobates, el que anda por cuerda
 Metaurus, el trepador
 Predigitator, sugador de passa passa
 Sistrio omis, el que contra haze
 Scurra, q. el truhán sin precio
 Parasitos, el truhán para ganar
 Psalistor oris, el salteador
 Persega, t transfuga, el tornadizo
 Neconomus t villicus, mayordomo
 Architectus, t, el maestro de casa
 Sidicen, el q. tañe instrumento de cuerdas
 Lutiscen, el que tañe farta
 Cornicen, el que tañe tröpetas de bueltas
 Tubicen, el que tañe trompeta derecha
 Hydrante, el q. tañe instrumento de agua
 Utrale, q. el gaytero
 Lympantula, el establero
 Seltator, el vangado

De la Vocabularia Latina

Chirurgus, el cirujano
 Medicus, el phisico
 Juruconsultus, el letrado
 Pragmaticus, el procurador
 Aduocatus, el abogado
 Foenerator, el logero
 Preceptor, el maestro
 Pedagogus, el que enseña niños
 Procurator, oris, el porquerizo
 Subulus, i, porquerizo
 Subulus, i, el vaquero / o boyero
 Caparius, el cabrerizo
 Pastor oris, el que guarda ganado
 Aplicans, i, el colmenero
 Agricola, g, el labrador
 Rusticus, el que esta en el campo
 Arator oris, el labrador que ara
 Messor oris, el segador
 Soenifeca, g, el corredor
 Fosor oris, el canador
 Putator oris, el podador
 Unitor, el vinadero vindemis
 Fraudator oris, el despachador
 Solitarius, i, el montañero
 Lignator oris, el leñador
 Aquarius, i, el aguador
 Senator oris, el montero
 Aceps, el caçador de aves
 Plicator, el pescador
 Archita lassus, el almirante
 Nauta, el marinero
 Nauarchus, el capitán de flota
 Magister nautis, señor de naos
 Gubernator nautis, el piloto
 Remer igis, el remador
 Ector oris, el pasajero.
 C. Edificia publica et privatae
 Moenia urb, edificios de la ciudad
 Murus, i, el muro de la ciudad
 Turris is, la torre
 Pinna, g, el almena
 Tholus, i, el chapitel
 Pinnaculum, lo mas alto del templo
 Coles, g, el caracol
 Fossa, g, la cava
 Gallum, i, el baluarte
 Intemurale, la barra cana
 Prothomaculum, i, la garrita
 Specula, g, el atalaya
 Domerium, i, la ronda
 Porta, g, la puerta de la ciudad

Via, q, la calle
 Regio ouis, la colección
 Platea, q, la plaza
 Forum olitorium, do venden vergas
 Forum boarium, la carneceria
 Macellum, i, la carneceria
 Forum puerorum, la pescaderia
 Macellum quoq, la pescaderia
 Viropotum, i, la especeria
 Sarana, q, la papateria
 Conitina, q, la barueria
 Sigilina, q, la olleria
 Letrina, q, donde dexen
 Officina, la tienda do hazen algo
 Taberna, la tienda do venden algo
 Taberna meritaria ei meson
 Diuersorium la posada
 Canpona, q, el bodegon
 Proseucha, q, el hospital
 Lupanar artis, la puteria
 Luisa omnis et prolibulum, idem
 Cloaca, q, el albañar
 Larina priuata, la priuada
 Forica, q, la priuada publica
 Regia et pretorium, el palacio
 Are arcis, la fortaleza
 Comitium, el consistorio
 Senatus vs, el consistorio
 Templum, i, el templo / o yglesia
 Sacrarium, el sagrario
 Sacellum, la hermita / o capilla
 Basilica, g, la lonja
 Coenobium, i, el monasterio
 Hippodromos, la corredera
 Theatrum, do hazen los iuegos
 Aedes sacra la yglesia
 Aedes ium, et domus, la casa
 Area, q, el solar para casa
 Clementum, i, la cama
 Fundamentum, el cimiento
 Pavimentum, i, el suelo
 Silaratum, i, el suelo ladrillado
 Paries etis pared
 Horamen ins, agujero
 Fenestra, e, finestra
 Fenestra clatrata, la de tera
 Lateres corti, los ladrillos
 Latres crudi, adeba
 Calix, i, la cal
 Opsum, i, el yeso
 Argilla, q, barro

Vocabularium.

Quiccen inis el poste	Tubulus,el tubo
Materia,la madera	Furnus,el horno
Trabes,la viga	Balneum,el baño
Lignum et lignus	Termatrum,la estufa
Taber eris,et tabula,la tabla	Hornax etie,la hornata
Scandula,et,la ripia	Semicicis el arco
Scobs scobis,las asterraduras	Cestudo intie,la boueda
Laquear et lacunar,et lacus us,el maderas-	Camerag,la boueda
miento del techo.	Scalae arum,la escalera
Contignatio ovis el sobrado	Stadus us,el escalon
Legula et imbrex,la teja	Mola trusatilis,el mola manuaria
Loculum,et,el tejado	la muelade mano
Coenatio onis,la sala baxa	Mola asinaria,el atahona
Coenaculum,et,la sala alta	Mola aquaria,el aceña
Solarium,et,la solana	Mistrinum,el lugar do muelen
Labulum,et,el corredor	Pina cothecado se guarda madera
Implanum,et,el patio de casa	Biblioteca,la libreria
Lancet i orum,las rexas del apartamiento	Granarium,et,la panera
Uxibulum,et,el portal	Ornamentum viri et foeminae
Brismal,la casapuerta	Umbella,et,sombretor
Linen luis,el lumbral	Abileus,et,el bonete
Anna,et,la puerta	Mitra,et,la cofia
Postricus,et,la falsa puerta	Beticulum,et,el capillejo
Lardo intie,el quijial	Luculus,et,la capitilla
Clavulum,et,la cerradura	Montileus,et,el sartal de garganta
Claus le,la llave	Loquitis,et,el collar
Patibulum,et,el pestillo	Linea,et,el sartal o contal
Anepagamentum,ornatus fannus	Margarita,et,el aljofar
Electis as,el cerro/o o barra	Unio onis la perla
Pessulum,et,el aldaua	Semima,et,la piedra preciosa
Bera,et,la cerradura	Smaragdus,et,la esmeralda
Uubiculum,et,la camara de dormir	Adamantis,et,el diamante
Recemus,la recamara	Corallum,et,el coral
Penetrale is,et,retrayimiento	Sagates,et,la azuana
Synecium,et,el lugar dela muger	Electrum vel succinum,el amber
Denarium,et,la despensa	Inauris,el cerculo
Promptuarium,et,la despensa	Armilla,et,la manilla
Tella promptuaria la despensa	Annulus,et,el anillo
Cellarium vel apotecia,la bodega	Sigillius,et,el sello
Stabulum,et,el estable	Manica,et,el guante
Prispepe vel prisperium,el pesebre	Antimonium,et,el alcohol
Cohors ortis,el corral de aues	Fugac,et,el afeyte
Ditcal,el corral para pastar	Ceruia,et,el aluayalde
hortus,el huerto	Purpurissa,et,el alcocella o brasill
Xylius,et,el vergel/o jordin	Glossilegum,las tenazuelas
Popina coquina,colina adem	Aenus,et,la aguja
Focis,et,el hoger	Digitale,et,pedal
Fuligo intis,el holm	Colus,et,la rueda
Gararium,et,el vasar	Fusus,et,el tuto
Abacae,et,el aparador	Certiculum,et,el tortero
Cannabis,et,la cheninea	Penitum,la mayorca

Partium.

- Supparis, la camisa
 Dar, la de huanga
 Doraz acis, el jubone
 Doraz, los coracae
 Tunica, q. el safo
 Loga, q. la ropa o mongui
 Chamis idis, el manto
 Caputiam, i. el capuz
 Sigum, i. el albornoz o alquister
 Loturnus, i. el bozegui
 Calceus, a. non forular, el capato
 Solea, q. el alcorque o chapui
 Solus, i. el abarcade palo
 Peto onte, el abarcade de cuero
 Rheno onte, la gamarra
 Diphtheria, q. amarra de pastor
 Lento onte, y el dura remendada
 Sparteas, q. la cipartefia
 Scuponea, el alpargate
 Sandalium, i. las chandas
 Linea vestis, la camisa de lino
 Larbasina, la de lino blanco
 Canabina, la de cañamo
 Sericea, la de sирго o algodón
 Homocima, la de seda
 Lymatis, la de chameleote
 Bausapina, la de terciopelo
 Basfa, la de seda rala
 Intertexta auro de brocado
 Phigita, la broflada
 Trilicis, la de terliz
 Halea vel caslis, el capacete
 Crista vel conusa, el penacho
 Chimera, q. la chimera
 Bucata, q. la bautera
 Fibula, q. la heuilla
 Lrica, q. la cora de malla
 Begia idis, el peto
 Herce arumulas greues
 Lubens, i. el paues
 Terra, q. el adarga
 Escatum, i. el escudo
 Firma, q. la pauesina
 Pedra, q. el broquel
 Eads e gladius, el espada
 Pugio onis, el puñal
 Celum, i. celum, lo que se tira
 Dasta, la lanza
 Gudes io, la vara
 Brusua, el arco o ballesta
 Ballesta grecie latine torquentum, la loma
- barda/o trábico.
 Aramentarium, el tintero
 Aramentum, la tinta
 Graphium, q. el punçon
 Cultri torso vii, las tigeras
 Calamarium, la cara de pendolas
 Speculum, i. los anteojos
 Speculum, i. el espejo
 Storax acis, el storaque
 Museus, i. el almizque
 Malditius, pañuelos de perfumes
 Suffumentum, los perfumes
 Sapo onta, por rabon
 Nitinium, i. por la lechia
 Actenla, q. el alfiler.
- C** quedam edulias
 Alissas, a. um, lo assido
 Elicus, a. um, lo cozido en agua
 Frixus, a. um, lo frito
 Suralentus, a. um, lo adobado
 Locustas, a. um, lo que no esta crudo
 Panis vel orbis panis, el pan
 Quadrapanis, un pedazo
 Saccharum, i. el azucar
 Piperatum, i. la perejada
 Mastilins, i. el pastel
 Agresta, q. la grasa
 Farcimientis, generale est
 Lucantica, longantia
 Botuluse, i. morecilla
 Venter vallicus, el obispo
 Belu in patina, - cladina
 Salsamentum, i. la salsa
 Leucophagum, manjar blanco
 Minital alta, ensalada
 Moretum, i. el ainedrote
 Sinapium, i. la mostaza
 Lagatum, la lasaña
 Lixule et semiculus, boñuelos
 Circulus, i. las almofadas
 Carnes sustile, tocino
 Carnes bovinas, vaca
 Carnes agninas, oveja
 Carnes artetinae, carnero
 Intestini ovini, ripas
 Multum, i. clareca
 Quadratum vino bastardo
 Destructum, vino cozido
 Sapa, q. errope.
- C** suppellecilia
 Vulcam, i. los paños de pared

Vocabularium.

Peristroma etie, los paramentos	Laneda, q. candelas
Papillo et conopeum, el paueillon	Lucerna, q. candil
Lectus, sponda fulcrum, la cama	Cultellus, i. cuchillo
Strumentum, las pasas dela cama	Fuscinula, q. el tenedor
Culicira, q. la colcha/o colchon	Funale is, antorcha
Comentum, lana/o pluma de colches	Fungus, q. la pauesa
Fascia la fundia del colchon	Dentiscalpium, mondadientes
Linthicum, i. la savana	Dentifricium, fregadientes poluos
Cerical alis lo cabezera	Panarium, lugar de pan
Multimus, el alimo/ada	Lanistrum, calathus, quallus, la cesta
Multimur ario, el estrado	Corbis cesta
Zodex icis, la manta	Ficina, q. el encella
Sarculum, el coberto/o represso	Crates is, el carzo
Stosa, q. la estera	Numera, q. la nassa
Tapes etis, el alhombra	Massa, q. el garlito para pescar
Serinium, i. el arca de libros	Lechitius, i. azeytera
Capsa z arca, el arca	Incerculum, i. el cedazo
Armarium, i. el arca de armas	Gaccum, i. el cedazo de sedas
Threnum calteria	Artesa, q. la artefa
Cacabus, i. calderon	Cribrum sericulum, i. el cedazo de sirgo
Olla z auta, la olla	Gannus, i. la garanda/o harnero
Librum, i. el lebollo	Sponta z sportula, la espuerla
Trula, q. el barreñon	Cigella, q. el albarda
Batilium, i. el badil	Epiphium, q. la silla
Fuscina, q. fierro para sacar carne	Hipalerg erum, el jaez de cauallo
Ceru, u. el asadero	Stragulum, i. el coxin
Craticula, q. las parrillas	Frenum, i. el freno
Scobina, q. el raillo	Lupatum, i. el freno dela brida
Colectar arie, echara	Glacerto, q. el estaca para atar
Patina, q. el plato/o caquela	Ligna o cum dena para quemar
Patella, q. el platei	Ticio onis, el tizon
Ans cis, plato/o escudilla	Carbo omis, el carbon
Urceus, i. el jarro	Ligna acapna, la leña seca
Oenophrym, i. el jarro de vino	Peruna, q. la brasa
Calix icis, el vaso de vidrio	Enis eris, la ceniza
Erather z patera, copa	Peripetasina, el cielo dela cama
Pothala, q. taça	Cincus, i. el garfio
Amphoa, tuaza	Citer vtrio, el odre
Ampulla, q. redoma	Tripos odis, las truedes
Cadus, i. tonel/o pipa	Sartigo et frigorium, la sartem
Solium, i. cuba	Colum, i. el coladero
Chrisendecum, vaso de oro	Mortarium, i. el mortero
Toreumata, vasos preciosos	Distillua, i. el majadero
Fistula et fruola, los de barro	Cathena, q. la cadena
Wensa, ganesa	Annulus ferreus, esauon dela cadena
Pedes mense los, bancos	Branea, q. la telaraña
Subsellium, la silleria/o banco	Scobs bis, la vassura
Zoraleto, et mappa, los manteles	Scobe ornumla escoba
Mantile, el pañezuelo de manos	Situs us, dominus illiusies
Galinum, i. salero	
Candelabrum, hel candelero	

Finis,

MELII ANTONII NEBRISSENSIS SE
CVNDA REPETITIO.

M. Fabii Quintiliani oratoriarum institutionum libro primo. An cuiusq; autis
est exigere literarum sonos non hercle magis q; neuorum.

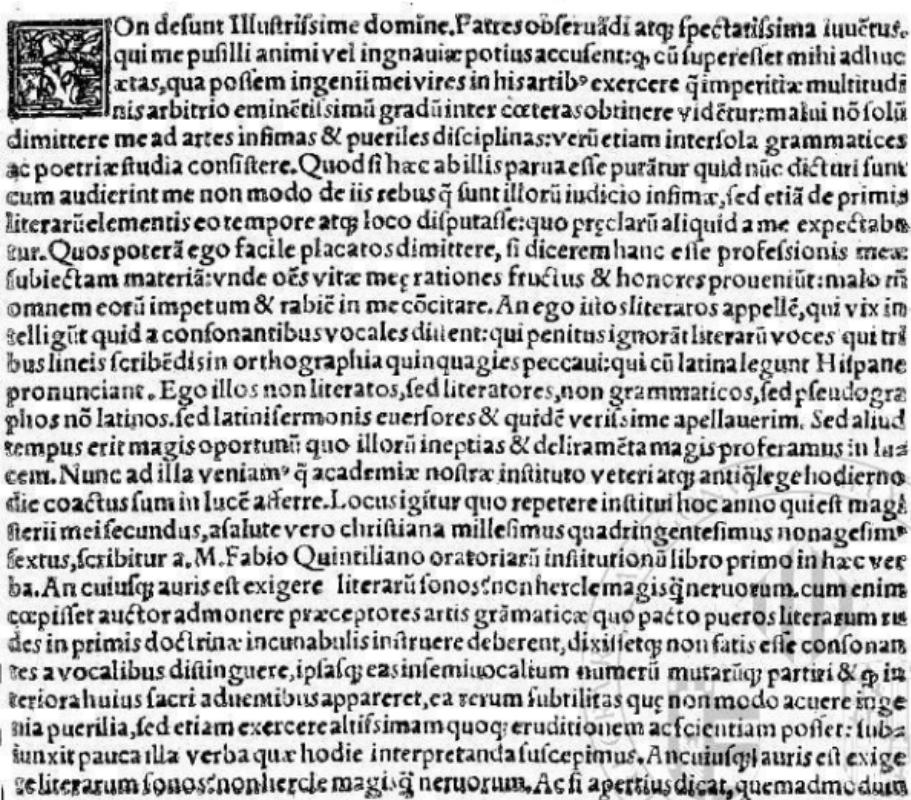
Prima conclusio.

Octo esse vocales apud latinos: et si pleriq; omnes
grammatici dicant esse tantum sex.

Secunda conclusio.

Ch. rh. ph. gn. x. l. consonantem. u. liquidam & vocales
aspiratas: perperam a nostris pronunciari.

QAD SPLENDISSIMVM CISTERCIENSIS MILLES
tix praefectum atq; equestris ordinis magistrum Dalcantara do. Iloannem de Stanigau
nec non ad Salmanticeñ. academiae. p.c. & scholasticam iuuenturem. Aelii Antonii Ne
brileñ. grammatici repetitio secunda: quam fecit anno christiana salutis. Millefimo.
ccccxvi. de Hispanorum quorundam corruptis literarum vocibus.

On desunt Illustrissime domine. Patres obseruādi atq; spectatissima iuuētus.
qui me pulsilli animi vel ingnauis: potius accusent: q; cū supereslet mihi adhuc
actas, qua possem ingenii meivires in his artib; exercere q; imperitiae: multitudi
nis arbitrio eminētisimū gradū inter ceteras obtinere vidētur: malui nō solū
dimittere me ad artes insimas & pueriles disciplinas: verū etiam intersola grammatices
ac poetria studia confistere. Quod si hæc ab illis parua esse purātur quid nūc dicturi sunt
cum audierint me non modo de iis rebus q; sunt illorū iudicio insimae: sed etiā de primis
literarū elementis eo tempore atq; loco disputasse: quo præclarū aliquid a me expectabe
tur. Quos poterā ego facile placatos dimittere, si dicerem hanc esse professionis meæ
subiectam materiā: vnde oēs vite meę rationes fructus & honores prouenīt: malo nī
omnem eorū impetum & rabiē in me cōcitat. An ego itos literatos appellē, qui vix in
telligūt quid a consonantibus vocales diuent: qui penitus ignorāt literarū voces qui tri
bus lineis scribēdis in orthographia quinquagies peccauit: qui cū latina legunt Hispane
pronunciant. Ego illos non literatos, sed literatores, non grammaticos, sed pseudogra
phios nō latinos. sed latinis sermonis eneiores & quidē verū: imē apellauerim. Sed aliud
tempus erit magis oportuni quo illorū ineptias & delirātēta magis proferamus in la
ceem. Nunc ad illa veniam: q; academix nostra instituto veteri atq; antiq; legē hodierno
die coactus sum in lucē a ferre. Locus igitur quo repeterem instituti hoc anno quiescit maga
sterii mei secundus, a salute vero christiana millefimus quadringentesimus nonagesimus
sextus, scribitur a. M. Fabio Quintiliano oratoriarū institutionū libro primo in hac vee
ba. An cuiusq; auris est exigere literarū sonos non hercle magis q; neuorum. cum enim
coepisset auctor admonere præceptores artis grāmatice quo pacto pueros literarum tu
des in primis doctrinae incunabulis instruere deberent, dissit setq; non satis esse consonan
tes avocalibus distinguere, ipsaq; eas in semiuocaltum numerū mutariq; partiri & q; in
teriora huius sacri aduentibus appareret, ea terum subtilitas quę non modo acuere in ge
niis puerilia, sed etiam exercere altissimam quoq; eruditōrem ac scientiam posset: Iuba
iunxit pauca illa verba quę hodie interpretanda suscepimus. An cuiusq; auris est exige
re literarum sonos non hercle magis q; neuorum. Ac si agerius dicat, quemadmodum

Repetitio

quisq; non potest sensu iudicare neuorum subtilem harmoniam: neq; rationem perpendere illa septem discriminavocū: nisi quis in arte musica eruditissimus: ita non quisq; sed istū quā rationem literarū callet: poterit exacte literarū sonos proferre prolatorū: percipere. Atq; obmissa ceterarū linguarū disquisitione: inuestigandū primo nobis est: diffiniriue sermoni latino aliquæ figuræ literarū prater duas & viginti illas q; sunt in vnu apud latinos: & ant rursus aliqua ex illo numero redundant. An præterea literarū sicut ille sonus qui ab Hispania nostris hominib; proferrī consuevit. Princípio defunt sermoni latino vocales duas altera q; inter. e. & .i. altera q; inter. i. & .u. auditur idq; probari potest cū aliorum testimonio: tum maxime. Quintiliani harum rē auctoris grauissimi ac perinde acerrimi. Is enim Paulus postilla verba quæ explicanda suscepimus ait. Medius est qui dā. i. & .u. literæ sonus: neq; enim sic optimū dicimus vt optimū: & herei: neq; e. plane neq; i. auditur. Vult sibi Quintilianus q; in hac particula optimus neq; i. sonant neq; .u. sed qua dā inter has literas vocalis media: quæ cū non haberet nomē neq; figurā: alii ex auctoribus clarissimis optimus & maximus per. i. alii optumus & maximus per. u. scripsit. Cęstarenum primus omnī dicitur optimus maximus scriptissimus: cū superiores optimus maximus scriptitatint. Idq; ex eo accidit. q; nō erat in vnu litera: figura qua media vox illa scriberetur. Nā quemadmodū Aristoteles ait. Quādo mediū innominatū est certante extrema de media regione. In hoc præterea tpi: aduerbio herei. neq; e. neq; i. sentitur in fine. Ex quo effectum est vt hanc particulā: vñq; ad Augusti cęstatis tpa per. i. scripserint. Ut Terentius in andria. Heraliquot adolescentiū pyreō coimus: vt de symbolis esset. mus. Et Cicero in epistolis. Hen vespia pūd me hirci fuit. qua mente esset Antonius mō strauit. Deinceps per. e. vt Horatius. iii. lib. sermonū ait. Coniuia dictus here illic de meo porare die. Et Iuuenalis in. iii. satyra. Res hodie minor est here q; fuit. atq; eadē cras deteret exiguis aliquid. Martialis quoq; epigrāmaton lib. primo. Bistibī triceni fuimus Mancine vocati: & positi est nobis nil here pr. etet aprū. Et lib. iii. Cur here quod dede ras hodie puerhyle negastū. Tam subito durus qui modo mitis eras. Nostro saeculo rur sus here per. i. cū antiquitate scribimus. Diomedes quoq; diligētissimus grāmaticæ artis præceptoridem cū Fabio sentire videtur his verbis. i. & .v. media dicūtur. quia in quibū dā dictionib; expr̄sum sonum non habet. vt vir optimus. Diceret vero quispiā. quidnā causā est cur tēpestatis nostre homines nō p̄t medium illum sonū percipere: aut si a pris cis illis percipiebat: cur non excogitauerūt figurās quibus mediū illesonus representatur. Sed ante q; huic questioni satisfaciāt: simul erit vt ea quæ postea dicēda sunt. magis selucrētur: illa quāstio discutienda nobis est quis ille sit auctor emēcta: cuius iudicio in hac sonorū disputatione consentire debeamus. Nam si sciuero milii testes iam inde ab antiquitate repetitos. quorum testimonio causam veritatis cōfirmare velim: non deerūt qui dicant se quoq; habere suos auctores. Papiā. Hugitionē. Catholicō. & nescio quem Rāymundū & Petru heliā. Si præterea dixerō me audiuisse in Italia summo quosdam viros hocvel illo modo proferentes: respondebunt opinor se quoq; audiuisse nescio quos sophistas phisiologos: leguleos & sacrificulos quosdam alter illa eadē pronūciasse. Ne sit igitur opustoties eadem de re aures obtundere. videamus quinam sint de hac lī refutati nouraq; antiquitas illa emēdata. Hispani. Itali & græci præferendi sunt. Nam quemadmodū de dulci & amaro nō agrotile dñe bene valentis lingua. de coloribus non cœcus: sed oculorū acie instructus: de virtute nō malus: sed studiofus: sic de literarū vocib; nō quicunq; sed vir tantū eruditus iudicare poterit. quisquis cuim vt Axii. oteles bea

Repetitio.

ne indicat que conoscit: eorumq; bonus est iudex. Quoniam igitur modo de literis indicat potest qui neq; latinos codices legit: neq; preceptores græcos aut latinos vñq; audiuit? Aut igitur summorum virorum partim veterum partim juniorum iudicio acquiescendū est: aut tota hēc de ratione literarū disputatio ē medio tollenda. Sed inquit isti: cur medium illum sonum. e. & i. atq; i. & u. literarū neq; sentimus hodieneq; proferim? Aut unde tatus stupor aures nostra socius occupavit: si illitū acutus atq; emendato sensus habuerint? Iam hēc questio nō solū ē in hac literariū consideratione de qua in instituimus aliquid discere: sed per ceteras quoq; artes & scīencias q; de sono disputat: latius patet. Et qm video eam similitudinē Quintilianoplacuisse. Quemadmodū in libris qui de arte musica scripsi sunt legimus: tria melodiārū genera fuerūt apud antiquos. Diatonicū quod pertonū & semitonū procedebat. Chromaticū quod per semitonium & semitonii & tria semitonia. Enharmonicū quod per diēsim & diatonicū progrediebatur. In hoc genere triplici & cantabant illi veteres: & quod ab aliis canebatur sentiebāt: cū tēpestatis nostrae homines vno tñ diatonicō genere vrentes ad cetera illa duo genera ita surdas aures argi interclusas arterias h̄. vt neq; quid sit diesis omnino intelligant. neq; vlo modo eritnge re possint continua quintuplicem tonia. Quid quoddiate saron consonatiā apud illos erat harmonica cum sit in proportionē sequentia apud musicos vero nosrit temporis sit peritus in consonans nisi aliis vocibus misceatur? Econtrario cū in proportionē superparticēti nemo ex antiquis pr̄ter Claudiū Ptolomeū posuerit consonantiā: nostrū musici armoziam in ea & quidē perfectam posse esse dicunt. perindeat: si alia fuerit apud illos sono rum ratio argi aurii sensusq; apud nolitros. Quid in saporibus & gusto accidisse video? An non inter aues precipui saporis erant Turdus & ciconia: quē admodū inter quadrupedes Lepus & aper? Cum Martialis dicat. inter aues Turdus si quis me iudice certet: & inter quadrupedes gloria prima lepus. & apud Horatium in secundo sermonū. Epicureus ille. Catius fecundileporis sapiens sectabitur armos, & alio loco. Tutus erat thōbus tuzog; ciconia nido, & Iuuenalis. Quanta est gulaq; sibitorum ponit apes animal propter cōiuia natū. At qui nostri hominum gula turdis attagenes, pauones, phasianes, perdices, coturnicesq; anteponit. cū ciconia penitus e mensa proiecerit. Quis hodie in ter olera vesca numeret malū? aut quis olitor interhortenses satinas habenas? At qui illas cum lactucis antiqui esfrabant. Quod vel ex illo Martialis versu manifestū est. Vtere lactucis & mollib; vtere malū. Cui aripulatur in Moreto, Vergi, Malue inquiens inulaq; rudebant. Atq; vt in re noriori & grāmaticis magis vñstataveremus. Tres apud antiquiores fuerunt accētus. Acutus quo syllaba eleuator. Grauis quo syllaba deprimitur. Circūflexus quo syllaba eleuator da primitur. nam ex acuto & graui cōpositus est. Sed quis hodie profert, aut prolatū percipit tenore illum circūflexum. At maiores nostri quorum erant aures in sermone latino delicate magis & proferebant absolūtissime, & prolatas sentiebant acerrime. Non morabor amplius in hac parte. Illud modo possem dicere aliter veteres illos & qui se illorū imitatores esse malunt. de quib; dā literarū sc̄. iis àndicare solitos, aliter hispanos, quorum est iis de rebus iudiciū adeo obtulū: vñsi co-scrieris illorum stultitiam rationib; conuincere: nihil plus agas q; des operam: vt cū ratione infanias. Neq; mirandum est si medias illas vocales quae ab antiquis intelligebantur neq; sentire neq; proferre possumus: cum iam inde ab infancia sic attuefacti suis mus vocales tantum q; inq; pronunciare, vt nullo modo faciūdiores possumus alius quam quod a nutrice audiūmus efferre. Hinc est memorabile illud. M. Fabii præceptum debere pueros cum adhuc teneri sint syllabas omnes perdiscere: neq; difficultas

Repetitio.

ma quæcūq; earum in aliud tēpus differre. atq; ab eisdem etatibus exigēdum esse: vt, nōq; na quædam versus effecta diffūlatis ex plurimis aspertrime & cunctibus inter se syūlatis catenatos: & velutic ōfragos quācūtissimē voluant, chalepi gracivocātūr: res modica dictū: quātamē omīssa multa linguae vitia nisi primis exīmītūr annis in emēdabilī ī posterū prauitatem durantur. atq; illa nimirūm causa est cur grandiores aetate non posse sunt alterius linguae voceis proprias aetate vernaculae exprimere: q; quemadmodū funas bularum & perauristarū corpora ad quosdam membrorū flexus si tenera formari non possunt: sic animos quoq; ad placataq; duriores artas ipsa robustior facit. Sit græci latini & galli unquā proferūt ēa quæ vox propria est hebreæ & puniceæ lingue. A mauris etiā per fidiculas & tormenta nō extorquebis illa quæ propria sunt Hispanorum. Ego quoq; vt de me aliquid farear: cum aliquando cœpisse literis hebreicis operam dare: nūquā potuisse hebreorum exprimere voceis. Hinc præterea effectum est, vt Paulo ante diximus, quod tempesiatis nostræ musici non possunt chromaticum illud & enharmonicum genus canere: quodcum primum natūrātū audierunt dominutrices & puellas deinde fisis omnes & diatonicō genere canētes. Omnes inquā iuuenes & senes pueri in mūptq; puelle ciues & rustici, sacri & profani, per totum tonū & semitonū cantilenas suas hodie cōponunt. Quod vero obiiciuntur nō antiquitas excogitauit notas quibus duę vocales illas scriberentur: possum ego etiam querere cur non dederunt figurās, i. & u. confonantibus quemadmodū græci & hebrei & arabes. c. p. t. aspiratis? Aut cur econtrario eundem sonum tribus literarū figuris hoc est, c. K. q. representat. Nunc vero satismihi fuerit ad id quod volui comprobāndū Diomedis & Quintiliani auctoritas, qui duas vocales illas nobis deset testantur: vt sint omnino in vsu apud latinos vocales octo. a. e. i. o. u. y. psilon duę ille medię inter. e. & i. & inter. i. & u. Quodsi dixerit quispiam in quo distat. y. grecum ab. i. latino, vt vocales diuersas esse putemus. Neq; enim diuersitas figurarū facit illas esse diuersas: alioquin aleph hebraicum, alpha grecum: alpha punicum & a latine num quatuor essent elementa. Quemadmodum igitur quatuor figure diuersarū lingua sum eandem habent vim & potestatem atq; pro eodē elementō censerē debent: eodem modo, y. græcū & i. latīnum ēadem esse literā existit, iāndū est. Ad quod breuiter illud ex. M. Fabii Quintiliani sententia respōdemus tantum inter. y. psylon & i. iota distare: quanta interduas quascūq; vocales potest esse distītia major. Libro nāq; oratoriārum institutionum. xii. inquit. Iucundissimas ex grecis literas non habemus vocalēm alterā: alterā consonantēm, quibus nullę apud eos dulcius aspirat, quas mutuari solemus quoties illorum nominib; vt mirū: quod cū contingit nescio quō hilarius protinus retinet oratio, vt in zephīris zephrisq; si nostri literis scribantur. surdū quidem & barbarū efficient sonum & velut in locū earum succedit tristes & horridę, quibus grecia caret. Quod si distītia illa vocis hodie non sentitur a nobis: illa nimirūcausa est qua supra de hebeti & crasso aurium nostrarū iudicio retulimus. Sed de vocalibus hacenus dictū fit, de consonantib; ad huc difficultor ratio est. Omitto nunc easq; omnes fatēmur deset nobis duarum consonantū figurās pro quibus. i. & u. posuimus. Omitto q; K est penitus oīosa, cum in eius locum & successerit, & q; q; non est multum necessaria: cūc & u eo modo sonū illam praestare possint quem q; adiūctū ostendit quemadmodum g & f. u. liquidā sequēte. Omitto q; exerezere potuimus cūperes, aut per gs. scribi possi, quod nunc per illam scribim⁹. Alia sunt quæ nostri homines magna cum sua turpitudine ignorant: & ignorata turpis defendunt. Sed imprimis illud q; ch. sequente. c. vel i. rali sono proferunt qualēm græcis quoties cōdem vocales sequuntur K. Itaq; pro eo q; est orchestra & Achilles græce dicunt

Repetitio.

orchestra & achilles, pro eo q. cherubin & ioachin liebraice dicuntur cherubin & ioachin.
deniq; pulcher & mihi latine dicuntur pulcher & mihi. Illud miror cur non eadem
ratione proferant charitas & chorus, bacchus, pro eo q. est charitas, chorus, bacchus,
quando quidem per ch. particula illi scribuntur. Quorum in scriptam refellere & si manifes-
tare dementis est, libet mihi tamem insinare quoniam cum insanis ago. Quos poteram ego
pulchretanquam homines signatos & nullius momenti contenerem: si haberem amicos viros
doctos quibus cum illorum imperitiam ridere possem. Nunc vero intanta stultorum homi-
nam per uicacia, volui saltē apud vos. P. C. tenatum relinquere & quid ego de literis ten-
tam, & in quanto illi quantum turpi errore versentur. At refellendā ergo in orum ignorā-
tiam confundendi nobis sunt greci hebrei & arabes: quorum hęc pronūciatio proprie & pe-
culiaris est: nam per ch. aut nullus dictio latina scribitur, aut illatōrum duo quae supra dis-
ximus pulcher & mihi scribēda sunt. Videamus quo sonō illi suūch proferunt. Neq; enim
dubitum est quin quoties illorum dictiones in latinum sermonem vertimus eadē literatura
scribere, atq; eodem sono pronūciare debemus: duas literas habent greci K & r subtilem
alteram: alteram spissam, priorē in c. sequētem in ch. vertimus semper. Einas quoq; eius
dem generis habent hebrei & arabes & cof chos. quaram priores æque in c. sequentes in
ch. semper interpretamur: Si igitur greci hebrei & arabes atq; etiam doctissimi latinorū
hodie nō consensu c. aspiratum per ch. nō per ch. pronunciant: quę tanta ignorantia
hispanos occupauit: vt in peregrinū atq; latino sermone alienū sonum diuerterint? Aut
cur non cum grecis dicamus orchestra & achiles: cum hebreis cherubini ioachin, quas
particularis illi per x. & chos. aspiratas, non per K & cof exiles scribūt. Nam de pulcher &
mihi nō ero tam pertinax ut affirmem per ch. scribenda esset: cum sint authores qui dis-
cunt pulcher sine aspiratione possescribi, & q. michi per ch. scribatur, apud neminem ad-
huc legi. Cuius particularis orthographia cum temporibus mutata est, antiquissimā vna
syllaba mi, proferebant: vt Ennius non vos miaurum dederis, & vergilius antiquitatis
amator nimius lib. vi. xnei. O virgo, noua mi facies in opinare surgit. Eende ceptū eit
mihi duabus syllabis interiecta spiratione scribi: vt vellemens nihil cōprehendere. Atq;
vt authoꝝ eū Quintilianus mihi interposita aspiratione pro mi apud antiquos tragedia
rum icriptores precipue inueniebat. Vide vero c. hanc particularam subrepserit ne sus-
picari quidem possum, nisi forte quia ex geminata, i. reddebaratur vox hispica & defors-
mis: quo dulcior esset pronūciatio interiecta en. c. Quod greci quāquam in diuersis di-
ctionibus faciunt plerangi, ne due vocales cum nimia oris deformitate cōcurrant. Siue
igitur mi, siue mihi, siue michi dicamus, nihil nō probabile dicimus, michi vero quo mo-
re Hispani proferūt, omni penitus ratione careret, quod etiam de nichil dicendum eit. Non
in minori errore versantur, queo modo, th. aspiratū, p. t. exili proferit, nec alter in pri-
mas syllabas thalamus & thobias, i. cantus & totus pronunciant, cum si inter utraq; lite-
ram distātianon minor q. inter. p. & ph. a. it quod paulo ante diximus, inter. c. & ch. Nam
propterea q. tres illę consonantes aliter aspirata q. tubiles proferebātur, pale medie ille
naupli illius dicitur ex cogitasse tres alias ingeras quibus eadem scriberentur quoties eti-
sent aspiratae. Hebrei q. oꝝ & arabes quē ad modum figurā literarum, ita etiam & vox
eis diuersas habent. Alio nō modo thethi hebrei & arabes, aliò rau. & r. pronunciat. At
Cum igitur nulla dictio latina, t. aspiratum recipiat, atq; illi vox omnino littoris in
cognita, consulamus grecos, consulamus hebreos, consulamus araben & parmos, & quo-
niam cum illorum dictionibus orthographia quoq; recipimus quē ad mod. scilicet res
seruit ita nos proferamus. Neq; enim minus devidendis sumus cum latīnam alepronauis

Repetitio.

elamus: quod rusticis hispano loquentes cum brancatabra. si o. sizo. & similia dicunt. Ego
non modo venia digni sunt qui pro. h. f. pro. l. r. pro. i. consonantem vocalem pro. . .
veruetiam pro antiquitatis maiestate commendandi, cum tamen nostri sint penitus inex-
cusabiles q. eodem sono duas literas enunciari, quarum est tanta differentia, quantu inter
vitam dicitur & mortem. Thira nang indeclarandis iudicium sententiis nota erat con-
damnationis ad mortem ducentem. A. Persius in satyra. Et potis est virtus nigrum prae-
gere thita, & martialis libro sexto epigrammaton. Nosi mortiferum pratoris castrice
fignum. Etest operc premium discereth ita nouum. Tau vero signum erat absolutionis ad
vitam. Cuius testimonio est Ezechiel propheta, capite visionis suarum nono. Transi per
mediam ciuitatem hierusalem, & signata super frontes virorum gementium & dolen-
tium super cunctis abominationibus que sunt in medio eius. Quod vero dicitur a græ-
maticis nescio quem remigium precepisse: quodq video a plerisq omnibus græmaticis
obseruari, quoties post. t. non aspiratu sequitur i. & post. l. alia vocalis, quanq scribatur. t.
debere pro ferri. c. omni penitus ratione caret quin potius illud suspicor maiores no-
stros quemadmodum scribebant, sic & pronunciare solitos. Neq enim verisimile est si
hoc ab illis fuit obseruatum, q de tanta re omnes qui vñquam de orthographia scripsere
filuerint. Cum presertim author sit Quintilianus ita pronunciandum esse quædam modum
scribimus: exceptis paucis dictiōnibus quārū authores meminerunt. Sed quia video fere
omnes uno consensu in hanc pronunciationē conspirasse, ne simul cunctis indicere bel-
lum videar: licet mihi paululum dissimulare. Illud vero nullo modo patiemur, q. dictio-
nes peregrinas nonnulli corrumpunt. c. pro. t. proferentes: quales sunt nigromatiageos
manria. nam etiā & Tiara eo modo quo graci enunciamus. Inter. p. aspiratum atq tub-
tile fateor me ignorare: an sit illa vocis differentia quam nostro tempore obseruamus,
quoniā aspiratio addita. p. litera, multo magis illam a sono suo distare facit q. c. aut. t. vi
deturq aliquid plusq aspirationem addere: & in quibusdam dictiōnibus indifferenter
vtrq vniūm. vt Palarica prophalanica, olympro olympho. Illud vero adhuc multo
difficilius cogniti quid inter. ph. græcum, & f. latinum distet. Neq enim aliter nostro tē-
pore phagus, sphera, philtrum, q. famēs. femur filius pronunciant. quinimmo dictiones
quasdam modo per. ph. cum græcis: modo per. f. cum latinis scribimus, vt phama, phistu-
la, phucus, fama, fistula, fucus. Quintilianus tamen quem ego authorem cunctis praefac-
eo: nimium inter vtrang disputare puta. Iam que successerunt in græcorum locum quis-
busq græci carēt, tristis & horridas appellant. & de. f. lib. vii. inquit. Quæ sexta est nostris
rum pene non humana voce vel omnino nō voce potius inter discriminadentii efflan-
da est, que etiam cum vocalem proximam excipit: quassa quodammodo quoties aliquam
consonantem frangit multo fit horridior. Ego cum a mauro quodam qui inter suos puni-
ca lingue peritis simus habebarur: quæsiui cur. p. aspiratum semper ex illi nunq vterentur.
respondit hoc ab illis fieri propter vocis suavitatem & lingue suę ornamentum. Cumq
resum ex Quintilianis verbis que de. f. litera diximus: instarem sonū illud esse tristem &
horridum: hoc ab eo respōsum accepi rursus: suos nō pressis ad inferiora labra detibus,
sed laxis atq solutis suum phe. pronunciare, ex quo sit vr suspicer. p. aspiratum nō pressis
dentibus ad inferiora labrum: sed potius deductis esse proferendū. Nemo est fere qui ne-
sciat. i. latinum modo vocalis modo cōsonantis loco ponit. atq tunc. esse vocalem: cum
a reliquis vocalibus pura sonat. tunc cōsonantem cum vocalem aliquā ferit. Illud vero
pauci ex nostris intelligunt quo sono proferenda esset: cum q. consonante accipitur neq
enim eo modo ita, ieiunia, ieiunium iocus proferri debet quo hispani proferunt: sed

Repetitio

quæ admodum italorum doctissimi pariter & indocti. Sed quia græci, hebrei & arabes, i. cor-
nante non habent, atq; illius sonum penitus ignorant: non possumus illorū testimonio
quod volumus efficere, tantū iuuare nos spōtest eorū qui latini sermonis doctissimi ha-
bentur authoritas. Est tamē aliqua ratio quæ nobis suadere potest quo sono proferenda
sit quoties in fine dictionis ponitur. hęc litera etiā imperiti intelligit non habere sonum
quē in principio vel medio proferunt, vt in his dictionibus. Cui. ei. hei. huic. in quibus. i. fi-
nal is nō vocalis: sed consonans est. quēsonum habeat omnes intelligit. Nam quod par-
ticulae illę vniuersitatum syllabas sint facile carminibus demonstratur. Ver. i. xnei. Cuius
ter in teatam dederat: primisq; iūgerat omnibus. & paulo post. Huic coniux sicheus erat
ditissimus agri phoenicū, & lib. ii. Hei mihi qualiserat quātum mutatus ab illo, hectore.
Reperiūtur tamen poete aliquando per diacēsim disyllabę protulisse: vt albinus, Spōte
deū patuere cui freta nulla repositos, & Iuuenalis. iuuenes hortatur, vt illam ire viā per-
gent: & idem incubere se cęt. Nisi forte voluerit quispiam cū Frāscō nolano sermonis
latini viro eruditissimo sentire qui mecum cōtendebat dictiones illas diphthongo profer-
ri: quod est nouū atq; inter latinos in usitatum. vt. x. &. i. vel. u. & i. in diphthongon coeant
Priscianus quoq; libro de octo partibus orationis septimo authoritate Horatii lib. epiz
stolarum primo cōfiteat. i. finalem cōsonantem esse posse. Durus autem vultus nimis atten-
tusq; videris. Quod vero vultus disyllabum sit: satis ex ratione carminis appetet. q. i. cō
sonans Priscianus testatur. qualem vero sonum habeat nulla mihi etiā cū latīna linguae
hostiib; cōtentio est. Ex quo efficitur quod erat propositū. i. consonātem nō eum sonum
habere quo hispani proferunt: sed quo itali omnes atq; aliarū nationum doctissimi. Nam
vero si dictiones peregrinas in latīnū sermonem vertimus. raro. i. iota in cōsonantē, plae-
rūq; in vocalē traducitur, cū nostrū homines fere quoties in principio dictionis sequen-
te vocali ponit: nō modo vt cōsonantem, sed vt iuam cōsonantem proferant, qualia
sunt. Iaspis, Iambus, Iason, Iefus, Iacebus. vbi. i. vocalē esse mediocriter docti intelligi-
gunt, quod etiā carminibus facile demonstrari potest. Iuue. Preclara illuc laudatur iaspis;
Horatius. Archilocum primo rabies armavit ambo. Iuuenalis. Mense quidē brumę cū
iam mercator iason. Quod si est qui dicat carmē heroicū posse recipere spōdeū in quin-
to loco, p̄ferimus genus carminis in quo necessario. i. debeat esse vocalis. Martialis. Et
precium magnis facit iaspidibus. qui est verus pētameter elegiacus. Terētianus quoq; de
metro iābico. Etrarus intrat ex iambis horinibus. vbi iābis triū syllabarū est. Cōters
raneus prēterea noster iuēcus qui quatuor euangelia hexametri versibus cōposuit, le-
sum semper trisyllabū posuit. versificator ille quidē: sed quem diuus Hieronymus adeo
probauit vt in libro virorū illustrum dicat illus carmina cū carminibus antiquorū posse
cōparari. Quod vt necessario fieret pleriq; librarīa spirationē inter. i. & e. posuerunt, ne
scilicet in vñā syllabā vtrāq; vocalis cō alefceret, sed per spirationē altera ab altera disiū
geretur. Aliquando tamen vt ego suspicor. i. vocalis per errorē in consonantem verba cōt.
adq; raro. vt in his dictionibus. Troja. maia. ajax. pro quibus latini dicunt troja. maia. ajax.
& q; illi dicunt disiunctis vocalibus iudgat latini authores. i. ad. u. collis iudgat proferunt. Lu-
canus in tertio pharsalia. Incerti iudgat dei. & Iuuenalis in sexta satyra. Archanā iudicat
tremē smēdicat ad autem. Illi iam penitus intollerabiles quidictiones habētes. i. alpira-
tū. quod teste Prisciano nullomodo pōret esse cōsonans: more suo atq; voce incognita
seq; vñq; latīnis auditā proferre contendit, quales sunt yacintus hierosolyma, hierony-
mus. qui multo sunt ridiculi magis quā ratiōni quorū error probabilitē cū adimitatio-
nem latinorum. paja. mea. a baraja. & similia proferunt. Quod vero duplex sit potestas. v.

Repetitio.

literatō modo vocalem modo consonantē esse nemo prope est quī id non intelligat.
Et tamen adhuc illi tertia quēdā vis quoties post q. literā alias subeunte vocali secessit.
Idq; omnes antiqui simul & iuniores satentur. Quem tamē habeat sonum, magna inter
nationes diversitas est. Ego tamē ab his spanis dissensio: qui literā hāc omnino surdā esse
putant: quātū ab italis qui sic illām proferunt perinde ac si vocalis esset. Nāsi nullā po
testatem & vim habet ut proferri debeat: neq; scribēda est, aut si vocalis esset: sonum profe
ret per se ipsam cōsistens, quod vītrūq; falsū esse Quintilianus demōstrat, qui p. adiun
cta. s. u. paululum a nostris eliquaridixit. Nō igitur dicendum est cum italis, aqua, quanq;
lingua suadeo. ita vt. u. quasi vocalis proferatur, neq; rursus cū his spanis aqua, quanq;
lingua suadeo. u. penitus explosa, sed quod quēdā ratio exigit aqua, quanq;
lingua suadeo. u. nō surda neq; vocalis: sed quodā medio fono elinqta. Circa vocales quoq;
aspiratas nō nihil anōtris erratur, qui illas nō aliter q; exiles pronūciant, neq; differt apud illos q;
ad sonū attinet: inter omnis qui est genitiuus ab omni. & hominis qui est ab eo q; ei ho
mo: atq; inter abeo quod est diseedo. & habeo quod est teneo. Illi adhuc ridiculi magis.
notā quia aspirationem quasi consonarem: que vocalem ferit quemadmodū hebrei pronū
ciant. Quae causa fuit grēcis vī aspirationem vocalibus impendere fecerint: ne extra illa
les sonum aliquiem habere videretur: cum tamen latini illam in litterarum serie posuerit.
X. litera, vt inquit Fabius, quem ego vehementer authorem sequortam carere potuisse
mus q; si non a grēcis essemus mutuati. Ea succedit in scriptura nostre compendium lo
co. cs. & gs. Itaq; q; nūc per. x. pax. apex. lex. remex. scribimus, antiqui per. cs. pacis. apes s
per. gs. legs. remegs. scribebant, sed cum hoc inter omnes consuet, & quem sonum. x. infi
ne saltēm habeat manifestū sit, illud valde miror vnde hēc farrago loquendi: vt ait Per
sus, in hispanorum lingua svenērit, vt xanti p. xenophon, dixi, traxi. & similia voce qua
dam hebreis grēcis & latini incognita & agresti proferat: & quam (vt diui Hieronymi
verbis vtar) vniinstanti lingua punica stridore suam agnoscat. Neq; ego suspicor aliud
hispanos hanc vocem sermoni romanō miscuisse quamā pēnis iam inde ab eo tempore,
quo paliis fugis fugatisq; gothorum principib; hispaniē possessionem inuaserunt.
Illi namq; literam habent propriam quam. xim. appellant. quā sonus ille satis exprimitur
in cuius locum hispani. x. supposuerunt quoties sonum quem ab illis acceperant scribe
re volebant, vt in his dictionibus. xabon. dix. o. relox. & ceteris huiusmodi. Quod si non
illa ratio nos mouet. q. x. pro. cs. aut. ge. ponitur, atq; in eārum locum succedit: quod grē
corum & latinorum doctis simi adhuc hodie quasi. cs. pronūciant, ad illud saltēm cōsis
deremus qualem sonum in fine dictionis habeat: atq; ad illius imaginem ceteris in locis
proferamus. n. pr̄cedente. g. quem sonum habeat magna totius hispanie cum omnibus
doctis controvertia est. Omnes namq; hispani signum, signus, agnosco, & similia sic pro
ferunt ac si. c. pro. g. poneretur. Vixit tamen eruditī grēci & latini dictiones huiusmodi so
no quodam ex vīraq; litera mixto lingua ad palatum tota molliter illata pronūciant.
Nemo si hodie quemadmodum veteres illi non medo, gn. sed alias quoq; literas profe
rebant. Et tamen longe credibilius, veros litterarum sonos in italia & Grēcia residisse: q;
in hispania que toties barbarorum dominationi manus ceruicemq; prebuit. Sant tamen
qui dicant ex illa ratione dicendi nescio quam turpitudinē intelligi: que in re p̄fessissim
diaina auditorum animos offendat. Nam si dixerimus inquietus. cognomen, cognosco
cognitas: & similia, illiq; incidimus in absurdum quendam sensum quem prioribus syll
abis ostendimus. O homines impudētes atq; petulcos: qui etiam ea quae omni sermonis
reig; turpitudine carēt exanimi sui libidine interpretantur. Sicnam dixerit quispiā illud

Repetitio.

ex euangelio Ioannis. Cognosco dues meas: & cognoscunt me mee, ego nihil sentio
me pudoris rubore suffundat. At vos homines ne quis sim perinde ac si genitale
remine subintelligeretis: hoc natat in labii & in ydrio est menas & atis. Quod si essetis
mundi quæ admodum apostolus inquit, omnia etiæ immunda vobis essent munda: nūc ve
ro cū sitis immundi, atq; etiam roti in libidine pruriatis: ab his que munda sunt occasione
immundicie velire accipitis. Quid vero facietis cum illud ex euangelio auribus vestris
in sonuerit. Fodere nō valeo, mēdicare erubesco, & illud. Foderūt manus meas & pedes
meos. Oculus domini super iustos. Hæc requies mea in seculū. Socratem fidibus docuit
nobilissimus fidicē Connus. Nūc id cū latine legimus quæ piam offendit. Testes nomēho
neftissimū in iudicio, & alibi turpe: cum legimus in sacris literis. Surrexerunt in metestes
iniqui, est ne quisq; adeo procaxi illud in turpiorē partē accipere velit? Quare finite
obsecro per deū immortale has ineptias seruorū vernilitates quibus intersit ludere con
sueuerit. Nobis qui sacris literarum initiati sumus sileat saluo pudore omnia proferre.
Quā obrem ego vos adolescentes egregii: in quibus iā latine sermonis recuperādi spes tñ
eit: nācateros: quia sunt incurabiles cū stultitia sua valere sinamus, nō solū hortor & mo
neō: verū etiā obsecro & obtestor: vt omni studio & vigilāria sermoni latino incubatis:
atq; illorū voces imitemini quos penes: vt poeta inquit, arbitriū ius est & norma loquēdī
Ney patiamur nos ab exteris nationib; haberi ludibrio qui cū nos latine loquētes aus
diūt: & si mera sapientia crepemus. illico rhēcistrū & nasi aduncitate suspēdunt, potiusq;
corruptiores vitia hispano loquētes excus emus: quā dū latine volumus videre saperet cū
magna gētis nostræ turpitudine & infamia in mille barbarismus incidamus. An vero in
sermone hispano cū rusticos atq; incolas montū audimus perperā locatos, vix possum
nos arisū continere: nos cū aliena male pronunciamus: indignabitur sibi ab iis irridemur
quorū illa sunt propria. Nolite queso perdeū immortale in re tñ manifesta esse ptinaces:
sed prēcipue vos o patricius sanguis quos viuere fas esto: occipi coeco posicē occurri
re sanie. Quod si forte in romanorū reip. contēptū: cai tā longo tēpore seruūtis latinā
linguā vultis corrūpere, cur nō ciuilis & pōtificiū iuris, cur nō omniū bonarum artū atq;
theologia imprimis: cur nō sacrarū literarū quas in re diuina canim⁹ volumina abroga
tis: cur nō inde mortis sermonis latini locū: aliū quēdā barbarū sufficiat? Sed absit a chri
stiana religione tantū dedecus: vt Hispane, Gallice, Germanice carmina cōposita in ec
clesiis audiamus: aut cū latine diuinā atq; diuinorū landescanimus: in peregrinū & bat
barū aliquē sonū prorūpamus. Teḡ orbis pārēs & mūdi rector: qui explosis aliarū natio
nū linguis: dedisti ecclesiātū sermonē in ore labii. I. voces latinas. Tēp; sanctissima vir
go eadēq; intemerata mater dei Maria que secūdas celi partes anguliori forma in tua
merū diuorū recepta posside: cuias titulos quotidie latinis vocebas modalamur. vosq;
siliqui cœlites qui in hoc sermone firmissimā christi ecclesia fundamēta iecutis: q̄ lites
ratores iā antiquitatis ignorātiae prope euerterēt: oblecto prohibete hāc ignominia a
repu. christiana: neq; solū ab incursa sed etiā a barbarorū stridula atq; incōdita voce des
fendite. Vos p̄rera clarissimi atq; iniustissimi principes quorū auspicis & ductu Hispa
nia: roti mēbra dissipata in vñi, p̄pe corpus iā rediere, curate ne felicitati quā nō fecus
lo dedulis: hoc vñi latini sermonis ornamentū desit amplissimū. Tu quoq; praefidū &
dulce decus meū Cisterciēn. militie primarie antistes & magister alter spes illū fr̄issimā
dom⁹ de Staniga ioānes: in cuius absentia honoras qualecūq; repetitionū meā rūp̄a
mitias dedicamus: faue precor Antonii tuic̄ceptis ingētibus, qui primus idēq; solus con
tra lingue latine hostes signis illatis: omniē illorū contrasse impetum ausus est sustinere.

Doctrina mensæ.
ANNO SVLPI TII VERVLANI VIRI DISER.
 tissimi de moribus puerorum, precipue in mensa seruandis:
 carmen iuvenile paucis explanatum incipit.

Vos decet in mensa mores seruare docemus.
 Virtuti vt studeas, litterulisq; simul.

Quo decet. Autor prælibat materiæ de qua dicturus est: & dicit q; in hoc opusculo vult docere ipsos iuuenes quos mores debeant seruare in mensa. Addit causam finalē dicens ideo, o puer hoc cara menti b; composui ut studeas, i. diligenter incumbas; simul virtuti & litterulis, i. sc̄tiis pro captu tuo. Animaduerte autem lector hic præsumum quo ad sententiam duo: quorum vnum est quod decenter conuenienter homines præcipue iuuenes non solum debent philosophia: speculativa: operam dare: sed etiam practicæ & mortali, vt auctor est plato, cuius verba translatis Aulus gelius in libr. de nos cibis atticis sic. Philosophia, osocrates, res est elegans si modice quispiā per a statim attingerat: at si supra medium tempus in ea cōtriterit, hominum est corruptela, Nam si quis vel amenoſis acrisq; ingenio ultra a statim philoq; hetur: nec essum est eum rerum ematum esse imperitum quarum usum calleat oportet: quis quishonestus probusq; est futurus, &c. Alterū est q; signanter dicit auctor, vt si uideas virtuti & litterulis simul: quia oportet ut quis sapientiam vult adipisci habeat virtutem, dictum enim est Sapienti, i. In maluola animam non introibit sapientia: ne intrabit in corpore subditu peccatis. Attensa de quoq; ad vocabula pser. Decet sape ponitur impersonale verbum actiua vocis: ratiū personale, & regit utroq; modo accusatiuum, vt talis partus decet deum: facit verba multa, vt decus quod est ornamenti, decor pulchritudo formæ, decentia pulchritudo morum, decorum pulchritudo loquendi. Mensa dicitur a metior quod haberet in præterito mensus sum: & in supino mensum. & est aut tabula ad quam vescimur, aut id quod simul in ea ponitur. Studere est alicui rei diligentem operam dare: & est studiose incumbere: regitq; datum sed transumptive & minus proprie sumptum, pro eo quod studendo disco: accusatiuum regit. Literulis est diminutiuum ne men deducsum a literis, vbi leias q; litera in singulari numero & literæ in plurali non idem significant. Nam in singulari litera est manus aut modus scribentis, aut unum elementum seu una solita litera, vt. a. vel. b. In plurali autem s; a; significat epiſtolam; & frequenter omnem sententiam quæ literis scribitur. Si queras quare ergo vius est diminutiuo, dico q; propter duo, primo quia literis non potuit dicere in hoc genere carminis, secundo quia in a tate puerilis non docentur magnæ scientiæ sed litterulæ, i. paruæ scientiæ hoc cū grammaticales: cū quibus etiam bonos mores & bona intituta te discere cohortatur.

Quæ prius admoneo miti puer indole serua,
 Preceptis oculis hęc mea iussa tene.

Hic admonet auctor ut precepta q; positus estante q; loquetur de moribus in mensa seruandis habeantur semper p̄r oculis. Ordo est. Opus supple qui es miti indole, i. clementi ingenio & bona natura, serua, i. obserua custodi, q; pro & tene p̄t tuis oculis, i. ante tuos oculos, hoc est in memoria tua: hęc mea iussa, i. precepta que admoneo, prius supple q; loquar de moribus mensæ. Sententia est clara, p̄t constructione & vocabulo sum significatione: aduerte primum, q; moneo & eius composita regunt duos accusati-

Doctrina mensæ.

eos et men res de qua fit admonitio potest etiam in genitiuo ponit: ut admoneo te præ-
 vite tua: quasi sic memorem te facio. Puer miti indole est venusta locutio per re-
 gelam talem. Omnis dictio significans totum vel subiectum regit partem vel proprietatem
 in genitiuo vel in ablatiuo mediante adiectiuo laudis vel vituperii etiam in genitiuo vel in ablatiuo posito. In genitiuo secundum seruum magis grammaticæ. In ablatiuo magis eleganter & latine. In doles secundum seruum est imago virtutis futuræ: &
 secundum Nonium tantum adolescentiam cœfuctudojindolē dicit. Iusla secundū Latini-
 tium de valla heteroclytum est genere & declinatione. Nam in singulari est masculini
 generis & quarta declinationis, & in plurali neutri & secunde declinature enim hic ius-
 sus, huius iuslus iuslū. Et pluraliter hec iussa, horū iuslorū quis hoc iuslū quoq; dicatur
 Sit sine labe toga; & facies sit lauta manusq;

Stirianec naſo pendeat vlo tuo.

Hic auctor ponit primum preceptum quod est de honestate vestium & corpori, & q
 toga, i. quilibet vestis maxime exterior debet esse munda: & facies & manus lota tēpore
 matutino: & ante q̄ eatur ad mensam, & naſus emunctus ne putredo dependeat. Constru-
 ctio patebit. Labes dicitur macula per quam in dānum aut peccatum aut vituperationē
 labimur. Lauta est participium alauo cuius supinum regulare est lauatu: quod aliquādo
 reperitur, syncopatum est laurum, & per mutationem huius diphthongi. au. in. o. longū
 sit lotum. frequenter autem ita multa legimus. vt codicem a caudice. corum a cauro. co-
 lum a caule. morum a mauro. ploruma plausio. cloſtrūa clauſtro. &c. Stiria est illa gla-
 cies que ex guttis congelatis dependet, a tignis & rectis domorum, ad cuius similitudinē
 nem vocat hic auctor immundiciam que pendet de naſo puerorum stiriam. Naſus nūc
 masculinū ponendum est, sed olim dicebatur aliquando hic naſus, aliquādo hac naſus
 aliquando hoc naſum. vnde Flau. sagax naſum habet dicit. Toga dicitur a tegendo. &
 est vestis ampla & longa qua teguntur: quæ quia et tempore pacis vtebantur romani, so-
 let ponit pro pace. Sicut apud Ciceronē. Cedant armata gai. bella paci. Et apud Martia.
 Claram militiæ fronte decusq; togaq; Est autē proprium indumentum romanorū. vnde
 bene dixit. Sit fine labe toga. Ordo est. Toga, i. vestis tua, puer sit sine labe. i. immundicia,
& per gentem togatam gentem romanam intelligere debemus. Et quia Sulpitius romæ
 præcepit: id est facies tua sit laura. i. lota vel lauata euādata aquis: & manus tuae supple-
 fint laura. Nec pro & non. & vlla stiria. i. vlla immundicias habens modum stiria nō pen-
 deat. supple de tuo naſo, hoc est si mundus & mundus ante q̄ ad mensam accedas.

Etnihil emineant, & sint sine fôrdibus vngues.

Sit coma, sit turpis calceus absyluto.

Linguæ non rigor, careant rubigine dentes,

Atq; palam pudeat te fricuisse caput.

Exprimere & pulices, scabiemq; vrgere nocentem;

Nete fôrdidulum qui videt illa vocet.

Hic auctor ostendit quomodo cetera membra curanda sint: & dicit q̄ vngues nō sint
 longi & fôrdidi & capilli & calci non sint luton, lingua non sit rigida per immundiciam
 concretam: dentes etiā sint puri & sine rubigine. Deinde monet nos circa cui andata corpora
 ea esse cautos, & circumspetos ibi. Atq; palam. &c. Et dicit q̄ turpe est fricare capti
 ram heminibus honestis: aut extra hanc pulices aut altos vermiculos, aut fricare prarigi
 nosam cutem: quia si talia te viderint facere, dicent te fôrdidam. Eminere extra reliqua
 apparet. vnde qui catetos homines alitudine excedit: & qui muros ciuitatis excedit

Doctrina mensæ.

eminet. vngues ergo eminem quando sunt longiores & carnes digitorum. Sunt autem vngues hominum, leonum, auium, & similium, vngula equorum, mulorum, & similius. Vnma dicitur complexio capillorum tam in muliere quam in viro. Cefaries autem magis visiris competit; est etiam metaphorice coma in frondibus arborum. Calci sunt quos galli solitaires minus latine vocant. Rigere est rigidum hoc est durum & inflexible esse vel fieri. Rubigo enim macula quæ frequenter in fero neglecto contrahitur, subrufa coloris.

Seu spuis aut mungis nāres, nataue memento.

Pontua concilium vetereterga caput.

Mucorem haud tangas digitis, sputum verborbas.

Paniculo natum mangere nempe decet.

Estructare caue quin ora in tergare reflectas.

Stringe os, & crepitum cogere tenere nates.

¶ Docet qualiter ea que ex fragilitate humana indecenter obenire possunt temperante das sunt dicens, quæ si aut spuendum eum, aut magendum nates, aut uernutandum, membro ut vtere caput tuum concilium ab huiusmodi passione post tua terga. Mucorem autem seu factorē narium non digitis nudis, sed paniculo de lino debes excipere, etiam sumptu aurum immunditiam nasi aut cerebri, si in os colgeris non resorbebis, sed cibies caute ne quis videat. Si forte debilitas stomachi reflectare cogat, summo pere amittendū vt os post tergum reflectas. Vitandus est screatus & ineptus sonus oris quem modo porcorū quidam comedendo faciunt. Claudendū sunt propterea nates seu clunes, ne aut crepitum faciane aufer serorem emitat. Mucorem hic accipitur pro immundicia nasi, est etiam vienum panis, quando est si tu obsitus ex vetustate sicut vini acer. Retorbas hic tertia coniugationis eis, frequentius reperitus secunda. Sed vt dicit Seruus frequenter verba secundum & subiecta, e. penultima litera fiunt tertia. vt feruo feruo, tergo tergo, caueo caueo, sorbeo sorbo, Panniculum hic etiam de lino dixit, more italicō. Nates sunt posterio resparsae circa annum.

Munditiæ quæ tibi placeant: medio quoque cultu.

Vtere ne turpis vel videare levius.

¶ Docet seruare mediocritatem in vestibus inter lumen seu elegantiam & sorditatem, monetq; vt vestes sint munda: ne videamur turpes, & sint in mediocri cultu, non nimis culta: ne videamur leues & supple in moribus, & animo.

Nec maledicta refer, nec promas turpia dictu.

Est stomachosa quidem dicere turpe tibi.

¶ Docet seruare modestiam in loquendo & vitare procacitatem lingue, dicens, o puer non referes maledicta. i. conuictia, hoc est licet fueris lacesitus: & quistib; maledixeris: noli maledicta referre. i. maledicendo respondere: & multo minus decet te priore max ledicere. Monet etiam vitare verbascutilia ad luxuriam incitantia dicens, nec, i. & non promas: id est non proferas de pectore tuo turpia dictu. i. vt dicantur vel dum dicuntur vel ad dicendum. Monet propterea seruare decorem dicens, quæ non utemur verbis quæ non competit at tatinosq;. Non autem decet puerum habere verba stomachosæ. Lex alto stomacho cum grauitate & iracundia prolata.

Moribus urbani curato præditur esse.

Parce gulæ turpi luxuriâ, fuge.

Parce & auaritie: bilem frenare memento.

Inuidulus; tumidus, non odiosus eris.

'Doctrina mensæ.'

Desidiam fugias: atq; omnia turpia pelle.

Et ludi turpes sint procul atq; viri.

Vocet vitare rusticitatem & vita capitalia seu mortalia. gulam, luxuriam, auaritiam, iram, iniuidiam, superbiam, odium, & ociositatem, & desidiam, & tam turpes ludos q; turpes viros: quia scriptum est, cum sancto sanctus eris. &c. Vrbanus urbana vrbanum, est ad urbem pertinens. vbi solente esse venisti mores. Preditus dicitur a præ & datus: quasi ppter ceteros donatus a natura vel a deo aliqua virtute vel arte. Parce gula. i. abſtine a gula, sicut vergilius dixit. Parce meta. Bilis est sanguis melancholicus quo ad iram pro vocamur. & ponitur hic pro ira. Dicitur notat̄ frenare, quia non possimus penitus ex tirpare iram. Vnde horat. in. i. sermo. Deniq; quatenus excidit penitus vitium ire. Cetera item nequeunt fultus haerentia. &c. Differt autem ab iracudia, quia idem dicit in epistolis. Ira furor brevis, &c. iracudia autē prolixior. Nam iracundus naturaliter ad iram incitatur. Solet ppter cain pueris non esse iniudia magna, ideo pulchre vitetur diminutio dicens. Non eris iniudulus. Tumidus dicitur inflatus, eleuatus, superbus. Odiosus potius passione significat, & est qui molestus est: & utrumq; fugiendum est puer. Itam molestus esse q; odiſſe. Non autē dicendū est odio odis in presenti: licet Cicero semel odias dixisse legatur. Desidia dicitur a deo & sedeo: & est in accidioso & pigro.

Fidus sis, audensq; bonis, temerarius esse.

Despice, non audax sis timidusq; nimis.

Monet ut iuuenis seruat fidelitatem & fortitudinem dicēs, o puer sis fidus, q; pro & audens. i. pro tempore & oportunitate animosus, bonis. i. ad bona facienda, & despice. i. contemne, fuge esse temerarius. i. temere & sine circumspectione quecumq; aggrediens, hoc est ne sis audax & ne sis nimis timidus. Audax est assidue audens, & vitiosus per sua perabundantiam. Timidus est ex natura: & ita continuo timens, & habet vitium pusilla: nimis tatis per defectum, fortis autem seruat mediocritatem & est audens cum debitissimis circunspectiis, vbi, quando, quemadmodum, quantum, in quibus, & pro quibus audendum est. Ei⁹ fortis audens & timens aliquando. sed neq; audax neq; timidus vñq;. Despicere est per contemptum nolle rem aliquam aspicere, & componitur a deorsum & spacio.

Nec penitus mutum nec te decet esse loquacem.

Conuenit illethoro, conuenit isie foro.

Hortatur vt puer seruat modum in loquendo, ne sit mutus aut linguis, vel garrulus & loquax, id est assidue loquens, quia ille. i. mutus conuenit thoro, i. lecto seu cubili vbi tandem omnino ei⁹, & iste, id est loquax & litigiosus conuenit foro judiciali: vbilites aguntur.

Et mansuetus eris, rectum te lectus habebit.

Detege nec socium, nec tua membra moue.

Docet seruare modum in lecto vbi puer erit maluetus & non petulans, se aut socium detegens, aut se immoderate mouens.

Nec sis difficilis nimium, nec credulus esio.

Dedecus & metues, & revercre bonos.

Monet seruare medium in credulitate, & adhibenda fide, dicens q; non erit nimis difficilis & tardus ad credendum, nec nimis facilis seu credulus. Monet etiam generaliter vt yitemus omne, dedecus, & revercamur omnes bonos.

Doctrina mensæ.

Futilis & mendax nunqunque nimiumque seuerus.

Esto; sed & come[m] munificumque velim.

¶ Docet seruare modum in seueritate & rigore verborum dicens: quod puer non erit futilis, id est vaniloquus verba sua inutiliter effundens aut mendax, nec nimium seuerus, i.e. rigurosus in sequendo veritatem, hoc est quod ab opinione sua nullo modo possit flecti. Vt autem Augustinus docet in libro contra mendacium: etiam obsequiofa mendacia vitâ dasunt. Est autem seuerus nimis rigide seruans veritatem, & ita durus nulli concedens, quod improbat dicens, sed & come[m] munificumque velim supper te esse. Comis dicitur cōcinnus, affabilis, cōmodus, vt inquit valla. Comis est benignus homo & facilis qui alios non grauante inseruit. Futilis qui verba sua profundit: a valo futili quo in sacrificiis vtebantur: quod latum os & fundum seu pedem tam stricti habeat ut stare non possit quia liquorem effundat: quod cautum fuit ne aqua sacrificantibus habenda in terram ponesetur, quod piaculum pitabat gentilitas.

Sispius, atque colasuperos, venerare parentes!

Etnoceas nulli, surripiasque nihil.

¶ Cohortatur puerum ad pietatem erga superos & parentes: & dehortatur ab iniurta, & a furto. Porest autem sic intelligi textus. Sispius super erga deum colasuperos, id est fana Eos & sanctas, venerare parentes, diligimus tepide, amamus seruenter, colimus cum veneratione.

Ne sis vinosus, quamvis potasse Catonem.

Famare fert, fugias sumere vina mera.

¶ Moneret ne iuuenis sit bibax & appetens vini: nec bibat merarius, id est vinum purum: sed dilatius, i.e. vinum immixtum aqua: quod quidam minus latine limphatum vocant. Pro vocabulis cognoscendis audiamus Laurentium de valla. Vinosus inquit mulieros suis & libidinosus & sianilia dicuntur quod qui affectus sit ad hoc, & amat vinum mulieres, & libidinem. Nigidius autem vt author est Aulus gellius hoc inquit inclinamentum verborum huiusmodi. Vinosus mulieros suis religiosus &c. significat copiam quandam immodicam rei super qua dicitur. Quo circa religiosus is appellatur, qui nimia & superstitionis religione se alligauerat. eaque res virtio dabatur. Post multa tandem verba Aulus gellius legem dare videtur, vt earum rerum quarum vls certus & presinitus ac limitatus esse debet: vt vini mulieris &c. & copia virtio datur: earumdem nomina in osus, vituperium habeant. Earum vero rerum nomina quae quanto copiosus tanto decentus convenient laudem importent. vt formosus, speciosus, generosus, animosus, gratiosus, stuziosus. Est ergo vinosus nimis amator vini potare autem quandam immodicatem significat: vnde & portiones vilipenduntur. Non ergo dicit quod fama est Catonem bibisse quia hoc fere necessarium est, sed potasse vscque ad superfluitatem: vnde potius dicitur ebrius. Si quereras vbi lectum sit catonem potasse, dices cum in multis locis tum apud C. cesarem: vt author est Plinius secundo & tertio lib. epistolarum, vbi in epistolâ ad seruiss suum sic inquit. Erant officia antrelucana: in qua incidere impune ne catoni quidem licuit. Quae tamem. C. cesar ita apprehendit vt laudet. Describit enim eos quibus obuius fuerit cum caput ebrii retexissent erubuisse. Deinde adiicit, putares non ab illis Catonem: sed illos a catone deprehensos. ponit ne plus autoritatis tribui Catoni quod si ebrius quoque tam venerabilis erat, haec ille. Fama ergo refert potasse catonem. Vnde Seneca vir alioquin grauissimus citius se ebrietatem laudare quam propter eam Catonem des honestare dicebat.

Doctrina mensæ.

Non sis derisor, non somniculosus, iniquus.

Non iudex: nec tu testis iniquus eris.

Principit ne puer sit derisor, aut somniculosus. i. deditus nimio somno: nec vocatus pœna ad iudicium sit iniquus iudex, aut testis mendax.

Omnibus in rebus studeas, precor esse modestus.¹

Sis audius laudis, fit tibi cura boni.

Sic bene moratum laudabimus atq; colemus.

Sic & honorus eris, sic eris ipse grauis.

¶ Varia præcipit & primum dat generale præceptum de modestia seruanda in omnibus rebus de qua solet dici, Omnibus adde modum: modus est pulcherrima virtus. Et Horatius in primo sermoni. Est modus in rebus sunt certi deniq; fines. Quos ultra citrago nequit consistere rectum. Deinde cohortatur ad auditorem laudis, & ad eam quam sanctam emulationem vocant: & ad curam omnis boni & honesti: hoc enim pacto inquis efficeris vir honorus & grauis. Moratus dicitur qui habet bonos mores, & morosus qui nimis est & difficilis in moribus.

¶ Secundus libellus huius opusculi:

Nunc facilissimes animum quoq; trade serenum.
Morigerare mihi, molia iusta dabo.

¶ Præcepturus alia iterum facit auditores attentos & beniuolos: præcaturq; ut accome moderti sibi faciles: id est promptas & dociles aures, & animum serenum: hoc est ex tuis curis vacuum, additq; o puer morigerare: id est morere mili, & dabo tibi præcepta mollia: id est facilia & nondura.

Non sum qui laudem, summo te accumbere mane.

Iudice conueniens me dabit hora cibum.

Nec vos ante focum ecceas producite longas.

Hoc faciat caupo, qui sapit ista fugit.

¶ Monet ne a prima luce incipiat ingurgitare vsg; ad supra. Summo mane, Plautus secundum Seruum declinavit, & dixit ad mani. Focus est locus ubi ignis fouetur. Causa qui vinum vendit: & cauponam domus eius, quam galli tabernam vocant.

Sterne thoros nitide, lautosq; appone quadrantes.

Atq; salem & cererem, fluminavina dapes.

¶ Describit officium eius qui seruat mensæ seu accumbentibus, dicensq; primum flers nerthoros, i. lectos, quia in tricliniis olim discumbebant. Eriam licet ad thoros nē sedea mus, tamen sternendi & abdendi sunt: deinceps cautes & mundos quadrantes qui placuisse in locis ex quadrato pane sunt: aut ex metallo: si vero rotundi sunt orbes vocantur, vulgus scilicet favocant. Cum inter ferula primum apponet salem, quem nouissimum tollat. Sciat autem recens grammaticus salem pro cedimento etiā masculinum esse: sed auerat peritior in nominatio dītaxat neutrum repertum. Unde astranius. Quicquid los quantur sal merum est: quod dī aspexisse Tertium puto ubi dixit. Qui habet salem quæd

Doctrina mensæ.

In te est. q.d. quod salseum alijs interpretantur. i. quam rem vel quod videlicet habere salem in te est. Tum apponet cererem. i. panem. Tum flumina. i. aquam mundam. tunc & nouissime dapes.

Te vitare velim cupidus ne vt lurco sonoras

Contractes fauces, mandere rite decet.

Erlicer antiqui cubuitlent pectore prono.

Tecollah. ec. atas recta tenere iubet.

Et finito mensis cubitis harere potenteris.

Tutatum faciles pone repone manus.

Moneretur honestus fines sonoritate oris comedas: vi rectius mensæ non incumbens se deas. Lurco dicitur qui c. am auditate lurcat, id est cibum ingurgitat. Lurca autem est os culci vel vtris: ynde lurcones capacis gulæ homines.

Tuq; puer iubeo sed eas vel raro: sed astans.

Pocula mitte celer, pone repone dapes.

Iuraq; conuinias super importare minister.

Esi fuge: nam turpis si p. fit inde roga.

¶ Ne autem sibi semper sedendum patet, motie vt raro fedat: vel dic prius locutum fuisse de divitis & herili filio nunc defamulo, vnde dicit. Tuq; puer. &c. Docet præterea celeriter dapes & pocula ponere atq; reponere, sed caute sic vt iura, i. liquores vel in quibus decocte sunt non fundantur in discumbentes vel eorum vestes.

Quodq; iubebit herus facilis semperq; subito.

Quemq; tibi dederit tu tibi sume locum.

Quodq; vir egregius pauidotibi porrigit, illud.

Sume liben.; grates aptaq; verba refert.

¶ Pulchre præcipit vt scholastici morigeri sint atq; non difficiles, sed dum iubetur assidere pareant sumentes locum a domino seu patre familiæ assignatu: sumantq; cū gratiarum actione bolum a maioribus porrectum.

Eto tribus digitis: magnos nec sumito morsus.

Nec duplices offas mandere vtrinq; lubet.

¶ Docet quomodo & quantum capiant cibum dicens. Eto. i. comedet tribus digitis, scilicet pollice & duobus proximis, nec sumito magno morsus, nec iuber te mandere, id est maliicare vtrinq;. i. ab utrraq; parte oris duplices offas, i. frustra & pulmenta.

Dapsilis & largus semper blandeq; sodali.

Impartire tuo, pauperibusq; dapes.

¶ Inuitat diitores ad beneficentiam & largitatem dicens. Tu dapsilis & largus impartis re, id est partem largite tuo sodali. i. qui tecu sedet & latis rebus vacat, & pauperibus dapes, id est cibum. Impartire hic ei imperatiui modi verbi de plementalis. Legitur etiam impatio actuum.

Nec nos obscenos laudabimus aut comedones.

Esi decet viuas, viuere non vt edas.

Nam cibus nimis capit itomachog; nocebit.

Corporis & vires ingeniiq; rapit.

Doctrina mensæ.

¶ M^{er}itat iterum vitare galositatem propter damnum & turpitudinem que ex ea sequuntur. comedones qui nimis comedunt dicuntur, sicut & manducones bibones qui nimis bibunt. &c. Est decet. Ordo es. Decet esse. i. manducare (Est enim ab edo non aliud infinitius) supple ut viuas. & non decet viuere ut edas. Reliqua nostra sunt.

Gusape non macules aut pectora, nec tibi mentum;

Stillet: sitq; tibi manus inuncta caue;

Sepe ora & digitos mappa siccabis adapta,

In quadra faciet non tua palma manam.

¶ Iterum cohortatur ad manditiam seruandā inter comedendum dicens. Non macules gausape. i. illud quod super mensam fieri vultur. nec macules cibo aut potu pectorata. aut mentum non est illet tibi ex cibo aut potu dependente. & caue ne manus fit tibi inuncta, i. pinguis. siccabis autem & terges sepe ora. i. labia & digitos mappa. i. mantili adapta. i. ad hoc tibi dato. Et tua palma. i. manus, sed maxime palma non faciet moram in quadra. i. vasculo escario. siue quadrans fuerit more italicico siue aliud.

Quod tibi vicinum fuerit tu sume, sodali,

Cede tuo, referat dum tamen ille manum.

Dumq; infrastru fecat caueas sumptissime recisa.

Lurco legit duces absq; rubore bolos.

¶ Pulchre docet quis cibus sumendus est & quādō. dicens q; is quiante quem liber possit
tus es, hoc es in proxima parte escarii, & non es sumendus donec sodalis manum redue-
xerit, ne prius q; tecum obsonium recisum fuerit. Ordo est. Tu sume quod fuerit siue caue-
sa siue maiores sic volente tibi vicinum, tamen cede tuo sodali. i. noli simul cum eo cibū
capere. dum. i. donec ille referat. i. reducat manum. & caueas sumptissime frustra. i. particu-
la recisa. id est iterum incisa. Nam primum in maiores deinde in minores particulas scinduntur.
Caueas in q; sumptissime, dum. i. q; dñdum minister vel sodalitatu*s* fecat. i. diuidat in
frustra, Lurco. i. ligurgio vel ligurgitor. & vorax homo legit. i. excerpit ab absq; rubore i.
pudore & verecundia dulces bolos quos quidem mortello*s* dicunt.

Non manibus gremio immisisti bī velicet vnguis.

Quo sumes, residens non agitato pedes.

¶ Monet ne immodicus & inhonestus sis in mittendo manum in gremium tuum vel ad
pudenda, & postea cibum vellicando cum ei dem vngui bus quibus & illa. Item praecip-
git ne pedes agites, maxime incrura tecum accumbentis, quod in honestum esset.

Incidas prius quam dens contundat ofellam.

Tingantur rursus ne tibi morsa caue.

Ne clinguas digitos, nec rodas turpiter ossa.

Ait ea cultello rādere rite potes.

¶ Item docet quo pacto comedes dicens. q; incidas prius ofellam. frustum carnis. Er-
rant enim qui ossam putant esse panem teniperatum, vrdicunt, iure, cum sit caro ipsa for-
te iure conspersa. Habet autem ofella primam breuem & scribitur vno. f. & ossa, primam
longam scribitur q; gemino. Incidas ergo prius ofellam. i. parvo frusto carnis quam
dens tuis contundat. & caue ne morsa tibi, id est ne aqua tu monordini se-
mel, seu panis sit seu obsonium tingantur, id est intingantur rursus id ei. iterum in elas-
tium ybi ius est. Item nec ideū non, & tu non linguis digitos, nec rodas ossa turpiter,

Doctrina mensæ.

videlicet dentibus aut vnguis. Tu autem potes radere ea cultello; id est carnes abstrahere reducere; unde addirrite, id est decenter.

Sive super mensam cortex cumuletur, & ipsa.

Ossa vel in pateram præ pedibus ue iaceat.

¶ Docet quomodo superflua congreges. Nā si ita coeteros factitare videbis congregas corticem panis, pomorum, & eas super mensam, ossa autem vel in pateram id est vas patens & amplum ad hoc oppositum; vel iaceat ea sub pedibus; sicut tamen yr neminem continetas, nec dossinas.

Ne tanq̄ sic ostentant nec delige frusta.

Et quocunq̄ manus huctili lumen eat.

¶ Monet ne frusta obsoniorum turpiter attractemus priusq̄ sumamus, & adhuc in honestius esse attractara desiderere. Ordo est. Nec tenta, i. frequenter tene, nec delige, i. ex multis tibi ad eligendum segregat frusta obsoniorū tanq̄ sicos, i. sicut tentant qui sicos emittunt & lumen id est visus vel oculus eat, i. dirigatur tibi hic, id est in hanc partem, quo cuq̄, i. in quacunq̄ manu tua gerit: hoc autem dicitne quid deicias aufundas aut frangas, aut turpiter contractes non videndo quo manum impellas.

Nec sociam torue inspicias quidue ederit ille.

Aduertas: gestus inspice, & pe tuos.

¶ Monet iterum ut oculos custodiamus ne inepte & truculenter sodales inspiciamus, aut obseruemus quid comedant. E contrario autem gestus & mores nostros lepe conspiciemus; ut si quid obseruet corrugamus.

Pocula cum summas tergat tibi mappa labella.

Si tergas manibus non mihi caruseris.

Vna manus sumat pateram; ni hanc iactet in hostem.

Theseus, aut Beli fint monumenta patris.

Ast si hanc binis manibus captabis: id apte.

Efficies digitis pocula sume tribus.

¶ Docet quomodo pocula sumes, dicens q̄ prius terges ostuum mappa non manibus & sumes vaseula vna manu, immo tribus dum taxat digitis, sed pateras. i. vase tā magna ut non possint cōmode sine periculo effundendi vna manu leuaris sumas decēter viraq̄ manu. Ordo duorum versuum mediorum est, vna manu sumat pateram quam galli rati sum vocat. n.i. nisi theseus virili & fortissimus iactet hanc, i. huiusmodi pōderis in hostem. i. lapithas, aut nisi fint monumenta beli patris eliste, de qua & eius patera, sic Vergi, i. eneid. Hic regina grauem gemis auroq̄ poposcit, impletuitq; mero pateram quam beatus & omnes a bello soliti. &c. populus. i. filius. nostris, de theseo & bello diximus.

Et teneas oculos: nec supra pocula fare.

Plena aliquo vita sit tibi bucca cibo.

Deme merum ciatho: multum ne forte superfit.

Quod nolit socius sumere rite tuus.

Doctrina mensæ.
Qui sapit extinguet multo cum fonte Falernum,
Et parco limpham diluet ille mero.

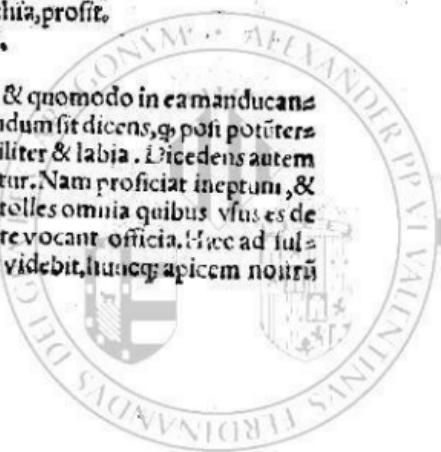
Isterum docet quomodo & quid bibes, tenebis inquit oculos ne vagetur dum bibis, cas
tibis ne multum loquaris tenens poculum in manu, curabis habere os evacuatum cibo
priusq; bibes in ciatho socii non fines vinum eua porare, sed si non ebiberit, aliud infun
de, aut si eodem vase bibis non plus infundes q; tu ebiberis. Si vinum acrum & fermo sum
est diluitur aqua, merum dicitur purum & immixtum, & subauditur vinum. Falernum est
vinum ardens & nobile, quod infalerno monte campaniae nascitur. In ultimo versiculo
aut h ypalage est. vt si diluet lympham parco mero pro eo quod est diluet parcum meru
lympha. Autrevera vult tantum aqua esse debere, vt non aquam in vinum, sed vinum
etiam modicum in multâ aquam fundere videaris. Diluo eocompositum est a di. & luo. vel
adi & lauo, quod in compositionis sit luo. vt proluo, diluo, abluo, & sunt tertiae coniuga
tionis, sicut aliquando lauo lauis lauit, pertertiam coniugationem declinatur.

Non facies binos haustus, nec fessus anheles.
Sibila nec labiis stridula prometuis.
Nec cito sorbebis velut oui lutea gratia.
Nec nimium tarda sume falerna mora,
Vnum siue duo ad summum triapocula sumes.
Si hunc numerum excedes iam mihi potus eris.
Fac videoas quodcumq; bibes, modicumq; pitissia.
Crater siue calix det tibi vina brevis.

¶ Docet quomodo bibendum sit, dicens primo, q; uno tractu bibes, nec talongo vt po
nece anheles ac fibiles. Secundo vt temperate ne tacito ac si luteum, i. rubrum ouis sumas
nec nimis lenta mora. Tertio vt non sape, & dicit q; adiumentum ter. q; si frequentius bi
beris reputaberis potus. i. ebrius. Quarto vt caute bibas ne cogaris poculum assumptum
deponere aut damnum incurras, ad quod remedium est vt inspicias quid bibas. & pitissia
et i. tenuiter probare, & ideo ne potus quem respuis multis sit, monet br cui vasculo uti.

Os quoq; tergebis semper post pocula: palmas.
Ablue quam mensa deseris atq; labra.
Infectenq; genu iungens quoq; brachia, proficit.
Dicito: sed tolles ordine quaq; suo.

¶ Postq; ostendit quomodo ad mensam accedendum est & quomodo in eamanducans
dum & bibendum sit, oti endit quomodo ab ea discedendum sit dicens, q; posui potūter
gebis os: & ablue palmas postq; deserueris mensam similiter & labia. Dicendens autem
infectes genu, & iunges manus profit quod honeste dicitur. Nam proficiat ineptum, &
proficere importunum, & imperiosus viderit: hoc dicto tolles omnia quibus usus es de
bito ordine, & illi in suo loco repositis ablutes abeas quo revocant officia. Hic ad ful
gurata san. sit annostaile: plura in sylvis nostris qui volet videbit, huicq; apicem nostrū
adiunctum sineat.

APEX ASCENSIANVS.

Ecce fatus est mundum comemq; accedere mensam,
Niprobus in cunctis prospiciare locis.

Proinde puer quam le farages deducere vitam.
Te perq; paucis admonuisse velim.

Mane expectus quas condidit optimus auctor.
Christus: eas referes supplice mente preces.

Dicinde salutatum properabis utrumq; parentem.
Et cuiuscunq; tua cura salutis erit.

Tum quemcunq; vides venerandum religionem
Sanguine: canicie: mortibus: officio.

Huic si forte sedes, faragis a surgere, si stas:
Aut transis, rete gen tempora flecte genu.

Tum praeceptoristibi patris amore colendis:
Auribus atq; oculis menteq; verbacape.

Quae si forte tibi minus intellecta reliquit:
A condiscipulis sunt repetenda tuis.

Intellecta autem: nemox neglecta queraris:
Inscribes nitido sape legenda libro.

Tandem ubi doctus eris, reliquum est bene vivere cures:
Ignarisiq; tibi cognita præcipias.

AELII ANTONII NEBRISSENSIS GRAMMATICI ET
rhetoris relectio noua de accentu latino, aut latinitate donato, quam
habuit Salmantice, III, idus Iunias, Anno, M.D.XIII,

T si omnes disciplinæ, quæ actione aliqua sive contemplatione terminantur, maxima ex parte circa res difficiles ambiguas incertasque verantur, tamen prop̄fiori quodammodo id cotidie in re literaria experimur. Atque vrobmittamus illa quæ sunt nobis inspirata diuinitus, quibus nihil certius esse potest, quid est quod humana diligentia posse est, & sequi, nisi hallucinans & quas per nos tis ymbra aliquid explorans? Nam illa quæ primum certitudinis gradū obtinere dicitur mātheseos doctrina, tis hodie tenebris inuoluta est, vt pauca illius vestigia extent. Nam de physicis quora pauciorum est inuēta quæ natura in finu maiestatis sua reposuit. Ex cuiusnam artes illas quarū finis est actio, atq; ciuilem imprimis quæ intra se omnia illa cōpletatur quibus humana societas confiat. Accipe quid de illa philosophorum maximus dicat. Lusta inquit & honesta de quibus civilis cōsiderat tantā valetatem & discrepātiam in se habent, vt lege dum taxat & cōsuetudine, non autem natura constare videantur. Medicina quoq; sive sit illa methodica, sive clinica, sive empirica nihil est incertius cū pro loci, pro temporis, pro artis, pro medicamentorum ratione labet, atq; subinde nouitatibus vīta mutetur. Nolo nūc commemorare aliarum artiū in constantia, venio ad grammaticē cui ratio dicendi cōiuncta est, qua cum sit ex diversorum temporum authoribus aut ex contemporaneis discrepantibus collecta nihil prope modum certi ac de finiti de ea tradī potest. Quare illud vnicū tantam ambiguitatis remedium est nobis reliquum: vt optimi cuiusq; authoritati innitamur. Qui sunt autem optimi, aut qui aliis præstantes aliubi est à nobis copiosius disputarū. Sed cum sint alia cōplura quæ longa desuetudine intercederunt: illud imprimis est qđ in proferēdis verborum syllabus à plariscy omnibus peccat, tum in extēsionis quantitate, tum acumine & gravitate. Nam cum inter alias syllabæ accidētias duas potissimum sint necessariæ, extēsionis quātiras & sublatio, atq; depresso, nemo est hodie quisyllabas sua rēporis duratione proferat, hoc est breui vno tempore, longam duobus etiā si artis præcepta calleat, quæ de hac ratione traduntur. Quid quod neq; fatis cōpertum est à grammaticis de quibusdam lōgā ne an breues sint? Nam quis he die scit qua rēporis duratione proferatum inclitus qua in sanus in primasyllaba. Quia si dicas, qđ breui quia per naturam semper breuiatur, etiā si positione sit longa, qđ modo nunquam in carmine reperitur breuis, nisi cum vocalis sequitur, vt inanis, iners. Aut si longa est natura sequēti cōsonante, quomodo Cicero de oratore ad Brutum dicit, qđ inclitus breuiat & insanus producit? Verba illius sunt, Inclitus dicimus breui prima. Insanus producta, insipies, inhumanus breui, infelix longa. Itaq; iam syllabarum quantitas ad nullos, alios vñus est necessaria, qđ ad examinanda carmina, & ad accentuationem ad extensionem contractionemq; nihil prosus, cum indifferenter longis pro breuib; & breuib; pro longi, s̄ vñamur. Sed cum in arte mea de accentu Latino regulas proponere in, cur cum longe lateq; patarent. In angustias quasdam coarctauit. Aut quid nulli ventia mētem, vt cum Quintilianus libro primo institutio num oratoriarum latini accentus regulas simpliciter & sine villa exceptione traderet, ego illas in arctum quidam locū angens artis difficultatem cōtraxerim. Hoc enī in nigrū canella vertere in tenebra, splendore cōspicua. Apud nos inquit ille, accentus latini ratio breuis, ima est. Nam in omni voce acuta intranumerum trium syllabarum continetur.

Relectio.'

sue haec sint in verbo sole, siue ultima, & in his aut proxima extrema aut à fine tertia.
Triam porro ne quibus loquimur media longa aut acuta erit, aut flexa, eodem loco
nisi utque tertiam acutam. Est autem in omni voce utique acuta, sed non inquam plus una, neque
vnquam ultima, ideoque in bis syllabis prior acuta. Præterea nunquam eadem flexa & acu-
ta, quia eadem flexa ex acuta, utique neutra claudet vocem latinam. Ea vero que sunt syllabae
vniuersitatem acutam aut flexam, ne sit aliqua vox sine acuta. Quid apertius dici potuit,
aut quid si implicius? Atque te tandem præceptionem nobis inculcaret, idem sepe, sed aliter
verbis repetit. Et inquit in omnivoce acuta syllaba, neque vnquam ultima. ideoque in bis
syllabis prior. Et subdit, quod accentus acutus in penultima, aut in ante penultima, circum-
flexus in ultima aut in proxima à fine semper collocari debet. Idem quoque author libro
eiusdem operis duodecimo, vbi oratorem officio inuitavit, moribusq; informat. Accen-
tus inquit cum rigore quodam, tum similitudine ipsa minus suaves habemus, quod in
ultima syllaba, neque acuta vnaquam excitatur nec flexa circumducitur, sed in grauem, ut in
duas graues cadit semper. Vides quemadmodum per abnegationem interponit decessum
irritans, cum dicit neque vnquam ultima, & utique neutra claudit vocem latinam, sed
in grauem, vel in duas graues cadit semper. Quia generalitatē nullis coarctat limitibus
nulla exceptione contrahit, nullis prescribit finibus. Quid igitur sibi voluit quod in
calce nostrarum iunctionum dicimus accentus latini regulas tot modis fallere? Ac
primo quidem distinctione, hoc est differentia causa. Secundo abscissione. Tertio at-
tractione. Quarto interrogacione. Nam de synepia hoc est de consequentia & de idio-
mata poslea differemus. Ego tibi ô amice, ut ingenio verū fatear, quo tempore rudimen-
ta illa in vulgus addidi, non putaram tatio cōseniu omnes Hispanos in sententiam
meā ituros. Itaque non fueram ausus immutare quicquam ex iis vocaliationibus quia illo-
rum auribus iam pridem infederant, cū presentim essent authores, quibus possent errata
sua defendere. Nam quis mihi crederet, si iam inde à principio dedisse præceptum,
quod incrementis verborum proferendum esset. A manierimus amaueritis. Docuerimus
docueritis, & similiter cadentia, accentu in penultima circumflexo. At qui iam nemo
est vel medio criterioctus, qui sic non proferat, tantum potuit efficere iuncta cum raz-
tione auctoritas. Quod spero etiam futurum in iis vocibus, de quibus in praesentiatum
disputatur sumus, fallunt inquit regulae superiores. Et primo quidem distinctione, hoc
est differentia causa. Idque quosdam putas debere fieri. Quintilianus refert. Ceterum
iam scio inquieterudit quosdam, & nonnullos etiam grammaticos sic docere, ac los-
qui, ut propter quedam vocum discriminaverbum, interim acuto sono fiant, ut in illis.
Quae circumlitora circumpiscoskopulos, nisi grauem posuerint secundam cir-
cus dici videatur, non circuitus. Quod nullo modo posse dici. Quintilianus statim ouie-
dit dicens. Mihi videtur conditionem mutare, quod in his locis verba coniungimus.
Nam cum dico circumlitora: tanquam unum dico dissimulata distinctione. Itaque tan-
quam in una voce una est acuta, quod idem accedit in illo. Troque qui primus ab oris.
Hec Quintilianus, & subdit, separata vero hac a præcepto nostro non recedent, quod
perinde est, ac si dicat præpositiones suo casu præpositus cum illo coalescere, commu-
nemque accentum habere, quandoquidem una vox utraque particularia censetur. Ita tamen
vi præpositionis syllabe omnes grauentur, & accentus acommodetur distinctionis cui præ-
positio illa deseruit. Quod si præpositio separetur quod potest fieri cum contra naturam
suum polponitur, ut cum Vergilius dixit. Transita pet & remos, & alio in loco. Errabat
acutis mari omnia circum, aut per se præpositio sine suo casu proferatur. ut cum dis-

De accentu.

eo circum præpositio iungitur accusativo, palam vero ablativo, tunc Quintilianus dis-
dit. Id tales voceſ à præcepto ſuo non recedent, hoc eit q[uod] ſequuntur regulas accentus
atini perinde, ac ſi eſſent per ſe diſtiones. Quod vero Quintilianus ait diſtinctionem il-
lam ſine diſtinctiōe cauſa in aduerbiis tantum vindicatiſ quodſdam, id ſi non placere
offendit cum regulaſ proponens nihil excipit. Sed neq[ue] legi quēquam cuius auctoritas
admitti debeat, qui hoc ſcriperit. Neq[ue] audiui quēquam virum doctum, qui huiusmodi
loquendi ratione fit vſus. Quod ſi quis mihi Priscianum obiecerit, qui non mihi huic
præceptioſ jobat, vt me aliquando tantis queſtioneſ explicem. Principio nō admits
tam libellum qui ſub illius nomine inſcriptus de accentu vulgo circum fertur, idq[ue] do-
ctissimorum conſenſu atq[ue] compluriſbus arguentis facile comprouatur. Namque de
aduerbiis libro quinto decimo, atq[ue] de aliis partibus orationis aliis in locis ſcriptis non
ſunt maliſacienda, cum habeam auctores optimos quorū teſtimonia poſſimiſ illi ope-
poneare. Seruauis in illud ex gneidis Vergiliāe libro ſexto. Illius ergo venimus. Ergo
inquit coniunctio fuit, ſed per accentus mutationem in aduerbiū tranſit, & eit ſola pa-
rūla que habet in fine accentum circumflexum. Quod ſi ſola igitur alias aduerbiū
loci & temporis nō circumfletur, id quod Prifianus putat. Idem quoq[ue] precipit cōpo-
ſita ab inde tertiam à fine debere acui: vt deinde: exinde: prōinde: p[er]inde. Et quando,
vt Aliquando, Néquando, Siq[ue]uando. Quam pungendis rationem Aldus manutius ſez
quitur. De quo quid noſentiamuſ poſtea dicemus. Idem adhuc Priscianus aſterit ab
orſum composita, vt Dextroſum, ſinistroſum, deoſum, ſcorſum: & ab hac particula
verſuſcum poſpoſita componitur: vt italiā versuſ, eadem quoq[ue] tertiam à fine acue-
re: non ob altam rationem niſi vt ſub vno accentu prolate demō: reutur eſſe compo-
ſita. Non tamen in eadem perit at ſententia: ſed aſter adhuc caliam cauſam minus apti,
quam ſibi magis placere dicit, particulas videlicet illas, horſum & vertuſum habere vim
quandam inclinandi ad ſe nominas, uprapoſita: quemadmodum illa, q[ui] ne, ve, quas vo-
cant inclinatioſas ex eadem ratione de quibus mox. Eandem compositione ſcias am eſſe
dicant cur illa matent accentum ex penulti na in tertiam à fine deinceps: de repente:
de improuifo: & à propter composita: vt è propter qua propter: & à longe: vt de longe:
alone: & à circum: vt circum circa: i deircō: & complura alia ad hanc modum, vt dum
taxat: ex aduerſum, que omnia Quintilianus & doctoruſ vſus excludit. Alii prate-
rea diſtinctiōe cauſa accentu acuto in ultima proferēda eſſe illa: profectō: partō: immō:
ne videantur coincidere cum datiuſ quodādam nominātum. Cur non aduerbiā illa quig[ue]
ipsa datiuſ terminatione ſimilia ſunt quib[us]dām nominib[us] adiectiuſ: vt fallo: certō:
manifeſto: consultō: crebro: auſpicato: augurato: ſedulo: precario: merito: raro: medo:
cīro. Ad quod iti respondent id non debere fieri in illi tantum: vbi authores diſte-
rentiam facere voluerunt. Sed qui tandem obſcero ſunt iti authores: vbi latenter vnde
ſunt petendi. Nōne cōmodius maltoq[ue] ſimpliſius eit Quintilianus præceptum: qui in hiſ
rale noscurare precipit, ſed tantum: vt accentus latini regulas teneamus. Quod ſi v[er]ile
aīt conſuetudo vicerit: vetus lex ſermonis abolebitur, totumq[ue] hoc negotiū quod gram-
maticen appellamus: nomen eſſinane. It apud grēcoſ accentus ratio diuicilior: ſi rapidoſ
nos quā in breuiſimā habeant illi accentus magi variōs: quia plures habent dialecticōs
hoc eit loquendi genera, ſit nobis vnum atq[ue] ſimpliſ complex dicendigenu: ſint illis quantum
cumq[ue] voleant accentus ſuaves atq[ue] ipsa varietate dulces dum nobis relinquant graui-
tatem: atq[ue] constantiam: quatuſuſ ſolum uſas ſeu eriores. Maneat iti nobis in hac pars
ſixiā in dubitatū ſeceptum: ſue ſiat cōpoſitio ex aduerbiis particulis, ſue inuicem

R e f l e c t i o n

apponantur semper obseruādos esse tenores propositis de latino sermone regulis, hoc est nunquam in fine acuendam, aut circunflectendam esse syllabam, nisi in ii. quod syllabevnius. Neq; dicēdum cum imperita multitidine, planē, sanc, vna pōcē, fere, fēmē, ergo, aliās. vltima acuta aut circūflexa, sed contraria priori acuta aut circumflexa, sequenti vero deiecta. Quod si penultima per naturā fuerit longa, in eadem accentum debere collocari. Neq; cum vulgo proferas prima acuta adprime, siue à prime, sed media adprime, siue apprime, quia eadem est longa. Non enim uero siue at aero penultima acuta, sed penultima enim aero, atuero. Quod si fuerit breuis, intertiam à fine esse traherendum si dictio sit composita, vt in illis, admodum, quemadmodum, profēdum, pōlūmodum, pōstmodum, quodāmodo, huiusmodi, istiusmodi. Sivero compositione non coalescant, suo quę accentu erunt proferenda, vt si tribus particulis solatis dico quemadmodum.

¶ Idem quoq; dicendum de illis multōmagis, siue multomagis quantomagis, siue quātumagis, multominus, siue multominus, paulominus, siue paulominus, nihilomagis, siue nihilominus, nihilominus, siue nihilominus. Alioquin si cōponitur accentu in penultima, si vero non componatur, sua quę particula suum accentum habebit. Ex hac ratio ne tenus præpositio cum postponatur semper contra naturam præpositionis, si composuitur remittit accentum ad syllabam præcedentem, vt hāc tenus, quatenus. Si vero non componitur suum per se accentum retinebit, vt crurum, caput, tenus, pubētenus. Illa tamen quę corrupta in compositione veniunt, siue ita coeunt ut non possint separari, si penultimam habent breuem regulam accentus generalem sequuntur, vt al iubi, si cubi, inibi, idētēdem, idēdem, interrealoci, obiter, & huiusmodi. Secundo in qua accen tus latini regula fallit in distinctionibus abscissis, quia in eadem syllaba retinent accentum in qua fuerat ante abscissionem, quemadmodum in nominibus propriis secunda declinationis in ius, syllabus definitibus, quę us, murata in, e. apud antiquissimo: formabat vocandi casum, vt hic Vergilius ô Vergilie, hic Ouidius ô Ouidie, hic Mercurius ô Mercurie, antepenultima acuta, propterea quod penultima breuis est. Deinde us, fina li abscissa sequens, atq; proinde seculum eruditius protulit. ô Vergili, ô Ouidi, ô Mercuri, accentu acuto in eadem syllaba, hoc est penultima, quamquam sit brevis, quod est cōtra latinis sermonis regulam. Quis hoc dicit? Priscianus opinor in secundo de octo paribus orationis volumine, cum de vocatiō singulare declinationis secundā agit. At qui P. Nigidius figulus apud Gellium libro noctium Atticarum duodecimo alter sensit, reliquendū esse videlicet in tertiam à fine, quoniam penultima sit brevis. Nigidii verba referente Gelio ex grammaticorum commentariorum libro quarto & vice simo sunt huiusmodi. Vocabulatio inquit qui poterit seruari, si non scimus in nominibus, vt Valeri, vtrum interrogandi an vocandi sint casus? Nam interrogandi secunda syllaba superiori tono est quam prima, deinde nouissima de celi iur. At in casu vocandi superi tono est prima, deinde gradatim descendit, sic quidem Nigidius præcipit, sed si quis nunc inquit Valerium appellans in casu vocandi secundum præceptum. Nigidius acuerit primam, non multum aberit quin rideatur. Hac Gellius, Vocabulationem appellat Nigidius, quem nos accentum. Casum interrogandi quem nos genitium, quia per illum interrogamus cuius est aliquares. Casum vocandi, quem nos vocatiū. Sed cur in vocatiō Nigidius acuit tertią à fine, & in genitiū penultimam, illa nimis ratio est, quod vocatiū id est simplici, genitiū id est dupliciti scribitur, que prolate coalescat in synecdotem, retinent tamen propemodum vim suam, Sed dic mīhi rogote,

De accentu.

vtri nagi credendum esse censes. Priciano homini nouitio, atq; omnium reprehensa
obnoxio, an Nigidio omnium iudicio viro eruditissimo? Nemo est vel mediocris
ter in re literaria doctius, qui non in Prisciano aliquid desideret, aliquid detrahatur, aliquid
scriptum negligentius existimat. Idq; iam vulgo persuasum est, vt illius authoritas non
admittatur, nisi in iis quæ aliorum testimonio probat, aut quæ aliorum sententia dum
taxat non aduersentur. At de Nigidio figulo audi quid Gellius in libri vnde uigesimi
calce scribat. Aetas inquit. M. Ciceronis & C. Cesaris præstantes facundia viros pauci
cohabuit doctrinam autem multiformitatem variarumq; partium quibus humanitas eri
dita est, culmina habuit. M. Varronem. & P. Nigidium, & quæ sequuntur. Sed obiiciet
mili quispam rursum, cur igitur contra Nigidium preceptionem dediri, q; abscissione
accentus latini regula fallit? Nimirum quia illud vulgo proponebatur, sed quid ego de
ea ressentire in commentationibus in quibus cum eruditioribus loquor, manifeste es
tendi. Quanquam, P. Nigidius inquam vir fai sicuti preter unum Ciceronem omniū
eruditissimus putauerit in casu vocandi huius nominis Valerius, primam accentu acus
to esse proferendam. Quod & si Gellius scribit non defuisse qui irrident, ego tantum
Nigidio tribuo, vt cū eo libenter velim errare, quam cum omnibus neotericis literau
toribus verum dicere. Scribit præterea Priscianus libro quinto, q; nominatio as, defensio
nia si sunt latina & patria, debent in fine circulecti, vt arpinas, su. sinas, capenias, essetq;
eius rei causam, quia per syncopan proferuntur. antiquissimi enim hic & haec arpinae
& hoc carinatae proferabant. Idem quoq; de pronominibus illis nostris & vestras vult
intelligi. Quintilianus certe nihil talem precipit, neq; quod ego legerim quicquam hoc scrip
sit, cuius modo auctoritas sit recipienda. Nam quod Probas grammaticus in illius Ver
gilii extero aneidi. Humofumat neptunia Troia, scribit, exponendum esse fumat
profuma sit, atq; idcirco fumari ultimam debere circulectere, merito a Servio in eodem
loco exploditur, neq; villo modo est admittendu. Sed neq; illa que sunt a dico dicas, duco
ducis, & facio facis cōposita, que abiiciunt, e. literam finalē in secunda persona singula
la ris prætentis imperati modi, alio modo sunt proferenda q; secundum regulas accent
us latini. Scut negaduerbia illa, isti hinc, illuc, in hinc, illuc, & similia, neq; obitum quod si m
abscissa ab eo quod eti si uice, illuce, iam, donec, siue ex quod est abscissum ab eo quod
donicum, siue ex regula de accentu latino tradita in primam circulectit. Tertio inquam
accentus latini regula fallit attractione siue inclinatione ex natura (vtaiuur) quarundam
particularum quasi eis habere vim attrahendi, siue inclinandi ad se vltimam syllabam
distionis precedentis. Erat itamen aliter dicunt appellari apud se quasdam particularas
incliticas, hoc est inclinati as, non quod ad se inclinet vltimas dictiōnum preceden
tiūm syllabas, sed q; ad illas siue accentus remittat. Sed siue hoc sine illud in, quod adra
ctionem prolationis attinet, nihil refert. Sed habeat greci huiusmodi particulas inclinatio
nibus, quibus est consuetum acuere vltimas dictiōnum syllabas, idq; apud illos habere
nescio, quia sua uitatem, Quintilianus dicebat. Latini sermonis contactudo huiusmodi
accentus quasi peregrinos spœtatus reformidat. Quis igitur precepti illud, q; primum in
dixit? aut unde factum est, quod tam pertinaciter in doctorum animis infederit, nihil
sit quod maiori contentione defendantur? Quibus autem palantur non iustis conditionis ho
mines, sed maximi in re literaria virti. Atq; in primis Aldus manutius, qui naniquid alter
pangit illos, q; a eos pertotum orbem terrena dispergit. Sed quid si Quintilianus nihil
tale precipit? Quid si nemo ei hodie: qui viram doctum ira loquorem audierit? neq; ut
opinor Aldus si pie inquam ei locutas. Igitur Aldus (quispiam dicit) aliud facit, aliud

Relectio.

precipit. Sic est profecto plenāque huiusmodi. erroribus est vita. Sed in hoc peccare quiddam accidit, ut contra fallum preceptum recte homines loquantur eruditii, animis rebus eduerso bene precipiant, & agant male. Sed esto syllaba inclinatio & particulae in cumbens acuenda sit, id quod est in nostris preceptionibus traditum, num ira debet acuere ut illi faciunt: hoc est excitato ac vehementi quodā sono? Cur igitur dediti nobis preceptum quod erat deducendum? Nimirum quia illic eum vulgo, hoc est, tum pueris rubibus, cum preceptoribus patrū eruditis, cum sacrificiis & aedituis res agebatur. Quod genus hominum nihil probat, nisi quod didicit atq; placitumq; nouitatisbus offenditur. Quos cum recta nō possemus adoriri, dolis fuerunt circuueniendi. Diximus namq; huius modi syllabas non incitato illo accentu proferendas quem latinus sermo recusat, sed clementiori & qualisē fere quem ipsum moderatum appellabant. Idec testati sumus in cōmutationibus nostris quibus non tam discipulos quam preceptores artis literariae insiguiimus. Sed de his haec tenuis, nunc ad reliqua pergamus.

Diximus accentus latini regulam quarto deficere interrogacione, quoniam ultimas clausularum syllabas interrogaendo inspedimus. Quod nimis ecclesiasticis faciunt, cū psalmos, prophetias, epistolas, euangelia, & doctorum expositiones populo audiente pronunciant, vel potius sub obscure cantant, atq; uno prope ductu syllabas omnes efferrant, nisi quatenus diuinationis gratia quasdam flesquitono, quasdam diaamente, hoc est tribus tonis cum dimidio submitunt. At cum est interrogandū quattuor à fine deficiunt flesquitono, tertiam flesquitono, deinde penultimam tono, atq; ultimam rursus attollunt flesquitono, ut sic ultima syllaba par quinte precedenti. Quam monotoniam, id est eiusdem toni similitudinem fugiendam esse in pronunciatione Quintilianus precipit. Neq; enim omnia submissio, neq; omnia elato, neq; omnia medio quodam sono, atq; sub uno denique aspectu sunt proferenda, sed faciendis sunt quidam dictionum syllabarumq; flexus, prout verborum, aut sententiarum, aut ad sequentia transitus ratio exigerit. Aliter namq; casum claudimus recitando Iuuenalis illud.

Semper ego auditor tantum manquam ne reponam,
Vexatus totius, raucitheseide codrit.

Alier illud eiusdem.

Nōnne libet medio ceras implere capaces.

Quadrivio! Ilic namq; acuimus finem, at hic grauamus. Itaq; nulla de his certa regula traditur magis potest, quam de intercessionibus, quas omnes scribunt pro mentis nostra affectu, aut pro arbitrio esse proferendas. Audiri ego nuper Bernardum gentilem sicutum ordinis predicatorum fratrem qui carmina sua quendam milii recitās accentu acutō omnes clausulas non sine decore ac venustate fini ebat. Deficiunt preterea latini accentus regulā idiomate. hoc est cum dictiones peregrinæ sermoni latino miscetur, de quo in calce introductionum latinarum diximus.

Hebræ voces plerumq; in fine acuuntur.

Nontamen & semper, quia sape in fine grauantur,

Id quod alexander deceptus forte putavit.

Si calus græcos usurpet sermolatinus.

Accentu græco talis vox est referenda.

Græca sit arti vox, sed declinata latine.

Accentus noster casus moderabitur illos.

Nam quemadmodum in tercia repetitione diximus, de accentu latinarum dictionum

multa à multis prodita sunt, at de hebraycis & græciscis in sermonem latinum non multa literatura transferuntur, quo essent accentu proferendę, neminē adhuc certi quicq; prodidisse. Quo in loco & si non nihil de accentu græco attigimus, atq; illa ex eadē parte conieciamus in quoddam opus, quod cum ei idem introductionibus vulgo circumfertur non tamē pīgebit me nunc ea ipsa repensiter utrumq; monere. Neq; enim fortasse ad rem tam insueram atq; proinde plerisq; ignoratam vna via perueniri potest. Sed ante aquam ad græcarum dictiōnē accentas veniamus reddendum hoc in loco est, quod desynepia sumus polliciti nos esse dicturos quod cum dictio hebraica sive græca finitur in syllaba acuta, sequiturq; ante casum sive clausulā aliqua verborum series, dissimulatur accentus ille acutus, & pro illo ponitur grauis, vt quod in genealogia saluatoris nostri legimus apud Matthēum. Liber generationis Iesu christi filii David filii Abraam. Abraam autē ē genitrix Isaiae. In priori loco Abraam accentu acuto in fine profertur, quia casum finitur. In sequenti grauis ponitur pro acuto, quia sequitur genitrix Isaac. Idem est dicendū de clausulis sequentibus. Igitur hebraicis vocibus in aliud tempus relectis, de græcarum dictiōnum accentu que sermoni latino intermixerisconseruerunt, pauca in presentiā pera stringemus. Hac omnes cum apud illos in quinq; declinationes distribuuntur, à nobis in tres diū taxat priores reducuntur. Nam per quartā & quintam nullum est græcum nomen quod inflectatur, sed neq; latinum quod quidem sit proprium. Nomina quoq; in quibus declinatio græca cū sua accentu ab authoribus usurpatur, maiore ex parte propria sunt virorum aut feminarum sive locorum. Que quoniam in alteram linguam non debent transferri, non sine causa interpretes cum in litteratura plerumq; reliquerūt. Id quod est à septuaginta obseruatū qui ex hebræo in græcum sermonē transferentes raro ex propriebus nominib; quicquam immutauerunt. Postiores audaciūs ex Adam adāmus, ex Abraam abraāmus, ex Iacob iacōbus, Ioseph iōsēphus, atq; ad hunc modum alia com̄ plura interpretantes. Pariqueq; modolatini ex græco nomina propria vertentes cum in litteratura plerumq; reliquerunt nonnumq; illis declinationem cum suam reliquis accentibus accommodarunt. Hinc Quintilianus de grammatica differēs. Recentiores inquit instituerūt græcis nominibus græcas potius declinationes dare, tamen ipsum non semper fieri potest, & subdit. Mihil autem placet latinam rationē sequi quoniamq; patitur doceor. Neq; enim Caliphonem dixerim, vt iunonē, quāquam secutus antiquos Casar utitur hac ratione declinandi, sed authoritatem inquit consuetudo superavit. Phocas præterea vbi de græca declinatione errat inquit qui didonis aut mantonis dicunt græcū nūtium, & vocū asperitas & veterū authorū rase eiusmodi declinationem repudianit. Quod si græcorū nominū græcam declinationem admittimus, & accentus quoq; græcos cum illis recipiamus necesse est, id quod omnes ad unum tam antiqui quam recētios res grammatici confitentur. Nominū itaq; græcorum, aut eorū que per græcam de declinationē inflexa latino sermōni miscētur, nominata iterminationes partim sum: mere græce, partim mere latine, partim græcis atq; latinis communes. Mere græcas voco illas, que non admittunt casus latīnos, mere latīnas, que non admittunt casus græcos, communies quoq; sub eadem græca iterminatione possunt græce simili & latine declinari. Prostestat mē fieri vt in quibusdam magis sint in vī casas græci quā latīni, atq; pediuero in quibusdam magis latīni quam græci. Mere græcas iterminationes sunt illa quas grammatici de declinationē latīnē interpoluerunt. Haec aut in a longam quā ad primam declinationem referuntur, vt nemēa as. In e. longam quā ad eandem primam. vt helēne. e. In o. longā quā ad tertiam. vt saphio saphio. & persyna resim saphio. In os. & in onbreues quā ad

Relectio.

secundata veilio sillonilium. Mere latine sunt quæ grecos casus non admittit, quæmo admodum omnes quæ terminatione greca in latinam literis immutatis sunt traslatæ ab helene es. helena. a. ab atrides. u. atrida. a. Communes sunt aliæ omnes quæ sub eadem terminatione grece & latine possunt declinari, nisi qui prout paulo ante diximus latini aliis casibus magis quam aliis videntur puta intertia de declinatione accusatiuis vtriusq; numeri potius quæ genitiui, & genitiui quam datiu. In secunda quoq; accusativo & vocativo frequentius quæ genitiuo, & genitiuo quam datiu. Ablatiuus tamen quo greci earent, semper erit latinus, ac proinde accentu ac declinatione latina moderandus, pressertim si cù latina terminatione coinciderit. Nam in mere greca declinatione ablatiuus dariu opemus assimilabitur. Sed autem quam de singuli dicam, explodenda mihi est hoc in loco Aldi manutii ratio, qua ex Quintiliapi precepto vtritur in accentibus per apices designandis. Nam interminationibus illis quæ sunt grecis atq; latinis communes, ego non video cur grecos potius quam latinos sequatur. Nisi forte, quia magis fuerit graece quam latine lectio, siue ut nos homines latinos contenerat, graecis se vocibus iactat. Quod si iam terminationes illæ sunt latinitati donatae, atq; omnium consensus inter latinas receptas numerantur, quæ tandem cacozelia est alienis quænam patris vtimalle. Igitur quemadmodum ego illæ facile assentior in mere greca declinatione ita in communis potius dissensio. Itaq; ob hanc causam inter accentus graci regulas proposita est anobis vi gesimahis verbis. Nominatiuus atq; proinde vocatiuus singularis terminacionem habens communem grecis & latinis, tametsi accentu graco & latino proferri potest. mixtus tamens sermoni, latinu secundum regulas accentus latini proferendus est. In sermone vero greco accentus greci regulas sequatur oportet. Est exempli causa hoc nomen atreus, quod tam à grecis quam à latiniis pereus diphthongon profertur: quam terminationem latini suam facere, argu accentu acuto in prima protulerunt. At qui Aldus multa accentu acuro in ultimo notare, quemadmodum & omnia alia nomina similiter cadentia, puta pentheus, thesus, prometheus. Alia regula quæ nomina masculina, aut feminina, aut diorum generum communia quinq; declinationi que ad tertiam nostram referuntur, mituntur nominatiuus & vocatiuus pluralis in es, communem grecis atq; latinis terminationem genitiui singularis vtriusq; lingua ratione sequitur, illa modo differetia est, quod greci breuiant, latini vero producent terminationem illam, ut quoniā apud gracos nomina terminata in as. recipientia d. in genitiuo acutum vtriam, penultima quæq; genitiui acutur, atq; ex consequentiis casuum ex regulâ inferiustradenda. Eso exempli causa arcas, arcados, arcadi, arcada, ò arcas. in plurali quoq; arcades. Apud latinos tamē quia huiusmodi nomina in obliquis breuiant penultimam, accentu transferunt intertiam à fine, ut arcas arcadi, arcadi academ, ò arcas. Plurali nominatiuus & vocatiuus arcades. Cum itaq; Vergilius in buccolicis dixit. Ambo florentes atq; tibus, arcades ambo. Atq; ibidem. Arcades inuidia rumpantur iliacodro. Qui avtrobique es. breuiant, contiat de declinationem esse grecam, & cōsequenter penultimam debere acutu, tametsi penultima sit breuis. Accutatiu tamen pluralis inter grecos & latinos manifesta est. differentia ex terminatione quod illi in as. breuem, nos vero in es. longam terminamus. quare illi arcadas p. penultima acuta, nos arcades. antepenultima proferamus, atq; primo modo de reliquis huiusmodi. Nunc ad singulas quinq; declinationum græcarum & trium latinarum terminaciones accedamus. Sed quid sibi velit Quintilianus cam de accentu scribens: at se tuuenedocissimos quosdam senes proferre solitos atreus, & nomina huiusmodi prisma acuta, ut necessario secunda eset grauis mihi non liquet. Nam illi terminacionem

De accentu.

illam in eis, diphthongon ex sermone graco in latinam declinationem admittit, recte rebant senes illi si non admittit perperam. Atqui omnes grammatici illam admittunt, atq; inter secundam declinationis terminaciones connumerant. Sed antequam ad singula descendam, repetenda sunt adhuc ex eodem loco regula duar. Prima quod vlsima dictioonis syllaba existente longa non potest accentus in tertia à fine collocari, sed in penultima, aut in ultima. Altera quod in eadem syllaba collocatur accentus in obliis quis, in qua fuerat in recto. Quia regula tribus in locis deficit. Primo si in recto accentus sit in antepenultima, in obliquis vero ultima sit longa, tunc enim ex regula superiori trans fertur accentus in penultimam, vt apóstolos, apollōla, apóstolo, apóstolon, o apóstole, vel o apóstolos, in nominativo accusativo & vocativo antepenultima acutus, in genitivo & dativo, quia alter diphthongo alter o. megare minatur, in penultima trans fertur. Dicit quoq; hec regula in nominibus que ad tertiam nostram declinationem referentur, que propterea quod crescunt via syllaba in obliquis, si accentus in recto ei in antepenultima necesse est in obliquis inequitem transferatur, quoniam accentus in quarta à fine collocari non potest, vt a nigmahabet in prima accentu, an ignoratos in secunda. Tertio deficit hec regula in dictioinis monosyllabis que ad tertiam declinationem nostram referuntur, quorum genitius in os, acnitur, trans fertur, q; accentus prima in ultimam, vt pān panos, crēs crotos. Accusatiuus qui frequenter usurpatur nominativi accentus sequitur, vt pāna, crēta.

¶ Prima igitur latini declinationis vna distinxat est terminatio in, a. breui, recipit tamen & quatuor grecas in, a. longam, in, a. breuem in as. & in es. longas, quibus omnes suos causi comunicat. recipit inquam ex prima declinatione grecas in as. & in es. vt æneas anchises. Quartum genitius exit in, a. diphthongon, cui similis et. datiuus. Accusatiuus in an. Vocatiuus in, a. breuem. Ablatiuus in, a. longam. Sunt qui hos casus non aggregerant in as, aut in es, sed à terminatione latina in, a. breui deducant. Et illud quod Horatius in secundo sermonum scribit, ne quis humas ievita faciem atridavetas cur. & illud Quidii ex, iii, meta. Te ramen o parui recto polydecta seripi. Illud præterea Senecæ in agamennone. Agrediar & te oreñta furabor libens. Illud quoq; Martialis. Tercius aut ecena crudathyer attua. Non ab eo quod est atrides, polydectes, oreñtes, thyestes. Sed ab eo potius qd' atrida, polydecta, oreñta, thyestia, esie deducta. Sed cur has duas latini magis non recipiunt, quā aliam de quibus paulo posse dicturi sumus non video. Sed qd' ad rematinet, pleriq; latinorum falluntur cum audiunt gracos purantes quod illorum verba ita sunt enuncianda, quemadmodum ab illis proferuntur. Nam cum apud eos ultima existente longa accentus non possit in tertia à fine collocari, sed aut in e. adem ultima, aut poenultima, sive illa sit breuis sive sit longa, cumq; nomina in as. & in e., definita producantur in hac declinatione, necesse est ut poenultima etiam si breuis sit auctoratur. Quare illi ex sua regula dicunt andreas, pythagoras, priamides, paralleles. No. vero quia poenultima est breuis, translatu accētu in tertiam à fine dicimus, ai. deca, pythagoras, priamides, panthoides. Itaq; apud Horati in terminib; quia ex declinatione graeca legitimus pythagoran, per. n. in fine poenultimam accentu acuto proferemus. Qualia inquit vincunt pythagoram, antiqui reum doctumq; platonica. Apud Vergilium quoq; in tertio æneido ex eadem ratione. priamidē helenum gratias regnare per urbe. & apud Horatium in primo carmi, Tarrara panthoiden iterum orco. In vocativo quoq; apud eundem in secundo sermonum. O laertiade quicquid dicam, aut em, aut nō. Parique opaut in errore qui obliquos, nam de rectis nolo nunc digladiarthorum nominium Esia,

Relectio.

Teremia. Zacharia. & similiter de sacerdotum, proferunt in penultima accentu acutq; cum sint omnino casus latini, habeatq; penultimam breuem. Eadem prigerea ratio n^o in errorem induxit, vt nomina grecā secūda illorum declinationis in a. longam denentia, penultimamq; breuiantia, quē cum apud illos eādem penultimam siue ultimam acuant, ipsi quoq; mutata etiam declinatione quemadmodum illiproferunt cum debent ex accentu latini regula tertiam à fine acuere. & pro eo quod illi dicunt sophia, philosophia, theologia, astrologia, nemea, penultima acuta ipsi proferre deberent. sophia, philosophia, theologia, astrologia, nemea, accentu intertia à fine ex ratione declinatio-
nis latine quē ultimam ex longain. a. breuem cōmutauit. Quod si longa vspiam repertatur, intelligimus declinationem esse grecam, atq; proinde accentu grecō proferendam. Quemadmodū apud Papinium in quinto Theba. & facilis nemea latas euolueret vires. Quem locum Priscianus libro septimo citans nemea inquit quia seruauit à productam accentum in penultimam retineat acutum. Non deerant fortasse qui dicant in papinio legēdum esse pro nemea nemē, aut per eisuram ponit breuem pro longa, vt accentu latino proferatur nemea, prima acuta. Sed nihil omnis regula vtriusq; lingua in vigore suo perstat. Nam vero quis etiam ex doctissimis quibusq; non peccat in proferendis nominis presertim quib; habent penultimam breuem. Nam cum deberet illa enūciare accentu græco, ipsi latino proferunt. penelope pro penelopē. caliope pro calīope. helene pro helēne. erigone pro erigōne. danæ pro danæ. euridice pro euridice. & fere ad hunc modum oī-
mina propria feminarum preteradmodū pauca, vt agaue, chanaché, acuentia ultimam. Nomina quoq; regioni, vrbium, & insularum, vt libie pro libie. afine pro afine. ithacea pro ithace. melite promelite. & nomina possesina in eis definitia quē acutum ultimam. vt grammaticē pro grammaticē. dialecticē pro dialecticē. musicē pro musicē. ethice pro ethicē. Areto etiam in a. breue terminato, cuius penultima producitur, acuturq; ante penultima, accentus vspatur. vt apud papinii libro septimo thebaidis. Namq; ferunt raptam patris reginam ab vndis, pro quo in eruditis diceret reginam penultima acuta si-
ue circūflexa. quoniam est per naturam lōga. Secunda declinatio literas quinq; habet pro prias terminationes in er. ir. ur. um. us. Recipit quoq; vnā grecis atq; latinis communem in eis. diphthongon. Cuius nominatiūnū quē admodum paulo ante diximus in sermone latino, latinus portius quā grecus censeri debet, atq; idcirco proferēdus est accentu lati-
no. hoc est, penultima acuta, cum apud illos acuat. Ex hac terminatione latini omnes ca-
sus atq; proinde accentus grecos vsi. ipat, vt tereus, pro eo quod illi dicunt tereus. In ge-
nitivo terēos penultima acuta. Martialis. Et let philomena nefas incelli tereos, & qua in
datino teri. per syna resim quoq; sicut orphi. Idem in eodem opere. Orphei caliopea li-
no formosis Apollo. Nam orphēo & terēo latini essent catulus. In accusatiō terēa, & or-
phēa penultima acuta, iuuenialis. Alcina den bacchi thebas & terēa fauit. Vergilius in
bucolicis. Orphēaque in medio posuit filiasq; sequentes. Tēreum namq; & orpheum
casus latini sunt. Vocatus fere semper vspatur a latinis, circumflectitq; ultimam, vt o-
tereū, o orpheū. Ouidius libro sexto metamorphoseos. Vt vspolere ambo volvi. i tu-
qdq; tereū. Vergilius quarto georgicorum. Illa quis & me inquit miseram & te perdi-
dit orphēū. Atq; ad hanc modam reliqua in eis. diphthongon definitia, quae sunt pro-
pe innumerā. vt Tydēus, tydēos, tydēa, tydēū. Peleus, pelēos, pelēa, peleū. Thesēus, the-
sēos, thesēa, thesēū. Achorēus, achorēos, achorēa, achoreū. Pentheus, penthēos, pentheā,
pentheū. Promētēus, promēthēos, promēthēa, promētheū. Recipit etiam duas in os &

De accentu.

In on. longas. quas illi per tertiam atticorum declinationem inflectunt. ut andrōgeos, trogeo, andrógeo, andrógeō, ὁ andrógeos. áthos, átho, átho, áthion, áthos. Hęc de-
linatio cum suo accentu à latinis non unquam usurpatur. Vergilius secundo aeneos.
Andrógeos offert nobis socia agmina credens. Idem libro sexto. in foribus lectum an-
drōgeo, tum pendere pēnas. Nam andrógeo genitius est grecus atticus. In generalis.
Creditur olim vellificatus athios. & quicquid grecia mendax. Et Vergilius primo Georgi-
corum. Aut atho, aut rhodopen. Hanc quoq; declinationem interpres usurpauit in
epistola ad Chorinthios prima. Ego quidem sum pauli. Ego autē apollo, qui genitivus
est grecus ab eo quod est apollos. Idem in eadem. De apollo autem fratres notum vo-
bis facio, qui ablatiuus datiuo attico similis est. Idem in epistola ad Titum. apollo in-
quit sollicite permitte, qui accusatiuus quoq; atticus est, habetq; accentum in tercia affi-
ne, tametsi pēnultima sit longa, quod est declinationis atticae proprium. De altera ter-
minatione in on. longam, non succurrit exemplum quod usurpetur à latinis.

Recipit præterea & duas alteras in os. & in. on. breves, quae
præ quartam declinationem grecorum inflectuntur, vtilios, velision. Nam in utraque
terminatione repetitur, & ab eo quod est ilion. Vergilius tertio aeneidos dixit. Ceciditq;
superbon ilion. & omnipotens humo fumat neptunia Troia. Ex hac terminatione maxime
in os latini frequenter casus rectos, atq; ex obliquis accusatiuos usurpant cum suis accē-
tibus, qui sunt apud illos tam varii, vt à nobis de illis nihil certi tradi possit. Nam & pēs
multima etiam per naturam longa existente rei ciuit accentum in tertiam à fine, quem
admodum in iis que sequuntur. Aglauros. Acastos. Cáytos. Céphilos. Cymolos. Ci-
párlisos. Córinthos. Eralmos. Epiros. Erimanthos. Euandros. Helleponitos. Hermas
phrótitos. Hyacinthos. Hyméneos. Láchos. Léarchos. Léucipos. Macandros. Nárcisos
Olimpos. Péloros. Pármassos. priapos. Polýphemos. Rhadámanthos. Týrannos. Aby-
dos. Zácynthos. Quę omnia ratione huius ignari accentum in pēnultima proferunt,
ex eo decepti quod si longa. Nam quis apud Vergilium, in tertio aeneidos non legit.
Iam medio apparet fluctu nemorosa Zácynthos, pēnultima acuta pro Zácynthos eas-
dem grauit. Apud Cuidium quoq; in hero. Et quos tulit alta Zácynthos, pro Zácynthos.
Et apud Martialem. Consuluit nares an olerent aera corinthon. pro corinthon. Apud.
Horatium tamen quia declinatione latina vsus est legimus, contingit adire corinthum.
pēnultima acuta. Quidius in epistola. Leandri. In speculis omnis abydos erat, atq; rura
suis ad Leandru. Hero. Si quis abydovenerit, aut quero si quis abydon eat, sed quia abla-
tiuus merelatinus est, accentu latino ei proferendus abydo, quemadmodum apud Vers-
gilium primo Georgicorum, & otriferis fauce stenatur abydi. Nam quod Lucanus in
secundo dixit, festosq; admouit abydo. Quanquam datiuos ille communis est graci
& latinis, nihil omnistamen ex iis que dicuntur accentu latino est proferendum. Atq;
ediuero complura sunt pēnultimam habeutia brevia cādemq; accentia, vt à phago
quod est comedo, & phoreo quod est fero, & à phone siue phonos quod est ca des eos
posita, cuiusmodi sunt Pamphágos. Sarcophágos. Lotophágos. Doriphágos. Nices
phóros. Carpophágos. Nebrophónos. Leontophónos. Miophónos, & ad hunc mo-
dum alia innumera que sub regulam non cadunt. Exsermonis præterea graci idiomate
non pauciora sunt acuēta ultimam. vt Iaperós. Oceanos. Sperchiós. Silenos. Rodanos
Apidanos. Aeacos. & denominatiua excentia in mos. Barbarismos. Soloecismos. Ple-
nasmos. Porthimós. Usimós. Et nomina postea sua definitiæ in eos, vt grammaticos, dia-
lecticos, dicticos, rhetoricos, historicos, & multa alia quæ numero comprehendere non

Relatio²

est, quorum accentus cum terminatione in rectis & obliquis ab authoribus usurpat, sed accusati, ut paulo ante diximus frequenter, alii casus raro, ut apud cosmographos hec ericerat, id est promontorium hesperi, & heliutrapēza, id est solis mentia, & in plurimis talitheo nō schema, id est deorum curras.

Tertia decli^o ratio² terminationes habet aliquid quanto plures quam grecorum quinta, que ad tertiam nostram referuntur, de quibus per ordinem nunc est differendum. Igitur in a desinetia, que communis est grecorum & latinorum mītēntia genitium in atos, tertiam in fine acutum in obliquis, ut dōgma dōgmatos, enīgma enīgmatos, diadēma dia dēmatos. Latinex haec terminatione gentium pluralem plērūq; usurpat, qui propterē quod in on. per. o. longum terminatur, quemadmodū & omnes aliae partes orationis que per casas declinantur, acutum in pēnultimam attrahit. ut epigramma epis grammatis, & in plura i epigrām maria epigrammaton Martialis in primo. Tonus notus in orbe Martialis argutis epigrammaton libellis. Etnomen illud dei quod est in eius fabia letetragrammaton cognominatur. Clemens quoq; à nos tris frequenter in libellis peris siromatōn citatur.

In. i. latinam siue, y. grācum desinentia que plērūq; usurpat sunt atq; apud grecos declinabilitia sunt mītēntia genitium in oos, aut in us, persynatēsim contractam accentu circumlexo, ut didō didōos, vel didū didōi, vel didi contractam didōs vel didū, didō vel didi, & eodem modo sapphī sapphōos, vel sapphūs. mantō mantōos, vel mantūs. cliōcliōos, vel clīus, eratō eratōs, vel eratūs, echōe chōos, velechūs, calypsō calypsōs, vel calypsūs, spiōs piōos, vel spiūs, iō iōos, vel iūs, inō inōos, vel inūs, lampēdo lāee doos, vel lampēdūs, clothō clothōos, vel clothūs. Latin ex hac terminatione omnes fere recasit syngrizatos cum suis accentibus usurpat. Ouidius in primo de arte. Nec mihi sunt vis, ecclīo clīūs syngriores, dēin heroibus. An nisi legiles authoris nomina sapphūs. Vergilius septimo aeneidos. Fatidicē mantūs tusci filius annis. Idem quoq; in quarto accusatiū usurpat. Et nomine dido saepe vocaturū. Etiā priapeis, Atlantidēs, eas lipso. Haec de grecis nominibus in vocalibus terminatis, que ad tertiam declinationem latinam referri possunt. Nunc de iis que desinunt in consonantes, non quidem omnes, sed in trecentum liquidas, n, r, s, & vna duplēcē, x. Nam in l. & m. nullum grecum nō men terminatur, sicut nec in alijs iam ex mutarum numero.

In an. igitur plērūq; ultimam acuunt, ut titān titānos, pān pānos, pelecān peleca nos, pān pānos, cuius genitū Vergilius in. vii. aeneidos usurpat dicens. Panos de moe telycci, accentu acuto in fine ex regula superius radita. Accusatiū quoq; in baccolicia Mecum vna insilūs imitabere pana canendo, ex eadem regula accentu in prima.

In en. per. h. acuunt ultimam plērūq; vthymēahy mēnos, lychnē lychēnos, adēn ade nos, solēn solēnos, trozēn trozēnos, sitēn sitēnos. Non unquam pēnultimam acuunt, vthylēn hēlenos.

In in. per. i. iota que alteram quoque habent terminationem in iis. ultimam acuunt,

De accentu.

vt delchīn vel delphīs delphīnis, telchīn vel telchīs telchīnis, salamīn vel salamīs salamīnis, eleusīn veleusīseleusīnis.

In yn. quoq; per ypsilon pœnultimā acuentia eandem rationem sequuntur, vt phōrētyn vel phōrcysphōreynis, pōlym vel pōlyt yspōlytynis.

In on. per. o. mega quedam acuitatem finalem, vt sarpedón, gerón, amazón, antedén, chalcedón, carchedón. Quedam acuitatem pœnū timam. vt Pláton, Zénon, Théon, Achéron, Ménon, Laocón, Demophóon, Hippocóon. Quae tria atq; his similia circumflexa sunt ultimam, si dua ultima contrahantur in unam persyna resit, vt Laocón, Demophón, hippocóon. Ex quibus alij mittunt genitium in ontos. vt achérion achérontos, médon médontos, Lacoontos, demophón demophíontos, hippocóon hippocóontos. Quædā in onos, per longū. vt platon plátónos, zénon zénónos, babylon babylónos, thérón thérónos, daphnon daphnónos, platón plátónos. Quædā in onos per o. brevē. vt démon démonos, cánón cánónos, iásón iásónos, agaménnon agaménnonos.

In um. per. o. diphthongon quanquam apud gracos sunt complura mittentia genitium in unthos, hac terminatio nunquam a latinis usurpatur.

In ar. nunquam fere usurpatur à latinis, nam quod apud medicos frequenter usurpatur hépar hépatos, latinis vox est incognita, pro eo quod est iecur iecoris.

In er. per. h. definienta ultimam acuunt. vt Sotér sotéros, Ácrácos, athér athéros, Cratér cratéros, Charáctér charáctéros, Cremaster cremástéros, Climater climatéros, Phystér phystéros, Spinther spinthérós, Iber vero iberos, in recto pœnultimā acuit, in obliquisante pœnultimam.

In ir. per. i. iota, aut yr: per. v. psilon rara sunt acuentia pœnultimam, vt Gádyr gádyros, Mártymárryros.

In or. per. o. mega acuitut proximam à fine, vt Néstor néstoros, Héctor héctóros, Rhétor réthoros, Polymnéstor polymnéstros.

In as. masculina pœnultimam acuunt, vt radámas adámantos, polydámas polydámatis, ábas ábantos, apélas apéstantos, athámas athámantos, atlás atlánitos, chalcas chálcanotos, cýphas cýphantos, coriphas coriphantos, eléphas éléphantos, gigas gigantos, palas pallantos, peri phas periphantos, phórbas phorbantos, thaúma thaúmantos, thóas thóantos. Feminina vero ultimam acuunt, alsumunt in genitivo, d. vt acrás acrádos, clás cláyados, dýas dýados, triás triádos, ogdóas ogdáados, heptás heptádos, pallás palládos, lampás lampádos, quam rationem sequitur vñū ex masculinis, arcás arcádos.

In es. per. h. masculina pœnultimam acuunt plarumq; ea qua mittunt genitium in etos, vt cratés cratetos, chrémés chrémétos, dáres dáretos, cures cùretos, laches liches tos, lébes lébetos, mágnes mágneros, tâpes tâpetos, thalesthaletos. Et nomina quædam latina que in græcum sermōnem traducta amittunt. n. atq; ruris in obliquis resumunt, vt clémē clémentos, crésces crécentos, púdes púdentos, prudes prudentos, valens tos, pœnultimam quoq; acuunt ea qua mittunt genitium in os. vt compósta i. cheos, qualia sunt antis ihéneos anti ihéneos, calli ihénes calli ihéneos, demo ihéneos demo ihéneos, & agénos, vt antigénes, origénes, hermogénes, & à telos, vt arti otéles, praxitèles, pyrgotèles. Composita vero ac. eos synarizata circumflexum ultimam. vt agatocélès, periclès, sophoclès.

In is. per. iota poly syllabas cemina non habentia duas terminationes qua mittunt genitium in idos, plerumq; acuunt ultimam, vt enemis enem idos, crepis crep idos. Et patronymica feminina, aut habentia formam patronymicorum, vt priamis priamidos,

Relectio.

seneis seneidos, thebaisthebaidos: prophetis: prophetidos, poetis poetidos: calamisca-
lamitos: eumenise eumenidos: salmacis salmacidos, biblis biblidos. Quædam tamen ex
iis acutum penultimam. vt thémidos, cýpris cýpridos: phasis phásidos: eançá
euretidos: élis elidos. Quædā acount ante penultimam. vt fibaris, chár ybdis: thamiriss
ádonis: theognis: q iorum masculina mittunt genitium in dos. vt páris páridos: theó-
gnis theógnidos, adonis adónidos. Aduerendum tamen quod mittentia genitium in
idos. per os. pur. im posunt mittere genitium in ios. more ionico. vt páris páridos: vel
pários, mémphis mémphidos: vel mémphios.

In ois mittentia genitium in entos, pœnultimam acount. vt pyrois pyróentos: simós
is simóentos, opois opoéntos.

In ys. per ypsilon quedam circūflectunt ultimam. vt ichthys ichthýos: quædam ean-
dem grauant. vt bótrys bótryos: quædam acounte tandem, vt chlamys chlamýdos.
terliystethyos: erinnys erinnýos.

In os. per co. desinentia tam habentia pœnultimam breuem quæ mittunt genitium in
otos. vt phlérophilérotos: rhinocéros rhinocérotos, quam habentia eadem longam:
quæ exeuat in oos. vt héros héroos minos minoos proximam à fine acuunt. Accusatiuus
vtriusq; numeri vsurpat à latinis.

In us. que per. o. diphthongon scribuntur, synarizara à nominibus terminatis in
ois. solutas: mittuntq; genitium in uertos. circūflectunt ultimam. vt symois symûs sy-
mántos, opois opúsopúntos: phycois phyciuntos: hydróis hydrûntos.
sipois lipüs lipúntos: amathois amathús amathúntos, iericois iericús iericúntos. Res-
etus & accusatiuus in us: v. usurpat à latinis.

In us. desinentia pœnultimam acuunt. mittunt genitium in thos: vt thirins th. rinthos.
hélmins hélminhos. Accusatiuus usurpat à latinis Papinius libro. iiiii. Suas exit in ar-
ma antiquam rinthia deus.

In ps. polysyllaba tam simplicia quam composita proximam à fine acuunt. vt lélaps
lélapos. athiops athiophos: & que ia genitivo mutant. p. in. b. vt áraps árabos, chálips
chálipos. Sed aduerendum quod omnia habent omicron in recto præterquam hýdrops
& composita ab opis: quod ei oculus. vt célops opos myops: myopos, mónopos opos-
nam ab opis. quod ei vox: regula sequuntur: vt mérops méropos. Latini ex hac termina-
tione accusatiuus vtriusq; numeri usurpat.

In ax. quedam accentu acuto in pœnultima proferunrur. vt théraxacos, phágacos
córax córacos, quedam circūflectunt pœnultimam: vt aúlasacos, clímaxacos.

In ex. per. e. longum acuunt pœnultimam, seruantq; illud. e. in obliquis. que longū.
vt myrmex eos, nártix eos: scólex eos.

Habentia tam: o. longū in pœnultima breniat in obliquis illud. e. vt alópeca alópecos.

In yx. per ypsilon partim acount pœnultimam. vt bómbyx bómicos, békryx békry-
cos, ónyx ónycos, sardónyx sardónicos, cóccyx cóccygos: órtyx órtygos: partim cir-
cūflectunt eandem. vt céryx ycos: dædix dædicos. Latini ex hac terminacione accusa-
tiuus vtriusq; numeri usurpat.

In ox. per. co. megarara sunt acuenta finalem: vt cymotróx: ogo: atrógo: quod ei
voro & cyamos faba.

In x. habentia. g. ante. y. quam nosper. n. ex. cania vni tantum mihi comperta per. ne
proferimus & scribimus pœnultimam acount: mittuntq; omnia genitium in gos. vt
pházinx pházinos. Lárynx laryngos: lýnx lýngos.

FERDINANDVS DEI GRA REX ARAGONVM • ALEXANDER PP VI VALENTINVS